မဇ္ဈိမနိကာယ်

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

၁—ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။) ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ၊ (နာခံမှတ်သား) ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ[၁]။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌[၂]။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ များလှစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စမ္ပာယံ၊ စမ္ပာအမည်ရှိသော မြို့၏ (အနီး၌[၃])။ ဂဂ္ဂရာယ၊ ဂဂ္ဂရာအမည်ရှိသော။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ ဆင်ဦးစီး၏သားဖြစ်သော[၄]။ ပေဿောစ၊ ပေဿသည်၎င်း။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဆန္နပရိဗိုဇ်မည်သော။ ကန္ဒရကောစ၊ ကန္ဒရကသည်၎င်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ (ဘာဝနပုံသကတ္ထ)။ ဝါ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

၁။ ဤ၌ ဧဝံ-နိဒဿန၊ မေ-တတိယာကတ္တား၊ သုတံ-ဥပစာရကတ္တာ၊ ကမ္မရုပ်ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု အာကာရတ္ထ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ-ဟု အဝဓာရဏတ္ထလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို သမ္ပဒါနသမ္ဗန်အနက် ယောဇနာသော် သုတံ- ကို ဥပစာရကတ္တ ဘာဝရုပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤ၌ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ အလိုကျ ယောဇနာသော်-ဧကံ၊ သော။သမယံ၊အခါပတ်လုံး-ဟု အစ္စန္တသံယောဂတ္ထပေးလေ။ ၌-ဟု ဘုမ္မတ္ထ ပေးသည်ကား ပါဠိရောဏာစရိယတို့ အလိုတည်း။

၃။ ဤကား သမီပတ္ထ စေတ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော (မါဋ္ဌာ၁) နှင့် အညီ မုချတ္ထတည်း။စမ္ပာအမည်ရှိသော မြို့၌-ဟု ဥပစာရတ္ထလည်း ပေး။

၄။ ဟတ္ထာရောဟာတိ သဗ္ဗေပိ ဟတ္ထိအာစရိယ ဟတ္ထိဝေဇ္ဇ ဟတ္ထိမေဏ္ဍဒယော။အံ၊ဋ္ဌ၁။၁၁၂။နဂရောပမသုတ်။

ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ကျန်းခံ့ကြောင်း-စသည် ပြောဟောလျက် ရောနှောမိလေပြီ^၁။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော^၂။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော၊သည်။ တုဏှီဘူတံ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်သာဖြစ်သော။ (တုဏှီဘူတမေဝါတိ အတ္ထော၊ငှ)။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတွာ၊ လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ယာဝဧ၊ အကြောင်းမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပါဒိတော၊ အကျင့်၌ ထားအပ်ပြီ။ (သမ္မာပဋိပဒါယံ ဌပိတော၊ ဋ္ဌ)။ ဝါ၊ ကျင့်စေအပ်ပြီ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။အဟေသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ ဧတပရမံယေဝ၊ ဤအကျင့်အတိုင်းအရှည်အတိုင်းသာလျှင်^၃။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့တည်း။

ဘောဂေါတမ၊မ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ဧတပရမံယေဝ၊အတိုင်းသာလျှင်^၃။ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။တေရဟိ၊၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။သမ္မာ၊ စွာ။ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊တိ၊ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့တည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂။ ကန္ဒရကဧ။ ဧတံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ "သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ-ဟုရင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ"ဟုရင်း ရှေးကပေးကြ၏။ အဖွင့်တို့နှင့်မညီ။ "ယထာ ခမနီယာဒီနိ ပုစ္ဆန္တော။ပ။သိတောဒကံဝိယ ဥဏှောဒကေန သမ္မောဒိတံ ဧကီဘာဝံ အဂမာသိ။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။ မ၊ဋ္ဌ၊၁) သမ္မောဒိတန္တိ သံသန္ဒိတံ။ (သာရတ္ထ၊ဘာယဝေရဝသုတ်၊ဋီ) ။မုဒသဒ္ဒေါ ဟေတ္ထ သံသန္ဒနေ။ (သီ၊ဋီ၊သစ်)။

၂။ သမ္မောဒနံ သမ္မောဒေါ၊ တံ ဧနေတိ ကရောတိတိ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (ကကို ယပြု၊ဓာ-ရအာနှင့် ရှိစေ)။ သမ္မောဒိတဗ္ဗာ ဝါ သမ္မောဒနီယာ။ (ဤဒိသနှင့် ရှိစေ။ ဤ၌ မုဒ-ဓာတ်သည် မုဒေါ ဟာသ ကိဋ္ဌာ ရုစ္ဆာ-ဒနေသု ရုတုမ်ိဿနေ"ဟူသော . ဓာတွတ္ထတို့တွင်. ဟာသ (ပျော်ရွှင်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း)အနက်ဟော၏။သမ္မောဒိ-၌ကဲ့သို့ မိဿနတ္ထမဟုတ်။ (ဝိနယ၊ ဒီဃ၊ ပဏ္ဏာသ-ဋီများ)။

သရိတဗ္ဗာတိ သာရဏီယာ။ အမြဲမပြတ် အောက်မေ့အပ်သောဟုပေး။ သရ-စိန္တာယံ။ သာရဏီယန္တိ-ဝတ္တဗ္ဗေ ဒီဃံ ကတွာ သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ၊ ဘာယဘေရဝသုတ်-ဋီ)။ သာရေတဗ္ဗာ၊ ဝါ၊ သာရဏီယာ၊ (သရ-ဓာတ်၊ ဏျတ္တ+ဏော+အနီယ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ (ဋီများ)။ သာရဏီယ-အရဟာတိတိ သာရဏီယံ။ (သာရဏီယ္ဗ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ သာရေတုံ အရဟာတိတိ အတ္ထေ ယထာသမ်ာ။ (သာရဏီယ-ဟု သ-၌ အာဒိယနှင့် ပုဒ်ရှေ့ရင်းစွဲအတိုင်း)ဒီဃေန. သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သီ၊ဋီ၊သစ်)။

၃။ ဧတပရမံ ... ဧတပရမံ ... ဧတံ ပရမံ ... သော ...

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိမှန်၏။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ဝုသိတဝန္တော၊ဂရုသံဝါသစသည်၌ ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ် ဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ပြုအပ်ပြီးသော ၁၆-ချက် မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ ကိလေသ အဘိသင်္ခါရ) ဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ(အညာယ)၊ သိ၍ ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၌။ သေက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်ကုန်သော။ သန္တတသီလာ၊ တည်မြဲသော သီလရှိကုန်သော[၁]။ သန္တတဝုတ္တိနော၊ တည်မြဲသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော ။ နိပကာ၊ပညာ ရင့်ကုန်သော။ နိပကဝုတ္တိနော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကတမေသု စတူသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့၌နည်း။ကန္ဒရက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သမ္ပဇာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောက၌[၂]။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ တပ်မက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောက၌။ ကာယာနုပဿီ၊ရူပကာယဟု အဖန် တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဝေဒနာလောက၌။ ဝေဒနာသု၊ လောကီဝေဒနာတို့၌။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ စိတ်လောက၌။ စိတ္တေ၊ လောကီစိတ်၌။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဓမ္မလောက၌။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကီတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးပါးတို့၌တည်း။ (နောက် သတိပဋ္ဌာန် သုံးပါး၌ ထူးသည်ကိုသာ အနက်ပေးလိုက်၏)။

၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ပေဿာ၊ဆင်ထိန်းသား။ ပေဿ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဘုတံ၊စွ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ (ကိလေသာမှ) စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊

၁။ သန္တတသီလာတိ သတတသီလာ၊ နိရန္တရသီလာ။ဋ္ဌ။ သတတသီလာတိ အဝိစ္ဆိန္နသီလာ။ဋီ။

၂။ ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ တတ္ထ ကတမော လောကော။ သွေဝ ကာယော လောကော-ဟူသော ဋ္ဌ နှင့်အညီ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောက၌-ဟု ပေးသည်။ ပဥ္စပိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော-ဟူသော နောက်ပါဠိအလို လောကေ၊ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောက၌-ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးဘို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်ကုန်လျက်။ ဩဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ဣမေသု စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကုန်၍။ ဝိဟရာမ၊ နေပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။

ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿဂဟနေ၊လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော ခုတောချုံ အရှုပ်အထွေးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿကသဋ္ဌေ၊ လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော အမှိုက်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿသာဌေယျေ၊လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာဟိတံ၊ အကျိုးရှိ မရှိသော အကျင့်ကို။ ယာဝ (သုဋ္ဌု)၊ ကောင်းစွာ။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ မနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)ဧတံ မနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်။ ဂဟနံဟိ ဂဟန်ဝေးတောချုံအရှုပ်အထွေးသည်သာလျှင်တည်း။ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ ပသဝေါ၊အကြင် သားကောင်တို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)ဧတံပသဝေါ၊ ထိုသားကောင်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဝေါ၊ပေါ် လွင်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဟတ္ထိဒမ္မံ၊ ဆုံးမထိုက်သောဆင်ကို။ သာရေတုံ၊ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ (ဟတ္ထိဒမ္မော၊သည်။) ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှ လောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အန္တရေန၊ အချိန်ကာလဖြင့်။ စမ္ပံ၊ စမ္ပာပြည်တိုင်အောင်။ ဂတာဂတံ၊ သွားခြင်းပြန်ခြင်းကို။ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ (တာဝတကေန အန္တရေန၊ ဖြင့်။)သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာနိ သာဌေယျာနိ၊ ထိုစဉ်းလဲခြင်းတို့ကိုငှင်း။ တာနိ ကူဋေယျာနိ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်းတို့ကိုငှင်း။ တာနိ ဝင်္ကေယျာနိ၊ထိုတဖက်ကောက်တို့ကိုငှင်း။ တာနိ ဇိမှေယျာနိ၊ ထိုတွန့်လိမ်ကောက်တို့ကိုငှင်း။ ပါတုကရိဿတိ၊ ထင်ရှားပြုလတ္တံ့။

ဘန္တေ၊ရား။ အမှာကံပန၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ကား။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့သည် ငှင်း။ ပေဿာတိဝါ၊ အစေခံတို့သည်ငှင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ငှင်း။ အညထာဝ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်အမူအရာဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြုမူကုန်၏။ အညထာဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊နှုတ်အမူအရာဖြင့်။သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်ကား။ အညထာဝ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဝေါတိ၊ ပေါ် လွင်သည်သာလျှင်တည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄။ ပေဿ၊ သား။ နေတံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ပ။ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံဝေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ပေဿ၊သား။ လောကသ္မိံ၊သတ္တလောက၌။ စတ္တာရော၊လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်။သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏ ^၁ ။ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း။ ပေယျာ၊ယာ။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကေစ္စော၊ အချို့သော။ပုဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်းကို။အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်။ (ဤကား အကမ္မပ္ပဝစနီယတ္တ)။အတ္တပရိ-တာပနာနုယောဂံ အနု၊မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ (ဤကား ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္တ)။ ဟောတိ၊၏။ (မ ၁-အာကင်္ခေယျ သုတ် စာပိုဒ် ၆၅-၌ ဆိုခဲ့ပြီ)။

ပေယာ၊ ဘာ။ပ။ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ ပရပရိတာပနာနု-ယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ပေယာ၊ ဘာ။ပ။အတ္တန္တပေါစ၊သည်လည်း။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပရန္တပေါစ၊ သည်လည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ပေယာ၊ယာ။ ပ။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နာတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကိုလည်းမပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ အပရန္တပေါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌သာ။ နိစ္ဆာတော၊တဏှာမရှိပဲ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ချမ်းသည်ဖြစ်၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးမျိုးတို့တည်း။

ပေယာ၊ယာ။ ဣမေသံ စတုန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ကတမော ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ^၆ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊၏။ပရပရိတာပနာ-နုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ အတ္တန္တပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သူတပါးကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေတတ်၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္ပိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယော စ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊သည်ကား။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း မပူလောင်စေတတ်။ နာတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊မယှဉ်။ နပရန္တပေါ၊ စေတတ်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယမေဝ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

၁။ ဣဓ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာတိ အတ္ထော။ ဒီ။ ဋ္ဌ။

၅။ ပေဿ၊ သာ။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တွမေ တယော ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ တော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ယွာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခကာမံ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိပါလျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်လျက်။(အဋ္ဌကထာနည်း)။ဝါ၊ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ရှိလျက်။(ဋီကာနည်း)[၁]။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ပရန္တပေါ၊ ၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သော၊ သည်။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။ပရံ၊ သူတပါးကို။ အာတာပေတိ၊ ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။နာရာဓေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ပ။ နာရာဓေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ယော စ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ပ။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ပရဉ္စ၊ ကိုရင်း။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။နေဝ၊ အာတာပေတိ၊ စေတတ်။ နပရိတာပေတိ၊ စေတတ်။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။အယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဖွယ် ရှိကုန်၏[၂]။ ပေဿ၊ သာ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေပြီ။

၆။-အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တေ၊ သော။ ပေဿေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ သွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ အားထုတ်တတ်သောကြောင့်) ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ မဟာပညော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာ

၁။ ပဏ္ဍိတဇာတိကော၊ အာပန္နဇာတိကော-တို့သည် ပါဏိနီအလို တပ္ပုရိသ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ၂မျိုး ဝါဒကွဲသကဲ့သို့ ဤဒုက္ခပဋိက္ကူလံ-ပုဒ်လည်း အဋ္ဌကထာအလို ကမ္မဓာရသင်္ခတပ္ပုရိသ်၊ ဋီကာအလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ဟု ဝါဒကွဲသည်။ ထိုတွင် ဋ္ဌ-သည် ပါဏိနီနှင့်၊ ဋီကာသည် မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ဝါဒချင်းတူ၏။ အကျယ်မောဂ္ဂလ္လာန် ၃-ကဏ္ဍ၊ ၁၁-သုတ် နိဿျရှု။

၂။ မလုပ်ပဲလည်း နေနိုင်သော အမှုသည် ကိစ္စ။ မလုပ်မနေရသော အမှုသည် ကရဏီယ။ ဒီ၊ ၁-မဟာလိ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်) ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။သစေ နိသိဒေယျ၊ ,အကယ်၍ နေငြားအံ့၊ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဿ၊ထိုပေဿအား။ ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရငြားအံ့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကျိုးနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိစ၊သို့ရာတွင်။ ဧတ္တာဝတာပိ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်လည်း။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊သည်။ မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးနှစ်ပါးနှင့် [၁]။ သံယုတ္တောတိ၊ ယှဉ်၏”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တဿ၊ ထိုဝေဘန်၍ ဟောတော်မူခြင်း၏။ကာလော၊ အခါပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တဿ၊ ၏၊ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ “ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ”ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုပြု၍ နာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

၇။ ဘိက္ခဝေတို့။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေတို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အစေလကော၊ အဝတ် မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ဟတ္ထာပလေ-ခနော၊ လက်ကိုရင်း လက်ဖြင့်ရင်း သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဧဟိဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟတံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်ဆိုသော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။နသာဒိယတိ၊မသာယာ။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်ဆဲ-အိုးဝမှ။ (ဉဒ္ဓတံ၊ ခူး၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ ကဠောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ (ဝါ) ခြင်းတောင်းမှ။(ဉဒ္ဓတံ၊ထုတ်ဆောင်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဧဠကမန္တရံ၊တံခါးခုံ ခြားလျက် လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊တုတ်လုံးတံခြားလျက်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။မုသလမန္တရံ၊ကျည်ပွေ့ခြားလျက်လှူအပ်သောဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒွိန္နံ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ (ဒိယျမာနံ၊ တယောက်ယောက် ထ၍ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)

၁။ သံဃာတော်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာ နိဿယသစ် ရရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။ ဋ။

နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ပုရိသန္တရဂတာယ၊အနီး၌ တည်သော ယောကျ်ားရှိသော မိန်းမ့သည်[၁]။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။သင်္ကိတ္တိသု၊ နှီးဆော်၍လှူအပ်သောဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခွေးသည်။ ဥပဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ . (တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊ ၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဍသဏ္ဍစာရိနီ၊ အစုအစုလှည့်လည်ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။နပိဝတိ၊မသောက်။မေရယံ၊အရက်ကို။ နပိဝတိ၊ သောက်။ ထုသောဒကံ၊ ပအုံးရည်ကို။နပိဝတိ၊သောက်။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဂါရိကောဝါ၊ တအိမ်တည်း၌သာလျှင် ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိကောဝါ၊ တလုပ်ဘည်းဖြင့်သာ မျှတသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပ ။ဧကိဿာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်တည်းဖြင့်လည်း။ယာပေတိ၊မျှတ၏။ပ။ ဧကာဟိကမ္ပိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရွပ်သော။ အစ္စမာသိကံ၊လခွဲအခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော ။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာကဘက္ခောဝါ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သာမာကဘက္ခောဝါ၊နှတ်ကောက်(ဂျုံ)ဆန်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏[၂]။ နီဝါရဘက္ခောဝါ၊ ကျိတ်ဆန် (အလေ့ပေါက်စပါးရိုင်း) ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခောဝါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဟဋဘက္ခောဝါ၊ အစေးမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခောဝါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။အာစာမဘက္ခောဝါ၊(စွန့်ပစ်အပ်သော)ထမင်းချေးကိုစားသည်လည်း။ဟောတိ၊၏[၃]။ ပိညာကဘက္ခော ဝါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တိဏဘက္ခော ဝါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဂေါမယဘက္ခောဝါ၊ နွားချေးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ဝနမူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟု ဆိုအပ်သော အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။သော၊သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျှော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ (ဝတ်) ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ ချည်မျိုးစုံ ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ တိရီဋာနိပိ၊ လျှော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။အဇိနမ္ပိ၊သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနက္ခိပမ္ပိ၊ အလယ်၌ အကွဲရှိသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကုသစီရမ္ပိ၊သမန်းမြက် အဝတ် ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါကစီရမ္ပိ၊ လျှော်အဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ဖလကစီရမ္ပိ၊ ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကေသကမ္ဗလမ္ပိ၊ ဆံပင် (ဖြင့်လုပ်သော) ကမ္ဗလာအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ဝါဠကမ္ဗလမ္ပိ၊ မြီးဆံကမ္ဗလာအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမ္ပိ၊ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်နုတ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို နုတ်တတ်သော သူသည်

၁။ ပုရိသန္တရဂတာယာ ရတိ အန္တရာယော ဟောတိ။ငွ။ ပုရိသန္တရဂတာယာတိ ပုရိသသမီပဂတာယ။ သီဟနာဒသုတ္တ ဋီကာ။

၂။ သာမာကောနာမ ဓေါရုမော။ မဟာသီဟနာဒသုတ်။သီ၊တိနဝဋီ။

၃။ အာစာမံ ပိဝိတွာ။ ဝိမာနဝတ္ထု-စသည်၌တဲ့သို့ ထမင်းရည်လည်း ဟူ၏။

လည်း။ သောဘိ၏။ အာသနပဋိက္ခိတွော၊ နေရာ၌နေခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဇ္ဈဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တတ်ရပ်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံအနု၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ၍ ။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဋကာပဿယော၊ ဆူးဟူသော တံကဲပြင်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ (သေယျံ ကပ္ပေတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်) ။ကဏ္ဋကာပဿယိကောပိ၊ ဆူးဟူသောတံကဲပြင်ရှိသူသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ (သေယျ-ကား ဉပလက္ခဏမျှသာ)။သာယတတိယကမ္ပိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက်ရှိသည့်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့သက်ဆင်းခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ တပါးမကမျှားသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာနုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အတ္တန္တပေါ၊ ဟူ၍။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၌။ယုတ္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊ နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ဩရဗ္ဘိကော၊ သိုးသတ်သူသည်။ သူကရိကော၊ ဝက်ထိုးသမားသည်။သာကုဏိကော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ မာဂဝိကော၊ သားမုဆိုးသည်။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သူသည်။ မစ္ဆဃာတကော၊ တံငါသည်သည်။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသားသတ်သူသည်။ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ဗန္ဓနာဂါရိကော၊ ထောင်မှူးသည်။(ဗန္ဓနာဂါရဂေါပကော ဋ္ဌ)။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဝါပန ကေစိ၊အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကုရူရကမ္မန္တာ၊ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ ပရန္တပေါ၊ ဟူ၍။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါစ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊ နည်း။ ပရန္တပေါစ၊ နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၌။ဧကစ္စော၊ သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေစင်ရှိသော။(ဝါ) ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ်ပြီးသော။ ရာဇာဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသာလော၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ နဂရဿ၊ မြို့မှ။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့အရပ်၌[၁]။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ယဇ်စရပ်ကို[၂]။ ကာရာပေတွာ၊

၁။ နဂရတော ပုရတ္ထိမဒိသာယ။ဋ္ဌ။ ဥတ္တရေန မနသာကဋ္ဌသာဘိ မနသာဘဋ္ဌဓတာ အဝိဒူရေ ဥတ္တရပဿေ။ တေဝိဠသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေနာတိ ဧတ္ထ နေသဒ္ဒေါ ဒိသာဝါစီသဒ္ဒဓာတာ ပဉ္စမီအန္တဘော အဒူရတ္ထော ဣစ္ဆိတော။ ၎င်းဋီကာ နည်းများအရ ယောဇနာသည်။

၂။ သန္ဓာဂါရန္တိ သန္ဓာနဝသေန ကတံ အဂါရံ ယညာဝါဋံ။ ဤကန္တရကသုတ်ဋီ-နှင့် သဟ အတ္ထာနုသာသနံ အဂါရန္တိ တေသို့ အတ္ထေ ဣတာရဿ နုကာရံ ကတွာ သန္ဓာဂါရန္တိ ဝုတ္တံ-ဟူသောသဒ္ဒါသုတ် ဋီကာတို့၌ စတုတ္ထကွဲရာဖြင့် သန္ဓာဂါရံ ဟုပါဠိရှိ၏။ ဤပါဠိတော်ဆင့်မူနှင့် သန္ထာဂါရတိ မဟာဇနာ သန္ထမ္ဘနာဂါရေ ဝိဿမနဋ္ဌာယ ကတေ အဂါရေ-စသော သာရတ္ထဋီကာဆင့်မူတို့၌ ဒုတိယကွဲရာဖြင့် သန္ထာဂါရ-ဟုပါဠိရှိ၏။

ဆောက်လုပ်စေ၍ ။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ရိတ်စေ၍။ ခရာဗိနံ၊ (ခွါနှင့် တကွသော)သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍ ။ သပ္ပိတေလေန၊ ထောပတ် ဆီဖြင့် [၁] ။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အဗ္ဘဉ္ဇိတွာ၊ ဆုပ်နယ်သုတ်လိမ်း၍။ မဂဝိသာဏေန၊ သားချိုဖြင့်။ ပိဋ္ဌိံ၊ ကျောက်ကုန်းကို။ ကဏ္ဍုဝမာနော၊ အယားဖျောက်လျက်။ နဝံ၊ သော။ သန္ဓာဂါရံ၊သို့။ မဟေသိယာစ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်ငှင်း။ ပုရောဟိတေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေနစ၊ ပုဏ္ဏားနှင့်ငှင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တတ္ထ၊ထိုယဇ်စရပ်၌။ ဟရိတုပလိတ္တာယ၊ နွားချေးဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ဘူမိယာ၊ ၌။ သေယျံ၊ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။သရူပ-ဝစ္ဆာယ၊မိခင်နှင့်တူသော နွားငယ်ရှိသော။ ဧကိဿာယ ဂါဝိယာ၊နွားမတကောင်၏။ ယေသု၊ ထနေ၊ နို့တိုင်တခု၌။ ယံခီရံ၊ အကြင်နို့ရည်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။တေန၊ ထိုနို့ရည်ဖြင့်။ ရာဇာ၊သည်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ ဒုတိယသ္မိံ ထနေ၊၌။ ယံ ခီရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ မဟေသီ၊ မိဖုရားသည်။ ယာပေတိ၊၏။ တတိယသ္မိံ ထနေ၊၌။ ယံခီရံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။တေန၊ဖြင့်။ ပုရောဟိ-တော၊ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ယာပေတိ၊၏။ စတုတ္ထသ္မိံ ထနေ၊၌။ ယံခီရံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်ညှိထွန်း၏။ အဝသေသေန၊ ကြွင်းသော နို့ရည်ဖြင့်။ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။ ယာပေတိ၊၏။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ "ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဥသဘာ၊ နွားလားတို့ကို။ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝစ္ဆတရာ၊ နွားသိုးတို့ကို။ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမဒန်းတို့ကို။ အဇာ၊ ဆိတ်တို့ကို။ ဥရဗ္ဘာ၊သိုးတို့ကို။ အဿာ၊မြင်းတို့ကို။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဧတ္တကာ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ယူပတ္ထာယ၊ ယဇ်တိုင်အလို့ငှါ။ ဆိဇ္ဇန္တု၊ ဖြတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဧတ္တကာ၊ ကုန်သော။ ဒဗ္ဘာ၊ နေဇာ မြက်တို့ကို။ ဗရိဟိသတ္ထာယ၊ ကာရံအခင်း ပြုလုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ လူယန္တု၊တိ၊ ရိတ်အပ်စေကုန်သတည်း" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

အသာ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ပေဿာတိဝါ၊ဟူ၍ငှင်း။ကမ္မကရာတိဝါ၊ဟူ၍ငှင်း။ (ဝေါဟာရိဘာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော။) ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ဟောန္တိ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယတဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အဿုမုခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရေရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ [၂] ။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိကမ္မာနိ၊ပြုလုပ်ဖွယ်တို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကြကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလောစ၊ သည်လည်း။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။နယုတ္တော၊ နည်း။ နပရန္တပေါ၊နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ နယုတ္တော၊နည်း။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤပင်လျှင်။ နိစ္ဆာတော၊ ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ၍။ သီတိဘူတော၊၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ သော။ အတ္တနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

၁။ သပ္ပိနာ စ တေလေန စ။ ငွ။ သပ္ပိမယေန တေလေန။ ရှီ။ သပ္ပိမိဿေန တေလေန။ အံ-ဋီ။
၂။ အဿုနိ မုခေ ဧတေသန္တိ အဿုမုခါ။ ဒီ-ဋ္ဌ၊ ၁။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ လောကေ၌။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပန္နော၊ အသိ(ဝိဇ္ဇာ)အကျင့်(စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်၊ သိစေတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတော်မူသော။တထာဂတော၊ သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။သော ဘဂဝါ၊ထိုဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤ(ဩကာသ) လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမ္မုတိနတ် (မင်း) ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ ဤ(သတ္တ) လောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ပဋိသမ္ဘိဒါကဲ့သို့ယ-ကြေ)။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။အာဒိ-ကလျာဏံ၊ အစ၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ပရိယော-သာနကလျာဏံ၊အဆုံး၌ ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊(ဆောင်ဖွယ်မရှိ)အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊(ပယ်ဖွယ်မရှိ ထက်ဝန်းကျင်)စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတိ၊၏။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတောဝါ၊ မွေးဖွားသောသူသည်ရင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ သုတွာ၊ ၍။ တထာဂတေ၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ တေန သဒ္ဓါပဋိလာ-ဘေန၊ ထိုရသောယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်၌နေခြင်းသည်။ သမ္ဗာဓော၊ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ စိုးအုပ်၍ နေသူသည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း(ဝတ်ရုံ)၍။အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ သို့။ယံနူနပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ဝင်ရောက်ရပါမူကား ကောင်းလေစွ" ဟူ၍။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပံဝါ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊၍။ အပ္ပံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံဝါ၊ သော။ ဉာတိပရိဝဋ္ဋံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်၏။

၁၁။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော၊ အဓိသီလသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူ

သော သာဓီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသောတုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို အကျိုးစီးပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အဒိန္နာဒါနံ၊မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ပဟာယ၊၍။အဒိန္နာဒါနာ၊မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သော(မေထုန)အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရာစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာကြဉ်လေ့ရှိသည်။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူတို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းကို။ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကိုဆိုတတ်သည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်နှင့်အမှန်ကိုသာဆက်စပ်တတ်သည်။ ထေတော၊ မြဲမြံသော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ထိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မချွတ်ယွင်း စေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ဣတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။သုတွာ၊ကြားရ၍။ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌[၁]။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။သုတွာ၊ ၍။အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ဣမေသံသို့အား။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိန္နာနံ ဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်သည်။ သဟိတာနံ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်သည်။ သမဂ္ဂါရာမော၊ ညီညွတ်ခြင်းလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်တတ်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏိ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့သက်ဝင်တတ်၏။ ပေါရီ၊ မြို့ကြီးသူတို့၏အသုံးအနှုန်းဖြစ်၏။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကား ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ သဘာဝအမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့

၁။ ပစ္စာမှုတြ သာဝန္တရေးယူသော ခေါန် ၁၁၄၈-နှင့်မောဂ္ဂလ္လာန်နိဿယ ၂၂-ချာဒီကမ္ဘ၂၀၂-အမှုသုတ်အရ အမုတြကို ထို-အနက်ပြန်သည်။ အမူသံ-လည်း နည်းတူတည်း။ပရသို့ အမုတြ တံသ္မ။ ခေါန်။ ၁၀၇၉-အရ ထို-ဤ-နှစ်မျိုး ပြန်နိုင်သည်။

ရှိသည်။ အတ္တဝါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဓာနဝတိံ၊ စိတ်နှလုံးလျှင်ထားရာရှိသော။ ကာလေန၊ ၌။ သာပဒေသံ၊ (ဥပမာ) အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတိံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာစားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တူပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသောအခါ စားခြင်းမှ[1]။ ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ ကခြင်း ကခစေခြင်း သီခြင်း သီစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်သဖွယ်ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။ (ဒဿနဖြင့် သဝနကိုလည်းယူ)။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ (မွေ့လျော်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဖြင့်) ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုခြင်းမှ[2]။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ သားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမအို မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မကျွန်ယောက်ျားကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်,သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋသူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝဿဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာတို့ကိုခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒူတေယျပဟိဏဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်မှု အစေအပါးခံ၍ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုလာကူဋကံသကူဋမာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ ခွက်စဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာစိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လိမ်လည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ၊ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆေဒနဝဓဗန္ဓနဝိပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း (ကြိုး)နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, (ခရီးသွားတို့ကို)သုယက်ခြင်း,(ရွာနိဂုံးတို့ကို)တိုက်ဖျက်ခြင်း,(နိုင်ထက်စီးနင်း)ဒမြတိုက်ခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

၁။ နေလွဲညစာ စားခြင်းမှဟု ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ မပေးလင့်။ ဧကဘတ္တိကနှင့် ရတ္တူပရတကို ထောက်၍ ဝိကာလဘောဇနာဟူသည် နေမွန်းလွဲမှ နေဝင်သည့်အတွင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ အရုဏ်တက်သည်အထိ မယူသင့်။

၂။ မာလာဓာရဏ ဂန္ဓမဏ္ဍန ဝိလေပန ဝိဘူသန-တွဲစပ်၍ အနက်စဉ်ယူ အဖြစ် ယောဇနာသည်။

အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဉာမိနာသီသက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့သောချမ်းသာကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏[၁]။)

သော၊ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံ(ဖုံးလွှမ်းလုံခြုံရုံ)မျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံ(အဆာပြေနေနိုင်ရုံ)မျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊သွား၏။ တေန (တေနေဝ)၊သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ၊ ပရိက္ခရာကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊၏။

ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော၊ ငှက်မည်သည်။ ယေန (ယေနေဝ)၊ သို့သာလျှင်။ ဍေတိ၊ ပျံ၏။ (တေန တေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။) သပတ္တဘာရော၊ မိမိအတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဍေတိ သေယျထာပိ၊ ပျံသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမတိ၊၏။ (သော။ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယာယ၊သော။ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏[၂]။)

၁၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောကျ်ား မိန်းမ-လှမလှဟု အကြမ်းအားဖြင့်ခွဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတွာဓိကရဏံ၊ အကြင် စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့် စည်းပဲ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ ဧနံ(ဘိက္ခုံ)၊ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာသဝေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

သောတေန၊ဖြင့်။သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတွာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတွာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ရသံ၊ ကို။ သာယိတွာ၊ လျက်၍။ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။အရိယေန၊သော။ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊၍။အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တက်ရာ၌သော်၎င်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊ အသိဉာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်တည့်ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္ပဇာနကာရီ၊သည်။ဟောတိ၊၏။သမိဉ္ဇိတေ၊ကွေးရာ၌သော်၎င်း။ပသာရိတေ၊ ဆန့်ရာ၌သော်၎င်း။သမ္ပဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။သံဃာဋိပတ္တစီဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို သုံးဆောင်

၁။ မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌လည်း ဝါကျအသွားအလာမှာ ဤပါဠိအတိုင်းပင်ရှိနေသည်။ ယင်းအဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လည်း အရှိအတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ပါဠိတော်၏ သဘာဝကိုရင်း, ၁၃-အပိုဒ်ကို၎င်း, သီလက္ခန်သာမညဖလသုတ်ကို၎င်း ထောက်ထား၍ သဒ္ဒေသဘာပြုဝါကျ၏ အဆုံး၌ရှိသော "သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ" နိဂုံးစကားကို ဤနေရာ၌ ရွှေပြောင်းထည့်သွင်း၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဤနေရာ၌ ဒီ-သီ-သာမညဖလသုတ်နှင့်အညီ နိဂုံး ပါဠိထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

ရာဠ်သော်ငှင်း။သမ္ဗဇာနကာရီ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။အသိတေ၊ စားရာဠ်သော်ငှင်း။ပီတေ၊သောက်ရာဠ်သော်ငှင်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားရာဠ်သော်ငှင်း။ သာယိတေ၊ လျက်ရာဠ်သော်ငှင်း။ သမ္ဗဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၏။ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုရာဠ်သော်ငှင်း။သမ္ဗဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားရာဠ်သော်ငှင်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ရာဠ်သော်ငှင်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ရာဠ်သော်ငှင်း။သုတ္တေ၊အိပ်ရာဠ်သော်ငှင်း။ဇာဂရိတေ၊ နိုးရာဠ်သော်ငှင်း။ဘာသိတေ၊ ဆိုရာဠ်သော်ငှင်း။ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာဠ်သော်ငှင်း။ သမ္ဗဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သမ္ဗဇညေန၊ ဤအသိဉာဏ်နှင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။)

၁၃။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ငှင်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ငှင်း။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ငှင်း။ ဝိဝိတ္တံ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုငှင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုငှင်း။ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကိုငှင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုငှင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုငှင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုငှင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုငှင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုငှင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ ကောက်ရိုးပုံကိုငှင်း။ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲခဲ့သည် ရှိသော်။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ။အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။သတိံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောက၌။ အဘိဇ္ဈံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်သောဒေါသကို။ပဟာယ၍။အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဗျာပါဒဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည် ဖြစ်၍ငှင်း။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ အာလောကသညီ၊အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ငှင်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ သမ္ပဇာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ဝိဟရတိ၏။ထိနမိဒ္ဓါ၊မှ။စိတ္တံ၊ကို။ပရိသောဓေတိ၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက် သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ဝိဟရတိ၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍ငှင်း။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ ငှင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စ၊ သာလျှင်။

၁။ ဤ၌နိဂုံးပါသင့်သည့်အတိုင်း ဒီ၊ဆီ၊သာမည့ဖလအတိုင်း ထည့်ထားသည်။ ပါဠိတော်၌မပါ။

သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်သင်စေတတ်သော။ (စေတသော၊ စိတ်၏။) ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောသမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရ လည်းမရှိသော။သမာဓိဇံ၊ ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ရှိသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ (စသဒ္ဒါဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်၍ ဆည်းသေ)။ ဥပေက္ခကောစ၊ လျစ်လျူ ရှုသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍ရင်း။ သမ္ပဇာနောစ၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိသည် ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဥ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော) အကြောင်း ကြောင့်။ တံ၊ ထို (တတိယဈာန်ရှင်) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ "ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန် ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသောသူ။သတိမာ၊ သတိ ရှိပေသောသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသော သူ" ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကား ပြောကြားတော်မူကြကုန်၏။ တတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာ- နာကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ (စတုတ္ထဈာန်ဥပစာရက္ခဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမန- ဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ (စေတသိကသုခ) ဒေါမနဿဝေဒနာ (စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမဟုတ် သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိ- သုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၏။

၁၄။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်သတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဂဏေ၊ ကိလေသာမရှိလတ် သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုအား ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနေဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွတ်စေ၏။ သော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယျ- ထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဓ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ နည်း—

ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုရင်း။ပ။ ပဉ္စာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုရင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ဘဝအရာကိုရင်း။ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုရင်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝ အသိန်းကိုရင်း။အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊များစွာသော သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ များစွာကုန်သော ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ တို့ကိုရင်း။ "အဟံ၊ ငါသည်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ ဧဝံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သောအဆင်းရှိသည်။ ဧဝမာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာ အာဟာရရှိသည်။ ဧဝံသုခဒုက္ခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။

ဝေမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ဥဒပါဒိံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အပံ၊ ငါသည်။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ပ။ ဝေမာယုပရိယန္တော၊ သည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ မှ။ စုတော၊ ၍။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ဥပပန္နော-တိ၊ ကပ်ရောက်၏”ဟူ၍။အနုဿရတိ၊ ၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်း စသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြချက်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၁၅။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတူပပါတဉာဏာယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်အကျိုးငှါ။ (သတ္တာနံ-ကို စုတူပပါတ- ဟူသော ပုဒ်တစိတ်၌ စပ်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိ-နိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော[၁]။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလားရာရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ပဿတိ၊ မြင်၏။

ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ “ဣမေ ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူ ရှိကုန်၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ငရဲသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ဣမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား။ ကာယသုစရိတေန၊နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊၌။ သုဂတိံ၊ ကောင်းသောလားရာရှိသော။သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာ-တိ၊ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၁၆။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ စေ၏။ သော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာ-

[၁] စုတိက္ခဏနှင့် ပဋိသန္ဓိက္ခဏ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုခဏ ၂-၃ အချိက်ကို မယူရ။ ငှ။

ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေ၊ ဤ (လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ) တရားတို့သည်။ အာသဝါ၊ ယိုစီးစက်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ အာသဝေါတရားဘို့၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။ အာသဝနိရောဓဂါမိနီ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။ မုစ္စတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ (အလုံးစုံသော ကိလေသာအာသဝတို့မှ)လွတ်ပြီးသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ (အလုံးစုံသောကိလေသာအာသဝတို့မှ) လွတ်ပြီ။ (အပါဒါန်ကို သမ္ဗာသ၀သုတ် ဋီကာဖွင့်အတိုင်းထည့်သည်)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည်။(ဝါ)၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

“ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ (မဂ်တည်းဟူသော)မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စပြုဖွယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နာတိ(င)ါအား)မရှိပြီ”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပိ၊လော၊ ကို။ပ။ ဝိဟာရတီတိ၊ နေ၏ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါ စ၊ပြီ။ စာပိုဒ် ၆-တေဒဝေါစ-သို့ ပြန်စပ်)။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိ၏(နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) ပီတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ [၁]။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမ်၊သော၊ကန္ဒရကသုတ်၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အနတ္တိရဒ္ဓသာ ဟိ မနော ဒုက္ခပဋိဒ္ဓုနတ္တာ အတ္တမနော မနော နာမ န ဟောတိ၊ အတိရဒ္ဓသာ သုခပဋိဒ္ဓါနတ္တာ အတ္တမနော မနော နာမ ဟောတိ။ အဋ္ဌသာလိနီ။ သကမနာ တုဋ္ဌမနာ၊ ပီတိသောမနဿေဟိ ဝါ သမ္ပယုတ္တမနာ ဟုတွာ။ မူလပဋိယာသ။ငွ။

၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ်

၁၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၏ (အနီး၌)။ ဗေဠုဝဂါမကေ၊ ဗေဠုဝရွာငယ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ အဋ္ဌကမြို့သားဖြစ်သော။ ဒသမော၊ ဒသမမည်သော။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်သည်။ ပါဋလိပုတ္တံ၊ သို့။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အနုပ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ကုက္ကုဋာရာမော၊ ကုက္ကုဋာရုံကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဝါ၊ မျိုးမည်မထင်ရှားတပါးပါးသော[1]။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ သုခီ ဟောတု-ဟု ဆုမြွက်စကား ပြောကြားစေ၍။ ဝါ၊ ရှိခိုး၍။ (သံယုတ်အဋ္ဌကထာ-ဋီကာနည်း)။ ဧကမန္တံ၊ စွာ။ ဝါ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ နေပါသနည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို။ ဟိ၊ အမှန်ပင်။ ဒဿနကာမာ၊ ဖူးမြင်လိုကြပါကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သော အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဗေဠုဝဂါမကေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ပါဋလိပုတ္တေ၊ ၌။ တံကရဏီယံ၊ ကို။ တီရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ယေန၊ ၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ ဗေဠုဝဂါမကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၈။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ အကြောင်တရား၌[2]။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် (ကုန်စေတတ်) သော သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဝါ၊ အား။ အဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံ စေဝ၊ သည်လည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်နိုင်၏။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသဝါ စ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်နိုင်ကုန်၏။

၁။ အညတရောတိ ဧကော။ သီ:သံ၊ ၌။ အညတရောတိ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော။ သံယုတ္တနိပါတ၊ ၌။

၂။ ဤကား ယတ္ထ သုတ္တန တတ္ထ ပဒါ၊ တတ္ထ သုတ္တန ယတ္ထ၏။ ယောဇေယျ ယ-တသဒ္ဒါနိုးနှင့်သမ္ဗန္ဓဘာဝတော။ (သဒ္ဒါငယ်) နှင့် ယံ-သဒ္ဒေါ တုတ္တရပါကျတွော၊ ပုဗ္ဗပါကျေ တံသဒ္ဒမာဂမယတိ။ အလင်္ကာ ဋီကာတို့အဆို အမိန့်အရ နိယတာနိယတယောဇနာလိုက်သည်။ ယံ သန္တာယ ဝုတ္တံ၌ကဲ့သို့ အစဉ်အတိုင်း ယောဇနာ၍။ ယတ္ထ၊ ယင်းအတုမရှိသော တရား၌-ဟုလည်း ပေးလေ။

အနနုပ္ပတ္တံ၊ မရောက်ဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဥ္စ၊ (ယောဂလေးပါးဖြင့် ကင်းရာဖြစ်သော) နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော။ ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ (သော) ဧကဓမ္မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။ (ယတ္ထ၏ နိယတ်) အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ (သော) ဧကဓမ္မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

၁၉။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌[၁]။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဝေပစ္စဝေက္ခတိ-သိဠ္ဌ။) "ဣဒမ္ပိခေါ ပဌမံဈာနံ၊ ဤပဌမဈာန်ကိုသည်း။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ သော။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏" ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို(သမထဝိပဿနာတရား)၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ သို့။ နောစေပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သေးသူဖြစ်အံ့။ တေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရားတို့၌ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ)၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ တသ္မာလောကာ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ)ဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထ၊ ၌။ ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ ဇာနတာ၊ သော။ ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ဧကဓမ္မော၊ တခုသောတရားမည်၏။ (၁)

၂၀။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။ (၂)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။ (၃)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဧကဓမ္မော၊ ၏။ (၄)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဧကံ ဒိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတွာ၊ ဖြန့်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု

၁။ "ဣဓသဒ္ဒါ၊ နှိုလေရားအတ္ထာ ပကာရဏ-စသည်စမ်းမြဲ" ဟူသော ပရိဘာသာအရ လောက သာသနာ ဩကာသ ပဒပူရဏ (အာမည်ပလအမှင့်) စိမ့်ခန့်မှ ဝိနယပါဠိစနု ဗြဟ္မစရိယ သတ္တုသာသန အတ္ထသာဝ မနုဿလောက (ရှုနှိမ့်ဆွေသ ခေါ်တက အဖွင့်) တို့တွင် တရုရုကို အခြေအနေတော်ဆဲ၍ ရွှေလ။

မြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။ တထာ၊ ထို့အတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။တထာ၊ ထို့အတူ။ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ရင်း။အဓော၊ အောက်၌ရင်း။ တိရိယံ၊ ဖီလာ၌ရင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၌ မိမိနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ များစွာသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဇေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြောင်း တူပြီ။) (၅)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ (အကြောင်း တူပြီ။) (၆-၇-၈)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (အချင်း ခပ်သိမ်းဟုပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်) ။ရူပသညာနံ၊ရူပသညာတို့ကို။ (သညာနှင့်တကွ ရူပဈာန် စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ၎င်း၏အာရုံကိုယူ) ။သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ပဋိဃသညာနံ၊ဝတ္ထုအာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒွါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ-သညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ-စသော အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော)သညာတို့ ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွါ၍ရအပ်သော)ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါ၊ပွါးများ၍ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြောင်း တူပြီ)။ (၉)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗ္ဗသော၊သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန် ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါ၊သော။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြောင်းတူပြီ) (၁၀)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍ ။ ကိဉ္စိ၊အနည်း ငယ် ဘင်ကြွင်းမျှ၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပွါးများ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြောင်းတူပြီ) (၁၁)

၂၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ သေယျထာပိ၊ တလုံးသာလျှင်ဖြစ်သော။ နိဓိမုခံ၊ ရွှေအိုးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသော။ပုရိသော၊သည်။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ဧကာဒသနိဓိမုခါနိ၊ ရွှေအိုးတဆယ့်တလုံးတို့ကို။ အဓိဂစ္ဆေ-ယျ၊ သေယျထာပိ၊ ရရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧကံ၊ တခုသော။ အမတဒွါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ဝင်ရာတံခါးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေ၍ နေသော။ အဟံ၊တပည့်တော် သည်။ သကိဒေဝ၊လျှင်။ ဧကာဒသ၊ တဆယ့်တပါးကုန်သော။အမတဒွါရာနိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ဝင်ရာ တံခါးတို့ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးများရန်အလို့ငှါ။ အလတ္ထံ၊ ရပြီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကောဒသဒွါရံ၊ တံခါးတဆယ့်တပေါက်ရှိသော။ အဂါရံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တသ္မိံ အဂါရေ၊ ထိုအိမ်သည်။ အာဒိတ္တေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ဧကမေကေနပိ ဒွါရေန၊ တခုခုသော တံခါးပေါက်ဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျ ဧဝမေဝ၊ စွမ်းနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။အဟံ၊သည်။ ဧကာဒသန္နံ၊ကုန်သော။ ဣမေသံ အမတဒွါရာနံ၊ တို့တွင်။ ဧကမေကေနပိ အမတဒွါရေန၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါး တပါးပါးဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ကို။ သောတ္ထိံ၊စွာ။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကုဏိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏ (အလို့ငှါ)။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို[၁]။ ပရိယေသိဿန္တိ နာမ၊ ရှာဖွေကြကုန်သေး၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ အာယသ္မတော၊ သက်တော်ရှည်သော။ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလို့ငှါ။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကိမင်္ဂ နကရိဿာမိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မပြုလုပ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း” ဟူသော။ ဝေါ၊ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊၌။ အဋ္ဌကနာဂရကော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဋလိပုတ္တကံ၊ ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဝေသာလိကံ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ကိုရင်း။ သန္နိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ တားမြစ်စေပြီ။ ဧကမေကဉ္စ ဘိက္ခုံ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ရဟန်းတော်တိုင်းကို။ ပစ္စေကံ၊ အသီးသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။ အာယသ္မန္တဉ္စ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုကား။ တိစီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ပြီ။ စ၊ရင်းပြင်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ အတွက်။ ပဉ္စသတဝိဟာရံ၊ ငါးရာတန်ကျောင်းကို။ (ပဉ္စသတဂ္ဃနိကံ ပဏ္ဏသာလံ) ကာရာပေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတ်၊ပြီ။

ဒုတိယံ ၊ သော။ အဋ္ဌကနာဂရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ “အာစရိယဿ၊ ၏။ (ဓနံ-ဥစ္စာ)။အာစရိယဓနံ၊ ဆရာသည် (ရအပ်သော) ဆရာအား (ပေးအပ်သော) ဥစ္စာကို” ဟုလည်း သုဒ္ဓိနုဘာသာဋီကာ လာ “ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ” အဖွင့်ကို မှီး၍ပေး။ လဒ္ဓမ္မ၊ ဒိန္နပုဗ္ဗ အကြေ မဋ္ဌေလေးပါကြ။ “သိပ္ပမုဂ္ဂဒါယကဿ ဓနံ ပရိယေသန္တိ” ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားရပ်ကို ကြည့်လျှင်ကား အာစရိယဓနံ-သည် သုဂတစီဝရံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပြီးသောအခါ ဆရာ၏+ဥစ္စာဟု မရပဲ ဓန အဖိုးအခဥစ္စာ၊ (ဝါ)ဥာဏ်ပူဇော်ခ ဟူသော အနက်သာမန်ဖြစ်၍ အာစရိယဿ-ဟု ဝိသေသန မ ရသည် ဟု ဆိုသင့်၏။ တနည်း—

သမာသော စ တဗ္ဗိသေသ၊ ဝါကျေ့ဗ္ဗသု ဝိသေသကာ။

ယသ္မိံဝိယ် တု သာမညံ၊ တေလံ သုဂတစီဝရန္တိ။

သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ ဓေဝါနံ ဓေဝါနုဿဝေါ ရာဇူနံ ရာဇတောဇော-ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဂမက-နိစ္စသမာသ်ပုဒ်တည်း။ ဒွိပဟိ ပဒေဟိ ဝိသိဋ္ဌေကတ္ထေ ဂမကတ္တာ သမာသော နိစ္စံ။ (သဒ္ဒနီတိ)။

၃-သေခသုတ်

၂၂။ (ဝေ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ဧကံ၊သော။သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ကပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ နိဂြောဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။သကျာနံ၊ သာကီဝင် တို့သည်။ ဝါ၊တို့၏။အစိရကာရိတံ၊ဆောက်လုပ်၍ မကြာသေးသော။ ဝါ၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာလဖြစ်သော[1]။ နဝံသန္ထာဂါရံ၊ အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သမဏေနဝါ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ သည်လည်း။ မနုဿဘူတေန၊ လူဖြစ်သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်မှုလည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ မနေအပ်ဖူးသေးသည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍ ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိံသု၊ နေကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရှင်ဘုရား။ တံ၊ ထိုမင်းကွန်းနန်းသစ်ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ပရိဘုဉ္ဇတု၊သုံးဆောင်တော်မူစေချင်ပါ၏။ (သုံးဆောင်တော်မူပါ)။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီးသည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ခြင်းကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိရှိကြကုန်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ကုန်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ကုန်၍ ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကုန်ပြီးသော်။ သန္ထာဂါရံ၊ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိံ[2]၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်းပြည့်အောင်[2]။ သန္ထရိတွာ၊ ခင်းစေကုန်၍။အာသနာနိ၊ နေရာတော်တို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ သတ်မှတ်ခင်းထား စေကုန်၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ တည်ထားစေကုန်၍။ တေလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတွာ၊ ညှိထွန်းစေကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကုန်ပြီးသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။

၁။ "အစိရံ ကာရိတဿ ယဿာတိ အစိရကာရိတံ။ဆောက်လုပ်အပ်သော နန်းသစ်အား(၏)မကြာမြင့်သည် ရှိလတ်သော်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၂။ သန္ထရဏံ သန္ထရိ၊သဗ္ဗာ သန္ထရိ ဧတ္ထာတိ သဗ္ဗသန္ထရိ။သန္ထရိတန္တိ ဝါ သန္ထရိ၊သဗ္ဗံ သန္ထရိ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ တံ-ဟု ပြု၍ ဘာဝနပုံသကအဖြစ်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထ ကျကျ ပေးလေဦး။

"ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သန္ထာဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိံ၊ သဖြင့်။ သန္ထတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထားစေအပ်ပါပြီ။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ကို။ အာရောပိတော၊ ညှိထွန်းစေအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ မညတိ၊ သိတော်မူပါလော့" ဟူသော၊ စကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ (နဝံသော။) သန္ထာဂါရံ၊ သည်။ (အတ္ထိရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကြော၍။ သန္ထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ မဇ္ဈိမံထမ္ဘံ၊ အလယ်တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)လျက်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ သည် လည်း။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၍။ သန္ထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမံဘိတ္တိံ၊ အနောက် နံရံကို။ နိဿာယ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့၌ (ထားသည်ကို)ပြု၍။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ ပစ္ဆိမာဘိမုခါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)ကြကုန်လျက်။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သကျေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာ ညဉ့်ပတ်လုံး[၁]။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ (ကျောင်းအလှူနှင့်စပ်သော) တရားစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတွာ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၍။ သမာဒပေတွာ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူပြီး၍။ သမ္ပဟံသေတွာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ။ နွာ။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ ကျင့်ဆဲသော။ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ သင့်အား။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (အဋ္ဌကထာနည်း)။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တံသင့်ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ပါဠိပဒေါ၊ သော။ သေခေါ၊ သည်။ ဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (ကစ္စည်းနည်း)။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိ၊ ဆန့်ဦးအံ့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏[၂]။ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှုပြု၍ နားထောင်ပြီ။ (ပတိ+သုဓာတ်ဖြစ်၍အား-ဟုပေးလျှင်။ "စကားတုံ့ပြန် ဝန်ခံလျှောက်ပြီ" ဟုပေး။ သဒ္ဒနီတိ၌အကျယ်ရှုလေ)။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သင်္ဃာဋိံ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်လေးလွှာ။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာနံပါး ဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ယာခြေထက်၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေထက်ကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ထား၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်

၁။ အတိရေကတရံ ဒိယဍ္ဍယာမံ။ ဋီ။ ပုဗ္ဗသတ္တရာဝသေနေဝ ပဌမယာမော ခေပိတော၊ ဘဂဝတော ဒေသနာယ အပွါဝသေသော မဇ္ဈိမယာမော ဂတော။ ဋီ။

၂။ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေတိ၌ အာမန္တန-ကား ဥာပန။ ပေါ် တွံ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သတ္ထာ အာယသ္မန္တံ ... ပက္ကောသ ... ဘာသံ။ ပက္ကောသန-ဘာသန (ခေါ်ပြော)ရနိုင်သော နေရာလည်း အနည်းအကျဉ်း ရှိနိုင်သော၏။

သည်ကို။ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

၂၃။ အထခေါ၊ ထို့နောင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အသျှင်အာနန္ဒာသည်။ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းသားကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သား အပေါင်းသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာဂရိယံအနု-ယုတ္တော၊ နိုးကြားခြင်း၌ ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဟိ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်မြင့်မြတ်သော စိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပင်ပန်းသဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်ဖြစ်၍။ အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊ အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟူ၍ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ (ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ်နံပါတ် ၁၂-နှင့်တူပြီ)။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေ-သု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒွါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ အာဟာရံ၊ တွမ်းအစရှိသော အဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးတူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့လက်ပမ်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ရစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာ-ရေတိ၊ ဆောင်။ မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည်တန်ဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကချေသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရုပ်ကာယ၏။ ယာဝဋ္ဌိတိယာ

ဝေ၊ တည်ရှိငြားသော်လျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရှိငြားသော်လျှင်။ ယာဝဝိဟိံသူပရတိယာဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်းငြိမ်းရှိငြားသော်လျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယာဝေ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ နှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရှိငြားသော်လျှင်။ အာဟာရံ။ ကို။ အာဟာရေတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါအား။ငါ၏။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဘောဇနေ၊၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့၌။ စင်္ကမေန၊ ကြွ သွားခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ်တရားတို့ကို) တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ (နီဝရဏ)တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏[1]။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ စင်္ကမေန၊ ၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ၎င်း။ပ။ ပရိသောဓေတိ၏။ရတ္တိယာ၊၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ ဖြင့်။ပ။ ကပ္ပေတိ၏။ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပစ္စုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပ။ ပရိသောဓေတိ၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၂၅။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ တထာဂတဿ၊၏။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ "သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊မည်တော်မူ၏။သောဘဂဝါ၊သည်။ဣတိပိ၊ဤသို့လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။

၁။ ပဃိနေ ဥဒ္ဒေသကဋ္ဌကတွေတိ နိဒ္ဒါရာဏော ဘုမ္မံ။ (သံယုတ်ဋီကာ)၌ ကဲ့သို့ ရတ္တိသာ၊ညဉ့်တွင်-ဟု လည်း ကေဝုစ် နိဒ္ဒါရာဏဖြစ်စေကောင်း၏။

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မည်တော်မူ၏ ^၁^ ။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။” ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်း, စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်ကြောင့်။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်ကြောင့်။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်ကြောင့်။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ် တရားတို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဟိရိယတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။ ဩတ္တပ္ပီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ ဩတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏။ပါပကာနံ၊ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊တို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။ဩတ္တပ္ပတိ၊ တတ်၏ ^၂^ ။ဗဟုဿုတော၊ များသောကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ သုတဓရော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကိုဆောင် သည်။ သုတသန္နိစယော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကို လေ့လာစုဆောင်းပြီးသူသည်။ဟောတိ၊ ၏။ (မူလပဏ္ဏာသ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ် အဖွင့်ကို ယူသည်)။ ။အာဒိကလျာဏာ၊ ကုန်သော။ပ။ သဗျဉ္ဇနာ၊ ကုန်သော။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို ^၃^ ။ အဘိဝဒန္တိ ပြဆိုဟောကြားကုန်၏။အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။၏။ တထာရူပါ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့ကို။ဗဟုဿုတာ၊များစွာကြားနာအပ်ပြီး ကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်း အကျိုးငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းရှိ၏။ ဒဠှပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိ၏။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချအပ်သော တာဝန်ရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိနေပက္ကေန၊ သတိပညာ

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒုတိယနည်းအရ ဂုဏ်တော်တခုတည်းအဖြစ် ယောဇနာသည်။

၂။ ဤသို့ ဟိရိအယူဉ်၌ ဥပယောဂဋ္ဌာကရိုက်။ဩတ္တပ္ပအယူဉ်၌ ဟေတွတ္ထကရိုက်ပေးသည်ကား ဤအဋ္ဌကထာ နှင့် အဋ္ဌသာလိနီတို့အလို။ထေရဂါထာဋ္ဌ၊ ၈၅-၌ကား“ဘာယာဘာတိ နိဿက္ကေ သာမိဝစနံ”ဟု ဖွင့်၏။သံ၊ ဋီ၁။ ၂၇၀-ယိမ်-အဖွင့်၌လည်း “ပါပကေဟိ ဓမ္မေဟိတိ နိဿက္ကဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဟေတုမှိ ဝါ ကရဏဝစနံ”ဟု ဖွင့်၏။ သဒ္ဒနီတိ အလိုအားဖြင့်ကား ဇာတ် သရုဏာတော ဘယ်-စသော ဥပ္ပတ္တိဝိသယအပါဒါန်မှတပါး ဘီ၊ တသ၊တပ၊ (ဩတ္တပ္ပ)ဟူသော ဓာတ်ပုဒ် ယောဂမှန်သမျှ ကမ္မတ္ထချည်းပေး။ ယင်း ကမ္မတ္ထ၌လည်း ဒု-တ-ဆဋ္ဌီ သုံးမျိုးသာ သက်။ ပဉ္စမီဝိဘတ်နှင့် ပဉ္စမျတ္ထ မရှိစေရ။ “ဆဋ္ဌီစ ဘီရုတာယောဂေ ဒုတိယာ တတိယာပိ စ၊ တိဓာဝ ပါဠိယံ ယောန္တိ၊ န တု သမ္ဘောတိ ပဉ္စမီ”ဟူ၏။ သို့ရာတွင် “ဇိဂုစ္ဆတိ နာဘိရမတေ။ပ။သလဘော ဝိယ ပါဝကာ” (ဋီကာကျော်)စသည်ဖြင့် ပဉ္စမီဝိဘတ်အားဖြင့်သော်၎င်း ပဉ္စမျတ္ထအားဖြင့်သော်၎င်း ရေးကြ. ပေးကြသေး သည်။

၃။ ပါဠိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ပါဠိတ်၊စတုက္ကင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်များနှင့် ဝိဋ္ဌေသ၊ဝိမတိတို့ အလို ဘာသာ့။ပ။ ပရိ သုဒ္ဓံ-၄-ပုဒ်သည် ဗြဟ္မစရိယံ၌ ဝိသေသန။ ဒီဃဋ္ဌ၊-၁-အလို အာဒိကလျာဏံ။ပ။ပရိသုဒ္ဓံ-၇-ပုဒ်လုံး ဓမ္မ၌ ဝိသေသန။

နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ စိရကတမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသော အမှုကိုရင်း။ စိရဘာသိတမ္ပိ၊ ကြာမြင့်စွာပြောဆိုအပ်ပြီးသောစကားကိုရင်း။ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်။ အနုဿရိတာ၊ အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ (ဂတိအတ္ထာ ဓာတုသဒ္ဒါ ဗုဒ္ဓိအတ္ထာ ဟောန္တိ။ဋီကာ)။အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲတတ်သော။ သမ္မာ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ်ဒုက္ခကိလေသဒုက္ခကို ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၍ ။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ် ။ ဝေခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သတ္တဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၅-၁၁)

၂၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်မြတ်သောစိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ သည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊သည်။ အကသိရလာဘီ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁၂-၁၅)

၂၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတော-ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည် [၁]။ ဝေ၊ ဤသို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာဝကော၊ ကို။ပါဋိပဒေါ၊သော။သေခေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

အပုတ္တဏ္ဍတာယ၊ မပုပ်သိုးသော အဥနှင့်တူသော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သို့။သမာပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနိဗ္ဘိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိသော အရိယာမဂ်အလိုငှါ။ ဘဗ္ဗော၊၏။အနုတ္တရဿ၊ မြတ်သော "ယောဂက္ခေမဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ဘဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့၊ ကုက္ကုဋိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊အဥတို့သည်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်ရင်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်ရင်း။ ဒွါဒသဝါ၊ တဆယ့်နှစ်လုံးတို့သော်ရင်း။ အဿု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုအဥတို့ကို။ ကုက္ကုဋိယာ၊ သည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည် [၂]။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ (ကြက်နံ့ဖြင့်) ထုံအပ်ကုန်သည်။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋိယာ၊ ၏။ "ဣမေ ကုက္ကုဋပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။အဘိနိဗ္ဘိဇ္ဇေယျုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။

၁။ ယတော-၌ တော-သည် ပစ္စတ္တ။ယဒါ ခေါ ပေါဋ္ဌပါဒ ဘိက္ခုတိ ယောနာမ ပေါဋ္ဌပါဒ ဘိက္ခု။ သီ-ဋ္ဌ။

၂။ ဥပရိအတ္ထော ဟေဋ္ဌာ အဓိသေန္ခေါ(သာချတ္တ)။အကမ္မကဿာပိ သယတိဓာတုနော အဓိပုဗ္ဗတာယ သကမ္မကတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။(ဝိမတိ)။ ။"ပရိသေဒိတာနိ၊ကိုယ်ငွေ့လွှတ်စေအပ်ကုန်သည်"ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။သီဋ-မောစနေ။

ဇ္ဈတ္တာ၊ အလိုသည်။ကိဉ္စာပိ နု ဉပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။တေ ကုက္ကုစ္စပေါတကာ၊တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ မုခတုဏ္ဍကေနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ကို။ ပဒါလေတွာ၊၍ ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဘိနိဗ္ဘိဇ္ဇိတုံ၊ ဖောက်ခွဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာဝ၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော-ယော အရိယသာဝကော၊ သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

၂၈။ မဟာနာမ၊နာမ်။ သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမံယေဝ ဉပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဤဉပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကို သာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္ပိ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သနည်း။ ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ ကိုရင်း။ပ။ အနုဿရတိ၊ ၏။ အဏ္ဍကောသမှာ၊ ဉခွံမှ။ ကုက္ကုဋစ္ဆာပကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဘိဒါဣဝ၊ ဤရှေးဦးစွာပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။ အဿ၊ ဤပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုအရိယသာဝက၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဘိဒါ၊ ရှေးဦးစွာ (အဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော ဉခွံမှ) ပေါက်ဖွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဏ္ဍကောသမှာ၊မှ။ ကုက္ကုဋစ္ဆာပကဿ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါဣဝ၊ ကဲ့သို့။ အဿ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝဉပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍ ။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤပင်လျှင်။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သိ၍။ (ဝါ)သိသောကြောင့်။သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဉပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။(သိ-ဋ္ဌ-မဟာလိသုတ် အဖွင့်ကိုယူသည်။) အဏ္ဍကောသမှာ၊ မှ။ ကုက္ကုဋစ္ဆာပကဿ၊ ၏။ တတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါဣဝ၊ သုံးကြိမ်မြောက် ပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။အဿ၊ဤအာသဝက္ခယ ဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ တတိယာဘိ-နိဗ္ဘိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၃)

၂၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ယမ္ပိ သီလသမ္ပန္နော၊ အကြင်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ စရဏသ္မိံ၊ စရဏအပေါင်း၌။ ဟောတိ၊ အကျုံးဝင်၏။ (ရှေ့ကွေ့သာခါ-ကဲ့သို့တည်း)[၁]။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။"အဿ၊၏။ဣဒမ္ပိ၊ဤအာသဝက္ခယဉာဏ်သည်လည်း။ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၌။ဟောတိ၊၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာဝကော၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ရင်း။ စရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ သည်လည်း။စရဏသ္မိံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဟုလည်းပေး။(အဋ္ဌကထာနည်း)။ ဝန္ဒနဂုဏ္ဏေ ယထာဖုဿိတဂ္ဂေ-ကဲ့သို့တည်း။(သီလက္ခန္ဓဋီကာသစ်)။အဿ၊၏။ ဣဒမ္ပိ၊သည်လည်း။ စရဏသ္မိံ၊ စရဏအပေါင်း၌တွင်။ ဟောတိ၊ ၏။ဟု ကေဝုစ်နိဒ္ဒေသရဏလည်းပေး။ အဓိပတိပစ္စယေ သဟဇာတာဓိပတိနာမ ဓမ္မကာဒေသော-ကဲ့သို့တည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန်၌ကား ဝန္ဒနဂုဏ္ဏေ-သျှာဖြန့်။ သိ-ဓ-ပြု။

၃၀။ မဟာနာမ၊ နာမ်။သနက်ုမာရေန၊ သနက်ုမာရမည်သော။ဗြဟ္မာနာပိ၊ ဗြဟ္မာသည်လည်း။ ခတ္တိယော။ပ။ ဒေဝမာနုသေတိ၊ ဒေဝမာနုသေ-ဟူသော။ သောဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ရွတ်ဆိုအပ်ပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော။ အနွယ်ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ[၁]၊ လူ့လောကၣ္၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူ့လောက နတ်လောက၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ဤကား ဂါထာနက်)။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ သနက်ုမာရေန၊ သော။ ဗြဟ္မာနာသည်။ သာ ခေါ် ပနေသာ ဂါထာ၊ ကို။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာသီဆိုအပ်၏။ နောဒုဂ္ဂီတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သီဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ သုဘာသိတာ၊ကောင်းစွာ ရွတ်ဆိုအပ်၏။နောဒုဗ္ဘာသိတာ၊မဟုတ်။အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ နောအနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်သည်မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ (နေရာတော်မှ) ထ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ အာနန္ဒာ ကောင်းလေစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့အား။ သေခံပါဋိပဒံ၊ ကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဘာသိတ္ထ၊ ဟောပေပြီ"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဣဒံ၊ဤသုတ်ကို။အဝေါစ၊ပြီ။သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သမနုညော၊ ကောင်းစွာခွင့်ပြုအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ သေခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ပေါတလိယသုတ်

၃၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ဧကံ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂုတ္တရာပေသု၊ အင်္ဂုတ္တရာပတိုင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာပဏံနာမ၊ အာပဏမည်သော။ အင်္ဂုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာပဏံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ ခေါ၊ ဝင်ပြီ။ အာပဏေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။

၁။ ဇနေတသ္မိံ ဇနိတသ္မိံ၊ ပဇာယာတိ အတ္ထော။ (မဟာဋီ ၃-၈သည်)။ ဇနိတသ္မိံ-ဟူလိုလျက် ဣ-ကို ဧ-ပြု။ (ဤသေခသုတ်ဋီကာ)။ကမ္မကိလေသေဟိ ဇနေတဗ္ဗာ တေဟိ ဝါ ဇာယတီတိ ဇနိတာ၊ သောယေဝ ဇနေတာ၊ တသ္မိံ-ဟုပြု။ (သီးရွီးသစ်နည်း)။ ဗြဟ္မသံယုတ်ဋီအလို ဇန် ဣအတာ ဇနေတာ-ဟုလုပ်။ ဒီဃ၃-အဂ္ဂညသုတ်နှင့် သီ-ဋီ-ယောင်း၌ကား ဇနေတသ္မိံ-ဟု ဖွင့်၏။အံဂုရ်(၁၁-နိပါတ်)၌ မူ ဇနာ တသ္မိံ-နေလိုလျက် အာ-ကို ဧ-ပြု၍ ဇနေတသ္မိံ-ဖြစ်သည်ဟု တမျိုးဖွင့်ပြန်သည်။ ယင်း၏ အံ-ဋ္ဌအဖွင့်မှာလည်း အခြားအဖွင့်တို့နှင့် မတူလေ။ ဤ၌ကား ပိုမိုကောင်းမွန်ပေါ်လွင်၍ ကျဉ်းသောနည်းကိုသာ ပေးလိုက်သည်။

စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ ၁။ ပေါတလိယောပိ၊ ပေါတလိယမည်သော။ ဂဟပတိ ခေါ်ပိ၊ သည်သည်း။ သမ္ပန္နနိဝါသန-ပါဝုရဏော၊ ပြည့်စုံသော အဝတ်အရုံရှိသည့်ဖြစ်၍။ ဆတ္တုပါဟနာဟိ၊ ထီးဘိနပ်တို့ဖြင့်။ ဇင်္ဃာ-ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့် ၂။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အစဉ်လျှောက်လျက်။ အနုဝိစရ-မာနော၊ ထိုထိုဤဤလှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ပ။ အင်္ဂသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ သော။ ပေါတလိယံ၊ သော။ ဂဟပတိ ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံသို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ပေါတလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "သုမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်။ သမုဒါစရတိတိ၊ ခေါ်ဘိ၏" ဟူ၍။ ကုပိတော၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တုဏှီ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေပြီ)။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ ပ။ သမုဒါစရတိတိ၊ ဟူ၍။ ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ ယံသမုဒါစရသိ၊ ၏။ တယိဒံ-တံ၊ ထိုခေါ်ခြင်းသည်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့ သိ-အမ္ဗင်္ဂ)။ နစ္ဆန္နံ၊ မလျော်။ နပ္ပတိရူပန္တိ၊ မသင့်တော်ပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတယော၊ ၏။ (ယေ အာကာရာဒယော၊ အကြောင်း အမူအရာ အသွင်စသည်တို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ တေအာကာရာ၊ ထိုအမူအရာတို့သည်။ တေလိင်္ဂါ၊ ထိုအသွင်အပြင်တို့သည်။ တေနိမိတ္တာ၊ ထိုအမှတ် အသားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမုဒါစရာမိ၊ ဂဟပတိ-ဟု ခေါ်၏ ၃)။

၁။ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒီတိ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ နိသီဒိ။ (မူ၊ပ၊ဋ္ဌ၊၂။ ၆၁)။ အလင်္ကာဒ္ဒပရိယေသန-စသည်၌ကဲ့သို့ တဒတ္ထ-၌ သက်သော သ-ကို အာယ၀တုတ္ထေကသုတ်-တုသဒ္ဒါဖြင့် အံ-ပြု။ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်လျက်။ နေ့သန့်စင်သည်မည်အောင်။ နေ့သန့်စင်သောအားဖြင့်"ဟုလည်း စာရိုက် စရမာနော-စသည်ကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒကြံ၍ ဘာဝနပုံလည်း ပေး။ (သီးဋီ၊သစ်နည်း)။ တဖန် ဒိဝါဝိဟာရံ-ကို အဓိကရဏသာဓ်, ဘုမ္မတ္ထဉပယောဂ၀စနကြံ၍ "ဒိဝါဝိဟာရ၊ နေ့သန့်စင်ရာဖြစ်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌"ဟုရင်း၊ ကမ္မတ္တေ ဒုတိယာ-ဟူလျှင်လည်း ကတ္တာ-ထည့်စပ် ၍ရင်း ပေးနိုင်သည်။

၂။ ဇင်္ဃာဝိဟာရန္တိ ဇင်္ဃာကိလမထဝိနောဒနတ္ထံ ဇင်္ဃာစာရံ။ (မူ၊ဋီ၊ဋ္ဌ၊၁။ မဓုပိဏ္ဍိက။ ဒိဋ္ဌ၊၁။) ဇင်္ဃာစာရန္တိ စင်္ကမတော ဏ္ဍတောစိတော စ ရရာမာယ၊ သော ယိ ဇင်္ဃာသု ကိလမထဝိနောဒနတ္တော စာရော တထာ-ဝုတ္တော။ (သီးဋီ ဟောင်း၊အတောဝိင်္ဂ)။ ဤအလို "ဇင်္ဃာစာရံ၊ ခြေ၌ဖြစ်သော ညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းကို ပယ် ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ"ဟု (တဒတ္ထ-သ-ကို အံ-ပြု၍)ပေး။ ဇင်္ဃာတိ ဝိဟာရော(ရေးထုံး)ဇင်္ဃာဝိဟာရော-ဟုပြု။ သုတ္တနိ၊ဋ္ဌ၊၂၊၁၆၉-၌ ဇင်္ဃာယ ဟိတံ ဝိဟာရံ-ဟုပြုသည်။ "ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်လျက်။ အနုစင်္ကမ-မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော်"ဟုရင်း။ "ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်၊အနုစင်္ကမမာနော၊ လျှက်"ဟုရင်း ဘာဝနပုံ-စသည်ကြံ၍ ပေးနိုင်သေးသည်။

၃။ တေန ဟာဟံ ဝေ သမုဒါစရာမီတိ ဒသောတိ။ဋ္ဌ၊၃၁-ကို ထောက်၍ "ဣတိ၊ ထိုကြောင့်"-ဟု အနက်ပေး ပြီးလျှင် အဟံ သမုဒါစရာမိ၊ ထည့်သည်။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တထာဟိ၊ ထိုသို့ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကာမဂ္ဂုဏာ၊ လူ့အမှုတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ ဝေါဟာရတို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကာမဂ္ဂုဏာ၊ ထိုကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မေ၊ ၏။ ယံ ခေတ္တံ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်ရှိ၏။ ယံ ဓညံ၊ အကြင်စပါးသည်ရှိ၏။ ယံ ရဇတံ၊ အကြင်ငွေသည်ရှိ၏။ ယံ ဇာတရူပံ၊ အကြင်ရွှေသည်ရှိ၏[၁]။ အဟောသိ၊ ရှိပြီ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ (တံသဗ္ဗံ-ဟုလည်းတွဲ)။ ပုတ္တာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ ပစ္စည်းအမွေအဖြစ်သို့။ (ဘာဝတဒ္ဓိတ်) ။နိယျာတံ၊ ရောက်စေအပ်ပါပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥစ္စာပစ္စည်း၌။ အဟံ၊ သည်။ အနောဝါဒီ၊ ဆုံးမလေ့မရှိသည်။ အနုပဝါဒီ၊ အပြစ်တင်လေ့မရှိသည်။ ဃာသစ္ဆာဒနပရမော၊ စားလောက်ရုံမျှ ဝတ်လောက်ရုံမျှ (အတိုင်းအတာ) ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဝေ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မေ၊ သည်။ ပ။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တ္ဝံ၊ သည်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ဝေါဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို။ အညထာခေါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ ပန၊ ဆုံးမရာ သာသနာ၌ကား။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အညထာ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ လျှင်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ "ဧဝံ ဘန္တေ ဣတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ ပေါတလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၃၂။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါယ၊ ဝေါဟာရကို ဖြတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ဝေါဟရတိ ဧတေနာတိ ဝေါဟာရော၊ စေတနာ၊ ဋီ)။ ကတမေ အဋ္ဌ၊ တို့နည်း။ အပါဏာတိပါတံ၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အကြောင်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ ကုန်းမချောသောစကားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပိသုဏာဝါစာ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဂိဒ္ဓိလောဘံ၊ မတပ်မက်ခြင်းဟူသော အလောဘကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘော၊ တပ်မက်ခြင်းဟူသောလောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အနိန္ဒာရောသံ၊ မကဲ့ရဲ့ မထိပါးခြင်းကို။ (နိန္ဒာယ ပဋိပက္ခဘူတံ ပရေသံ အဃဋ္ဋနံ။ ဋီ)။ နိဿာယ။ ၍။ နိန္ဒာရောသော။ ကဲ့ရဲ့ ထိပါးခြင်းကို။

[၁]။ ဇာတရူပန္တိ သုဝဏ္ဏံ၊ ရဇတန္တိ ယံကိဉ္စိ ဝေါဟာရူပဂံ လောဟမာသကာဒိ။ မ၊ ဋ္ဌ၊၂၊၃၅။ ဣဓ ပန သုဝဏ္ဏ ဌပေတွာ ယံ ကိဉ္စိ ဥပဘောဂပရိဘောဂါရဟံ ရဇတံတေဝ ဂဟိတံ၊ ရင်းနှီး။

ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အဏ္ဏောစူပါယာသံ၊ အမျက်မထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာမပင်ပန်းခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကောဓူပါယာသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အနတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မမူခြင်းကို။ နိဿာယ၍။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်သေးသော။ ဣမေ ခေါ ဒွေမော၊ တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါယ၊ငှါ။သံဝတ္တန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ အဋ္ဌဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊၏။ မေ၊ အား။ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စိတ်ဖြင့်ယူ၍။ ဝါ၊အကြောင်းပြု၍။ ဣမေ အဋ္ဌဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ မိန့်ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၃။ အပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသော။ ဣတိတော်၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဥ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေသံ သံယောဇနာနံ၊ အကြင် သံယောဇဉ်တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ သမုစ္ဆေဒါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ခေါပန၊ စစ်။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်သာ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပဝဒေယျ၊ စွပ်စွဲရာ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ မံ၊ကို။ အနုဝိစ္စ၊ နှိုင်းချိန်စိစစ်၍[၁] ။ ဂရဟေယျုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။

ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယဒိဒံ ပါဏာတိပါတော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတဒေဝ၊ သည် ပင်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ ဧတံ၊ ဤပါဏာတိပါတသည်။ နီဝရဏံ၊ နီဝရဏမည်၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယေအာသဝါစ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည် ၎င်း။ ယေဝိဃာတပရိဠာဟာစ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်၎င်း[၂]။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တေအာသဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ တေ ဝိဃာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်၎င်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါဏာတိပါတံ၊

၁။ အနုဝိစ္စ-ကို အနုဝိဒိတွာ၊ အနုဝိစာရေတွာ၊ အနုပဝိသိတွာ၊ တုလယိတွာ- စသည်ဖြင့် အံ၊ ဋ္ဌ၊ ၂၃ စသည် တွင် ဖွင့်ကြ၏။ အနု+ဝိ+ဣ+တွာ-ပြု၍ အဝေစ္စ-ကဲ့သို့ ပြီးသည်။ ဓာတ်နှင့် အနေကတ္ထတာ-ပင်တည်း။ ဝိစာတ် ကြံသော် အနုဝိစ္စ-သာ ဖြစ်ရာ၏။

၂။ ဥပ္ပန္နံ ဝိဟနတိ ဗာဓတီတိ ဝိဃာတော၊ ဒုက္ခံ။ ပရိဠာဟန် အနုတ္တပ္ပါဒဝသေန ဥပတာပန် ပရိဠာ-ဟော။ ဋီ။

ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ပယ်ၡ၍။ ဝုတ္တံ၊ သို့။ ယန္တံ၊ အကြောင်းစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုပြီးကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၄။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ ယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်အပ်၏ဟူသော။ ဣတိတော၊ ဤစကားကို။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သည်ကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။ (သိသာပြီ)

၃၅။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၆။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပိသုဏာ၊ သော။ဝါစာ၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ဟူသော။ ဣတိတော၊ ကို။ ခေါ်ပန၊ စင်စစ်။ဧတံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပိသုဏဝါစော၊ ကုန်းချောစကား ရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၇။ အဂိဒ္ဓိလောဘံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘော၊ တပ်မက်ခြင်းဟူသော လောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣတိတော၊ ကို။ခေါ်ပန၊စင်စစ်။ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ဂိဒ္ဓိလောဘီ၊ တပ်မက်ခြင်းလောဘရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၈။ အနိန္ဒာရောသံ၊ ကို။ပ။ နိန္ဒာရောသီ၊ ကဲ့ရဲ့ထိပါးလေ့ရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၉။ အက္ကောဓူပါယာသံ၊ ကို။ပ။ ကောဓူပါယာသီ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၀။ အနတိမာနံ၊ ကို။ပ။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူလေ့ရှိသူသည်။ အဿ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၁။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်[၁]။ ယေဓမ္မာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၌။ ဝေါဟာရ-သမုစ္ဆေဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ အဋ္ဌဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။

အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအို အားဖြင့်[၂]။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ နတွေဝ တာဝ ဟောတီတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၂-ပြန်)။

၁။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ဟု ပေးရိုးပေးစဉ်အရသာပေးလိုက်သည်။ ဤသုတ်၌ ဆိမ့်ရာတည်တောင်၍ လူ့ဘောင် နေသူ လူဝတ်ကြောင်-ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗန္တိ 'သဗ္ဗာကာရေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေဟိ သဗ္ဗံ၊ ဉာဏ်ပဏ္ဏာသ။ဋ္ဌ၊ ၇၉-ပိုဒ်နှင့် ၎င်းဋီကာ စာမျက်နှာ ၂၆၁- ဝေါဟာရမဟောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကိုမှီ၍ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ-ကို ဖွင့်ပြထားသည်။ သဗ္ဗ-ဟာ အနုပဲသဘာဝ်တည်း)။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယထာကထံပန၊ သို့လျှင်။ အရိယသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရိယသာ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ကာမာဒီနဝကထာ

၄၂။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဇိဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေ-တော၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ဂေါဃာတ-ကသူနံ၊ နွားသတ်သမားတို့၏ စဉ်းတီတုံးသို့။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်ရင်း။ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏ အနီး၌။ သုနိက္ကန္တံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခွါခြစ်သောအားဖြင့်။ နိက္ကန္တံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခွါခြစ်အပ်ပြီးသော။ နိမ္မံသံ၊ အသားမရှိသော။ လောဟိတမက္ခိတံ၊သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ အရိုးစုကို။ သုမ္ဘေယျ၊ ပစ်ချရာ၏[၁]။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ထိုစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ထင်သနည်း။ သော ကုက္ကုရော၊ထိုခွေးသည်။သုနိက္ကန္တံ၊အားဖြင့်။နိက္ကန္တံ၊ သော။နိမ္မံသံ၊ သော။လောဟိတမက္ခိတံ၊သော။အမုံအဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထိုအရိုးစုကို။ ပလေဟန္တော၊ လျက်သည်ရှိသော်။ ဇိဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ ပဋိဝိနေယျအပိနုခေါ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ ဤစကား သည်။ နေဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဒုံအဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထိုအရိုးစုသည်။ သုနိက္ကန္တံ၊ အားဖြင့် နိက္ကန္တံ၊ အပ်၏။ နိမ္မံသံ၊ အသားလည်း မရှိ။ လောဟိတမက္ခိတံ၊ သွေးမျှသာ လိမ်းကျံ၏။သော ကုက္ကုရော၊သည်။ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ဝိဃာတဿ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်း

၁။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ=အဋ္ဌိ+ကင်္ကလ၊ကမ္မဓာရယ်သမာသ်တည်း။ ကင်္ကလ၊က+ကလ+အ။ကံ သုခံ သီဒေ ဝါ ကာလယတိ ခိပတီတိ ကင်္ကလံ၊ ဣတိဝုတ်၊ ၄၊၀၀-၌ အဋ္ဌိကင်္ကလ, အဋ္ဌိပုဉ္ဇ, အဋ္ဌိရာသိ-ဟု သုံးပုဒ်လာရှိရာ "အဋ္ဌိဆက်လေ့ရှိ အဋ္ဌိဘာဂေါ၊ အဋ္ဌိခလေ့တိပိ ပဌန္တိ၊အဋ္ဌိသင်္ဃာတော အတ္ထော။ပ။ သမ္ဗမေတံ သမုဟသော ပရိယာယဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။ဤအဋ္ဌကထာ ၄၂-၌ ဥရဋ္ဌိ ဝါ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ ဝါ သီသဋ္ဌိ ဝါ၊ တဒ္ဒိ နိမ္မံသတ္တာ ကင်္ကလန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟူ၍ရှိရင်း။ ရင်းရိုး၌ ဥရဋ္ဌိမှိ ဝါ။ပ။ သီသဋ္ဌိမှိ ဝါ ကင်္ကလသဒ္ဒေါ နိရူဠှောတိ ဒဿေတိ၊ ဟုရင်း မိန့်ဆို၏။

တမေနံ။ပ။ ဥပသုမ္ဘေယျ-ဝါကျ၌ တမေနံ ကုက္ကုရဲ ဥပသုမ္ဘေယျ၊ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ၄၂-အပိုဒ်ကို ထောက်၍ရင်း။

ဥပသုမ္ဘေယျာတိ ဧတ္ထ ဥပသဒ္ဒေါ သမီပတ္ထော၊ သုမ္ဘန် ဝိက္ခေပနံ တေနေဝ တမေနန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ-ဝစနန္တိ အာဟ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ၊ တဿ ကုက္ကုရဿ သမီပေ အဋ္ဌိကင်္ကလံ ခိပေယျာတိ အတ္ထော။ ရင်းရှိကာတို့ကိုထောက်၍ကား သုမ္ဘ-ကား ဝိက္ခေပနတ္ထတည်း။ ဥပအတွက် အနက်ကား သမီပတ္ထတည်း။ ထိုဥပ၏ ယှဉ်ရာ တမေနံ-ပုဒ်ကား ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာ ဝိဘတ်တည်။ ဥပ-ကို ဘယ်ပုံ အနက်ပေးရမည်နည်း၊ တမေနံ-ပုဒ်ကို ထိုခွေး၌ ဟု အနက်ပေး၍ ဥပကို သီးခြားအနက်ပေးရမည်လော-ဟူသော သံသယတ္ထကို ရှိကာဆရာသည် ပယ်ဖျက်၍ တမေနံ ဥပ၊ ထိုခွေး၏အနီး၌ ဟု အနက်ပေးတော်မူ၏။

၏။ ယာဝဒေဝ၊ အဘိုရှိရုံသာလျှင်[၁]။ အသာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ။(ဣတိ- အကြေကြံ)။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ။ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျော၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ-ပညာမဂ်ပညာဖြင့်[၂]။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ကာမဂုဏုပေက္ခာသည်။ နာနတ္တာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ)သဘောရှိ၏။ နာနတ္တသိတာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ) သဘောတို့၌ မှီ၏။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏုပေက္ခာကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာနုပေက္ခာသည်။ ဧကတ္တာ၊ တခု တည်းသောအာရုံသဘောရှိ၏။ ဧကတ္တသိတာ၊ တခုတည်းသော အာရုံ သဘော၌ မှီ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာနုပေက္ခာ၌။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ။ ဋ္ဌ)။ လောကာမိသူ- ပါဒါနာ၊လောကာမိသတို့ကို ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်းတို့သည်[၃]။အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တမေဝူပေက္ခံ၊ ထိုစတုတ္ထ ဈာနုပေက္ခာကိုပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၃။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ လင်းတသည်ငှင်း။ ကင်္ကော ဝါ၊ ငှက်ကြီး တံစပ်သည်ငှင်း။ ကုလလော ဝါ၊ လင်းယုန်သည်ငှင်း။ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဥဍ္ဍေယျ၊ ပြန်သွားရာ၏။

တမေနံ၊ ထိုသားတစ်ကို။ ဂိဇ္ဈာပိ၊ တို့သည်ငှင်း။ ကင်္ကာပိ၊ တို့သည်ငှင်း။ ကုလလာပိ၊ တို့သည်ငှင်း။ အနုပတိတွာ အနုပတိတွာ၊ အစဉ်လိုက်၍ အစဉ်လိုက်၍။ ဝိတစ္ဆေယျုံ၊ ထိုးဆွကုန် ရာ၏။ ဝိသဇ္ဇေယျုံ၊ ဆွဲငင်၍ ချကုန်ရာ၏[၄]။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ သည်ငှင်း။ သော ကင်္ကော ဝါ၊ သည်ငှင်း။ သော ကုလလော ဝါ၊ သည်ငှင်း။ တံ မံသပေသိံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သစေ န ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ မစွန့်လွှတ်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုဂိဇ္ဈ ကင်္က ကုလလသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ (ဤကား သမာသတ္ထ)။

၁။ ယာဝဒေဝ၊ အနက်ကို ဘာဂိနှင့်တွဲ၍ ပေးသည်ကား-သဗ္ဗာသဝသုတ်ဋီကာ ကိုရင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပဋ္ဌယသန္နိ- ဿိတ သီလအဖွင့်ကိုရင်း အမှီပြု၍ ပေးသည်။

၂။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာသညာယ။ ရွှေရင်ကျွန်ဆုတ်အဋ္ဌကထာ။ ဝိပဿနာသညာယာတိ အရိယမဂ္ဂ- ပညာယ။ ရှင်ဋီကာ။

၃။ လောကာမိသသန့်ါဒါနာတိ အပရိညာတဝတ္ထုနာ လောကေန အာမသိတဗ္ဗတော လောကေ ဝါ အာမိ- သောတိ.သခံ ဂတာယ ဝသေန ကာမဂုဏာနံ ကာမတာဝေါစ အာမိသတာဝေါစ ဋီကာ။

၄။ ဝိသဇ္ဇေကား အာကာနုဂုတ္တတည်း။ ဋီ။

ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် [၁]။ (ဤကား ဝါကျတည္)။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ ရောက်မူလည်း ရောက်ရာသလော။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်နီးပါးသော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကေန၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏"ဟူ၍။ ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၄။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ သော။ တံတိဏုက္ကံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ သစေ၊ န ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အာဒိတ္တာ၊ သော။ သာ တိဏုက္ကာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထံဝါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ပူလောင်ရာ၏။ ဗာဟုံဝါ၊ လက်မောင်းကို သော်သည်း။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ အညတရံဝါ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုပူလောင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုပူလောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကေန၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏" ဟူ၍။ ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ၏။ ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၅။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သာဓိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက် ရှိသော။ ဝီတစ္စိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှံရှိကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုး ရှိကုန်သော၊ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်း ငှါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ (ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၅-ပြန်ကြည့်။) ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗလဝန္တော၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒွေပုရိသာ၊ ယောကျ်ား

[၁]။ တတော နိဒါန်-ကို ဗျာကရုဏ်း တို့၌ ဝါကျသာ၊ ဋ္ဌ-တို့၌ သမာသ်လည်း ပြကြ၏၊ တံ နိဒါနံ အဿာတိ တတောနိဒါနံ-ဟု အလုတ္တသမာသ်ပြု။ တတော-ကား ပဉ္စမီတ္ထဝစနသာ တောအာဒေသော။ (ဝိဂ္ဂြဟ။ ၁၇၇။) ပဉ္စမေတ္တ နိဿက္ကဝစန်။ (သာရတ္ထ။ပုဂ္ဂိုလ)။ ပဉ္စမေတ္ထ တောပစ္စယော။ (အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ) ။နိဒါန်-ကား နိဒါနန္တိ ပဉ္စမျတ္တေ ဒုတိယာ၊ ပဌမာ ဝါ။ (ယင်းယောဇနာ)။ စင်စစ် နှစ်ပုဒ်လုံး ပေတတ္ထ-၌ ချည်းပင်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ဆဋ္ဌီ ယောတွေဒ္ဓေဟိ-သုတ်နှင့် နီတိ တမ္ပိပရိတာနဋ္ဌ-သုတ်၌။ ထံကိုဆာ ပေတု (ဝါကျသာ)ပုဒ်ကိုလည်း ယင်းတို့၌ ရှုလေ။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ပါဠိနယာနံ ဗုဒ္ဓါနုတ္တာ-ဟု အကြောင်းပြ၍ ယင်းပုဒ်များအားလုံးကို နိပါတသမုဒါယ-ဟုပင် ယူလိုက်တော့ဟုလည်း မှာထားသည်။

နှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ[၁]၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဍ္ဍေယျုံ၊ ရှေးရှုဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော။သည်။ဣတိစိတိစေဝ၊ ထိုထိုဤဤသို့လျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။သန္နာမေယျ အပိနုခေါ၊ ညွတ်ကိုင်းစေရာသလော။ ဝါ၊ ရှုံးကန်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့ မေးပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ထိုထို ဤဤ ညွတ်ကိုင်းစေပါ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံဝ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ ပပတိဿာမိ၊ ကျအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသို့ကျခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိ၊ ရောက်အံ့၊ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ရောက်အံ့"ဟူ၍။ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီ။ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိလုတ္တနိဒ္ဒိဋ္ဌ)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဧဝမေဝခေါ၊သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဗဟုပါယာသာ၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့၊ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၆။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ကို။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရာမ်၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို။ ပေါက္ခရဏီရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို[၂]။ ပဿေယျ၊မြင်မက်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ နပဋိပဿေယျ၊ မတွေ့မြင်ရာ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊ သည်။"ဘဂဝတာ၊ သည်။ကာမာ၊တို့ကို။သုပိနကူပမာ၊အိပ်မက်လျှင် ဥပမာ ရှိကုန်၏ ဟူ၍ ။ပ။ ဗဟုပါယာသာ၊ များ၏" ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။ (သုပိနကံ-ကား သာမညကံ၊အိပ်မက်၌ဖြစ်သောလည်းဟူ။ အာရာမရာမဏေယျ-စသည် ကား ဝိသေသကံ)။

၁။ ဤအနက်ကား မောဂ္ဂလ္လာန်-သဒ္ဒနီတိတို့၌အလျော်။ ဤနည်းအရ တမေန်-နေရာ၌ ဆင့်ရှိခဲ့သော် ကမ္မတ္ထဆင့်ကြံ။သဒ္ဒနီသာ ပါဒေသု ဂဟေတွာ-ကိုဖွင့်ရာ၌ ပါဒေသု ဝါ တံ (သဒ္ဒိန္ဒ)ဂဟေတွာ ဟူသော-ဝိဌ္ဌ၊၁။ ၁၇၈။ ဒု-ဝိကာပ် အလို။

နာနာဗာဟာသု-ကို တို့ကို-ဟု (ကစ္စည်း၊ ရှုအရ)ပေးလိုလျှင်လည်း ဥပယောဂတ္ထဘုမ္မဝစနကြံ။ တမေန်-ကို လည်း သာမုတ္တဒုတိယာဟုယူ။ သဒ္ဒနီသာ-ကဲ့သို့ ဆင့်ရှိပြီး ဖြစ်လျှင်ကား အထူးပြောဘွယ်မလို။ ပါဒေသု ဂဟေတွာတိ ပါဒေ ဂဟေတွာ၊ ဥပယောဂတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော ယင်းပဌမဝိကာပ်အလို။

၂။ ရမိတဗ္ဗော ရမဏီယော၊တဿ ဘာဝေါ ရာမဏီယကံ-ဟူပြီ။(ရမဏီယာဒိတော ကဏ်၊ အနုဗန်ချေ၊ ရှဉ်ဝုဒ္ဓိ။) အာရာမ-စသည်နှင့် ဆင့်တွဲ။ ဝေယျာကရဏဩ ပါဌ်ဒသာ ရာမဏီယကံ-ဟူသော မူ-ပံ-ရှူ၌ တကျောသစ်ယသုတ် ထောက်။ ဤကား"ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဟု ဖွင့်သော ဒီဋ္ဌ၊၂။ ၃၉၉။ ရှု၌ တကျောသစ်ယဋီ။ အံ၊ ၌၊ (ဓာ ခွောင်)မောဂ္ဂလ္လာန်တို့နှင့် အညီတည်း။ နိတိ၌ ရမိတဗ္ဗာ ရမဏီယာ၊ သာဝေ ရာမဏေယျာ-ဟု ဏေယျ- သကတ္တ၊ အာရာမ-စသည်နှင့် ကမ္မဓာရ်။ သမာသန္တေက-ပြု၍ပြီးသည်။ နိရုတ္တိဒီပနီ၌ကား ရမိတဗ္ဗံ ရမဏံ ဝတ္ထု ရမဏော အာရာမော၊ အာရာမရာမဏဿ ဘာဝေါ အာရာမရာမဏေယျကံ-ဟု ဏေယျနှင့် သကတ္ထ၌ က-ဖြင့် ပြီးသည်။ ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏီယကံ။ ပါဠိ အဖွင့် (မူပဒ၊၁။၄၀၀)၌ ယသ္မိံ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ရာမဏီယမေဝ။ သော ၂ဒေသော ရာမဏီယော ဧဝ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ကြည့်ပြန်လျှင်ကား ကဏ်ပစ္စည်းသကတ္ထဟုသင့်၏။ ကြံ၍ ကြိုက်ရာယူ။

၄၇။ သေယျထာပိအဒ္ဓ။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုရိသော၊သည်။ ယာစိတကံ၊ ငှါးရမ်းအပ်သော။ ပေါရိသေယျံ၊ ယောကျ်ားအား လျော်ကပ်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂံ ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဖြစ်စေ။ပဝရမဏိကုဏ္ဍလံ၊အထူးထူး အပြားပြား မြတ်သော ပတ္တမြားနားဒေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂံ ဝါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဖြစ်စေ။ယာစိတွာ၊ငှါးရမ်း၍။ (ဝဋ္ဋေယျ၊ သုံးစွဲရာ၏။) သောပုရိသော၊ သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘောဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ အန္တရာပဏံ၊ ဈေးတွင်း၌။ ပဋိပဇ္ဇေယျ ၁၊ သွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ "ဘော၊ တို့။ ပုရိသော။ ယောကျ်ားသည်။ဘောဂီ ဝတ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိစွတကား။ ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူတို့သည်။ ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဧဝံ ကျွိ သို့။ ဘုဉ္ဇန္တိကိရ၊တိ၊သုံးဆောင်ခံစားကြ ကုန်သတတ်" ဟု၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သာမိကာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ။ ယတ္ထ ယတ္ထေဝ၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌သာလျှင်။ ပဿေယျုံ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာတို့ကို။ (အတ္တနော ဘဏ္ဍာနိ။ဋ္ဌ)။ ဟရေယျုံ၊ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ အညထတ္တာယ၊ (ငှါးရမ်းသည်မှ) တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ။အလံနုခေါ၊သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မသင့်လျော်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာမိနော။ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သာနိ၊ တို့ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ယာစိတကူပမာ၊ ငှါးရမ်းသောဥစ္စာလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ၏။

၄၈။ သေယျထာပိအဒ္ဓ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂါမဿ ဝါ၊ ရွာ၏ဖြစ်စေ။ နိဂမဿ ဝါ၊ နိဂုံး၏ဖြစ်စေ။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ တိဗ္ဗော၊ ထူထဲသော။ ဝနသဏ္ဍော၊တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတြ၊ ထို တောအုပ်၌။ သမ္ပန္နဖလော စ၊ ချိုသောသစ်သီးလည်းရှိသော။ (ဤကား သမ္ပန္နဖလန္တိ မဓုရဖလံ-ဟူသော ဋ္ဌ-၏ အလိုတည်း)။ သမ္ပန္နဖလော စ၊ ကောင်းသော အသီးလည်းရှိသော။ (ဤကားသမ္ပန္န သဒ္ဒရဲ ဖလမဿာတိ သမ္ပန္နဖလံ- ဟူသော ဋီ၏အလိုတည်း)။ ဥပပန္နဖလော စ၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံ သည်လည်း ဖြစ်သော။(ဤကား သဒ္ဒတ္ထ)။(ဝါ၊)များသော အသီးလည်း ရှိသော။ ရုက္ခော၊သစ်ပင် သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ-တာနိ၊ ကျကုန်သည်။ န စဿု၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလတ္ထိကော၊ အသီးကို အလိုရှိသော ၂။ ဖလဂဝေသီ၊ အသီးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊

၁။ အန္တရာပဏန္တိ အာပဏာနမန္တရေ။ပ။ ရစ္ဆမုခံ ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ ဂစ္ဆေယျုံ။ မဋ္ဌ၊၁-အနက်ဿသုတ်၊ ၆၁-ပိုဒ်။

၂။ ပစ္စတ္တိကော-ပုဒ်ကဲ့သို့ အတ္ထယတီတိ အတ္ထိကော၊ ဖလံ အတ္ထိကော ဖလတ္ထိကော-ဟု ကြံသည်။ (ထွေ-ကို အကာ၊ က-ကို ဣ-ပြု)။ တနု-အတ္ထိယတိတိ အတ္ထိကံ- (တ-က-ပြု)။ ဖလံ အတ္ထိကံ ဖေဿ-ဟုလုပ်။ လိုချင်တောင့်တ အပ်သော အသီးရှိသော-ဟုဆို။ အတ္ထိကသဒ္ဒါဆုံ၌ နာမ် ရမ္မေန မတ္တိကော (ကုသာဘတ်)အရ ကခိုက်လည်း ဟူရကား ဖလေန အတ္ထော ဖလတ္ထော၊ ဖလတ္ထော အဿ အတ္ထိတိ-ဟုပိဋ္ဌကာ။ ပါဠိကတ်ယောဇနာ၌ အတ္ထော-ကို ဖယောဇနတ္ထ ကြံသည်။

အသီးကိုရှားမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လျက်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထို
ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္ပန္နဖလဉ္စ၊ သော။ ဥပပန္နဖလဉ္စ၊
သော။ တံရုက္ခံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ခေါ
ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။ သမ္ပန္နဖလော၊ စ၊ ကောင်းသော အသီးလည်းရှိ၏။ ဥပပန္နဖလော၊ စ၊ များသော
အသီးလည်းရှိ၏။ ဘူမိယံ၌။ ပတိတာနိ၊ ကုန်သော။ ကာနိစိ ဖလာနိ၊ အချို့သော သစ်သီးတို့သည်။
နတ္ထိ၊ စ၊ ရှိလည်းမရှိကုန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရုက္ခံ၊ သို့။ အာရောဟိတုံ၊ တက်အံ့သောငှါ။ ဇာနာမိခေါ၊
(မည်သို့တက်ရမည်ဟု) သိသည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတွာ၊ ၍။
ယာဝဒတ္ထဉ္စ၊ အလိုရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ၊ ဥစ္ဆင်္ဂဉ္စ၊ ခါးပိုက်
ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ ပြည့်စေရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတွာ၊ ၍။ ယာဝဒတ္ထဉ္စ၊ လည်း။
ခါဒေယျ၊ ရာ၏။ ဥစ္ဆင်္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပူရေယျ၊ ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလဂ္ဂဝေသီ၊ ဖလဂဝေသီ၊
သော။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊
လျက်။ တိဏှံ၊ ထက်လှစွာသော။ ကုဌာရိံ၊ ပေါက်ဆိန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။
သော။ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္ပန္နဖလဉ္စ၊ သော။
ဥပပန္နဖလဉ္စ၊ သော။ တံရုက္ခံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အယံခေါ ရုက္ခော၊ သည်။ ပ။
နတ္ထိ၊ စ၊ ရှိလည်းမရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတုံ၊ ငှါ။ န ခေါ ဇာနာမိ၊ သိလည်းမသိ။
အဟံ၊ သည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ မူလတော၊ အမြစ်အရင်းမှ။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ ယာဝဒတ္ထဉ္စ၊ အလို
ရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ စွ။ ဥစ္ဆင်္ဂဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ ကား။ ယံနူနာတိ၊
ကောင်းလေစွ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ ကို။
မူလတောဝ၊ လျှင်။ ဆိန္ဒေယျ၊ ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ အမုကော၊ သော။
ယောသောပုရိသော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ပဌမံ၊ စွာ။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အာရုဠှော၊ တက်ခဲ့၏။ သော၊
ထိုယောကျ်ားသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ သစေ နဩရောဟေယျ၊ အကယ်၍ မသက်ဆင်းငြားအံ့။
သောရုက္ခော၊ သည်။ ပပတန္တော၊ လဲသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုတက်သောယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထံဝါ၊
လက်ကိုသော်လည်း။ ဘဉ္ဇေယျ၊ ချိုးရာ၏။ ပါဒံဝါ၊ ခြေကိုသော်လည်း။ ဘဉ္ဇေယျ၊ ချိုးရာ၏။ အညတရံဝါ
အညတရံ ဝါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဘဉ္ဇေယျ၊ ချိုးရာ၏။ သော ပုရိသော၊
သည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုချိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ဝါ၊ ထိုချိုးခြင်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊
သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ ဖြစ်ရာပါ၏။
ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊
တို့ကို။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ သစ်သီးရှိသော သစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"
ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ၏။ ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၉။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သ ခေါ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အနုတ္တရံ၊
မြင့်မြတ်လှန်ကဲသော။ ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော
သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတံ၊
သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သေယျထာ၊ သော။ ဧကံပိ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရတိနည်း။) ဧကံမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊

အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သံဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။သဲ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေ ကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေနေကုန်သော။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလားရာ (ဂတိ)ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောလားရာ(ဂတိ)ရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ပ။ယထာကမ္မူပဂေ၊ကံအားလျော်စွာကပ်ရောက်ကုန်သော။သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သ ခေါ် သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိံ ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာ-သဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို [1]။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤပင်လျှင်။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတ္တာဝတာခေါ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊ငါဘုရား၏။ဝိနယေ၊ ၌။သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊၏။ဝိနယေ၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ (ကတွာ၊ ၍။) ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနု-ပဿသိအပိနု၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန်ကြည့်ရှု နိုင်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ကော စ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။အရိယဿ၊မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား၏။ ဝိန-ယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊သည်။ ကော စ၊ဘယ်လို တရားမျိုးနည်း [2]။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အရိယဿ၊၏။ပ။ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။မယံဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ ရှေး၌။အညတိတ္ထိယေ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကို။ အနာဇာနီယေ၊

၁။ စေတောဝိမုတ္တိံ ပညာဝိမုတ္တိန္တိ ဧတ္ထ စေတောဝစနေန အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တော သမာဓိ, ပညာဝစနေန တံသမ္ပယုတ္တာ ပညာ ဝ ဝုတ္တာ၊ တတ္ထ စ သမာဓိ ရာဂတော ဝိမုတ္တတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာ အဝိဇ္ဇာယ ဝိမုတ္တတ္တာ ပညာဝိမုတ္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ မဋ္ဌ။ ၁။၆၉-၇၀။ သမာဓိ ဝုတ္တော စေတောသီသေန ယထာ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ အဓိပ္ပါယော။ ၎င်းအာကာခံယျသုတ်-ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၂။ ကောစာဟံ ကော သီသော၊ ငါကော ဘာမို့လဲ, ခြွေသ်ကော ဘာကောင်မိုလဲ-ဟူသကဲ့သို့ အံ့တုဂုဏ်ပြိုင် ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဤတရားတော်ကို သိနိုင်ရလောက်အောင် တပည့်တော်ဟာ ဘယ်လောက်ဉာဏ်ပညာကြီးတဲ့ သူမို့လဲဘုရား။ မသိနိုင်ပါ-ဟု ဆိုလိုရင်း။ မဋ္ဌ၊၂။ ၂၇-ကို နယဂ္ဂါဟမှုလေ။

အာဇာနည်မဟုတ်သည်တို့သာလျှင် [၁]။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အာဇာနီယာတိ၊ အာဇာနည်တို့ဟူ၍။ အမညိမှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ကြပါကုန်၏။ အနာဇာနီယေဝ၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ ကုန်လျက်။ အာဇာနီယဘောဇနံ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်သောဘောဇဉ်ကို။ ဘောဇိမှ၊ ကျွေးမွေးခဲ့ပါကုန်၏။ အနာဇာနီယေဝ၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ ကုန်လျက်။ အာဇာနီယဋ္ဌာနေ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်ရာနေရာ၌။ ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုပန၊ တို့ကိုကား။ အာဇာနီယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ အနာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ အမညိမှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ပါကုန်၏။ပ။ဘောဇိမှ၊ ကုန်၏။ပ။ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ဣဒါနိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညာတိတ္ထိယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနီယေဝ၊ တို့သည် သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အနာဇာနီယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အညာတိတ္ထိယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျွေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုပန၊ တို့ကိုကား။ အာဇာနီယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အာဇာနီယေဝ၊ တို့သည် သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းတို့ကိုကား။ အာဇာနီယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျွေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဏေသု၊ ရဟန်းတို့၌။ သမဏပ္ပေမံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏပ္ပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏဂါရဝံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ရိုသေခြင်းကို။ အဇနေသိ ဝတ၊ ဖြစ်စေတော်မူပေစွတကား။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊မှောက်ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ငှာ။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သောအရာဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ငှာ။ မူဠှဿ၊ ခရီးခွဲတွေဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိဝါ၊ပြောကြားရာသကဲ့သို့ငှာ။ အန္ဓကာရေ၊ အမိုက်မှောင်၌။ 'စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တီတိ၊ မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊'ဟု နှလုံးသွင်း၍။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို"ဓာရေယျသေယျထာပိဝါ၊ ညှိထွန်းဆောင်ပြရာသကဲ့သို့ငှာ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုငှာ။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုငှာ။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုငှာ။သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍ [၂]။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်

၁။ အနာဇာနီယေတိ ဂိဟိဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒနသာ ကာရဏ် အဇာနနကေ။ ဋ္ဌ။ ကဿစိ နာမ အတ္ထဿပိ အဇာနနတော န အာဇာနန္တီတိ အနာဇာနီယာ။ဋီကာ။

၂။ အဇ္ဇတံ အာဒိံ ကတွာ။ အဇ္ဇတဂ္ဂံ အဇ္ဇဘာဝံ။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိဝါ ပါဌော-ဟု ယင်းပုဒ်ပါသော အဋ္ဌကထာ-ကြီး ၁-ခေါင်းတို့အလို အဇ္ဇတာ အဂ္ဂ-ဟုငှင်း၊အဇ္ဇ အဂ္ဂေ-ဟုငှင်း ပဒစ္ဆေဒပြု။ဒ-နှင့်ရှိလျှင် အဇ္ဇ အဂ္ဂံ ကတွာ-ဟုပေး။ အဂ္ဂကား ဝဓနဝိယလ်။ တာပစ္စည်းဟုသူမှု ယနေ့အဖြစ်ဟူသော သရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်းကိုဟုပေး။ အဇ္ဇတဂ္ဂံ အဇ္ဇဘာဝံ အဇ္ဇော- ဟူသော အဖွင့် (သာရတ္ထ၊ သီလိ) တို့အလို တာ-ပစ္စည်း ဒေဝတာ-ကဲ့သို့ သွတ္တ။ တာ-ကို အာဂမ-ဟုဆိုသော ကဇ္ဇည်း၊ ရူပသိဒ္ဓိတို့ကား ဋ္ဌကိုတို့နှင့် မညီ။ နိတိ၌ ဗ-အာဂုံ။

ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်သော။ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ အသိ အမှတ်ပြုတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပေါတလိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဇီဝကသုတ်

၅၁။ (ဇေ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရဘန္တိ၊ သတ်ကြကုန်၏။ (အာရဘန္တီတိ ဃာတေန္တိ။ ဋ္ဌ)။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံ ဇာနန္တော။ သိလျက်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော။ပဋိစ္စကမ္မံ၊မိမိကို အကြောင်းပြု၍ သတ်အပ်ပြီးသော[1]။တံ မံသံ၊ ထိုအသား ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတီတိ၊ သုံးဆောင်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယေတေ၊ အကြင်တို့တို့သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ ထိုတို့တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး သည်ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ န စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်းမစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ဓမ္မဿ၊အကြောင်းအား[2] ။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်း

၁။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ-ပုဒ်သည် သဒ္ဒ-အတ္ထ နှစ်မျိုးပင် ဆန်းကြယ်သည်။(၁)အတ္တာနံ ပဋိစ္စ ကတံ၊မိမိကို ရည်ညွှန်း၍ သတ်အပ်ပြီးသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါသတ်ဖြတ်ပြုလုပ်ခြင်းအနက်၊ ရမ္မပစ္စည်း ကံဟော အတိတ်)။ ဤအလို ဥဒ္ဒိဿ ကတံ-ရှိပြီးဖြစ်၍ ၂၃- ဝိကပ်များလောက် မကောင်းတတ်။ (၂) အတ္တာနံ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဧတ္ထ အတ္ထီတိ၊ မိမိကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှု (ပါဏာတိပါတ) ကံရှိသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါ မကောင်းမှုကံဟော)။ ဤဋ္ဌ-ဋီ။ ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။ အံ၊ဋီ-တို့၌ ဤနှစ်ဝိကပ်သာပြ၏။ (၃) တံ မံသံ ပဋိစ္စ ပဝတ္တံ ကမ္မံ၊ထိုအသားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော မကောင်း မှုကံကို။ (ဖုသတိ၊ ရ၏)ဟု ပါဌ်သေသထည့်။ ဤနည်းကား အံ၊ဋ္ဌ၊ ၃။၂၁၅။ သာရတ္ထ၊ ၃။၂၃၇-တို့အရ တိတ္ထိတို့ အယူအဆအတိုင်း ပေးအပ်သောအနက်။ ဇာတ်၊ဋ္ဌ၊၃။ တိတ္တိရဇာတ်၌ ငှက်မုဆိုး၏-တည်ခါ (ခါတိန်ညင်) အဖြစ် အသုံးပြုသော ခါတကောင်ရှိ၏။ ၎င်းခါသည် "ငါ၏ တွန်သံကြောင့် ခါများ လာကြ၏။မုဆိုးကလည်း ၎င်း တို့ကို သတ်ဖြတ်၏။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊ မုဆိုးသည် ငါ့ကို အကြောင်းပြု စွဲမှီ၍ ပါဏာတိပါတကံကို ရ၏။ ထို မကောင်းမှုသည် ငါ၏ မကောင်းမှုပင်လော"ဟု သံသယဖြစ်၍ ရသေ့အား လျှောက်ထားရာ စေတနာမပါ သဖြင့် မဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတီတိအာဒိသု ဝိယ- ဟူသော ဋီကာတို့၏ သာဓကပြုရာ ဇာတ်တည်း။ ယင်းအသားကို လှူသူတကာ၊ အလှူခံ (စား) သူတကာ အကုသိုလ်ရသည်ဟု တိတ္ထိတို့ယူဆ ကြောင်း ဤ ၂၃-ဝိကပ်များ က ပြသည်။ ယင်းအယူရှိသည့်အတိုင်း လည်း တိတ္ထိတို့သည် သီဟစစ်သူကြီး၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲအပြီးတွင် ဘုရားရှင်အား ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊အသားကို စွဲ၍ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို ရသည် စသဖြင့် ဝေသာလီပြည် လမ်းလေးခွ၌ လှည့်လည်ကြွေးကြော်၍ ဝါဒဖြန့်ကြဘူး၏။ အင်္ဂုတ္တရနှင့် မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇ ခန္ဓကလာ သီဟဝတ္ထုတို့၌ အကျယ်ရှု။

၂။ ဓမ္မဿ-သည် တိကောဋိပရိသုဒ္ဓမံသကို သုံးဆောင်ခြင်း၏ အကြောင်းဟုတ္တိဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ-ဋ္ဌ။ ဓမ္မော နာမ ကတိကောဋိကတာ၊ အနုဓမ္မော နာမ ကာယိကာ ပဋိကထနံ-ဟု ဖွင့်ပြသည့် အံ၊ ဋ္ဌ၊၂၊ ၃၉၉-အလို ဓမ္မ-စကားပင်။

ကို။ မျှာကရောန္တိစ၊ ထင်စွာလည်း ပြုကြကုန်သလော။ ဝါ၊ ပြောလည့်း ပြောဟောကြကုန်သလော။ သဟာဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဘုရားရှင်၏ဝါဒ ထိုဝါဒသို့အတုလိုက်သော အနုဝါဒသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိ န စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ အနည်းငယ်မျှပင် မကျရောက်တဲလည်း ရှိပါသလောဟူသော။ ဇော၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၅၂။ ဇီဝက၊ ဇီဝက။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဇော၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ နဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောအပ်ပြီးသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။အသတာ အဘူတေန၊ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။အဗ္ဘာစိက္ခန္တိစ၊ စွပ်စွဲလည်းစွပ်စွဲကြကုန်၏။ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တီဟိ ခေါ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း သုံးပါးတို့ဖြင့်။ မံသံ၊ အသားကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ မသုံးဆောင်အပ် မသုံးဆောင်ကောင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောအသားရင်း။ သုတံ၊ ကြားအပ်သောအသားရင်း။ ပရိသင်္ကိတံ၊ ယုံမှားအင်သောအသားရင်းတည်း။ ဇီဝက၊က။ အဟံ၊ ငါသည်။ တီဟိ၊ ကုန်သော။ ခေါ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မံသံ၊ကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။ပ။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သောအသားရင်း။ အသုတံ၊ မကြားအပ်သော အသားရင်း။ အပရိသင်္ကိတံ၊ မယုံမှားအပ်သောအသားရင်းတည်း။ပ။ ပရိဘောဂန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၅၃။ ဇီဝက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုရင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုရင်း။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
(မေတ္တာသဟဂတေန-မှ စ၍ အဗျာပဇ္ဇေန ဖရိတွာ ဝိဟရတိ-တိုင်အောင် သောဝါကျကား အင္ဂုတ္တရနိကာယ်သုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၂၀-နှင့် တူပြီ)။

တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သွေတနာယ၊ နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောပုညပီတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှါ[၁]။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ပင့် ဘိတ်၏။ ဇီဝက၊ က။ဘိက္ခု၊သည်။ အာကင်္ခမာနော၀၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဓိဝါသေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တဿာ ရတ္တိယာ: ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ကုန်လွန်သဖြင့်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ပ။ပညတ္တေ၊သော။အာသနေ၌။နိသီဒိ၊ပြီ။တမေနံ၊ကို။သောဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။သောဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သည်ရင်း။ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပွဲမ်းဆွမ်းဖြင့်။ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ "မံ၊ ငါ့ကို။ အယံဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည်ရင်း။ အယံဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ရင်း။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပွဲမ်းဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသေယျ၊ လုပ်ကျွေးပါမူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့(သောအကြံ)သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မံ၊ငါ့ကို။ပ။အာယတိံပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ပ။ အဟောဝတာတိ၊ ဟူ၍။ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌။)နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ အဂဓိတော၊ တဏှာဖြင့်မတပ်မက်သည် ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ တဏှာဖြင့် မတွေဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နော၊ အာသာငမ်းငမ်း မငွေ့လမ်း မမျိုသိပ်သည် ဖြစ်၍ ။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ရသတဏှာမှ

၁။ သွေတနာယ(သွေအာဒနာယ)၊ နက်ဖန်ဆွမ်းစားခြင်းငှါ။ (ဓိဗ္ဗတ္ထာင်းနည်း)

ထွက်မြောက်ကြောင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၏။ ဇီဝက၊က ။တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ စကားကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ သော ဘိက္ခု၊သည်။တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝါ၊မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊ အားထုတ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယဝါ၊ ထပါးသူ ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝါ၊ မိမိ-သူတပါးနှစ်ဦးသား တို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။စေတေတိ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဇီဝက၊က။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ တသ္မိံ သမယေ၌။ အနဝဇ္ဇံယေဝ၊ အပြစ်မရှိ သည်သာဖြစ်သော။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ နနု၊ သုံးဆောင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့မေးတော်မူပြီ။ ဝေံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဘန္တေ၊ရှား။ မေ၊သည်။"ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ မေတ္တာဝိဟာရတိတိ၊ မေတ္တာဈာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။တေ၊ ကို။ သုတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မေ၊ ၏။ တံဣဒံ၊ ထိုကြားအပ်ဘူးသော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူဟူသည်။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ မျက်မှောက်တွေ့မြင်အပ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ ရှိသူပါတည်း။ ဣတိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဇီဝက၊ က။ ယေန ရာဂေန၊ အကြင်ရာဂကြောင့်ရှင်း။ ယေန ဒေါသေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ ယေန မောဟေန၊ ကြောင့်ရှင်း။ ဗျာပါဒဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြင်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သော ရာဂေါ၊ ကို။ သောဒေါသော၊ကို။ သောမောဟော၊ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံ- ကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ နောင်အခါ၌ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇီဝက၊က။ တေသင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း၍။ သစေခေါ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဝေံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။) တေ၊ သင်၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ (ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မေ၊ သည်။ ဧတဒေဝ ခေါပန၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ် ပါ၏။

၅၄။ ဇီဝက၊က။ ပ။ အာဟာရေတိနနု၊ သုံးဆောင်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဝေံဘန္တေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှား။ မေ၊သည်။ "ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဥပေက္ခာဝိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခာဈာန်ဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်"ဟူသော။ တေ၊ကို။ သုတံ၊ပြီ။ပ။ ဥပေက္ခာဝိဟာရီ၊ ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူပါတည်း။ ဣတိ၊ လျှောက်၏။ ဇီဝက၊ က။ပ။ ဝိဟေသဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရတိဝါ၊ အဓိကုသလမှုတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည် မှုလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဋိဃဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိသည်မှုလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၅၅။ ဇီဝက၊က။ ယော ခေါ၊အကြင်သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံဝါ၊ ကိုရင်း။ တထာဂတသာဝ- ကံ ဝါ၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကိုရင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဥ္စဟိ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအကြောင်းတို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်။ပသဝတိ၊ ပွါးစီး၏[၁]။သော ဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ "ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ

၁။ ပသဝတိ၊ ပွား၏၊ ဖြစ်၏၊ ဖြစ်စေ၏၊ ရ၏-ပေးနိုင်သည်ချည်း။

ကုန်လော့။ အမှုကံနာမ ပါဏံ၊ ဤမည်သော သတ္တဝါကို။ အာနေထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော ပါဏော။ ထိုသတ္တဝါသည်။(ပဋိသံဝေဒေတိ-၌စပ်)။ဝါ၊ထိုသတ္တဝါကို။(အာနီယမာနော-၌စပ်)။ဂလပ္ပဝေဌကေန၊ လည်၌ ကြိုးချည်ရစ်ပတ်သဖြင့်။အာနီယမာနော၊ဆွဲငင်အပ်သည်ရှိသော်။ဒုက္ခံ၊ကိုယ်၏ဆင်းရဲကိုရင်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကိုရင်း။ ယမ္ပိ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ “ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံပါဏံ၊ ကို။ အာရဘထာတိ၊ သတ်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယမ္ပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ပါဏော။ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အာရဘီယမာနော၊ သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုရင်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုရင်း။ ယမ္ပိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တထာဂတံဝါ၊ ကိုရင်း။ တထာဂတသာဝကံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အကပ္ပိယေန၊ မအပ်သောအသားဖြင့်။ ယမ္ပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာသာဒေတိ၊ ထိပါးပြော ဆို၏[1]။ ပဉ္စမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။

ဇီဝက၊ က။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ တထာဂတံဝါ၊ ကိုရင်း။ တထာဂတသာဝကံဝါ၊ ကိုရင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ပွါးစီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိယံ အာဟာရံ၊အပ်သောအာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိ ဝတ၊ သုံးဆောင်တော်မူကြပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇံအာဟာရံ၊ အပြစ်မဲ့သော အာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိ ဝတ၊ ပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ဓာရေတူတိ၊ပါလော့”ဟူသော။ဝေါ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ပဉ္စမံ၊ သော။ ဇီဝကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဥပါလိသုတ်

၅၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒာ မြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ဒုဿပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ မဟတိယာ၊

1။ အာ+သဒ-ဓာတ်ရှေ့နှင့်တွဲ။ အာသာဒိမှုသောတိ ထောင့်ယိမ့်။ (ဒီဋ္ဌ၁၊၈။) တနဲ-အရှိန်အဝေဝါမဲ့စေ၏။ အာသနှာ-ပေတ္တာတိ အာသာဒနံ ဆေဒနံ မက်ကရဏာဘာဝံ အပေက္ခမာနော။ (ဝိဋ္ဌ၃။ ၉၇)

များပြားသော။ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နိဂဏ္ဌာ၏ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒာမြို့၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီဃတပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ မည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ၍။ ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ဒီဃတပဿိံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တပဿိ၊ ဒီဃတပဿီ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ (ထိုင်) လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါဟိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃတပဿီ၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ အာသနံ၊ နိမ့်သောနေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။ ဒီဃတပဿိံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တပဿိ၊ ဿီ။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်း ကြောင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ ကတိပန ကမ္မာနိ၊ အဘယ်မျှလောက် ကုန်သောကံတို့ကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ။ ကမ္မံ ကမ္မန္တိ၊ ကံ ကံ ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ငှါ။ နာဋပုတ္တဿ၊ သော၊ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ နခေါအာစိဏ္ဏံ၊ အလေ့အကျက် မဟုတ်။ အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဒဏ္ဍံ ဒဏ္ဍန္တိ၊ ဒဏ် ဒဏ် ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ငှါ။ နာဋပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ အာစိဏ္ဏံခေါ၊ အလေ့အကျက် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

တပဿိ၊ ဿီ။ ပ။ ကတိပန ဒဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ တီဏိ ခေါ ဒဏ္ဍာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဒဏ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ (ဤသို့လျှောက်)၏။ (ဤ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ပိုအပ်ထင်သည်။ ထိုထိုပါဠိတော် တို့၌-သေယျထိဒံ-ဝါကျ၏ရှေ့၌ ဣတိသဒ္ဒါပါသည်ကို မတွေ့ရ။ လာမည့် ၅၇-ဝါကျ၌လည်း မပါပေ)။

သေယျထာ ကတမာနိ၊ ကုန်သော။ ဣဒံ-ဣမာနိ၊ တို့ကို။ (ပညပေတိ၊ နည်း။) ကာယဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ ဿီ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ ကိံပန၊ အခြားတပါး ဖြစ်သလော။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိံပန၊ လော။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိံပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ အခြားတပါးသာလျှင်တည်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ ဿီ။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဝိဘတ္တာနံ၊ အနက် အားဖြင့် ကွဲပြားကုန်သော။ (ပဋိဝိဘတ္တာနန္တိ အတ္ထတော ဝိဘတ္တာနံ။ ဋီ)။ ဧဝံ သို့။ ပဋိဝိသိဋ္ဌာနံ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် ထူးခြားကုန်သော။ (ဝိသေသနပဒေသေန သဒ္ဒတောပိ ဝိသိဋ္ဌာနံ။ ဋီ)။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ ဒဏ္ဍာနံ၊ ဤ သုံးပါးသော ဒဏ်တို့တွင်။ ကတမံ ဒဏ္ဍံ၊ အဘယ်ဒဏ်ကို။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ကြောင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဝတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ အပြစ်အကြီး

ဆိုးဟူ၍။ ပညာပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ယဒိဝါ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ်ပင်လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ လော။ ယဒိ ဝါ မနောဒဏ္ဍံ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ သိ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ဆိုသလော။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ကျွန်ုပ်) ဆို၏။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီဃတပဿိံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဣမသ္မိံ ကထာဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဤပြောဆိုအပ်ပြီးသော စကား၌။ (ကထာယေဝ ကထာဝတ္ထု)။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံစေပြီ [၁]။

၅၇။ [ဤ၌အဘ်၊ ငါသည်။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ စသည်ဖြင့် ဒဏ်နှင့်ကံမျှသာ ထူးသည်။ ၅၆-ဝါကျကို မှီး၍ ပေးလေ]။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒီဃတပဿီ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဣမသ္မိံ ကထာဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ ယာဝတတိယကံ၊ တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိပြီ။

၅၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ဂိဟိပရိသာယ၊ နှင့်။ ဗာလကိနိယာ၊ ဗာလကရွာသားဖြစ်သော။ ဥပါလိပမုခါယ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်အမှူးရှိသော။ ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။ ဒီဃတပဿိံ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ ဒူရတော၀၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊မြင်လေပြီ။ ဒိသွာန၊မြင်ပြီးလတ်သော်။ဒီဃတပဿိံ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ "တပဿိ၊သိ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဟန္ဒ၊ယခု။ ဒိဝါဒိဝဿ၊နေမွန်းလွဲချိန်၌ [၂]။ ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိနုတိ၊ လာခဲ့ရသနည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဣတော ဟိ ခေါ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

တပဿိ၊ သိ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။တေ၊ သင်၏။ ကောစိဒေဝ၊တစုံ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရားစကားဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ခဲ့သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ ပ။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၁။ ပတိဋ္ဌာပေတီတိ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ ဝန်ခံစေပြီ [illegible]။

၂။ ဒိဝါဒိဝဿ ဒိဝါ နာမ မဇ္ဈန္တိကကာလော။ [illegible]

တပဿိ၊ ဿိ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ အဟု၊ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃတပဿိနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဆွေးနွေးချက်အားလုံးကို။ နာဋပုတ္တဿ၊သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားလေပြီ။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဒီဃတပဿိ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု တပဿိ၊ ကောင်းပေစွ တပဿိ-ကောင်းပေစွ။သတ္ထုသာသနံ၊ဆရာ၏အဆုံးအမကို။ အာဇာနန္တေန၊သိသော။ သုတဝတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေဆိုနိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဒီဃ-တပဿိနာ နိဂဏ္ဌေန၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုနိုင်ပေပြီ။ ဇော၊ ဤသို့။ ဩဠာရိကဿ၊ အပြစ်ကြီးသော (ကြီးမားရှန့်ရင်းသော)။ ဣမဿ ကာယဒဏ္ဍဿ၊ ဤကာယဒဏ်၏။ ဥပနိဓာယ၊ အနီး၌ ထား၍။ (အဋ္ဌကထာ)။ဆခေါ၊ သေးနုတ်ယုတ်ညံ့သော။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ်သည်။ ကိံ ဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်နိုင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပ။ ကာယဒဏ္ဍောဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဟာသာ-ဝဇ္ဇတရော၊ အပြစ်အကြီးဆုံးတည်း။ ဝစီဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး"ဟူသော။ ဇော်းကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ဥပါလိသူကြွယ်သည်။ နာဋပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ ဒီဃတပဿိ၊ သည်။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဣမသ္မိံ ကထာဝတ္ထုသ္မိံ၊ ၌။ ဝါဒံ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်ချေအံ့။ ဘဒန္တေန တပဿိနာ၊ အရှင်ဒီဃတပဿိသည်။ ပတိဋ္ဌာပိတံ ယထာ၊ ဝန်ခံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သစေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောကျာ်းသည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ အမွေးရှည်သော။ ဧဠကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တနည်း-ဧဠကံ၊ သိုး၏။ လောမေသုတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာကဍ္ဎေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ ပရိ-ကဍ္ဎေယျ၊ တွန်းထိုးရာ၏။သမ္ပရိကဍ္ဎေယျ၊ ဆွဲရမ်းပစ်မွေ့ ငင်လေရာ၏။ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဝါဒေန၊ စကားအစီအစဉ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါဒေန ဝါဒံ၊ ဝါဒအချင်းချင်း။ အာကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။ ပရိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္ပရိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုပ်အလုပ်သမားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သောဏ္ဍိကာကိလဉ္ဇံ၊ သေတင်းကုပ်၌ ခင်းသောဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်ရှိုင်းသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတွာ၊ နှစ်ချ၍။ ကဏ္ဏေ၊ ဖျာစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ သမ္ပရိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစစ်ဇကာအိတ်ကို။ ကဏ္ဏေ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဩဓုနေယျ၊ မှောက်၍ ခါရာ၏။

နိဒ္ဒါနေယျ၊ လှန်၍ခါရာ၏။ နိပ္ပေါဌေယျ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာ၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ နိပ္ပေါဌေသာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ သဋ္ဌိဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကုဉ္ဇရော၊ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်ရှိုင်းသော။ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။သာဏဓောဝိကံနာမ၊ သာဏဓောဝိကလျှော်မျှင် ဖွပ်ခြင်းမည်သော။ ကီဠိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကီဠတိ၊ ကစား၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ကီဠိဿာမိ၊ အံ့။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠန္ဒပုတ္တ။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ပ။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမိတိ၊ တင်ချေအံ့ ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ တံ၊ သင်သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ချေလော့။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေယျံ၊ တင်ရာသလော။ ဒီဃတပဿီဝါ နိဂဏ္ဌော၊ သည်မူလည်း။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာသလော။ တွံ ဝါ၊သင်(ဥပါလိ)သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ တင်ရာသလော။

၆၀။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ကို။ ယံအာရောပေယျ၊ အကြင်တင်ရာ၏။ တေ၊ ထိုသို့ တင်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ဒီဃတပဿီအား။ နခေါ ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝီ၊ မာယာများသည်ဖြစ်၍။ အာဝဋ္ဋနိံ မာယံ၊ လှည့်ပတ်သော မာယာကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယာယ၊ အကြင်မာယာကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဝဋ္ဋေတိတိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူတတ်၏ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တပဿိ၊ သီ။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊အကြင် ဆည်းကပ်ရာ၏။ တေ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ အဋ္ဌာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ပါ။

သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တေဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားသာသွားချေလော့။ပ။ တွံဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ တင်ရာ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီ၊သည်။ပ။တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ တွံ ဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်နာဋပုတ္တဟူ၍။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊ အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံစကားပြောကြား၍။ပ။နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအရှင်ဘုရားထံမှောက်သို့။ အာဂမာနုခေါတိ၊ ရောက်ဘူးပါသလော" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဓ၊ သို့။အာဂမာ ခေါ်၊ ရောက်ဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဒီဃတပဿိနာ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တော၊ အရှင်ဘုရား၏။ ကောစိ ဒေ၀၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊သည်။ အဟုခေါပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။အဟုခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ယထာကထံပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ပ။ အဟု၊ သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

၆၁။ ဝေ၀ုတ္တေ၊ သော်။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နေ့ာတထာ၊ ကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သင်သည်။ သစ္စေ၊ ပဋိညာဉ်ခံမှန်ကန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သစေ မန္တေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်ဖြစ်အံ့။(ဝေသတိ၊သော်။)တ္တေ၊ ဤပြောဆို ဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ မန္တေဿာမိ၊ အံ့။ တ္တေ၊ ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၆၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ သီတောဒက-ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရေအေးရှိသည်ဖြစ်၍[1]။ ဥဏှောဒကပဋိသေဝီ၊ ရေနွေးကို မှီဝဲသောက်သုံးလေ့ရှိသော။ယော နိဂဏ္ဌော၊ အကြင်နိဂဏ္ဌသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဗာဠ္ဟဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ နာဖျားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ သီတောဒကံ၊ ရေအေးကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ ကာလင်္ကရေယျ၊ သေရာ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿပန၊ ဤသေသော နိဂဏ္ဌ၏။ကတ္ထူ-ပပတ္တိံ၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မနောသတ္တာ၊ စိတ်၌ စွဲလမ်းကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘုံ၏ဘုံ၌။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အသု၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ မနောပဋိဗဒ္ဓေါ၊ စိတ်၌ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေရ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့(စဉ်းစားလော့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရိတွာ ခေါ၊ရွှိသာလျှင်။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ တေ၊သင်၏။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောစကားနှင့်။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ နောက်ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ မဆက်စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမေန၊နှင့်။ပုရိမံဝါ၊သည်မှလည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ တည်း[2]။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။

၁။ နိဂဏ္ဌာ သတ္တသညာယ သီတောဒကံ ပဋိက္ခိပန္တိ။ (ဋ္ဌ)။ သီတောဒကေ အမတာ ပါဏာ ပါနကာလေ ပန မရန္တိ။ (ဋီ)

၂။ မနောပဋိဗဒ္ဓေါ ကာလင်္ကရောတိဟု ဆိုသဖြင့် မနောဒဏ်သာလျှင် အပြစ်ကြီးကြောင်း ဝန်ခံရာရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာယဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ရှေ့စကားနှင့် မနောဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ဤနောက်စကားသည် မဆက်စပ်မိ ဟု ဆိုလိုသည်။

ထော၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ရုံး။ပ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ"ဟူသော။ သော်ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာခေါ်ပန၊ ပြောဆိုအပ်ခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိဥ္စာပိ အာဟ၊ အကယ်၍ကား မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ်၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်လည်း။ပ။ မနော ဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၃။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသောအဘို့ရှိသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (အဋ္ဌကထာ)။လေးပါးသော ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။ (ဋီကာ)။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊တားမြစ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရေအေးရှိသည်။ဝါ၊အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်သဖြင့် တားမြစ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ခါထွက်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိဖုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ အဘိက္ကမန္တော၊ ရှေ့သို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကမန္တော၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ငယ်သောသတ္တဝါတို့ကို [၁]။ သံဃာတံ၊ သတ်မိခြင်းသို့။ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤနိဂဏ္ဌအတွက်။ ကံ ပန ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညပေတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရုံး။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ အသဉ္စေတနိကံ၊ စေတနာ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီး၏ဟူ၍။ နောပညပေတိ၊ မပညတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သစေ ပန စေတေတိ၊ အကယ်၍စေတနာပါရှိသည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊သော်။ ကံ ဝိပါကံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စေတနံပန၊ စေတနာကိုကား။ ကိသ္မိံ၊အဘယ် ဒဏ္ဍ၌။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ မနောဒဏ္ဍသ္မိံ၊ ၌။ ပညပေတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနသိ ကရောဟိ၊လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၄။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။အယံနာဠန္ဒာ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သည်။ဣဒ္ဓါ စေဝ၊ ပြည့်စုံလည်း ပြည့်စုံကုံလုံသည် မဟုတ်လော။ ဖိတာစ၊ စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးလည်း ကြီးပွါးသည်မဟုတ်လော။ ဗဟုဇနာ၊ များသောလူ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ လူစည်လည်ဖြတ်သန်း ပြွမ်းသောလူရှိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏။ အယံ နာဠန္ဒာ၊သည်။ပ။အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ သုက္ခဒဏ္ဍက, ပုရာဏပဏ္ဍ, သက္ခရကထလိကာနိပိ ပါဏောတေဝ ပညပေတိ။ တတ္ထ ခုဒ္ဒကေ ဥဒကမိန္ဒုံ ခုဒ္ဒကော ပါဏော၊ မဟန္တံ မဟန္တောတိ သညီ ဟောတိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ။ (ဋ္ဌ)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဥက္ကိဋ္ဌာသိကော၊ မြောက်ကိုင်အပ်သော သန်လျက်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမိဿာ နာဠန္ဒာယ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့၌။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဧကေန ခဏေန၊ တခဏ ခြင်းဖြင့်။ ဧကေန မုဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဧကံ မံသခလံ ဧကံမံသပုဉ္ဇံ၊ တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဒသပိပုရိသာ၊ တကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ရင်း။ ပ။ ပညာသံပိ ပုရိသာ၊ ငါးကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ရင်း။ (နပ္ပဟောန္တိ-၌စပ်)။ ဣမိဿာနာဠန္ဒာယ၊ ၌။ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ပ။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြပါ ကုန်။ ဆဝေါ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကော၊ တယောက်တည်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိံ ဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်ပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ စေတောဝသိပ္ပတ္တော၊ စိတ်ကိုစိုးပိုင်စေစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဣဓ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။အာဂစ္ဆေယျ၊လာရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ နာဠန္ဒံ၊ကို။ ဧကေန၊ တကြိမ်သော။ မနောပဒေါသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ဘသ္မံ၊ ပြာကျအောင်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပ။ပညာသံပိ နာဠန္ဒာ၊ ငါးဆယ်သောနာဠန္ဒာမြို့တို့ကိုသော်ရင်း။ ဧကေန မနောပဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဘသ္မံကာတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ပ။ကိံ ဟိ သောဘတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီးပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၅။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ ဒဏ္ဍကီ တောသည်ရင်း။ ကာလိင်္ဂါရညံ၊ ကာလိင်္ဂတောသည်ရင်း။ မဇ္ဈာရညံ၊ မဇ္ဈာတောသည်ရင်း။ မာတင်္ဂါရညံ၊ မာတင်္ဂတောသည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောကြီးအတိဖြစ်၏ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဝေံဘန္တေ၊ ဤသို့ကြားဘူးပါသည်အရှင်ဘုရား။ပ။သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။တံမာတင်္ဂါရညံ၊ သည်ရင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဣသီနံ၊ရသေ့တို့၏။မနောပဒေါသေန၊အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။တံဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ရင်း။ပ။အရညဘူတန္တိ၊ တောဖြစ်သည်ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြောင်း ၆၄-နှင့်တူပြီ)။

၆၆။ ဘန္တေ၊ရှား။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ ဩပမ္မေနေဝ၊ ဥပမာ ဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝံတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညို

နှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရန္တေတိ အဘိပ္ပသန္နေ။ပါဌသိရုဇညာ၌။ အဘိရန္တေတိ အာရုမ်ိတစ်ခွော။ ရှင်းရှိကာ)။အဝိစ၊ သို့ပါသော်လည်း။ အယံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိစိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စပဋိဘာနာနိ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလို သည်ဖြစ်၍။ အယံ၊သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပစ္စနိကာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုသင့်၏ဟူ၍။ အမညီသာ၊ ထင်မှားမိခဲ့၏။ (အကြွင်း သိသာပြီ)။

၆၇။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော (သင်တို့ကဲ့သို့သော)။ဉာတမနုဿာနံ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု၊ကောင်းမြတ် သည်။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ ဘဂဝါ၊သည်။ "မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍၊ ဝေါ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အယံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤစကား ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ (ဤကား သဒ္ဒ နီတိစသော ဆရာတို့အလို၊ နိပါတသမုဒါယတ္တ)။တနည်း-သော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ (ဤကား ရူပသိဒ္ဓိအလို)။အတ္တမနော၊ ၍။ အဘိရန္တော၊ အလွန် နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ အညတိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ တပည့်သားကို။ လဘိတွာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။သာဝကတ္တံ၊တပည့်သား အဖြစ်သို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူ၍။ ကေဝလကပ္ပံ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒာတမြို့လုံး။ ပဋာကံ၊ အလံတံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကိုင်ဆောင်လှည့်လည်ကုန်ရာ၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (အကြွင်း သိသာပြီ)။

၆၈။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယေန၊ ယင်းကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကြကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျာသိ၊ အောက်မေ့လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ မညေယျာသီတိ၊ အောက်မေ့လေလော့ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ယံ၊အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရုံး။ အယံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ပ။ အဘိရန္တော၊ အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ "မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တပည့်သားတို့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ် သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမများ။ မယှံ၊ ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ၏။

အသေသာ၊ တို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဣမိနာ၊ သည်။ နမဟာပုသန္တိ၊ အကျိုးမများ”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ဟူသောစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ (နိဂဏ္ဌတို့ထံမှ) ကြားဘူးပါ၏။

အထစပန၊ ထိုသို့ကြားဘူးသော်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဂဏ္ဌေသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနံ၊ လှူဒါန်းခြင်း၌။သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤလှူဒါန်းရာ၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြပါကုန်အံ့။ ။ပ။ဥပါသကံ၊ ဟူ၍။ မာရေဘု၊ လော့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ အနုပုဗ္ဗိံ၊အစဉ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ ကို။(ကထေသိ၊ နည်း။)ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သောစကားကိုရင်း။ သီလကထံ၊ ကိုရင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ ကိုရင်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ ဩကာရံ၊ အယုတ်ကိုရင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုရင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုရင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပါလိံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏတို့မှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဆောင်၍ ယူအပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သော။ပ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒေသနာကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သေယျထာပိနာမ၊ အံ့။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ထသော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာပင်။ ရင်္ဂနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ တသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်။ “ယံကိဉ္စိ၊ တရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုတရားအပေါင်းသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ချုပ်ခြင်း သဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောကိလေသာ မြူရှိထသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသောကိလေသာ အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ သိမြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရအပ် ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ပရိယောဂါဠ္ဟဓမ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင်သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသော။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော. ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသော။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ဘွယ်တပါး မရှိသော။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိကြပါကုန်၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ။(အကြွင်းသိသာပြီ)။

၇၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ဘဂဝတော၊ သည်။ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။

အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိ၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတွာ၊ အရိုအသေ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ သကံ၊ မိမိပိုင် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်း၍။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ "သမ္မဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါး စောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့အတွက်။ နိဂဏ္ဌီနံ၊ နိဂဏ္ဌီတို့အတွက်။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရာမိ၊ (ငါ) ပိတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အတွက်။ ဘိက္ခုနီနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသိကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဒွါရံ၊ ကို။ အနာဝဋံ၊ မပိတ်အပ်။ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ လာအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တမေနံ၊ ထိုလာသော နိဂဏ္ဌကို။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ မာပါဝိသိ၊ မဝင်ပါလင့်။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ တေ၊ သင်သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ သစေအတ္ထော၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧတ္ထေဝ၊ ဤနေရာ၌ပင်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ ဧတ္ထေဝ၊ ၌ပင်။ တေ၊ သင့်အတွက်။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုလော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုမှာကြားလေပြီ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ သခင်ဟူ၍သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၇၁။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်သားအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော ကိရတိ၊ ကပ်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အဿောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ပ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတောကိရတိ၊ ဟူသော။ (ဣတိအကြောင်း)။ဧတံ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားမိပါ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်။ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါချေအံ့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတော။ မကပ်ရောက်လေသလော။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဇာနာမိ၊ သိနိုင်ပါ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။(ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုပါအံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တပဿိ၊ သီ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတောတိ၊ မကပ်ရောက်လေသလောဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင် ပြုချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဒီဃတပဿိံ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသွာန၊ မြင်၍။ ဒီဃတပဿိံ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ပ။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

"အာဝုသော၊ တံခါးစောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ပိဏ္ဍကေန၊ဆွမ်းဖြင့်။နအတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိ" ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ပြောဆိုလျက်။ တတော၊ ထိုနေရာမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ။ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂတော၊ ယင်းသို့ကပ်ရောက်၏ဟူသည်။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။မေ။

အာဝဋ္ဋေတိတိ၊ ဟူသော။ ဓော်၊ ဤစကားကို။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏ (အထံ၌)။ နာလတ္ထံ၊ (ပြောခွင့်)မရခဲ့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။တေ၊ သင်၏။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အာဝဋ္ဋနိယာမာယာယ၊ ဖြင့်။ အာဝဋ္ဋော ခေါတိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီ" ဟူသော။ ဓော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ယဒိ ဝါ နေဘတိ၊ တိုင်အောင်ကား သိသာပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊သည်။မဟတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပ။ အာဟရိယာနန္တိတိ၊ ဟူသော။ ဓော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါးစောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဥပါလိံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ သခင်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ မဟတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဟိဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ထွက် အပြင်ဘက်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်လျှာပါ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တ သည်။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ဒဿနကာမော တိ၊ မြင်တွေ့လို၏" ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍သာ လျှင်။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ ဒဿနကာမောတိ၊ ဟူသော။ ဓော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ စောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။မဇ္ဈိမာယ ဒွါရသာလာယ၊ အလယ်တံခါးမုခ် စရပ်၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ပ။ ဘန္တေ၊သခင်။ မဇ္ဈိမာယ ဒွါရသာလာယ၊ ၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ ခေါ၊ (အကျွန်ုပ်) ခင်းအပ်ပြီးပါပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယဿ။ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိတိ၊ သိပါလော့ ဟူသော။ ဓော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂံ၊ အဦးလည်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်လည်းမြတ်သော။ ပဏီတံ၊ ကောင်းလည်း ကောင်းမွန်သော။ယံ အာသနံ၊ အကြင်နေရာသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တတ္ထ၊ ၌။ သာမံ၊မိမိကိုယ်တိုင်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒေါဝါရိကံ၊ ကို။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မှာကြားလိုက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပဝိသ ကိရ၊ ဝင်ပါတဲ့။ ဣတိဓော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (ဖွဲ့ သစေအာကင်္ခသိတိ-တိုင်အောင် မခဲ့ပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။အထခေါ၊၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ ယံ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒိသွာန၊ မြင်သောကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂံ၊ သော။ပ။ ယံ အာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဥတ္တရာသင်္ဂေန၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့်။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ ပွတ်တိုက်သုတ်သင်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ရင်သိုင်း၍။ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသည်။ဒါနိ၊၌။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလို ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ ဓော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆော်။

နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဥပါလိံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဥမ္မတ္တောသိ၊ ရူးသလော။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တွံ၊ သည်။ ဒတ္တောသိ၊ မိုက်မဲသလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ အာဝဋ္ဋော ပေယ္ယာသိ၊ အဲ့ဟူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွားခဲ့ပြီးမှ။ မဟတာ၊ များသော။ ဝါဒသင်္ဃာဋေန၊ ဝါဒအပေါင်းဖြင့်။ ပဋိမုက္ကော၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်၍။ ဝါ၊ ဦးထိပ်ပန်၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဏ္ဍဟာရကော၊ ဥ‌ေးစေ့ကိုထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဥဗ္ဘတေဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အဏ္ဍေဟိ၊ ဥ‌ေးစေ့တို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျ သေယျထာပိ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း[၁]။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အက္ခိကဟာရကော၊ မျက်စိကို ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဥဗ္ဘတေဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆေယျ သေယျထာ ဝါ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တွံ၊ သည်။ ပ။ အာဝဋ္ဋော၊ လှည့်ပတ်ခြင်းခံရသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၄။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ အာဝဋ္ဋနီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော။ မာယာ၊ မာယာသည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းလှ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ အာဝဋ္ဋနီ၊ သော။ မာယာ၊ သည်။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းလှပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ မေ၊ ၏။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်။ ဣမာယ အာဝဋ္ဋနိယာ၊ ဤလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ (စေ) အာဝဋ္ဋေယျုံ၊ အကယ်၍ အလှည့်ခံရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ၏။ ပိယာနံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ ပ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ဥပမံ၊ ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိကုန်သော။ ဧကစ္စေ ပုရိသာ၊ အချို့သောယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်(အဓိပ္ပါယ်)ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၇၅။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ စင်စစ် ဖြစ်ဘူး၏။ ဇိဏ္ဏဿ၊ အိုမင်းသော။ ဝုဍ္ဎဿ၊ ကြီးသော။ မဟလ္လကဿ၊ အရွယ်လွန်သော။ အညတရဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဒဟရာ၊ ငယ်သော။ မာဏဝိကာ၊ နုပျိုသော။ ပဇာပတီ၊ မယားသည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဥပဝိဇညာ၊ ဖွားအံ့ဆဲဆဲသည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အထခေါ၊ ၌။ သာ မာဏဝိကာ၊ သည်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏားကြီး။ တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယော၊ အကြင်မျောက်ငယ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကုမာရကဿ၊ သားငယ်၏။ ကီဠာပနကော၊ ကစားစရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အာပဏာ၊ ဈေးမှ။ (တံ) မက္ကဋစ္ဆာပကံ၊

၁။ အဓိပ္ပါယ်ကား သူတပါးဥ‌ေးစေ့ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော ယောကျ်ားသည် ထုတ်ဆောင်ရန် သွားသော်လည်း မိမိ၏ဥ‌ေးစေ့ကိုသာ အထုတ်ခံရ၍ ပြန်လာရသကဲ့သို့ ဟူလို။

ထိုမျှောက်ငယ်ကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အာခံနေဟိတိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝေ ဝုတ္တေ၊ သော်။သောပြာဟ္မဏော၊သည်။ တံ မာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ အိရှင်မ။ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိဇာယတိ၊ ဖွားမြင်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဘောတိ၊ရှင်မ။တွံ၊သင်သည်။ကုမာရကံ၊သတို့သားငယ်ကို။သစေဝိဇာယိဿသိ၊အကယ်၍ ဖွားမြင်အံ့။ ယော၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကီဠာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အယံ၊ သည်။ တဿာ တေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမက္ကဋစ္ဆာပကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အသီးကို။ ကိဏိတွာ၊ ဝယ်၍။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါအံ့၊ ဘောတိ၊ ရှင်မ။ တွံ၊ သည်။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ သစေ ပန ဝိဇာယိဿသိ၊ အံ့။ ယာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရိကာယ၊ သတို့သမီးငယ်၏။ ကီဠာပနိကာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ အံ့။ အယံ၊ ငါသည်။ တဿာတေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမက္ကဋစ္ဆာပိကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အမကို။ ကိဏိတွာ၊ ၍။ အာနေဿာမိ၊ အံ့" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အထခေါ၊ ၌။ သော ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿာ မာဏဝိကာယ၊ ၌။ သာရတ္တော၊ မြင်းစွာတပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့ရစ်ပတ် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပဏာ၊ မှ။ မက္ကဋစ္ဆာပကံ၊ ကို။ ကိဏိတွာ၊ ၍။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တံမာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ ရှင်မ။ ယော၊သည်။တေ၊ ၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကီဠာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ အယံ မက္ကဋစ္ဆာပကော၊ ကို။ တေ၊ သင်၏ (သားအတွက်)။ အာပဏာ၊ မှ။ ကိဏိတွာ၊ ၍။ အာနီတော၊ ပြီ" ဟူသော။ဝေါ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ သာမာဏဝိကာ၊ သည်။ တံပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ပြာဟ္မဏကြီး။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ မက္ကဋစ္ဆာပကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ ကပါသည်ဖြစ်သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ရတ္တပါဏိ၊ သော။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ သမ္မ ရတ္တပါဏိ၊ အမောင်ရတ္တပါဏိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာကောဋိတ ပစ္စာကောဋိတံ၊ ရှေးရှုပုတ်ခတ် အထပ်ထပ် ဖုပ်လျှော်အပ်သော။ ဥဘတော- ဘာဂဝိမဋ္ဌံနှစ်ဘက်သောအဘို့တို့၌ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော။ ပီတာဝလေပနံနာမပီတာဝလေပန မည်သော ။ရင်္ဂဇာတံ၊ ဆိုးရည်ကို။(ဂဟေတွာ၊ယူ၍။)ရင်္ဂိတံ၊ဆိုးအပ်ပြီးသော။ဣမံ မက္ကဋစ္ဆာပကံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုလေ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဝေဝုတ္တေ၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံပြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်၏။ အယံ မက္ကဋစ္ဆာပကော၊ သည်။ ရင်္ဂက္ခမော ဟိ ခေါ၊ ဆိုးခြင်းငှါခံ၏။နေ ဝအာကောဋနက္ခမော၊ဖုပ်လျှော်ခြင်းငှါမခံ။ နော ဝိမဇ္ဇနက္ခ- မောတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါမခံ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ရတ္တပါဏိကပြော၏။

၁။ ပီတာဝလေပန-ဟူသည် အဝါရောင် ညိုဝါ နှစ်မျိုးရောသော မဦ္ဆ-စသောအရောင်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံကြောင်းဖြစ်သော ဆိုးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ 'ဗဟလဗဟလံ ပီတာဝလေပနံ ရင်္ဂဇာတန္တိ အတိဝိယ ဗဟလံ ပီတဏ္ဍမဋ္ဌကာဒိအဝလေပနရဇနံ။ဋီ။ ဤအလို ပီတာဝလေပန-၌ ပီတသဒ္ဒါ ဥပလက္ခဏ-ဟုလို။

သဝိညာဏကမ္ဘိ အဝိညာဏကမ္ဘိ ရင် ပိဝတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာထောက်လျှင် ပီတသဒ္ဒါကို အဆင်းဟော မကြံဘဲ ပိဝနဋ္ဌ-သော်လည်း ကြံနိုင်သည်။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဗာလာနံ၊ မိုက်ကန်းသော။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာလာနံ ခေါ၊ သူမိုက်တို့အားသာလျှင်။ ရက်ခ္ခမော၊ တပ်မက်ခြင်းငှါ ခံ့၏။ နောပဏ္ဍိတာနံပညာရှိတို့အားတပ်မက်ခြင်းငှါမခံ့။ နော အနုယောဂက္ခမော၊ စိစစ်ခြင်းငှါမခံ့။ နော ဝိမဇ္ဇနက္ခမော၊ စူးစမ်းခြင်းငှါမခံ့။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ၊ အထခေါ၊ ဌ။သော ဖြာဘဏော၊သည်။အပရေန သမယေန၊တပါးသောအခါ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ အဝတ်အစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ ဧတဒဝေါစ၊ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံ ဖြာဘဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံဏား။ တေ၊ သင်၏။ နဝံ၊ သော။ ဣဒံဒုဿယုဂံ၊ သည်။ ရင်္ဂမ္ပိဧဝ၊ဆိုးခြင်း ငှါလည်းခံ့၏။ အာကောဋနက္ခမံစ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဝိမဇ္ဇနက္ခမံစာတိ၊ ပြွတ်တိုက်ခြင်း ငှါလည်းခံ့၏"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ရတ္တပါဏိ-ကပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿ ဘဂဝတော၊၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့အား။ရင်္ဂက္ခမောစေဝ၊ တပ်မက်ခြင်းငှါလည်း ခံ့၏။ အနုယောဂက္ခမောစ၊ စိစစ်ခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဝိမဇ္ဇနက္ခမောစ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါလည်းခံ့၏။ ဗာလာနံ၊တို့အား။နောစေဝ ရင်္ဂက္ခမော၊မခံ့။နော စ အနုယောဂက္ခမော၊မခံ့။ နော စ ဝိမဇ္ဇနက္ခမော၊ မခံ့။ ဣတိ၊ ဤ သို့ပြောဆို၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ·သရာဇိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊သည်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊ ၏။ သာဝကောတိ၊ တပည့်သာဝက"ဟူ၍။ ဇာ၊ ဤသို့။ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ သာဝကံ၊ တပည့်ဟူ၍။ ဓာရေမ၊ (ငါတို့) မှတ်ယူကြရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ) မေး၏။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဧကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာ-သင်္ဂံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဏာ-မေတွာ၊ မြှောက်ချီ၍။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ၊ ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကောတိ၊ တပည့်ဖြစ်၏"ဟူသော။ တော်၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၆။ (ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။) အဟံ၊ငါသည်။ ဓီရဿ၊ ပညာရှိတော်မူသော။ ဝိဂတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိတော်မူသော။ ပဘိန္နခိလဿ၊ ပယ်ဖျက်အပ်သော စေတောခိလ ငါးပါး ရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတဝိဇယဿ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော။ အနီဃဿ၊ ဒုက္ခမှ ကင်းဝေးတော်မူသော။သုသမစိတ္တဿ၊ကောင်းမွန်ညီမျှသောစိတ်ရှိတော်မူသော။ဝုဒ္ဓသီလဿ၊ ကြီးပွါးသော အကျင့်ရှိတော်မူသော။သာဓုပညဿ၊ကောင်းမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဝေသမန္တရဿ၊မညီမညွတ်သော ရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (အဋ္ဌကထာ)။ အဆိပ်တည်းဟူသောရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (ဋီကာ)။ဝိမလဿ၊ကင်း သောရာဂစသော အညစ်အကြေးရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်။အသို့၊ ဖြစ်၏။

အဟံ၊ သည်။အကထံကထိဿ၊သို့လော ့သို့လော တွေးတောခြင်းရှိတော်မမူသော။တုသိ-တဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ ဝန္တလောကာမိဿ၊ ထွေးအံ့ပြီးသော

ကာမဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မုဒိတဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိတော်မူသော။ ကတသမဏဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းတရား ရှိတော်မူသော။ မနုဇဿ၊ လူသားဇာတ်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။ အန္တိမသာရီရဿ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိတော်မူသော။ နရဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော။ (အဋ္ဌကထာ)။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ (ဋီကာ)။ အနောပမဿ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မမူသော။ ဝိရဇဿ၊ ကိလေသာမြူကြေးကင်းဝေးတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ အသံသယဿ၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းတော်မူသော။ ကုသလဿ၊ လိမ္မာတော်မူသော။ ဝေနေယျိကဿ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သာရထိဝရဿ၊ မြတ်သော ရထားထိန်းနှင့်တူတော်မူသော။ အနုတ္တရဿ၊ အတုမဲ့သော။ ရုစိရဓမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သော တရားရှိတော်မူသော။ နိက္ကင်္ခဿ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းတော်မူသော။ ပဘာသကဿ၊ အရောင်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတော်မူတတ်သော။ မာနစ္ဆိဒဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော မာန်ကိုးပါးရှိတော်မူသော။ ဝီရဿ၊ လုံ့လဝီရိယရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ နိသဘဿ၊ ဥသဘ ဝသဘတို့ထက် မြတ်သော နိသဘဖြစ်တော်မူသော။ (ဋီကာ၌ နိသဘဿ-ဟု ရှိနေသည်)။ အပ္ပမေယျဿ၊ မရေတွက်နိုင်သော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော။ ဂမ္ဘီရဿ၊ နက်နဲသော ဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မောနပတ္တဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ခေမင်္ကရဿ၊ ဘေးမရှိသည်ကို ပြုတော်မူသော။ ဝေဒဿ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓမ္မဋ္ဌဿ၊ တရားအပေါင်း၌ တည်တော်မူသော။ သံဝုတတ္တဿ၊ မကောင်းမှုကို ပိတ်ပင်အပ်ပြီးသော သဘောရှိတော်မူသော။ သင်္ဂါတိဂဿ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်တော်မူပြီးသော။ မုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းတော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ နာဂဿ၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူသော။ ပန္တသေနဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာရှိတော်မူသော။ ခီဏသံယောဇနဿ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိတော်မူသော။ မုတ္တဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်တော်မူပြီးသော။ ပဋိမန္တကဿ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အယူအားလုံးကို တုံ့ပြန်ဆွေးနွေးနိုင်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဓောနဿ၊ ကိလေသာကိုခါတွက်ဖွပ်လျှော်နိုင်သော ပညာရှိတော်မူသော[၁]။ ပန္နဓဇဿ၊ ချအပ်ပြီးသော မာန်တံခွန်ရှိတော်မူသော။ (ပတိတ-

---

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌ "ဓောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ၊ တေန သမန္နာဂတဿ" ဟု အရေးအသား မှားယွင်းလျက် ရှိကြသည်။ ဓောန-ဟု ဒန္တဇတတ္တက္ခရာနှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ မ-အက္ခရာနှင့် မောန-ကား မလို။ မောနပတ္တဿ-ဟု ရှေ့ဂါထာ၌လည်း ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဝင်္ဂီသထေရာပဒါန်နှင့် သုတ္တနိပါတ် နိဂြောဓကပ္ပသုတ်ခေါ် ဝင်္ဂီသသုတ်၌ နိဂ္ဂယှ ဓောနံ ဝေဒိဿာမိ ဓမ္မံ-ဟု လာရှိသည်ကိုလည်း မဟာနိဒ္ဒေသနှင့် သုတ္တနိပါတ် ပသူရသုတ်-ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်တို့၌ "ဓောနေန၊ ဓောနဿ" စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း၊ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌ပင် ဓောနသဒ္ဒါ ပညာကို ဟောကြောင်း "ဓောနာ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ ယာ ပညာ ပဇာနနာ ဝိစယော-စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုလည်း ထောက်ထားလေ။ ကာယဒုစရိုက်စသည်ကို ခါတွက်ဖွပ်လျှော်တတ်သောကြောင့် ဓောန-ကို ပညာဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် နီတိဓာတုမာလာ၌ "ဓာတူနမနေကတ္ထတာယ ဓု-ဓာတု ကမ္ပနတ္ထေပိ ဓောဝနတ္ထေပိ ဝတ္တတိ-ဟု မိန့်သည်။ သဗ္ဗပါပေ ဓုနာတီတိ ဓောနာ၊ ဓောနာ ဝါ အဿ အတ္ထီတိ ဓောနော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

မာနဒ္ဓဇော-အလင်္ကာရပြုမသုတ်ဖွင့်)။ ဝီတရာဂဿ၊ ရာဂကင်းတော်မူသော။ ဒန္တဿ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော။ နိပ္ပပဉ္စဿ၊ ပပဉ္စတရားရှိတော်မမူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ ဝူသိတဝတ္တမဿ၊ (ဝိပဿီ-အစရှိသည်တို့ကိုထောက်၍) ခုနစ်ဆူမြောက် ဗုဒ္ဓဖြစ်တော်မူသော။ အကုဟဿ၊ ဝါကြွားခြင်းရှိတော်မမူသော။ တေဝိဇ္ဇဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူသော။ ဗြဟ္မပတ္တဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်မြတ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ နှာတကဿ၊ စင်ကြယ်စေအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိတော်မူသော။ ပဒကဿ၊ အက္ခရာပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ပေါင်းစည်းဖွဲ့ဆိုခြင်း၌ လိမ္မာတော်မူသော။ ပဿဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော။ ဝိဒိတဝေဒဿ၊ သိအပ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော။ ပုရိန္ဒဒဿ၊ အစအဦးတရားထူးကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သက္ကဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲသည်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော။ ဘာဝိတတ္တဿ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ပတ္တိပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော ဘုရားဂုဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဝေယျာကရဏဿ၊ အကျယ်ချဲ့၍ ဟောကြားတော်မူတတ်သော။ သတိမတော၊ သတိရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿနာကို ပွါးတော်မူတတ်သော။ အနဘိနတဿ၊ ညွတ်ကိုင်းခြင်းရှိတော်မမူသော။ နော အပနတဿ၊ ဒေါသကင်းတော်မူသော။ အနေဇဿ၊ တဏှာကင်းတော်မူသော။ ဝသိပ္ပတ္တဿ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သမုဂ္ဂတဿ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား ကျော်ကြားတော်မူသော။ ဈာယိဿ၊ မကောင်းမှုကို လောင်မြိုက်စေတော်မူပြီးသော။ အနနုဂတန္တရဿ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လျှောက်၍ဖြစ်သော စိတ်ရှိတော်မမူသော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ အသိတဿ၊ ကိလေသာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မရှိသော။ ဟိတဿ၊ အစီးအပွါးကို ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နေတော်မူသော။ အဂ္ဂပတ္တဿ၊ အထွတ်အမြတ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ တိဏ္ဏဿ၊ သံသရာမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ တာရယန္တဿ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူတတ်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သန္တဿ၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဘူရိပညဿ၊ မြေထုပမာ ပညာကြီးတော်မူသော။ မဟာပညဿ၊ ကြီးမြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝီတလောဘဿ၊ ကင်းသောလောဘရှိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလဿ၊ အတုမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အသမဿ၊ အတူရှိတော်မမူသော။ ဝိသာရဒဿ၊ ရဲရင့်တော်မူသော။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ တဏှစ္ဆိဒဿ၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးဆူ သိတော်မူသော။ ဝီတဓူမဿ၊ ကိလေသာခိုးငွေ့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ အနုပလိတ္တဿ၊ ကိလေသာမှုတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံအပ်သော။ အာဟုနေယျဿ၊ ဆောင်ယူ၍

ပူဇော်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ယက္ခဿ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ပြတော်မူသော။ ဥတ္တမပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတုလဿ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘက်သူ ရှိတော်မမူသော။ မဟတော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ ယသဂ္ဂပတ္တဿ၊ကျော်စောခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၇။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဣမေ ဝဏ္ဏာ၊ ဤ ဂုဏ်တော်တို့ကို။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ သညူဠ္ဟာ၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးသီကုံးအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ)မေး၏။

ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ၊ နာနာပုပ္ဖါနံ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့၏။ မဟာပုပ္ဖရာသိ၊ များစွာသော ပန်းအစုသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တမေနံ၊ ထိုပန်းအစုကို။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ မာလာကာရောဝါ၊ ပန်းသည်သည်ရင်း။မာလာကာရန္တေဝါသီဝါ၊ပန်းသည်၏တပည့်သည်ရင်း။ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ မာလံ၊ ပန်းကုံးကို။ ဂန္ထေယျ သေယျထာပိ၊သီကုံးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။သောဘဂဝါ၊ သည်။အနေကဝဏ္ဏော၊ များစွာသောဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။အနေကသတဝဏ္ဏော၊ အရာမကမျာႈလှစွာသော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ကော ဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ချီးမွမ်းထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။နကာဟိသတိ၊ မပြုဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဥပါလိ)ပြော၏။အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော် ရှိသေခြင်းကို။ အသဟမာနဿ၊သည်းမခံနိုင်သော။နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဥဏှံ၊ ပူသော။လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဥဂ္ဂစ္ဆိ၊ အန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတ်နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဥပါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၇-ကုဏ္ဍလိယတိကသုတ်

၇၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယဇနပုဒ်၌။ ဟလိဒ္ဒဝသနံနာမ၊ ဟလိဒ္ဒဝသနမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။တသ္မိံ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါဝတိကော၊ နွားကျင့်ကျင့်သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ ကောလိယ၏သား ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏောစ၊ ပုဏ္ဏသည်ရင်း။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ ခွေးကျင့်ကျင့်သော။ သေနိယောစ၊ သေနိယသည်ရင်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေနႈသို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဂေါဝတိကော၊ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၌။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယောပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ၍။ ကုက္ကုရောဝ၊ ခွေးကဲ့သို့။ ပလိကုဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ပ။

ပုစ္ဆော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယံသေနိယော၊ ဤသေနိယသည်။ ဒုက္ကရကာရကော၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုလျက်။ ဆမာ-နိက္ခိတ္တံ၊ မြေ၌ချထားအပ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ တဿ၊ ထိုသေနိယသည်။ တံကုက္ကုရဝတံ၊ ထိုခွေးအကျင့်ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသေနိယ၏။ ဂတိ၊ လားရာကား။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ ရှေးရှုရောက်ရာဘဝသည်။ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကော၊ အဘယ် ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အလံ၊ မသင့်။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦးလော့။ မံ၊ ငါကို။ ဧတံ၊ ဤအမေးကို။ မာပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၇၉။ "ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင်အား။ပ။ မာပုစ္ဆိတိ၊မမေးလင့်" ဟူ၍။ အဒ္ဓါခေါ၊ အမှန်ပင်။ နလဘာမိ၊ တား၍မရ။ အပိစ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားရပေအံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ လူအချို့သည်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးတို့၏အကျင့်ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အဗ္ဗောကိဏ္ဏံ၊ မပြတ်။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ကုက္ကုရသီလံ၊ ခွေးတို့၏အလေ့ကို။ပ။ကုက္ကုရစိတ္တံ၊ ခွေးတို့၏စိတ်ကို။ပ။ ကုက္ကုရာကပ္ပံ၊ ခွေးတို့၏ အမူအရာကို။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ 'သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ ။ပ။ဘာဝေတွာ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ကုက္ကုရာနံ၊ ခွေးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤအလေ့(သီလ)ကြောင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤအကျင့်(ဝတ) ကြောင့် ရင်း။ ဣမိနာတပေန ဝါ၊ ဤမြီးခြံသောအကျင့် (တပ) ကြောင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤ(မေထုန်မှရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော)မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်ရင်း။ ဒေဝေါဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သော်ရင်း။ ဒေဝညတရောဝါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သော်ရင်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့" ဟူသော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။သစေဟောတိ၊ အံ့။ (ဧဝံသော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှားသောအယူရှိသူအတွက်။ဒွိန္နံနှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ လားရောက်ရာဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ နိရယံ၊ နိရယဖြစ်သော။ ဂတိံ ဝါ၊ ဂတိကိုရင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိံ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဖွဲ့အစုဖြစ်သော။ ဂတိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးကျင့်သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ပြည့်စုံလတ်သော်။ ကုက္ကုရာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ မပြည့်စုံလတ်သော်။ နိရယံ၊ နရဲသို့။ဥပနေတိ၊ ၏ ¹။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုပြီ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဂေါဝတိကံ၊သော။ကောလိယပုတ္တံ၊ သော။ ပုဏ္ဏံ၊ကို။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ပ။ မာပုစ္ဆိ၊လင့်။ ဣတိတေ၊ကို။အဟံ၊ သည်။ တေ၊အား။ နာလတ္ထံ၊ တား၍မရခဲ့ဘူးသော။တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မံ၊ တပည့်တော်(သေနိယ) ကို။ ယံ၊ အကြင်ဂတိကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤဂတိကို ဟောတော်မူခြင်းကို။ အဟံ၊

၁။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ-အရ ခွေးကျင့်သက်သက်သာယူ။ ဝိပဇ္ဇမာနံ-အရ ဒိဋ္ဌိအယူနှင့်ယှဉ်၍ ခွေးကျင့်မပြည့်စုံခြင်းကိုယူ။(ဋ္ဌ)

တပည့်တော်သည်။ နရောဒါမိ၊ မငိုယို မညည်းတွားပါ[၁]။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ သည်။ဣဒံ ကုက္ကုရဝတံ၊ကို။ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန္နံ၊ ပြီ[၂]။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤသူကား။ခါဝတိကော၊ သော။ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ တည်း။ တဿ၊ ၏။ ပ။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သေနိယကာ လျှောက်၏။ သေနိယ၊ ယ။ အလံ၊မသင့်။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၈၀။ သေနိယ၊ယ။ပ။ သမာဒိန္နံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ ပသန္နော၊ အမှန်ပင်ကြည်ညိုပါ၏။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အယံစေဝ၊ တပည့်တော်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ဣမံ ဂေါဝတံ၊ကို။ပဇဟေယျ၊စွန့်ရာ၏။အဇေလော၊သော။ကုက္ကုရဝတိကော၊သော။ အယံစေဝ သေနိယော၊ ဤသေနိယသည်လည်း။ တံ ကုက္ကုရဝတံ၊ကို။ ပဇဟေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းဆောင်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ပုဏ္ဏ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၈၁။ ပုဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ ပဝေဒိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပုဏ္ဏ။ ကဏှံ၊ မည်းသော။ ကဏှဝိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ။ သုက္ကံ၊ ဖြူသော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူသောအကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ။ ကဏှသုက္ကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော။ ကဏှသုက္ကဝိပါကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (၃)

ပုဏ္ဏ။ အကဏှ အသုက္ကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော။ အကဏှအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။(ဣဒံ၊သည်။)ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၄)

ပုဏ္ဏ။ ကဏှံ၊ သော။ ကဏှဝိပါကံ၊သော။ကမ္မံ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ မိမိသည်ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲရှိသော။ဝါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊

၁။ နာဟံ ဘန္တေ ဇေတံ ရောဒါမိတိ အဟံ တေ ဘဂဝတော ဗျာကရဏံ နရောဒါမိ န ပရိဒေဝါမိ၊ န အနုတ္ထုနာမိတိ အတ္ထော။ဧဝံ သကမ္မကဝသေနေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊န အဿုမောစနမတ္တေန ။မတံ ဝါ အမ္မ ရောဒန္တိ ။ပ။ အဿမာနံ န ရောဒသီတိ ဧတ္ထ ပနာယံ ပယောဂေါ-ဟု ဋီ-၌ ဖွင့်၏။ နိတိဓာတုမာလာ၌လည်း ဤ ဋီကာကို သာဓကပြု၍ ရုဒ-ဓာတ်သည် သကမ္မက ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ငိုရှိုသက်သက်ကိုရာ၌ အကမ္မက၊ အဝါ့နဝိသိဋ္ဌ ရောဒန အရာ၌ သကမ္မကဟူ၏။

၂။ ယင်းသို့သောသူများအတွက် ငရဲ၊တိရစ္ဆာန်မှတပါး အခြားလားရောက်ရာမရှိ-ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသောကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းမဟုတ်ပါ။ စင်စစ်အားဖြင့် ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့သော အကျင့်သည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်ရလေခြင်း ဟု ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပြုလုပ်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရ၌ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အားထုတ်၍ ။ ဝါ၊ စုရုံး ပေါင်းဆုံ၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊သော။ မနော-သင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ အပါယ်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။ သဗျာဗဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တွေ့ထိခြင်း အကျိုး တရားတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿေဟိ၊ တွေ့ထိခြင်း အကျိုးတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဧကန္တဒုက္ခံ၊မပြတ်မလပ်ဆင်းရဲသော။ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ နေရယိကာ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ သေယျထာပိ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘူတာ၊ ဖြစ်သောကံကြောင့်။ ဘူတဿ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ယံ၊အကြင်ကံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုပြုသော ကံကြောင့်[၁]။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော။နေ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ။ ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါ၊ ကံသာလျှင် အမွေခံရှိကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာကို။ ကဏှံ၊ သော။ ကဏှဝိပါကံ၊သော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။သုက္ကံ၊ သော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊နည်း။ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ဧကစ္စော၊သည်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယဒွါရ၌ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြုပြင်၏။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာမဝစရ ကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာကို။အဘိသင်္ခရောတိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အားထုတ်၍။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပန္နံ၊သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။ အဗျာဗဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာဗဇ္ဈေဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿေဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော။ သော်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဧကန္တသုခံ၊ မပြတ်မလပ်ချမ်းသာသော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုဘကိဏှာ၊ သုဘကိဏှဘုံ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယျထာပိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဧဝံပိ.လည်း။ အဟံ၊သည်။သတ္တာ၊တို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၏။ ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ပ။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ကဏှသုက္ကံ၊ သော။ ကဏှသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ မိမိသည် ဖြစ်စေ

၁။ ကံကြောင့် ဝိပါကဖြစ်၏။ဝိပါကကြောင့် ဥပပတ္တိဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် တေန-အရ ကံကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုထားသော်လည်း ဝိပါကကို ယူရမည်။

အပ်သော ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ ကုသိုလ်စေတနာကို။ ပ။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ ပ။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ အားထုတ်၍။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ သဗျာဗဇ္ဈာပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈာပိ၊ သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပ။ ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ၊ ရောနှောသော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ မနုဿာ သေယျထာပိ၊ လူတို့သည့်သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါစ သေယျထာပိ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ သေယျထာပိ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဘုံ၌ဖြစ်သူတို့ကဲ့သို့တည်း။ (ဝေမာနိကပြိတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန် စသည်တို့ကိုယူ)။ ပ။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ အကဏှအသုက္ကံ၊ သော။ အကဏှအသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဥ္စ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ တတြ၊ ထိုကံသုံးပါးတို့တွင်။ ယမိဒံ-ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ ကဏှံ၊ မည်း၏။ ကဏှဝိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယာ စေတနာ။ အကြင်မဂ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယမိဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ သုက္ကံ၊ ဖြူ၏။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယာ စေတနာ၊ အကြင်မဂ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယမိဒံ ကမ္မံ၊ သည်။ ကဏှသုက္ကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်းဖြူ၏။ ကဏှသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်း ဖြူသော အကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ ယာ စေတနာ၊ အကြင်မဂ်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ ဣဒံ၊ ဤစေတနာကို။ အကဏှအသုက္ကံ၊ မမည်းမဖြူသော။ အကဏှအသုက္ကဝိပါကံ၊ မမည်းမဖြူသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သယံ အဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ ပဝေဒိတာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ ကမ္မာနိ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမာနိ ခေါ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၄)

၈၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဂေါဝတိကော။ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ ပ။ ဥပါသကတ္တံ၊ သရဏဂတ်ဖြစ်တော်မူပါလော့ ဟူသော။ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ ပ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ပ။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ လိုပါ၏ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သေနိယ၊ ယ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါးသောအယူရှိသူဖြစ်ဘူးသော။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟူသော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏[1]။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အာကင်္ခတိ၊

၁။ အာကင်္ခတိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကား "ဥဋ္ဌာနိဒိရတ္တာတိရတ္တံ"၌ ဒိရတ္တ-ကဲ့သို့ ဝါစာသိလိဋ္ဌမျှသာ ဖြစ်၏၊ သာမဏေမပြုမီ ကာလဂီဟိဘာဝဖြင့် ပရိဝါသ်နေဘွယ်မလို။ တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ၏ ရှင်၊ ရဟန်းပြုရာ၌ လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ထုံးစံများကို ဝိ၊ ၃၊ ၉၀။ ၎င်း-ဋ္ဌ ၃၊ ၁၅၅(မဟာသီဟနာဒသုတ်)။ ၎င်းဋ္ဌ၊ ဋီကာ၌ အကျယ်ရှုလေ။

အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေရ၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းပြုပေးကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြားနားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဝေသာတိ၊ သော်။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိဿာမိ၊ ပရိဝတ်နေပါအံ့။ စတုန္နံဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုပေးပါစေကုန်လော့။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ပဉ္စင်းခံပေးပါ စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အစေလော၊ သော။ ကဿပ၊ ရတ်ကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရလေပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ သေနိယော၊ အရှင်သေနိယသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော ခေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင်။ (အစိရံ ဥပသမ္ပန္နဿ အဿာတိ-ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၍ သဒ္ဒတ္ထပေးလေဦး)။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ (သမ္မဒေဝါတိ ဟေတုနာဝ ကာရဏေနေဝ။ မဟာသီဟနာဒသုတ်သီ(ဋ္ဌ္ဌ-သစ်၌အဓိပ္ပါယ်ရှု)။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ လျက်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဇာတိ၊ သည်။ ပ။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိပြီ။ ခေါပန၊ စင်စစ် "အာယသ္မာ သေနိယော။ သည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၈-အဘယရာဇကုမာရသုတ်

၈၃။ (ဝေံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့ကိုအစာကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အဘယော၊ အဘယမည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ယေန၊ ၌။ နာဋပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ နာဋပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။ အဘယံ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ချေလော့။ ဝေံ၊ ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ 'ဝေံမဟိဒ္ဓိကဿ၊

ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝံသော၊ ဤသို့ကြီးသောအနုဘော်ရှိသော။ သမဏဿ
ဂေါတမဿ၊ အား။ အဘယေန၊ သော။ ရာဇကုမာရေန၊သည်။ ဝါဒေါ၊ အပြစ်ကို။အာရောပိတော၊
တင်အပ်ပြီ" ဟူသော။ တော၊ သင်၏။ကလျာဏော၊ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။
အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတိ၊ ပြန့်နှံ့လိမ့်လတ္တံ့." ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်
နာဂသေနသုတ္တ။ယထာကထံပန၊အဘယ်သို့လျှင်။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ၊သို့။ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။
ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိ၊
တင်ပါအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယေန၊
၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
၍။သမဏံဂေါတမံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။တထာဂတော၊ သည်။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်
စကားသည်။ဝါ၊ကို။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို
မပွါးစေတတ်။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊
ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တော၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။
သမဏော ဂေါတမော၊သည်။"ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ပ။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊
ငါဘုရားသည်။ ဘာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏" ဟူ၍ ။ဧဝံ၊သို့။ သစေဗျာကရေတိ၊ အကယ်၍
ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တွံ၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ၊
ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားချက်
သည်။ကိဥ္စရဟိ၊အဘယ်မှာနည်း။ဟိ။ မှန်၏။ ။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း။ ဘာသေယျာတိ၊ပြောဆိုရာ၏" ဟူ၍။ဧဝံ၊သို့။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တော၊သည်။
ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ "ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ပ။တံ ဝါစံ၊ ကို။
တထာဂတော၊သည်။ နဘာသေယျာတိ၊မပြောဆိုရာ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ဗျာကရေတိ၊အံ့။
ဧဝံ၊ သော်။ တမေနံ၊ကို။တွံ၊သည်။"ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အထ၊ လျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ 'ဒေဝ-
ဒတ္တော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ နေရယိ
ကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊သည်။ ကပ္ပဋ္ဌော၊ (အဝီစိ၌) အန္တရကပ်ပတ်လုံးတည်
မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အတေကိစ္ဆောတိ၊ ဘုရား အထောင်သော်လည်း ကုစား၍
မရနိုင်သူတည်း'ဟူ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ကို။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိတ်ပေးအပ်၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။
တာယ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကုပိတော၊အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊မိမိစိတ်မရှိ
သည်။ ငါ နှစ်သက်သည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆို
ချေလော့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တော၊ သင်သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိသော။
ဣမံ ခေါ ပဉှံ၊ ဤအမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။
သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ ထွေးအံ(ပယ်ချ)ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။
ဩဂိလိတုံ၊မျိုချ(လက်ခံ) ခြင်းငှါ။နသက္ခိဘိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြင်ရာ
ဥပမာကို ဆိုအံ့။ပုရိသဿ၊ယောကျ်ား၏။ကဏ္ဍေ၊လည်ချောင်း၌။ ဝိလဂ္ဂံ၊ကပ်ငြိသော။ အယော-
သိင်္ဃာဋကံ၊ သံတွေခြံကို။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ ထွေးအံခြင်းငှါ။နေဝ သက္ကုဏေ-
ယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ဩဂိလိတုံ၊ မျိုချခြင်းငှါ။ န သက္ကုဏေယျ၊မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤဥပမာ
အတူသာလျှင်။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။တော၊ သည်။ ဥဘတောကောဋိကံ၊ အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိသော။
ဣမံခေါပဉှံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊သည်။ သမာနော၊သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဂ္ဂိလိတုံ၊ငှါ။
နေဝ သက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ ဩဂိလိတုံ၊ငှါ။ နသက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဧဝံဘန္တေ-

တိခေါ၊ သာလျှင်။အဘယောရာဇကုမာရော၊သည်။နာဠပုတ္တဿ၊သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊၏ (စကားကို။) ပဋိဿုတွာ၊နာခံ၍။ အာသနာ၊မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာဠပုတ္တံ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊၍။ ယေန၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၈၄။ ဧကမန္တံ၊၌။နိသိန္နဿခေါ၊ နေပြီးသော။အဘယဿ၊အဘယမည်သော။ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏(သန္တာန်၌) ။သူရိယံ၊နေကို။ဥလ္လောကေတွာ၊ မော်ကြည့်၍။ "အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ဘဂဝတော၊ အား။ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှါ။ အကာလောခေါ၊ အချိန်အခါမဟုတ်သည်သာ တည်း။သွေ၊ နက်ဖန်။ (ဒါနိ နိပါတ်မျှသာ) ။အဟံ၊သည်။သကေနိ ဝေသနေ့မိမိအိမ်၌။ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။အာရောပေဿာမိ၊တင်အံ့" ဟူသော။တေးကျဲ၍ကြံသည်။အဟောသိပြီ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။သွာတနာယ၊ ငှါ။ အတ္တစတုတ္ထော၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတုတိ၊ လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ သမ္မာဝါရေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဘယရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖယ်ထားပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥတွာ၍[၁]။) အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။

၈၅။ ဧကမန္တံ၊၌။နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။တထာဂတော၊သည်။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ ဧကံသေန၊ မုချ အားဖြင့်။နခေါ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါမသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤ တပည့်တော်အမေး၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနဿုံ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ (က) အဝနီယိတ္တ ဩနီယိတ္တာတိ ဩနီတော၊ဩနီတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩနီတပတ္တပါဏိ၊ (အဝ+နီ+တ၊ ရူပသိဒ္ဓိအလို န-ကို ဏ-ကြီးပြန်၊ သက္ကတအလို ပြန်ဘွယ်မရှိ။ ဩနီတ ပါဏိနော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ ဘိန္နာဓိကရဏ တိပဒဗဟုဗ္ဗီဟိ သမာသ်)။ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော်ရှိသော ဘုရား။ (ခ) ဩဏီတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ ဩဏီတပတ္တပါဏိ၊ (ဩဏ-အပနယနေ။) သပိတ် တော်မှ လက်ဖယ်ရှားပြီးသောဘုရား။ (ဂ) ဩနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိ စ အဿာတိ ဩနိတ္တပတ္တပါဏိ၊ (နိဒ္ဓိ-သုဒ္ဓိယံ-ဟူသော ဓာတ်တွင်၊ ဟတ္ထေ စ ပတ္တဉ္စ ဓောဝိတွာ-ဟု ဖွင့်သောအဋ္ဌကထာနှင့် သုဒ္ဓိကတ-ဟု ဖွင့်သော သာရတ္ထ-ဒီပနီကို မှီ၍လုပ်၊ တ္တ-သံယုတ်နှင့်ရှိစေ၊ သီ-ဋီ-သစ်အလို မုဒ္ဓဇ ဏ-နှင့် ဩဏိတ္တ-ဟုရှိသည်။အဝနိဒ္ဒိ သုဒ္ဓိယံ-ဟူတိ ဩနိတ္တာ၊ ပတ္တဉ္စ ပါဏိ စ ပတ္တပါဏယော၊ ဩနိတ္တာ ပတ္တပါဏယော ယေနာတိ-ဟုလည်း လုပ်လေ။ သာရတ္ထ၌ကား ဩနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ-ဟု လုပ်သည်။ "ဟတ္ထေ စ ပတ္တဉ္စ ဓောဝိတွာတိ ဣမိနာ အဘိသန္ဓနတော ဝိစာရေတဗ္ဗံ" ဟု သီ-ဋီ-သစ်၌ ဆို၏)။သပိတ်နှင့် လက်ဆေးပြီးသော ဘုရား။ (ဃ) ဩနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ၊ (ဩနိတ္တံ-ကို နာနာဘူတံ ဝိနာဘူတံ-ဟုဖွင့်သော ဒီဋ္ဌ၁။ ၂၄၇။ မဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၈၄။ သာရတ္ထ။ ၁၊ ၄၅၈-တို့ အလိုတည်း။ ဩနိတ္တာ ပတ္တပါဏယော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်၏။)လက်မှ သီးခြားကင်းကွာ သော သပိတ်ရှိသော။ ဝါ-တခြားစီဖြစ်သော သပိတ်နှင့်လက်ရှိသောဘုရား။ ဘဂဝန္တံ ဘုတ္တာဝိံ ဩနီတပတ္တပါဏိံ-တို့သည် - ဧကမန္တံ နိသီဒိ-၌ မစပ်နိုင်ရကား ဒီဋ္ဌ၁။ မဋ္ဌ၊ ၂-တို့အလို ဥတွာ-ထည့်ပေးလိုက် သည်။ သုတ္တနိဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၇၇-အလိုအားဖြင့် "ဘုတ္တာဝိံ၊ သော။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ချဉ်းကပ်၍" ဟု ပါဌ်သေသထည့်၍ ပေးလေ။

ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ သည်။ ကိံပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ထွေ့ာ၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနုယုဉ္ဇိံ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ပြောဆိုသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ အြဂ်လိဘုံငှါ။ နသက္ကုဏိတိ၊ မတ်မီးနိုင်လတ္တံ့ဟူသော။တော်ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ပြီ။ (ဣတိ-ကြေ)။

ဂဖ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ ပညာနုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်သော။ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်။ အဘယဿ၊ သော၊ ရာဇကုမာရဿ၏။ "အင်္ကေ၊ရင်ခွင်၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ အဘယံ၊ သော။ ရာဇကုမာရံကို။ "ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ အယံ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုယှံ၊ သင်မင်းသား၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အန္ဝာယ၊ စွဲ၍ရင်း။ ဓာတိယာ၊ နို့ထိန်းမ၏။ ပမာဒံ၊ ကို။ အန္ဝာယ၊ ရင်း။ ကဋ္ဌံဝါ၊ သစ်သားကိုရင်း။ ကဋလံဝါ၊ အိုးခြမ်းကွဲကိုရင်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ သစေ အာဟရေယျ၊ အကယ်၍ မျိုပြြားအံ့။(ဧဝံ-သော်။)ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ကရေယျာသိတိ၊ ပြုရာအံ့နည်း" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏ (မျိုမိသော အရာဝတ္ထုကို)။အာဟရေယျံ၊ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။အာဒိကောနေဝ၊ ရှေးဦးစွာထုတ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။အာဟတ္တုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။သစေနသက္ကုဏေယျံ၊အကယ်၍မစွမ်းနိုင်ငြားအံ့။ (ဧဝံ၊ဤသို့ မစွမ်းနိုင်သော်။)ဝါမေန ဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်။သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ဝင်္ကံ ကတွာ ၊ကောက်သောလက်ကို။ကရိတွာ ပြု၍။ သလောဟိတမ္ပိ၊ သွေးနှင့်တကွလည်း။ အာဟရေယျံ၊ထုတ်ဆောင်ရာပါ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထုတ်ဆောင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ကုမာရေ၊ သူငယ်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဣတိ-ကြေ)။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ယံဝါစံ၊ ကို။ အဘူတံ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ (အဘူတံ-စသော သုံးပုဒ်ကို ယံဝါစံ-၏ ဝိသေသနသော်လည်း ပေး)။ သာစ၊ထိုစကားကိုလည်း။ပ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်။အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်၊ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၁)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိ ဝါစံ၊ကိုသည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တမ္ပိ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၂)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စ ခေါ ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏ဟူ၍ ။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ။ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တထာ ဂတော၊ သည်။ တဿာ ဝါစာယ၊ ထိုစကားကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၏။ (၃)

တထာဂတော၊ သည်။ ယံဝါစံ၊ ကို။ အဘူတံ၊ ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ အပ်၏။ မနာပါ၊ စေတတ်၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၄)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ အပ်၏။ မနာပါ၊ ၏။ တထာဂတော၊ သည်။ တမ္ပိဝါစံ၊ ကိုလည်း။ နဘာသတိ၊ မမူ။ (၅)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ ၏။ မနာပါ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿာ ဝါစာယ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၆)

တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(ဣတိ-ကြေ)။

၈၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေမေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောမင်းပညာရှိတို့သည်၎င်း။ ယေမေ- ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သော ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့သည်၎င်း။ ယေမေ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောသူကြွယ် ပညာရှိတို့သည်၎င်း။ ယေမေ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သော ရဟန်းပညာရှိတို့သည်၎င်း။ ပဉှံ၊ အမေးပုစ္ဆာကို။ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ "ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးကြကုန်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဝေံ၊ သို့။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားအံ့" ဟူသော။ စေတေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စေတသော- ပရိဝိတက္ကိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံဆအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်သော (တခဏုပ္ပတ္တိ)ဉာဏ်ဖြင့်။ တေ၊ ထိုအမေး ပြဿနာသည်။ တထာဂတံ၊ အား။ ပဋိဘာတိ နုခေါ၊ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်ပင်လျှင်။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဖဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်၍မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေကြားလော့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ရထဿ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ရထဿ၊ ၏။ ဣဒံအင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ ကိံ နာမာတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း" ဟူ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ယေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဝေံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ လတ္တံ့။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဝေံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝေံ၊ သို့။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကပင်လျှင်။ တေ၊ သင်၏။ စေတသော-

ပရိဝိတက္ကိတံ၊သည်။ အသာ နု ခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ဧွာနသော၊ ဖြင့်။တော်၊ သည်။ ပဋိဘာသေယျာနုခေါ၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံပိ၊ တပည့် တော်သည်သာ။ ရထိကော၊ ရထားစီးသူသည်။ သညာတော၊ (ရထားပိုင်သူဟု)ထင်ရှားသူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ရထဿ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ ရထဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာနိ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ မေ၊သည်။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပါကုန်၏။ ဧွာနသော၊ ဖြင့်။ တော်၊ ၌(ရထား၏)အင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဝေမေဝခေါ၊ လျှင်။ပ။ ပဋိဘာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်ခြင်းသည်။ ကိံဿဟေတု၊ နည်း။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ဟိ၊ကြောင့်။ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်ဓမ္မဓာတ်(သဗ္ဗညုတဉာဏ်)ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။တော်၊ ၌အမေးပြဿနာသည်။ ဧွာနသော၊ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။သာ ဓမ္မဓာတု၊ကို၊ ရာထာဂတဿ၊ သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရောသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အတိက္ကန္တံ၊စွ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊၏။

အဘယ်၊ သော။ အဘယရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၈၈။ (ဝေ မေ သုတံ၊ ပေး‌မြဲ)။

တော်၊ သော။ ဧမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ ပဲခွပ် စသောအင်္ဂါငါးပါးရှိသောကြောင့် ပဉ္စကင်္ဂအမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယီသည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ၊ အရှင်ဘုရား ဥဒါယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ကတိနုခေါတိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော ခေါ၊သုံးပါးတို့ သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာရင်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာရင်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာရင်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဿောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဝေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အပ်သော်။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိံ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ; ယီ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။န ခေါ တိဿော၊သုံးပါးတို့မဟုတ်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တာဒွေဝ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ရင်း။ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ရင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ယီ။ယာယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခါဝေဒနာကို။ သန္တသ္မိံ၊ ငြိမ်းအေး

၁၊ ဥဒါယီတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိတ္ထေရော၊ ငွ။ နကာဠုဒါယိတ္ထေရော၊မ၊၂၊၇။ နလာဠုဒါယိတ္ထေရော၊သံ၊၆။

သော။ပဏီတေ၊ မွန်မြတ်သော။သုခေ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊၏” ဟူသော။ တော၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ ၊ သော။ ထပတိ ၊ကို။“ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နခေါဒွေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ဝေဒနာ၊တို့သည်။တိဿော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊၎င်းတည်း။ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ တိဿောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း”ဟူသော။ တော၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ ဝုတ္တာတိ၊ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂ ၊ သော။ ထပတိ ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ နားလည်ဝံ့မိသော၄ါ။ နေဝ ခေါ သက္ခိမစွမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ပဉ္စကင်္ဂေါ၊သော။ထပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ၄ါ။ န ပနာသက္ခိ၊ တည်း။

၇၉။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂေန၊ သော။ ထပတိနာ၊ လက်သမားကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော) စကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိခေါ၊ကြားသည်သာတည်း။အထခေါ၊၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဉ္စကင်္ဂေန၊ သော။ ထပတိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သန္တမေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကို။ (ရှိ)။ ဝါ၊ ပရိယာယံ ကို။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊သော။ထပတိ၊သည်။ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဗ္ဘနုမောဒိ၊ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။သန္တမေဝပန၊သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂဿ၊ သော။ ထပတိဿ၊ အား။ နာဗ္ဘနုမောဒိ၊စေနိုင်။ အာနန္ဒ၊နွာ။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ပ။အဋ္ဌသတံပိ၊ တရာ့ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ပရိယာယ ဒေသိတော ခေါ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတေ၊ သော။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာပြောသည်ကို။ နသမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ နသမနုမညိဿန္တိ၊သဘောမတူနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ နသမနုမောဒိဿန္တိ၊ ဝမ်းမမြောက်နိုင်ကုန်ငြားအံ့။ တေသံ၊ထိုသူတို့သည်။ ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ ၊ အလိုရှိအပ်၏။ (မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့သည်ဟူလို)။ဘဏ္ဍနဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကလဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လှံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြရကုန်လတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ဓမ္မော၊ကို။ ပရိယာယဒေသိတောခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတေ၊

သော။မေ့မှ္ခ၊။ယေ၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။သုလပိတံ၊ကို။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ အံ့။ သမနုမညိဿန္တိ၊ အံ့။ သမနုမောဒိဿန္တိ၊ အံ့။ တေသံ၊ တို့သည်။ တေ၊ကို။ပါဠိကာခံ ၏။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝိ-ဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့နှင့် ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္ပဿန္တာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။

၉၀။ အာနန္ဒ၊ နွ၁။ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ဣမေ ပဉ္စ၊ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမေပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ဣဋ္ဌာ၊ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ပိယရူပါ၊ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ကာမူ-ပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် ငပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။စက္ခုဝိညေယျာ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ဝါ၊စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့သည် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ရူပါရုံတို့ရင်း။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ရင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊နွ၁။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။အာနန္ဒာ၊ နွ၁။ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ဣဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ "သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဧတပရမံ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဣဒံ၊ ဤပြော ဆိုခြင်းကို။နာနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူ။တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊နွ၁။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခမှ။အညံ၊ တပါးသော။ သုခံ၊ ပဌမဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊ အလွန်လည်းကောင်း၏။ (အဘိက္ကန္တတရန္တိ သုန္ဒရတရံ)။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း မွန်မြတ်၏။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲသည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ဣဒံ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ (ဣတိ-ကြေ။ ပဏီတတရန္တိ အတပ္ပကတရံ။ဋ္ဌ)။အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤကာမသုခထက်။ အညံ၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ နည်း။ ပဏီတတရဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ဧတမှာ သုခါ ဤကာမသုခထက်။အညံ၊ သော။ဣဒံခေါ သုခံ၊ဤပဌမဈာန်သုခသည်သာ။အဘိက္ကန္တ-တရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဧတပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နွ၁။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤပဌမဈာန်သုခထက်။ အညံ၊သော။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤဒုတိယဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရံ ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွ၁။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ အာနန္ဒ၊ နွ၁။ဧတမှာ သုခါ၊ ဤဒုတိယဈာန်သုခထက်။ အညံ၊ သော။ကတမဉ္စ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်လည်း။ပ။ ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤတတိယဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤစတုတ္ထဈာန် သုခသည်။ အဘိက္ကန္တ-တရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ ဣဒံ သုခံ၊ဤအာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံသုခံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်သုခသည်။အဘိက္ကန္တ-တရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယော ခေါ၊ သည်။ပ။ ဣဒံသုခံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတန ဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ဣဒံသုခံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဧတပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ခံစားကုန်၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကို။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သုခထက်။ အညံ၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတ-တရဥ္စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိ- ကြ)။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ထက်။ အညံ၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ နည်း။ ပဏီတတရဥ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်သုခထက်။ အညံ၊သော။ဣဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤသညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

၉၁။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယံ၊အကြင့်ကြောင့်။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဥ္စ၊ ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်ကိုလည်း။သုခသ္မိံ၊သုခ၌။ပညပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။တယိဒံ၊ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ သည်။ ကထံသူတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ဧတံ ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။သုခသ္မိံ၊သုခ၌။နခေါပညပေတိ၊ ပညတ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ယတ္ထ ယတ္ထ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင် အရာ၌။သုခံ၊ ဝေဒယိတ သုခ၊အဝေဒယိတသုခကို။ဥပလဗ္ဘတိ၊ရအပ်၏။တံတံ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ၊ အဝေဒယိတသုခကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခ၌။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတီတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝါ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။ဝစနီယာ၊ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။အဿုတိ၊ဖြစ်ကုန်၏"ဟူ၍သော။

တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ ၁ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဗဟုဝေဒနီယသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟော တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ ဗဟုဝေဒနီယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၉၂။ (ဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီလှည့် လည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သာလာနာမ၊ သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊ ပုဏ္ဏား ရွာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ထိုပုဏ္ဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလာ ရွာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဝံ၊ ဤသို့။ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့၍ တက်၏ ၂ ။ (ကိံ ဥဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ ပြန့်နှံ့၍တက်သနည်း ?)။ 'သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏' ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊၏။ (ဤဂုဏ်တော်အနက်ကို စာပိုဒ် ၂၅-သေခသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ပ။ပကာသေတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်အပိုဒ်၁၀-၌ရေးခဲ့ပြီ)။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ အသောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ၌။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိံသု၊၍။အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့

၁။ ပဉ္စပေတီတိ၌ ဣတိ တလုံးကား ဝေမဿာ ဝေနိယာ-အမှီတည်း။ အဿူတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ အကြေ ကြံကာ ပါဠိတော်စာမျက်နှာ ၆၀၊ အပိုဒ် ၈၉၊ကြောင်းရေ ၅၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ-အမှီ အာကာရ တည်း။

၂။ အဗ္ဘုဂ္ဂတော့တိ ဧတ္ထ အတိသဒ္ဒေါ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနေ၊ တံ ယောဂတော ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမန္တိ ဥပယောဂဝစနံ သာမိအတ္ထေပိ သမာနံ ဣတ္ထမ္ဘူတယောဂဒီပနတော ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထေတိ ဝုတ္တံ၊ တေနာဟ တဿ ခေါ ပန ဘောတော ဂေါတမဿာတိ။မ၊၁၊ဋီ။သာလေယျကသုတ် အဖွင့်နှင့်အညီ ယောဇနာသတည်း။

၃။ "ဣတိသဒ္ဒေါ၊ အာကာရတ္ထော၊ နောက်၌ပြမူ၊ ဝါစကပုဗ္ဗာ၊ကိံ သဒ္ဒါကိုရွေမှာစွက်၍၊ အနက်သမ္ဗန်မြဲ" ဟူ သော နိယံနှင့်အညီတည်း။

သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ချီ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ နာမဂေါတ္တံ၊ မိမိတို့၏အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။

၉၃။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ သာလေယျကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ယသ္မိံ၊ အကြင် ဆရာ၌။ အာကာရဝတီ၊ အကြောင်းရှိသော။ (သဟေတုကာ။ ဋ္ဌ) ၊ လွန်ကဲသောအကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ချီးကျူးထိုက်သောအကြောင်းရှိသော [၁] ။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ (သော) သတ္ထာ၊ ထိုဆရာ သည်။ အတ္ထိပနာ၊ ရှိသလော" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ယသ္မိံ၊ အကြင်ဆရာ၌။ အာကာရဝတီ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ၏။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ကောစိ၊ သော။ မနာပေါ၊ သော။ (သော) သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဂဟပတယော၊ တို့။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ အလဘန္တေဟိ၊ မရကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ အယံ အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ ဤမချွတ်မယွင်းသောတရားကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတဗ္ဗော၊ ကျင့်အပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သမတ္တော၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိန္နော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော။ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်မယွင်းသော။ (ယော) ဓမ္မော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဂဟပတယော၊ တို့။ အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။

၉၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ "ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်သောအကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီး ပေးလှူပူဇော်ကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ (လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပေးခြင်းစသော) အလှူငယ် အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးရင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယံလောကော၊ (နောက်လောကမှ လာရာ) ဤလောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရောလောကော။ (ဤဘဝဤလောကမှ သွားရာ) တမလွန်လောကသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ၊ အမိ၌ပြုအပ်သောကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပိတာ၊ အဖ၌ပြုအပ်သော ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩပပါတိကာ သတ္တာ၊ စုတေ၍ပဋိ သန္ဓေနေသော သတ္တဝါတို့မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ ကုန်။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤလောကကိုဇင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကကိုဇင်း။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဖြောင့်မှန်သော

၁။ ဝတိသဒ္ဒေါ နဇ္ဇကဝလံ အတ္ထိတာမတ္တဒီပကော၊ အထခေါ အတိသယတ္ထဒီပကော ပါသံသတ္ထဒီပကော ဝါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဋ္ဌီ။

အရိယာ-မဂ်သို့ရောက်ကုန်သော။ ဝါ။မှန်စွာသိကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ (အဋ္ဌသာလိနီ၊ ပဋိသံဒွေ-နှင့် မူလဋီကာရှု)။တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။လောကေ၊ ၌။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ယေကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ တေသံယေဝ ခေါ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ယေကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ၊ အချင်းချင်း ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ‘လောကေ၊ ၌။ အတ္ထီတိ၊ ရှိကြကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

ဂဟ-ပတယော၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား။ ဝါ၊အချင်းချင်း။ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါနနု၊ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်လှပါ၏။

၉၃။ ဂဟပတယော၊တို့။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။လောကေ၊၌။နတ္ထီတိ၊မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧတံ၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောအဖြစ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ယမိဒံ ကာယသုစရိတံ၊အကြင်ကာယသုစရိုက်သည်ရှင်း။ယမိဒံ ဝစီသုစရိတံ၊ သည်ရှင်း။ ယမိဒံ မနောသုစရိတံ၊သည်ရှင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကုသလေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိနိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်ထား၍။ ယမိဒံ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရှင်း။ ယမိဒံ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရှင်း။ ယမိဒံ မနောဒုစ္စရိတံ၊ သည်ရှင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ ကုန်သော။ အကုသလေ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိဿန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ကိံဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဟေဘန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ အကုသလာနံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကိုရှင်း။ဩကာရံ၊ အယုတ်ကိုရှင်း။သံကိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကိုရှင်း။ နဟိ ပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ (အကုသိုလ်မှ)ထွက် မြောက်ခြင်း၌။အာနိသံသံ၊ အိုရှင်း။ဝေါဒါနပက္ခံ၊ဖြူစင်သောအဖို့ကိုရှင်း။ နဟိပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ပန၊ထိုမှတပါး။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရံလောကံ၊တမလွန်လောကကို။ “ပရော လောကော၊သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ ဟောတိ၊၏။အဿ၊၏။ သာ (ဒိဋ္ဌိ)၊ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားယွင်းသောအယူသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သင်္ကပ္ပေတိ၊ ကြံဆ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။သော (သင်္ကပ္ပေါ)၊ ထိုအကြံသည်။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ မှားယွင်းသော အကြံသည်။ဟောတိ၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။“ပရော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။အဿ၊၏။သာ (ဝါစာ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာဝါစာ၊မှားယွင်းသောစကားသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။အာဟ၊ဆိုပြီ။ ယေ တေ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရလောကဝိဒူနော၊ တမလွန်လောကကို

သိမြင်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပစ္စနီကံ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊သော။ ပရံလောကံ၊ကို။"ပရောလော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ပရံ၊သူတပါးကို။ သညာပေတိ၊သိစေ၏။အသာ၏။ သာ၊ သညာပနာ၊ ထိုသိစေခြင်းသည်။ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုသိစေခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာယ စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိယာ၊ဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ရှုတ်ချ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဗ္ဗေဝခေါပန၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သုသီလျ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ပဟီနံ၊ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုဿီလျ၊ အကျင့်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယဉ္စ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်၎င်း။အယဉ္စ မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ အရိယာနံ ပစ္စနီကတာ၊ ဤအရိယာတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်သည်၎င်း။ အယဉ္စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ သည်၎င်း။ အယဉ္စ အတ္တုက္ကံ-သနာ၊ သည်၎င်း။အယဉ္စ ပရဝမ္ဘနာ၊သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) ဧဝံ၊ဤသို့။အဿ၊ ၏။ အနေကေ၊ တပါးမက များလှကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏အယူတို့တွင်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏—

ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ဤသို့မရှိခဲ့သော်။အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ဤအရှင်ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝါ၊သတ္တဝါသည်။ ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ပရော၊ သော၊ လောကော၊ သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှိခဲ့သော်။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊နောက်ကာလ၌။အပါယံ၊ သော။ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကျရောက်လတ္တံ့။

ခေါပန။ စင်စစ်။ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ကာမံ မာဟု၊အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုအရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ။ အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း"ပုရိသပုဂ္ဂလော'သည်။ဒုဿီလော၊သီလမရှိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိ၏။ နတ္ထိကဝါဒေါတိ၊ တမလွန်ဘဝသည်မရှိဟုယူလေ့ရှိ၏"ဟူ၍။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဝိညူနံ၊တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ ဂါရယှော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

ခေါ၊စင်စစ်။ပရော၊သော။လောကော။သည်။သစေ အတ္ထေဝ၊ရှိသည်သာဖြစ်အံ့။ဧဝံ၊သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊၏။ ဥဘယတ္ထ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌။ ကလိဂ္ဂ-ဟော၊ အရှုံးကို ယူသည်မည်၏။ (၄)။ ဝါ၊ အကျိုးမဲ့ကိုယူသည်မည်၏။ (၅)[၁]။

၁။ ဤအနက်ကား သန္ဓိ,သမာသ်အဖြစ် မယူပဲပေးခြင်းဖြစ်၏။သန္ဓိသို့မဟုတ် သမာသ်အဖြစ်ယူ၍ ပေးလိုသော် "ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို အရှုံးယူခြင်း"ဟုပေး။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဤဋီကာတို့၌ကား "ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂါဟော" ဟု ဥဘယတ္ထ နှင့် သန္ဓိ, သမာသ်မပြုပဲ ဝါကျအဖြစ်သာ ဖွင့်သည်။

ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဒွိပင်လျှင်။ ဝိညူနံ၊ တို့သည်။ ယဋ္ဌ ဂါရယှော၊ အကြြင်ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ယဋ္ဌ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ အကြြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်ရလတ္တံ့။ ဇဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်ယွင်းသော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ် သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ [၁]။ ဧကံသံ၊ တခုသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊ မိမိဝါဒကိုသာလျှင်။ ဖရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကုသလံ ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ ရိဉ္စတိ၊ ပယ်ကြဉ်၏။

၉၆။ "(ဤဒုတိယ သည်ကိုသာ အနက်ယောဇနာအံ့)။ ဇဝံ၊ သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ဘဝနှစ်ပါးစုံ၌။ ကဋ္ဌဂ္ဂဟော၊ အောင်မြင်ခြင်းကိုသာယူသည် မည်၏။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဒွိသာလျှင်။ ဝိညူနံ၊ တို့သည်။ ယဋ္ဌ ပါသံသော၊ အကြြင် ချီးကျူးလည်း ချီးကျူးအပ်၏။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ သို့။ ယဋ္ဌ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ အကြြင်ကပ်ရောက် လည်း ကပ်ရောက်လတ္တံ့။ ဇဝံ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ သုဿမတ္တော သမာဒိန္နော၊ ကောင်းစွာယူအပ် ကောင်းစွာ သုံးသပ်အပ်သည် ဖြစ်၍ [၁]။ ဥဘယံသံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ နှစ်ပါးသော အယူဝါဒကို။ ဖရိတွာ၊ စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုသလံ ဌာနံ၊ ကို။ ရိဉ္စတိ၊ ပယ်၏။

၉၇။ ဂဟပတယော၊ တို့။ "ကရောတော၊ ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်ရှင်း။ ကာရယတော၊ ပြုစေသောသူသည်ရှင်း။ ဆိန္ဒတော၊ (သူတပါးတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို) ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူသည်ရှင်း။ ဆေဒါပယတော၊ ဖြတ်စေသောသူသည်ရှင်း။ ပစတော၊ တုတ်သံ့ဘ်ဖြင့်ကိုယ်တိုင်ညှဉ်းပန်းသူသည် ရှင်း။ ပါစာပယတော၊ ညှဉ်းပန်းစေသူသည်ရှင်း။ သောစယတော၊ (သူတပါးစိုးရိမ်ခြင်းကို) ကိုယ်တိုင်ပြု သူသည်ရှင်း။ သောစာပယတော၊ ပြုလုပ် စေသူသည်ရှင်း။ ကိလမတော၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းမှုပြု သောသူသည်ရှင်း။ ကိလမာပယတော၊ ပြုစေ သောသူသည်ရှင်း။ ဖန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သော သူသည်ရှင်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသူသည်ရှင်း။ ပါဏံ၊ သူ့အသက်ကို။ အတိပါတယတော၊ ကိုယ်တိုင်ချသူ ချစေသူသည်ရှင်း[၂]။ အဒိန္နံ၊ ကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင်ယူသူ ယူစေသူသည်ရှင်း။

သဒ္ဒနီတိ သန္ဓိခန်းနှင့် ပါဠိနယာဒိသင်္ဂဟအခန်းတို့၌ သန္ဓိ သမာသ်ဖြစ်ပုံ မဖြစ်ပုံ လေးမျိုးပြလျက်ရှိသည်။ "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော စေဝတ္ထော သမ္ပရာယိကောစာတိ ဥဘယော အတ္ထာ ဥဘယတ္ထာ၊ ဥဘယတ္ထာနံ ကဋ္ဌံ ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ဇဝံ သမာသပဒံ ဟောတိ။ ဥဘယတ္ထ ဌာနေသု ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ဇဝံ အသမာသပဒံ ဟောတိ။ သေနယော ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟောတိ အာဒီသုပိ" (နီတိ)။ ဥပရိ၊ ဗာလပဏ္ဍိတ သုတ်အဋ္ဌကထာ၌ "ကလိဂ္ဂဟေနာတိ ပရာဇယေန"၊ ရှင်းဋီကာ၌လည်း "ကလီယတိ ခလီယတိ အပ္ပဟိယျတိ သာသနံ ဧတေနာတိ ကလိ၊ ဝုတပရာဇယော။ သော ဇဝ ဂဟာသီသတာယ ကလိဂ္ဂဟောတိ ဝုတ္တော"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် ဂဟာ-အနက်အထူး မယူပဲ ကလိဂ္ဂဟ-ရှုံးခြင်း (ရှေ့၌ပြလတ္တံ့သော) ကဋ္ဌဂ္ဂဟ-နိုင်ခြင်းဟု အနက် ပြန်ဆိုသော် ပို၍ နားရှင်းဘွယ် ရှိ၏။

၁။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော၊ သုဿမတ္တော သမာဒိန္နော-တို့၌ အနှင့် သုကို သမာဒိန္နော-၌လည်းစပ်ရမည် ဖြစ်၍ နှစ်ပုဒ်စီတွဲလျက် အနက်သမ္ဗန်သည်။ ဒုဿမတ္တောတိ ဧတ္ထ ဒုသဒ္ဒေါ သမာဒိန္နောတိဧတ္ထာပိ အာနေတ္ဗာ ယောဇေတဗ္ဗောတိ အာဟ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌောတိ။ ဋီ။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တဿပိ ဟနာပေန္တဿပိ၊ ဇဝံ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏကာရာပန- ဝသေနေဝ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ဋ္ဌ-နှင့်အညီ သုဒ္ဓကာရိုက်ကေသိယ်ဖြင့် ၂ ချက်စီပေးသည်။

သန္တိ ၊ အိမ်အစပ်.ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခိုးသူ ဖြတ်၍ ခိုးစေသူ-သည်ရှင်း။ နိလ္လောပံ၊ အကြွင်းမဲ့လုယက်ခြင်းကို။ဟရတော၊လုယက်သူ လုယက်စေသောသူသည်ရှင်း။ ဧကာဂါရိကံကရော တော၊ တအိမ်တည်းကိုဝန်းရံလုယက်သူ လုယက်စေသူသည်ရှင်း။ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌတော၊ ခရီးဆုံ၌ရပ်၍ လုယက်သူ လုယက်စေသူသည်ရှင်း။ပရဒါရံ ဂစ္ဆတော၊ သူတပါးသားမယားကို သွားသောသူ သွားလာ စေသူသည်ရှင်း။ မုသာ ဘဏတော၊ မဟုတ်မမှန်ပြောသူ ပြောစေသူသည်ရှင်း။ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ပြုသော်လည်း။နကရီယတိ၊ပြုအပ်သည်မမည်။ယော၊အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ သင်ရှုန်းသွားတပ်သော။ စက္ကေန၊စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏေ၊သတ္တဝါ တို့ကို။ ဧကံမံသခလံ၊ တခုတည်းသော အသားစုကို။ ဧကံမံသပုဉ္ဇံ၊တခုတည်းသောအသားစိုင်ကို။ ကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်ငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ် သောသူသည်ရှင်း။ ဃာတေန္တော၊သတ်စေသောသူသည်ရှင်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူ သည်ရှင်း။ ဆေဒါပေန္တော။ ဖြတ်စေသောသူသည်ရှင်း။ ပစန္တော၊ ညှဉ်းပန်းသောသူသည်ရှင်း။ ပါစေန္တော၊ညှဉ်းပန်းစေသောသူသည်ရှင်း။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ တီရံ၊တောင်ဘက်ကမ်း သို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊သွားငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင် ပေးလှူသောသူသည်ရှင်း။ ဒါပေန္တော၊ပေးလှူ စေသောသူသည်ရှင်း။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်သောသူသည်ရှင်း။ ယဇာပေန္တော၊ ပူဇော်စေသောသူသည်ရှင်း။ ဂင်္ဂါယ၊၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ သွား ငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ကောင်းမှုသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်ရှင်း။ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်ရှင်း။ သံယမေန၊သီလစောင့်ခြင်းကြောင့်ရှင်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်ရှင်း။ ပုညံ၊သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပုညဿ၊၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထီတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဆန့် သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဆန့်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်း လွှယ်ပြီ)။

၉၉။ ဓေါပနံ၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိရိယံ၊ကောင်းမှု မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာ၊သည်။နတ္ထီတိ၊မရှိဟူ၍။ အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

[ဤ ၉၉-၌ ဤမျှသာ ထူး၏။အကြွင်းကို ၉၇-အပိုဒ်မှီး၍ယောဇနာလေ။၉၉-အပိုဒ်၌လည်း နတ္ထိ-အတ္ထိ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

၁၀၀။ ဂဟပတယော၊တို့။“သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏။သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။သတ္တာ၊တို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ဖြူစင်ခြင်းငှါ။ပ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ ဗလံ၊ ညစ်ညူးကြောင်း ဖြူစင်ကြောင်း ဖြစ်သောအားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယံ၊ ရဲရင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏လုံ့လသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။သတ္တာ၊ကပ်ငြိတတ်သောသတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ပါဏာ၊ရှူရှိုက်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဘူတာ၊ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်ရှင်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဇီဝါ၊ အသက်ရှင်သကဲ့သို့ ကြီးပွါးသော (သစ်ပင်) ဇီဝတို့သည်ရင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏အစွမ်းမရှိကြကုန်ပဲ။ အဗလာ၊ အားမရှိကြကုန်ပဲ။ အဝီရိယာ၊ ရဲရင့်မှုဝီရိယမရှိကြကုန်ပဲ။ နိယတိ သင်္ဂတိ ဘာဝပရိဏတာ၊ မြဲခြင်း ပြောင်းရွှေ့ခြင်းသဘောကြောင့် ညွတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆသု၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဝေ၊ အထူးထူးသောဇာတ်တို့၌သာလျှင်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကြရကုန်၏"ဟူ၍။ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ကေစေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၀၁။ ခေါပန၊ စင်စစ်။သန္တိယေဝ၊ သော။ဟေတုံအကြောင်းကို။ "ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အသာ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤ ၁၀၁-အပိုဒ်၌ ဤမျှသာထူးသည်။ ၁၀၂-အပိုဒ်၌လည်း ရှေးနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ]။

၁၀၃။ ဂဟပတယော၊ တို့။သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။အာရုပ္ပါ၊ အရူပဗြဟ္မာလောကသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ကေစေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ ထို၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ "ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ 'သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်။ ဝါ၊ မမြင်ရ။ပ။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်။ ဝါ၊ မသိနိုင်။ အဇာနံ ခေါပန၊ ငါသည်သာလျှင်။ အဇာနန္တော၊ မသိပဲသျှက်။ အပဿန္တော၊ မမြင်ပဲလျှက်။ ဧကံသေန၊ တဖို့အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါဒအဖို့အစု တခုထဲဖြင့်။ အာဒါယ၊ စွဲယူ၍။ 'ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးသာ'ဟူ၍။ ဝေါဟရေယျံ၊ ပြောဆိုငြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ တံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်သည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။'သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ' သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိ၊ သော်။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ အကြင်ဗြဟ္မာတို့သည်။ ရူပိနော၊ ရုပ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကာ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ၊ သော်။ ယေတေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အရူပိနော၊ ရုပ်မရှိကုန်။ သညာမယာ၊ အရူပဈာန်သညာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကာ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

ရူပါဓိကရဏံ၊ရုပ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒ-တုဝံတုဝံပေသုညမုသာဝါဒါ၊တုတ်ကိုင်ခြင်း လက်နက်ကိုင်ခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ယူခြင်း

ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုခြင်း နင်ဘဲဆဲပြောဆိုခြင်း ကုန်းချောခြင်း မုသားပြောခြင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိခေါ်ပန၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း[၁]။

တော်၊ ဤဒဏ္ဍာဒါန စသည်သည့်။သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ အရှေပေ၊ ၌။ နတ္ထိ ခေါ်တိ၊မရှိသည်သာတည်း”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ရူပါနံ ယေဝ၊ ရုပ်တို့၏သာလျှင်။ ဝါ-တို့၌။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ပ။ တော်ဌာန်၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊၏။“ယေပန တေ ဘောန္တော သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။‘သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိဘိ၊ရှိ၏’ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝဓနံ၊ သည်။ သစ္စေသစ္စံ၊ အံ့။ ဝေသတိ၊ သော်။ ယံ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ဘဝ၌ ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ တော်ဌာန်၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ‘သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိ’ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကေ၊ နီး၏။ သံယောဂါ-ယ၊ သံယောဇဉ်အလို့ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်းငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ ဥပါဒါနာယ၊ ပြင်းစွာယူခြင်းငှါ။သန္တိကေ၊၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။‘သဗ္ဗသော၊သိမ်း။ဘဝနိရောဓော၊ သည်။အတ္ထိတိ၊ရှိ၏’ဟူ၍။ဝေဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အသာရာဂါယ ပြင်းစွာမတတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အသံယောဂါယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊၏။ အနဘိနန္ဒနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အနဇ္ဈောသာနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေ၊ ၏။ အနုပါဒါနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကေတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ပြန်စပ်)။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ဘဝါနံယေဝ၊ သာလျှင်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

[အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၅-အပိုဒ်မှစ၍ အပိုဒ်၁၀၆-သုတ် အဆုံးတိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ်၄-မှ စ၍ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျများနှင့်တူပြီ]။

ဒသမံ၊ သော။ အပဏ္ဏကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ကာလာ ဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒတို့၏ ထူး မထူးကို ခေတ်ကျမ်း အဘိဓာန် သီလက္ခန်တော်ဋ္ဌကထာ ၃၂၂။ နဝင်္ဂုတ္တရ တကာဿမူလကသုတ် ၂၇၄။ မဇ္ဈိမ ၄၊ ဒီဃနခသုတ်။ ၁၄၄။ သုတ်မဟာဝါ မဟာနိဒါနသုတ် ၉၀။ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကထာ။ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ် ၃၇၉။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ ရှုတော်မူ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အချုပ်ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာကား[၁] —

ကန္ဒရကသုတ်ဓမ္မောင်စ၊ ကန္ဒရကသုတ် အဋ္ဌကနာဂရသုတ် သေခသုတ်ငှင်း။ ပေါတလိယော၊ ငှင်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ဇီဝကဘစ္စော၊ ဇီဝကသုတ်ငှင်း။ ဥပါလိဒမထော၊ ဥပါလိသုတ်ငှင်း။ ကုက္ကုရဝတိယော၊ ကုက္ကုရဝတိကသုတ် အဘယရာဇကုမာရသုတ်ငှင်း။ ဗဟုဝေဒနီယာ၊ ငှင်း။ ဒသမော၊ သော။ အပဏ္ဏကတော၊ အပဏ္ဏကသုတ်ငှင်းတည်း။

၂-ဘိက္ခုဝဂ်

၁-အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁၀၇။ (ဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ) ။ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာယံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး အမ္ဗလဋ္ဌိကာမည်သော ပြာသာဒ်၌ [၂]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူလျက်။ ယေန၊ ၌။ အမ္ဗလဋ္ဌိကာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊

၁။ ဟောအပ်ပြီးသော အနက်များကို မပျောက်ပျက်စေရန် တဝဂ်တဝဂ်၏ အဆုံး၌ စုရုံးအကျဉ်းချုပ်၍ မှတ်တမ်းတင် (စောင့်ရှောက်) ထားသော ဂါထာများကို ဥဒ္ဒါန်းဟုခေါ်သည်။ ဥဒ္ဓံ ဒါတိ ရက္ခတီတိ ဥဒ္ဒါနံ။ ဥ-ကြောင့် ဒဿဖွံ့တွံ။ ကျူးရှင့်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟော ဥဒါနကား ဥဒဂ္ဂ-ကဲ့သို့ ဥဒ-ဒေါ်၊ ဒွေဘာဝမလို။ တနဲ-ဥ-အန+ထ။ ဥဒ္ဓံ အနတိ ဝဝတိ ဧတေန ဟုလုပ်။ ဥ-နောင် ဒ် လာ။ ဥဒါနပြီး။ ဒွေဘာဝမလို။ (ဥဒါန အဓိပ္ပါယ်ကို ဥဒါန်း ၌ ၃၃)။

"ဥဒ္ဒါနန္တိ ဝုတ္တဿ အတ္ထဿ ပက္ခမာနဿ ဝါ ဝိပ္ပကိဏ္ဏတာဝနေ နသိတုံ အဒတ္ထာ ဥဒ္ဓံ ဒါနံ ရက္ခနံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟ ဝစနန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ ဥဒ္ဒါနန္တိ ပဏ္ဍုဒ္ဒါနာဒိကံ ဥဒ္ဒါနံ။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ)။

၂။ ဝေဠုဝန်ကျောင်းအနီး၌ ဆောက်လုပ်ထား သော အမ္ဗလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းပြာသာဒ်ဟု ဖွင့်သည်။ ဒီ၊ဋ္ဌ၁။၄၂-စသည်၌ကား မင်းဥယျာဉ်၏တံခါးဝ၌ရှိသော သရက်ပင်ပျို (အမ္ဗလဋ္ဌိကာ)ကို အစွဲပြု၍ မင်းဥယျာဉ်ကိုလည်း အမ္ဗလဋ္ဌိကာ-ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း လာသည်။

ဤ၌ လဋ္ဌိကာ-ပုဒ်သည် ပတောဒလဋ္ဌိပတောဒယဋ္ဌိ (နှင်တံ) ကဲ့သို့ ယဋ+တိ၊ ယ-ကို လ-ပြု၍ အရှိုးအတံ နှယ်ထိန်းဟူသော အနက်ကိုဟောသည်။ လဋ္ဌိဝနေတိ တာလုယျာနေ=စိုရှိ ဖြောင့်တန်းနေသော ထန်းတော။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၃။၂၅၄)။ အဂ်လဋ္ဌိန္တိ သရိုရံ=ပြေပြစ်ဖြောင့်ဖြူး၍ အချိုးအစားကျသော ခန္ဓာကိုယ်။ (သီ၊ဋ္ဌီ-ဟောင်း ၁၃၀)။ ဝာယသဝိသအင်္ဂလဋ္ဌိတာယတိ ဿာစပါတိနာမံ လဘိ။ လောက်လေးသဖွယ် သွယ်ပျောင်းနွဲ့သွတ်သော ကိုယ်ဟန်ရှိသည့် ဝာပါတေရီမ။ (ထေရီ၊ဋ္ဌ။ ၂၃၄)။ အင်္ဂလိ "ပတောဒလဋ္ဌိ" ကတွာ၊ လက်ချောင်းကို အတံပြု၍။ (အံ၊ဋ္ဌ၃။ ၂၅၄)။ ရထလဋ္ဌိဇာတ် (စတုက္က)။ လဋ္ဌိဟတ္ထော တောင်ဝှေးစွဲသူ (ထေရီဂါထာ၂)။ လဋ္ဌိကောဋ္ဌိ နှယ်စွန်းရှည်(သုတ္တဿဘာမ)။ လဋ္ဌိမဓု=နှယ်ချို (အပဒါန်)စသည်ဖြင့် လဋ္ဌိသဒ္ဒါ၏ ကို အတံ, အနွယ်, အချောင်း, အသွယ်, အရှည်, အပျောင်း ဖြစ်သော ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပြရာ၌သာ သုံးစွဲသည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့ရာတွင် အမ္ဗလဋ္ဌိကာပုဒ်ကို ဖွင့်ရာ ၌ တိုက္ခ "တရုဏအမ္ဗရုက္ခော" ဟုငှင်း၊ "ဗေလုဝလဋ္ဌိကာယ မူလေတိ တရုဏဗေလုဝရုက္ခမူလေ" (အံ၊ဋ္ဌ၂။ ၂၇၅) ဟုငှင်း ဖွင့်ကြသဖြင့် သီဋ္ဌီ-သစ် စရာသည် "တရုဏပရိယာယော လဋ္ဌိကာသဒ္ဒေါ" ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်လည်း "လဋ္ဌ-ဗာလျပရိဘာသနေသု၊ ဥ။(အဘိဓာန်ဋီ)။ တနဲ-ဤ-ဖြင့် ပြီးသည်ဟု ယူဆသင့်၏။ "လဋ္ဌတိ တရုဏော ဟုတွာ ပဝတ္တတီတိ လဋ္ဌိကာ၊သော ဧဝ

သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအမ္ဗလဋ္ဌိကာပြာသာဒ်ကျောင်း အရှင်ရာဟုလာရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသွာန၊ မြင်လတ်သော်။ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို။ပညာပေသိ၊ ပူပြင်ခင်းထားပြီ။ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရန်အလို့ငှါ။ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ဥဒကဉ္စ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း။ ပညာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။နိသဇ္ဇ၊ ၍။ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ သုတ်သင်ပြီ။အာယသ္မာပိ ခေါ ရာဟုလော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၀၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ရေကြွင်းကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ရေခွက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ကို။ "ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဣမံ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ၌။ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မြင်ပါ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ပြောဆိုရာ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သာမညံ၊ ရဟန်းတရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤရေကဲ့သို့။ ပရိတ္တကံခေါ၊ နည်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ စွန့်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ ဤရေကို စွန့်အပ်သကဲ့သို့။ သာမညံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဥဒကာဓာနံ၊ ထိုရေခွက်ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတွာ၊ မှောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သည်။ဣမံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ဤရေခွက်ကို မှောက်အပ်သကဲ့သို့။ သာမညံ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ ဥက္ကုဇ္ဇိတွာ၊ လှန်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊ လာ။တွံ၊ သင်သည်။ဣမံ ဥဒကာဓာနံ၊ကို။ရိတ္တံတုစ္ဆံ၊ချည်းနှီးပလာဘာမျှမရှိသည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ ဤချည်းနှီး သက်သက် ရေခွက်အတူ။ သာမညံ၊ သည်။ရိတ္တံတုစ္ဆံ ခေါ၊ ချည်းနှီးပလာ၊ ဘာမျှမရှိသည်သာတည်း။

လဋ္ဌိကာ" ဟူသင့်၏။ အံ့ဌ။ ဒီ၊ ဋ္ဌ။ သုတ္တနိပါတ်၌ "ဗေလုဝသလာဋ္ဌိကမဂ္ဂိယောတိ တရုဏဗေလုဝလဋ္ဌိယော" ဟု ဆိုလာ၍ လဋ္ဌိ-ခေါ်၏ တရုဏပါဠိ အဖြစ် ဖွင့်သည်ကိုထောက်။

ဝှင်းပြင် အမ္ဗလဋ္ဌိကာ ပုဒ်သည် အဒုရာဘဝအနက်၌ သက်သော ဆင်း (ဏ) ပစ္စည်းကြောင့် (ဦးဟျာသနဝသည်နှင့် တူလျှာဓိကရဏ ဖြစ်သော်လည်း) ရေဗာ နဂရ၊ ဓာဝါ ဝါဓေယပုဗ်တို့ကဲ့သို့ ပကတိလိင်၊ ဝုစ်အတိုင်း ထိ-ကောဝုစ် ရှိစေရမည်။ (မောဂ် ၃၊ ၁၉-သုတ်)။

ရာဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော။ဥရူဠှဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတော၊ မျိုးကောင်း မျိုးမှန်ဖြစ်သော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ပုရိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ ရှေ့ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပစ္ဆိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ နောက်ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုရိမေနပိ ကာယေန၊ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပစ္ဆိမေနပိ ကာယေန၊ နောက်ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သီသေနပိ၊ ဦးကင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ကဏ္ဏေဟိပိ၊ နားရွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ဒန္တေဟိပိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နင်္ဂုဋ္ဌေနပိ၊ အမြီးဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကိုကား။ရက္ခတေဝ၊ (အာခံတွင်း၌ သွင်း၍)စောင့်ရှောက်သည် သာတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆင်ပြုလုပ်ရာ၌။ ဟတ္ထာရောဟဿ၊ ဆင်ဦးစီးအား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ စင်စစ်။ ရညော၊ ၏။ပ။အယံနာဂေါ၊ သည်။ပ။ သောဏ္ဍံ၊ ကိုကား။ ရက္ခတေဝ၊ သာတည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂဿ၊ဆင်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကိုကား။ အပရိစ္စတ္တံခေါတိ၊ မစွန့်သည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့ သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ရညော၊ ၏။ပ။နင်္ဂုဋ္ဌေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။သောဏ္ဍာယပိ၊ နှာမောင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊၌။ ဟတ္ထာရောဟဿ၊ အား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ ဝင်စစ်။ ရညော၊ ၏ ။ပ။ အယံနာဂေါ၊ သည်။ပ။ သောဏ္ဍာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ နာဂဿ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စတ္တံ ခေါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်သာတည်း။(သက်စွန့်ကြိုးပမ်းသည်ဟူလို) ။ဒါနိ၊ ယခု။ရညော၊၏။ နာဂဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အကရဏီယံ၊ မပြုသေးသော အမှုမည်သည်။ နတ္ထိတိ မရှိ" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအတူသာလျှင်။ ယဿကဿစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေ၊ ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အကရဏီယံ၊ မပြုမလုပ်အပ်သေးသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုမည်သည်။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တသ္မာတိဟ၊ထို့ကြောင့်။(တေ-ပိုဟန်ရှိသည်။ ၁၁၂-ပိုဒ်နှင့်စပ်၍ရှု)"(အဟံ၊ ငါသည်။) မုသာ၊ မုသားစကားကို။ ဟဿာပိ၊ ရယ်ရွှင်လိုသောကြောင့်လည်း။ နဘဏိဿာမီတိ၊ မပြောဆိုအံ့" ဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။ရာဟုလ၊လာ။တေ၊သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံဟိ၊ကျင့်အပ်သည်သာတည်း။

၁၀၉။ ရာဟုလ၊ လာ။ တံ၊ထိုသို့ ငါဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။(တွံ၊သင်သည်။)ကိံ မညသိ၊အသို့ ယူဆမှတ်ထင်သနည်း။ အာဒါသော၊ ကြေးမုံသည်။ ကိမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေလျှောက်၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ ကြည့်ရှု၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ

ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ရှု၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ရှု၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယဒေဝကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ တဒေဝ ကာယကမ္မံ၊ ထိုမိမိပြုလိုသော ကာယကံကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ တပါးသူကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ပါးစုံ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ လော။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အကုသလံနုခေါ၊ အကုသိုလ်လေလော။ ဒုက္ခုဒြယံနုခေါ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သလော။ ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသလော" ဟု ။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကို။ သသက္ကံ၊ (ကေသေနေဝ-ဋ္ဌ)စင်စစ်အားဖြင့်။ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ငှါလည်း။ နေဝသံဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ ငှါလည်း။ နသံဝတ္တေယျ၊ ရာ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ ငှါလည်း။ နသံဝတ္တေယျ၊ ရာ။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ကုသလံ၊ တည်း။ သုခုဒြယံ၊ ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုခဝိပါကန္တိ၊ ရှိ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ကား သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တေနပိ၊ ပြုဆဲလည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ ပြုဆဲ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ငှါလည်း။ သံဝတ္တတိနုခေါ၊ ဖြစ်သလေလော။ ပ။ ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ လော" ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိမြင်ပါမူကား။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသံဟရေယျာသိ၊ ဆုတ်နစ်စေရာ၏။ ဝါ၊ မပြုလုပ်ရာ။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေဇာနေယျာသိ၊ မူကား။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ အနုပဒဇ္ဇေယျာသိ၊ အဆင့်ဆင့်အားပေးရာ၏။ ဝါ၊ အထပ်ထပ် ပြုလုပ်ရာ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတွာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝ ကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။

အကာသိံ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ငါ့လည်း။ သံဝတ္တတိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကံ နုခေါတိ၊ လော” ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။ “တွံ၊ သင်သည်။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏” ဟူ၍။ ဇာနေယျာသိ၊ ဤသို့။ သစေ ခေါ ဇာနေယျာသိ၊ အံ့။ ဇာနေယျာသိ၊ သော်။ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင်၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ သတ္ထရိဝါ၊ ဆရာ၌ငြင်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ငြင်း။ဒေသေတဗ္ဗံ၊ပြောကြားအပ်၏။ဝိဝရိတဗ္ဗံ၊ဖွင့်လှစ်အပ်၏။ ဥတ္တာနီကာတဗ္ဗံ၊ ထင်ရှားပြုအပ်၏။ ဒေသေတွာ၊ ပြီးသော်။ ဝိဝရိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဥတ္တာနီကတွာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တွံ၊ သင်သည်။ပ။သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျာသိ၊ ဤသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ မူကား။ ဇာနေယျာသိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊လာ။ တွံ၊ သင်သည်။တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊တို့၌။အဟောရတ္တာနုသိက္ခီ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး ကျင့်သုံးလျက်။ဝိဟရေယျာသိ၊ နေရာ၏။ ဝါ၊ နေလော့။

[၁၁၀-အပိုဒ်ကား ဝစီကံကို ပြခြင်းမျှသာ ထူးတော့သည်။ ၁၁၁-အပိုဒ်၌လည်း မနောကံကို ပြခြင်းဖြစ်ရာ ထူးသည်ကိုသာ ယောဇနာအံ့]။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ ဖြင့်။ အဋ္ဋီယိတဗ္ဗံ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုအပ်၏[၁]။ ဟရာယိတဗ္ဗံ၊ ရှက်နိုးအပ်၏။ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။ အဋ္ဋီယိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဟရာယိတွာ၊ ပြီးသော်။ ဇိဂုစ္ဆိတွာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၁၂။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ မကောင်းမှုကို ငြိမ်းအေးကုန်ပြီးသူ (ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝက)တို့သည်ငြင်း။ဗြာဟ္မဏာဝါ၊မကောင်းမှုကို အပပြုကုန်ပြီးသူ(ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာသာဝက)တို့သည်ငြင်း။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ သုတ်သင်ခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ရာဟုလ၊လာ။ဟိ၊မှန်လှ၏။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊၌။ယေပိ ကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိသောဓေဿန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁။ ဘိက္ခုဘာဝံ အဋ္ဋီယမာနော-၌ ဘိက္ခုဘာဝံ-သည် အဋ္ဋီယမာနော-၏ ကံမဟုတ်ခြင်း “အဋ္ဋီယမာနောတိဝေ့ အဋ္ဋိယံ အတ္တာနမာဓရေတိ အဋ္ဋီယတိတိ အဋ္ဋီယတဒ္ဓာ အနေ္တာဂဓေဥပမာနဘူတကမ္မတ္တာ ဥပမေယျဘူတေန အတ္တနာဝ သကမ္မကတ္တာ၊ နဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန”ဟု သာရတ္ထစာ-ပိုဒ် ၄၅-၌ ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

ထိုအတူ ဤ၌လည်း ဧဝရူပံ မနောကမ္မံ-သည် အဋ္ဋီယိတဗ္ဗံ-၏ ကံမဟုတ်၊ ဥပမာနဖြစ်သော ကံအတွင်းဝင်သောကြောင့် ဥပမေယျဖြစ်သော အတ္တသာ ကံဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုဘာဝံ-ကိုကရိုဏ်းသမွန်သကဲ့သို့ ဧဝရူပံ မနောကမ္မံ-ကို ကရိုဏ်းအနက်ဖြင့် အနက်ယောဇနာလိုက်သည်။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေပိကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ပရိသော-ဓေန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တသ္မာတိဟ၊ ထို့ကြောင့်။ "(အဟံ၊ငါသည်။)ပစ္စဝေက္ခိတွာ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ရှု၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဩဝါဒကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။အတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံသော။အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁၁၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။အာယသ္မာပိ ခေါ၊ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပါပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အပလောကေတွာ၊ ပြန်လှည့်ကြည့်ရှု၍။ "ရာဟုလ၊ လာ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ပဏီတံဝါ၊ မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံဒူရေဝါ၊ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံသန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)သဗ္ဗံ၊သော။တံရူပံ၊ထိုရုပ်ကို။(ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-စပ်)။'တံရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊မဟုတ်။ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ န၊အသို့၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ န၊အတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ ရှုအပ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ နု ခေါ၊ ရုပ်ကိုသာလော။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ၊ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ရာဟုလ၊ လာ။ ရူပမ္ပိ၊ ကိုလည်း (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေဒနာပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ သညာပိ၊ ကိုလည်း။(ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ ဝိညာဏမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။)ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊၌။အာယသ္မာရာဟုလော၊သည်။"အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဘဂဝ-တာ၊ သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဩဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ ဩဝဒိတော။ ဆုံးမအပ်သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိဿတိ နု၊ ဝင်လတ္တံ့နည်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တတော၊ ထိုဩဝါဒပေးရာ အရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှည့်၍။အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊(ကျောင်းအနီးရှိ)တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဝါ၊ အနီး၌။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ပ။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်သော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊လာ။ အာနာပါနဿတိံ ဘာဝနံ၊အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ပွါးများလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာ၊ အကျိုးများသည်။ မဟာ-နိသံသာ၊ အာနိသင်များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၁၁၄။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ၊သော်။ ကထံ၊လျှင်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါ၊တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လာ။ ယံကိဉ္စိ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စွဲ၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဠံ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ခရိဂတံ၊ ရှန်ရင်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရုပ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ရင်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်း တို့ရင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ရင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့ရင်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးရင်း။ မံသံ၊ အသားရင်း။ နှာရု၊ အကြောရင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးရင်း။အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ရင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှို့ရင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးရင်း။ ယကနံ၊ အသည်းရင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးရင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းရင်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်ရင်း။ အန္တံ၊ အူမရင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ရင်း။ဥဒရိယံ၊အစာ သစ်ရင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းရင်းတည်း။ အညမ္ပိ၊ ဤမှတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ယံဝါပန၊ အကြင်ရုပ်သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊၏။ပ။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ရာဟုလ၊လာ။ အယံ၊ ဤရုပ် အပေါင်းကို။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ရင်း။ ဗာဟိရာ၊သော။ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) သော၊ ဤဓာတ် နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ သည်သာတည်း။ တံ-တော၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "တော၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ သော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ သော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဝေ၊ သို့။ တော၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသွာ၊-ပြီးသော်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

၁၁၅။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ရင်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်ရင်းတည်း။ ရာဟုလ၊ လာ။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီး တတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစည်းခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေရင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်ရင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ရင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးရင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးရင်း။မေဒေါ၊အဆီခဲရင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ရင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်ရင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးရင်း။

သိင်္ဃာဏိကာ၊ နှပ်ရင်း။ လသိကာ၊ အစေးရင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ရင်းတည်း[1]။ အညမ္ပိ၊ သော။ပ။ ဝိရာဇေတိ၊ စေ၏။

၁၁၆။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေဇောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှပ်သည်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။တေဇောဂတံ၊ပူလောင်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဠုဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ယေန စ၊အကြင်တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း။-သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ဇီရိယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏[2]။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ပရိဍယှတိ၊ လောင်မြိုက်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၁၇။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝါယောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဠုဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင်္ဂမာ၊ အထက်သို့ဆန်ကန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ရင်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့စုန်ကန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ရင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်း၌တည်ကန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ရင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊အအူ၌ တည်ကန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ရင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ရင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ရင်း။ ဠုတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ကြွင်းတူ)။

၁၁၈။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာကာသဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရှပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာကာသံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောရှိ၏။ အာကာသဂတံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောသို့ရောက်၏။ (တနည်း-ဂတအနက်မဲ့လည်းကြံ၊ အာကာသောဝ အာကာသဂတံ၊ ဋ္ဌေဂတာဒိဝိယ။ အဋ္ဌသာလိနီ)။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဠုဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။

---

၁ ။ မုတ္တလုင်္ဂ-ပုဒ်သည် မုတ္တံ မုတ္တလုင်္ဂံ-ဟု ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် မိလိန္ဒပါဠိတို့၌သာ ပါရှိသည်။ ပဋိသံဗွေ၌လည်း ဤအစဉ်အတိုင်းပင် ဖွင့်ပြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ခုဒ္ဒကပါဌတို့၌ကား ကရီသံ မတ္ထလုင်္ဂ-ဟု အစဉ်ထား၍ ဖွင့်ကြသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ရကြောင်းနှင့် အခြားမည်သည့်နိကာယ် မည်သည့်သုတ်တွင်မျှ မတ္ထလုင်္ဂ-ပုဒ်မပါရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါ သာဓကတို့ဖြင့် သိလေ။

ဣမံ တန္တိံ အနာရုဠ္ဟမ္ပိ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ အာဂတံ မတ္ထလုင်္ဂံ ကရီသာဝသာနေ တန္တိံ အာရောပေတွာ။ (ဝိဘင်္ဂဋ္ဌ၊ ၂၃၄)။ အထ အဋ္ဌ ဝုတ္တမ္ပိ မတ္ထလုင်္ဂံ ပထဝီဓာတုအာကာရေဟိ သဒ္ဓိံ ကေတော ဘာဝနတ္ထံ ဣဓ ပက္ခိပိတွာ မတ္ထလုင်္ဂပဉ္စကံ အဒ္ဓမာသံ။ပ။ဘာဝေတဗ္ဗံ။ (ခုဒ္ဒကပါဌ ၃၁)။

မတ္ထလုင်္ဂံ ပန န ဣဓ ပါဠိအာရုဠ္ဟံ။ (မဋ္ဌ၂။ ၁၂၆)။မတ္ထလုင်္ဂံ အဋ္ဌိမိဉ္ဇဂ္ဂဟဏေန ဂဟိတန္တိ ဣဓ ဝိသုံ န ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (မူလဋီ၂။ ၄၂)။

ယင်း ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို မည်သည့်သုတ်၌ မည်သို့သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဟောတော်မူကြောင်းကိုလည်း ဝိဘင်္ဂဋ္ဌ။ ၂၃၆-၌ ရှုလေ။

၂။ ယေန စ ဇီရိယတိတိ ယေန အယံကာယော ဇီရတိ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိ ၁-စာပိုဒ် ၃၀၇၊ မဋ္ဌ၊ ၂-စာပိုဒ် ၃၀၄-တို့ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဇီရိယတိ-ဟူသော ကမ္မရုပ်ကို ဘာဝတ္ထပေါ်လွင်စေရန် ဆွေးမြေ့၏ဟု ကတ္တား-နက်ပြန်ဆိုသည်။ ကံယောဝါကျဖြစ်သည်အားလျော်စွာ ယောဇနာသော် ယေန၊ အကြင်ဓာတ်သဘောသည်။ (အယံကာယော-ကို)။ ဇီရိယတိ၊ ဆွေးမြေ့စေအပ်၏ဟုသမ္ဗန်။ ယေနစ ပရိဍယှတိ-ဟူသော ကံယောဝါကျကိုလည်း နည်းတူသိလေ။

ကဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နားပေါက်ရှင်း။ နာသစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှာခေါင်းပေါက်ရှင်း။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံတွင်းပေါက်ရှင်းတည်း။ ယေနစ၊ အကြင် အပေါက်ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ ကို။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ မျိုၤ၏။ ယတ္ထ စ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ အဓောဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အညမ္ပိ၊ သော။ပ။ အဃံ၊ ထိပါး၍ မရသော သဘောလက္ခဏာရှိ၏[၁]။ အဃဂတံ၊ မထိပါးအပ်သောသဘော သို့ရောက်၏။ဝိဝရံ၊ဟင်းလင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိဝရဂတံ၊ ဟင်းလင်းသဘောသို့ ရောက်၏။ မံသလောဟိတေဟိ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့်။ အသမ္ဖုဋ္ဌံ၊ မတွေ့ထိအပ်။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၁၉။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများလော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ စွာ။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်၏။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော။ မနာပါ မနာပါ၊နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿာ၊ အတွေ့တို့သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကျုံးယူ၍။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည် နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပထဝိယာ၊ ၌။ သုစိံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကို လည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကြကုန်၏။ အသုစိံပိ၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုသည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂူထဂတံပိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ မုတ္တဂတံပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုသည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေဠဂတံပိ၊တံတွေးကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗဂတံပိ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။လောဟိတဂတံပိ၊ သွေးကိုလည်း။နိက္ခိပန္တိ၊ပစ်ချကြကုန်၏။တေန၊ ထိုသို့ပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နစအဋ္ဋီယတိဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့မှုလည်းမပြု။ န စ ပ.ရာယတိဝါ၊ ရှက်လည်းမရှက်။ နစဇိဂုစ္ဆတိဝါ၊ စက်ဆုပ်လည်း မစက်ဆုပ်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာပေါသမံ၊ ရေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ (ဤ အာပေါ မာတိ အရာ၌ အာပသ္မိံ၊ ရေ၌။ သုစိံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ ဓောဝန္တိ၊ ဖွပ်လျှော်ဆေးကျောကြကုန်၏။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ တေဇောခေတ်၌လည်း တေဇော၊ မီးသည်။ သုစိံပိ၊ ကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်ကျွမ်း၏။ ဤမျှသာထူး၏။ ဝါယောခေတ်၌လည်း ဝါယော၊ သည်။ သုစိံပိ၊ ကိုလည်း။ ဥပဝါယတိ၊ တိုက်လွှင့်၏။ ဤမျှသာထူး၏)။

ရာဟုလ၊လာ။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာကာသသမံ၊ တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ပ။ ရာဟုလ၊လာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။အာကာသော၊သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ နပတိဋ္ဌိတော၊မတည်။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၂၀။ ရာဟုလ၊ လာ။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တေ၊ သင်၏။ ယောဗျာပါဒေါ၊

၁။ နဟညတိတိ အဃံ၊ အဃန္တီယန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌသာလိနီ။

အကြောင်အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထို ရှိ၏။) သော၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ပဏီယိဿတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ (ကရုဏာဘာဝနာ၌ ယာ ဝိဟေသာ၊ အကြောင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ မုဒိတာဘာဝနာ၌။ ယာ အရတိ၊ တောကျောင်း တောင်ကျောင်းနှင့် ကောင်းမှုတို့၌ အကြောင်မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပေက္ခာဘာဝနာ၌ ယော ပဋိဃော၊ အကြောင်နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ အသုဘဘာဝနာ၌ ယော ရာဂေါ၊ အကြောင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အနိစ္စသညာဘာဝနာ၌ ယော အသ္မိမာနော၊ အကြောင်ငါဟူသော မာန်သည်။ (၁၂၀)အပိုဒ်၌ ဤမျှသာ ထူးတော့သည်)။

၁၂၁။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိ ဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ ပ။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အရညဂတော ဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတော ဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတော ဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ပ။ နိသီဒတိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတော ဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ အဿသတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏။ သတော ဝ၊ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေ၏။

ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒီဃံ ဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမီတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၂။ ရဿံ ဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ အဿသိဿာမီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ ပဿသိဿာမီတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေအံ့ ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ရုန့်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ ပ။ သိက္ခတိ၊ ၏။

[ဤမှ ရှေ့၌ ထူးရာကိုသာ အနက် ယောဇနာအံ့]။

ပီတိပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ပီတိကို ထင်စွာပြုလျက်။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ သုခကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။ စိတ္တသင်္ခါရပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ စိတ်ကိုပြုပြင်တတ်သော ဝေဒနာက္ခန္ဓာ သညာက္ခန္ဓာတို့ကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။

စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိပ္ပမောဒယံ၊ ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟံ၊ ကောင်းစွာထားလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်။

အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စဟု အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။နိရောဓာနုပဿီ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ကိလေသာစွန့်ခြင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလျက်။

ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ ကို။ ဧဝံ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ သော်။ တေ၊ သင်၏။ စရိမကာ၊ အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ အဿာသာ၊ အကြောင်ဝင်လေတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုဝင်လေတို့သည်လည်း။ ဝိဒိတာဝ၊

သိမြင်ထင်ကုန်လျက်သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ အဝိဒိတာ၊မသိမမြင် မထင်ကုန်ပဲလျက်။ နော နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ပျက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော (မိမိ)စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-စူဠမာလုင်္ကျသုတ်

၁၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အနုသာသနိပိဋ္ဌိကာဘာ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ဌ၍။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သော။ပဋိသလ္လီနဿ၊တပါးတည်း ကိန်းအောင်းသော။အာယသ္မတောမာလုင်္ကျပုတ္တဿ၊အရှင်မာလုင်္ကျပုတ္တအား။ဝါ၏။"လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲ၏ဟူ၍ရှင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိပိ၊ မမြဲ ဟူ၍ ရှင်း။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိ၏ဟူ၍ရှင်း။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိဟူ၍ရှင်း။ တံဇီဝံ၊ထိုအသက်သည်ပင်။ တံသရီရန္တိပိ၊ ထိုကိုယ် ဟူ၍ရှင်း [၁]။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး အခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိပိ၊ အသက်မှ တပါး အခြားတည်း ဟူ၍ရှင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရံမရဏာ၊သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဟောတီတိပိ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ရှင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နဟောတီတိပိ၊ မဖြစ်ဟူ၍ရှင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ ဟောတိစ နစ ဟောတီတိပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ ဖြင်လည်း မဖြစ်ဟူ၍ရှင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတီတိပိ၊ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟူ၍ရှင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဗျာကတာနိ၊ မဖြေကြားမူ၍။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ ပယ်မြစ်အပ်ကုန်သော။ ယာနိမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင် အယူဘို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုအယူဘို့ကို။ မေ၊ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ဖြေကြားတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာနိ၊ အကြင်အယူဘို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မမူ။ မေ၊ ငါ့အား။တံ၊ ထိုမဖြေကြားခြင်းသည်။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ မေ၊ အား။တံ၊သည်။နက္ခမတိ၊ အလိုမရှိ။သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပုစ္ဆိဿာမိ၊မေးလျှောက် အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူ၍ရှင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတီတိ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရှင်း။ သစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတီတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ရှင်း။ နောစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ သိက္ခံ၊ အကျင့်သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာ-

---

၁။ ဇီဝဥ္စ သရီရဉ္စ ဧကမေဝါတိ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၌။ ၃၁၆။

မိတိ၊ လုတ္တကဲ့အံ့”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။

၁၂၃။ အထခေါ၊ ဌ။ အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

၁၂၄။ “ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ “လောကော၊ သည်။ပ။ ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိတိ၊ လတ်အံ့”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဗျာကရောတိ၊ အံ့။ (ဇော် သတိ၊ သော်။) သဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ဖြေကြားစေချင်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အသဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ သစေ ဗျာကရောတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အသဿတော လောကောတိ၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ အသဿတော လောကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ နော စေ ဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍ မဖြေအံ့၊ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) နဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ ငါမသိမမြင်ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ မသိမမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏။ တေဒေဝ၊ ထို ငါမသိမမြင် ဟူသော စကားသည်ပင်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဟောတိစ နစ ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာတိ ဝါ၊ ပရံမရဏာ”ဟူ၍ ငှင်း။ “နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ တိ ဝါ၊ ပရံမရဏာ”ဟူ၍ငှင်း။ နော စေ ဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍ မဖြေအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။ န ဇာနာမိ နပဿာမိတိ၊ မိဟူသော။ ယဒိဒံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ ၏။ တေဒေဝ၊ သည်သာ။ ဥဇုကံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (နပဿာမိတိ၌ ဣတိအပိုဒ်လုံးအကြောင်း။ စာပိုဒ် ၁၂၃-ရှိ ဧတံ၊ ပြန်စပ်။)

၁၂၅။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ “မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ သဿတော လောကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဖြေအံ့” ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အဝစံ ကိံ နု၊ ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ထိုစကားကို။ နော ဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

တွံ ဝါ ပန၊ သင်သည်မူလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သဿတော လောကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ တိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ အဝစ (ကိံ နု)၊ ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ကို။ နော ဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ “မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ သည်။ သဿတော လောကောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ ဝါ၊ ဟူ၍ငှင်း။ တေ၊ သင့်အား။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ နေဝ ဝဒါမိ ကိရ၊ စင်စစ်မဆိုစဘူး။

တုံ့ပီ၊ သင်သည်လည်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိဘိဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ ဗျာကရိဿာမိ၊အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။)အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ ကျင့်အံ့"ဟု။ န ဝဒေသိ ကိရ၊ ဝင်စင်မလျှောက်စဘူး။

မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီး ယောကျ်ား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်လျက်။ ကော သန္တော၊ တောင်းပန်အပ်သူ တောင်းပန်သူတွင် သင်သည် အဘယ်မည်သော သူဖြစ်၍။ ကံ၊ အဘယ်မည်သောငါ့ကို။ ပစ္စာစိက္ခသိ၊ တုံ့ ပြန်လျှောက်ထား ပြောကြားဘိသနည်း [၁]။

၁၂၆။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယောခေါ၊ အကြင်တစုံတယောက်သည်။"ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သဿတော လောကောတိဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ရှင်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ နဗျာကရိဿတိ၊ မဖြေကြားလတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နစရိဿာမိတိ၊ မကျင့်အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အဗျာကတမေဝ၊မဖြေကြား အပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဖြေကြားသော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါဠ္ဟပလေပနေန၊ ထူထဲစွာ လိမ်းကျံခြင်းရှိသော။ သဝိသေန၊ မြားဆိပ်သုံးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ပစ်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရှင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရှင်း။ သလ္လကတ္တံ မြားကို ပယ်နုတ်နိုင်သော။ဝါ၊မြားကျွတ် မန္တာန် ရွတ်အံ့ဘတ်သော [၂]။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားသို့။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဆ.ည်းကပ်ဘုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြားပစ်ခံရသောယောကျ်ားသည်။ "ယေန၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှို၊ ၏။ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်းဟူ၍ရှင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုံဏားဟူ၍ရှင်း။ ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်ဟူ၍ရှင်း။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍ရှင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုပစ်သော ယောကျ်ားကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ ဣမံ သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝအာဟရိဿာမိတိ၊ နုတ်ဦးမည် မဟုတ်" ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ (ဤမှ ရှေ့တွင်ကား ထူးရာကိုသာပေးနာအံ့)။ ဧဝံနာမော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိသူဟူ၍ရှင်း။ ဧဝံ ဂေါတ္တော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသူဟူ၍ရှင်း။

ဒီဃောဝါ၊မြင့်သူ ဟူ၍ရှင်း။ ရဿောဝါ၊ နိမ့်သူဟူ၍ရှင်း။ မဇ္ဈိမောဝါ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သူဟူ၍ရှင်း။

၁။ "မာလုကျပုတ္တ သင့်ကို ငါဘုရားအထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကျင့်လှည့်ဟုလည်း မခေါ်စဘူး။သင်ကလည်း ကျင့်ပါရစေဟု မတောင်းပန်ခဲ့ဘူးပဲလျက် ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ငြင်းပယ်စကား လျှောက်ထားတုံ့ပြန်ဖို့ လိုသေးသလဲ"ဟု ဆိုလိုသည်။

တုံ့ ပန နေဝ ယာစကော၊ န ယာစိတကော ဧဝံ သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တော ကော သမာနော ကံ ပစ္စာစိက္ခသိတိ ဒဿေတိ။ (ပါဠိကာသုတ်အဖွင့်)။ ကော သမာနောတိ ယာစကယာစိတကေသု ကော နာမ ဟောန္တော။ကန္တိ ယာစကယာစိတကေသုဧဝ ကံနာမ ဟောန္တံ မံ ပစ္စာစိက္ခသိ။ (ဋီကာ)။ဤ ဋီကာ၌လည်း ဖွင့်သည်။

၂။ သလ္လံ ကန္တတီတိ သလ္လကတ္တော၊ ကတိဓာတ် နုတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း ဟော-ဟု ဓာတ်ကျမ်းများ၌ဆို၏။

ကာဠေ္ဟဝါ၊ မည်းနက်သူ ဟူ၍လည်း။ သာမောဝါ၊ ရွှေသောသူဟူ၍လည်း။ မင်္ဂုရစ္ဆဝီဝါ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အရေအဆင်း ရှိသူဟူ၍လည်း။

အမုကသ္မိံ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌(နေသူ)ဟူ၍လည်း။အမုကသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌ (နေသူ) ဟူ၍လည်း။ အမုကသ္မိံ နဂရေဝါ၊ ဤမည်သောမြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍လည်း။

ယဒိ ဝါ စာပေါ၊ လင်းလေးလေ လောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ကောဒဏ္ဍော၊ ဒူးလေးလေလော ဟူ၍လည်း။ ယေန၊ အကြင်လေးဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။ အမှို့ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဓနုံ၊ ထိုလေးကို။ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

ယာယ၊ အကြင်ညို့ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။အမှို့၏။ ယဒိ ဝါ အက္ကဿ၊ မုရိုးလျှော်၏ ညို့ လေ လောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ သဏှဿ၊ ဝါးလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါနှာရုဿ၊ အကြော ၏ ညို့လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ မရုဝါယ၊ သင်ပန်းလျှော်၏ ညို့ လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ခီရပဏ္ဏိနော၊ ဥမ္မန်းလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဇိယံ၊ ထိုညို့ကို။ ယာဝ န ဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ကို။ ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှို့ ၏။ ယဒိဝါကစ္ဆံ၊ ချုံမှ ဖြစ်သော မြားလေလောဟူ၍လည်း။ယဒိဝါ ရောပိမံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ချုံမှ ဖြစ်သောမြားလေလော ဟူ၍လည်း။ တံကဏ္ဍံ၊ ထိုမြား ကို။

ယေန၊ အရွက်တပ်အပ်သော အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှို့ ၏။ ယဿ၊ အကြင် သတ္တဝါ၏။ ပတ္တေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါဇိတံ၊ အရွက်တပ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂိဇ္ဈဿ၊ လင်းတ၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ကင်္ကဿ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်၏ (အရွက်)လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ကုလလဿ၊ စွန်ရဲ၏။ ဝါ၊ သိန်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ သိထိလဟနုနော၊ နှံကောင်၏(အရွက်)လေလောဟူ၍လည်း။

ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမှို့ ၏။ ယဿ၊ အကြင်သတ္တဝါ၏။နှာရုနာ၊ဖြင့်။ ပရိက္ခိတ္တံ၊ ရစ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂဝဿ၊ နွား၏(အကြော)လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ မဟိံသဿ၊ ကျွဲ၏(အကြော)လေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ဘေရဝဿ၊ ခြသေ့နက်၏ (အကြော)လေလော ဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ သေမှာရဿ၊ မျောက်၏(အကြော)လေလောဟူ၍လည်း။

ယေန၊ အကြင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။အမှို့ ဖြစ်၏။ ယဒိ ဝါ သလ္လံ၊ (ပကတိ) မြားလေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိဝါ ခုရပ္ပံ၊ သင်ဓုန်းသွားကဲ့သို့ အသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍ လည်း။ ယဒိဝါ ဝေကဏ္ဍံ၊ နားရွက်လျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော မြားလေလော။ ဝါ၊ နားတွင်းသို့ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော မြားလေလောဟူ၍လည်း။ (ဝေကဏ္ဍံ-ဟူမှုဒ္ဓဇကြီး ၂-လုံးနှင့် ရှိသင့်ရာ၏)။ ယဒိဝါ နာရာစံစဉ်းသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍လည်း။ ယဒိ ဝါ ဝစ္ဆဒန္တံ၊ နွားငယ်၏ သွား ကဲ့သို့ အသွားရှိသော မြားလေလောဟူ၍လည်း။ (ဆင်ငယ်၏ အစွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မြားလေလော ဟုလည်း ပေးကြ၏)။ ယဒိဝါ ကရဝီရပတ္တံ၊ ကုလား ဇလပ်ပန်းရွက် သဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်သော မြားလေလောဟူ၍လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသလ္လံ၊ ထိုမြားကို။ ယာဝ န ဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ဣမံသလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝ အာဟရိဿာမိတိ၊ ထုတ်ဆောင်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ပုရိသေန၊ထိုမြှားသင့်ခံရသောယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုမြှားကို။ အညာတမေဝ၊ မသိအပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ "ဘဂဝါ၊သည်။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍ရင်း။နဗျာကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။တာဝ၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ နစရိဿာမိတိ၊အံ့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ အဗျာကတမေဝ၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အထ၊ သော်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

၁၂၇။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏ ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူမှားခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ အဘဝိဿ၊ဖြစ်ရာသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ဧဝံနော၊ဤသို့မဖြစ်ပါ။မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဧဝံပိနော၊ ဤသို့လည်းမဖြစ်ရာပါ။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊သည်။ သတိဝါ၊ သော်ရင်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတောတိ၊ ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။ သတိဝါ၊ သော်ရင်း။ဇာတိ၊သည်ကား။အတ္ထေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇရာ၊ သည်ကား။အတ္ထိ၊ သာတည်း။မရဏံ၊ သည်ကား။ အတ္ထိ၊ သာတည်း။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ-ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ယေသံ၊ ယင်းသို့သော ဇာတိ ဇရာ စသည်ဘို့၏။ နိဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်း ကိုသာလျှင်။ ပညပေမိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၂၈။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။မေ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာက-တဉ္စ၊ မဟောကြားအပ်သည်ကိုသည်း။ အဗျာကတတော၊ မဟောကြားသောအားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူဆောင်ထားကုန်လော့။ မေ၊သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ဟောကြားသည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ ဟောကြားသောအားဖြင့်။ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြား အပ်သနည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ငါသည်။လောကော၊ သည်။သဿတောတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤသဿတော လောကော- စသည်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤသဿတော လောကော-စသည်သည်။ ဝါ၊သဿ-တော လောကောစသည်ကို ဟောကြားခြင်းသည်။နအတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်။ နအာဒိဗြဟ္မ-စရိယကံ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ ရှေးဦးအစ သီလမျှကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အခြေခံမျှကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ္ဋ၌) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊

ရာဂမီး ငြိမ်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဣဒံ၊ ဤတွေ့ဘူမကသခ်ါရသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဟူ၍။ ဝါ၊ သမုဒယသစ္စာဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဆင်းရဲ ချုပ်ရာဟူ၍။ ဝါ၊ နိရောဓသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝါ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ကေတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ နည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဝါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောခြင်းသည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ၏။ ဧတံ၊ သည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အဗျာကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူကုန်လော့။မေ၊သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ အားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနော၊ ပီတိသောမနဿရှိသည် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ၁။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယ၊သော။စူဠမာလုကျသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အတ္တမနော-ကို အဋ္ဌကထာလိုနီ အလွှင့်ရှု၍ "အတ္တနော မနော ယဿ"ဟုကြံကာ "မိမိ၏(နှစ်သက်ရွှင်ပမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟု ရှေး၌ ပေးခဲ့ပြီ။ ဤ၌ "ပီတိသောမနဿရှိသည် ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟု ပေးသည်ကား "ပီတိသောမနဿေဟိ ဂဟိတုမနော"ဟု ဖွင့်သော မဋ္ဌ၊၁။ ၁၅၆-နှင့် သမ္မောဟဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာ ဒု-ဝိကပ္ပအလိုဖြစ်သည်။ ဤအတ္တမနော-၌ အတ္တ-ကား အာ+ဒါ+တ-ဖြင့် ပြီးသည်။ မဋ္ဌ၊ ၃။ ၂၉၉-လာ အတ္တဒတ္ထော-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။ "အတ္တော (ဂဟိတော)မနော ယဿာတိ အတ္တမနော"ဟု လုပ်။ တဇန် ပ+အပ-ဖြင့်ပြီးသော ပတ္တ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အပ-ဓာတ်ဖြင့် ကြံ၍ "အတ္တော (ပတ္တဗ္ဗော)မနော ယဿ"ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ "ပီတိသောမနဿတို့သည် ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။

၄-မဟာမာလုကျသုတ်

၁၂၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တစ်ခြေခါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော ကာမဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ငါးမျိုးတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ နော ဓာရေထ နူတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိကြကုန်၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။အာယသ္မာ မာလုကျပုတ္တော၊အရှင်မာလုကျပုတ္တထေရ် သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဓာရေမိခေါတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိသည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ယထာကထံ ပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်ယူ မှတ်သားမိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သံယောဇနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ကို။ အဟံ၊သည်။ဓာရေမိခေါ၊သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆံသံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ဗျာပါဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိခေါ၊ သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ ဤသံယောဇဉ် ငါးမျိုးတို့ကို။ ကဿ နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ ဧဝံဒေသိတာနိ၊ ဤသို့ ဟောကြားအပ်သည် တို့ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ မှတ်သားမိသနည်း။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဣမိနာ တရုဏူပမေန၊ ဤ(ဆိုလတ္တံ့သော)သူငယ်ဥပမာရှိသော။ ဥပါရမ္ဘေန၊ စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်။ ဥပါရမ္ဘိဿန္တိ နနု၊ စွပ်စွဲကြ ကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မန္ဒဿ၊ နုနယ်သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်မျှသာအိပ်တတ်သေးသော။ ဒဟရဿ ကုမာရဿ၊ သူငယ်အား။ သက္ကာယောတိပိ၊ သက္ကာယဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော အနုသယသည်။ အနုသေတိတွေဝ၊ (မပယ်အပ်သေးရကား) အကြောင်းအားလျော်စွာ ကိန်းဝပ်သည်သာတည်း။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပ။ ဒဟရဿ ကုမာရဿ၊ အား။ ဓမ္မာတိပိ၊ ဓမ္မတို့ဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿ၊ အား။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ပ။ သီလာတိပိ၊ သီလတို့ဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အဿ၊ အား။ သီလေသု၊ တို့၌။ သီလဗ္ဗတပရာမာသော၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ပ။ ကာမာတိပိ၊ ကာမတို့ဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အဿ၊ အား။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ ပ။ သတ္တာတိပိ၊ သတ္တဝါတို့ဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အဿ၊ အား။ သတ္တေသု၊ တို့၌။ ဗျာပါဒေါ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ အဿ၊ အား။ ဗျာပါဒါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိဧဝ၊ သာတည်း။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ပ။ ဥပါလမ္ဘိဿန္တိနနု၊ စွပ်စွဲကြကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ယံဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဧတဿ၊ ထိုဟောတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတဿ၊ ၏။ ကာလော၊ ပြီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်သော်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားနိုင်ပါကုန်အံ့ဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေဣတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၃၀။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင် မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မလိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြားဆုံးမပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အဿုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ (ဋ္ဌ)။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသော။ (ဋီ)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ထာမဂတာ၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော။ အပ္ပဋိဝိနီတာ၊ မပယ်ဖျောက်အပ်သေးသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဩရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၁၃၁။ အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်မြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ

အပ်ပြီးသော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင် မြင်လေ့ရှိသော။သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ ၏လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာ သာဝကသည်။ သာနုသယာ၊ အနုသယနှင့်တကွသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ။(အကြွင်းမဲ့ယည်းပြီ)။

၁၃၂။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြင်လမ်းစဉ်သည်။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြင်ကျင့်စဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ တံပဋိပဒံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ အနာဂမ္မ၊ မစွဲမူ၍။ ဝါ၊ မသက်ရောက်မူ၍။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဉဿတိဝါ၊ သိမူလည်း သိအံ့ဟူသော။ ဒက္ခတိဝါ၊ မြင်မူလည်းမြင်အံ့ဟူသော။ ပဇဟိဿတိဝါ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်အံ့ဟူသော။ ဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ မဟတော၊ ကြီးသော။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝတော၊ အနှစ်ရှိသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။တစံ၊ အခွံကို။အစ္ဆေတွာ၊ မဖြတ်မူ၍။ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အစ္ဆေတွာ၊ ၍။ သာရစ္ဆေဒေါ၊ အနှစ်ကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဇဟိဿတီတိ၊ ဟူသော။ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ပဇဟိဿတီတိ၊ ဟူသော။ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။မဟတော၊ ကြီးသော။ပ။ပဇဟိဿတီတိ၊ ဟူသော။ ဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ပူရာ၊ပြည့်နှက် ၏။သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေတည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကာကပေယျာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသော။ပုရိသော၊သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿာ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ဗာဟာယ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ သောတံ၊ ရေအယဉ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ချမ်းသာစွာ။ပါရံ၊ ဟိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆိဿာမီတိ၊ ကူးသွားအံ့ ဟူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျာ်းသည်။ ဂင်္ဂါယနဒိယာ၊ ၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဗာဟာယ၊ ဖြင့်။ သောတံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ ပါရံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ပေရာ။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယေသံ ကေသံစိ၊ အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊

ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နပက္ခန္ဒတိ၊ မသက်ဝင်။ နပ္ပသီဒတိ၊ မကြည်လင်။ နသ န္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ န ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်း [1]။

ဒုဗ္ဗလကော၊ ခွန်အားနည်းသော။ သောပုရိသော သောယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧတေ၊ ထိုသဒ္ဓါစသော အားနည်းပါးသူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။သေယျထာပိဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊သည်။ပ။ကာကပေယျာ:ကျီးသောက်လောက်၏။ အထ၊ ၌။ ဗလဝါ၊ အားကောင်းသော။ ပုရိသော သည်။ပ။ ဒဿဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုအားကောင်းသော ယောကျ်ားသည်။ပ။ ပါရံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဧယသံကေသံစိ၊ တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ အပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပက္ခန္ဒတိ၊ သက်ဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဗလဝါ၊ သော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧတေ၊ ထိုသဒ္ဓါစသော အားကြီးမားသောသူတို့ကို [2]။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

၁၃၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပဓိဝိဝေကာ၊ ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းတို့၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်သမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေဝ ရူပဂတံ၊ အကြင်ရုပ်တရားသည်။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာတရားသည်။ ယဒေဝ သညာဂတံ၊ အကြင်သညာတရားသည်။ ယဒေဝ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားသည်။ ယဒေဝ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်တရားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေ ဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ရောဂတော၊ အနာနှင့်တူသော ရောဂါအားဖြင့်။ဂဏ္ဍတော၊အိုင်းအမာအနာစိမ်းနှင့်တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ငြောင့်နှင့်တူသောအားဖြင့်။ အဃတော၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်တတ်သော အဖျားစသောရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ကိုယ်မပိုင် စိုးမရ ပြင်ပဖြစ်သောအားဖြင့်။

၁။ နဝကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ ဆဋ္ဌသံဂါယနာမူ ၂၈၂-၌ ပက္ခန္ဒတိ ၀ ဝိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြသည်။ ပဉ္စကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ နိဿာရဏီယသုတ်အဖွင့် ၇၄-၌ကား နဝိမုစ္စတီတိ န အဓိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြ၏။ ခေတ်ကျမ်းများ၌ကား ဒီဃဒိုက်အားဖြင့်- မုစ္စတိ၊ မှ လွတ်ခြင်း-ရှေ့ဒီဂိုဏ်းဖြင့် မုဉ္စတိ၊ ကိုလွှတ်ခြင်း-စသည်ကိုသာ ပြဆိုထားသည်။

၂။ အဘာဝိတသန္တတိ ဗလတာယ ရုဗ္ဗလံနာမကာယာ ပုဂ္ဂလာ။ (ဋီ)

ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့် ၁။ သမနုပဿတိ၊ ရှုအံ့။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတိ၊ ပယ်ခွါ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိဝါပေတွာ၊ ပယ်ခွါစေ၍။ အမတာယ ဓာတုယာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ "ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊သင်္ခါရအားလုံး၏ ငြိမ်းအေးရာဖြစ်၏။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အားလုံးသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခန်းရာဖြစ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်၏။ နိရောဓော၊ ရာဂချုပ်ငြိမ်းရာ ဖြစ်၏။ တေံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေး၏။ တေံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ပဏီတန္တိ၊မွန်မြတ်၏"ဟူ၍။ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ၌။ ဌိတော၊တည်လျက်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊သို့။နောစေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တေနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ တပ်မက်သော ဆန္ဒရာဂဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံလောကမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ အောက်သို့ တဖန် မပြန်လည်ခြင်း သဘောရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ငှါ။ အယမ္ပိ မဂ္ဂေါ၊ ဤသည်လည်း လမ်းစဉ်တည်း။ အယမ္ပိပဋိပဒါ၊ ဤသည်လည်း ကျင့်စဉ်တည်း။

အာနန္ဒ၊နွာ။ ပုန စပရံ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ဒုတိယံ ဈာနံ၊ကို။ပ။စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။အယမ္ပိပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အခုင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ် အတွင်း၌။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်။ပ။ အယမ္ပိ ပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော။ သည်။တတ္ထ၊ထိုအာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်အတွင်း၌။ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်။ပ။အယမ္ပိပဋိပဒါတိ၊ ဟူသော။တော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၁၂၉-အပိုဒ်ရှိ တေဒဝေါစ-ပြန်စပ်)။

၁။ အနိစ္စတော, ပလောကတော-နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာကိုပြသည်။ ပရတော,သုညတော, အနတ္တတော-သုံးပုဒ်ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုပြသည်။ဒုက္ခတော-စသော ၆-ပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာကိုပြသည်။ "သုညတော အနတ္တ-တောတိ ဒွီဟိ အနတ္တမနသိကာရော"ဟု ဖွင့်ပြသော သံ-ဋ္ဌ၊ ၂။၃၀၆-လာ စကားသည် ဤအဋ္ဌကထာနှင့်တောဝဝ-အကျယ်ပြသော ပဋိသံ ပါဠိ၊ ဋ္ဌ-တို့နှင့် မညီ။ ထို့ကြောင့် ရှင်းအဖွင့် (သံ-ဋီ၊၂။၂၅၉)၌ "သုညတော အနတ္တတောတိ ဧတ္ထ ပရတောတိ ပဒဿ အဂါယော ကာတဗ္ဗော၊ တသ္မာ ဒွီဟိ အနတ္တမနသိကာရောဆာ ဝေဒဗ္ဗော"ဟုဖြည့်စွက်ဖွင့်ဆိုသည်။ ..

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သော မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်။ သော ပဋိပဒါ၊ ဤကျင့်စဉ်သည်။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ စေ (ယောတိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဂူဍူရပ်ဖိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ စေတောဝိမုတ္တိနော၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ဧကစ္စေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တိနော၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးပြားရာ၌။ အဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံ၊ ဣန္ဒြေထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ သော။ မဟာမာလုကျသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၁၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္စဿောသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။"ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဧကာသနဘောဇနံ၊တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ ဘောဇဉ်အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းကို[၁]။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (ကောသနိကစုတင်နှင့်မတူ)။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ ဧကာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာကင်းသည်အဖြစ်ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ဆင်းရဲကင်းသည် အဖြစ်ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကိုလည်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားရှိသည်ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုလည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သဉ္ဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဧကာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဧကာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ကိုလည်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗလဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သဉ္ဇာနိဿထာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ သုံ့၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧကာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နုဿဟာမိခေါ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ဘန္တေ၊ဘုရား။ ဧကာသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ တပည့်တော်

၁။ အသိယတိတိ အသနံ၊ အာဟာရဘောဇဉ်ကောက်။ ဘုဉ္ဇနံ ဘောဇနံ၊ စားခြင်း ကိရိယာကောက်။ အသနဿ ဘောဇနံ အသနဘောဇနံ။ အာဟာရပရိဘောဂေါ။ ဋီ။ ကေသို့ ကာလေ အသနဘောဇနံ-ဟုလို။

ကောသနိက် စုတင်အရကြား ကေ+အာသန-မှ ကောသန ဖြစ်သည်။ကောသနေ ဘောဇနံ ကောသနံ။ (ဝိသုဒ္ဓိ၊၁။၅၈)။ ကောသနေတိ ဧကရိယာပထန္တရေန အနန္တရိတာယ ကောပယောဂ နိသဇ္ဇာယ။ (ဋီ၊ဋီ၊၈၉) ဤ၌ ကေ+အာသန-မှ ကောသန-ဖြစ်သည်၊ ရွေ့၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။ ။

ကောသနဘောဇနန္တိ ဧကံ ပုရေဘတ္တဘောဇနံ၊ သူရိယုဂ္ဂမနတော ပဋိ ယာဝ မဇ္ဈန္တိကာ သတ္တက္ခတ္တုံ ဘုတ္တံ ဘောဇနမ္ပိ ဣဓ ကောသနဘောဇနန္တေဝ အဓိပ္ပေတံ။ (မဋ္ဌ။ ၂၃။ ကကစူပမ)။

သတ္တက္ခတ္တုံ ဘုတ္တဘောဇနမ္ပိ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ ကောသနဘောဇနန္တေဝ အဓိပ္ပေတံ၊ နကောသနိကင်္ဂေ ကောသာ ဧဝ နိသဇ္ဇာယ ဘောဇနံ။ (ဋီ၊ဋီ)။

၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သို့လောသို့လောယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံး မသာယာခြင်းသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ အဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဧကဒေသံ၊ တစ်ဝက်တဖို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ၍။ ဧကဒေသံ၊ ကို။ နီဟရိတွာပိ၊ ထုတ်ဆောင်၍လည်း။ ဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်နိုင်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမ္ပိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ ဧကာသနော၊ တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ သုံးဆောင်ခြင်း ရှိသည်သာဖြစ်၍။ ယာပေယျာသိ၊ မျှတလတ္တံ့လော"။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အဟံ၊ သည်။ နဥဿဟာမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ဧဝမ္ပိ၊ လည်း။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပိယမာနေ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်း အပေါင်းသည်။ သိက္ခံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ သမာဒိယမာနေ၊ ဆောက်တည်နေပါလျက်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ အနုဿာဟံ၊ မစွမ်းနိုင်ခြင်းကို။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားသိစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သတ္ထုသာ-သနေ၌။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူသည်။ ဘဂဝ-တော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို။ နဒဒေယျယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ သဗ္ဗံ တံ တေမာသံ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ကို။ န အဒါသိ၊ မပေး။ (နသမ္မုခီဘာဝံ အဒါသိ၊ အတွေ့မခံ။)

၁၃၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ ပြုလုပ်ပြီးဆုံးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာသစ္စယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလလွန်သောအခါ၌။ စာရိကံ၊ ငှာ။ ပက္ကမိဿတီတိ၊ ဖဲကြွတော်မူလတ္တံ့" ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဘဒ္ဒါလိံ၊ ကို။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဣဒံ စီဝရကမ္မံ၊ ကို။ ကရီယတိ၊ ပြုအပ်၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာသစ္စယေန၊ ၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣင်္ဃ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဧတံ ဒေသကာလံ၊ ထိုချိန်သင့်ချက်ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ကရတရံ၊ အလွန်ခက်ခဲခြင်းသည်။ မာအဟောသီတိ၊ မဖြစ်စေလင့်" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယောအဟံ၊ အကြင် တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ ကို။ ပညာပိယမာနေ၊ သော်။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ သမာဒိယမာနေ၊ လျက်။ အနုဿာဟံ၊ ကို။ ပဝေဒေသိံ၊ လျှောက်ကြားခဲ့မိပြီ။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မသိမှုသောအလျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယတိံ၊ နောက်ကာလ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့် ရှောက်ခြင်းငှါ။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတူတိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယံတွံ၊ အကြောင်းသင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ ပြီ။ တဏ္ဍ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ လျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ လျောက်။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ တွံ၊ သင့်ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တေ၊ သင်သည်။ သမယောပိခေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထိုက်သောအကြောင်းကိုလည်း။ (၁)။ သိက္ခာပုဒ် ဖြည့်ကျင့်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိခေါ၊ နေသည်သာတည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ငါဘုရား၏ ဆုံးမရာ သာသနာတော်၌။ သိက္ခာယ၊၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြည့်စုံစွာ မပြုတတ်" ဟူ၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊ သင်သည်။ အယမ္ပိသမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။အဟောသိ၊ ပြီ။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၌။ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ကပ်ရောက်ကုန်၏။တေပိ၊ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပ။ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ပ။ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမတို့သည်။ပ။ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ထေရညတရော၊ မထေရ်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ သာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကိုပြုလေ့မရှိသူတည်း" ဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊သည်။ အယမ္ပိ ခေါ သမယော၊ ကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၁၃၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တံ၊ထိုဆိုသတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ (အရူပဈာန်, အရိယာမဂ်ဟူသော) ၂-ပါးသောအဘို့အားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။(ဓမ္မာနုသာရီ, သဒ္ဓါနုသာရီ ဟူသော မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်တည်း)။အသ.(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ငံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပင်္ကေ၊ ညွန်၌။ သင်္ကမော၊ ပြောင်းရွှေ့သည် (တံတားခင်းခြင်းသည်)။ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လော့" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုငြားအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သင်္ကမေယျဝါ၊ ပြောင်းရွှေ့မှုလည်း ပြောင်းရွှေ့ရာသလော။ အညေန၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္နာမေယျဝါ၊ ညွတ်မှုလည်း ညွတ်စေရာသလော။ နောတိ၊ ပြောင်းလည်းမပြောင်းရွှေ့ ညွတ်လည်းမညွတ်ဟူ၍။ ဝဒေယျဝါ၊ ဆိုမှုလည်း ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ နော၊ သည်။ နေ ဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ သမယသဒ္ဒါအတ္ထုဒ္ဓါရ ပြ။ မဇ္ဈ-၁-မူလပရိယာယသုတ်။ သမယောပိခေါတိ သိက္ခာသမ္ပဒရထာ ဟေတုပိ။ ရင်းရှိကာ၊ ၃၅။ အပရိပူရကာရီတာယ ဘိက္ခုအာဇီနံ ဇာနနံ, တမ္ပိ ကာရဏံ ကတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်း မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရဟန်းစသည်တို့၏ သိခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ (ဤသုတ်ရှိကာ)

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပညာဝိမုတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်သော။ ကာယသက္ခိ၊ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်ပြုပြီးသော။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပညာတရားကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ရှိသော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ-ပ-ဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်)။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သဒ္ဓါတရားကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဿ၊ (ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်း ကို။ "ဘိက္ခုရဟန်း။ပ။ဟောဟိတိ၊ လော" ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤ သို့။ ဝဒေယျံ၊ ဆိုငြားအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ဝဒေယျဝါ၊ဆိုမူလည်းဆိုရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ပ။

. ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တွံ၊ သည်။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ရိတ္တော တုစ္ဆော နနု၊ အချည်းနှီးလော။ အပရဒ္ဓေါနနု၊ ချွတ်ယွင်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း အမှန်ပါဘုရား။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အစ္စယော၊ သည်။ တွံ၊ ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော၊ အကြောင်း အခါ၌။တွံ၊ သင်သည်။အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ဒိသွာ၊သိမြင်၍။ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်သဘောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ပြုပြင်၏။ ဝါ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းချက်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ ဝါ၊ သည်း ခံကုန်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧသာ၊ ဤသို့ ပြုခြင်း ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်း မည်၏။

၁၃၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။"အဟံ၊ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊တောသို့ငှင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ငှင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့ငှင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်သို့ငှင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊တောင်လိုဏ်ဂူသို့ငှင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့ငှင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်သို့ငှင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ ငှင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ၊ကောက်ရိုးပုံသို့ငှင်း။ဘဇေယျံ၊ချဉ်းကပ်ရမူကား။ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ။(အရည-စသည်ကိုသေနာသန၏ဝိသေသနအဖြစ်သော်လည်းပေး)။အပ္ပေဝနာမ၊ငါသည်။မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသ လကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ် စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။တဿ၊ဝူပကဋ္ဌဿ၊ ထိုသို့ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဥပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အနုဝိစ္စ၊စိစစ်၍။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပဝဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထာရာပိ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ဥပဝဒိတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။သမြဟ္မစာရီဟိ၊ကုန်သော။ ဝိညူဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ ဒေဝတာဟိပိ၊နတ်တို့သည်သည်း။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ အတ္တနာပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပဝဒိတော၊ ၍။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နသစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက် မပြုနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင် ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သတ္ထုသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရိဿ၊ ပြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူ၏။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသွာ၊ထို့ကြောင့် တည်း။)

၁၃၈။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဧကစ္စော၊ နသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ ဘဇေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ . မသိ" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။ တထာ- ဝူပကဋ္ဌဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် လည်း။နဥပဝဒတိ၊ မကဲ့ရဲ့။ပ။ အနုပဝဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စ (ဧဝ)၊သာလျှင်။သဝိတက္ကံ၊ သော။သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနိမ္မာန်ကို . မျက်မှောက်ပြုခြင်း ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ဘဝေယျယထာ၊ကဲ့သို့။ ဝေါ၊ဤအတူ။ တံ၊ထိုမျက်မှောက် ပြုခြင်း ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသွာ၊တည်း။)

၁၃၉။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ သော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကော- ဒိဘာဝံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။အဝိစာရံ၊ သော။သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ နေနိုင်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။ တံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသွာ၊တည်း။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ ငှါ။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။ ဘဝေယျယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဝေါ၊ တူ။ တံ၊ ထိုသို့ သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (တသွာ၊တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်ပိုဒ်ရေ ၁၄၊၁၅-၌ ပေးခဲ့ပြီ)။

၁၄၀။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယေန၊အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ဧကစ္စံ၊အချို့သော။ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပသယှ ပသယှ၊အဖန်ဖန်ဆုံးမနှိပ်ကွပ်၍။ကာရဏံ၊ ဒဏ်ထားခြင်းစသော အကြောင်းကို။ (ဒဏ္ဍကမ္မပဏာမနာဒိကာရဏံငှို)။ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ဘန္တေ၊ရား။ သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော နု ခေါ၊ နည်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ဒဏ်ထား ခြင်းစသော အကြောင်းကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။ ကော ပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကော ပန ဘန္တေ၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့်သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသောအကြောင်းအရာဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောအကြောင်း အရာကို။ ပဋိစရတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏[၁]။(အညေနအညံပဋိစရတိ၊ လှီးလွှဲ၏။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ တွန်းဖယ်၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုရင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ လောမံ၊ မာန်တည်းဟူသောအမွေးကို။ နပါတေတိ၊ မချ။နေတ္ထာရံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကျင့်ဝတ်ကို။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ ယေန၊အကြင် အမှုဖြင့်။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုဆိုခဲ့ကိုသည်ကို ပြုခြင်း၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ “အာယသ္မာ၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့်၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်အသင့်များ၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ပ။တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ (တုမှေ၊တို့သည်။) ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းသည်။ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ န ဝူပသမေယျ၊ မငြိမ်းအေးရာ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပပရိက္ခထ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းသည်။ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းအေး။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်၊ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊စုံစမ်းစစ်ဆေးကြကုန်၏။

၁၄၁။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ သည်။ပ။နပဋိစရတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမိတိပြုအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊

၁။ ပဋိစရတီတိ ပဋိစ္ဆာဒနဝသေန စရတိ ပဝတ္တတိ၊ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထော ဧဝ ဝါ စရတိသဒ္ဒေါ၊ အညေနတ္ထထာ ဝတ္ထု-နာ အညံ ဝတ္ထုံ ပဋိစ္ဆာဒေတီတိ။ (မူပံ၊၂။ အနုမာနသုတ် ဋီကာ။)

ထိုဆိုလွယ်သည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ “အာဝုသော။ တို့။ အယံ ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာသဿနေန္တာ၊ တို့။(တမှေ့ဘို့သည်။) ယထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ ဒီဃ အဒ္ဓါနရေဏ၊ သည်။ ခီပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝုပသမေယျ၊ ၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ဥပပရိက္ခသာ၊ရှုစမ်းရှာဖွေကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွ” ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝံ၊ သို့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝူပသမ္မတိ ငြိမ်းအေး၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၂။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊ သည်ကား။ အဓိမတ္တပတ္တိကော၊ ရံခါရံခါ အာပတ်သင့်သည်။ အနာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းမများသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၃။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပပရိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။(ဤ ၁၄၂-၁၄၃-ကား မခဲပြီ)။

၁၄၄။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊သည်ကား။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော)ယုံကြည်ခြင်းမျှဖြင့်။ပေမမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ (ဂေဟဿိတသဒ္ဓါ-ပေမတည်း။၄)။ ဝဟာတိ၊(သာသနာတော်၌) ဆောင်ရွက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ “အာဝုသော၊တို့။ အယံခေါဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟာတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်းကို။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ သစေ ကရိဿာမ၊ အံ့။ ဝေါ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၊၏။ယံပိ တံ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ယုံကြည်ခြင်း မျှသည်ရှင်း။ ယံပိ တံ ပေမမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှသည်ရှင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမှာပိ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်း ချစ်ခြင်းမျှမှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်” ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ပုရိသဿ၊ အား။ဝါ၊၏။ ဧကံ စက္ခုံ၊ မျက်စိတဖက်သည်။ (အဿ၊ရှိရာ၏။)တဿ၊ ထိုယောကျာ်း၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်ရှင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရှင်း။ တံ ဧကံ စက္ခုံ၊ထိုမျက်စိတဖက်ကို၊ “အဿ၊ထိုယောကျာ်းအား။ ဝါ၊ ၏။ယံပိ တံ ဧကံစက္ခုံ၊ အကြင်မျက်စိတဖက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တမှာပိ၊ ထိုမျက်စိတဖက်မှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်” ဟူ၍။ ရက္ခေယျုံ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟာတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။တတြ၊ထိုသို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ “အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ မာပရိဟာယိတိ၊ လင့်” ဟူ၍။ ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိပြုကုန်၏။ သော ဟေတု၊ သည်။ အယံခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း။သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ပသယှ ပသယှ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သော ဟေတု၊ သည်။အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပတရာနိ စေဝ၊ နည်းကုန်သည်သာဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုတရာစ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟိံသု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ လောဟေတု၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ယေန၊ ဖြင့်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗဟုတရာနိ စေဝ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊ ဤသင်လျှောက်သော စကားသည်။ တေ၊ ဤသင်လျှောက်သည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ (ဟုတ်မှန်သည်) ဖြစ်၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဟာယမာနေသု၊ (ကျင့်ကြံမှု) ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သဒ္ဓမ္မတို့သဒ္ဓမ္မသည်။ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လုသတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုတရာနိစေဝ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျူးလွန်ခြင်းသဘောတို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား မဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝကတို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသဝဋ္ဌာနီယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယဧဝ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာဝ၊ လောက်။ သံဃော၊ သည်။ မဟတ္တံ၊ (သေရ မဇ္ဈိမ နဝ အားဖြင့်) များသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော စ ခေါ၊ ၌ကား။ သံဃော၊ သည်။ မဟတ္တံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာသဝဋ္ဌာနီယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယဧဝ၊ ငှါသာလျှင်၊ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာဝ၊ လောက်။ သံဃော၊ သည်။ လာဘဂ္ဂံ၊ လာဘ်၏ မြတ်သည့်အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ လာဘ်ပေါများသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝိဋ္ဌ၊ ၁။ ၂၁-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂံ၊ အခြံရံအကျော်စောများသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗာဟုသစ္စံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မထေရ်ကြီးအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော စ ခေါ၊ ၌ကား။ သံဃော၊ သည်၊ ရတ္တညုတံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနီယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊

ဋ္ဌ်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ဋ္ဌ်။ အာသဝဋ္ဌာနီယာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ငှါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။

၁၄၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အပ္ပကာခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာ။ အဟုဝတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယဒါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဇာနီယသုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာကို။ (ကတ္ဂာ၊ ပြု၍။) ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိံ၊ ဟောပြီ။ (တနည်း- အာဇာနီယသုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေသိံ၊ ပြီ။) ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သရသိ၊ အောက်မေ့သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော၊ ဤတရားတော်ကို။ နောဟိ မအောက်မေ့ပါဘုရား။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုမအောက်မေ့ရာ၌။ (တတြာတိ တသ္မိံ အသရဏေ)။ ကံ ဟေတုံ၊ အဘယ် အကြောင်းအထောက်အပံ့ကို။ ဝဒေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ နူန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သောဝဟေတု၊ ဤအကြောင်းသည်သာလျှင်။ သော(ဝေ) ပစ္စယော၊ ဤအထောက်အပံ့သည်သာလျှင်။ နခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ တွံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါသည်။ (ဝိဒိတော-စပ်) စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ (သင်၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "အယံ မောဃပုရိသော၊ ဤအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အဋ္ဌိံ ကတွာ၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ ချထားအပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ န စ သုဏာတိ၊ နားလည်းမနားထောင်" ဟူ၍။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အာဇာနီယသုသူပမံ၊ ရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒါလိသည်။ ဘဂဝတော၊-အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၄၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ အဿဒမကော၊ မြင်းကို ဆုံးမတတ်သူသည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယံ၊ အာဇာနည်မြင်းကို။ လဘိတွာ၊ ရသော်။ ပဌမေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ မုခါဓာနေ၊ မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ (ကောင်းစွာ လည်ကို ကိုင်နိုင်ရန်) အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ မုခါဓာနေ၊ မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန် အချို့ကုန်သော။ ဝိသူကာယိတာနိ၊ မယဉ်ကျေးခြင်းတို့သည်။ ဝိသေဝိတာနိ၊ မာန်မူခြင်းတို့သည်။ ဝိပ္ဖန္ဒိတာနိ၊ တုန်လှုပ်-

၁။ ဤပါဠိ၌ "သဗ္ဗစေတသော" ဟု ရှိနေသော်လည်း မ၁။ ၄၀၀-တွင် သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတွာ-ဟု ရှိ၍ ဌာနအဖွင့် မ၄။ ၂။ ၃၀၀-၌ "အပ္ပမတ္တကမ္ပိ ဝိက္ခေပံ အကရောန္တော သကလစိတ္တေန သမန္နာဟရိတွာ" ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ "သဗ္ဗစေတသာဖြင့်" ဟု ပြင်၍ ရေးလိုက်သည်။

ခြင်းတို့သည်။ပဟာန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။ (ဝိသုကာယိတာနီတိအာဒီဟိ ဝိသေဝနာဒါနံ ကထေသိ။ဋ္ဌ။ဝိသေဝနာစာရန္တိ အဒန္တကိရိယံ။ဋီ။ဝိသေဝိတာ=ဝိ+သေဝ+တ၊ မာန်ထောင်ခြင်း)။ အကာရိတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌မပြုဘူးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရိယမာနဿယထာ၊ ပြုစေအပ်သောသူ၏ကဲ့သို့တည်း။ သော၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ မပြတ်ပြုခြင်း ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗကာရဏာ၊ အစဉ်ပြုခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ မာန်မှုခြင်းကင်း၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။အဿာဇာနီယော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ-ကာရဏာ၊ ကြောင့်။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ကာရဏံ၊ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ အနုက္ကမေ၊ အလျော်သွားခြင်း၌။ (အနုက္ကမေတိ အနုရူပပရိဂမေ။ဋီ။)ကာရဏံ၊ကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။မဏ္ဍလေ၊လည်၍ ပြေးခြင်း၌။ (မဏ္ဍလေတိ မဏ္ဍလဓာဝိကာယံ၊ လုံးနေအောင်ပြေးခြင်း၌။ ဋီ)။ခုရကာသေ၊ခွါတည်ရာ၌။(သဒ္ဒတ္ထ)။ခွါများတို့ဖြင့် မြေကိုထိရုံမျှ သွားခြင်း၌။(ဋီ အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ဓာဝေ၊ လျင်စွာပြေးခြင်း၌။ ဒဝတ္တေ၊ မြူးထူးခြင်း၌။ ရာဇဂုဏေ၊မင်းချီးကျူးအောင်ပြုခြင်း၌။ ဝါ၊ မင်းသိနိုင်လောက်သော ဂုဏ်မြောက်အောင်ပြုခြင်း၌။ ရာဇဝံသေ၊ မြင်းရာဇဝင်တွင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၌။ဥတ္တမေ ဇဝေ၊လွန်ကဲသောလျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၌။ ဥတ္တမေသာ-ခလျေ၊ အလွန်နူးညံ့သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ဥတ္တမေ ဇဝေ၊ လွန်ကဲသော လျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၏ အဖြင်၌။ ဥတ္တမေ သာခလျေ၊ အလွန်နူးညံ့သော (ပြောဆိုလွယ်သော)စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသော အရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။အဿဒမကော၊သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ဝဏ္ဏိယဉ္စ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော အစာကိုလည်း။ ပါဏိယဉ္စ၊ သောက်ရေကိုလည်း။ အနုပဝစ္ဆတိ၊ မပြတ်ကျွေးမွေး၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟင်္ဂေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယော၊အာဇာနည် မြင်းသည်။ရာဇာရဟော၊မင်းအားထိုက်သည်။ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂန္တွေဝ၊ အင်္ဂါ(တပါး)ဟူ၍သာလျှင်။သချံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[၁]။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်အလို့ငှါ ထားအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်[၂]။ ဒက္ခိ-

---

၁။ အာဟုနေယျော၊ အာ-ဟု+ဏျ၊အာနေတွာ ဟဝိတဗ္ဗန္တိ အာဟုနံ။ပစ္စည်းလေးပါးကောက်။ထ-ကို နပြု။ အာဟုနံ အရဟတီတိ အာဟုနေယျော၊အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သော သံဃာတော်။ တနည်း၊အာ-ဟု+အနီယပစ္စည်း။အာဘုန္တ သောဘာဗ္ဗောတိ အာဟုနေယျော။လာ၍ပူဇော်အပ်သောသံဃာတော်။

၂။ ပါဟုနေယျော၊ပါဟုန+ဏေယျ၊ပါဟုနံ အရဟတီတိ ပါဟုနေယျော။ဧည့်သည်အို့၏လှူဘွယ်ကို ခံထိုက်

ဇဏေယျာ၊ မြတ်သောအလျှုကို ခံထိုက်သည်[၁]။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုထိုက်သည်[၂]။လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ဟောတိ၊၏။

ကတမေဟိ ဒသဟိ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နှင့်။(သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း)။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသေခါယ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအမြင်နှင့်။ (အညာတာဝိ ဋ္ဌသည်း ဋီကာ)။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေခေန၊ သော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအကြံနှင့်။ပ။သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသောစကားနှင့်။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တေန၊ ကောင်းသောအမှုနှင့်။ပ။သမ္မာအာဇီဝေန၊ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းနှင့်။ပ။သမ္မာဝါယာမေန၊ ကောင်းသောလုံ့လနှင့်။ပ။ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်းသောသတိနှင့်။ပ။ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်။ ပ။ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်းသောသိခြင်းနှင့်။ (ပညိန္ဒြေတည်း၊ဋီ)။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိယာ၊ ကောင်းသော (ဖလင်ရှင်ပါးမှ ကြွင်းသောတရားတည်းဟူသော) ဝိမုတ္တိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဋ္ဌ၊ဋီ၊ချုပ်)။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ သည်။ပ။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၄၆-အဆုံးပြန်။ အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ပဥ္စမံ၊ သော။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-လဋုကိကောပမသုတ်

၁၄၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိဿိဒိ၊ ပေးမြဲ။ ပေါတလိယသုတ်မှီးလေ)။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ပဋိသလ္လီနဿ၊(သတ္တ-သခ်ါရတို့မှ ဖဲ၍) တပါးတည်းသိန်းအောင်းသော (ဖလသမာပတ်ဝင်စားသော)။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ "နေ၁၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ သုခဓမ္မာနံ၊ ချမ်းသာသသဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏"

သော သံဃာတော်။ပ-အာ+ဟု+အနီယ။ ပဌမံ အာနေတွာ ဟောတဗ္ဗောတိ ပါဟုနေယျော။ အဦးအဖျားယူဆောင်၍ ပူဇော်အပ်သော သံဃာတော်။ သဗ္ဗပကာရေန အာဟဝိတဗ္ဗောတိ အာဟုနေယျော၊ အလုံးစုံသိမ်းကြုံးပူဇော်ထိုက်သော သံဃာတော်။

၁။ ဒက္ခိဏေယျော၊ဒက္ခိဏာ+ဏေယျ၊ဒက္ခိဏာယ ဟိတော ဒက္ခိဏေယျော။ အလှူအား အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သော သံဃာတော်။ ဒက္ခိဏံ အရဟတိတိ ဒက္ခိဏေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောသံဃာတော်။

၂။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊အဉ္ဇလိ+ကရဏီယ၊ အဉ္ဇလိ=အဉ္ဇ+အလိ။ အဉ္ဇတိ ဗျတ္တိံ ဂစ္ဆတိ ဧတေနာတိ အဉ္ဇလိ။ အဉ္ဇလိ=အာ+ဇလ+ဏ၊ အာဘုသံ ဇလတိတိ အဉ္ဇလိ။ လက်အုပ်။အဉ္ဇလိ ကရဏီယောတိ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ပြုထိုက်သော သံဃာတော်-တည်းပြုလေ။

ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်၏ကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ပဋိသလ္လာနာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထခဲ့သည် ဖြစ်၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တေန၊ သို့။) ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၄၉။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ 'နေသ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ယံ၊ မှန်၏။မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ (ယိက္ခာပုဒ်မပညတ်မီ)ရှေးအခါ၌။ သာယဉ္စေဝ၊ ညချမ်း၌၎င်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌၎င်း။ ဝိကာလေ၊ မွန်းလွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌၎င်း [1]။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ (ယသ္မိံ သမယေ-၌)။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏။ (အာထားတ္တိယံ နိပါတော-၌)။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတံ ဒိဝါဝိကာလဘောဇနံ၊ နေ့လွဲ နေ့ဝှာ စားခြင်း ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေ သိ၊ ပြီ။သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။အဟုခေါ၊ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ဘန္တေ၊ ရား။ 'နေသ၊ ငါတို့အား။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။ဝိကာလေ၊နေလွဲသော။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ ယမ္ပိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ် ကို၎င်း။ ယမ္ပိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို၎င်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ နော၊ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ သုဂတော၊ သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်ခြင်း ကို။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူ၏' ဟူ၍။တဿ မယှံ၊ထိုတပည့်တော်၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ဖြစ်သည်သာတည်း။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပေမဉ္စ၊ ချစ်ခြင်း ကို၎င်း။ ဂါရဝဉ္စ၊ ရိုသေခြင်း ကို၎င်း။ ဟိရိဉ္စ၊ ရှက်ခြင်းကို၎င်း။ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၎င်း။ သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဧဝံ၊ သို့။တံ ဒိဝါဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ သာယဉ္စေဝ ညအခါ၌၎င်း။ ပါတောစ၊ နံနက်စောစော၌၎င်း။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့ ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ငိုးဆော်တွန်း၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည် ။ဧတံ ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သော သမယော၊ထိုအခါသည်။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ 'နေသ၊ ငါတို့၏။ ဣမေသံ ဒွိန္နံ ဘတ္တာနံ၊ ဤနှစ်ထပ်သောဆွမ်းတို့တွင်။ ပဏီတသင်္ခါတတရံ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ယမ္ပိ အကြင်ညစာစားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တဿပိ၊ ထိုညစာစားခြင်းကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဟာနံ၊ ကို။အာဟ၊ ၏။ တဿပိ၊ ကိုလည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ သုဂတော၊ သည်။

[1] ၁။ သာယ-ညအခါယူ။ပါတ-နံနက်စောစောယူ။ပါတော ပဒ၊ သမ္ဘာ။ဓာန် ၁၁၅။ ဒိဝါ။နေ့ဘက်မှ နေဝင်အခါကိုယူ။ဓာန်၊ ၁၁၄၇။ ဝိကာလ-မွန်းလွဲပိုင်းမှစ၍ အရုဏ်မတက်မီအဘွင်းယူ။ ဤကား လေးပိုင်း ပိုင်းထား၍ ယူပုံတည်း။ ဤ၌ ဝိကာလေ-ကား ဒိဝါစ-၏ ဝိသေသနတည်း။

ပဋိနိဿဂ္ဂ၊ ကို။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူ၏ဟူ၍။ တဿမဟုံ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သူပေယျ၊ ဟင်းလျာကို။ လဘိတွာ၊ ၍။ ဟန္ဒစ၊ ယခုမူကား။ ဣမံ၊ ဤဟင်းလျာကို။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ သဗ္ဗေဝ သမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံ ညီညွှတ်ပေါင်းဆုံသော ငါတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့ဟူ၍။ ဇေ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ယာကာစိ၊အလုံးစုံကုန်သော။သင်္ခတိယော၊ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ခဲဘွယ်တို့သည်(သန္တိ၊ကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုခဲဘွယ်တို့သည်။ ရတ္တိံ၊ ညအခါ၌။(ဟောန္တိ၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ကုန်၏။) ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်သည်။(ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတေမယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပေမဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဂါရဝဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဟိရိဉ္စ၊ ကိုရင်း။ ဩတ္တပ္ပဉ္စ၊ ကိုရင်း။သမ္ပဿမာနာ၊ ၍။ ဇေ၊ သို့။ တံရတ္တိံ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ အလွန်ညဉ့်မိုက်သော အခါ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တာ၊ လှည့်သည်ကုန်လတ်သော်။စန္ဒနိကံပိ၊ အညစ်အကြေးတွင်းသို့လည်း။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ ဩဠိဂလ္လေပိ၊ တံစီးအိုင်၌လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏။ ကဏ္ဍကာဝါဋံပိ၊ ဆူးဝိုင်းသို့လည်း။ အာရောဟန္တိ၊တက်မိကြကုန်၏။ သုတ္တံ၊ အိပ်နေသော။ ဂါဝိံပိ၊ နွားမကိုလည်း။ အာရောဟန္တိ၊ တက်နင်းမိကြကုန်၏။ ကတကမ္မေဟိပိ၊ ခိုးမှုကျူးလွန်ပြီးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေဟိပိ၊ လုလင်တို့နှင့်ရင်း။ အကတကမ္မေဟိပိ၊ ခိုးမှုမကျူးလွန်သေးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေဟိပိ၊ တို့နှင့်ရင်း။ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်၏။ မာတုဂါမောပိ၊ မာတုဂါမသည်လည်း။တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။အသဒ္ဓမ္မေန၊မသူတော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော မေထုန်ဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ပင့်ဖိတ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတရာ ဣတ္ထီ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ၊ လျှပ်ပြက်သော ခဏ၌။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဓောဝန္တီ၊ ဆေးကြောစဉ်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသွာ၊ မြင်သော်။ မံ၊ ကို။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ “မေ၊ ငါအား။အဘုံဝတ၊ အကျိုးနဲ့ပြီတကား။ပိသာစော ဝတ မံ၊မြေဘုတ်ဘီလူးသည် ငါ့ထံသို့လာလေပြီတကား”ဟူ၍ ။ ဝိဿရံ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇေ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို ဆိုအပ်သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပိသာစော၊ မြေဘုတ်ဘီလူးမဟုတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတော၊ ရပ်သော။ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်းပေတည်းဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုပြီ။ဘိက္ခုဿ၊ရဟန်း၏။ အာတုမာရိ၊ အဖေသေလေပြီလော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ မာတုမာရိ၊ အမေသေပြီလော[၂]။ဘိက္ခု၊

၁။ အာတုမ္မေတိ ဘူတိ ဝစိ၊ အဘူတိ အဝစိ၊ ဝိနာသော မယှန္တိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌ)။ဘဝတိတိ ဘူ၊ န ဘူတိ အဘူ၊ ဘယဝသေန ပန သာ ဝုတ္တံ အဘုံတိ အာဟ။ (ဋီ)။

၂။ အာတုတိ ပိတာ၊ မာတုတိ မာတာ။ပ။တုယှံ ပန မာတာပိတရော မတာမညေ၊ တေန ဇဝံ ရောသိတိ။ (ဋ္ဌ)။ ဋီ၌ “အတ္တာဝေ ပုတ္တော နာမာသိ”ဟူသော (နိရုတ္တိ-ဒီပနီ-ကျမ်းလာ) ဂါထာကို ကိုးကား၍ ပုတ္တကို အတ္တခေါ်သကဲ့သို့ ပိတာကိုလည်း အတ္တခေါ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် “ဘိက္ခုဿ အတ္တာ မာတာ”ဟု ဆိုလိုလျက် တယ-ကြောင့်အာတုမာတုဟု ရှိသည်။

ရဟာန်း။ တိက္ခေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးဓားဖြင့်။ ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ ကုစ္ဆိဥ္စဝမ်းကို။ ပရိကန္တေ၊ ထိုးဖောက်ဖြတ်လှီးခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၌။ ကုစ္ဆိ ဟောတု၊ ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ယံဇရသိ၊ အကြင်လှည့်လည်၏။ (တံ၊ ထိုလှည့်လည်ခြင်းသည်။) နတ္တေဝ ဝရံမမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန်းမကပြော၏။ သဒ္ဒေယျား။ တံ၊ ထို အဖြစ်အပျက်ကို။ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော။ တဿမယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ 'နေ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပ။ ဉပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ (ဣတိ-ကြေ)။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၁၄၉-ဘဂဝန္တံ ဧတဒဝေါစ-ပြန်သတ်)။

၁၅၀။ ဉဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝ ပန၊ ဤသို့ချည်းသာလျှင်။ (ဂရဟတ္ထဇောတကနိပါတ်)။ ဣဓ' ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်သော်။ တေ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ဩရမတ္တကဿ၊ အသေးအဖွဲ့မျှဖြစ်သော။ ဣမဿ (ဟေတု)၊ ဤညစာကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ (ဟေတုမှီ ဇောတကမ္မေ ဓေတဲ့ သာမိဝစနံ။ ဋီ။ မောဂ်-ဆဋ္ဌီဟေတွတ္ထေဟိသုတ်၏ဝိဓိတည်း)။ ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင်ပြောဘွယ် လိုအံ့နည်း။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ အဓိသလ္လိခတေဝါတိ၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်လွန်းသည်သာလျှင်တည်း" ဟူ၍ (ကြောင်ကြစိုက်လွန်းသည်ဟူလို)။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသုကုန် ၏။ တေ၊ တို့သည်။ တဥ္စေဝ၊ ထိုညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်စွန့်ကြကုန်။ မယိစ၊ ငါဘုရား ၌ရင်း။ သိက္ခာကာမာ၊ အကျင့်သိက္ခာ၌ အလိုရှိကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေသုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ရင်း။) အပ္ပစ္စယဥ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေ ကြကုန်၏။

ဉဒါယိ၊ ယိ။ တေသံ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှ ပယ်စွန့်ရခြင်း သည်။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ သည်။ ဒဠှံဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထိရံ ဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခံ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အပူတိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ကြီးသော (လံည်ခတ်) ထင်းတုံးသည်။ ဝါ၊ ထိပ်ခတ်တုံးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဉဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ လဋ္ဌုကိကာသကုဏိကာ၊ ဗီလုံးငှက်သည် [၁]။ ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန၊ ဆင်သမန္တယ် (ဆင်တုံးမန္တယ်) ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနှောင်ဖွဲ့ရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ရင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့ရင်း။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ရင်း။ အာဂမေတိ၊ ရောက်၏။ ဉဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ "သာ လဋ္ဌုကိကာ သကုဏိကာ၊ ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလ-တာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ကြိုးဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ၍။ တတ္ထေဝ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊သို့ရင်း။ မရဏံဝါ၊ သို့ရင်း။ အာဂမေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့ သည်။ တဿာ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ အားမရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒုဗ္ဗလံ ဗန္ဓနံ၊

၁။ လဋ္ဌုကိကာ သကုဏိကာတိ စာတကသကုဏိကာ-ဟူသော ဋီကာနှင့် ဓာန် ၉၄၁ အလိုပေးသော် ပျံလွှားငှက်၊ သို့မဟုတ် မိုးဆွေငှက်ဟုပေး။ လဋ္ဌုကိကာတိ ခေတ္တလေဍ္ဍုန္တံ အန္တရေ နိဝါသိနီ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ။ (ဒီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၂၉) လေဍ္ဍုကာနမန္တရေ နိဝါသိတဘ္ဘာ လေဍ္ဍုကိကာ ဣစ္စေဝ သညာတာ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ ။ ပ။ နိဃဏ္ဍုသတ္တေသု ပန ထံ လာပသကုဏိကာတိ ဝန္တိ။ (သီ၊ ဋီ။ သစ်)။

အားနည်းသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ပူတိကံ ဗန္ဓနံ၊ ဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ ဘည်း ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာ လဍ္ဍုကိကာ သကုဏိကာ၊ သည်။ ပူတိလတာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ဖြင့်။ ပ။ အာဂမေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ တဿာ၊ ၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒဠှံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ထိရဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခံ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အပူတိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ ဘည်း။ထူသော ကလိင်္ဂရ၊ ကြီးသော (လည်ခတ်)ထင်းတုံးတည်း။ ဝါ၊ ထိပ်ခပ်ဘုံးကြီးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်ဖွင့်ကြကုန်" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော် ။ ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၁။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်း ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ "နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပယ်သင့်သည်ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ နော၊ အား။ သုဂတော၊ သည်။ ယဿ၊ ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ ဩရမတ္တကဿ၊ သော။ ပဟာတဗ္ဗဿ၊ ပယ်အပ်သော။ ဣမဿ (ဟောတု)၊ ဤညစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိံ ပနဘိ၊ မလိုက်နာနိုင်ဘွယ်ရာ အဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားဘို့သည်။ တဉ္စေဝ၊ ပယ်သင့်သော ညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ မယိ၊ ငါဘုရား၌ရင်း။ ပ။ (တေသုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ရင်း။) အပ္ပစ္စယံ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကြကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုညစာစားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ အားထုတ်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပန္နလောမာ၊ ချထားအပ်သော (မာန်တည်းဟူသော)အမွေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရဒတ္တဝုတ္တာ၊ သူတပါးတို့သည် ပေးအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မိဂဘူတေန၊ သားကောင်သမင်သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ (တောင့်တမှုကင်းသော) စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ ထိုညစာကို ပယ်စွန့်ကြဟူသော အနှောင်ဖွဲ့သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော။ ဥဗ္ဗူဠ္ဟဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတော၊ မျိုးကောင်းမျိုးနွယ်သော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ ဒဠှေဟိ၊ မြဲမြံကုန်သော။ ဝရတ္တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ လွန်ကြိုး အနှောင်အဖွဲ့ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဤ သန္နိယော၊ စဉ်းငယ်သာလျှင်။ သန္နာမေတွာ၊ ကောင်းစွာ ညွှတ်စေ၍။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊

တို့ကို။ သံဆိန္နိတွာ၊ ကောင်းစွာ ဖြတ်တောက်၍။ သံပဒါလေတွာ၊ ကောင်းစွာဖောက်ခွဲ၍။ ယေန၊ ကာမံ၊ အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့။ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ရဉော၊ မင်း၏။ ဣသာဒန္တော၊ သော။ပ။ယေပ ဗန္ဓနေယာ၊ တို့ဖြင့်။ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ပ။ပက္ကမတိ၊ ၏။ယံ၊ မှန်၏။တံ၊ ထိုကြိုးတို့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဗသဝံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ ထိပ်ခတ်တုံးတည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ သော။ ဥဒါ ယိ၊ ယီ။ သော၊ သ.ည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုသ ရှိသော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤ သို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ဘန္တေ၊ ရား။ရဉော၊၏။ဣသာဒန္တော၊ သော။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ဟူ၍။မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ပ။အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ပ။ကိ ပနာတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည့်။ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏။အဿကော၊ ဥစ္စာမရှိ။အနာဠ္ဟိယော၊ မကြွယ်ဝ။ တဿ၊ အား။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ၊ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးသော။ကာကာတိဒါယိ ၊ ကျီးတို့သည် ဝင်လွယ် ထွက်လွယ်ရှိသော။ (ဋီ-ကြည့်)။ န ပရမရူပံ၊ မမြတ်သောသဘောရှိသော။ ဝါ၊ယုတ်ညံ့သော သဘောရှိသော။ ဧကံ၊ တလုံးသော။အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊သော။န ပရမရူပါ၊သော။ဧကာ၊တခုသော။ခဠောပိကာ၊ထန်းလျှော်စသည်ဖြင့် ယက်အပ်သော ခုတင်သည်။ အဿ၊ ၏။ ကေိဿ ကုမ္ဘိယာ၊ အိုးတလုံး၌။ န ပရမရူပံ၊ သော။ဓညသမဝါပ ကံ၊ကောက်စပါး ဥတုအားလျော်စွာ စိုက်ပျိုးအပ်သော မူးစသော မျိုးစေ့သည်။ အဿ၊ ထိုသူ့အား။န ပရမရူပါ၊ သော။ ဧကာ၊ တယောက်သော။ဇာယိကာ၊ အကျည်းတန်သော မယားသည်။ (ဇရ ဇာယံ ကသဒ္ဒေါ-ဋီ)။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာရာမဂတံ၊ အရာမ်ကျောင်းသို့ရောက်သော။ သုဓော-တဟ တ္ထပါဒံ၊ကောင်းစွာဆေးကြောအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသော။မနုညံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ဘုတ္တာဝိ ၊ စားပြီးသော။ သီတာယ၊ အေးမြသော။ဆာယာယ၊အရိပ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်သော။အဓိစိတ္တေ၊ လွန်မြတ်သော စိတ်၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။

တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏(စိတ်၌)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သာမညံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ သုခံဝတ၊ ချမ်းသာလေစွတကား။ ဘော၊ တို့။သာမညံ၊ သည်။ အာရောဂျံ ဝတ၊ အနာကင်းလေစွတကား။ ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်ရိတ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရေကို သောက်တတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ တနည်း-ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇေယျ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ သောအဟံ၊ သည်။ အဆံ ဝတာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား ကောင်းလေစွ" ဟူ၍။ ဝေ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဋီ-ကြည့်)။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဩလုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ၊ သော။ န ပရမရူပံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ပ။နပရမရူပံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ ဇာယိကံ၊ကို။ပဟာယ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ယော၊အကြင်သူသည်။"သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ ဩသုက္ခဝိလုဂ္ဂံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ၊ သော။နပရမရွှပ်၊ သော။ ကော၊ သော။ အဂါရကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တံ၊ ထိုအိမ်အိုစသည်သည်။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊တည်း" ဟူ၍။ဝဒေ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ထိပ်ခတ်ဘုံးတည်း။ ဣတိ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ ဝါ၊သူကြွယ်သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ရင်း။ အဍ္ဍော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော စည်းစိမ်ရှိ၏[၁]။ နေကာနံ၊ များစွာကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနံ၊ ရွှေနိက္ခအရာတို့၏။ စယော၊ အစုအပေါင်းသည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဓညဂဏာနံ၊ စပါးလှည်းအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ခေတ္တဂဏာနံ၊ လယ်မြေအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဂဏာနံ၊ ယာမြေအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘရိယဂဏာနံ၊ မယားအရာတို့၏။စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ကုန်သော။ ဒါသဂဏာနံ၊ ကျွန်ယောကျ်ားအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနံ၊ ကျွန်မိန်းမအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ ထိုသူသည်။ပ။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ထိုသူသည်။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ ရွှေနိက္ခ အရာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ပ။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနိ၊ ကျွန်မိန်းမအရာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊သည်။ "သော ဂဟပတိ ဝါ၊သည်ရင်း။သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရွှေနိက္ခစသည်သည်။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ထိပ်ခတ်တုံးတည်း"ဟူ၍။ ဝဒေ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တော၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သော ဂဟပတိဝါ၊ သည်ရင်း။ သောဂဟပတိ ပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အပ်သော်လည်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ တို့ကို။ပ။ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ၁၅၂-အပိုဒ်ကဲ့သို့ မဟာဘောဂေါ၊ 'တဿ'သာ နေကာနံ နိက္ခဂဏာနံ စယော-ဟု 'တဿ'သာ-ရှိလျှင် ရှေ့နောက် ညီညွတ်ရာ၏။

၁၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ ၊ လောက၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ် လေးယောက်တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဥပဓိပဟာနာယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ၊။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို စွန့်ခြင်းငှါ၊။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ ဥပဓိလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ သရ- သင်္ကပ္ပါ၊ ပြေးသွားတတ် ကြံစည်တတ်သော သဘောတို့သည်။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်တတ် သော ဝိတက်တို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်ကုန်၏။သော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမ ဝိတက်တို့ကို။ အဓိဝါသေတိ၊ သာယာ၏။ ဝါ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်။ န ဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။ န ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို မပြု။ အနဘာဝံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ န ဂမေတိ၊ မရောက်စေနိုင်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သံယုတ္တောတိ၊ (ကိလေသာတို့နှင့်) ယှဉ်စပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော် မူ၏။ ဝိသံယုတ္တော၊ (ကိလေသာတို့မှ)ကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာ၊ ဣန္ဒြေတို့၏ အထူးထူးရှိသည် အဖြစ်.ကို။ ဝါ၊ ဣန္ဒြေတို့၏ အနုအရင့် အမြတ်အယုတ် ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ သမုဒါစရန္တိ ကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမဝိတက် တို့ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ။ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီ- ကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမမ္ပိ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိ- ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဝါ၊ အချိန်များစွာ။ (ဗဟုကာလံ ဝီတိဝတ္တေတွာ)။သတိသမ္မောသာ၊ သတိ၏ပျောက်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊တို့သည်။သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်စသည်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ပ။ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္တေ၊ ပူလောင်သော။ အယောကဋာဟေ၊ သံအိုးကင်း၌။ ဒွေ ဥဒကဖုသိတာ- နိ ဝါ၊ ရေပေါက်နှစ်ပေါက်တို့ကိုငှင်း။တီဏိ ဥဒကဖုသိတာနိ ဝါ၊ရေပေါက် သုံးပေါက်တို့ကိုငှင်း။ နိပါ- တေယျ၊ ချရာ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကျရာ၌။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခန်းခြောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမဿ ခေါ ပုဂ္ဂလ၊ ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နေဝဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိံဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌ကား။ ကေစ္စေ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓပဓိသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဣတိဝိဒိတွာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်။ နိရုပဓိ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်။ ဥပဓိသင်္ခယေ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တော၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ခေါ ပုဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နေဝ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိံဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမဿ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ မေ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာ၊ ကို။ ဝိဒိတာ၊ အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။

၁၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမှီးအပ် ကုန်သော။ဝါ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ် ၌ ပွါးစေတတ် ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘော ရှိကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်ခွဲအပ် ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့ရင်း။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့နှင်းတည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့ကို။ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ယံ သုခံ သောမနဿံ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမ သုခံ၊ ကာမသုခဟူ၍။ မီဠှသုခံ၊ မစင်(ချေးကြီး)ကဲ့သို့သော ချမ်းသာဟူ၍။ (ကာယသုစိသန္နိဿိတတ္တာ ၌။ မိဠ္ဌံ ဝိယ သုခံ မိဠ္ဌသုခံ-ဟု ပြုအ ...) ပုထုဇ္ဇနသုခံ၊ ပုထုဇ္ဇဉ်တို့၏ချမ်းသာဟူ၍။ အနရိယသုခံ၊ အရိယာ မဟုတ်သူတို့သည် မှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ န ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ မပွါးများအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။န ဗဟုလီကာတဗ္ဗံ ကြိမ်ဖန်များစွာမပြုအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအပ်၏။ဘေဿ သုခဿ၊ ဤချမ်းသာမှ။ ဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ (ကိလေသာဆင်းရဲ အပါယ်ဆင်းရဲဟူသော လားရာမှိုသည့်အဖြစ်ကြောင့်)ကြောက်အပ်၏ ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤခေလာက၌။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤဈာန်ချမ်းသာကို။ နေက္ခမ္မသုခံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ပဝိဝေကသုခံ၊ (ဂဏ ကိလေသ နှစ်တွေ မွေ့လျော်ရာမှ) ကင်းဆိတ်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ဥပသမသုခံ၊ (ရာဂစသည်တို့၏) ငြိမ်းအေးခြင်းကို ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာဟူ၍။သမ္ဗောဓသုခံ၊ သစ္စာလေးပါး ကို ဖြစ်ခြင်း အလို့ငှါ ချမ်းသာဟူ၍။ အာသေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါး များအပ် သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဗဟုလီကာတဗ္ဗံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဧတဿ သုခဿ၊ မှ။ န ဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ မကြောက်အပ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ပ။ ပဋ္ဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤပဌမဈာန်ကို။ ဣဒ္ဓိဘာသို့ ၊တုန်လှုပ်ကြောင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟော တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်၌။ ဣဉ္ဇိတသို့ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်းသည်။ကိဥ္စ၊ အဘယ်နည်း။ဘတ္ထ၊ထိုပဌမ ဈာန်၌။ ယဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရ၊အကြင်ဝိတက်ဝိစာရ ဘို့သည်။အနိရုဒ္ဓါ၊မချုပ်ငြိမ်းကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုပဌမဈာန်၌။ဣဒံ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရသည်။ ဣဉ္ဇိတသို့ ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။တတ္ထ၊ထိုဒုတိယဈာန်၌။ဣဒံ၊ဤပီတိသုခသည်။ ဣဉ္ဇိတသို့ ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယဈာန်၌။ ဣဒံ၊ ဤဥပေက္ခာသုခသည်။ ဣဉ္ဇိတသို့ ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ သုခဿ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ သော။ဈာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထ ဈာန်ကိုသာလျှင်။ အနိဉ္ဇိတသို့ ၊တုန်လှုပ်ကြောင်းမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ပဌမံ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤပဌမဈာန်ကို။ အနလန္တိ၊(ကပ်ငြိခြင်းငှါ)မသင့်ဟူ၍။(ဋ္ဌ-ဋီ-အယုတ္တတ္တ)။တနည်း။ဣဒံ၊ဤပဌမဈာန်သည်။အနလံ န္တိ၊ အစွမ်းမရှိဟူ၍။(ဋ္ဌ-အပရိယတ္တ)။ဝဒါမိ၏။ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်လော့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်၏။ ဝါ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊ လွန်မြောက်ကြောင်းတရားသည်။ ကော စ၊ အဘယ်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်ပင် တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ အနလန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပဇဟထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ပ။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဈာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အခွင်းခပ်သိမ်း။ ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ရုပ်တို့ကို ၂။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက် ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဒွါရိကသညာ တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ-သဒ္ဒ- စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘော ရှိကုန်သော (ကာမာဝစရကုသလသညာစသော) ၄၄-ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊

၁။ ဣဉ္ဇိတသ္မိန္တိ ပဌမဇ္ဈာနေ ဘင်္ဂဝစနန္တိ အာဟ ဣဉ္ဇနန္တိ အာဒိ၊ ဣဉ္ဇတိ ဧတေနာတိ ဣဉ္ဇိတံ၊ တဿ တဿ ဈာနဿ ခေါဘကရံ ဩဠာရိကံ ဈာနင်္ဂ ။ဋီ။ ဣဥ-ဘူ၊ ဂတိယံ နိန္နာယံ၊ ကမ္ပနေ။

၂။ ရူပသညာဟု-ဝိဂ္ဂဟပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ပဲ သညာ စေတသိက်နှင့်တကွ ရူပဈာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ ဤကား ပဌမအတ္ထယောဇနာနည်းတည်း။ နောက်နည်း အလို ပထဝီကသိုဏ်း စသောရုပ်တို့ကိုကောက်။ မာနိ ၁။အပိုဒ် ၀၂ပြန်ကြည့်။

ထိုစတုတ္ထစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အပရံ၊ သည်။ ဣဒမ္ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပ။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ ပ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင်အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သော။ ပ။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ တည်း။ ပ။ တဿ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နေဝသညာနာသညာယတနဿပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သံယောဇဉ်၏။ ဝါ၊ ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အဏုံဝါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ထူလံဝါ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံသံယောဇနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဿသိ နော၊ မြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တံ၊ ဤသံယောဇဉ်ကို။ နောဟိ၊ မမြင်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ လဋုကိကောပမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စာတုမသုတ်

၁၅၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စာတုမာယံ၊ စာတုမာရွာ၌။ အာမလကီဝနေ၊ သျှိသျှားတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခု-သတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ။ စာတုမံ၊ စာတုမာရွာသို့။ အနုပ္ပတ္တာနိ၊ ရောက်လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဂန္တုကာ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေ စ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ နေဝါသိကေဟိ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပညာ-ပယမာနာ၊ ခင်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိသာမယမာနာ၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ကေ ပန ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ ထိုမြင့်သော အသံ ကျယ်သော အသံတို့သည်။ ကေ ပန၊ အဘယ်အသံတို့နည်း။ မစ္ဆ-ဝိလောပေ၊ ငါးတို့ကို လုယက် (ဖမ်းယူ)ရာ၌။ ကေဝဋ္ဋာ မညေတိ၊ တံငါသည်တို့ ဖြစ်ယောင် တကား" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်လျှင်။

မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္ထာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတီတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော့။ ဝါ၊ပြော
ချေလော့ °။ ဧဝံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။
အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ကေမန္တ၊ ၌။ နိသိန္နေခေါ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။
ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ
မဟာသဒ္ဒါ၊ နည်း။ မစ္ဆဝိလောပေ၊ ၌။ ကေဝဋ္ဋာမညေတိ၊ တံငါသည်တို့ဖြစ်ယောင်တကား" ဟူသော။
ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သော အသံ ရှိကြပါကုန်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဝေါ၊သင်တို့ကို။ ပဏာ-
မေမိ၊(ငါ)နှင်တော်မူ၏။(နိုဟာရာဒိုင္ထ)။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။
န ဝတ္တဗ္ဗံ၊ မနေထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ပ။
ပက္ကမိံ သုဖဲသွားကြကုန်ပြီ။

၁၅၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊ စာတုမာရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။
သကျာ၊ သာကီဝင်တို့သည်။ သန္ထာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးရာနှီးနှောရာ လွှတ်တော်၌။ ကေနစိဒေဝ
ကရဏီယေန၊ တစုံတရာ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ စာတုမေယျကာ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ
သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာတည်း။ ဒိသွာန၊ မြင်
သောကြောင့်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သုံ
ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။
ဟန္ဒ၊ ယခု။ဝါ၊ လျှောက်ထားပရစေ။ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြကုန်သနည်း"
ဟူသော။ဧတံ၊ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။နိသီဒထ၊
ထိုင်ကြပါကုန်ဦးလော့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပသာဒေတုံ၊ကြည်
စိမ့်သောငှါ။ အပ္ပေဝနာမသက္ကုဏေယျာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်
ကုန်၏။ ဧဝမာဝုသောတိခေါ၊ ဒါယကာတို့ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စာတုမေယျ-
ကာနံ၊ ဟုကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊
ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။
ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒတု၊ နှစ်သက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။
အဘိဝဒတု၊ (လာလော့ဟု)ဆိုစေချင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ဘိက္ခု-
သံဃော၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော သေယျထာပိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။
ဘဂဝါ၊ သည်။ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊
ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ငယ်ကုန်သော။ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊
ရဟန်းပြု၍ မကြာသေးကုန်သော။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာသို့။ အဓုနာဂတာ၊ ယခုမှ

၁။ အာမန္တေဟီတိ ဇာနာပေဟိ။ အာမန္တေတီတိ ပက္ကောသတိ။ (မဋ္ဌ၊ ၂။ ၂။ ကကစူပမ)

လာရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။တေသံ၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အသာဘန္တာနံ၊ မရကြကုန် သည်ရှိသော်။ အညထတ္တံ၊ (ပီတ်၏)တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ (စိတ်၏) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏာနံ ဗီဇာနံ၊နုပျိုသောမျိုးစေ့တို့သည်။ (မှုန့်တွေ)။ ဝါ၊ နုပျိုသော စပါးပင်ပေါက်တို့သည်။(ကာရကာပစာရတ္တ။ငှါ)။ ဥဒကံ၊ ရေ ကို။ အလဘန္တာနံ၊ မရကြ ကုန်သည်ရှိသော်။ အညထတ္တံ၊ မညိုးနွမ်းသော အခြင်းအရာမှ ညိုးနွမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ ငြင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ ညိုးနွမ်းသော အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့ သို့ငြင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏဿ ဝစ္ဆဿ၊ နို့ စို့နွားငယ်သည်။ မာတရံ ကို။အပဿန္တဿ၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ အညထတ္တံ၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ငြင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ငြင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ အနုဂ္ဂဏှာတုတိ၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏ဟူသော်။ တော၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

၁၅၉။ အထခေါ၊ ၌။ မြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။စေတသာ၊မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။စေတောပရိဝိတက္ကံ စိတ်အကြံကို။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။သမိဉ္ဇိတံ၊ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရာ သကဲ့ သို့ငြင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံကို။ သမိဉ္ဇေယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ကွေးရာသ ကဲ့သို့ငြင်း။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ခဲ့၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတွာ၊တင်၍။ပ။အဉ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို။ပဏာမေတွာ၊ မြှောက်ချီ၍။ (ဒ.ကြွင်း ၁၅၈-နှင့် တူပြီ)။

၁၆၀။ ဧဝဘုမေယျကာ၊ဧဝဘုမာရှုသား ဖြစ် ကုန်သော။ သာကျာ၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်ရင်း။ မြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်ရင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇူပမေန၊ မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေန၊ နို့စို့နွားငယ် ဥပမာဖြင့်ရင်း။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ။အသက္ခိံသု၊ စွမ်းနိုင်ကြကုန်သည် သာတည်း။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဥဋ္ဌေထ၊ ထကြကုန်လော့။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ ဧဝဘုမေယျကေဟိ၊ ကုန်သော။ သကျေဟိ၊ တို့သည်ရင်း။ မြဟ္မုနာ သဟမ္ပတိနာ စ၊ သည်ရင်း။ ဗီဇူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ တရုဏူပမေန စ၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပသာဒိတောတိ၊ ကြည်ညိုစေ အပ်ပြီ"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ပြီ။ဧဝမာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ ကို။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေ၊ သင်၏(စိတ်၌)။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်သနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ (တပါးသောကိစ္စတို့၌)အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ (အနုယုတ္တော-၌ အနုသည်၊

ခေါတ္တုတ္တဝိသေသက တည်း)။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံအနုဿ။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္တတည်း)။ မယမ္ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဒါနိ၊ ၌။ အပ္ပေါ်ဿုက္ကာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟာရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ"။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။တွံ၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တွံ၊သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ,မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ပ။ ဒါနိ၊ ၌။ အဟည္စ၊ ငါသည်၎င်း။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ စ၊ သည်၎င်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပရိဟရိဿာမာတိ၊ မွေးမြူစောင့်ထိန်းပါကုန်အံ့ဟူ၍။ မေ၏ (စိတ်၌)။ဧဝံခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု သာဓု၊ကောင်း၏ကောင်း၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံဝါ၊ ငါဘုရားသည် မူလည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယျံ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ (ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၁။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟန္တေ၊ ရေသို့သက်ဆင်းသောပုဂ္ဂိုလ်၌။ စတ္တာရိ၊လေးပါးကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို။ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဦမိဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေး၎င်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေး၎င်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေး၎င်း။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေး၎င်းတည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဥဒကောရောဟန္တေ၌။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဣဓ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ သော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ ဦမိဘယံ၊ ၎င်း။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ ၎င်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ၎င်း။ သုသုကာဘယံ၊ ၎င်းတည်း။

၁၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဦမိဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊သည်။ "ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၎င်း။ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည်၎င်း။မရဏေန၊ သေခြင်းသည်၎င်း။သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်၎င်း။ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၎င်း။ (အဟံ၊သည်။)ဝါ၊သို့။ ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဒုက္ခောတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့ သက်၏။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ ပညာယေထာတိ၊ ထင်ရှားပြားအံ့လည်းမသိ"ဟူ၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့သည်။ "ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်အပ်၏။ ဧဝံ၊

၁။ ခေတ်ကျမ်းတို့၌ ပရိ+ဟရ-ခေတ်၏- နိစ္စဘောဂတ္တကိုသာ ပြ၏။ ပရိဟရိဿာမိတိ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ, ဂေါပယိဿာမိ။ (အံဋ္ဌ၃။၄၁)။ရာဇာဟံ ဣဿရော တေသံ, ယူထဿ ပရိဟာရကော။(သတ္တက-မဟာကပိ ဇာတ်)

သို့။ တော၊ သည်။ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။ ဇေ၊ သို့။ တော၊ သည်။ အာလောကိတဗ္ဗံ၊ ရှေးရှု(တူရူ)ကြည့်အပ်၏။ ဇေ၊ သို့။ တော၊ သည်။ ဝိလောကိတဗ္ဗံ၊ တစောင်းကြည့်အပ်၏။ ဇေ၊ သို့။ တော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကွေးအပ်၏။ ဇေ၊ သို့။ တော၊ သည်။ ပသာရိတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ ဇေ၊ သို့။ တော၊ သည်။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရံ၊ ဒုကုဋ်သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ဆောင်အပ်၏"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကံမြင်ကြကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။အဂါရိယဘူတာ၊လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ အညေ၊ တပါးသူတို့ကို။ သြဝဒါမ၊ ကုန်၏။ အနုသာသာမ၊ကုန်၏။ ဣမေပန၊ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တမတ္တာမညေ၊ သားမျှလောက် ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ နတ္တမတ္တာမညေ၊ မြေးမျှလောက်ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ သြဝဒိတဗ္ဗံ၊ဆုံးမအပ်၏ဟူ။အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ကံမြင်အပ်၏ဟူ။ မညန္တိတိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏"ဟူ၍။ ဇေ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ထိုရဟန်း သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဉမိဘယဿ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍ သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဉမိဘယန္တိ ခေါ တော၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးဟူသော အမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း၏[၁] ။ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။

၁၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္ဘီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ အား ဖြင့်။ပဗ္ဗဇိတံ၊သ ံ။ သမာနံ၊ သော။ တမေနံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ "ဣဒံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို။ တေ၊သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ခဲအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တော၊ သည်။ နခါဒိတဗ္ဗံ၊ မခဲအပ်။ ဣဒံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။ တော၊ သည်။ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တော၊သည်။ နဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣဒံ၊ ဤလျက်ဘွယ်ကို။ တော၊ သည်။သာယိတဗ္ဗံ၊ လျက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။တော၊ သည်။ နသာယိတဗ္ဗံ၊ မလျက်အပ်။ ဣဒံ၊ ဤသောက်ဘွယ်ကို။ တော၊ သည်။ ပါတဗ္ဗံ၊ သောက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တော၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကို။ တော၊ သည်။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ခဲဘွယ်ကို။တော၊သည်။နခါဒိတဗ္ဗံ၊မခဲအပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ပ။အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ဘောဇဉ် ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောလျက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော လျက်ဘွယ်ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောသောက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်သော သောက်ဘွယ်ကို။ တော၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊မသောက်အပ်။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။တော၊ သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ပ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ တော၊ သည်။ နပါတဗ္ဗန္တိ၊ မသောက်အပ်"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ကုန်၏။အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည်သာ။ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ကို။ ခါဒါမ၊ ခဲကုန်၏။ ယံ၊ ကို။ နဣစ္ဆာမ၊ အလိုမရှိကုန်။ တံ၊ ကို။ နခါဒါမ၊ မခဲကုန်။ပ။ ကပ္ပိယမ္ပိ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ အကပ္ပိယမ္ပိ၊မအပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ ဝိကာလေပိ၊ မွန်းလွဲအခါ

၁။ ကောဓနိဿ ဥပါယာသတရားကိုယ်အားဖြင့် ဒေါသစေတသိက်ချည်းတည်း။ ကောဓုပါယာသဿာတိ ကောဓူပါယာသဿ ကောဓေန သဒ္ဓိံ စိတ္တဿ ကာယဿ စ အတိဗ္ဗမဒ္ဒနမထနပ္ပါဒနေပ ဒင့် ဥပါယာသဿေ ဥပါယာသော၊ဋီ။

ဌ်လသ်း။ ခါဒါမ၊ခဲကြကုန်၏။ပ။ နေ၁၊ ငါတို့အား။ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိကာ၊ သူကြွယ်တို့သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ဝိကာလေ၊ မွန်းလွဲအခါ၌။ ဒိဝါဝိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံပိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ယံပိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုလှူအပ်သော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်၌သည်း။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းဘို့သည်။ မုခါဝရဏံမညေ၊ ခံတွင်းကို ပိတ်သကဲ့သို့။ ကံရောန္တိတိ၊ ပြုကုန်၏”ဟူ၍။ဝေံ၊ သည်။ယောတိ၊၏။ သော၊ သည်။ပ။ ဝုစ္စတိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္မီလဘယန္တိ ခေါ် ဝေ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသော အမည်သည်။ ဩဒရိကတ္တဿ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ ကြည့်သူ၏ အဖြစ်၏[၂]။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

၁၆၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဝေံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗဏှ-သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့ရင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးသို့ရင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့် ရှောက်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။အရက္ခိတာယ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ မဖြစ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့် ရင်း။ အသံဝုတေဟိ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ပဉ္စဟိ၊ ငါး ပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။သမပ္ပိတံ၊ရောင့်ရဲသော။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ တင့်တယ်စမွယ်သော။ဂဟပတိံ ဝါ၊ သူကြွယ်ကိုရင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တံဝါ၊ သူကြွယ်သားကိုရင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ဝါ၊၏ (စိတ်၌)။ “ပုဗ္ဗေခေါ၊ ဌ်။ အဂါရိယဘူတာ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ငါဘို့သည်။ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရိမှာ၊ စမွယ်ကြ ကုန်၏။ မေ၊ ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ ပနရှိကုန် သည်သာတည်း. ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကိုလည်း။ဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏၊ ပုညာနိစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ တတ်နိုင် ကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သော၊ သည်။ပ။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာဝဋ္ဋဘယန္တိ ခေါ ဝေ၊ ဝဲဘေး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမ-ဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

၁၆၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ် နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊

၁။ ၁၆၂-ပိုဒ်၌ ဣမေ ပန။ပ။မညေန္တိ ဝါကျဝယ် မညေန္တိ-၏ ကတ္တား ဣမေ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ဤတတ္ထပိမေ-၌လည်း တတ္ထပိ ဣမေ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်ကာ ကရောန္တိ-၏ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် “ဣမေ၊ တို့သည်” ဟု ပေးလိုက်သည်။ နိဿယဟောင်း၌ကား “မေ၊ ငါ၏”ဟု ယောဇနာ၏။

၂။ ဩဒရိကတ္တ-ဩဒရိက+တ္တ၊ ဥဒရ+ဏိက။ ဥဒရေ ပသိတော ဩဒရိကော။ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှကြည့်သူ၊ ဩဒရိကဿ ဘာဝေါ ဩဒရိကတ္တံ။ရုဏ်ကောက်။ ဩဒရိကဘာဝေန-၌။

သွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ရုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဝါ၊ ပင်ပန်းညှိုးနွမ်းစေ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သုသုကာဘယံဣတိ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယန္တိခေါ တော၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ဣဓ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတေ၊ သော။ ကေဓစ္စေ၊ သော။ ပုဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပါဋိကင်္ခိတဗ္ဗာနိတိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အပိုဒ် ၁၆၁-ပြန်စပ်။ အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စာတုမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-နဠကပါနသုတ်

၁၆၆။ ။(ဧဝံမေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ နဠကပါနေ၊ နဠကပါနရွာ၏အနီး၌ [၁]။ (မဓျတ္တ)။ ဝါ၊နဠကပါနရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ ပလာသဝနေ၊ပေါက်ပင်တော၌။ (ကိံသုက- ပလာသ- ပေါက်ပင်၊ဓာန်-၅၅၅)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာယသ္မာ စ အနုရုဒ္ဓေါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါလည်း။ပ။အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာလည်း။ အညေ၊တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာစ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့လည်းတည်း။ တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။မမံ၊ငါဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်၏ လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊

၁။ ကေလနိပါတ် နဠကပါနဇာတ်တော်၌ ဖြစ်ရာရွာနဖြစ်၍ "နဠကပါန"တွင်ပုံကို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ၌ အဋ္ဌကထာနှင့် သဂ်ဋီကာရနဠကပါနသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ အကျယ်ရှုလေ။

တို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ်၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိခေါ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၆၇။ အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အဟံငါသည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊မေးရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ စေတော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓံ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။ "အနုရုဒ္ဓါ၊တို့"။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၌။ အဘိရတာ၊တိ၊မွေ့လျော်ကြကုန်၏လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တဂ္ဃ၊အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယေ၌။ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ ၌။ယံအဘိရမေယျာထ၊အကြင်မွေ့လျော်ကုန်ရာ၏။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ တုမှာကံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ စေတံ၊ ဤမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယေန ယောဗ္ဗနေန၊ အကြင်အရွယ်နှင့်။ ယေန ပဌမေန ဝယသာ၊ အကြင်ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (မ၊ဋ္ဌ၊၁၊၌ ၂၇၇-ပိုဒ်နှင့် အညီပေးသည်)။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထ၊ ခံစားကုန်ရာ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒြေန၊သော။ တေန ယောဗ္ဗနေန၊နှင့်။တေန ပဌမေန ဝယသာ၊နှင့်။သမန္နာဂတာပိ၊ ပြည့်စုံကြကုန်လျက်လည်း။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကုန်လျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တေ စ ခေါ် ပန တုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည်ကား။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည် (ရဟန်းပြုခြင်းငှါ) ရွေးရှူဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍[၂]။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ နေဝ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည် မဟုတ်ကုန်။ စောရာဘိနီတာ၊ ခိုးသူနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဣဏဋ္ဋာ၊ ကြွေးမြီသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဘယဋ္ဋာ၊ တစုံတခုသော ဘေးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ အာဇီဝိကာပကတာ၊ အသက်မွေးမှုသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ အပိစခေါ်၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိယာ၊ သည်၎င်း။ပ။ဥပါယာသေဟိ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဟံ၊သည်။ ဝါ၊သို့။) ဩတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမှို၊၏။ဒုက္ခောတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့သက်၏။ဒုက္ခပရေတော၊ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။အန္တကိရိယာ၊အဆုံးကို

၁။ သံသာအများဖြစ်လျက် အနုရုဒ္ဓါ ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ခြင်း အကြောင်းကို မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၄၁ (စူဠ ဂေါသိင်္ဂသုတ်)၌ "တသ္မာ သင်္ဂဟော ကတော သေသာနံ ကတောဝ ဟောတီတိ ထေရမေဝ ဓာ ကစ္စိ ဝေါ အနုရုဒ္ဓါတိ အာဒိမာဟ အဝေါစ" ဟု ပဓာနနည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြသည်။ သဒ္ဒနီတိ၌လည်း ဝိရူပေက သေသဝိဓိမှကင်းလွတ်သော သဒ္ဒနယူပဒေသတခုအပြစ်ဖြင့်"သမောခေနိစ္စ ဥဿမေကဒ္ဓေ ဗဟုဝစန်" ဟု သုတ်တည်လျက် ဤပြယုဂ်ကိုထုတ်သည်။ စူဠဂေါသိင်္ဂကာ၌ကား "အနုရုဒ္ဓါတိ ဝါ ကေသေသနယေန ဝုတ္တံ၊ ဝိရူပေကသေ 'သဿာပိ ဣန္ဒ္ရိတဗ္ဗတ္ထာ" ဟု အဋ္ဌကထာကို နယ၊ဋ္ဌရတက်၍ ဧကသိက်နည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၂။ ရာဇာ+အဘိ+နီ+တ၊ နယနဋ္ဌ။ ရညာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ အဘိနီတာတိ ရာဇာဘိနီတာ။ ဋီ။

ပြုခြင်းသည်။အာပေ့ဝနာမ ပညာယေျထ၊ ထင်ရှားပြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ (ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏။)အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တုမှေ့တို့သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓါ၊ ရှ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ နနု၊ကုန်လော။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဧဝံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တေန ၈ ပန၊ အမျိုးကောင်းသားသည့်ကား။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့။ ကာမေဟိ၊ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍[1]။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍။ပီတိသုခံ၊ (ပဌမဈာန်ဒုတိယဈာန်ဟုဆိုအပ်သော)ပီတိသုခကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရအံ့။ အညံ၊ တပါးသော။ တတော၊ ထိုပီတိသုခထက်။ သန္တတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း။နာဓိဂစ္ဆတိ၊မရနိုင်။ အဘိဇ္ဈာပိ၊ အဘိဇ္ဈာသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗျာပါဒေါပိ၊ ဗျာပါဒသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထိနမိဒ္ဓံပိ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံပိ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း ။ပ။ အရတီပိ၊ (လွန်မြောက်သော ကုသိုလ်တရားတို့၌) မမွေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။ပ။ တန္ဒီပိ၊ပျင်းရိခြင်းသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၏[2]။

(အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံဝါ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံဝါ၊ ကိုသည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ ။(ဤကား သုက္ကပက္ခ ထုံးသမျှတည်း)။

၁၆၇။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ ကိန္တိ၊ အသို့နည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ "သံကိလေသိကာ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ်အသို့ငှါ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အကျိုးပေးရာကာလ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါ တရားတို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။တထာဂတဿ၊ သည်။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။)အပ္ပဟီနာ၊မပယ်အပ်ကုန်သေး။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊သည်။ဧကံ၊ အချို့ကို။ သင်္ခါယ၊ သိ၍ ။ (သင်္ခါယာတိ ဇာနိတွာ-ဋ္ဌ)။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏၊ ဧကံ၊ ကို။ သင်္ခါယ၊ သိ၍။ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏။ ဧကံ၊ကို။ သင်္ခါယ၊ ၍ ။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ဧကံ၊ကို။ သင်္ခါယ၊ ၍ ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍ ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ "သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ဧကံ၊ အချို့ကို။ သင်္ခါယ၊၍ ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ န ခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ သည်။ ဘဂဝတိ၌။ "သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ဧကံ၊ အချို့ကို။သင်္ခါယ၊၍။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏" ဟူ၍။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့သာ။ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊

၁။ ဝိဝေကန္တိ ဝိဝိစ္စ ဝိဝိစ္စေတွာ ဟုတွာ။ ဋ္ဌ။ ဝိဝေကန္တိ ပုဗ္ဗကာလကြိယာပဒမာန် အဗျာပဒ် ဥပေတန္တိ အာဒိသု ဝိယာတိ အာဟ ဝိဝိစ္စာတိ၊ ဝိဝိစ္စိတာ ဝိဝိစ္စေတွာ ဟုတွာ ဝိနာဟုတွာတိ အတ္ထော။ ဋီ။

၂။ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ။ပ။ ပရိယာဒိယိတွာ ဂဏှိတွာ ခေပေတွာ တိဋ္ဌတိ။ အံ၊ဋ္ဌ၁။ စာပိုဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ- ၁၅။

ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ (ယေအာသဝါ-စပ်)။ ဝါ၊ သည်။ (ပဟီနာ-စပ်)။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ပ။ ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်ရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာဝံကတာ၊ ထဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မတ္ထကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော။ တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ ပုနဝိရူဠှိယာ၊ ထဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော သယထာပိ၊ မဆိုင်သကဲ့သို့။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဝါ၊ သည်။ သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ ပ။ ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ခေါ၊ ဆို။ သင်္ခါယ၊ ၍။ ပ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ကံ အတ္ထဝသံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဗ္ဘတီတေ၊ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ကာလင်္ကတေ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုကုန်ပြီးသော။ (သဗ္ဗတ္ထ)။ ဝါ၊ သေကုန်ပြီးသော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ သာဝကေ၊ တပည့်သားတို့ကို။ ဥပပတ္တီသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ "အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏" ဟူ၍။ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ ဘဂဝံ မူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။ (မူလပဏ္ဏာသနိဿယ အပိုဒ် ၄၇၃-၌ အဆုံးအဖြတ်ရေးခဲ့ပြီ)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သဘောသည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ (ဤကား ပါဠိနှင့် ကင်းညီး ကွဲဝိဘတ်ယာဆင့်နှမတ္တေ-သုတ်အရအနက်တည်း)။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ ပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တာဝန်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ[၁]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန် သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

„ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဇနကုဟနတ္ထံ၊ လူအပေါင်း၏ အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ (ကုဟ ဝိမှာပနေ။ ၌)။ ဝါ၊ လှည့်စားခြင်းငှါ။ နခေါဗျာကရောတိ၊ ဟောကြား တော်မမူ (ဟောကြားသည် မဟုတ်)။ ဇနလပနတ္ထံ၊ လူအပေါင်းကို ပလွှား ဝါကြွား၍ပြောဆို ခြင်းငှါ။ (ဥပ=လပ+ဝိကတ္ထနတ္ထ-တည်း)။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ လာဘသက္ကာရသိလောက-

---

၁။ ဤကား မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ မူလပဏ္ဏာသဋီကာစာမျက်နှာ ၃၀၄-အလိုအနက်တည်း။ ပဋိ-ကား ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘာဂတ္ထကမ္မပ္ပဝစနီယတည်း။ ၎င်းအယှဉ်၌ဖြစ်သော ဘဂဝန္တံ-ကို ကမ္မပ္ပဝစနီယယုဂ္ဂေ-ဖြင့် စီရင်သည်။ ဤကား ဋီကာ၏ အာဘော်တည်း။

နိဿံသတ္တံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောအကျိုးငှါ။ နဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မံငါ့ကို။ ဇနော၊ သည်။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်း (ဟု ရည်ရွယ်လျက်)။ အဗ္ဘတီတေ၊ ကုန်သော။ ကာလင်္ကတေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဥပပတ္တီသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ အသု၊သည်။ပ။ ဥပပန္နောတိ၊ ဟူ၍ ။ နဗျာကရောတိ၊ မဖြေ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်း(သဒ္ဓါ)ရှိကုန်သော။ ဥဠာရဝေဒါ၊ ပြန့်ပြောသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ (ဋ္ဌ-ဋီ)။ ဥဠာရပါမောဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ စ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတွာ၊၍။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တံ၊ ထိုစိတ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၁၆၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣဓ၊ဤ။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော[၁]။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလင်္ကတော၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ 'သော၊ထိုသေသော ရဟန်းကို။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟိတိ၊ တည်ပြီ'ဟု။ ဗျာကတော၊ဟောကြားတော်မူ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအရှင်သည်။ ဧဝံသီလော၊ ဤသို့သော သီလရှိသည်။ အပိ။ ဣတိပိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သော တရားရှိသည်။ အပိ။ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဧဝံပညော၊ ဤသို့သော ပညာရှိသည်။ အပိ။ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဝိဟာရီ၊ ဤသို့သော်နေလေ့ရှိသည်။ အပိ။ ဣတိပိ၊ဟူ၍ရင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဝိမုတ္တော၊ ဤသို့သော ကိလေသာမှ လွတ်သည်။ အပိ။ ဣတိပိ၊ဟူ၍ ရင်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရဟန်းကို။အသ၊ထိုကြားသောရဟန်းသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒိဋ္ဌော ဝါ၊ မြင်အပ်သည်ရင်း။ အနုဿဝဿုတော ဝါ၊ တဆင့်ကြားအပ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ရဟန်း၏။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါကိုရင်း။ သီလံ၊ သီလကိုရင်း။ သုတံ၊ အကြားအမြင်ကိုရင်း။ စာဂံ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုရင်း။ ပညံ၊ ပညာကိုရင်း။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့လတ်သော်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧဝမ္ပိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ဖာသုဝိဟာရော၊ (ဖလသမာပတ်ဖြင့်)ချမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။(ဓမ္မ-အရ သမာဓိပက္ခိကဓမ္မ၊ဝိဟာရီ-အရ သမာဓိယူ။ ဝိမုတ္တ-အရ ဖလဝိမုတ္တိယူ-ဋီ)။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဣဓ၊ဤ။ ဘိက္ခု၊သည်။(သုဏာတိ-၌စပ်)။ "ဣတ္ထန္နာမော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလင်္ကတော၊ ၏။ သော၊ ထိုသေသောရဟန်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ 'ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော[၂]။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတည်း။ တတ္ထ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်း သဘော မရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊

၁။ ဓုဝံ-သဒ္ဒသာ ဣတ္ထံ-အာဒေသော ဟောတိ နာမသဒ္ဒေ ပရေ။ ဣတ္ထံ နာမံ ယဿ သောယန္တိ ဣတ္ထန္နာမော။ (သဒ္ဒနီတိ)

၂။ အဝ+ရာ+အ၊ယေဝ္ဟာတည်း၊ ဩရံ ဘဇန္တာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ။ မဋ္ဌ၊ ၂။ အပိုဒ် ၂၄၅။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်သူတည်း’ဟု။ ဗျာကရေယျ၊ မှတ်၏”ဟူ၍။သုတ္တာ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုမြဟ္မသြပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်ရဟန်းသည်။ဝါ၊ အနာဂါမိ ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ ဓာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ “ဘဂဝတာ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမီ၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) သကိံ ဧဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤကာမဘုံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့ဟု။ ဗျာကတော၊ ၏”ဟူ၍။ သုတာ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုသကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ ဓာသုဝိဟာရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ဣဓ၌။ဘိက္ခု၊သည်။ “ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ဘဂဝတာ၊ သည်။ “တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ ပျက်စီး၍ကျခြင်းသဘောမရှိ။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့် မြဲ၏။ သမ္ဗောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသူတည်းဟု။ ဗျာကတော၊ ၏”ဟူ၍ ။ သုတာ၊၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ရဟန်းသည်။ ဧဝံသီလော၊ သည်။ပ။ဓာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၁၇၀-၁-၂။ ။(ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသိကာ ကတ္တား ပုဒ်မျှသာ ၁၆-စာပိုဒ်နှင့်ထူး၏။ ကြွင်းသမျှ အကုန်တူ၏)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ နဠကပါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁၇၁။ ။(ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ကလန္ဒကနိဝါပေ၊သော။ ဝေဠုဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဂေါလိယာနိနာမ၊ ဂေါလိယာနိမည်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာရညိကော၊ တောကျောင်း၌ နေသည်ဖြစ်၍။ ပဒသမာစာရော၊ လျော့ယဲသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့အလယ်သို့။ ဩသဋော၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဂေါလိယာနိံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ဘိက္ခူ၊တို့ကို—

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သံဃာ့အထံသို့သွားရောက်သော။ သံဃေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ဝိဟရန္တေန၊ နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌။သဂါရဝေန၊ ရိုသေခြင်းရှိသည်။ သပ္ပတိဿေန၊ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏။ အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကော၊ သော။ သံဃဂတော၊ သော။ သံဃေ၊၌။ ဝိဟရန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗြဟ္မစာရီသု၊တို့၌။အဂါရဝေါ၊ရိုသေခြင်းမရှိသည်။ အပ္ပတိဿော၊ ရိုသေတုပ်ဝပ်ခြင်း

မရှိသည် [၁]။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ အကြင်အရှင်သည်။ သမြဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။ အဂါရဝေါ၊ သည်။ အပ္ပတိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အာရညိကဿ၊ သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်အား။ အရညေ၊ တော၌။ ကေဿ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ မိမိအလိုအတိုင်း နေခြင်းဖြင့် [၂]။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း" ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့စကားပြောကြားသူတို့သည်။ ဝါ။ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုဖွယ်တို့သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သော။ သံဃေ၌။ ဝိဟရန္တေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။သဂါရဝေန၊သည်။ သပ္ပတိဿေန၊သည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ရာ၏။ (၁)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ကုလံ၊ ဤသို့။ ထေရေ၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူစ၊တို့ကိုလည်း။အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ၍ ။ နနိသီဒိတာဗ္ဗံ၊ (ငါ) မနေအံ့။နဝေါငယ်ကုန်သော။ဘိက္ခူစ၊ တို့ကိုလည်း။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ န ပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ၊ (ငါ) မတားမြစ်အံ့။ကုလံ၊ ဤသို့။ အာသနကုသလေန၊ နေရာ၌လိမ္မာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။အာသနကုသလော၊သည်။ သစေ န ဟောတိ၊အံ့။တဿ၊အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အာသနကုသလော၊သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရညိကဿ၊သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ ကေဿ၊ တယောက်ထီးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ကိန္တိ၊အံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္တာရော၊တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ပ။ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (၂)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဘိသမာစာရိကော၊မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ဓမ္မောပိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်တရားကိုလည်း။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။အာဘိသမာစာရိကံ၊ သော။ ဓမ္မံပိ ကိုလည်း။ သစေ န ဇာနာတိ၊အံ့။ တဿ၊ အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ပ။နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကဿ၊ သော။ပ။ ကိန္တိ၊ အံ့နည်း"ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတိကာလေန၊ အလွန်စောသောအခါ၌။ ဂါမော၊ ရွာသို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌။နပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားအပ်။ (အခြားရဟန်း-တို့နှင့်အတူဘက္တသာ သွားလာဝင်ထွက်ရမည်ဟူလို။ ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၄)

၁။ သဟ+ပတိ+ဿ+အ-ဟု ပဒဝိဘာဂပြု။ ပတိဿယတေ (သေဝီယတေ) ပတိဿော။ မှီခိုအပ် မှီခိုခြင်း။ တနည်း-သုခေတ်ဖြင့် ပတိဿဝန် ပတိဿော။(ရိုသေစွာ)နာယူခြင်း။ သ-ကို ဒွေဘာဝပြု။ ပတိဿေန သဟ ယော ဝတ္တတီတိ သပ္ပတိဿော၊ မှီခိုအပ်သူနှင့် တကွဖြစ်သည်။ မှီခိုခြင်းရှိသည်။ ရိုသေစွာ နာယူခြင်း ရှိသည့်ရှိသူ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ထို့ကြောင့် အံ၊ ဋ္ဌ၊ ၃။ ၁၆-၌ "သပ္ပတိဿောတိ သဇေဋ္ဌကော သဂါရဝေါ" ဟုရင်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ "သပ္ပတိဿေနာတိ သဇေဋ္ဌကေန၊ န အတ္တာနံ ဇေဋ္ဌကံ ကတွာ ဝိဟရိတဗ္ဗံ"ဟုရင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သဒ္ဒါရေး ဖွင့်ဆိုချက် အကျယ်ကိုမူ ဤဋီကာနှင့် သာရတ္ထ၊ ၃။ ၂၃၁ (မဟာခန္ဓက-ဥပဇ္ဈာယ ဝတ္တကထာ၌) ရှုလေ။

၂။ သေရိဝိဟာရေန-၌ သေရီ-ပုဒ်ကား သ(အတ္တ)+ဤရ (ဂတိ)+ဏ-ဖြင့် ပြီးသည်။ ဤရ-ဓာန, ဂတိ, ကမ္ပန, ခေပန-အနက်တို့တွင် ပဝတ္တနဂတျတ္ထ-ဟု ကြံ။ ထို့ကြောင့် ဋ္ဌ၊ ဋီ-တို့၌ "သေရိဝိဟာရေနာတိ သစ္ဆန္ဒ-ဝိဟာရေန နိရင်္ကုသဝိဟာရေန"ဟုရင်း၊ "သေရိဝိဟာရော နာမ အတ္တပ္ပဓာနဝိဟာရော" ဟုရင်း ကိုယ်စိုး ကိုယ်ပိုင် ကိုယ့်သဘောအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။

အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပုရေဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ ရှေ့အဘို့၌ ရင်း။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း၏ နောက်အဘို့၌ ရင်း။ ကုလေသု၊ ဒါယကာ (အိမ်) တို့၌။ စာရိတ္တံ၊ လှည့်လည်သည်အဖြစ်သို့။ န အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မရောက်အပ်။ (ဝိ၊၂။၁၃၄-၅) ။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ အာရညိကဿ၊ သော။ ပ။ "ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သည်။ အယံ ဝိကာလစရိယာ၊ ဤနေလွဲသောအခါ၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ဗဟုလီကတာ နူန၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်လေယောင်တကား။ သံဃဂတဿ၊ လည်း ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရိတာရော၊ ပြောဆို၏" ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၅)

အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အနုဒ္ဓတေန၊ မပျံ့လွင့်သည်။ အစပလေန၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လီသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဥဒ္ဒတော၊ ပျံ့လွင့်သည်။ စပလော၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ တဿ၊ အား။ "အာရညိကဿ၊ သော။ ပ။ ဣမဿ အာယသ္မတော, သည်။ ဣဒံ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဤပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဣဒံ စာပလျံ၊ ဤလျှပ်ပေါ် လော်လီသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဗဟုလီကတံ နူန၊ ယောင်တကား။ သံဃဂတဿ၊ သော။ တမေနံ၊ ကို။ သမုဒါစရိတာရော၊ ပြောဆို၏" ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်းလွယ်) (၆)

အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အမုခရေန၊ မကြမ်းထမ်းသော နှုတ်ရှိသည်။ အဝိကိဏ္ဏဝါစေန၊ ဖရိုဖရဲ မကြဲသော စကားရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၇)

အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သုဝစေန၊ ဆိုးမလွယ်သောစကားရှိသည်။ ကလျာဏမိတ္တေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒုဗ္ဗစော၊ ဆိုးမခက်သောစကားရှိသည်။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (ကြွင်း လွယ်) (၈)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုဝသောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒွါရေန၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်း လွယ်) (၉)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၀)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနုယုတ္တေန၊ နိုးကြားခြင်း၌ ယှဉ်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ဇာဂရိယံအနုယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (ကြွင်းလွယ်) (၁၁)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (အကြွင်း လွယ်) (၁၂)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနာ၊ ထင်သောသတိရှိသူသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ မုဋ္ဌဿတိ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (အကြွင်းလွယ်) (၁၃)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမာဟိတေန၊ တည်ကြည်သည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ) (၁၄)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပညဝတာ၊ ဥပါယပညာရှိသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဒုပ္ပညော၊ ဥပါယပညာမရှိသည်။သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (အကြောင်းလွယ်) (၁၅)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၎င်း။ အဘိဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌၎င်း။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဘိဓမ္မေ၌၎င်း။ အဘိဝိနယေ၊ ၌၎င်း။ ပဉှံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ ၌၎င်း။ အဘိဝိနယေ၊၌၎င်း။ ပဉှံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ သစေ န သမ္ပာယတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်အံ့။ပ။ (ကြောင်းလွယ်) (၁၆)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍ ။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ နီဝရဏတို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ အကြင်ရှစ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့၌။ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊၏။ (ကြောင်းလွယ်) (၁၇)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ လူတို့၏ လောကီတရားထက် သာလွန်သော လောကုတ္တရာတရား၌။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ပ။ တဿ၊အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားဟူသော အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကဿ၊သော။ ပ ။ ကိံ ပနာတိ၊ အံ့နည်း"ဟူသော။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ "အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၌။ ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊ ၏"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၈)

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာပိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါတိ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍ ။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်၏။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာ၊သည်။ပဂေဝ (ဝတ္တိတဗ္ဗာ)၊အဘယ်မှာလျှင် မကျင့်အပ်ဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ဝါ၊ ဦးစွာကျင့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ (စာပိုဒ် ၁၈၅၊ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်၌ ပဒဝိဘာဂ ပြုအံ့။) ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊၏။

နဝမ၊ သော။ ဂေါလိယာနိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၁၀-ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်

၁၇၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊သော။ သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခု-သံဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ၎ါ။ စရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ထိုလှည့်လည်တော်မူသော အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါ၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ညစာစားခြင်းကို။အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံခေါပန၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနံ၊ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်း။အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုငင်း[၁]။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကိုငင်း။ ဗလဉ္စ၊ အားရှိခြင်းကိုငင်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုငင်း။ သဉ္ဇာနာမိ၊သိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အညတြေဝ၊သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ ကို။ အည တြ၊ ၍။ ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတဉ္စ၊ ကိုငင်း။ အပ္ပါတင်္ကတဉ္စ၊ ကိုငင်း။ လဟုဋ္ဌာနဉ္စ၊ ကိုငင်း။ ဗလဉ္စ၊ကိုငင်း။ ဖာသုဝိဟာရဉ္စ၊ ကိုငင်း။ သဉ္ဇာနိဿထာတိ၊သိကြကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ (ရှိကာ၌ကား ဣတိသဒ္ဒါအာဒျတ္ထ-ဟုဖွင့်၏)။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ဧဝံဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ဘဂဝတော၊ အား။ပစ္စဿောသုံ၊ကုန်ပြီ။အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ကာသီသု၊ တို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ စာရိကံ၊၎ါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊၌။ ကိဋ္ဌာဂိရိနာမ၊ သော။ ကာသီနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ ကိဋ္ဌာဂိရိအမည်ရှိသော။ ကာသီနံ၊ တို့၏။ တတြ နိဂမေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏[၂]။

၁။ အပ္ပါဗာဓ, အပ္ပါတင်္ကတို့၏ အထူးကို ဤသုတ်ဋီကာ၊ သီလက္ခန် သုဘသုတ် အဖွင့်နှင့် သဒ္ဒနီတိ တက်-ခါတ်အခန်းတို့၌ အကျယ်ပြဆိုထားသည်။ ရှုလေ။

၂။ ဤကိဋ္ဌာဂိရိနယ်ပယ်(ဝိနည်းအလို)သို့မဟုတ် မြို့ငယ် (သုတ္တန်အလို)သည် ဝိနည်းပါဠိတော်များအရ အလွန် ထင်ရှားသော ဌာနဖြစ်သည်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ ကိဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ အာဝါသိကာ ဟောန္တိ အလဇ္ဇီ ပါပဘိက္ခူနော" စသည်ဖြင့် (ဝိ၁၊ ၂၄၇။ ဝိ၄၊၂၂-နှင့် ၂၈၄-တို့၌) လာရှိသည်။ ကုလဒူသကအမှုကြောင့် ၎င်းတို့အား ကိဋ္ဌာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ကြောင်း ဆဗ္ဗဂ္ဂီခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြောင်း ဝိနည်း၌ အကျယ်ရှုလေ။

ဤသုတ်သည် ရတ္တိဝိကာလဘောဇနနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူသောသုတ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ "ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဒိဝါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပေသိ၊ ဣဓ ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ"ဟု ဖွင့်ပြသည်။ သိုရာတွင် မ-ဋ္ဌ၊ ၂၁၃-(ကကစူပမသုတ်)၌ကား"ဣဓ ဒိဝါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလော၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ပန ရတ္တိ ဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလော ကထိတော"ဟု ဖွင့်ဆိုထားခဲ့သည်။ ရှေ့နောက်မညီ။ တနည်းအားဖြင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်၌ သာမညအားဖြင့် နေမွန်းမလွဲမီအတွင်း စားသောက်ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြသဖြင့် ရတ္တိဒိဝါဝိကာလ ဘောဇန နှစ်မျိုးစလုံးကိုပင် ပယ်မြစ်သည်ဟုကား ဆိုနိုင်၏၊ ဤသုတ်ကိုထောက်လျှင်ကား ဒိဝါဝိ-ကာလ ဘောဇန ပယ်သော သုတ်ဖြစ်သည်။ ကကစူပမသုတ်လည်း ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် တူသည်ဟု ယူသင့်၏။ ၎င်းသုတ်တို့၏ သဘောကို ဝေဖန်၍ အဋ္ဌကထာ၏စကားကို စဉ်းစားကြံဆလေ။ ယင်းဘောဇဉ်နှစ်မျိုးကိုပယ်ရာ၌ နှစ်ချိန်ခွဲခြား၍ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အစားကောင်းကြိုက်သောသူတို့အား စိတ်ကွက်ငြိုငြင် ပင်ပန်းမှု မဖြစ်စေရန် တချိန်တည်း မဟောကြားပဲ အချိန်ခွဲခြား၍ ဟောကြားတော်မူသည်။ ဤသို့ရှောင်ကြဉ်ရသဖြင့် မည်မျှ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြောင်းကို လဋုကိကောပမသုတ်နှင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်တို့ကိုထောက်၍ သိနိုင်သည်။ ယင်းသို့ဟောရာ၌လည်း ချုတ်ချယ် နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြုပဲ အပ္ပါဗာဓ-စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်လည်း စပ်၍ရှုလေ။

၁၇၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ နာမ၊ အဿဇိနှင့်ပုနဗ္ဗသုကာမည် ကုန်သော။ဘိက္ခူ။တို့သည်။ကီဋာဂိရိသို့၌။ အာဝါသိကာ၊ အမြဲနေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ·ဘိက္ခူ။တို့ကို။ "အာဝုသော၊တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်ရှင်း။ ဘိက္ခုသံဃောစ၊ သည် ရှင်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ မှ။ အညတြေဝ၊ ရှောင်၍သာလျှင်။ ဘုဉ္ဇတိ၏။ပ။သဉ္ဇာနိဿထာတိ၊ လော့ ဟူသော။တော်။ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဝေံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ။တို့ကို။ "အာဝုသော၊ တို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ သာယဥ္စေဝ၊ ညနေချမ်း၌ရှင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌ရှင်း။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရှင်း။ ဘုဉ္ဇာမ၊ ကုန်၏။တေမယံ၊ တို့သည်။ပ။ သဉ္ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရအပ်သော အကျိုးကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ကာလိကံ၊ နောင်အခါ၌ ရအပ်သော အကျိုးသို့။ ကိံ အနုဓာဝိဿာမ၊ အဘယ် ကြောင့်ပြေး၍လိုက် ကုန်အံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သာယဥ္စေဝ၊ ၌ရှင်း။ ပါတောစ၊ ၌ရှင်း။ ဝိကာလေ၊ သော။ ဒိဝါစ၊ ၌ရှင်း။ ဘုဉ္ဇိဿာမတိ၊ စားကုန်အံ့" ဟူသော။ တော်။ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဝေ၊ဘိက္ခူ။တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။တို့ကို။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သညာပေတုံ၊ သိစေသော၄ါ။နာသက္ခိံ သုံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။အထ၊ ထိုအခါ၌။ပ။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤကီဋာဂိရိနိဂုံး၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ပ။ဘိက္ခူ၊ တို့။ကို။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ သဉ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ တော် ကို။ အဝေါစုမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ၄ါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေမာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တွံ၊သည်။ဧဟိ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော် မူ၏' ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဉ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ ကိရ၊ ဆိုကုန်သတဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ဟူ၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အဝစုတ္ထ ကိရ၊ ပြောကြကုန်သတဲ့။ဣတိ၊ ဤသို့ တဆင့်ကြားရသည်ကား။ သစ္စံ၊ မှန်သလော" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ ကြားတိုင်း မှန်ပါ၏။

၁၇၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ "အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ သုခံဝါ၊ သုခဝေဒနာကိုရှင်း။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကိုရှင်း။ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကိုရှင်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝါ၊ ၏။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ကုသလာဓမ္မာ၊ " တို့သည်။

အဘိဝဇ္ဇန္တိတိ၊ တိုးပွါးကုန်၏”ဟူ၍ ။ ဧဝံသို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အာဇာနာထကိံနု၊ သိကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ဤတရားကို။ နော၊ဟိ၊ မသိကြပါကုန်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ “ဣဓ၊ ဥ၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သုခံ ဝေဒနံ၊သုခဝေဒနာကို။ ဝေဒယတော၊ ခံစားသော။ ဧကစ္စဿ၊ အား။ဝါ၊ ၏။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တိုသည်။ အဘိဝဍ္ဍန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ပ။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဍန္တိ၊ တိုးပွါးကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ မေ၊သည်။ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာထ နနု၊ သိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ သိကြပါကုန်၏။

၁၇၈။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်း၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ “ဣဓ၊ဥ၊ပ။ပရိဟာယန္တိတိ၊၏”ဟူသော။ တေ၊ ဤတရားစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားမသိအပ်သည်။ အသစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သည်။ အဖဿိတံ၊ မတွေ့အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံ ဤသို့။အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အဟံ၊သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျံ၊ ဟောရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ဤသို့ ဟောခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်သည်။ အဘဝိဿအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစခေါ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဥ။ပ။ ပရိဟာယန္တိတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ပညာယ၊ဖြင့်။ ဉာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌံ ပြီ။ ဝိဒိတံ၊ပြီ။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ဖဿိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ။ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။ (ကြွင်းလွယ်)။ (ပဇဟထ-နှင့် ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရထ-သာ ထူး၏)။

၁၇၉။ ဒုက္ခ ဝေဒနံ-ဟောသည့်သာ ထူး၏။

၁၈၀။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ-ဟောသည့်သာ ထူး၏။

၁၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တိ၊မပြုအပ်ဟူ၍။ နပန ဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်၏။ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ရပ်ကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ, ကိလေသ,အဘိသင်္ခါရ-ဟူသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်၏။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊မမူ။ တံ၊ ထိုသို့မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။

တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေက္ခာ၊ သေက္ခဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ (မဋ္ဌ၊၁။၄၂)ယေ ၈ ခေါ် တေ ဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အနုတ္တရံ၊ အလွန်မရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးဘို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ကုသလစ္ဆန္ဒဖြင့် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ဤအရှင်တို့သည်။ အနုလောမိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပဋိသေဝမာနာ၊ မှီဝဲကုန်လျက်။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ သမန္နာနယမာနာ၊ အညီအမျှဆောင်ကုန်လျက်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ပ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယော-သာနံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ အပ္ပေဝနာမ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ (နေမူလည်းနေနိုင်ကြကုန်ရာ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမေသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမံ အပ္ပမာဒဖလံ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမ္ပဿမာနော၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။

၁၈၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊လောက၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ သတ္တ၊ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခ ဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့ဖြင့် ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း[၁]။ပညာဝိမုတ္တော၊မဂ်ပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ဝါ၊ ပညာ၌ ညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ကာယသက္ခီ၊ (ဘွေ့ထိအပ်သော အရူပဈာန်တို့၏ အဆုံးဖြစ်၍) နာမကာယဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အဆုံးဖြစ်၍ (မဂ်သို့) ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါ၌ ညွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ဓမ္မာနုသာရီ၊ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ သဒ္ဓါ-နုသာရီ၊သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်းတည်း။

၁။ ဋီကာကြီးအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခဟူသော ၂-ပါးသော အဖို့တို့ဖြင့် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အချို့အလို ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့တို့မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။

အဋ္ဌကထာအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခတည်းဟူသော ၂-ပါး သောအဖို့တို့ဖြင့် (၂-ကြိမ်တိုင်တိုင်) (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ရင်း-ဟု အသီးသီးပေးလေ။ ဓာကိုယ်၌ ပေးသော အနက်ကား ဥဘတော ဥဘယတော ဥဘောဟိ ဘာဂေဟိ ဝိမုတ္တောတိ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ကေဒေသ သရူပေကသေသနယေန-ဟူသော ဋီကာနှင့် အညီတည်း။ ဋီကာဝါဒ-၈သည်ကို ရှု၍အကျယ်ရှု။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ ၍။ သန္တာ၊ ကုန်သော။ ဝိမောက္ခာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိသွာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမြင်ခြင်းကြောင့်[၁]။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ တဿ၊ သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (နဝိဟာရတိ၊ မနေ၊ ဤမျှသာ ထူး၏)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယသက္ခီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိစေတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုလည်း။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝေါစရိတာ၊ အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ တထာဂတေ၊ ၌။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်သည်။ မူလဇာတာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်လည်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ မတ္တသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဿ၊ ၏။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤတရားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေ။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ဣန္ဒြေတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အဿ၊ ၏။ တထာဂတေ၊ ၌သည်း။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပေမမတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၇)

၁၇၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အညာရာဓနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေခြင်းကို။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ခြင်းကို။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဒိသွာတ်သည်ပင် ဟေတုကြိယာဖြစ်သောကြောင့် ဒိသွာတ်နောင် ဆက်သော တွာပစ္စည်းသည် ဟေတွတ္ထကိုမဟော၊ ဘာဝတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ ပုဗ္ဗကာလပညတ်မှုသင်္ကာ၌ တွာသဒ္ဒါ ဟောဘုအ ဖွောတ် ဒသေတိ။ တွာပစ္စည်းသည်ပင် ဟေတွတ္ထကို ဟော၏ဟုဖွင့်၏။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊အစဉ်အတိုင်းသင်ခြင်းဖြင့်။အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်းဖြင့်။ အညာရာဓနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ့်သို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသူသည်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်း ကပ်သောသူသည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူသည်။ သောတံ ဩဒဟတိ၊ နားထောင်၏။ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသူသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သုတွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းသော သူအား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဆန္ဒော၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒ ရှိသူသည်။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿာဟေတွာ၊ အားထုတ်၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလ- ယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သတ်သော်။ ကာယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ မြတ်သော နိရောဓ သစ္စာကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရားကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်းသိ၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ သဒ္ဓါနာမ၊ ထိုသဒ္ဓါ သည်လည်း။နအဟောသိ၊မဖြစ်ခဲ့ ^၁^။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္ပိ ဥပသင်္ကမနံနာမ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ပယိရုပါသနာနာမ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္ပိ သောတာဝဓာနံနာမ၊ ထိုနားထောင်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ္ပိ ဓမ္မဿဝနံနာမ၊ ထိုတရားနာခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ဓမ္မဓာရဏာနာမ၊ ထိုတရားကို ဆောင်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ အတ္ထူပပရိက္ခာနာမ၊ ထိုအနက်ကို စုံစမ်းခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိနာမ၊ ထိုတရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်း မည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဆန္ဒောနာမ၊ထိုဆန္ဒမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဥဿာဟောနာမ၊ထိုအားထုတ်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ တုလနာနာမ၊ ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တမ္ပိ ပဓာနံနာမ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။(တုမှေ၊တို့သည်။) ဝိပ္ပဋိပန္နာ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားသော အားဖြင့် ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကီဝ ဒူရေ၊ မှ ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ဣမမှာ ဓမ္မဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ကီဝ၊ အဘယ်မျှလောက်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားကြကုန်သနည်း။

၁၈၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုပ္ပဒံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရုဏ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ဗျာကရုဏ်း

၁။ ယသွာ။ပ။ပဇ္ဇုဠ္ဌမနမတ္တမ္ပိ န အဟံသု၊ တသ္မာ တေသံ စရိယံ ဂရဟန္တော သာပိနာမ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါ နာဟောသိတိ အာဒိမာဟ-ဟူသောဋ္ဌကထာနှင့်အညီ နာမ သဒ္ဓါ ဂရဟာတ္ထ၊ထင်ရှားစေရန် "သာပိသဒ္ဓါ၊ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ မဖြစ်တုံဘိ၏။ တမ္ပိ ဥပသင်္ကမနံ၊ သည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ တုံဘိ၏" -စသည်ဖြင့် သော် လည်း ပေးလေ။

၏။ အတ္ထံ၊ သဘောကို။ နစိရဿေဝ၊ သာလျှင်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အာဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ (တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။) ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဥဒ္ဒိသိဿာမိ၊ အကျဉ်းပြပေအံ့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။ အာဇာနိဿထ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ကေ စ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဓမ္မဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ ကေ စ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပိ သော သတ္ထာ၊ အကြင်ဆရာသည်လည်း။ အာမိသဂရု၊ အာမိသကို အလေးပြုသည်ဖြစ်၍။ အာမိသဒါယာဒေါ၊ အာမိသကိုအမွေခံသည် ဖြစ်၍။ အာမိသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဆရာ၏လည်း။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ကုန်စျေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအဝယ်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ သော်။နံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရေယျာမပြု ကုန်ရာ၏။သော်၊ ဤသို့(ကုန်စျေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်)။နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအဝယ်သည်)။န စ အဿ၊မဖြစ်ရာ။ နံ၊ ထိုအမှုကို။န ကရေယျာမာတိ၊ မပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧဝရူပီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ပဏောပဏဝိယာ၊ ဤခရောင်းဝယ်စကားသည် [1]။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာမိသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ယံ ဝိဟရတိ၊ အကြင်နေ၏။ (ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိသံသဋ္ဌဿ၊ သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောဘုရားအား။ ပဏောပဏဝိယာ၊ သည်။)ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာ သင့်အံ့နည်း [2]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သတ္ထု သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ သက်ဝင်၍။ ဝတ္တတော၊ ကျင့်သော။ သာဝကဿ၊ ၏။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။အဟံ၊ ငါသည်။နဇာနာမိတိ၊မသိ"ဟူသော။အယံအနုဓမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သောသဘောသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သဒ္ဓဿ၊ သော။သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ ၍။ ဝတ္တတော၊ သော။ သာဝကဿ၊ ၏။သတ္ထုသာသနံ၊ သည်။ ရုဠ္ဟနီယံ၊ စည်ပင်သည်။ဩဇဝန္တံ၊ ဩဇာရှိသည်။ (သိနေဟဝန္တံ ဟွေ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သာဝကဿ၊ ၏။ "တစော စ၊ အရေသည်၎င်း။ နှာရု စ၊ အကြောသည်၎င်း။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်၎င်း။ ကာမံ အဝသိဿတု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်းကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ အဝသုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝီရိယေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ယံတံ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဝီရိယ၏။

၁။ "ပဏောပဏဝိယာတိ ပဏဝိယာစ ဩပဏဝိယာစ-ဟူသော ဋ္ဌ-အလို ပဏဝိယောပဏဝိယာ"-ဟု ဆိုလို လျက် ဝိယ တပုဒ်အကြေကြ၍ ပဏောပဏဝိယာ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ပဏေန ဝေါယာရေန ဗျာကရဏ် ပဏဝိယာ၊ ပဏဝိယာ အဘာဝေန ဩပဏဝိယာ -ဟူသော ဋီ-အလို ပဏပုဒ်၊ ပဏ-ဗျဝဟာရေ ထုတိယံ စ၊ (ဓာတုမာလာ)၊ ရှုယ၊ သို့မဟုတ် ဏကပစ္စည်း။ ဗျာကရဏာတဒ္ဓိတ်။ အတ္ထနိယံ၊ ပုဒ်၌။ နှ-အာဂုမ်လာ သကဲ့သို့ ဝ-အာဂုမ်ကြ။ ဓမ္မပဒ ဝိသာခါဝတ္ထု၌ကား ပဏိယသတ္တာ ဟု ဝ-အာဂုမ်မလာပဲလည်းရှိ၏။

၂။ "ယောပိ သော သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ဧဝရူပီ၊ သော။ အယံ ပဏော-ပဏဝိယာ၊ သည်။နဥပေတိ၊မသင့်"ဟူသော အထက်ပါဝါကျအသွားကိုမှီ၍။"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ပဏောပဏဝိယာ၊ သည်။ ကိံ ပန၊ အံ့နည်း"ဟု အဋ္ဌကထာနည်းမှ တပါး တမျိုးပေးနိုင်၏။

(တစ နှာရှ အင်္ဂါ မံသလောဟိတ-အင်္ဂါလေးပါးတည်း)။ သဏ္ဌာနံ၊ တန့်ရပ်ခြင်းသည်။ နာဘိဝိဿ-တိတိ၊ မဖြစ်သတ္တံ့"ဟူသော။ အယံ အနုမမွော၊ ဤသင့်လျော်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝတ္တတော၊ သော။ သာဝကဿ၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ စွဲလမ်းမှုအကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွိန္နံ ဖလာနံ၊ နှစ်ပါးသောဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ကိဋာဂိရိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဘိက္ခုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အချုပ် ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာ[၁]ကား—

ကုဋ္ဌ ရာဟုလ သဿတလောကော စ၊ ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောအပ်သော အမ္ဗလဋ္ဌိက ရာဟုလောဝါဒသုတ်-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်-လောကသည် မြဲ၏ဟု အယူရှိသော စူဠမာ-လုကျသုတ်၎င်း။ မာလုကျပုတ္တော စ၊ မဟာမာလုကျပုတ္တသုတ်၎င်း။ ဘဒ္ဒါလိနာမော စ၊ ဘဒ္ဒါလိ မည်သော သုတ်၎င်း။ ခုဒ္ဒဒိဇော စ၊ လဋုကိကောပမသုတ်၎င်း။ အထ၊ ထိုမှို့။ သာဟမ္မတိ သာ စ၊ သဟမ္မတိဖြ ဘွာတောင်းပန်လာသော စာတုမသုတ်၎င်း။ နာဠကရည်ကိဋာ-ဂိရိနာမော စ၊ နာဠကပါနသုတ်-တောနေရဟန်းအား ဟောသော ဂေါလိယသုတ်-ကိဋာဂိရိ မည်သော သုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

၁၈၅။ (ဇေ မေ သုတ်-ပေးမြဲ)။ ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ စုလစ်မွန်းချွန်အထွတ်တပ်သော စရပ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆအနွယ်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကေပုဏ္ဏရိကေ၊ တပင်သော သရက်ဖြူပင်ရှိသောကြောင့် ကေပုဏ္ဏရိကအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်အရာမ်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။စရိတုံ၊ ငှါ။ အတိပ္ပဂေါခေါ

၁။ ဝုတ္တသောဝ အတ္ထသာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏတာဝေန နဿိတုံ အဓတွာ ညွှ ဒါနံ ရက္ခဏံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟဝစနန္တိ အတ္ထော။ (နေတ္တိ-ဋ္ဌ၊ ၁၈)။ ဥဒ္ဒါနေ အဒုတ္တေ သတိ ဟောန္တာ ဝုတ္တသာ အတ္ထသာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝေါ ဒိန္နော ဝိယာ ဘဝေယျ၊ တသ္မာ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာဝဿ နိဝါရဏတ္ထံ ဥဒ္ဒါနန္တိ အဓိပ္ပါယော။ (နေတ္တိ-ဋီ၊ ၁၄၉)

တာဝ၊ အသွန်စောသေး၏ ^၁။အဟံ၊ သည်။ယေန၊ ၌။ ကောပုတ္တာရိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ယံနူနဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကောင်းလေစွ” ဟူသော။ စေတံ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ဘဂဝါ၊ သည်။ တော၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါ၊ ၏(ကြွလာခြင်းသည်)။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အကာသိ၊ ပြုပြီ)။ ဣမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊” ပြုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဒံအာသနံ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ”ဟူသော။ စေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ စရတော၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရ-

---

၁။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ၊ ပဂေဝ-တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့ကို မှတည်လျက် အဘိဓာန်နှင့် ဗျာကရုဏ်းတို့၏ ဝါဒများကို ဖော်ပြီးအံ့။ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် ဋီကာသစ်၌ ယင်း ပဂ-ပုဒ်ကို (က)ဥပသာရ(ခ) နိပါတ် (ဂ) နာမ် ဟု သုံးမျိုးကြံ၍ ဖွင့်ပြထားသည်။ ၎င်းဋီကာသစ်ဆရာ၏ ထောက်တည်ရည်ညွှန်းရာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေမည်။

(က) ပ-ဥပသာရသည် ပါတောအနက်ဟော။ ဂ-နှင့်ဩလာ။ ပ-ဥပသာရကြောင့် ဒွေဘာဝရောက်၍ အတိပ္ပဂေါခေါ-ပြီးသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ, နျာသ, ဗာလာဝတာရ တို့၌ကား အတိပ္ပ+ခေါ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၍ ဂ-ဩလာသည်။ “အတိပ္ပ ဂေါ ခေါတိ အတိဝိယ ပဂေါ ခေါ။ အတိဝိယ ပါတော” (ပါထိက-ဋ္ဌ၊ဋီ)စသော အဖွင့်များနှင့် ဝေးလွန်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ပ-ကို ဥပသာရအဖြစ် ယူဆကြပုံရသည်။

(ခ) သဒ္ဒနီတိ၌ အတိဝိယ ပါတော-ဟူသော (ပါထိကသုတ်)အဖွင့်ကိုထောက်၍ “ပဂေါသဒ္ဒေါ ပါတော-သဒ္ဒေန သမာနတ္ထော နိပါတော”ဟု ပြသည်။ ဆရာတော်ဦးဗုဓ်ကလည်း ယင်းအဖွင့်ကိုပင် ထောက်ဆ၍ (ယင်း နိဿယ၌) “အတိတော ပါတောသဒ္ဒေသာ ပဂေါ” စသည်ဖြင့် သုတ်တည်၍ ပြသေးသည်။ ပဂေ-ပုဒ် နိပါတ် ဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါတို့ဖြင့်လည်း သိသာနိုင်၏။ ပါတော-ပဂေဃေ-အတိပဂေ (အလမ္ဗုသာဇာတ်၊ ပါတရာသ-ပုဒ်အဖွင့်)။အာမိသခါဒနတ္ထာယ အနုပ္ပဂေယေဝ သန္နိပတိတာနံ ကာကာနံ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊ ၂)။ ပဂေဝ ‘တိ ပဋ္ဌမတ္တွေ့ နိပါတော (သီ-ဋီ-သစ်)။ ပြဂေ(သက္ကတ အဘိဓာန်များ)။ ပဂေ (ပါဠိအဘိဓာန်)။ပဂေဝ တရုံ (မဟာအနုရုဒ္ဓ) စသည်ဖြင့်လည်း တွေ့လတ္တံ့ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပဂေ-နိပါတ်ဟုသာ ယူခဲ့သော် အတိ+ပဂေါ+ခေါ၊ ပဂေ+ဧဝ-တို့အတွက် သုတ်သီးခြားတည်၍ စီရင်ဘွယ်မလိုတော့ပြီ။ တဖန် ပ-အဦ-ဖြင့် ပြီးသော (သက္ကတ၌) ပြာစီ(ပါဠိ၌) ပါစီပုဒ်ကိုပင် “အဒ္ဓုဿာ လောပေါ”ဟူသော ပါဏိနိသုတ်ဖြင့် စီရင်၍ ပြာဂ်(ပါဠိအရာ၌) ပါ-ဖြစ်လာသည်ဟု ကြံဆကာ အတိပါ+ခေါ၊ ပါ+ဧဝ-ဟု ပဒစ္ဆေဒ ပြုသင့်ကြောင်းကိုလည်း တေပိဋကသာရ ရတနာဝလိ-ဆရာဆိုးဖြတ်သည်။

(ဂ) နာမ်ပုဒ်ဝါဒကို ပြရာ၌ သီ-ဋီ-သစ်ဆရာသည် “သူရိယံ ဩလောကေတွာ အတိပ္ပဂဘာဝမေဝ (စောလွန်းသေးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်)ဒိသွာ”ဟူသော ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်ကို ကိုးကား၍ “အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာဝါတိ ပဌမန္တော ပဂသဒ္ဒေါ ဝ”ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ကို ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။ ဟုတ်၏။ နိပါတ်ဖြစ်လျှင် ‘အတိပ္ပဂေါဘာဝမေဝ’ဟုရင်း ‘အတိပ္ပဂေဘာဝမေဝ’ဟုရင်း သာ ပါဌ်ရှိရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော နေရာမျိုး၌ ပဂ-သဒ္ဒါ ပဌမန္တနာမ်ပုဒ်ဟု မှတ်ယူသင့်၏။ ပဌမံ ဂစ္ဆတိ ဒိဝသဘာဂေန ပဝတ္တတီတိ ပဂေါ-ဟုပြု။ (ပဂေဝ-ပုဒ်ကို ဋ္ဌ၊ ဋီ-တို့၌ ,ပဌမတ္ထ-ဟုရင်း ပဋိပက္ခတ္ထ-ဟုရင်း ဖွင့်သည့်အလိုအရ အောက်သုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

ဿာစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဥဒာဒဿနံ၊ ဥဒက်အမြင်သည်။သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏ဟု။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတီတိ၊ ဝန်ခံ၏”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သဗ္ဗညူ သဗ္ဗဒဿာဝီ အပရိသေသံ ဉာဏဒဿနံ ပဋိဇာနာတိ၊ စရတော စ မေ တိဋ္ဌတော စ သုတ္တဿ စ ဇာဂရဿ စ သတတံ သမိတံ ဉာဏဒဿနံ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ ဟူသော ဤသို့ ဆိုကြကုန်သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာ-တီတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝဲ၊ သို့။ အာဟံသု၊ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကုန် ပါသလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နု စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊စွပ်စွဲသည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိစ၊ ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကုန်ပါသလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေတေ၊ တို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝဲ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့် အတိုင်း ပြောဆိုကြကုန်သည်။ နဟောန္တိစ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံစ၊ ကိုလည်း။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိ သောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာကရမာနာ၊ ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ကုန်သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေနစ၊ အားဖြင့်လည်း။ နအဗ္ဘာစိက္ခေယျာမ၊ မစွပ်စွဲသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ဓမ္မဿ၊ အား။ အနုဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကရေယျာမ၊ ပြောဆိုသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ကောစိ၊ သော။သဟဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနုဝါဒေါ၊သည်။ဂါရယှံ၊ သော။ ဌာနံစ၊ သို့လည်း။နအာဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်သည်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူ၏”။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒီစေဝ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက် သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ (အောက်မေ့ခြင်းငှါ) အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿ-ရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဧကမ္ပိ၊ ရှေး၌ နေဘူး သော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိနည်း။ ကေမ္ပိ ဇာတိ ၊ တဘဝကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်းပြဘွယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ကုန်သော။ ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်(စိတ်)နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သောသမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤသာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ရှိ။ သစ္ဆိကတွာ၊ ရှိ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရှိ။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့၌ စွဲလမ်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်ကို။ အပ္ပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ အတ္ထိနုခေါဘိ၊ ရှိပါသလော"ဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ပ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့ကပ်ရောက်သော။ ကောစိ၊ သော။ ဂိဟိ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေဂိဟိ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပ္ပဟာယ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (တေဂိဟီ၊တို့သည်။)ကေဝေလ သတံ၊တရာသည်သာလျှင်။နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ဒွေယေဝသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ တီဏိယေဝသတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ စတ္တာရိယေဝသတာနိ၊ လေးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဉ္စယေဝသတာနိငါးရာတို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဝေသဒ္ဒါပုဒ်တိုင်းလိုက်စပ်)။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျောဝ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ အာဇီဝကသည် ¹။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီဝကော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ကပ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

၁။ ဤပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၌ ဗာဟိရပဗ္ဗဇ္ဇိတ်တို့၏ အထူးကို အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့မှ ထုတ်နုတ်၍ စုပေါင်းပြဦးအံ့။ သာသနာပ အယူရှင်များအားလုံးကို တိတ္ထိယ-ဟု ခေါ်သည်။ သတ္တာ တရန္တိ (ပ္လဝန္တိ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရောန္တိ) ဧတ္ထာတိ တိတ္ထံ၊ (ရေဆိပ်)။ တိတ္ထံ ဝိယ တိတ္ထံ၊ (အယူ)။ တိတ္ထေ ဇာတာ တိတ္ထိယာ၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ဂါတံ ဝါ တိတ္ထံ ဧတေသံ အတ္ထီတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထိကာ ဧဝ တိတ္ထိယာ၊ (အယူရှိသူ)။ ဤ၌ ကမ္မဝါဒီ ကိရိယဝါဒီဖြစ်သော ရသေ့ရဟန်းများလည်း ပါဝင်သည်။

ပရိဗ္ဗာဇက+ပရိ+ဝဇ+ဏ္ဍူ။ဃရာဝါသံ ပရိစ္စဇိတွာ ပဗ္ဗဇိတဝေသံ ဝါ ပရိဗ္ဗဟေတွာ ဝဇတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတီတိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ (ရဟန်းထု ရဟန်းယောင်)။ ၎င်းသည်လည်း ဦးပြည်းလျက် သင်္ကန်းဝတ်သူ (ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက) မဝတ်သူ (အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက)ဟူ၍ ၂မျိုးပြားသည်။ အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက သည်လည်း အစေလက, အာဇီဝက-ဟု ၂မျိုးပြားပြန်သည်။ ယင်းတွင် အစေလက ဟူသည် အချင်းဝတ်သိမ်း အဝတ်မဝတ်သူတည်း။ အာဇီဝကကား

သော၊ ထိုဘပ်သည်ကား။ ဣဓတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ နဝကနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာ တည်း ၁။ (စတ္တန္တရေ၊ ဤကိုးဆဲ့တကမ္ဘာအတွင်း၌။) ဧကေန၊ တယောက်သော အာဇီဝကကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ အာဇီဝကံ၊ ကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ။ သောပိ၊ ထိုအာဇီဝကသည်လည်း။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံသာလျှင် ပြုပြင်အပ်၏ဟု အယူရှိသည်။ ကိရိယဝါဒီ၊ ပြုအပ်သော လုံ့လ၏ အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အဒုံ တိတ္ထာယတနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူအကျင့်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ သဂ္ဂူပဂေနပိ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်သော အာဇီဝကမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ပ။ သုညံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ပဌမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

၁၈၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ 'လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣဒမေဝ

ကိုယ်အထက်ပိုင်း၌သာ အဝတ်အထည်သိုင်းလျက် အောက်ပိုင်း၌ အဝတ်မဝတ်။ ယင်း၂-မျိုးစလုံးကိုပင် နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇက-ဟု ခေါ်သည်။(သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၂၄၁-နှင့် ပေါဋ္ဌပါဒ သီ-ဋီ-သစ်)။အဝတ်ဖြူဝတ်သော တိတ္ထိကို ပဏ္ဍရင်္ဂခေါ်သည်။

နိဂဏ္ဌ-နိဂ္ဂဏ္ဌော ဂန္ထေဟိ နတ္ထိ ဝါ ဂန္ထော ယဿာတိ နိဂန္ထော-နိဂဏ္ဌော။ကိလေသာစသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိဟု ယူဆသောတိတ္ထိများတည်း။ (ဒီ-ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၃။ သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၂၇)။ ၎င်းတို့ကား အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌာ တိ သေတပဋ္ဋနိဂဏ္ဌမာဝရိုနေ့ာ" (ဥဒါန်း၊ ဋ္ဌ၊ ၃၀၀)- ကိုထောက်၍ရှင်း။ ရှေ့ကိုယ်ရှေ့ပိုင်းမှုသာ အဝတ် ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌာတိ ပုရိမဘာဂပဋိစ္ဆန္နာ(အံ-ဋ္ဌ၊ ၃၊ ၃၅)ကို ထောက်၍ရှင်း သိရသည်။ ဤမှုတပါး နိဂဏ္ဌတို့ကဲ့သို့ အဝတ်တထည်သာ ရှေ့ပိုင်း၌ ဝတ်သော (ဧကသာဋက)တိတ္ထိ၊ အမေးရှည်ထားသော တိတ္ထိ-စသည်ဖြင့် များစွာရှိပေသေးသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်၌ကား တိတ္ထိ-ဟူ၍ မရှိကြောင်း ဇာတ် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း (၄၅)ဗုဒ္ဓဝံ၊ ဋ္ဌ၊ (၂၃၂)တို့၌ လာသည်။ ရသေ့အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းတို့၏ အမူအကျင့်ကို အမ္ဗဋ္ဌသုတ်၊ စင်္ကာဝတ္ထိသုတ် အဖွင့် ဥဒါန်းသတ္တဇဋိလသုတ်အဖွင့် စသည်တို့၌ အကျယ်ရှုပါကုန်။ မြန်မာမှု၌ အစေလက-စသူတို့ကို တက္ကတွန်းဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။ "ထက်ကတွန်တိုင် ဆွမ်းခံစားသောတော" (ပုဂံဝိနည်းမိုရ်မင်စာ)။တိတ္ထိတသွန်း၊တက္ကတွန်း၊ ဒွန်းစဏ္ဍားမျိုးဆွေ။ (ကဝိလက္ခဏာ)စသည်ဖြင့် သုံးစွဲကြသော ယင်းဝေါဟာရကို တ-နှင့်နှ-ဆင်တူရှိမှားရှိသော သီဟိုဠ်အက္ခရာ နဂ္ဂမှ တက္က-ဖြစ်သည်ဟုရင်း၊တက္ကဒွန္ဒ(အကြံနှစ်ခွရှိသူ)ဟုရင်း အမျိုးမျိုးကြံဆကြသည်။တပ်အပ်မသိသာ။ ထို့ကြောင့် ဤတက္ကတွန်းဟူသော ဝေါဟာရသည် မည်သည့် ပါဠိ၏ အနက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆက်လက်ကြံဆရန် ဖြစ်သည်။

၁။ ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ-ဟု သတ္တမျန္တဖြင့်ရှိသော ပါဠိနက္ခရသည်။ကေတိ သေ ဣတောကပ္ပေ၊ (သိဒ္ဓိဗုဒ္ဓဝံသ)။ ပဥ္စဝီသေ ဣတောကပ္ပေ။ ဒွေနဝုတေ ဣတောကပ္ပေ (အပဒါန်) တို့နှင့် အသွား ချင်းညီ၏။ ကေနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်လည်းညီ၏။ဤပါဠိနက္ခရကို ဤသို့ယောဇနာရာ၏။ "ယံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဿရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ၉၁-ကမ္ဘာထက်၌။(ဥပမ္ပနေ့ာ၊ဖြစ်သော။)သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တည်း"။သောအရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဘုရားပင်တည်း။ (အတ္တာနံယေဝ ဂဟေတွာ ကထေတိ၊ ဋ္ဌ)။ ကေနဝုတိ-မှ ကေနဝုတ ဖြစ်နိုင်ပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၅၀-နှင့် ၅၁-သုတ်၌ ရှုလေ။

ဤငါ၏ အယူသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသော အယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီး တည်း'ဟူ၍။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိကိ ံ နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူသော။ဇတ်ံဂု ံ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ!ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ "လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးတည်း"ဟူ၍။ နခေါ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

[ကြွင်းသော ဝါကျများ၌၊ အသဿတော လောကော- စသည်ကို စူဠမာလုင်ကျသုတ် ၁၂၄- ပုဒ်ကို ကြည့်၍ရင်း၊ အကြွင်းပါဌ်ကို ယခု ပေးပြီးကို နည်းမှီး၍ရင်း အနက်သမ္မန်။]

၁၈၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ "ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ လောကော၊သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣဒမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဒိဋ္ဌိကိ ံ နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တိ၊ ယု။ နခေါ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိ ံ ပန အာဒီနဝံ၊ အဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ ဤဒိဋ္ဌိဘို့သို့။ အနုပဂတော၊ မကပ်ရောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

၁၈၉။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူသော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိဂတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ သည်။ဇတ်ံ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တောချုံသည်။ ဧသော ဒိဋ္ဌိကန္တာရော၊ ဤမိစ္ဆာ အယူတည်းဟူသော ခရီးခဲသည်။ဧတံ ဒိဋ္ဌိဝိသူကံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ငြောင့်ငံကျင်သည်။ ဧတံ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ဖန္ဒိတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ ဧတံဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ ဤမိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်။ သဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲနှင့်တကွ ဖြစ်၏။သဝိဃာတံ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အနုပဂတော၊ ကပ်ရောက်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ ဧတံ၊ဤအယူကို။ ဒိဋ္ဌိဂတန္တိ၊ မိစ္ဆာအယူဟူ၍။ အပနီတံ၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ပိ၊ ကြောင့်။ တထာဂတေန၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ သမုဒယော ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမောတိ၊ ချုပ်ခြင်း တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့် မြင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗမညိတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မညနာ (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားတို့၏။ သဗ္ဗမထိတာနံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော မထန (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားတို့၏။ သဗ္ဗအဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနာနုသယတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်

ဖွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ တစုံတခုသောစွဲလမ်းဘွယ် တရားကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၉၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်ဘုံဘဝ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ ခေါ၊ ဖြစ်၏ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (နယုဇ္ဇတိ၊ ၎)။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်သလော။ နစဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတိစ နစဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ န နဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတီတိ ခေါ၊ သည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိံ၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတီတိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတီတိ၊ မဖြစ်သလော ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ သည်။ နဥပေတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ အညာဏံ၊ မသိခြင်းသို့။ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပုရိမေန၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေန၊ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ မေ၊ ၏။ ယာပိ သော ပသာဒမတ္တာ၊ အကြင်ကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေ၊ အား။ အညာဏာယ၊ မသိခြင်းငှါ။ အလံဟိ အလံဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အလံ အလံ ဧဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သောအရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်သိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသော အယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော[၁]။ အညတြာစရိယကေန၊ တပါးသော အယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သည်။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊ မသိနိုင်။

၁။ အညတြ ယောဂေနာတိ အညတ္ထ ပယောဂေန။ မ႒။ အညတ္ထ ပယောဂေနာတိ ဣမမှာ နိယျာနိကသာသနာ အညသ္မိံ မိစ္ဆာသာသနေ ပဋ္ဋပယောဂေန။ ဋီကာ။

၁၉၁။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ (တေန ဟိ ဝစ္ဆာတိ ယသ္မာ တွံ သမ္မောဟ-မာပါဒိတ္တော ဝဒသိ တသ္မာ။ အဋ္ဌကထာ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေးပြဿနာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်၍မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်သင်သနည်း။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သစေ ဇလေယျ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိသည်။ ဇလတီတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ ဇလေယျ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတီတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျံ၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤ သို့ လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယောအယံအဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။ ဇလတိ၊ ၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဇလတီတိ၊ တောက်လောင်သနည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တွံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ပ။ ဇလတီတိ၊ သနည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ "မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယော အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ၊ ၏။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဇလတီတိ၊ တောက်လောင်၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယျ၊ အကယ်၍ ငြိမ်းငြားအံ့။ တွံ၊ သည်။ "မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ္ဂိ၊ သည်။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်း၏" ဟူ၍။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယျ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ပ။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေယျံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ သင်၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယော အယံ အဂ္ဂိ၊ အကြင်မီးသည်။ နိဗ္ဗုတော၊ ၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ကတမံ ဒိသံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားသနည်း။ ပုရတ္ထိမံဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ရင်း။ ဒက္ခိဏံဝါ၊ တောင်အရပ်သို့ရင်း။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့ရင်း။ ဥတ္တရံဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရင်း။ ဂတောတိ၊ သွားလေသလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝံ၊ ဤ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ တွံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နုပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ယံတိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ အကြင်မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဇလိ၊ တောက်လောင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြက်ထင်းဟူသော မီးစာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အညဿစ၊ တပါးသော မီးစာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ လောင်စာဟူသော အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတောတွေဝ၊ ငြိမ်းအေး၏ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁၉၂။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယေန ရူပေန၊ အကြင်ရုပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါကို။ ပညာပယမာနော၊ (ရူပီဟု)ပညတ်သည်ရှိသော်။ ပညပေယျ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရားသည်။ ဝါ၊ ၏။ တံရှုံ၊ ထိုရှုပ်သည်။ (ဥစ္စိန္နမူလံ-စသည်၌စပ်)။ ဝါ၊ ထိုရှုပ်ကို။ (ပဟီနံ၊ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ အနဘာဝံကတံ-၌စပ်)။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္စိန္နမူလံ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ် အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံကတံ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ၊ ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မံ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ရူပသင်္ခယဝိမုတ္တော၊ ရုပ်၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် နက်နဲ၏။ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဠှော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ သေယျထာပိ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့တည်း။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (အကြွင်းခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၌လည်း လွယ်ပြီ)။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဂါမဿ ဝါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ မဟာသာလရုက္ခော၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီး ၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ယ ကြေ-၄)။သာခါပလာသာ၊အခက်အရွက်တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ ပျက်စီးကုန်ရာ၏။ တစပပဋိကာ၊ အခွံအပွေးတို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဖေဂ္ဂူ၊ အကာတို့သည်။ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သော၊ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပဂတသာခါပလာသော၊ ကင်းသောအခက်အရွက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဋိကော၊ ကင်းသော အခွံအပွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကော၊ ကင်းသော အကာရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ အဿ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။အပဂတသာခါပလာသံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဋိကံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကံ၊ ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁၉၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

အထ ခေါ၊ သော။ သမယ်း၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဟကထီ၊ အတူတကွ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိ၏။သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။မေ၊အား။ သံခိတ္တေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်။ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့် လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသဿာမိ၊ ဟောတော် မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ သုဏာဟိ-နာလော့။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၉၄။ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ (ခေါ-ပဒပူရဏ)။ပ။ အမောဟော၊ သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ ပါဏာတိပါတော၊သူ့အသက်ကို လျှင်စွာချခြင်း(သတ်ခြင်း)သည်။ အကုသလံ၊ ၏။ (ခေါ-အနက်မဲ့)။ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏီ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ (ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းစေတနာသည်လည်းဟူ)။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဉစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသောအကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချောပစ်ကုံးတိုက်သော။ ဝါစာ၊စကားသည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာ၊သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်၌ တပ်မက်ခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ ပျက်စီးစေခြင်းသည်။ပ။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူသည်။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအယူသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝဏ္ဏ၊ဝဏ္ဏ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ ဒသ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ ယတောဘိက္ခုနော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ (ဇီဝက စက်ကိုသုတ်တို့၌ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပင်ရည်ညွှန်း၍ သာမညအားဖြင့် ဘိက္ခု-ဟု ဟောတော်မူသည်)။ ဝါ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ဝုသိတဝါ၊ သည်။ ကတကရဏီယော၊ သည်။ ဩဟိတဘာရော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊သည်။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ အညာ၊ ၍။ဝိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အရဟံ-စသည်အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ် ရှု၍ဆို)။

၁၉၅။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦးလော့။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။' ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ (သော)ဧကဘိက္ခုပိ၊ (ထို)တယောက်သောရဟန်းမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။) ဧကံယေဝ သတံ၊ တရာသည်-သာလျှင်။န၊ မဟုတ်ကုန်။ ဒွေယေဝ သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ -န၊ ကုန်။ပ။ ပဉ္စယေဝသတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ န၊ ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျောဝ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်ဦးလော့။ ယာဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝိကာ၊ သော။ ဧကာ၊ သော။ သာ ဘိက္ခုနီ ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။မမ၊ ၏။သာဝိကာ၊ ကုန်သော။ယာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တာဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။) ဧကံယေဝ သတံ၊ လျှင်။ န၊ မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။တိဋ္ဌန္တု၊ကုန်လော့။ယော ဥပါသကော၊သည်။ပဋ္ဌန္နံ၊ကုန်သော။ပ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မရှိ။ (ပဋ္ဌန္နံ-စသည်တို့၏ အနက်ကို စာပိုဒ် ၁၆၉-၌)။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်သော။ ဩဒါတဝသနော၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော။ သော ကေပိ ဥပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ အနာဝတ္တိဓမ္မာ၊ မရှိကုန်။ (တေ ဥပါသကာ၊တို့သည်။) ကေဝံယေဝ သတံ၊လျှင်။နမဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဂိဟီ၊ ကုန်သော။ ဩဒါတဝသနာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊တို့သည်။တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်လော့။ ယော ဥပါသကော၊ သည်။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ တပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊သော။ ဩဒါတဝသနော၊ သော။ ကာမဘောဂီ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားသော။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမအတိုင်း ပြုကျင့်သော။ ဩဝါဒပဋိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာသော။ သော ကေပိ ဥပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ယေ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ ဥပါသကာ၊ တို့သည်။) ကေဝံယေဝသတံ၊လျှင်။နမဟုတ်။ပ။ ဘိယျော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဥပါသိကာ နှစ်ဝါကျတို့ကို ဥပါသက နှစ်ဝါကျ မှီး၍ အနက်သမွန်)။

၁၉၆။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤ(အရဟတ္တဖိုလ်)တရားကို။ ဘဝံယေဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။အာရာဓကော၊အကျင့်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံစေသည်။သစေ အဘ-ဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ဘိက္ခူစ၊ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာရာဓကာ၊ ကုန်သည်။ သစေနော အဘဝိဿံသု၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။တေန အင်္ဂေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသေးသည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ဘဝံစေဝ ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ အာရာဓကော၊ ပြီးပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာရာဓကာ၊ ပြီးပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ သော်။တေန အင်္ဂေန၊ ကြောင့်။ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ပရိပူရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းသော ဝါကျတို့ကို ဘိက္ခုဝါကျမှီး၍ အနက်သမွန်)။

၁၉၇။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့ ရှိုင်း၏။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒရာကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်း၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရှိင်း၏။ နိမ္မာနံ၊ ကို။ အာဟစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ (အဘိက္ကန္တ-အစ အလတ္ထ ဥပသမ္ပဒံ-အဆုံး ရှိသော ဝါကျများကို ကုက္ကုရဝတိကသုတ် စာပိုဒ် ၇၂-၌ရှု အနက်သမ္ဗန်)။

အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာသေးသော[၁]။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဍ္ဎမာသူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ လခွဲ-ဝက်ရှိလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ (မယာ၊ သည်။) သေခေန၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဉာဏ်ဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ သေခါယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောဖိုလ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊ ထိုဖိုလ်သို့။ မယာ၊ သည်။ အနုပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်သည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ သမထဉ္စ၊ သမထကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း။ ဒွေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့ (ပွါးများလော့)။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ခုတ၊ သည်။ သမထော စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာ စ၊ ကိုလည်းကောင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝတ္တိသန္တိ-စပ်)။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော်။ အနေကဓာတုပဋိဝေဓာယ၊ များစွာသောဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၁၉၇။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သော တွံ၊ ထိုသင်သည်။ "အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပစ္စနုဘဝေယျံ၊ ခံစားလို၏။ ဧကောပိ ဟုတွာ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဗဟု-ဓာပိ ဟုတွာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကောအဿံ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လို၏။ အာဝိ-ဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌ရှင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌ရှင်း။ တိရောကုဍ္ဍံ၊ နံရံခြားရာ၌ရှင်း။ တိရော-ပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌ရှင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌ရှင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမူ၍။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားနိုင်သို၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်သို၏။ အဘိဇ္ဇမာနေ၊ အစိမ့်ဒွန်ကြောင်း မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားနိုင်လို၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမေယျံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလ နေ တို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသေယျံ၊ သုံးသပ်နိုင်လို၏။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ဆုပ်ကိုင်နိုင်လို၏။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ကို။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်လို၏" ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်လျှင်။ အာကင်္ခသိ၊ အလိုရှိအံ့။ (တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။) တတြတတြေဝ၊ ထိုထိုတန်ခိုး အဘိညာဉ်အရာ၌။ သတိအာယတနေ၊ သတိဟူသော

၁။ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတဿ ယဿာတိ အစိရပဗ္ဗဇိတော။ (ရဟန်းပြုသော ဝစ္ဆဂေါတ္တအား မကြာမြင့်ခြင်းရှိလတ်သော်)။ ပဗ္ဗဇနံ ဝါ ပဗ္ဗဇိတံ၊ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ ယဿ သောယံ-ဟု လည်းပြု။ ဤနှင့်အလားတူသော အစိရပရိနိဗ္ဗုတေ, အတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ, အစိရပက္ကန္တ-စသောပုဒ်တို့၏ ဗာဟိရတ္ထဗာဟိရတ္ထ-ဖြစ်ပုံကို သဒ္ဒနီတိ ဗဟုဗ္ဗီဟိနိဒ္ဒေသ၌ အကျယ်ရှု။ အဍ္ဎမာသူပသမ္ပန္နော-လည်း ဧကမာသာဘိသိတ္တ-နှင့် တူ၏။ ရှင်း၌ရှုလေ။

အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သက္ခိဘူတံ၊ သက်သေထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ (၁)

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။သော တို့၊ သည်။ "အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သော်တပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏေယျုံ၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင်အသံတို့သည်လည်း။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏေယျန္တိ၊ ကြားနိုင်လို၏" ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ တ္တံ့။ (၂)

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။သော တို့၊ သည်။ "စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနေယျံ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယျံ၏။ ဝီတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ ကျဉ်းကြုံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ အရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာ စိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ပ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာသို့ မရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနေယျန္တိ၊ သိနိုင်လို၏" ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၃)

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ သောတို့၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ပ။ အနုဿရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၄)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သိမှန်]။

ဝဏ္ဏ၊ ဝဏ္ဏ။ သောတို့၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ပ။ ပဇာနေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၅)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၅-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သိမှန်]။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတံ၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခိဿသိ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၆)

၁၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၇၂-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ)။

၂၀၀။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တောသည်။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြပါကုန်အံ့နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ဝန္ဒထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော့။ 'ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝစ္ဆဂေါတ္တောသည်။ပ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝါ၊ ကို။ ပရိစိဏ္ဏော၊ (တရားတော်ဖြင့်) လုပ်ကျွေးအပ်ပါပြီ။ (အရဟတ္တံ ဗျာကရောန္တော ဧဝမာဟ)။ မေ၊ သည်။ သုဂတော၊ ကို။ ပရိစိဏ္ဏော ဘိ ပါပြီဟု။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေတီတိ၊ လျှောက်ပါ၏'ဟူ၍။ ဧဝဉ္စ၊ လည်း။ ဝဒေထ၊ ကုန်လော့"။ (ဣတိ၊ ဤသို့မှာကြား၏။) သောဘိက္ခူ။ ဘိုသည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ပ။ ဝဒေတီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌ပင်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏ စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ ဝစ္ဆ၏စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ "ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာရှိ၏။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါတိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏" ဟူ၍။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ပ။ မဟာနုဘာဝေါတိ၊ ဟူသော။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ မဟာဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၄-ဒီဃနခသုတ်

၂၀၁။ (ဧဝံ မေ သုတံပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ သူကရခတာယံ၊ သူကရခတာမည်သော(ဝက်တူး) လိုဏ်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မှ။ အဟံ ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ 'မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နက္ခမတီတိ၊ မနှစ်သက်

ဟူ၍။ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝေဒိဋ္ဌိတိ၊ဤသို့ အယူရှိ၏”ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တေ၊ ၏။ “မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ သက်”ဟူသော။ ယာပိ သော ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္တိ၊ ၏။) သောပိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်လည်း။ တေ၊ အား။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။မေ၊ အား။ သောဒိဋ္ဌိ၊သည်။စေ ခမေယျ၊ငြားအံ့။တမ္ပိ၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။တမ္ပိ၊ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောစကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ယေ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ တမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ အဿာတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။တံစေဝ ဒိဋ္ဌိံ၊ထိုအယူကိုလည်း။နပ္ပဇဟန္တိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်။ အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိံ၊ တပါးသော အယူကိုလည်း။ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲယူကုန်၏။ အတော၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ထက်။တေ၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ (ဟိကာရော နိပါတမတ္တံ-ဌ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ယေ၊ တို့သည်။ တမ္ပိ၊လည်း။ပ။ အဿာတိ၊၏ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တဉ္စေဝ ဒိဋ္ဌိံ၊ ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိံ၊ကိုလည်း။ နဥပါဒိယန္တိ၊ ကုန်။ အတော၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ထက်။ တေ၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ တနူ၊ နည်းပါးကုန်၏။ တနုတရာ၊ အလွန်နည်းပါးကုန်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊န။မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတီတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော။ ေကော၊ အချို့ကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ မနှစ်သက်ဟူ၍။ပ။ မေ၊ အား။ ဧကစ္စံ၊ အချို့သောဒိဋ္ဌိသည်။ ခမတိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ဧကစ္စံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ဟူ၍။ (အကြောင်းလွယ်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တတြ၊ ထိုသုံးမျိုးသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ပ။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌ ဖြစ်၏။ သသံယောဂါယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ယှဉ်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ဥပါဒါနာယ၊ စွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ တတြ၊ တို့တွင်။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ဝေဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်သော။ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္တိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။အသာရာဂါယ၊ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။သန္တိကေ၊၏။ပ။ အနုပါဒါနာယ၊ မစွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃနခေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူကို။ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊

သည်။မေ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူကို။ သမုက္ကံသေတိတိ၊ အလွန် ချီးမွမ်းတော်မူ၏”ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းပုံဏ္ဏားတို့တွင်။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတီတိ၊ ၏”ဟူသော။ ယာအယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ သည်။ ဣမံဒိဋ္ဌိံ ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဿနှလုံးသွင်း၍။ “ဣဒမေဝ၊ သာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း” ဟူ၍။ စေ ဝေါဟရေယျ၊ အကယ်၍ပြောဆိုငြားအံ့။(ဧဝံ သော်။)မေ၊ အား။ ဒွီဟိ၊ နှစ်မျိုးသော ရဟန်းပုံဏ္ဏားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဝေံဝါဒီ၊ သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယော စာယံ သမဏော ဝါ၊ သည်၎င်း။ ယော စာယံ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) မေ၊ အား။ပ။ နက္ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယောစာယံ သမဏောဝါ၊ သည်၎င်း။ ယောစာယံ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊သည်၎င်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဒွီဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းပုံဏ္ဏားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဂ္ဂဟေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ဝိဝါဒေ၊ သည်။သတိ၊သော်။ဝိဃာတော၊ဆင်းရဲခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဝိဃာတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဟေသာ၊ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝိဂ္ဂဟဉ္စ၊ ကို၎င်း။ ပ။ ဝိဟေသဉ္စ၊ ကို၎င်း။ အတ္တနိ၊ ၌။သမ္ပဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ တဉ္စေဝ ဒိဋ္ဌိံ ၊ထိုအယူကိုလည်း။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိံ ၊ တပါးသောအယူကိုလည်း။ နုပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဧဝံ သို့။ ဧတာသံ ဒိဋ္ဌီနံ၊ ဤအယူတို့ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ သို့။ ဧတာသံ ဒိဋ္ဌီနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၂၀၃-၂၀၄-ပါကျဘို့ကို ၂၀၂-ပါကျကို နည်းမှီး၍ သမွန်]။

၂၀၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘတို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြင်သော။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ထမင်း မုယောမုန့်တို့ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ကွဲပျက်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို။ (ဤအနက်အားလုံး မ-၁-ဝမ္မိကသုတ် ၂၅၁- ပိုဒ်ကိုမှီး၍ ပေးသည်)။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ဒုက္ခတော၊ မချမ်းသာသော အားဖြင့်။ရောဂတော၊ ရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာနှင့် တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ ငြောင့်နှင့် တူသောအားဖြင့်။အဃတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ပြင်ပဖြစ်သော အားဖြင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။ သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ခသာအားဖြင့်။ သမနုပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏။ (၎င်းအနက်များ မ-၂၊ မာလုကျပုတ္တသုတ်၊ ၁၃၃-ပိုဒ်၌ပါခဲ့ပြီ။ လက္ခဏတ္တယယှုပုံ ပြန်ရှု)။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ (ပဿိယတိ-၌စပ်)။ ဣမံကာယံ၊ကို။ပ။ သမနုပဿတော၊ ရှုသော်။ ကာယသ္မိံ ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ယော ကာယဆန္ဒော၊ အကြောင်ကိုယ်၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ယောကာယသ္နေဟော၊ အကြြင် ကိုယ်၌ ဖြစ်သော တဏှာစေးသည်။ယာ ကာယန္ဝယတာ၊ အကြြင်ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်တတ်သော ကိလေသာ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ဣမာဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ငှင်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ငှင်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ငှင်းတည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ယသ္မိံသမယေ၊ ၌။ သုခံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံသမယေ၊ ၌။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။နေဝ ဝေဒေတိ၊ မခံစား။ပ။ အဒုက္ခမသုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နှ။ သုခါပိ ခေါ ဝေဒနာ၊ သည်လည်း။အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ သင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သောတရားဖြစ်၏။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်၏။ခယဓမ္မာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောသဘောရှိ၏။နိရောဓဓမ္မာ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿံ၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ကြားအပ်သော အာဂမ အဓိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သုခါယပိ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ သော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊ ပြီဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နှ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေနစိ၊ တစုံတခုသောသူနှင့်တကွ။ နသံဝဒတိ၊ မငြင်းခုံ။ ကေနစိ၊ နှင့်တကွ။ နဝိဝဒတိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မဆို။ လောကေ၊ ၌။ ယဉ္စ၊ အကြင်ပညတ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။တေန၊ ထိုပညတ်ဖြင့်။ အပရာမသံ၊မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်ခပ်လျက်။ဘဂဝတော၊ ၏။ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ။ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “နော၊ တို့အား။ဘဂဝါ၊သည်။တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ (ပဟာန်-၌စပ်)။အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟကိရ၊ ဟောတော်မူသတတ်။နော၊တို့ အား။ပ။ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ တပန် စွန့်ခြင်းကို။အာဟကိရာတိ၊၏”ဟူသော။ဧတံ၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ဆင်ခြင်သော။အာယသ္မတောသာရိပုတ္တဿ၊၏။(စိတ္တံ-၌စပ်)။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော စွဲလမ်းဘွယ်ကို မစွဲလမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဒီဃနခဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အကြင်တရားသည်။ ပ။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ ဟူသော။ ဝိရဇံ၊ သော။ပ။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဧတ္တာဝတာ၊ သော။ ဒီဃနခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၂၀၇။ (ဧဝံမေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရု တိုင်းတို့၌။ကမ္မာသဓမ္မံနာမ၊ သော[၁]။ ကုရူနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌။)ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဿ၊

၁။ ကမ္မာသဓမ္မ,ကမ္မာသဒမ္မ-အမည်တွင်ပုံကို မ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၃၂-(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်)၌ ရှုပါ။

ဘာရဒွါဇအနွယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အဂျာဂါရေ၊ မီးတင်းကုပ်၌။ တိဏသန္ထာရကေ၊ မြက်အခင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အသခေါ၌။ပ။ဒိဝါဝိဟာရတော၊နေ့သန့်စင်ရန်အသို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တဝနသဏ္ဍ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဝင်၍ ။ အညတရသ္မိံ ၊ တပင်သော။ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အထခေါ၌။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဇင်္ဃဝိဟာရံ၊ခြေကျင်လျှောက်ခြင်းငှါ။အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက်ဤရောက် စကြံ့ လျှောက်လျက်၊ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုသို့ဤဤသွည့်လည်လျက်။ (အနု-ပုနပ္ပုနံ-အနက်ဟောကြံ)။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဿ၊ သော။ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။အဂျာ-ဂါရေ၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ ခင်းထားအပ်သော။ တိဏသန္ထာရကံ၊ ကို။အဒ္ဒသာခေါ၊ပြီ။ဒိသွာနၭ၍။ဘာရဒွါ-ဇဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။"ဘောတောဘာရဒွါဇဿ၊သည်။(ပညတ္တော-၌စပ်)။ဝါ၊၏။အဂျာ-ဂါရေ၊ ၌။ တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းငယ်ကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူအတွက်။ပညတ္တောနုခင်းထား အပ်ပါသနည်း။ သမဏသေယျာနုရူပံမညေတိ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော နေရာထင်၏" ဟူသော၊။တော၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (သမဏသေယျာနုရူပန္တိ သမဏဿ အနုစ္ဆဝိကာ သေယျာဠိကာ)။ ဘောမာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင် မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။"သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊၏။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။(ဒုင်းအနက်သည်-မ-၁၊သာလေယျကသုတ် ၄၃၉-ပိုဒ်၌ရှင်း၊ မ-၂သေခသုတ် ၂၅-ပိုဒ်၌ရှင်း၊ အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ရှင်း ပါ၏)။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအတွက်။သော သေယျာ၊ဤ(မြက်အခင်း)နေရာကို။ ပညတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘာရဒွါဇကပြော၏။ ဘောဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ ဘူနဟုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကြီးပွါးခြင်းရှိသော။(ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော[၁])။တဿ ဘောတော

၁။ ဘြူဏဟ-သဒ္ဒါသည် ကိုယ်ဝန်-သူငယ်ဟူသော အနက်ကို ဟော၍ ဘြူဏဟာ, ဘြူဏဟန-သဒ္ဒါတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ အနက်ကို ဟောကြောင်း သက္ကတ,ဟိန္ဒီ,အင်္ဂလိပ်(ပါဠိ)အဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုကြသည်။ ထို့ ကြောင့်လည်း ဤသုတ်ပါ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အား ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူအဖြစ် ပြောဆိုလိုသည်ဟု ယူဆကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်တွင် မှားသည်ဟူသော ရှုပ်ထွေးချက်တရပ် ရှိခဲ့ဘူး၏၊ (ဟားဗာဒ်ယူနီဗာစီတီ-ထုတ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဒါန်း၌)။ သိရာတွင် ယခုခေတ်ရှိ ယင်းအဘိဓာန်များနှင့်ရင်း ဗြာဟ္မဏကျမ်းစာများနှင့်ရင်း မညီဟု ဆိုလိုက ဆိုနိုင်သော် လည်း ဤပါဠိတော်နှင့်ကား မညီဟုဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းဘူနဟု-ပုဒ်ကို ဇော၌ဗ္ဗာဇ၌ ကာယဒွါရ၌သာမက ကျန်အာရုံ ဒွါရခြောက်ခုလုံး၌ သုံးစွဲထားသည့် အပြင် မာဂဏ္ဍိယကိုယ်တိုင်ကပင် "ဝေ ယှာ နော သုတ္တေ ဩစရတိ" ဟု ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့် အခြား မည် သည့်နေရာ၌မဆို ဘူနဟု ဘူနဟန-ပုဒ်ရှိသမျှ ဘူန ကြီးပွါးခြင်း ဟန ဖျက်ဆီးသူ ဟူသာ အနက်ပြန်ဆိုသင့်လေ သည်။ ဤအတိုင်းလည်း ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ဘူနဟုနောတိ ဟတဝဍ္ဎိနော မရိယာဒကာရကဿ၊ ကသ္မာ ဧဝမာဟ ၊ ဆသု ဒွါရေသု ဝဍ္ဎိပညာ ပန လဒ္ဓိကတ္တာ (၁)။ ဘူနံ ဝုဍ္ဎိ ဝဍ္ဎိ(တံ)၊ တံ ဟန္တီတိ ဘူနဟုနော၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနောတိ။ တံ ပနာယံ စက္ခာ ဒိသု သံဝရဝိဓာနံ ဝဍ္ဎိဟနနံ မညတိ၊ တေနာဟ-မရိယာဒကာရကဿာတိ။ (၃)။ ဘူနံ ဝုဍ္ဎိ ဝဍ္ဎိ၊ တဿ ဟနနံ သာတော ဝေဒသန္တိ ဘူနဟစ္စာနိ၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနိတိ။ (အံ-ဋီ)

အံ-ဋ္ဌ၊ ၃။ ၁၇၉။ ရင်းဋီ။ သုတ္တနိ-ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၉၉။ နေတ္တိ-ဋ္ဌ၊ ၂၂၃။ ရင်းဝိဘာဝနီ ၃၇၈။ပဋ္ဌာကနိပါတ်-မှုပါလ ဇာတ်၊ (ဘူနဟတ-ဂှိသည်)။ သင့်နိပါတ်- သံကိစ္စဇာတ်တို့၌လည်း (အကြောင်းအားလျော်စွာ) မိမိကြီးပွါးရေးကို ဖျက်ဆီးသူ့နှင့်သမျှအား ဘူနဟု, ဘူနဟစ္စ, ဘူနဟတ-ဟု သုံးစွဲကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဂေါတမဿ၊အတွက်။သေယျံ၊ကို။အဒ္ဒသာမ၊မြင်ကုန်ပြီ။ (တေမယံ၊တို့သည်။) ဒုဒ္ဒိဋ္ဌ၊မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သောအရာကို။ ဝါ၊ မမြင်သင့်သောအရာကို။ အဒ္ဒသာမ ဝတ၊ မြင်ရကုန်စွတကား။ ဘောဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ဒုဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ကို။အဒ္ဒသာမဝတ၊တကား။ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယကပြော၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။တေဝါစံ၊ကို။ရက္ခသု၊စောင့်စည်းလော့။မာဂဏ္ဍိယယ၊ယ။တေဝါစံ၊ကို။ ရက္ခသု၊လော့။ ဟိမှန်၏။ အရိယေ၊စင်ကြယ်သော။ ဉာယေ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလေ၊အပြစ် မရှိသော။ဓမ္မေ၊ (မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်) တရား၌။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော။ ဝိနီတာ၊ဆုံးမ အပ်ပြီး (ယဉ်ကျေး) ကုန်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊၏။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းပညာရှိတို့ သည်ရှင်း။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိတို့သည်ရှင်း။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ လူပညာရှိ တို့သည် ရှင်း။ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ရဟန်းပညာရှိတို့သည်ရှင်း။ ဗဟူ၊များကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့တားမြစ်၏။ ဘောဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ မယံ၊ တို့သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။စေပိယဿေ- ယျာမ၊ အကယ်၍ မြင်ရကုန်အံ့။ (ဝေသာ၊ သော်။) သမ္မုခါပိ၊ ၌လည်း။ နံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ "သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ ဘူနဟုတိ၊ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးသူ"ဟူ၍။ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။သုတ္တေ၊သုတ်၌။ဝေ၊သို့။ ဩစရတိ၊လာ၏။ (တသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ဆို၏။ဘောတော မာဂဏ္ဍိယဿ၊ အား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။သစေ အဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးအံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ပြောကြားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘာရဒွါဇက ပြောဆို၏။ ဘဝံဘာရဒွါဇော၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိ သည်ဖြစ်၍ (မငဲ့ကွက်ပဲ)။ ဝုတ္တော၊ (ငါ) ဆိုအပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ပြော၏။

၂၀၈။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊သော။ ဒိဗ္ဗာယသော- တဓာတုယာ၊ ဖြင့်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ မာဂဏ္ဍိယေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဣမံကထာသလ္လာပံ၊ ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊၌။ပ။ဘာရဒွါဇဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘာရ ဒွါဇ၊ဇ။ တေ၊ သင်အား။ မာဂဏ္ဍိယေန၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဣမံယေဝ တိဏ္ဏ- သန္ထာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပန္နာဘိ၊ ဖြစ်သလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ဘောတောဂေါတမဿ၊အား။ဧတဒေဝ၊ဤ (တိဏ္ဏသန္ထာ- ရက) စကားကိုသာလျှင်။အာရောစေတုကာမာ၊ပြောကြားလိုပါကုန်၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။

ဆက်လက်စဉ်းစားဘွယ်ရှိသည်ကား ပြဆိုပြီး ဘူနဟု-ပါရှိသည့် နေရာအားလုံးတွင် မည်သည့်နေရာနှင့်မျှ "ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ"ဟူသော အနက်သည် မဆီလျော်ရကား အဆိုပါအဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုသော ဘြူဏဟာ, ဘြူဏဟန်-နှင့် ဘူနဟု, ဘူနဟန-ပုဒ်တို့ကို အတ္တတူမဟုတ်ပဲ ရောထွေးယူဆခြင်းလော၊ သို့မဟုတ် ပါဠိ၌လည်း ကြီးပွါးခြင်းဟော ဘူတမှတ-နှင့် နှ-ရောထွေး ပြောင်းလွဲနေခြင်းလော ဟု စဉ်းစားဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ (သီဟိုဠ် အက္ခရာ၌ တနှင့် နှ-ထင်တူဟိုမှားရှိသည်)။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ အနက္ခာတံယေဝ၊ မပြောကြားအပ်သေးသော စကားကိုသာလျှင်။ အက္ခာသီတိ၊ပြောကြားတော်မူပြီ" ဟူသော။ တေံးကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာရဒွါဇဂေါ-တ္တေနုဿော။ပြောဘွဏေနနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။အယမ္ပိ အန္တရာကထာ။ဤအကြားဖြစ်သော(ပြောဆဲ) စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။မာဂဏ္ဍိယံ၊ သော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ဘဂဝါ၊သည်—

၂၀၉။ "မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ရူပါရာမံ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိ၏။ ရူပရတံ၊ ရူပါရုံ၌ မွေ့လျော်တတ်၏။ ရူပသမ္မုဒိတံ၊ ရူပါရုံဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ဝါ၊ ရူပါရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ သံဝုတံ၊ပိတ်ပင်အပ်၏။ တဿစ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို လည်း။ သံဝရာယ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းငှါလည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်ရွယ်၍။ သမဏော၊ဂေါတမော၊သည်။ဘူနဟု၊ဘိ၊(စက္ခုဒွါရ၌) ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်စီးသူ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံနု၊ ပြောဆိုအပ်သလော"။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မေ၊ ငါသည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဧတဒေဝ၊ ဤတရား ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဘူနဟု၊ဘိ၊ ဟူ၍။ ဘာသိတံ၊ ပြော ဆိုအပ်၏။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ဝေ၊သို့။ ဩဝရတိ၊လာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။(အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၂၁၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိံ၊မညသိနည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ဣဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်။ ပရိစာရိတပုဗ္ဗော၊ မွေ့လျော်ခံစားဘူးသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊၌။ ရူပါနံယေဝ၊ ရူပါရုံတို့၏သာလျှင်။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုရင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုရင်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဘွယ်ကိုရင်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ရူပတဏှံ၊ ရူပါရုံ၌ဘပ်တတ်သော တဏှာကို။ပဟာယ၊ပယ်၍။ ရူပပရိဠာဟံ၊ ရူပါရုံ ကြောင့်ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းကို။ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန္တာအား။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဘူနဟု-ဟူ၍ ဆိုဦးမည်လားဟူလို)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရာဆိုဘွယ်သည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဋ္ဌေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ စက္ခုဝိညေယျေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံတို့ဖြင့်ရင်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂိဘူတော၊ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိံ၊ မွေ့လျော်ခံစားဘူးပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဿ မယှံ၊အား။ဝါ၊၏။ ဧကော၊

တဆောင်သော။ဝဏ္ဏိကော၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရှင်း[၁]။ ဧကော၊သော။ ဟေမန္တိကော၊ဆောင်းလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရှင်း။ဧကော၊ သော။ ဂိမှိကော၊ နွေလပတ်သုံး နေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ရှင်း။ (ဣတိ၊ ဤသို့၊) တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သောခေါ်အပ်၊ ထိုငါသည်။ဝဿိကေ၊ သော။ ပါသာဒေ၌။ ဝဿိကေ၊ မိုးဥတု၌ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နိပ္ပုရိသေဟိ၊ ကင်းသောယောကျ်ား ရှိကုန်သော။ တူရိယေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိစာရယမာနော၊ မွေ့လျော်ခံစားလျက်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်၏ အောက်သို့။ နဩရောဟာမိ၊ မဆင်း။ သော၊ ထိုငါသည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ကာမာနံ၊ ယော၊ ကာမဂုဏ်တို့၏သာလျှင်။သမုဒယဥ္စ၊ကိုရင်း။ပ။ဝူပသန္တစိတ္တော၊၍။ဝိဟရာမိ၊၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ ကာမေသု၊တို့၌။အဝီတ ရာဂေ၊ မကင်းသောရာဂ ရှိကုန်သော။ ကာမတဏှာဟိ၊ ကာမတဏှာတို့သည်။ ခဇ္ဇမာနေ၊ ခဲအပ်ကုန်သော။ ကာမပရိဠာဟေန၊ ကာမဂုဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော အပူသည်။ ပရိဍယှမာနေ၊ လောင်မြိုက်အပ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တေ၊မှီဝဲကုန်သော။အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုငါသည်။တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ [၂]။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌။ နအဘိရမာမိ၊ မပျော်မွေ့။ တံ၊ ထိုမတောင့်တ မပျော်မွေ့ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ယံ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ယာ အယံရတိ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ (ဝေသိုက်စပ်)။ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သုခံအပိ၊ ချမ်းသာကိုသော်လည်း။ သမဓိဂယှ၊ လွှမ်းမိုးသာလွန်၍။ (တတော ဝိသိဋ္ဌတရာ။ အဋ္ဌ။ နိဂ္ဂယှ။ ဋီကာ)။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ တာယရတိယာ၊ ဖြင့်။ ရမမာနော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟီနဿ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်၌။ နအဘိရမာမိ၊ မမွေ့လျော်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း)။

၂၁၂။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။သေယျထာပိ၊ ဆိုဘိ။ အဍ္ဍော၊ကြွယ်ဝသော။ မဟဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သူကြွယ်သည်ရှင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်၏ သားသည်ရှင်း။ပ။ ပရိစာရေယျ၊ မွေ့လျော်ခံစားရာ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ဝါ၊သူကြွယ်၏သားသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရိတွာ၊ ကျင့်၍။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ ၌။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာတို့၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျတံ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌။ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌။ အစ္ဆရာသံဃပရိဝုတော၊ နတ်သမီးအပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ပရိစရေယျ၊၏။ သော၊သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတံ၊ သော။ သမင်္ဂိဘူတံ၊ သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ သော။ ဂဟပတိံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တံ ဝါ၊ကိုရင်း။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ သောဒေဝပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။နန္ဒနေဝနေ၊၌။ပ။ပရိစာရယမာနော၊မွေ့လျော်ခံစားသည်ရှိသော်။

၁။ ဝဿံ ဝါသော ဝဿံ (ဥတ္တရပဒလောပ)။ ဝဿံ အရဟတီတိ ဝဿိကော။ အဋ္ဌကထာ။
၂။ ပိဟာမိယောဂေ ဝုဍ္ဍိတော ဟောဝါ ဒေဝါပို တဿ ပိဟာယန္တိ ပတ္ထေန္တီတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

အမုဿ ဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏ရင်း။ အမုဿ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊ ၏ရင်း။ မာနုသကာနံ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့အား မူလည်း။ ပိဟေယျ အပိနု၊ တောင့်တရာသလော။ မာနုသကေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိဝါ၊တို့ကြောင့်မူလည်း။ အာဝတ္တေယျအပိနု၊ ပြန်လည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မာနုသကေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ထက်။ ဒိဗ္ဗကာမာ၊နတ်၌ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့ သည်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်ကုန်သည်ရင်း။ ပဏီတ-တရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏ ။ (တသ္မာ၊ တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၃။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အရုဂတ္တော၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိသော။ ပက္က-ဂတ္တော၊ အနာဒုံညှိုးနှင့်သောကိုယ်ရှိသော။ ကိမီဟိ၊ ပိုးသောက်တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ ကိုက်ခဲအပ်သော။ ကုဋ္ဌိ၊ နူနာစွဲသော။ ပုရိသော၊သည်။ နခေဟိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ဝဏမုခါနိ၊ အနာဝတို့ကို။ ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော၊ ကုတ်ဖဲ့သျက်။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိတာပေယျ၊ ကင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုနူနာစွဲသောယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ရင်း။ ဉာတိ-သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်ရင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ အနာတည်းဟူသောငြောင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ အား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ ထိုနူနာစွဲသော ယောကျ်ားသည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ ကုဋ္ဌေဟိ၊ နူနာတို့မှ။ ပရိမုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ သည်။ သေရီ၊ ဆေးဆရာကင်း၍ တကိုယ်ချင်းနေနိုင်သည်။ (သ + ဤရ + ဏီ)။ သယံဝသီ၊ မိမိ အလိုအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ယေန ကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ အညံ့ကုဋ္ဌိ၊ သော။ ပ။ ပရိတာပေန္တံ၊ သော။ အညံ၊ သော။ ကုဋ္ဌိံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ သောပုရိသော၊ ထိုနူနာပျောက်ပြီးသောယောကျ်ား သည်။ ကုဋ္ဌိဿ၊နူနာရှိသော။အမုဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။အင်္ဂါရကာသုယာဝါ၊အားရင်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ပဋိသေဝနာယဝါ၊ မှီဝဲခြင်းအားရင်း။ ပိဟေယျအပိနု၊တောင့်တရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ရောဂေ၊ ရောဂါ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ကုစား အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ရောဂေ၊သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်၏)။

၂၁၄။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ပ။ယေနကာမံဂမော၊ သည်။ အဿ ဖြစ်ရာ၏။တမေနံ၊ထိုနူနာမှ လွတ် မြောက်ပြီးသော ယောကျ်ားကို။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ ဘော ပုရိသော။ သည်။ ဣတိ စိတ်စေဝ၊ ထိုမှ ဤ၌သာလျှင်။ ကာယ၊ကိုယ်ကို။ သုန္ဒရမေဃျအပိနာ၊ ညွတ်စေ ရသလော (ရှုန်းကန်ရသလော)။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဝေါ၊ ညွတ်စေရာပါ၏။ တံ၊ ထို ညွှတ်စေခြင်းသည်။ ကိံ ဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အသုအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်။ ဒုက္ခသမ္ဖဿော စေဝ၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်၎င်း။ မဟာဘိတာပေါစ၊ အလွန် အလွန်ပူစေခြင်းရှိသည်၎င်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ ကြီးသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်၎င်း။ ဟောတိ၊၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသမ္ဖဿောစေဝ၊ သည်၎င်း။ မဟာဘိတာပေါစ၊သည်၎င်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ သည်၎င်း။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒုက္ခသမ္ဖဿောစေဝ၊ သည်၎င်း။ မဟာဘိတာပေါစ၊ သည်၎င်း။ မဟာပရိဠာဟောစ၊ သည်၎င်း။ အဟောသိနုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ သောအဂ္ဂိသည်။ ဣဒါနိစေဝ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ပ။ဟောတိ၊၏။သောအဂ္ဂိ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ရှေး၌သည်း။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊မ။အရုဂတ္တော၊သော။ပက္ကဂတ္တော၊ သော။ ကိမိဟိ၊ တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ သော။ကဏ္ဍုဝိ၊ သော။ အသုစိ ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း။ နခေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ဝဏမုခါနိ၊ တို့ကို။ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော၊လျက်။ဥပဟတိန္ဒြိယော၊ပျက်စီးသော ကာယိန္ဒြေ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသမ္ဖဿေဝ၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂ္ဂိသ္မိံ၊ မီး၌။ သုခံဣတိ၊ ချမ်းသာ၏ဟူ၍။ ဝိပရီတသညံ၊ ဖောက်ပြန်သောအမှတ်ကို။ ပစ္စလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အတီတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် အခါ၌သည်း။ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခသမ္ဖဿာစေဝ၊ ၎င်း။ပ။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အနာဂတမ္ပိ အဒ္ဓါနံ၊ နောင်သောအခါ၌လည်း။ပ။ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧတရဟိပိ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ယခုအခါ ၌လည်း။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အဝီတရာဂါ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဠာဟေန၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်လည်း။ ဥပဟတိန္ဒြိယာ၊ ပျက်စီး သောပသာဒိန္ဒြေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသမ္ဖဿေသုယေဝ၊ ဆင်းရဲသောအတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် ကုန်သော။ ကာမေသု၊ တို့၌။သုခမိတိ၊ချမ်းသာ၏ဟူသော။ ဝိပရီတသညံ၊ကို။ ပစ္စလတ္ထုံ၊ရကုန်ပြီ။

၂၁၅။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပ။ ပရိတာပေတိ၊ကင်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရုဂတ္တော၊ သော။ပ။ ပရိတာပေတိ၊ ကင်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တာနိဝဏမုခါနိ၊ ထိုအနာဝ တို့သည်။ အသုစိတရာနိစေဝ၊ အထူးသဖြင့်မစင်ကြယ်ကုန်သည်၎င်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်၎င်း။ ပူတိကတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် ပုပ်ကုန်သည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝဏမုခါနိ၊ တို့၏။ ကဏ္ဍူဝနဟေတု၊ ယားခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ (သာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ)။ အကြင်ချမ်းသာခြင်းမျှသာယာခြင်းမျှသည်။(အတ္ထိ၏။)ကာစိ၊ အနည်းငယ်သော။ သာ သာတမတ္တာ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းမျှသည်။ သာ အဿာဒမတ္တာ၊ ထိုသာယာ ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိစေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ပ။ ပရိဠာဟေန၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယထာယထာ၊ အား ဖြင့်။ပ။ ပဋိသေဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။

ကာမတဏှာစေဝ၊ သည်လည်း။ ပဝနုတိ၊ တိုးပွါး၏။ ကာမပရိဠာဟေနစ၊ သည်လည်း။ ပရိဍယှန္တိ၊ ပူလောင်အပ်ကုန်၏။ ပဋ္ဌကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍ ။ ယဒိဒံ(သာတမတ္တာ အသာတမတ္တာ)၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ သာတမတ္တာ၊ သည်။ သာ အသာတမတ္တာ၊ သည်။ ယောတိ စေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယောရာဇာဝါ၊ အကြင်မင်းသည်ရှင်း။ ယောရာဇ-မဟာမတ္တောဝါ၊ အကြင်မင်း၏ အမတ်သည်ရှင်း။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဖြစ်၍ ။ သမင်္ဂိဘူတော၊ ဖြစ်၍။ ပရိစာရယမာနော၊ လျက်။ ကာမတဏှံ၊ ကို။ အပ္ပ-ဟာယ။ မှု၍ ။ ကာမပရိဠာဟံ၊ ကို။ အပ္ပဋိဝိနောဒေတွာ၊ ပဲ။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသောမွတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိဝါ၊ နေသည်းနေဘူးပြီ။ ဝိဟရတိဝါ၊ နေလည်းနေဆဲ။ ဝိဟရိဿတိဝါ၊ နေမူလည်းနေလတ္တံ့။ (သော၊ ထိုမင်း-မင်း၏ အမတ် သို။) တေ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌောဝါ အပိနု၊ မြင်မူလည်း မြင်ဘူးသလော။ သုတောဝါ အပိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ ။ ဣဒံ၊ ဤစကား သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည် ရှင်း။ ပ။ ဝိဟရိဿတိဝါ၊ လတ္တံ့။ တေ၊ ကို။ မယာပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နေဝ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်လည်းမမြင်စဖူး။ နသုတော၊ ကြားလည်းမကြားစဖူး။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော် ကား။ ယေဟိကေစိ၊ ကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ရှင်း။ ယေဟိကေစိ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊ တို့သည်ရှင်း။ ဝိဂတပိပါသာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဝူပသန္တစိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာသုံဝါ၊ နေလည်းနေကုန်ပြီ။ ဝိဟရန္တိဝါ၊ နေလည်း နေကုန်ဆဲ။ ဝိဟရိဿန္တိဝါ၊ နေလည်းနေကုန်လတ္တံ့။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကာမာနံယေဝ၊ တို့၏သာလျှင်။ ပ။ ဝိဟရိဿန္တိဝါ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌။ အာရောဂျပရမာ။ ပ။ အမတဂါမိနန္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

လာဘာ၊ လာဘ်တို့သည်။ အာရောဂျပရမာ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်လျှင် အမွန်အမြတ် ရှိကုန်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူသည်။ နိဗ္ဗာနပရမံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အမတဂါမိနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့ တွင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်။ ခေမံ ခေမော၊ ဘေးအကင်းဆုံးတည်း[၁]။

၁။ အာရောဂျံ ပရမံ လာဘံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ-ဟု ပြု။ ထို့ကြောင့် မှုပဒအဋ္ဌကထာ၌ အာရောဂျပရမာ လာဘာတိ အရောဂဘာဝပရမာ လာဘာ-ဟူ၍ရှင်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ အာရောဂျံ တေသံ ပရမံ ဥတ္တမံ-ဟူ၍ရှင်း၊ နိဗ္ဗာနံ တဒ္ဓ ပရမံ-ဟူ၍ရှင်း၊ မိန့်ပြီ။ ဤပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ-ဟု ရှိကြ၏။ နိဗ္ဗာနပရမံ-ဟု သမာသ်ရှိသင့်၏၊ အာရောဂျပရမာ၊ သန္တုဋ္ဌိပရမာ၊ ဝိဿာသပရမာ (မှုပဒ-လာ) သဒ္ဒန္တရိုက်များကိုထောက်။ "နိဗ္ဗာန်သည် မြတ်သောချမ်းသာဖြစ်၏"ဟု ဆိုခြင်းထက် "ချမ်းသာဟူသမျှ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိသည်"ဟုဆိုခြင်းက ပို၍ လေးနက်သည်။ နိဗ္ဗာနံ-ဟု ဆန္ဒာနုရက္ခဏာ ကြံလျှင်လည်း ဝိဘတ္တိအလောပ-ဟု ယူသင့်သည်။ အဋ္ဌင်္ဂိကောစ မဂ္ဂါနံ ခေမံ အမတဂါမိနံ-၌ အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂါနန္တိ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂါနံ ပုဗ္ဗဘာဂဂမနေနေဝ အမတဂါမိနံ အဋ္ဌင်္ဂိကော ခေမော-ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သောကြောင့် ခေမံ ခေမော-ဟု လိင်္ဂဝိပလ္လာသ ကြံလိုက်၏။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို "ခေမံ အမတဂါမိနံ၊ ဘေးမရှိရာ သေခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ သည်။ ပရမော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း"ဟု အနက်သမွန်။ ခေမံ-၌ ဝိဘတ္တိအလောပနိဒ္ဒေသ ဟု ရှိကာမိန့်သည်။

၂၁၆။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ အစ္စရိယံ၊ စွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ အာရောဂျ။ ပ။ သုခံ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်သာလျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောလည်းဟောအပ်ပြီ။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ အာရောဂျ။ ပ။ သုခံ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဟောကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆရာအဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏(အထံမှ)။ သုတံ၊ ကြားအပ်ဘူးပြီ။ ဣဒံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အာရောဂျ။ ပ။ သုခံ၊ ဟူသော။ ယံပန ဧတံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ကုန်သော။ ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏ (အထံမှ)။ သုတံ၊ ပြီ။ တံ အာရောဂျံ၊ ထိုအနာကင်းသည်၏အဖြစ်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်မည်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံအာရောဂျံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ဆင်းရဲသည်။ မံ၊ ကို။ နအာဗာဓတိ၊ မနှိပ်စက်" ဟူ၍။ သကာနေဝ ဂတ္တာနိ၊ မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အနောမဇ္ဇတိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။

၂၁၇။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အသော၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။) သော၊ သည်။ ကဏှသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ နပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ အညိုဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ပီတကာနိ၊ အရွှေဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ လောဟိတကာနိ၊ အနီဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ မဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ၊ မောင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်ကို။ ပ။ တာရကရူပါနိ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ကို။ ပ။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သော၊ သည်။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဩဒါတံ၊ ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ဆေကံ၊ ကောင်းလေစွတကား။ (ဆေကန္တိ သမ္မန္နံ။ ဋ္ဌ)။ အဘိရူပံ၊ အလွန်အဆင်းလှလေစွတကား။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းလေစွတကား။ သုစိဝတ၊ ငြိကြယ်လေစွတကား" ဟူ၍။ ဘာသမာနဿ၊ ပြောဆိုသော။ စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသူ၏(စကားကို)။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ သော၊ သည်။ ဩဒါတပရိယေသနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရေယျ၊ လှည့်လည်ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ ဆီချေး အသိမ်းသိမ်းကပ်သော။ သာဟုဠိစီရေန၊ သူတော်ကောင်းတို့သည် ကောက်ယူအပ်သော ပံသုကူအဝတ်ဖြင့်။ (သာဒုဟိ လာတော သာဟုဠိ-ဋ္ဌ)။ ဝါ၊ မည်းနက်ကုန်သော သိုးမွေးဘို့ဖြင့် ပြုအပ်သောအဝတ်ဘို့ဖြင့်။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တေ၊ ၏။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဣဒံဝတ္ထံ၊ သည်။ အဘိရူပံ၊ ၏။ နိမ္မလံ၊ ၏။ သုစိဘိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဝဉ္စေယျ၊ လှည့်ပတ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆီပေသော အဝတ်သုကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံယူရာ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပါရုပေယျ၊ ဝတ်ရုံရာ၏။ ပါရုပေတွာ၊ ၍။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ဩဒါတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ တကား။ ပ။ သုစိဝတာတိ၊ တကား" ဟူသော။ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေယျ၊ မြွက်ဆိုရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဇစ္စန္ဓော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်။ တေလမလိကတံ၊ သော။ အမုံ သာဟုဠိစီရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ

အပိနု၊ ခံယူရာသလော။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပါရုပေယျအပိနု၊ ဝတ်ရုံရာသလော။ ပါရုပေတွာ၊ ၍။ အဇ္ဈောမနေနာ၊ ၍။ ဘောအ၊ တို့။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ ဟူသော။ အဇ္ဈောမနဝါစံ၊ ကို။ နိစ္ဆာရေယျအပိနု၊ မြွက်ဆိုရာသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။စက္ခုမတော၊မျက်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ား၏(စကားကို)။သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်သဖြင့်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျအပိနု၊ သလော။ ပါရုပေယျအပိနု၊ သလော။ နိစ္ဆာရေယျအပိနု၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ဇစ္စန္ဓော၊သော။ သောပုရိသော၊သည်။အဇာနန္တော ဟိ၊ မသိပဲသာလျှင်။ အပဿန္တောဟိ၊ မမြင်ပဲသာလျှင်။ တေလမလိကတံ၊ သော။ အမုံ သာဟုဠိစီရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ပ။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ စက္ခုမတော၊ ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ ပါရုပေယျ၊ ၏။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓား၊ပညာမျက်စိ ကန်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ အစက္ခုကာ၊ ပညာမျက်စိမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အာရောဂျံ၊ ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထစပန၊ ထိုသို့မသိမမြင်ကုန်ပဲလျက်။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ကို။ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်ဘိ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အာရောဂျ။ပ။ ဂါမိနန္တိ၊ဟူသော။ ဧသာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၂၁၈။ သာ၊ ထိုဂါထာသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနဂါထာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည် ရွတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတည်း[၁]။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အယံ ခေါ ပန ကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာသည်။ ရောဂဘူတော၊ ရောဂါသဖွယ်ဖြစ်၏။ ဂဏ္ဍဘူတော၊ အိုင်းအမာသဖွယ် ဖြစ်၏။ သလ္လဘူတော၊ ငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်၏။ အဃဘူတော၊ ဆင်းရဲဖြစ်၍ဖြစ်၏။ အာဗာဓဘူတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော အနာသဖွယ်ဖြစ်၏။ သောတွံ၊ သည်။ ရောဂဘူတံ၊ သော။ပ။ အာဗာဓ-ဘူတံ၊ သော။ ဣမံကာယံ၊ကို။ ဣဒန္တံ ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တွံ၊ သည်။ အရိယေန၊ စင်ကြယ်သော။ ယေန စက္ခုနာ၊အကြင် ပညာမျက်စိဖြင့်။ (ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာကိုယူ)။အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏။ တေ၊ အား။ အရိယံ၊ သော။ တံ စက္ခုံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ သော်။) အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ ပဟောခြင်းငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

---

[၁] ဝိပဿိပိ ဟိ ဘဂဝါ။ပ။ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ၊ 'အတ္တနိသိတာ ဂါထာ'တိ မဟာဇနော ဥဂ္ဂဏှိ၊သတ္ထရိ ပရိနိဗ္ဗုတေ အပရဘာဂေ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ အန္တရံ ပဝိဋ္ဌာ၊ တေ ပေါတ္ထကဂတံ ကတွာ ပဒဒွယမေဝ ရက္ခိတုံ သက္ကိံသု၊ တေနာဟ-သာ ဧတရဟိ အနုပုဗ္ဗေန ပုထုဇ္ဇနဂါထာတိ။ (ဋ္ဌ)။

၂၁၉။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ပ။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခူနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ နဥပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ။ စက္ခူနိ၊ တို့ကို။ နဝိသောဓေယျ၊ မသုတ်သင်ရာ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ဝေဇ္ဇော၊ ထိုဆေးသမားသည်။ ယာဝဒေဝ ကိလမထဿ၊ ပင်ပန်းရုံမျှ၏သာလျှင်။ ယာဝဒေဝ ဝိဃာတဿ၊ ဆင်းရဲရုံမျှ၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ အဿ အပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဓမ္မံ ။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အကယ်၍ဟောငြားအံ့။ သော တွံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ နဇာနေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ နပဿေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ သော၊ ထိုမသိမမြင်နိုင်ပဲ တရားဟောခြင်းသည်။မမ၊ ၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သာ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (ကြွင်းတူ)။

၂၂၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယံ။ပ။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသူကန်းယောကျ်ားအား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ဥဒ္ဓံဝိရေစနံ၊ အန်စေခြင်း ကိုရင်း။ အဓောဝိရေစနံ၊ ဝမ်းလျှောစေခြင်း ကိုရင်း။ အဉ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုရင်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊ နောက်ထပ် မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုရင်း။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာနှပ်ခြင်း ကိုရင်း။ (ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။) သော၊ သည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခူနိ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ရာ၏။ စက္ခူနိ၊ တို့ကို။ ဝိသောဓေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊ မျက်စိ (အမြင်) တို့ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ယောလမလီကတော၊ သော။ အမုသ္မိံ သာဟုဠိစီရေ၊ ၌။ ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင် ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏။ တဉ္စ နံ ပုရိသံ၊ ထိုမျက်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ားကိုလည်း။ အမိတ္တတောပိ၊ မိတ်ဆွေမဟုတ်သော အားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ ပစ္စတ္ထိကတောပိ၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းအားဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ ကို။ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ သည်။ တေလမလီကတေန၊ သော။ သာဟုဠိစီရေန၊ ဖြင့်။ အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျွား။ပ။ သုစိံ၊ ၏ဟူ၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ ဝဉ်းလဲအပ်ပါတကား။ ဝဉ္စိတောဝတ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပါတကား။ ပလုဒ္ဓေါဝတ၊ ဖြားယောင်းအပ်ပါတကား။ (ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ရာ၏။)

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဓမ္မံ ။ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အံ့။ သော တွံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ ၏။တဿ တေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊ ပညာမျက်စိတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ပဉ္စသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။

၁။ အဉ္ဇနန္တိ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ပဋလာနိ နီဟရဏသမတ္ထံ ခါရဉ္ဇနံ၊ သစ္စဉ္ဇနန္တိ နိဗ္ဗာပနီယံ သီတလ ဘေသဇ္ဇဉ္ဇနံ။ (ဒီ-ဋ္ဌ ၁၊ ၉၂)။ သီတလမေဝ သန္ဓံ နိရုတ္တိ နယေန၊ တဿ ကာရဏာ အဉ္ဇနံ သစ္စဉ္ဇနန္တိ အာဟ-သီတလဘေသဇ္ဇဉ္ဇနန္တိ။ (သီ-ဋ္ဌီ သစ်)။ ဤကို ထောက်၍ ယင်း ၂မျိုး၏ အထူးကိုရင်း၊ ပစ္စဉ္ဇနံ-ပုဒ်၌ သ-အက္ခရာဖြင့် သစ္စဉ္ဇနံ-ဟု ရှိသင့်သည်ကိုရင်း ခတ္တရ၏ ပါဠိ၌ ရှိတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အတ္တ၁ိ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ကင်းပျောက်ရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တော၊ အား။ "သော၊ တို့။ 'အဟံ၊ သည်။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ရူပံယေဝ၊ ရူပက္ခန္ဓာကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယိ၊ စွဲလမ်းပြီ။ပ။ ဝိညာဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ ၍။ ဥပါဒိယိ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ အား။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအစီအရင်ဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ သက်သက်သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတီတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဣမိနာ၊ ဤ ဝဋ်သို့အစဉ်လိုက်သောစိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ နိကတော၀ထ၊ တကား။ ဝဉ္စိတော၀ထ၊ တကား။ ပလုဒ္ဓေါ၀တာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။)

အဟံ၊ သည်။ "ယထာ၊ အားဖြင့်။(ဒေသိယမာနေ၊ သော်။)ဣမမှာ အာသနာ၊ ဤနေရာမှ။ အနစ္ဆေ၁၊ ပညာမျက်မိမကန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌဟေယျံ၊ ထရာ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ ၎၊။ ပဟောတီတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၂၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇေယျာသိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတော ခေါ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိဿသိ၊ ဆည်းကပ်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တတော၊ ထိုကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။သောဿသိ၊ နာရလတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယခတော၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တွံ၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တခတော၊ကြောင့်။ တွံ၊သည်။ "ဣမေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ရောဂါ၊ရောဂါနှင့်တူကုန်၏။ ဂဏ္ဍာ၊ အိုင်းအမာနှင့်တူကုန်၏။ သလ္လာ၊ ငြောင့်နှင့်တူကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဂါ၊ ရောဂါနှင့်တူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ ဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ သလ္လာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဥပါဒါနနိရောဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ၏။ပ။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ခကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉဿသိ၊သိလတ္တံ့။သာမံဝေ၊သာလျှင်။ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ပ။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာဂဏ္ဍိယော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တွင်။ အညတရော ခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၈၂-ပိုဒ်ကိုရှု၍သမွန်)။

ပဉ္စမံ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သန္ဒကသုတ်

၂၂၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေ။မြ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သန္ဒက အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ပိလက္ခဂုဟာယံ၊ (ဂူတံခါး၌ ညောင်ကြပ်ပင်ရှိသောကြောင့်) ပိလက္ခအမည်ရှိသော လိုဏ်ဂူ၌။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာ အဘိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယာမာဝုသော၊ ဘို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြစို့။ယေန၊ ၌။ ဒေဝကတသောဗ္ဘော၊ မိုးသည် ပြုအပ်သော ထုံးအိုင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဂုဟာဒဿနာယ၊ ပိလက္ခဂူကို ကြည့်ရှုရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိံပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါယ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏ ဖီလာဖြစ်သောစကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုသော။ မဟတိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်မည်သော။ ဤဒံ၊ ဤနတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တို့၏ ဖီလာ ဖြစ်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုသနည်း။ ရာဇကထံ၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။စောရကထံ၊ ခိုးသူနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သည်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ဘယကထံ၊ဘေးနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ အန္နကထံ၊ထမင်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ပါနကထံ၊အဖျော်နှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာ နေရာနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ မာလာကထံ၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ဂန္ဓကထံ၊နံ့သာနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ဉာတိကထံ၊ဆွေမျိုးနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ယာနကထံ၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။နိဂမကထံ၊နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ နဂရကထံ၊ မြို့နှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ ဇနပဒကထံ၊နယ်နှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ဣတ္ထိကထံ၊ မိန်းမနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။ သူရကထံ၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း[1]။ ဝိသိခါကထံ၊ (မြို့တွင်း ရွာတွင်း)လမ်းနှင့်စပ်သော စကားကိုလည်း။ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ရေခပ်ဆိပ်နှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌ သေလွန်သူနှင့်စပ်သောစကားကိုလည်း၊ နာနတ္တကထံ၊ အထွေထွေနှင့် စပ်သောစကားကိုလည်း။လောကက္ခာယိကံ၊လောကကြောင်းကိုပြောကြားသော စကားကိုလည်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကြောင်းကို ပြောကြားသော

၁။ မဟာဝဂ္ဂသစ္စသံယုတ်-ဒသမသုတ်နှင့် အင်္ဂုတ္တရ၊ ဒသကနိပါတ်၊ ကထာဝတ္ထု သုတ်အဖွင့်တို့၌ သူရကထံ-ဟု သာ၍ ဥရာအနှင့် ရှိသည့်အလို "သေရည်နှင့်စပ်သော စကား"ဟု အနက်ပေး။

စကားကိုရင်း။ ဣတိဘာဝါဘာဝကထံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း ပြတ်ခြင်း ကြီးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းတို့နှင့်စပ်သော စကားကိုရင်း။ ဣတိဝါ၊ ဤသည်ဘို့ပင်တည်း။ ဝါ၊ ဤသို့စသည်အပြားရှိသော တိရစ္ဆာနကထာတို့ကိုရင်းတည်း[၁]။

သန္ဓကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ “ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြကုန်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ (တုမ္ဟေဘို့သည်။) သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်နှင့်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ အယံသမဏော အာနန္ဒော၊ ဤရဟန်းအာနန္ဒာ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ယာဝတာ ခေါ ပန၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အယံသမဏော အာနန္ဒော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်တည်း။ တေ အာယသ္မန္တော ခေါ ပန၊ ထိုအရှင်ဘို့သည်ကား။ အပ္ပသဒ္ဒကာမာ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို အလိုရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒဝိနီတာ၊ နည်းသော အသံရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမအပ်သူတို့တည်း။ အပ္ပသဒ္ဒဿ၊ နည်းသော အသံရှိရာအရပ်၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟူ၍။ အပ္ပေဝနာမ မညေယျာတိ၊ မှတ်ဘင်ငြားအံ့လည်း မသိ”ဟူ၍။သဏ္ဌာပေတိ၊ ငြိမ်သက်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၂၄။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ “ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧတု ခေါ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘောတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏ (ကြွလာခြင်းသည်) ။သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတည်း။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣမံ ဤ အရပ်သို့။အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်း၏။ ယဒိဒံ (ယော အယံ ပရိယာယော)၊ အကြင် အလှည့်အကြိမ် သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ကို။ စိရဿ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါလော့။ ဣဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါ၏” ဟူသော။တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိခေါ၊ထိုင်နေပြီ။ သန္ဓကောပိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊နေရာ ကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ဧကမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ သန္ဓကံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ “သန္ဓက၊ က။တေရဟိ၊ယခုအခါ၌။ (တုမ္ဟေတို့သည်။)

၁။ ဣတိဘာဝါဘာဝကထာ၌ ဘဝ-အရ သဿတ, ဝုဒ္ဓိ, ကာမသုခ(၃)၊ အဘဝ-အရ ဥစ္ဆေဒ, ဟာနိ, အတ္တကိလမထ(၃)အားဖြင့် ၆-မျိုးပြားသည်။ “ဣတိ ဣမာယ ဆဗ္ဗိဓာယ ဣတိဘဝါဘဝကထာယ သဒ္ဓိံ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာနကထာ နာမ ဟောတိ” ဟု ဋီကာ ဖွင့်သည်။ ရာဇကထာမှစ၍ သမုဒ္ဒက္ခာယိကကထာ အထိ၂၆-ပါးနှင့် ဣတိဘဝါဘဝကထာ ၆-ပါး ပေါင်းလျှင် ဗာတ္တိံသ(၃၂)ဖြစ်၏၊ သို့သော် သာရတ္ထ ဝိကာသဂါမှပဝေသနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် အံ၊ဋီ၊ နှင့် သံ-ဋီ-သစ်ဘို့၌ကား “အဿဝါ ပါဠိယံ သရူပတော အနာဂတာပိ အရညပဗ္ဗတနဒီဒီပကထာ ဣတိသဒ္ဒေန သင်္ဂဟေတွာ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာနကထာတိ ဝုစ္စတိ” ဟု ဣတိဘဝါဘဝကထာကို ဝုဒ္ဓိ, ဟာနိ-၂မျိုးယူ၍ ၂၈-ဖြစ်၏၊ ယင်း၌ ဣတိသဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော တော, တောင်, မြစ်, ကျွန်း ၄-ပါးထည့်ကာ ၃၂-ရေတွက်၍တမျိုး ပြကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဣတိ ကို ပကာရတ္ထ အာဒျတ္ထကြံ၍ တနည်း အနက် ပေးလိုက်သည်။ (သာရတ္ထ၊၃၊ ၁၀၀-၌ ဆတ္တိံသ-နေရာ၌ ဗာတ္တိံသ-ဟု ပါဌ်မှန်ရှိစေသင့်၏။

ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အန္တရာ၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ စေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊သည်။ ကာစပနာတိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော၊အာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ ယာယကထာယ၊ ဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သော ကထာ၊ထိုစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး။ ဘောတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။သောကထာ၊သည်။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌သည်း။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လသတ္တံ့။ သာဓုဝတ၊ ကောင်းပန်ပါ၏။သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌။ ဓမ္မီကထာ၊ တရားစကားသည်။ ဘဝန္တံယေဝ အာနန္ဒံ ပဋိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏အထံ၌ တဝန်သည်သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သန္ဓက၊ က။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။အာယသ္မာအာနန္ဒောသည်။သန္ဓကာ၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်အဖြ ဗ္ဘစရိယဝါသ(အနဿာသိက)ဖြ ဗ္ဘစရိယ၌။ ဝါ၊ အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိကြားသိမ္မာသော။ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဖြ ဗ္ဘစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ နဝသေယျ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တောစ၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဉာယံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ၊အပြစ်မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နာရာဓေယျ၊မပြီးစေရာ။ဧနတာ၊ သော။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေနသော။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ဣမေ အဖြ ဗ္ဘစရိယဝါသာ၊ဤအဖြ ဗ္ဘစရိယဝါသတို့သည်။စတ္တာရော၊လေးပါးတို့တည်း။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်သော။ ဣမာနိ ဖြ ဗ္ဘစရိယာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရိတိ၊ လေးပါးတို့တည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘောအာနန္ဒာနန္ဒာ။ပ။တေ အဖြ ဗ္ဘစရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ကတမေပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

၂၂၅။ သန္ဓကာ၊ က။ ဣဓခေါ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။(မ၊၂၊၈၁၁ပိုဒ် ၉၄-အပဏ္ဏကသုတ်၊မ၊၁၊၄၄၀-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။)အယံပုရိသော၊ဤသတ္တဝါသည်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့်ပြီး၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(ကာလံ ကရောတိ၊ သေ၏။) ပထဝီ၊ အဇ္ဈတ္တပထဝီသည်။ ပထဝီကာယံ၊ ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့။ (ပထဝီဓဝ ပထဝီကာယော)။အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်ကပ်၏။ပ။ဣန္ဒြိယာနိ၊မနိန္ဒြေ့သျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ သင်္ကမန္တိ၊ ပြောင်းရွှေပြေးဝင်ကုန်၏။ အာသန္ဒိပဉ္စမာ၊ သေရာညောင်စောင်းလျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ မတံ၊ သေသူကို။ ယာဝါဠာဟနာ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းတိုင်အောင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုတို့သည်။ (ကောင်းမကောင်းဂုဏ်ယူ)။ ဝါ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းရှိကုန်သော။အဋ္ဌီနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ လက်ဆောင် ပေးသျှု ပူဇော်ခြင်းတို့သည် (ပူဇော်ကြောင်းဇောဘနာတို့သည်)။ဘဿန္တာ၊ ပြာလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ ယဒိဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံဒါနံ၊ ကို။ဒတ္တုပညတ္တံ၊ လူမိုက်တို့ ပညတ်အပ်၏[၁]။ ယေကေစိ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိကဝါဒံ၊ အကြင်အလှူ့အလှူ၏

၁။ ဒတ္တုန္တိ မုယှန္တီတိ ဒတ္တူ၊ ဗာလပုဂ္ဂလာ။တေဟိ ပညတ္တံ. ဒတ္တုပညတ္တံ။ဒမ္မမုန္ဓာယံ၊ တု၊ ဘုဇာဒီနမန္တော နော ဒ္ဒိစာတိ ဒ္ဒမ္မဓာတုသန္တော မ္မ-ကာရော နော ဟောတိ၊တသာ စ ဒ္ဒတ္တံ၊ တေန သိဒ္ဓတိ ဒတ္တူတိ၊ အဘိဓာနဋီကာယံ ပန “ဒါ-ဒ္ဒုတ္ထာယံ” ဂတိယံ ဝါ၊ တု၊ ဓွတ္တံ။ ရဿာဒီ”တိ ဝုတ္တံ၊ ဒတ္တုပညတ္တန္တိ စ ဣမိနာ လိံ ဒေဿတိတိ အာယ ဗာလာ ဒေန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဂဏှန္တီတိ။

အကျိုးရှိ၏ဟု ယူသောဝါဒ.ကို[1]။ ဝဒန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏။တေသံ၊ တို့၏စကားသည်။တုစ္ဆာ၊အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ အမှားတည်း။ ဝိလာပေါ၊ ယောင်ယမ်းပြောဆိုခြင်းတည်း။ ဗာလေ၊ သူမိုက်တို့သည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိသူတို့သည်၎င်း။ (ပဌမာယော-ပြေ။) ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သန္ဓက၊ က။ တတြ၊ ထိုအယူ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အယံခေါ ဘဝံသတ္ထာ၊ သည်။ပ။ နဟောန္တီတိ၊ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။

ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ဤအရှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်အံ့။ မေ၊ သည်။ အကတေန၊ မပြုအပ်သော ရဟန်းတို့၏ အမှုဖြင့်။ဤဆရာ၏အယူ၌။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်၏။ မေ၊ သည်။ အဝုသိတေန၊ မကျင့်သုံးအပ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ ဤ၌။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဤ၌ ရဟန်းတရား၌။ သမသမာ၊ ထပ်တူညီမျှဖြစ်ကုန်၏။ သာမညံ၊ တူသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယောစာယံ၊ အကြင်ငါသည်ကား။ ဥဘော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမ၊ ပြတ် ကုန်အံ့။ ဝိနဿိဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်အံ့။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမာတိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊မဆို။(နိုယတ်မှဲ့ဝါကျ)။ ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော ပန၊ ၏ကား။ နဂ္ဂိယံ၊ အဝတ်မဝတ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ မုဏ္ဍိယံ၊ ဦးပြည်းသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့် အားထုတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ ကေသမဿု လောစနံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို နုတ်သော အကျင့်သည်၎င်း။ အတိရေကံ၊ ပိုလွန်၏။

ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ပုတ္တသမ္ဗာဓသယနံ၊သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အိပ်ရာ၌။ အဇ္ဈာဝသန္တော၊နေလျက်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းထွက် အဝတ်၊စန္ဒကူးကို။ပစ္စနုဘောန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းကို။ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက် (ပန်ဆင်လိမ်းကျံလျက်)။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေကို။ သာဒိယန္တော၊ သာယာလျက်။ ဣမိနာ ဘောတာ သတ္ထာရာ၊ ဤအရှင်ဆရာနှင့်။ အဘိသမ္ပရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမသမဂတိကော၊ ထပ်တူညီမျှသော လားရာဂတိရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ သောဟံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ကိံ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်။ ဣမသ္မိံ သတ္ထရိ၊ ထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့နည်း။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ အယံ၊ ဤအကျင့်သည်။ အဗြဟ္မစရိယဝါသောတိ၊ အဗြဟ္မစရိယဝါသတည်း ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတွာ၊ ၍။ တသ္မာ ဗြဟ္မစရိယာ၊ထိုမြတ်သောအကျင့်မှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သန္ဓက၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဓယေ့ကုသလံ ဓမ္မံ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊သော။ပဌမော၊သော။ အဗြဟ္မစရိယ-ဝါသော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ လောကော အတ္ထိတိ မတိ ယေသန္တေထိ အတ္ထိကာ။အတ္ထိတိ ဓေဒံ နေပါတိကပဒံ၊ တေသံ ဝါဒေါ အတ္ထိက-ဝါဒေါ။ "တံ အတ္ထိကဝါဒံ"။(သီဋီ၊သစ်)အလို တမလွန် လောကရှိ၏ဟု အယူရှိသော သူတို့၏ ပြောဆိုကြောင်း ဖြစ်သော အသူ့ဝါဒကို။ ဝါ၊တမလွန်လောကရှိ၏ဟူသော အယူကို"ဟုပေး။

၂၂၆။ (ကရောတော။ပ။ အာဂမေတိ ဝါကျကို မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၉၇-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ၊ ကြွင်းဝါကျများကို ဤ၂၂၅-ပိုဒ်အတိုင်း အနက်သမွန်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်တပါးလည်း။ ကုရုတ်၊ ပြုကုန်သော။ ဥဘိန္န၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရိဿာမ၊ မပြုအပ်။ ဒုဘိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဤမျှသာထူး၏)။

၂၂၇။ ။(ဤဝါကျသည်း မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၀-ပိုဒ် အတိုင်းပင်။ဥဘောနှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ ဝိသုဒ္ဓိသာမာတိ၊ စင်ကြယ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဤမျှသာ ထူး၏)။

၂၂၈။ သန္တာ၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာသည်။ “အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ အကဋ္ဌဝိဓာ၊ မပြုအပ်သော အစီအရင်ရှိကုန်သော။ အနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာ၊ မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ ဝဉ္ဈာ၊ မြုံကုန်သော။ ကူဋဋ္ဌာ၊တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ ဧသိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ (ဒီ၊၁။၃၁)။ ဣဓမေ ကာယာ၊ ဤကာယတို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တေ၊ ထိုကာယတို့သည်။ နဣဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ အညမညဿ၊ အား။ သုခါယဝါ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါလည်းကောင်း။ ဒုက္ခာယဝါ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါလည်းကောင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအလို့ငှါလည်းကောင်း။ နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ကတမေ သတ္တ၊ အဘယ် ခုနစ်ပါးတို့နည်း။ ပထဝီကာယော၊ပထဝီကာယလည်းကောင်း။ အာပေါကာယော၊လည်းကောင်း။ တေဇောကာယော၊ လည်းကောင်း။ ဝါယောကာယော၊ လည်းကောင်း။ သုခေ၊ ချမ်းသာလည်းကောင်း။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲလည်းကောင်း။သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဇီဝေ၊ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေလည်းကောင်းတည်း။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ပ။ဣမေ သတ္တကာယာ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။နဣဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ပ။နာလံ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။တတ္ထ၊ထိုဇီဝလျှင် ခုနစ်ခုမြောက်သော ကာယတို့၌။ ဟန္တာဝါ၊ သတ်တတ်သူသည်လည်းကောင်း။ဃာတေတာဝါ၊ သတ်စေတတ်သူသည်လည်းကောင်း။သောတာဝါ၊ ကြားတတ်သူသည်လည်းကောင်း။သာဝေတာဝါ ကြားစေတတ်သူသည်လည်းကောင်း။ဝိညာတာဝါ၊ သိတတ်သူသည်လည်းကောင်း။ ဝိညာပေတာဝါ၊ သိစေတတ်သူသည်လည်းကောင်း။နတ္ထိ၊ မရှိ။ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိဏှေန၊ ထက်လှစွာသော။ သတ္ထေန၊ (ဓား) လက်နက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကဥ္စိ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။ နဝေါရောပေတိ၊ မချနိုင်။ သတ္တန္နံတွေဝ၊ခုနစ်ပါးတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ကာယာနံ၊ ကာယတို့၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ (ဓား) လက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပတတိ၊ ကျ၏။

ခေါပန၊စင်စစ်။ဣမာနိ စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ၊ဤမြတ်သော ယောနိတို့၏ တသန်းလေးသိန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဋ္ဌိစသတာနိ၊ ခြောက်ထောင်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဆစသတာနိ၊ ခြောက်ရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဉ္စသတာနိစ၊ ငါးရာတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဉ္စစကမ္မာနိ၊ကံငါးပါးတို့သည်လည်းကောင်း။ တီဏိစ ကမ္မာနိ၊ကံသုံးပါးတို့သည်လည်းကောင်း။ကမ္မေစ၊ ကာယကံ ဝစီကံသည်လည်းကောင်း။ အဍ္ဎကမ္မေစ၊ ထက်ဝက်ဖြစ်သော မနောကံသည်လည်းကောင်း။ (မနောကမ္မံ အနောဠာရိကတ္တာ ဥပဍ္ဎကမ္မန္တိ လဒ္ဓိ။ သီ၊ဋီ၊သစ်) ဒွဋ္ဌိပဋိပဒါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အကျင့်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အန္တရကပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ဆဠာဘိဇာတိယော၊ခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိတို့သည်လည်းကောင်း။အဋ္ဌပုရိသဘူမိ-

ယောစ၊ရှစ်ပါးသောပုရိသဘူမိတို့သည်ရင်း။ ကေ့ုနပညာသ အာဇီဝသတော၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော အသက်မွေးမှုတို့သည်ရင်း[၁]။ ကေ့ုနပညာသပရိဗ္ဗာဇကသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ကေ့ုနပညာသနာဂါဝါသသတေ၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော နဂါးတို့၏နေရာ အရပ်တို့သည်ရင်း။ဝီသေ ဣန္ဒြိယသတေ၊ နှစ်ထောင်သော ဣန္ဒြေတို့သည်ရင်း။ တိံသေနိရယသတေ၊ သုံးထောင်သော ငရဲတို့သည်ရင်း။ ဆတ္တိံသရဇောဓာတုယော၊သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော မြူဓာတ်၊ ဝါ-မြူကပ်ရာ အရပ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တသညီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည် ရင်း။ သတ္တအသညီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည်ရင်း။ သတ္တနိဂဏ္ဌိဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော အဆစ်အဖုရှိဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်ရင်း။ သတ္တဒေဝါ၊ ခုနစ်ဦးသော နတ်တို့သည် ရင်း။သတ္တမာနုသာ၊ ခုနစ်ဦးသော လူတို့သည်ရင်း။သတ္တ ပိသာစာ၊ ခုနစ်ဦးသော မြေဘုတ်ဘီလူးတို့ သည်ရင်း။သတ္တသရာ၊ခုနစ်ခုသောအိုင်ကြီးတို့သည်ရင်း။သတ္တပဝုဋာ၊ခုနစ်ခုသောအဆစ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တပပါတာ၊ခုနစ်ခုသောကမ်းပါးပြတ်ကြီးတို့သည်ရင်း။သတ္တပပါတသတာနိ၊ခုနစ်ရာသော ကမ်းပါး ပြတ်ငယ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တ သုပိနာ၊ ခုနစ်ပါးသောအိပ်မက်ကြီးတို့သည်ရင်း။ သတ္တသုပိနသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်တို့သည်ရင်း။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏။ ယာနိစုလ္လာသီတိ သတ-သဟဿာနိ၊ အကြင်ရှစ်သန်းလေးသိန်းတို့ကာလပတ်လုံး။ဗာလေစ၊သူမိုက်တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိတို့သည်ရင်း။ သန္ဓာဝိတွာ၊ ပြေးသွားကုန်ပြီး၍။ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ကရိဿန္တိ၊ပြုကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့။ (တာနိစုလ္လာသီတိသတသဟဿာနိ၊ တိုသည်ရင်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ်တို့၏အတွင်း၌။ အယံ၊ဤသည်။ ဣမိနာသီလေနဝါ၊ ဤသီလဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာဝတေနဝါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာတပေနဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ ဣမိနာ ဗြဟ္မစရိယေနဝါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်ရင်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေး သော။ ကမ္မံဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်ကျက်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော။ကမ္မံဝါ၊ ကံကိုလည်း။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ရောက်၍ တွေ့ရောက်၍။ ဗျန္တီ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ (သိ-ဓ-ပြု)။ ဒေါဏမိတေ၊ ခွက်ဖြင့်ခြင်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ သံသာရေ၊ သည်။ ပရိယန္တကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိ၏။ ဟာယနဝဍ္ဎနေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း တိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဥက္ကံသာဝကံသေ၊ အလွန်အယုတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သေယျထာပိနာမ၊ ကား။သုတ္တဂုဠေ၊ ချည်လုံးကို။ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ နိဗ္ဗေဌိယမာနမေဝ၊ (ချည်ရှသရွေ) ပြေလျက်သာလျှင်။ ပလေတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ (သိ-ဋီ-သစ်အလိုပရ-ဂတျတ္ထ။ဓာတ်ကျမ်းတို့ အလို ပလ ဓာတ်)။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗာလေစ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ တို့သည်ရင်း။ သန္ဓာ-ဝိတွာ၊ ၍။ သံသရိတွာ၊ ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏)။

၁။ ဤပါဠိ၌ရင်း သာမညဖလသုတ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာတို့၌ရင်း အာဇီဝကသတေ-ဟု ပါဌ်ရှိနေသည်။ ဤအဋ္ဌ ကထာ၌ အာဇီဝဝုတ္တိသတာနိ-ဟု က-အက္ခရာမပါပဲ ဖွင့်သည်။ ဤဋီကာနှင့် သာမညဖလဋီကာ (ဟောင်း-သစ်) တို့၌လည်း အာဇီဝဝုတ္တိသတာနီတိ သတ္တာနံ အာဇီဝဘူတာနိ ဇီဝိကာ ဝုတ္တိသတာနိ-ဟူ၍ချည်း ဖွင့်ကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်(ဇီဝက)မဟုတ် အသက်မွေးမှုဖြစ်သည်။ က-အက္ခရာမလို။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေ-ကိုထောက်၍ အာဇီဝက သတေ-ဟု မဖြစ်သင့်ရာ သလောဟူငြားအံ့၊ မဖြစ်သင့်။အာဇီဝကဟူသည် ပရိဗ္ဗာဇက ၄-မျိုးတို့တွင် တဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဤဝါဒအတွင်းရှိ ပုဒ်များ၏ သဒ္ဒ၊ အတ္ထ-နှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ကို ဤဋ္ဌဋီနှင့် သာမညဖလဋ္ဌ(၁၄၇) ဋီကာတို့မှ ယူပါကုန်။

သန္တိကာ၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဗြဟ္မစရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အိုအရှင်အာနန္ဒာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှဲ့၁။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ယတ္ထ၊ ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဗြဟ္မစရိယဝါသာ၊ တို့ကို။ အဗြဟ္မစရိယဝါသာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဗြဟ္မစရိယဝါသာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ယာဝ၊ အလွန်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေကုန်၏။

၂၂၉။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှဲ့၁။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာမေယျ၊ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာ ရာမှ ကင်းကုန်သော။ တာနိဗြဟ္မစရိယာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိပန၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သန္ဒကာ၊ က။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ သော။ သတ္ထာ၊ဆရာသည်။သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံကို သိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အသုံးစုံကို မြင်သည်ဖြစ်၍။ "စရတော စ၊သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည် လည်း ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ ဝါ၊၏။ဉာဏဒဿနံ၊ဉာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုတည်၏"ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ကို။ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။

သော၊ ထိုဆရာသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်သော။ အဂါရံပိ၊ အိမ်သို့လည်း။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ ပိဏ္ဍံပိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကုက္ကုရောပိ၊ ခွေးသည်လည်း။ ဍံသတိ၊ ကိုက်၏။ စဏ္ဍေန၊ ကြမ်းသော။ ဟတ္ထိနာပိ၊ ဆင်နှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ တွေ့ကြုံ၏။ စဏ္ဍေန၊ သော။ အဿေနပိ၊ မြင်းနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စဏ္ဍေန၊ သော။ ဂေါဏေနပိ၊ နွားနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိယာပိ၊ မိန်းမ၏ရင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ယောကျ်ား၏ရင်း။ နာမံပိ၊ အမည်ကိုရင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ အနွယ်ကိုရင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဂါမဿပိ၊ ရွာ၏ရင်း။ နိဂမဿပိ၊ နိဂုံး၏ရင်း။ နာမံပိ၊ ကိုရင်း။ မဂ္ဂံပိ၊ လမ်းကိုရင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။(အဝေါစ-၌စပ်)။ဣဒံ၊ဤသင်၏ (သဗ္ဗညုဟုဝန်ခံလျက်)မသိခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်းဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။(အဝေါစ-၌ပင်စပ်)။မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သုညံ၊ သော။ အဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ပြီ[၁]။ ပိဏ္ဍံပိ၊ဆွမ်းကိုလည်း။

၁။ ဤဝါကျရှိ တေန-ပုဒ်များကို "သံဝိဘဇေထ နော ရဇ္ဇေန" စသည်တို့၌ကဲ့သို့ ကမ္မတ္ထတတိယာဝိဘတ်ဟု မကြံလင့်။ တေန-သည် ကာရဏဇောတကနိပါတ် အနက်ရှိကြောင်း သဒ္ဒနိတိ၌ ပြဆိုပြီးလျှင် "သုညံ မေ အဂါရံ ပဝိသိတဗ္ဗံ အဟောသိ၊ တေန ပါဝိသိံ" ဟူသော ပါဠိကိုပင် ဥဒါဟရဏ် ထုတ်ထားသည်။ နိဿယဆရာတော်ကလည်း ဤထုတ်သာ တေန သဒ္ဒါအားလုံးကို ထပ်ဆင့်ထုတ်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် တေန ပုဒ်များကို ကြောင့် ဟု အနက်ပေးရမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သဗ္ဗညူ-ဟု ဝန်ခံလျက်လူမရှိသော အိမ်ဖြစ်သည်ကို မသိသလော၊အဘယ့်ကြောင့် လူမရှိသော အိမ်သို့ ဝင်ရသနည်း ဟု တစုံတယောက်က မေးမြန်းသောအခါ ဝင်သင့်သောကြောင့်(ဝင်ဘွယ်ကိစ္စရှိသောကြောင့်) ဝင်သည်။ မသိ၍ မဟုတ်ဟု စကားဖြေခြင်းဖြစ်သည်။"တေန နာလတ္ထံ၊ တေန ဒဋ္ဌော"-စသည်၌လည်း ဆွမ်းမရထိုက် သောကြောင့် (မရချင်လို့)သာ မရခြင်းဖြစ်သည်။ ခွေးကိုက်ခံရထိုက်သောကြောင့်(ကိုက်ခံထိုက်လို့ ကိုက်ချင်လို့) ကိုက်သည် ဟူသည်ဖြင့် သိလေ။

အလဒ္ဓမ္ဘိ၊ မရသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာလံ ခွဲ။ မရပြီ။ ကုက္ကုရေန၊ သည်။ ခုံသိတဗ္ဗံ၊ ကိုက်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒဋ္ဌော၊ ကိုက်အပ်သည်။ အမို၊ ၏။ စဏ္ဍေန၊ သော။ ဟတ္ထိနာ၊ နှင့်။ သမာဂန္တဗ္ဗံ၊ တွေ့ကြုံသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမာဂမ်ိ ၊ တွေ့ကြုံပြီ။ပ။ဣတ္ထိယာပိ၊ ၏ရင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ၏ရင်း။ နာမံပိ၊ ကိုရင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ ကိုရင်း။ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ မေးသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ပုစ္ဆိ ၊ မေးပြီ။ ဂါမဿပိ၊၏ရင်း။ နိဂမဿပိ၊ ၏ရင်း။ နာမံပိ၊ ကိုရင်း။မဂ္ဂံပိ၊ကိုရင်း။ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပုစ္ဆိ ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။(အဝေါစ၊ပြီ။)

သန္ဒက၊ က။ တတြ၊ ထိုဆရာ့စကား၌။ပ။ ပုစ္ဆိန္တိ၊ ပြီ၌။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခာတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣဒံပြ ဘွစရိယံ၊ ဤမြဘွစရိယသည်။ အနဿာသိကန္တိ၊သက်သာ ရာမှုကင်း၏ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဒိတွာ၊ ၍။တသ္မာပြဘွစရိယာ၊ ထိုပြဘွစရိယမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။

သန္ဒက၊ က။ ယတ္ထ၊အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ပြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ န ဝသေယျ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊စ၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နာရာဓေယျ၊ မပြီးစေရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ အနဿာသိကံ၊ သော။ တံပြဘွစရိယံ၊ သည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၂၃၀။ သန္ဒက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။အနုဿ-ဝိကော၊ တဆင့်ကြားကိုမှီသည် (အဆင်ဆင့်ကြားခြင်းရှိသည်)။အနုဿဝသစ္စော၊ တဆင့်ကြား သည်မှန်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ အနုဿဝေန၊အဆင့်ဆင့်ကြား ဖြင့်ရင်း။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့တဲ့ ဤသို့တဲ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော အဆက်ဆက်ဖြင့်ရင်း။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ကျမ်းစာ၏ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်။ ဝါ၊ ကျမ်းဂန်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းမျှဖြင့်ရင်း။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ (တိကင်္ဂုတ္တရ-ကေသမုတ္တိသုတ်နှင့်စပ်၍ရှု)။ သန္ဒက၊ က။ အနုဿဝိကဿ၊ သော။ အနုဿဝသစ္စဿ၊ သော။ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုဿုတံပိ၊ ကောင်းစွာ ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿုတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ထိုကြားအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ဟောတိ၏။အညထာပိ၊ ကြားအပ်သည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္ဒက၊ က။ တတြ၊ ထိုတရား၌။ပ။ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခာတိ၊ ၏။(အကြွင်းတူ၏)။

၂၃၁။ သန္ဒက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ တက္ကပရိယာ ဟတံ၊ အကြံအစည်သက်သက်ဖြင့် အဖန်ဖန် ဖြင်စေအပ်သော။ဝီမံသာနုစရိတံ၊စူးစမ်းဉာဏ်ဖြင့် အစဉ် လျှောက်အပ်သော ။သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သန္ဒက၊က။ တက္ကိဿ၊ သော။ ဝီမံသိဿ၊ သော။သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုတက္ကိတံပိ၊ ကောင်းစွာ ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္တက္ကိတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။(အကြွင်းတူပြီ)။

၂၃၂။ သန္ဒက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ မန္ဒော၊ နုံ့သည်။ မောမူဟော၊ တွေဝေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပဥှံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဧဝန္တိပိ၊ ဤသို့ဟူ၍လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ နော၊ မဖြစ် (အယူမရှိ)။ တထာတိပိ၊ ထိုသို့ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ တပါးတခြားဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောတိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး) မဟုတ်ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောနောတိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး) မဖြစ်ဟူသည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ အား။ နောတိ၊ မဖြစ်" ဟူ၍။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် (နှုတ်၏) အထူးထူးအပြားပြား ပင်ပယ်ခြင်းသို့။ အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပိုင်းအခြားမရှိသောအားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပင်ပယ်ခြင်းသို့။ ဝါ၊ အမရာငါးသောငါး၏ (ဖမ်းမမိနိုင်အောင်) ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့။ တနည်း၊ အမရာဝိက္ခေပံ၊ ဟူသော။ ဝါစာဝိက္ခေပံ၊ သို့။ (ဤအဋ္ဌကထာ)[၁]။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ပ။ အဗြဟ္မစရိယဝါသေ၊ အနဿာသိကံ၊ အဗ္ဗဟ္မရိယံ၊ ရှ။ (နာရာမေယျ ဉာယံ မမ္ပံ ကုသလံ-အထိတူပြီ)။

၂၃၃။ အဗြဟ္မစရိယဝါသေ၊ ဤ။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝသေယျ၊ ၏။ ဝသန္တော၊ သော်။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေယျ။ ပြီးစေရာ၏။ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်။ ကိံဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ ကိံအက္ခာယီ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သန္ဒက၊ က။ ဣဓလောကေ၊ ဤလောက၌။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏[၂]။

သန္ဒက၊ က၊ ယသ္မိံ သတ္ထရိ၊ အကြင်ဆရာ၌။ သာဝကော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ဥဠာရဝိသေသံ၊ မြတ်သောတရားထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာထံ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။

၁။ န မရတိ န ဥပစ္ဆိဇ္ဇတီတိ အမရာ၊ (အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော အယူစကား)။ ဝိဝိဓော ခေပေါ ဝိက္ခေပေါ၊ အမရာယ(ဒိဋ္ဌိယာ ဝါစာယ ဝါ)ဝိက္ခေပေါ အမရာဝိက္ခေပေါ။ (အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အယူစကားဖြင့် သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွှင့်ပယ်ချခြင်း)။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ၊ သာ ဥမ္မုဇ္ဇနနိမုဇ္ဇနာဒိဝသေန ဥဒကေ သန္ဒာဝမာနာ ဂဟေတုံ န သက္ကာ၊ ဧဝမေဝ။ပ။ အမရာယ ဝက္ခေပေါ ဝိယာတိ အမရာဝိက္ခေပေါ။ (အမရာမည်သော ငါး၏ ဖမ်းမမိအောင် ပြေးလွှားပစ်လွှင့်ခြင်း ကဲ့သို့ ဖမ်း၍မမိနိုင်အောင် အယူဝါဒ၏ ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်း)။ ဤကား ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဋ္ဌ။ ဒီဋ္ဌ၊ ၁။ ရင်းနှီးကာနှင့် သာရတ္ထတို့မှ ယူ၍ ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတီတိ ဝါစာယ ဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ။ ကီဒိသံ? အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပရိယန္တဝိက္ခေပန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ။ပ။တံ အမရာဝိက္ခေပံ။ (ဤအဋ္ဌကထာ)။ န မရတိ န ပစ္ဆိဇ္ဇတီတိ ယထာဝုတ္တော ဝါဒဝိက္ခေပေါ ဧတာယာတိ အမရာ၊ တတ္ထ(တထာ)ပဝတ္တာ ဒိဋ္ဌိ အမရာဝိက္ခေပေါ။ (ဤဋီကာ)တို့နှင့် ယှဉ်စပ်ကြည့်ရှုလေ။

၂၂၅-အပိုဒ်ဖြင့် အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၆-ဖြင့် ပူရဏကဿပ၏၊ ၂၂၇-ဖြင့် မက္ခလိဂေါသာလ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၈-ဖြင့် ပကုဓကစ္စာနာ၏ အယူကိုပြသည်။ ဝိဝရဏပတာတိ-တိုင်ရှဲယူ။ ရဒ္ဒသ ခေါ် ပနိမာနီ-မှစ၍ကား မက္ခလိဂေါသာလ၏ စကားများဖြစ်သည်။ ၂၃၂-ဖြင့် သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တ၏ အယူကိုပြသည်ဟုမှတ်။

၂။ ဤပါဠိတော်၌ရှိသည့် "ဘဂဝါ။ပ။သော" ဟူသော ပေယျာလကား ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ် ၁၀-မှ ၁၃-အထိကို မြုပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤ ၂၃၃-စာပိုဒ်၌ ပ-ဒု-တ-စ ဈာန်များကို တပိုဒ်စီပြ၏၊ ကန္ဒရကသုတ်၌ တပေါင်းတည်းပြ၏၊ ဤမျှသာထူးသည်။ ၂၃၃-အပိုဒ်ကို "သော ပန ဘော အာနန္ဒ" စသော အထက်ပါကျန်၌ တပ်ထားသည် ကိုလည်း သတိပြု။

သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဝသန္တော စ၊ သော်။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မဥ္စ၊ ကိုလည်း။ အာရာဓေယျ၏။ (ကြွင်းမခက်ပြီ၊ နောက်ကို မှီးလေ)။

၂၃၄။ သောအာနန္ဒ၊ န္ဒ၁။ ယောသောဘိက္ခု၊ အံကြြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ၏။ပ။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ ကာမေး ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ခံစားရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဒက၊ က။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိမုတ္တော၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာရဟန်းသည်။ ပဥ္စဋ္ဌာနာနိ၊ ငါးပါးသောအရာတို့ကို။အဇ္ဈာစရိတုံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဉ္စိစ္စ၊ စေ့ဆော်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ဇီဝိတာ၊ မှ။ဝေါရောပေတုံ၊ချခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒါတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေထုန ဓမ္မံ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန္တာမဖြစ်မီရှေး၌။ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူသည်။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကိုပြု၍ ။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ သေယျ-ထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သန္ဒက၊က။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၅။ သောအာနန္ဒ၊န္ဒ၁။ ယော သော ဘိက္ခု၊သည်။အရဟံ၊၏။ပ။ဝိမုတ္တော၊ ၏။ စရတော စေဝ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿစ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၊၏။ "မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ကုန်ပြီ" ဟူ၍ ။ ဉာဏဒဿနံ၊သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်သလော။ ဣတိ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဒက၊က။ တေနဟိ၊ ထိုသို့လျှောက်လျှင်မူကား။ တေ၊ သင်၏အသို့ငှါ။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ဧကစ္စေ၊ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သန္ဒက၊ က။သေယျထာပိ၊အံ့။ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်၏။စရတောစေဝ၊သော။တိဋ္ဌတောစ၊သော။သုတ္တဿစ၊ သော။ဇာဂရဿစ၊ သော။ တဿ၊ထိုယောကျ်ား၏(စိတ်၌)။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ပြတ်ကုန်၏" ဟူ၍။ သတတံ၊ အမြဲ၊သမိတံ၊မပြတ်။ ဇာနာတိ၊သိမြင်သလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သောအာနန္ဒ၊ န္ဒ၁။ သောပုရိသော၊သည်။ "မေ၊ ၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ဆိန္နာတိ၊ ၏" ဟူ၍။သတတံ၊ အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အပိစ ခေါ် ပန၊ ကား။ နံ၊ထိုလက်ခြေ ပြတ်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်သာ။ "မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊၏" ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဒက၊ က။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ,ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အပိစခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ခြင်းကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊

သော်သာ။ မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ပြီ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၆။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွ၁။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သော သူတို့သည်။ ကီဝ ဗဟုကာ၊ အဘယ်မျှ များကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဒက၊ က။နခေါ် ဧကံယေဝ သတံ၊ တရာသာလျှင် မဟုတ်။န ဒွေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။န တီဏိသတာနိ၊သုံးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။န စတ္တာရိသတာနိ၊လေးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ န ပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ ယေ နိယျာတာရော၊ အကြင်ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တော၊ တို့သည်။) ဘိယျော၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောအာနန္ဒ၊ နွ၁။အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ဘောအာနန္ဒ၊ နွ၁။အဗ္ဘုတံ၊ စွ။သဓမ္မောက္ကံသနာ၊ မိမိ၏တရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ န စ ဘဝိဿတိ၊ နာမ၊ မဖြစ်ပေစွတကား။ ပရဓမ္မဝမ္ဘနာ၊ သူတပါးတို့၏ တရားကိုရှုတ်ချခြင်းသည်။နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစွတကား။ (ယာဝ၊လောက်။) အာယတနေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ (ဟောတိ၏။) တာဝ၊ လောက်။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူတို့သည်။ ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့။ (တိကင်္ဂုတ္တရ အာဇီဝကသုတ်နိဂုံးနှင့်လည်းယှဉ်စပ်၍ ရှုလေဦး)။ ပုတ္တမတာယ၊ သေသောသားရှိသော အမိ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပန အာဇီဝကာ၊ တို့သည်ကား။ (အမိသီလတည်းဟူသော အသက်မရှိ၍ သူသေဟုဆိုလိုသည်။) အတ္တာနဉ္စေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ဥက္ကံသေန္တိ၊ ချီးမြှောက်ကုန်၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ဝမ္ဘေန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏။တယောစေဝ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့ဟူ၍။ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသုံးယောက်တို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊အဘယ်သူတို့နည်း။ နန္ဒ ဝစ္ဆ ၊ နန္ဒဝစ္ဆကိုရင်း။ ကိသံသံကိစ္စံ၊ ကိသသံကိစ္စကိုရင်း။ မက္ခလိဂေါသာလန္တိ၊ မက္ခလိဂေါသာလကိုရင်းတည်း။ အထခေါ၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ စရန္တု၊သွားကြကုန်လော့။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်း ဂေါတမထံ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မည်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ အခြွေအရံတို့ကို။ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့်ပယ်ခြင်းငှါ။ နသုကရန္တိ၊ မလွယ်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်း၌။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းပြီ။ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သန္ဒကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်

၂၃၇။ (ဇေ ံ မေ-သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မောရနိဝါပေ၊ ဥဒေါင်းတို့ကို

အစာကျွေးရာဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏ အရာမ်၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အန္နဘာရော၊ အန္နဘာရအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊ ပရိဗိုဇ်ရင်း။ ဝရဓရော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊ ရင်း။ သကုလုဒါယိ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော စ၊ ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ စ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ရင်းတည်း [၁]။

၂၃၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ပုရိမာနိ၊ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း။ပုရိမတရာနိ၊အလွန်ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း[၂]။ ကုတူဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ပြောဆိုရာဇရပ်၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးအယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ (အယံ အန္တရာကထာ-စပ်)။ "သော၊ အချင်းတို့။ အင်္ဂမဂဓာနံ၊ အင်္ဂတိုင်းသား မဂဓတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ သော၊ တို့။ အင်္ဂမဂဓာနံ၊ တို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရအပ်သော လာဘ်တို့တည်း။ တတြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သင်္ဃိနော၊ သံဃာထုရှိကုန်သော။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းရှိကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဉာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူဝါဒကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ဤ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ရာဇဂဟံ၊သို့။ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆိုခြင်းငှါ။(သ-ကို အံ-ပြု)။ ဩသဋာ၊ ကပ်ဝင်ကုန်၏။

ပူရဏော၊ သော။ အယမ္ပိခေါ ကဿပေါ၊ ဤကဿပသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။သင်္ဃီ စေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ ဂဏီ စ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းလည်း ရှိ၏။ ဂဏာစရိယော စ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ဉာတော၊ ထင်ရှားသည်း ထင်ရှား၏။ယသဿီ၊များသော အခြံအရံလည်း ရှိ၏။တိတ္ထကရော၊ အယူဝါဒကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ သည်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟုလည်း သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထို ပူရဏကဿပသည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ငှါ။ ဩသဋော၊ ကပ်ဝင်၏။ မက္ခလိ၊ သော။ အယမ္ပိ ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ပ။ အဇိတော၊ သော။ အယမ္ပိ ကေသကမ္ဗလော၊ သည်လည်း။ပ။ ပကုဓော၊ သော။ အယမ္ပိ ကစ္စာယနော၊ သည်လည်း။ပ။ သဉ္စယော၊ သော။အယမ္ပိ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သော။ အယမ္ပိ နာဋပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်လည်း။ ဝါ၊ကိုလည်း။ ။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အပ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ငှါ၊ ဩသဋော၊၏။

သင်္ဃီနံ၊ကုန်သော။ပ။ သာဓုသမ္မတာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်ဆရာကို။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့သည်။ သက္ကတော၊ နု၊

၁။ အထခေါ် အထပစ္စာပီ သဝနာယ- အဆုံးရှိသောဝါကျများကို သန္ဒကသုတ် ၂၃၃-ပိုဒ်နှင့် ၂၃၄-ပိုဒ်တို့၌ ဆိုခဲ့သောအနက်ကိုမှီ၍ သမွန်။ ဤသုတ်၌လည်း သန္ဒကသုတ်၌ကဲ့သို့ တုတို အပေယံ-အဆုံးနောက် အထခေါ် အစ၌ ၂၃၈-တပ်၍ ဝိုဒ်ပါ။

၂။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက် သုံးရက်သည် ပုရိမဒိဝသ၊ရင်းမှရှေး ပုရိမတရဒိဝသမည်၏။

အရှိအသေပြုအပ်ပါသနည်း။ ဂရုကတောနု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသနည်း။ မာနိတောနု၊ မြတ်နိုးအပ်ပါသနည်း။ ပူဇိတောနု၊ ပူဇော်အပ်ပါသနည်း။ ကဥ္စပန၊ အဘယ်ဆရာကိုသာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သက္ကတွာ၊ အရှိအသေပြု၍။ ဂရုံကတွာ၊ အလေးပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ နုခေါတိ၊ နေပါကုန်သနည်းဟူသော။ အယံအန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၂၃၉။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ "ပူရဏော၊ သော။ အယံခေါကဿပေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အင်၏။ သော စ၊ ထိုပူရဏကဿပ ကိုလည်း။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။ နသက္ကတော၊ အရှိအသေလည်း မပြုအပ်။ပ။ နပူဇိတော၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်အပ်၊ ပူရဏံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကတွာ၊ ရို၍။ ဂရုံကတွာ၊ ရို၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ နစ ပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်း မနေကုန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး သည်ကား။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ တတြ၊ ထိုအရာမက များသော ပရိသတ်တွင်။ အညတ-ရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ ပူရဏံ၊ သော။ ကဿပံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မာပုစ္ဆိတ္ထ၊ မမေးကြကုန်လင့်။ နေသော၊ ဤပူရဏကဿပသည်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတံ၊ ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အမှေ၊ တို့ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြ ကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ကို။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဗျာကရိဿာမတိ၊ ဖြေကုန်အံ့ ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဘူတပုဗ္ဗံကား။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တပည့်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊ တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ နေတေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဘဝန္တေ၊ အရှင်တပည့်တို့ကို။ နပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကြကုန်။ နေတေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဧတေသံ၊ ဤဒါယကာတို့အား။ ဗျာကရိဿာမတိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့" ဟူ၍။ ဗာဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍။ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ နလဘတိ၊ တား၍ မရ။

ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ သာဝကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ 'တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ ကိံ အာဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာ သိလတ္တံ့နည်း။ တွံ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ရှိသူသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းစပ်၏။ တေ၊ သင်၏ (စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းမစပ်။ ပုရေဝစနီယံ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်သော စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အဝစ၊ ဆိုပြီ။ ပစ္ဆာဝစနီယံ၊ နောက်၌ ဆိုအပ်သော စကားကို။ ပုရေ၊ ၌။ အဝစ၊ ပြီ။ တေ၊ ၏။ အဓိစိဏ္ဏံ၊ ကြာမြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်သော စကားသည်။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ (ငါ၏ တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့်) ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်၏။ တေ၊ ၏ (အယူ၌)။ ဝါဒေါ၊ (ပြောဆိုကြောင်း) အပြစ်ကို။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်ပြီ။ (တွံ၊ သည်။) နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယ၊ (ပြောဆိုကြောင်း) အပြစ်မှလွတ်စိမ့်သောငှါ။ စရ၊ လှည့်လည်ချေ ဦးလော့။ (တတ္ထ တတ္ထ ဂန္တွာ သိက္ခ)။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ နိဗ္ဗေဌေဟိ ဝါတိ၊

ဖြေနိုင်လည်း ဖြေပါလော့’ ဟူသော။ ဝါဒံ (ပြောဆိုကြောင်း)အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကြကုန်၏။

ဣတိ၊ သို့။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ကို။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။နသက္ကတော၊ အပ်။ပ။ နစဝိဟရန္တိ၊ နေလည်းမနေကုန်။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကို။ ဓမ္မက္ကောသေန၊ သဘော အားဖြင့်ဖြစ်သော ဆဲခရေးခြင်းဖြင့်။ (ဋီ-၌သဘာဝတော ပဝတ္တကောသေန-ဟု ဖွင့်၏)။ အက္ကုဋ္ဌောစာတိ၊ ဆဲရေးလည်းဆဲခရေးအပ်ပြီ ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ကေစ္စ၊ တို့သည်။ “မက္ခလိ၊ သော။အယမ္ပိ ခေါ ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အက္ကုဋ္ဌောစာတိ၊ ဆဲလည်းဆဲရေးအပ်ပြီ”ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၄၀။ ကေစ္စ၊ တို့သည်။ “အယမ္ပိ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။ သင်္ဃီစေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ပ။ သာဝကာနံ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ သာဝကာနံ တို့သည်။ သက္ကတော၊ အရိုအသေလည်း ပြုအပ်၏။ပ။ ပူဇိတော၊ အပ်၏။ သမဏဉ္စပန ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ အား။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ တတြ၊ ထိုအရာမကသော ပရိသတ်၌။ အညတရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုဘပည့် ကို။ အညတရော၊ တယောက်သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်သည်။ ‘အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလော့။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏’ ဟူ၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိဘူးပြီ။

ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တို့၏။ ခိပိတသဒ္ဒေါဝါ၊ ချေဆတ်သော အသံသည်၎င်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါဝါ၊ ချောင်းဟန့်သောအသံသည်၎င်း။ နေဝဟောတိ၊ မရှိ။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမကို။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပစ္စာသိံသမာနရူပေါ၊ အလွန်တောင့်တ သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ‘နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့။ နော၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့’ ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုအနီး၌ဘည်သည် (စည်းဝေးသည်)။ဟောတိ၊ ၏။

ပုရိသော၊ သည်။ စာတုမ္မဟာပထေ၊ လမ်းကြီးလေးခွ၌။ အနေလင်္ဂ၊ (ပျားကောင်ဟူသော) အပြစ်မှ ကင်းသော။ ခုဒ္ဒမဓုံ၊ ပျားငယ်အရည်ကို။ ပီဠေယျ၊ ညှင်၍ ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပျားရည်ကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ပစ္စာသိံသမာနရူပေါ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ သည်။ အဿ ဟေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။ယေပိ သာဝကာ၊တို့သည်လည်း။သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့နှင့်။ သမ္ပယောဇေတွာ၊ အနည်းငယ်ငြင်းခုံ၍။(အပ္ပမတ္တကံ ဝိဝါဒံ ကတွာ-၌)။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ယုတ်သော လူ့ အဖြစ်သို့။အာဝတ္တန္တိ၊လည်ကုန်၏။ (ဟီနာယာဝတ္တန္တိ၊ လူထွက်ကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုဘပည့်တို့သည်လည်း။ သတ္ထုစေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဿစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃဿစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မသာမေဝ ငါ့ဘို့သည်သာလျှင်။အလက္ခိကာ၊ကြက်သရေမရှိကုန်သည်။ အဓုာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မယံ (ဝေ)၊ သာလျှင်။ အပ္ပပုညာ၊ နည်းသောကုသိုလ်ရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ။နာသက္ခိမှာတိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ ဟူ၍။အတ္တဂရဟိနောယေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ အနညဂရဟိနော၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်။ အာရာမိကဘူတာဝါ၊ အရာမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ဥပါသကဘူတာဝါ၊ ဥပါသကာဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ပဉ္စသိက္ခာပဒေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။သမာဒါယ၊ခံယူဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ပ။ ဝိဟရန္တီတိ၊ နေကုန်၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။

၂၄၁။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ။ ယေဟိ၊ အကြင်တရားဘို့ကြောင့်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊အလေးပြုကုန်၏။မာနေန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သက္ကတွာ၊ ၍။ ဂရုံကတွာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တွံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သမနုပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဉ္စခေါ၊ ငါးပါးကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ အပ္ပါဟာရော၊ နည်းသော အစာအာဟာရ ရှိတော်မူ၏။ အပ္ပါဟာရဘာဝ၊ နည်းသော အစာအာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်၏သည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယမ္ပိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၏။ အပ္ပါဟာရတာယ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်ဘုရားကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံခေါဓမ္မံ၊ ဤတရား.ကို။ သမနုပဿာမိ၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊သည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတရီတရေန၊တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတော်မူ၏။ ဣတရီတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ ရရသမျှသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၂)

ဘန္တေ၊ရား။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရီတရေန၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ) (၃)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရီတရေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၄)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကိုယ်အားဖြင့်ကင်းဆိတ်တော်မူ၏[၁]။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ)။ (၅)

၁။ ပဝိဝိတ္တောတိ ဣဒံ ပရိဗ္ဗာဇကော ကာယဝိဝေကေနဖတ္တ် သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဘဂဝါ ပန တီဟိ ဝိဝေကေဟိ ဝိဝိတ္တောဝ။ ဋီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ပ။ ဝိပ္ပံရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဣခမခေါ်ခမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၄၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၊၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊ ၏လည်း။ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဣတိ (ဣမိနာ)၊ ဤတရားကြောင့်။မံ၊ကို။သာဝကာ၊တို့သည်။ စေသက္ကရေယျုံ၊ အကယ်၍ အရိုအသေပြုကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အကယ်၍ နေကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရာပိ၊ ခွက်ငယ်မျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဍ္ဎကောသကာဟာရာပိ၊ ခွက်ငယ်တဝက်မျှလောက်သော အစာ အာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗေလုဝါဟာရာပိ၊ ဥသျှစ်သီးမျှလောက်သော အစာအာဟာရ ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဍ္ဎဗေလုဝါဟာရာပိ၊ ဥသျှစ်သီး တခြမ်းမျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည် လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မေ၊၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။

ဥဒါယိ၊ယိ။အဟံခေါပန၊ငါသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဣမိနာပတ္တေန၊ ဤသပိတ်ဖြင့်။ သမတိတ္တိကမ္ပိ၊ အောက်နှုတ်ခမ်းအနားရေးနှင့် ညီမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘိယျောပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ကောသကာဟာရာပိ၊ကုန်သော။ပ။ အဍ္ဎဗေလုဝါဟာရာပိ၊ကုန်သော။မမ၊ ၏။ယေတေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားကြောင့်။ နသက္ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ နဝိဟရေယျုံ၊ကုန်ရာ။ (၁)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣတရီတရေန၊ တပါးပါးသော။ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊၏။ ဣတရီတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ တပါးပါးသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤတရားကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စေသက္ကရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။လူခစီဝရဓရာ၊ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်သော။မေ၊ငါ၏။သာဝကာ၊တို့သည်။သန္တိခေါပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊တို့သည်။သုသာနာဝါ၊ သုသာန်မှသော်၎င်း။သင်္ကာရကူဋာဝါ၊ အမှိုက်ပုံမှသော်၎င်း။ ပါပဏိကာဝါ၊ ဈေးမှသော်၎င်း။နန္တကာနိ၊အနားပြတ်(အဝတ်စုတ်)တို့ကို [၁]။ဥစ္စိနိတွာ၊ရွေးချယ်၍။သင်္ဃာဋိံ၊ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ဓာရေန္တိ၊သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ဥဒါယိ၊ ယိ။အဟံခေါပန၊ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဒဠှာနိ၊ ခိုင်ခန့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထလူခါနိ၊ ဓားဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ကြောင့် ကြမ်းသမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အလာဗုလောမသာနိ၊ ဘူးသီးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့ သိမ်မွေ့သောချည် ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (နိုတိ-လဟုတော သကဋ္ဌေ-သ။ မောဂ်-သော လောမာသုတ်၌)။ဂဟပတိစီဝရာနိ၊ ဒါယကာတို့လှူအပ်သောသင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၂)

၁။ နန္တကာနိတိ အန္တဝိရဟိတာနိ ဝတ္ထခဏ္ဍာနိ။ဌ။ နတ္ထိ အန္တော ဧသာ ယဿာ တန္တိ နန္တကံ၊ (သကဋ္ဌေ ကော)။ တာနိ၊ ပြု။ ဂေါပါလသိမာနပါဠိ၌ အနန္တကံ-ဟု ရှိသည်။ အဘာဓရောစေတ္တ နိပါတမတ္တံ-ဟု ရှင်း ဋ္ဌ၌ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ န-ကို အန်-ပြုလျှင်ကား နိပါတမတ္တ-မဟူရ။ နန္တက, အနန္တက အနက်အတူတူပင်။ ဤ၌ကား အစိုပ္ပါယ်နက်ပေးလိုက်သည်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။သပဒါနစာရိနော၊အိမ်စဉ် မပြတ် ဆွမ်းခံလှည့်သည့်လေ့ ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော[၁]။ ဥဉ္ဆာသကေ၊ဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော။ ဝတေ၊ ကျင့်မြဲအကျင့်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန် လတ်သော်။အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တိယမာနာပိ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ နိမန္တနေပိ၊ ပင့်ဘိတ်ရာအရပ်၌လည်း။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်သောအမည်းအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသောပဲနောက်ဟင်း ရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသောဟင်းလျာရှိသော။ သာလီနံ ဩဒနံ၊ သလေးဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။ (၃)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ရုက္ခမူလိကာ၊ ရုက္ခမူဓုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဗ္ဘောကာသိကာ၊ အဗ္ဘောကာသိကဓုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဆန္နံ၊ အမိုးရှိရာအရပ်သို့။ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တေသု၊ အတွင်းအပြင်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ နိဝါတေသု၊ လေမတိုက်ကုန်သော။ ဖုသိတဂ္ဂဠေသု၊ ထိစပ် လုံခြုံသော တံခါး ရှိကုန်သော။ ပိဟိတဝါတပါနေသု၊ ပိတ်အပ်သောလေသာတံခါး ရှိကုန်သော။ ကူဋာဂါရေသုပိ၊ အထွတ်တပ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း။ ဝိဟရာမိ၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၄)

ဥဒါယိ၊ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ပ။စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ဥဒါယိ၊ယီ။အာရညိကာ၊ အရညကင်ဓုတင်ဆောက်တည်ကုန်သော။ ပန္တသေနာသနာ၊အစွန်အဖျား ကျောင်း၌နေကုန်သော။ မေ၊ ၏။ ယေသာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော တောအုပ်ဖြစ်ကုန် သော။ပန္တာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့သို့[၂]။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ တေသာဝကာ။ တို့သည်။ အန္ဝဍ္ဎမာသံ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်သို့။ ဩသရန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။အဟံခေါပန၊သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဘိက္ခုနီဟိ၊ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်သော်၎င်း။ ရညာ၊ မင်းနှင့်သော်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့် သော်၎င်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိတို့နှင့်သော်၎င်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့နှင့် သော်၎င်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၏။ (အကြွင်းလွယ်)။ (၅)

၁။ ဒါ-သို့မဟုတ် ဒါန-ဓာတ်၊ အဝခဏ္ဍနေ။ ဒါနတော အပေတံ အပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်း။ သဟ အပဒါနေန ယံ ဝတ္တတိတိ သပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။တံ စရန္တိ သီလေန, တံ ဝါ စရိတုံ ဝုတ္တမေတေသံ သီလန္တိ သပဒါနစာရိနော-ဟု လုပ်။ (ဝိသုဒ္ဓိဋ္ဌ၁။ ၅၈။ သာရတ္ထ၃။ ၁၀၆)။

၂။ အရညဝနပတ္ထ, ပန္တသေနာသန ကျောင်းနှစ်မျိုး, သုံးမျိုး ဟူပုံကို မနိ၁။ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၃၄၌ အကျယ်မှာခဲ့ပြီ။ ပြန်ရှု။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣတိ၊ သို့။ မမ်၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤတရားတို့ကြောင့်။ နသက္ကရောန္တိ၊ ကုန်။ ပ။ နဝိဟရန္တိ၊ ကုန်။

၂၄၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမ်၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မာ၊ တို့သည်သည်း။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သေး၏။ ကတမေ ပဉ္စ၊ တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဓိသီလေ၊ လွန်မြတ်သောသီလ၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ တိ၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏" ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယမ္ပိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ မမ်၊ ကို။ ပ။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေန၊ အကြင်တရားကြောင့်။ မမ်၊ ကို။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ (၁)

၂၄၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော။ ဉာဏဒဿနေ၊ (သဗ္ဗညုတ) ဉာဏ်အမြင်၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံယေဝ၊ သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဇာနာမီတိ၊ သိတော်မူ၏ ဟူ၍။ အာဟ၊ 'ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဿံယေဝ၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿာမီတိ၊ မြင်တော်မူ၏ ဟူ၍ ။ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အနဘိညာယ၊ မသိဘဲ၍ ။ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော် မမူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်း မရှိသော။ မမ္မံ၊ ကို။ နောဒေသေတိ မမူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ၊ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ မမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အပ္ပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ၊ သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းမရှိသော။ မမ္မံ၊ ကို။ နောဒေသေတိ၊ မမူ" ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းသွယ်၏)။ (၂)

၂၄၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမ်၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဓိပညာယ၊ လွန်မြတ်သော ဉာနုပဿနာ၌။ (သဗ္ဗညုတဉာဏ် နှင့် သစ္စဗျာကရဏဉာဏ် မှ တပါးသော ပညာကို ယူ)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ ပညာက္ခန္ဓေန၊ ပညာအစုနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ ဝါဒပထံ၊ ထိုအပြစ် ကို[၁]။ (ဝါဒတိ နိပါတမည်သူ-၌)။ န ဒက္ခတိ၊ မမြင်လတ္တံ့။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ပရပ္ပဝါဒံ၊ သူတပါးတို့၏ အသူဝါဒကိုသည်း။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ သုနိဂ္ဂဟီတံ၊ ကောင်းစွာ

၁။ "ဝစနပ္ပထော" ကဲ့သို့ ပထ-ကို အနက်မဲ့ကြံ၍ ပေးလိုက်သည်။ တသာ တသာ ပဉ္စာ ဥပရိ အာဂမန ဝါဒ-ပထံ။ ၌။ ဝိသဇ္ဇနေ ကတေ တတော ဥပရိ အာဂန္တုနကံ ဝါဒမဂ္ဂံ။ ၌-တို့ကို ထောက်သော် တဆင့် တက်လာမည့် အပြစ်တင်ဘွယ်ရာ အကြောင်းဟု ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။ အပြစ်တင်အံ့သည်ကို ထင်ကူး၍ မမြင်သည်မရှိ-ဟု ဆိုလို သည်။ နေတ် ဌာန် ဝိဇ္ဇာတ်-၌ စပ်။

နိုပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ။ နနိဂ္ဂဟိတ္ထာတိတိ၊ မနှိပ်လတ္တံ့ ဟူသော။ တော်ဒြာန်၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိ ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တာံကို။ ကိံ မညသိ၊ သနည်း။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဇေါ၊ သို့။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဇေါ၊ သို့။ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။ဩပါတေယျုံ(အပိနု၊ သွင်းကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တော၊ သည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အဟံ၊သည်။ သာဝကေသု၊ တို့၌။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို။ နခေါပနပစ္စာသီသာမိ၊ မတောင့်တ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မမယေဝ၊ ၏သာလျှင်။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို။ ပစ္စာသီသန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။ (၃)

၂၄၆။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ယေန ဒုက္ခေန၊အကြင် ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခောတိဏ္ဏာ၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍ ။ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ အရိယာ သစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဟံ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဗျာကရောမိ၊ ဖြေကြား၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉှဿ၊ အမေးပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေမိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့(ချဉ်းကပ်၍)။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိံ ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ပ။ အာရာဓေမိ၊ ၏။ (အကြွင်း လွယ်၏)။ (၄)

၂၄၇။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ယထာပဋိပန္နာ၊ဟောကြားတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန် တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးများကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ (မ ၂-ကာနွရက သုတ်-အပိုဒ် ၂- ၌ ရေးခဲ့ပြီ။)။ တတြ စ ပန၊ထိုလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌လည်း။ဗဟူ၊များစွာ ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးအဘွဘ်အထိပ်(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သမ္မပ္ပဓာနေ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့ကို။ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ဥပ္ပန္နာနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်း ငှါ။ ဘိယျောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊

ပွါးများခြင်း၏။ ပါရိပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ပဒဟတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသမ္မပ္ပဓာန်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုန စပရံ၊လည်း။ပ။ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ စိတ္တသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝီမံသာသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣဒ္ဓိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (မ ၁-စေတောခိလသုတ်ဘာဂ-ပိုဒ် အဋ္ဌကထာကို မှီးသည်)။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပသမဂါမိံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော။ သမ္ဗောဓဂါမိံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။တတြ စ ပန၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ဣန္ဒြေတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ပ။ ဗလာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ပ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ဘိက္ခု၊သည်။ဝိဝေကနိဿိတံ၊ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ဝိရာဂနိဿိတံ၊တပ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ကိလေသာကို စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သော။သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ဘာဝေတိ၊၏။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုခုနစ်ပါး ကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ပ။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မာသမာဓိံ၊ ကို၊ ဘာဝေတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးသော မဂ္ဂင်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၀။ ဥဒါယိ၊ယိ။ ပုန စပရံ၊လည်း။ ပ။ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ကုန်၏။ရူပီ၊ရုပ်ဈာန်ရှိသူသည်။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခတည်း။အဇ္ဈတ္တံ၊မိမိသန္တာန်၌။အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပဈာန်ရှိသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ပဿတိ၊ရှု၏။အယံ၊ ကား။ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊တည်း။ သုဘန္တေဝ၊တင့်တယ်၏ဟူ၍ သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ၊ ကား။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝါ၊အသုံးစုံကုန်သော။ရူပသညာနံ၊တို့ကို။

သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊ အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ကား။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၉။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ အဘိဘာယတနတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏[၁]။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ ရူပဈာန်ရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်၌ သညာရှိသော။ ဧကော၊ အချို့သောသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ပရိတ္တာနိ၊ သေးငယ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ တာနိ၊ ထိုကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဇာနာမိ ပဿာမိတိ၊ သိ၏မြင်၏ဟူ၍။ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ (ကြီး)ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဇာနာမိ ပဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဒုတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပဈာန်ရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်၌သညာမရှိသော။ ဧကော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ တတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ စတုတ္ထံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ နီလဝဏ္ဏာနိ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော။ နီလနိဒဿနာနိ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ နီလနိဘာသာနိ၊ ညိုသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ နီလံ၊ ညိုသော။

၁။ အဘိဘာယတိ အဘိဘူ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော ပရိကမ်(ကာမကုသိုလ်ကြီးယာဇော)။ ဝါ၊ ထိုနှင့်ယှဉ်သော ဉာဏ်ကိုကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဧတဿာတိ အဘိဘာယတနံ။ ဈာန်ကောက်၊ တနည်း- အဘိဘဝိတဗ္ဗန္တိ အဘိဘူ။ လွှမ်းမိုးအပ်သော နီလ-စသော အာရုံကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဧတဿ။ ဈာန်ကောက်၊ တနည်း။ အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ။ ဈာန်ကိုကောက်။ ထိုဈာန်သည်ပင် ချမ်းသာထူးတို့၏တည်ရာအကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် "အဘိဘူစ တံ အာယတနဉ္စာတိ အဘိဘာယတနံ" ဟု လုပ်။ သဘောအဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို ဤအင်္ဂုတ္တရ ဋီကာ၊ အဋ္ဌကထာလိနီ၊၂၇၂။ မူလဋီ-၁၀၅။ အနုဋီ ၁၁၂။ ဒီဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၅၂။ ဓမ္မဒေ။ ၂၄၃။ ဝုဋ်ဋီကာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌ ရှုပါကုန်။

နီလဝဏ္ဏာ၊ညိုသောအဆင်းရှိသော။ နီလနိဒဿနာ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်သော။ နီလနိဘာသာ၊ ညိုသော အရောင်ရှိသော။ ဥမာပုပ္ဖံ သေယျထာပိနာမ၊ နှမ်းကြပ်ပွင့်ကဲ့သို့ရင်း (ဥမာပုပ္ဖ-ကို ရွှေးနီသာယ တို့၌ အောင်မည်းညိုပွင့်-ဟုပြန်)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဘက်သော အဘို့တို့၌ ချောညက်သော။ နီလံ၊ သော။ပ။ နီလနိဘာသံ၊ သော။ ဗာရာဏသေယျကံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌ဖြစ်သော။ တံ ဝတ္ထံ သေယျထာ ဝါ၊ ထိုအဝတ်ကဲ့သို့ရင်း။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဉ္စမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

" အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ပီတာနိ၊ ရွှေကုန်သော။ ပီတ-ဝဏ္ဏာနိ၊ရွှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပီတနိဒဿနာနိ၊အရွှေဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ပီတနိဘာသာနိ၊ ရွှေသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ပီတံ၊ သော။ပ။ ပီတနိဘာသံ၊ သော။ ကဏိကာရပုပ္ဖံ သေယျထာပိနာမ၊ မဟာလှေကားပွင့်ကဲ့သို့ရင်း။ (အဘိဓာန်နိသျသစ်၌ တောင် ဖက်ဝန်းပွင့် ဟု ဆို၏)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ လောဟိတနိဘာသာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ နီသော။ပ။ ဗန္ဓုဇီဝကပုပ္ဖံသေယျထာပိနာမ၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပွင့်ကဲ့သို့ရင်း။ (အဘိဓာန် နိသျသစ်၌ မိုးစွေပွင့်ဟု ဆို၏)။ ပန၊ ကား။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္တမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ဩဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ပ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဩဒါဘာ၊ ဖြူသော။ဩသဓိတာရကာသေယျထာပိနာမ၊သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ရင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဋ္ဌမံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အဘိဘာယတနတို့၌လည်း။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာဝေါသာနပါရ-မိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးအဆွတ်အထိပ် (အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဤ၌ စိတ္တဝသီဘာဝပ္ပတ္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၀။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာယတနာနိ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော ကသိုဏ်းတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ အချို့သော သူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အဓော၊အောက်၌။တိရိယံ၊ဖီလာ၌။(ပရိစ္ဆိန္ဒတ္ထာ၊ပိုင်းခြား၍။)(သုံးပုဒ်လုံးစပ်-ဋီကာ)။ အဒွယံ၊ နှစ်ခုမရှိသော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ အာပေါကသိဏံ၊ ကို။ ပ။ တေဇောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဝါယောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ပ။ပီတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ လောဟိတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဩဒါတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဝိညာဏကသိဏံ၊ ကို။ ဝါ-ကသိုဏ်ရှုသွင့်မှာကာသပညတ်၌ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်ကို။ သဉ္ဇာနာတိ၏။တတြ စ ပန၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော ကသိုဏ်းတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိတ္တဝသီဘာဝပ္ပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၏။ သော၊ ထိုသာဝကသည်။ ဣမမေဝကာယံ၊ ဤရုပကာယကိုပင်လျှင်။ ဝိဝေကဇေန၊ နီဝရဏ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ပရိသန္ဒေတိ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်(စိမ့်ဝင်)

စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ဖရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏၊ အဿ၊ ထိုသာဝက၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ ဖြင့်။ အပ္ဖုဋံ၊ မနှံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း အနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ နှာပကော ဝါ၊ ရေချိုးသမားသည်သော်၎င်း။ နှာပကန္တေဝါသီ ဝါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတွာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ဖောသကံ ပရိပ္ဖောသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင် အခဲပြုရာ၏)။ သာယံ နှာနီယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုးကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သ္နေဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် အစဉ် ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သ္နေဟပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွတ်စိုအပ်သည် ဖြစ်၍။ သ္နေဟေန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ အားလုံး၌။ ဖုဋာ၊ ပြန့်နှံ့သည်။ န စ ပဂ္ဃရိဏီ၊ ယိုစီးသည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဥဗ္ဘိဒေါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်၏[၁]။ တဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်သည်။ နေဝအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ် မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေဝေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဓာရံ၊ မိုးရေယဉ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နအနုပဝေစ္ဆေယျ၊ မရွာသွန်းရာ[၂]။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ တမှာဝဥဒကဒဟာ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊ အေးလှစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်။ ဥဗ္ဘိဇ္ဇိတွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေဝ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်သို့သာလျှင်။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတောခွဲ၌၎င်း[၃]။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတောခွဲ၌၎င်း။ ပုဏ္ဍရီကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရီက်

၁။ မ၊နိ၊၁-မဟာအဿပုရသုတ် စာပိုဒ် ၄၂၈-၌ ဥဒကရဟဒေါ ဥဗ္ဘိဒေါဒကော-ဟုသာရှိသည်၊ ဂမ္ဘီရော မပါ။

၂။ မ၊ ဋ္ဌ၊ ၂-မဟာအဿပုရသုတ်၌ "နာနုပ္ပဝေစ္ဆေယျာတိ နပဝေစ္ဆေယျ၊ နဝဿေယျာတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်သည်။ အနု+ပ+ဝိသ=ပဝေသနေ၊ ဣ-၏၊ သ-စွဲပြီး၊ ပဝေစ္ဆတိ-ဟု ရုပ်ပြီး။ (မောဂ်၊ ဓါတ်-၁၃၃)သံ၊ ဋ္ဌ၊ ၁-မဟာရိသုတ်စသည်၌ "ပဝစ္ဆန္တိ ဒဒန္တိ" ဟု ဖွင့်လျက် ရှိကြ၏။ တဒမိနာဒိ-ဖြင့် ဓါတ်ကို ဝစ္ဆ-ပြု၍ ပဝစ္ဆတိ-ဟု ပြီးသည်။ နာနုပ္ပဝေစ္ဆေယျ၊ မသွန်းရာ, မပေးရာ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၃။ "ဥပ္ပလိနိယံ၊ကြာတောခွဲ" ဟု ပေးသည်ကား "ဥပ္ပလိနိယန္တိ ဥပ္ပလဝနေ"ဟူသောအဖွင့် (ပါသရာသိ၊မဟာပဒါန၊ ဋ္ဌ၊ပြဟ္မ၊ သံ၊ဋ္ဌ၊ဝေဠာမသုတ်)- ထိုအရ ပေးသောအနက်ဖြစ်၏၊ ပေးရိုးလည်း ဖြစ်၏။ ထိုရာတွင် ဥပ္ပလိနီ-ပုဒ်သည် (ဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်)ကြာချုံ၊ ကြာတော၊ ကြာအိုင်၊ ကြာကန်ဟူသောအနက်၊ (အဒေသဝါစီဖြစ်လျှင်) ကြာဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဤနေရာ၌ 'ကြာချုံလော ကြာတောလော ကြာအိုင်-ကြာကန်လော ဟု

ကြာတော၌ရင်း။ဥဒကေ၊ ရေ၌။ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ဥဒကေ၊၌။သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက် မတက်ကုန်သော။အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုဥပ္ပလကြာစသည်တို့သည်။ယာဝ စဂ္ဂါ၊အဖျားဘိုင်အောင်ရင်း။ယာဝ စမူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင် ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္နာနိ၊ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္နာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိပူရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့ ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတံ၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။အဿဥပ္ပလာနံဝါ၊ ထိုဥပ္ပလကြာတို့၏ရင်း။ အဿပဒုမာနံဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏ရင်း။ အဿ ပုဏ္ဍရီကာနံဝါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့၏ရင်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ဖုဋ္ဌံ၊ မပြန့်နှံ့သောအရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သော၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။အပ္ဖုဋ္ဌံ၊ မည်သည်။ကိဉ္စိမျှလည်း။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒါတေန၊ ဖြူစင်စွာသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတွာ၊ ခြုံ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဩဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ဖုဋ္ဌံ၊မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ (မလုံခြုံသောအရပ်မည်သည့်-လည်းဟူ)။ ကိဉ္စိ၊ လည်း။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဟောတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ထိုလေးပါးကုန်သောဈာန်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိတ္တဝသီဘာဝပ္ပတ္တ-ကိုပင်ယူ)။

၂၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊တို့သည်။ (ပဇာနန္တိ- စပ်)။ "ခမ၏။အယံ ခေါ ကာယော၊သည်။ရူပီ၊ ၏။စာတုမဟာဘူတိကော၊ ၏။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊

စဉ်းစားဖွယ်ရှိ၏။ အဖွင့်များလည်း တခုနှင့်တခု မညီကြ။ ဝိ၊ ဋ္ဌ၊၃။ သာမညဖလ၊၌ မဟာအဋ္ဌကထာ၊ ဋ္ဌ။ ဆဲ-၅။ ၁-၃-၈-၌ တို့၌။"ဥပ္ပလာနိ ဧတ္ထ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။ ထွေ-ရ်အရ မပြ။ သိ-ဋီ-ဟောင်းနှင့်အံ-ဋီတို့၌ လည်း မပြ။ ယင်းဋီတို့၌ "ဥပ္ပလာနိတိ ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ-ဟုကား ဖွင့်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ထွေ၏အရကို မပြရကား ကြာတောလော၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်လော မကွဲပြား။ ပါသရာသိ၊ ဋ္ဌ၊ မဟာပဒါန၊ ဋီ၊ သံ၊ ဋီ၊ သာရတ္ထတို့၌ကား "ဥပ္ပလာနိ ဧတ်ဿာ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဂစ္ဆောပိ ဇလာသယောပိ၊ ဣဓ ပန ဇလာသယော အဓိပ္ပေတောတိ အာဟ ဥပ္ပလဝနေတိ"ဟု ဖွင့်ကြသည်။ ဝိမတိ၌လည်း "ဂစ္ဆလတာပိ ပေါက္ခရဏီပိ ဝုစ္စတိ၊ ဣဓ ပန ပေါက္ခရဏီ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်ဟူ၏။ သိ၊ ဋီ-သစ်ဆရာကား အဝယဝူပစာအားဖြင့် ကြာတောဟုယူကာ ကြာအိုင် ကြာကန်ကို ဝါဒန္တရ ပြထား၏။ တဖန်မဟာအဋ္ဌကထာ၌ကား အထက်ပါ အဖွင့်အားလုံးနှင့် မတူမူ၍ "ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ ဧတ္ထ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဝါရိ(ရေ)"ဟု တမျိုးဖွင့်ပြပြန်သည်။ ဤနေရာ ဤဥပမာနှင့်ကား ဆီလျော်သကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း ဂရင်း (ရှင်မမ္မပါလ)ရေး အခြားနေရာ အခြားဋီကာတို့နှင့်ပင်မတူ။ ယင်းသို့ ကြာတော, ကြာအိုင်-ကြာကန်နှင့်ရေ-ဟု သုံးမျိုးဖြစ်နေရာ ဌာနျူပစာ အဝိနာဘာဝနည်းဟု ကြံဆလျှင် သင့်မြတ်ဖွယ်ရှိရာ၏။ ဤနေရာ၌ "ဥပ္ပလာဒီနိဝိယ ကရဇကာယော၊ ဥဒကံ ဝိယ တတိယဈာနသုခံ"ဟု ရေနှင့် ရေ၌ နစ်မြုပ်နေသော ကြာကိုသာ ဟောပြတော်မူလိုရင်း ဖြစ်၏။

၏။ ဩဒနကုမ္မာသူပစယော၊ ၏။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ ၏။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၀၅-မှာရှု)မေ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ ပန ဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်လည်း။ေတ္ထ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၌။ သိတံ၊ မှီ၏။ ေတ္ထ၊ ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ ဆက်စပ်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဏိဝေဠုရိယော၊ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ သုဘော၊ ကောင်း၏။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ အစ္ဆော၊ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည်စုံ၏။တတြ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာ၌။ နီလံဝါ၊ ညိုသည်လည်းဖြစ်သော။ ပီတံဝါ၊ ရွှေသည်သည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံဝါ၊ နီသည်လည်း ဖြစ်သော။ဩဒါတံဝါ၊ဖြူသည်လည်းဖြစ်သော။ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ဖျော့တော့သော ချည်လည်းဖြစ်သော။ *ဣဒ်သုတ္တံ၊ ဤချည်ကို။အာဝုတံ၊ သီအပ်၏။နီလံ၊ သော။ပ။ ဩဒါတံ၊ သော။သုတ္တံဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ (ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ကိုသော်၎င်း-ဟုလည်းပေ)း။ တမေနံ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိ အမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ပေါ်၌။ ကရိတွာ၊ တင်၍။ "အယံ ခေါ မဏိဝေဠု-ရိယော၊ ဤကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ပ။ အာဝုတန္တိ၊ သီအပ်"၏-ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊-သာလျှင်။ ပ။ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ၊ ဆက်စပ်၏ဟူ၍။ ဓေါ၊ သို့။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုသို့သိခြင်း၌လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ အရဟတ္တပဋိလာ်ကို ယူ)။

၂၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ယထာပဋိပန္နာ၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ဣမမှာ ကာယာ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂိံ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ဣန္ဒြေရှိသော။ ရူပိံ၊ ရုပ်ရှိသော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်း ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျာ်းသည်။ မုဉ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ဤသိကံအညောက်ကို။ပဗ္ဗာဟေယျ၊နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျာ်း၏။ "အယံ၊ ဤသည် ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ဤသည်ကား။ ဤသိကာ၊ အညောက်တည်း။မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက် သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဤသိကာ၊ အညောက်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ မုဉ္ဇမှာတွေဝ၊ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင်။ ဤသိကာ၊ အညောက်ကို။ပဗ္ဗာဠှာတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဓေါ၊ ဤ အကြံသည်။ ~အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်းကို ဆိုဦးအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိံ၊ သန်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဗာဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အသိ၊ သန်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညာ၊ တည်း။ ကောသိယာတွေဝ၊ အအိမ်မှသာလျှင်။ အသိ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဠှာတိ၊ နုတ်အပ်၏" ဟူသော။ ဓေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာဝါ ပန၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိံ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ မြွေရေမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေ တည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေသည်။ အညော၊တည်း။ ကရဏ္ဍာ တွေဝ၊ မြွေရေမှသာလျှင်။ အဟိ၊ ကို။ ဥဗ္ဘတောတိ၊ ထုတ်အပ်၏"ဟူသော။ ဓေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်း၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌ စိတ္တဝသီ ပဋိလာ်ကိုယူ)။

၂၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒကွေ၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ကုမ္ဘကာရောဝါ၊ အိုးသိန်းသည်သည်သော်၎င်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေဝါသီဝါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ ဘာဇနဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိငြားအံ့။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။အဘိနိပ္ဖာဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ဥဒါယိယီ။သေယျထာဝါပန၊အံ့။ဒကွေ၊သော။ဒန္တကာရောဝါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမားသည်သော်၎င်း။ဒန္တကာရန္တေဝါသီဝါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒန္တသ္မိံ၊ဆင်စွယ်ကို။သုပရိကမ္မကတသ္မိံ၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ယံ ယဒေဝ ဒန္တဝိကတိံ၊ အကြင်အကြင် ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ အာကင်္ခေယျ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိငြားအံ့။ တံတဒေဝ၊ထိုထို ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယျ၊ ၏။ အဘိနိပ္ဖာဒေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာ ဝါ ပန၊ အံ့။ ဒကွေ၊ သော။ သုဝဏ္ဏကာရောဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်သော်၎င်း။ သုဝဏ္ဏကာရန္တေဝါသီဝါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။သုဝဏ္ဏသ္မိံ၊ ရွှေကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေဝ သုဝဏ္ဏဝိကတိံ၊ အကြင် အကြင် ရွှေအသုံးအဆောင်အထူး ကို။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တံတဒေဝ၊ ထိုထိုရွှေအသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယျ၊၏။ အဘိနိပ္ဖာဒေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝတ္တေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-အပိုဒ်ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ သင်္ခဓမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သောသူသည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ၊ သိစေရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-အပိုဒ်ကို ပင်ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယုဝါ၊ နုပျိုသော။မဏ္ဍနကဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထီဝါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသောဝါ၊ ယောကျ်ားသည်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေဝါ၊ ကြေးမုံ၌၎င်း။ သော်၎င်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်၌သော်၎င်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိမျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော်။ သကဏိကံဝါ၊မှဲ့စသောအပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ သကဏိကန္တိ၊ မှဲ့စသောအပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ အကဏိကံဝါ၊ မှဲ့စသော အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အကဏိကန္တိ၊ မှဲ့စသောအပြစ်မရှိဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဉ်၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၇။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရက သုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ပုရိသော၊ သည်။ သကမှာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ)ရွာမှ။ အညံဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆေယျ၊သွားရာ၏။ တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။

အညံ ဂါမံ၊ တပါးသော (တတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။တမှာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရွာမှ။ သကံယေဝ ဂါမံ၊ မိမိနေရာရွာသို့သာလျှင်။ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သကမှာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ပဌမ)ရွာမှ။အညံ ဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊သွားပြီ။တတြ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာ၌။ဧဝံ၊ ဤသို့။အဋ္ဌာသိံ၊ရပ်ခဲ့ပြီ။ဧဝံ၊သို့။နိသီဒိံ၊ ထိုင်ခဲ့ပြီ။ ဧဝံ၊သို့။အဘာသိံ၊ဆိုခဲ့ပြီ။ဧဝံ၊သို့။တုဏှီအဟောသိံ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ) ရွာမှလည်း။ အမုံဂါမံ၊ ထို(တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိံ၊ ပြီ။တတြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဋ္ဌာသိံ၊ ပြီ။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ တုဏှီအဟောသိံ၊ ပြီ။သော၊ ထိုငါသည်။တမှာ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရွာမှ။ သကံယေဝ ဂါမံ၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ ၈ ပန၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၈။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရကသုတ်။ ၁၅-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ သဒွါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒွေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တေပိ၊ ဝင်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တေပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တေပိ၊လူးလာပြန်ခတ်သွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တေပိ၊ထိုမှ ဤမှ သွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ ၈ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၉။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံလည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပဗ္ဗတသင်္ခေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျုသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ (အဿ၊ ၎င်း၏။)၊ တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ္ပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ၊ ရပ်တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ သိပ္ပိသမ္ဗုကမ္ပိ၊ ယောက်သွားခရုကိုရင်း။ သက္ခရကထလမ္ပိ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းကိုရင်း။ မစ္ဆဂုမ္ဗမ္ပိ၊ ငါးအပေါင်းကိုရင်း။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။"အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊၏။ အနာဝိလော၊ ကျု။ တတြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ဗုကာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣမေ မစ္ဆဂုမ္ဗာပိ၊ တို့သည်ရင်း။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်း သွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိ၊ ရပ်လည်းရပ်တည်ကြကုန်၏" ဟူသော။ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြစပန၊ထိုအာသဝက္ခယအဘိညာဉ်၌ လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏[၁]။ (အရဟတ္တပဋိပဒါ)။ (၅)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေန၊ ကြောင့်။ မမ၊ ၏။သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ မဇ္ဈ၊ ၂။မဟာအဿပုရသုတ်အဖွင့်စာပိုဒ် ၄၃၃-ကို ရှုပေးသည်။စရန္တမ္ပိ၊ တိဋ္ဌန္တမ္ပိ-ကား ယထာလာ-ဘနည်း။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုံတိ၊ ပေးမြဲ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဂ-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်

၂၆၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ခေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်းမ၏သား ဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ ဥဂ္ဂါဟမာနအမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်[1]။ သမယပ္ပဝါဒကေ၊ အယူကို ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစီရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော။ ဧကသာလကေ၊ တဆောင်သော စရပ်ရှိသော[2]။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကာပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ ပဉ္စကင်အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ မွန်းလွဲစအခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပဉ္စကင်္ဂဿ၊ သော။ ထပတိဿ၊ ၏။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိသလ္လီနော၊ ရှုပါရုံစသည်တို့မှ ဖဲ၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူ၏။မနောဘာဝနီယာနံ၊ (ဖူးမြင်သူတို့၏)စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုသည်း။ ဒဿနာယ၊

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာယ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော။(သာရတ္ထ)။သမဏမုဏ္ဍိကာသ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိက-ပုတ္တော။(သီ-ဋီ-သစ်)။

ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ နာမံ၊ သုမနောတိ ပကတိနာမံ၊ ကဉ္စိ ကိဉ္စိ ပန ဥဂ္ဂဟိတုံ ဥဂ္ဂ-ဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ နံ သဉ္ဇာနန္တိ။(ဋ္ဌ)။ သုမနောတိ-နေရာတွင် သာရတ္ထနှင့်သီလက္ခန္ဓဋီကာ သစ်တို့၌ မာနောတိ ပကတိနာမံ-ဟု ရှိကြ၏။ ဤသို့ရှိလျှင် ပို၍ကောင်းမွန်သည်။ ထိုထိုဤဤ အနည်းငယ် ရှိသော အတတ်ပညာကို သင်ယူတတ်၊ သင်ပေးတတ်သောကြောင့် မူလက မှည့်ခေါ်သော မာန-အမည်၌ ဥဂ္ဂါဟ-ဟု ဝိသေသန မ-၍ ဥဂ္ဂါဟမာန-ဟု တွင်သည်။ မူလအမည် သုမနဖြစ်ခဲ့သော် ဤပါဠိတော်၌ "ဥဂ္ဂါဟမာနော သုမနော"ဟု ပါဝ်ရှိရာ၏။ တဖန် အချို့-ဋ္ဌ၊ ဋီတို့၌ ဥဂ္ဂါဟ၊ ဥဂ္ဂဟ-ဟု မူကွဲရ၌လည်း အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ကို၍ သဒ္ဒ၊ ကာရိုက် နှစ်မျိုးဝင်သော ပုဒ်ဖြစ်ရကား ဥဂ္ဂါဟ-ဟု အာ-ဒီဃနှင့် ရှိမှ ပို၍ ကောင်းမွန်ရာသည်။

၂။ စီယတေ စီရံ၊ တိန္ဒုကာနံ စီရံ၊ တံ ယဿ။ တိန္ဒုကာနံ ဝါ အာစီရံ (အစဉ်အတန်း) ယဿာတိ တိန္ဒုကာစီရော-ဟူပြု။ ပ-ဝိကပ်အလို ကာ-၌ အာဒီဃကား ဝါစာသိလိဋ္ဌ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဧကာ သာလာ ဧတ္ထာတိ ဧကသာလကော။(သမာသန္တ ကော)။ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ပေါဋ္ဌပါဒပရိဗိုဇ်၏ လက်ထက်၌ကား စရပ်များစွာပင်ရှိသတတ်။သို့ဆုတွင် မူလက စရပ်တဆောင်သာ ရှိခဲ့သောကြောင့် (ငါးအိမ်စုရွာ၊ ထန်းတပင်မို့ ဟူသကဲ့သို့)ဘူတပုဗ္ဗဂတိနည်းအားဖြင့် ဧကသာလကာဟုပင် ခေါ်သည်။ အတွင်ရှင်း။ ဝင်ရဟုဋီ၌ ကား"ဧကသာလကေတိ ဧကာ သာလာ ဧတ္ထာ၊ ကုန္ဒကာဘိပိ ဝဒန္တိ"ဟု မဋ္ဌိမနှင့် သာရတ္ထာဒါဒကို ကေခမှုသည်။ ဤအလိုသော် အင်ကြင်းတပင်ကျောင်း ဟူလို။

ငှါ။ အဿမယော၊ အခါမဟုတ်။ မနောဘာဝနီယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဋိသလ္လီနာ၊ ရှုပါရုံစသည်ဘို့မှဖဲ၍ ကိန်းအောင်းကုန်၏။အဟံ၊သည်။ယေန၊ဌ်။ပ။အာရာမော၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။) ယေန၊ ဌ်။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ တော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေနဌ်။ပ။တုဏှီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဟေသုံ၊ကုန်ပြီ။ (သန္ဒက သုတ် ၂၂၃-ပိုဒ် ဒုတိယ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသည်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကတ္တား စသည် အနည်းငယ် ပြင်၍ သမ္ဗန်၊ မခဲ)။

၂၆၁။ အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ပဉ္စကင်္ဂ၊ သော။ ထပတိံ၊ ကို။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ၊။စတူဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္ပန္နကုသလံ၊ ပြည့်စုံသော ကုသိုလ်ရှိသော။ပရမကုသလံ၊မြတ်သော ကုသိုလ်ရှိသော။ ဥတ္တမပတ္တိ-ပတ္တံ၊ မြတ်သော သူတို့သည် ရောက်အပ်သော တရားသို့ ရောက်သော။ အယောဇ္ဈံ၊ အယုဝါဒဖြင့် စစ်မထိုးနိုင်သော။ (ဝါဒစစ်ထိုး၍မရသောဟူလို)။သမဏံ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ပညပေမိ၊ သိစေ၏။ဝါ၊ ပညတ်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ဝါစံ၊ စကားကို။နဘာသတိ၊ မပြော။ပါပကံ၊သော။သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံအစည်ကို။ နသင်္ကပ္ပေတိ၊ မကြံစည်။ ပါပကံ၊သော။ အာဇီဝံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ဣမေဟိ စတူဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ပ။သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမီတိ၊ သိစေ၏"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာသာ၊သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊၏။ဘာသိတံ၊ပြောဆိုအပ်သည်ကို။နေဝ အဘိနန္ဒိ၊နှစ်သက်သည်း မနှစ်သက်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ၊ တားမြစ်လည်းမတားမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။"ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ဌ်။ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ထိုပြောဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနိဿာမီတိ၊ သိအံ့"ဟူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ပဉ္စကင်္ဂေါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တေန၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ယာဝ တကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၆၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဉ္စကင်္ဂံ၊သော။ ထပတိံ၊ ကို။ "ထပတိ၊ လက်သမား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တဿ၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ မန္ဒော၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ကုမာရော၊သည်။သမ္ပန္နကုသလော၊သော။ပ။ပရမကုသလော၊သော။ဥတ္တမပတ္တိပတ္တော၊ သော။အယောဇ္ဈော၊ သော။ သမဏော၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ထပတိ၊ လက်သမား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္တသာ၊ နုန့်သော ။ ဥတ္တာနသေယျကာ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ဒဟရသာ၊ ငယ်သော။ ကုမာရသာ၊ သတို့သားအား။ ကာယောပိတိ၊ ကိုယ်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ဖန္ဒိတမတ္တာ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတတ်ကာမျှကို။အညတြ၊ ကြဉ်၍။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ကုတော ပန ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္တသာ၊ သော။ပ။ ကုမာရသာ၊ အား။ ဝါစာတိပိ၊ စကားဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ရောဒိတမတ္တာ၊ ငိုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ ဖြစ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကုတော ပန ဘာသိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္တသာ၊ သော။ပ။ ကုမာရသာ၊ အား။ သင်္ကပ္ပေါတိပိ၊ အကြံအစည်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ ဝိကူဇိတမတ္တာ၊ (အတိတ်ဘဝကို အမှတ်ရလျက်) ဖော်ပြုံးသော အသံ ပြုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ သင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ ကုတော ပန သင်္ကပ္ပိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ကြံစည်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္တသာ၊ သော။ပ။ ကုမာရသာ၊ အား။ အာဇီဝေါတိပိ၊ အသက်မွေးမှုဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ မာတုထညာ၊ အမိနို့ စို့တတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ ကုတောပန အာဇီဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ အသက်မွေးနိုင်ပါအံ့နည်း။ (အကြွင်းဘူပြီ)

၂၆၃။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သမ္ပန္နကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစေဝ ပညပေမိ၊မမူ။ ပရမကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ဟူ၍။ နပညပေမိ၊ မမူ။ ဥတ္တမပတ္တိပတ္တံ၊ သော။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နပညပေမိ၊ မမူ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (ပုရိသပုဂ္ဂလောသည်။)မန္ဒံ၊ သော။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ သော။ ဒဟရံ၊ သော။ ကုမာရံ၊ ကို။ သမဓိဂယှ၊ ထူးခြားလွန်ကဲ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ထပတိ၊ မား။

၁။ ကလေးသူငယ်တို့၏ စိတ်သည် အတိတ်ဘဝမှထိကဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဘဝကို သတိရနိုင်ကြရကား ငရဲမှလာသော ကလေးသည် ငို၍၊ နတ်ပြည်မှလာသော ကလေးသည် ရယ်ရွှင်သတတ်။

၂။ မာတုထညာ-အဖွင့်၌ အမိနို့ တိုက်စဉ်က မသောက်ပဲ အလုပ်လုပ်နေစဉ်မှ နောက်ကျောက တွယ်ကပ်၍ နို့ခိုးစို့သော ကလေးများ မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်သည်ဆိုသော စကားမှာ မှတ်သားဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဖန္ဒိတမတ္တာ, ရောဒိတမတ္တာ,ဝိကူဇိတမတ္တာ,ဥတ္တာနသေယျကော-စသောသဒ္ဒန္တရိက်များကိုထောက်ဆသော်ပါဠိတော်အာဘောဂထက်ပင် ကျော်လွန်နေသကဲ့သို့ ရှိရကား စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်၏။

၃။ သံ+အဓိ+ဂဟ။ အသင့်အားဖြင့် ထူးကဲစွာ ယူ၍-ဟုသဒ္ဒတ္ထပြန်။ တိဋ္ဌတိ-ကို မြေ၍ ပုရိသပုဂ္ဂလံ-ကိုလည်းကတ္တားပြင်၍ လိုက်စေ။ သမဓိဂယှ တိဋ္ဌတီတိ ဝိသေသေတွာ တိဋ္ဌတိ။ (ဋ္ဌ)။ သမ္မာ အဓိဂတဘာဝေန ဂဟေတွာ အဘိဘဝိတွာ ဝိသေသေတွာ ဝိသိဋ္ဌော ဟုတွာ။ (ဋီ)။ သင်္ဂါယာသံယုတ်, ဗုတ္တိဝုတ်, ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာ-ဋီကာတို့၌လည်း ရှုလေ။ ဤ၌ ဆိုလိုသည်ကား ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို မပြုလုပ်ရုံမျှဖြင့် ပုရိသပုဂ္ဂလကို သမဏခေါ်ခဲ့သော် ကလေးငယ်ကိုပင်လျှင် သမဏ ဟု ခေါ်ရပေတော့မည်။(အပိစ ပုရိသပုဂ္ဂလော မန္ဒံ ကုမာရံ အဓိဂယှ တိဋ္ဌတိ)။ သို့ရာတွင် ထိုသူသည် ကလေးနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ကား ထူးခြားလွန်ကဲပေသည်၊ မည်သို့ထူးခြားလွန်ကဲသနည်း၊ လုပ်ကိုင်ပြောဆိုကြံစည်ပြုမူလိုက ပြုမူတတ် ပြုမူနိုင်သည်၊ ဤမျှသာ ကလေးသူငယ်ထက် ထူးခြားလွန်ကဲ၏၊ ယင်းကား အသက်ကြီး၍ ထူးခြားခြင်းသာ ဖြစ်၏၊ သမဏခေါ်ဆိုနိုင်လောက်သော အရည်အချင်းကား မရှိဟုလိုသည်။

ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပ။ ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ထပတိ၊ မား။ အဟံသည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ ဝါဒိဏ္ဍတိ၊ ၏။

ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။

ကတမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလ အလေ့ အကျင့်တို့တည်း။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သိထိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့သည်။ ကုတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကုဟံ၊ ဤတရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝေပဋိပန္နော၊ ဤသို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။(အကျယ်လာမည်ဖြစ်၍ သာမညပေးသည်)။

ကတမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို အကုသိုလ်နည်း မှီး၍ပေး)။

ကတမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့ တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ကတမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၆၄။ ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်၎င်း။ အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်၎င်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၎င်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။ ကတမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ် ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ စ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်သီလတို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ စိတ္တမ္ပိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ဗဟုံ၊ များ၏။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိ၏။ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိ၏။ ယံစိတ္တံ၊ ယင်းစိတ်သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်၎င်း။ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်၎င်း။ သမောဟံ မောဟနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်၎င်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤသရာဂစသော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိံ၊ အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်သီလတို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ချုပ်ကြောင်း, ချုပ်ရာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစရိုက်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက် ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပွါး၏။ပ။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်း ကို။ပဟာယ၊၍။ သမ္မာဇီဝေန မှန်ကန်သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ အသက်မွေး၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုစရိုက်တရားသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံရာ သောတာပတ္တိဖိုလ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေ သီလာ၊ တို့သည်[1]။ အပရိသေသာ၊၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နော၊ အဘယ်သို့ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သည်နည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၏။ (မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၊ ၂၄၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ ဧဝံ ပဋိပန္နော ခေါ၊ ဤသို့ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ဟောတိ၏။

၂၆၅။ ထပတိ၊ မား။ကုသလာ၊ကုန်သော။သီလာ၊တို့သည်။ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ရင်း။ ကုသလံ၊သော။ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ရင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။အာဇီဝ၊ သည်။အာဇီဝပရိသုဒ္ဓမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကိုလည်း။ သီလသ္မိံ၊ သီလ၌။ ဝါ၊သီလ၌, သီလတွင် (တပါးအပါအဝင်ဟူ၍)[2]။ ဝဒါမိ၏။ ထပတိ၊မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစသီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိံသမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ကိတ္တံ၊ သည်။ကတမံ၊ နည်း။ပိ၊ မှန်၏။စိတ္တမ္ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ နာနပ္ပကာရကံ၏။ ယံစိတ္တံ၊ သည်။ ဝီတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသောစိတ်ရင်း။ ဝီတဒေါသံ၊ ဒေါသကင်းသောစိတ်ရင်း။ ဝီတမောဟံ၊ မောဟကင်းသောစိတ်ရင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤဝီတရာဂ-စသော ဝိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁။ ဗုဒ္ဓေတောတိ ဧတ္တာတိ ကာယ ဝစီ မနောသုစရိတ ဘာဝနာ သာဇီဝနိဗ္ဗည္ဗိယံ၊ သာ ပန ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိယာ သောတာပတ္တိဖလေန ဒီပေတဗ္ဗာတိ အာဟ၊ သောတာပတ္တိဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ဋီကာ။

၂။ ဣဓဒိုသာ ဟောတိ သီလသ္မိန္တိ ဣဓဒ္ဓိ။ပ။ သီလသ္မိံ ဧကံ သီလံ ဟောတိ။ ပဗ္ဗတ္တဝစနေတ္တေ ဝါ ဧတံ ဘုမ္မံ။ပ။ ဣဓံ အဿာ သီလံ ဟောတိတိ အတ္ထော။ ဇီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ သာမညဖလ။ ရင်းဋီ၊ ဟောင်း၊ သစ်၊ မဋ္ဌ၊ ၃။သေခသုတ်နှင့် ရင်းဋီကာများကို မှီး၍ပေးသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၌မှင့်။ သီဋီ၊ သစ်-စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-၌ကား ဤပါဠိကိုပင် သံဃာရုဏာဘိမ္မဆ္ဍ "သီလသ္မိံ ဝဒါမိတိ သီလန္တိ ဝဒါမိ၊ သီလသ္မိံ ဝါ အာစာရဂုတ္တော အန္တောဂဓံ ပရိယာပန္နံ, နိဒ္ဒါရဏာသမုဒါယဘူတော ဝါ ဧကံ သီလန္တိ ဝဒါမိ" ဟု သုံးမျိုးဖွင့်ပြထားသည်။ဋီကာဟောင်း၌လည်း နှစ်မျိုး ဖွင့်ပြသည်။ ဤဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သာမညဖလသုတ် စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-"ကာယကမ္မဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော ကုသလေန ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သီလသမ္ပန္နော" ဝါကျ၏အဖွင့် (ဋ္ဌ၊ဋီ) တို့နှင့်လည်း ယှဉ်စပ်၍ ရှုပါလေ။

ထပတိ၊ ဘိက္ခုတို့။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဧ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကုတော်၊ အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ ကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုတို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ချုပ်ရာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သီလရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သီလမယော၊ သီလမျှဖြင့်သာပြီးသူသည်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုရင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုရင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းအရဟတ္တဖိုလ်၌။[၁] အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ကထံပဋိပန္နော၊ အဘယ်သို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ဧဝံပဋိပန္နော၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၆။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကာမသင်္ကပ္ပေါ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်း။ ဝိဟိံသာသင်္ကပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြံစည်ခြင်းသည်ရင်းတည်း။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ဣမေ၊ တို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ စ သင်္ကပ္ပါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်လည်း။ ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ သညာကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သညာပိ၊ သညာတို့သည်လည်း။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ အနေကဝိဓာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်၏။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောသညာရင်း။ ဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်သော သညာရင်း။ ဝိဟိံသာသညာ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော သညာရင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဣတောသမုဋ္ဌာနာ၊ ဤကာမသညာ-စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ စ သင်္ကပ္ပါ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိံ၊ အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ ကြွင်းမဲ့။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ၏။ ထပတိ၊ ဘိက္ခု။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိဝိစ္စေဝ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ (ဤအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော) ပဌမဈာန်၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေ သင်္ကပ္ပါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ယတ္ထာတိ ယသ္မိံ စေတောဝိမုတ္တိယံ ပညာဝိမုတ္တိယဉ္စ၊ တဒုဘယမ္ပိ ယသ္မာ အရဟတ္တဖလေ သင်္ဂဟိတံ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ အရဟတ္တဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ။ဋီကာ။

- ထပတိ၊ မား။ ကထံ ပဋိပန္နော စ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အကုသလာနံ၊ ကုန် သော။ သက်ပ္ပါနံ၊ အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား၊ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ဝေံ ပဋိပန္နော ခေါ၊ သည်လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၇။ ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ နေက္ခမ္မသက်ပ္ပေါ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းရှင်း။ အဗျာပါဒသက်ပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းရှင်း။အဝိဟိံသာ သက်ပ္ပေါ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြံစည်ခြင်းရှင်းတည်း။ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပ္ပါ၊ ဤအကြံအစည်တို့သည်လည်း။ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍ ။ ဝစနီယံ၊ အပ်သည်။ အသ၊ ၏။ သညာ၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သညာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။နာနပ္ပကာရကာ၊ကုန်၏။ နေက္ခမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာရှင်း။ အဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာရှင်း။ အဝိဟိံသာသညာ၊ သူတပါး တို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာရှင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤနေက္ခမ္မသညာ-စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣမေ စ သက်ပ္ပါ၊တို့သည်လည်း။ကုဟိံ၊အဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြံအစည်တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဧတ္ထေ၊ ဤ(အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ဒုတိယ ဈာန်၌။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဧတေ သက်ပ္ပါ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကထံပဋိပန္နော စ၊ သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပ္ပါနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၈။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ ဒသဟိ, ဆယ်ပါး ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ကို။ပ။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၄၇-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ ဓမ္မေဟိ၊တို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ဟူ၍။ပညပေမိ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။အဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)။

အဋ္ဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

မ နိ ၂-၁၀၄—နိ-ဗု-ဿ

၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်

၂၆၉။ (ဤ ၂၆၉-ပိုဒ်၌ မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ကို နည်းမှီး၍ အနက်သမွန်။)

၂၇၀။ (အထခေါ ဘဂဝါမှစ၍ ဒုလ္လဘာ ဘဝိဿတိ ပစ္ဆာပိ သဝနာယ-တိုင်အောင် မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၈-ပိုဒ်၌ရှု၍ ယောဇနာလေ)။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံပရိသံ၊ ဤပရိသတ်သို့။ အနုပသင်္ကန္တော၊ မချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တီ၊ ပြောဆိုလျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒါ စ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မမဉ္စေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥလ္လောကေန္တီ၊ မော်ကြည့်လျက်။ "သမဏော ဥဒါယီ၊ ရဟန်းဥဒါယီသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒါ ပန၊ ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ အဟဉ္စေဝ၊ သည်ငင်း။ အယဉ္စ ပရိသာ၊ သည်ငင်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မုခံ၊ ကို။ ဥလ္လောကေန္တာ၊ မော်ကြည့်ကုန်လျက်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တွေ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားရာ၌။ တံယေဝ၊ သင်၏ (ပြဿနာသည်)သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေဦးလော့။ ယထာ၊ ယင်းသို့ သင်ထင်သော ပြဿနာအားလျော်စွာ။ မံ၊ ငါ၏တရားဟောခြင်းသည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်ရာ၏[၁]။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ ပုရိမတရာနိ၊ ရှေးရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ "စရတော စ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ် အမြင်သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏"ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ (သဗ္ဗညူ-စသော ဝါကျသည်

၁။ ယထာ-ကို "ယံ ဘန္တေ ဝုတ္တ"၌ကဲ့သို့ နိပါတမကို မငဲ့ပဲ ပေးလိုက်သည်။ တုယှေဝေတ္ထ ဧကော ပဉှော ဧကံ ကာရဏံ ဥပဋ္ဌာတု၊ ယထာ မံ ပဋိဘာသေယျာတိ ယေန ကာရဏေန မမ ဓမ္မဒေသနာ ဥပဋ္ဌဟေယျ။ (ဋ္ဌ)။ ယေန ကာရဏေနာတိ ယေန တုယှံ ဥပဋ္ဌိတေန ကာရဏေန။ (ဋီ) အဖွင့်ကိုထောက်လျှင် ယထာဝါကျသည် ပဓာနဖြစ်သွား၍ "ယထာ၊ ယင်းသို့ သင့်အား ထင်လာသည့်အကြောင်း ပြဿနာအတိုင်း" ဟု နိပါတ-ကိုမငဲ့ပဲ ပေးစေလိုဟန်ရှိသည်။ တနည်း "ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းအရာ ပြဿနာအားဖြင့် (ပြဿနာအားလျော်စွာ)။ မံ၊ သည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ရာ၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာ ပြဿနာသည်။) တံယေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်နှင့်ဦးလော့"ဟုလည်း ယထာ-ကို နိယမာပေက္ခ အဖြစ်ကြံ၍ ပေးနိုင်သည်။

တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ် ၁၈၅-ပိုဒ်၌လည်း ပါခဲ့ပြီ)။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝါ၊ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဉ္ဟံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေနညံ၊ အကြောင်းတပါးဖြင့် အကြောင်းတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေသိ၊တွန်းပယ်ပြီ။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကိုရင်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ဖျက်ဆီးခြင်း ကိုရင်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုရင်း။ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရုး။ တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ "ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့၌။ ဝါ၊ ဤတရားတို့ ကို ဟောခြင်း၌ [၁]။ သုကုသလော၊ ကောင်းစွာ လိမ္မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ အဟော နူန၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစွ။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဟော နူနဘာဝိ၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၄

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗညူ၊ အသုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အသုံးစုံသော တရားကိုမြင်တော်မူ၏။ "စရတော စ၊ သော။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊၏" ဟူ၍။ အပရိသေသံ သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူလျက်။ တယာ၊ သင်သည်။ပ။ ပါတွာကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကောပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။နိဂဏ္ဌော၊နိဂဏ္ဌအမည်ရှိသော။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တဘည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ယောခေါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ပ။ အနုဿရေယျ၊၏။ သောဝါ၊ ထိုအောက်မေ့သောသူသည်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍။ ပဉ္ဟံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ အဟံ၊သည်။ တံဝါ၊ ထိုမေးသော သူကိုမူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဟံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရာအံ့။ သောဝါ၊ ထိုမေးသော သူသည်မူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဟဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုသဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဟဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ တဿဝါ၊ ထို (ငါ၏စိတ်ကို နှစ်သက်စေသော)သူ၏လည်း။စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ပ။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောဝါ၊ ထိုသိသောသူသည်လည်း။ မံ၊ ကို။ အပရန္တံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဟံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗန္တော၊ ရှေးအစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး (ထားဦးသော့)။ အပရန္တော၊ နောက်အစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး။ "ဣမသ္မိံ၊ ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရား၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော)အကျိုးတရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊

၁။ နစ္စဂီတဝါဒိတ စ သာမိဝစန် ဘုမ္မတ္ထေ၊ နစ္စဂီတဿ ဝိသေသသုတိ ဝါ ယောဇေတဗ္ဗံ။ (မူလ ဋီကာ)။ ကုသလာ နစ္စဂီတံဿ သိက္ခိတာ စတုရိတ္ထိယော။ (ရွှေဆင်ခွဲစ-သုတ်)။ ကုသလသဒ္ဒါ၏ အယှဉ်၌ သတ္တမျှသာ့ပေးသည်။ ဤ၌ "ယော ဣမေသန္တိ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ"ဟု ဋ္ဌ တွင် ဣမေသံ၏ အစဲ့ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဤပါဠိတော်၌ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟုပင် ရှိနေသည်။

ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ဤ(အဝိဇ္ဇာအစရှိသော)အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈတိဘိ၊ ချုပ်၏"ဟူသော။ ဓမ္မံ တရားကို။ ဝော၊ သင့်အား။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (မဇ္ဈိ၊ ၂-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်အဖွင့် ၄၀၄-ကို မှီး၍ပေးသည်)။

ဘန္တေ၊ ရှား။ အပ်ာဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ (နုပ္ပဟောမိ-ဥ္မ္စပ်) မေ၊ သည်။ဝါ၏။ဣမိနာ အတ္တဘာဝေန၊ ဤအတ္တဘောဖြင့်။ ယာဝတက်ပိ၊ အကြင်မျှလောက်ကိုလည်း။ ပဏ္ဍုနုဘူတံ၊ ခံစား အပ်ဘူးပြီ။ တံပိ၊ ထိုမျှလောက်ကိုလည်း။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ် ဟူသော ညွှန်ပြဘွယ်နှင့်တကွ။ အနုဿရိတုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဟံ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ကုတော ပန အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ အောက်မေ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည် သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။(အနုဿရိဿာမိ နည်း။) ဧကမ္ပိဇာတိံ ၊ တဘဝ ကိုရင်း။ ဒွေပိဇာတိယော၊ တို့ကိုရင်း။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ သော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဿရတိ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့နိုင် သကဲ့သို့။ (ကုတော ပန) အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာအောက်မေ့နိုင်အံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရှား။ အပ်ာဟိ၊ သည်ကား။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပံသုပိသာစကမ္ပိ၊ မြေဘုတ် ဘီလူးကိုမျှသည်း။နပဿာမိ၊မမြင်စဘူး။အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ ကုန်သော။ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿတိသေယျထာပိ၊ မြင်တော်မူသကဲ့သို့။ ကုတော ပန ပဿိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ မြင်ပါအံ့နည်း။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဇာနာတိ သေယျထာပိ၊ သိတော်မူသကဲ့သို့။ (ကုတော ပန) ပဇာနိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ သိပါအံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပ။ ဒေသေဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ ယံပန၊ အကြင်စကားကို။ အဘာ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဋ္ဌ ပန၊ ထိုစကားသည်လည်း။ မေ၊ အား။ ဘိယျောသ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ အလွန်။ နပက္ခာယတိ၊ မထင်မြင်။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဗဟံ၊ သည်။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူဝါဒ၌။ ပဠသံ၊ ကို။ ယေဘုယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၂။ ဥဒါယိ၊ယိ။ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။တေ၊ သင်၏။ သကေ အာစရိယကေ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ သကေ အာစရိယကေ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တေ၊ ၏။ သကေ အာစရိယကေ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။(ဣတိ၊ ဤသို့။) ယံတော်၊ အကြင်စကားကို(ဝဒေသိ၊ သင်ဆို၏။ တွေ၊ ဤစကားသို့။) ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ကတမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ အကြင်အဆင်းထက်။ ဥတ္တရိတရောဝါ၊ သာလွန်သည် လည်းဖြစ်သော။ပဏီတတရောဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

. ယသ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရောဝါ၊ သော။ ပဏီတတရောဝါ၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရမော၊ သော။ သောဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်နည်း။ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရှား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ပ။ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ သော၊ သည်။ ပရမော ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ထက်။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းဘည်း" ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သော၊ ဤသင်ဖြေသောစကားသည်။ ဒီဃာပိ၊ ရှည်လျားသည် ဖြစ်၍ သလျှင်။ ဖရေယျ၊ ပြန့်ကျယ်ရာ၏။ တဥ္စ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကိုကား။ နပညပေယိ၊ မသိစေ။ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဇနပဒေ၊ ဤဇနပုဒ်၌။ ယာဇနပဒကလျာဏီ၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီတွင်ရှိ အလှဆုံးသော သတို့သမီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ကို။ ကာမေမိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏" ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တွံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ တံဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ခတ္တိယီဝါတိ၊ မင်းသမီးဟူ၍ရှင်း။ ဗြာဟ္မဏီဝါတိ၊ ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍ရှင်း။ ဝေဿီဝါတိ၊ ကုန်သည်သမီးဟူ၍ရှင်း။သုဒ္ဒီဝါတိ၊ သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍ရှင်း။ ဇာနာသိတိ၊သိသလော" ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။နောတိ၊မသိဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။တွံ၊သင်သည်။ပ။တံ ဇနပဒ ကလျာဏိံ၊ ကို။ ဧဝံ နာမာတိဝါ၊ ဤအမည်ရှိ၏ဟူ၍ရှင်း။ဧဝံဂေါတ္တာတိဝါ၊ဤအနွယ်ရှိ၏ဟူ၍ရှင်း။ ဇာနာသိတိ၊ သိသလောဟူ" ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ပ။ဒီဃာဝါတိ၊ မြင့်သောသူ ဟူ၍ရှင်း။ ရဿာဝါတိ၊ နိမ့်သောသူဟူ၍ရှင်း။ မဇ္ဈိမာဝါတိ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သော သူဟူ၍ရှင်း။ ကာဠီဝါတိ၊ မည်းနက်သောသူဟူ၍ရှင်း။ သာမာဝါတိ၊ ရွှေသော အဆင်း ရှိသောသူ ဟူ၍ရှင်း။ မင်္ဂုရစ္ဆဝီဝါတိ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့သော အရေအဆင်းရှိသောသူ ဟူ၍ရှင်း။ ဇာနာသိတိ၊ လောဟူ၍။ပ။အမုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမေဝါတိ၊ ရွာ၌ (နေသူ)ဟူ၍ရှင်း။ နိဂမေဝါတိ၊ နိဂုံး၌ (နေသူ)ဟူ၍ရှင်း။ နဂရေဝါတိ၊ မြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ရှင်း။ (အမုကသ္မိံ-ပုဒ်တိုင်းစပ်)။ ဇာနာသိတိ၊ လော" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ နောတိ၊ မသိပါဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ တွံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင် သတို့သမီးကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တွံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတို့သမီးကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသလော။ ကာမေသိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သလော" ဟူ၍။ ဝေ၊သို့။ ဝဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ အာမာတိ၊ (နှစ်သက်သည်ကား)မှန်ပါ၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူမည့်စကားကို။ တွံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ ဘာသိတံ၊

စကားသည်။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည်[1]။ သမ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧ၀ံ သန္တေ၊သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊၏။ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ သော။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါခေါ၊ မချွတ်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ဧဝမေဝခေါ၊ ဘာလျှင်။ တွံ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဋ္ဌံသော၊ ရှစ်မြှောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အမြေအမြစ်ပြုအပ်သော။ မဏိဝေဠုရိယော၊ကြောင်မျက် ရတနာသည်။ ဝါ၊ ကို။ (၂၅၂-ပိုဒ်၌လည်းပါ၏)။ ပဏ္ဍုကမ္ဗလေ၊ စွေးစွေးနီသော ကမ္ဗလာ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေစ၊ ထွန်းလင်းသည်း ထွန်းလင်း၏။ တပတေစ၊ တောက်ပသည်းတောက်ပ၏။ ဝိရောစတေစ၊ တင့်တယ်လည်း တင့်တယ်၏။ ဧဝံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့ ဟူသော အဆင်းရှိသော။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ မရဏာ၊ သေလွန်သည့်။ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ အနာရောဂါမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၃။ (တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ သုဘော၊ သော။ပ။ သုပရိကမ္မကတော၊ သော။ ယော၀ါ မဏိဝေဠုရိယော၊ သည်လည်း။ပဏ္ဍုကမ္ဗလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တော၊ သော်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ အလွန်မိုက်သော ညဉ့်၌။ ခဇ္ဇောပနကော၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ယော ဝါ ကိမိ၊အကြင်ပိုးသည်သည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ (လိုက်စပ်)။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်မျိုးဘုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအဆင်းအရောင်တို့တွင်။ ကတမော ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းအရောင်သည်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသနည်း။ ပဏီတတရောစ၊ အလွန်လည်း မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ခဇ္ဇောပနကော၊ သော။ ယွာယံ ကိမိ၊ သည်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ဝိရောစတိစ၊ ၏။ဥဘိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ အယံ၊ ဤပိုးအဆင်းသည်။ အဘိက္ကန္တတရောစ၊ ၏။ ပဏီတတရောစ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဤမှနောက်၌ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အံ့)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ၌။ ယော၀ါ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ အကြင်မီးပုံကြီးသည်လည်း။ဘာသတေစ ၏။ တပတေစ၏။ဝိရောစတိစ၊၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော (ညစ်ကြေးမထင် စင်ကြယ်သော)။ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ယာ ဝါ ဩသဓိတာရကာ၊ အကြင်သောက်ရှူးကြယ်သည်လည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ပ။

၁။ ပဋိဟရိတဗ္ဗော ပရသန္တာနေ နေတဗ္ဗောတိ ပဋိဟာရိယော၊ ပဋိဟာရိယသဒ္ဒါရေန ဝိညာတဗ္ဗော ဘာဝတ္ထော၊ သော၀ ပါဋိဟီရကော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နတ္ထိ ဧတဿ ပါဋိဟီရကန္တိ အပ္ပါဋိဟီရကတံ၊ တဿဒ္ဒေန ပဒံ ဝဏ္ဏေတွာ တထာဝုတ္တံ အနိယျာနံ။ တေနာဟ နိရတ္ထကံ သမ္ပဇ္ဇတီတိ။ ဋီ။ အဋ္ဌကထာ၌ အပ္ပါဋိဟီရကတန္တိ အနိယျာနိကံ အမူလကံ နိရတ္ထကံ-ဟု အမိပ္ပါယ်နက် ဖွင့်၏။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ပ။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အဘိဒေါ၊ မကွဲမပျက်သော။ အစ္စုဂ္ဂတသမယံ၊ သန်ကောင်အခါ၌[၁]။ ယော ဝါ စန္ဒော၊ အကြင်လမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ပန္နရသေ၊ သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ၌။ပ။ ဝဿာနံ၊ မိုးသုံးလတို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အဘိဒေါ၊ သော။ မဇ္ဈန္တိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ ယော ဝါ သူရိယော၊ အကြင်နေမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဣမေသံ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ ဤလနေတို့၏။ အာဘာ၊ အရောင်တို့ကို။ နာနုဘောန္တိ၊ မသုံးစွဲကုန်။ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတော၊ ထိုလနေတို့၏ အရောင်တို့ကို သုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ထက်။ (အတော ခေါတိ ယေ အနုဘောန္တိ တေဟိ၊ ၌)။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုတရာဟိ၊ အလွန်များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုမသုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ "ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော ဝါ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတတရော ဝါ၊ သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ တွံ၊ သည်။ "ယွာယံ ဝဏ္ဏော၊ အကြင်အဆင်းသည်။ ခဇ္ဇောပနကေန၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ကိမိနာ၊ ပိုးအဆင်းအောက်။ နိပတိန-တရော စ၊ အလွန်လည်း ယုတ်၏။ ပတိကိဋ္ဌ တရော စ၊ အလွန်လည်း ညံ့၏။သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်း"ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ကထံ၊ စကားကို။ အစ္စိဒံ၊ ဖြတ်တော်မူပြီ။သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့(ဥဒါယိ) ဆို၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တွံ၊ သည်။ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒန္တိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊

၁။ အဘိဒေါ(တော)ကား အဘိဒေါသော-ပုဒ်၌ ရှိသည့် အဘိသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဤအလို အဘိဒေါ(တော)အစ္စုဂ္ဂတ သန်ကောင်ဦးကာလယော။

ထနည်း-နှ ဘိဒ-ဓာတ်ဖြင့် "နတ္ထိ ဘိဒါ ဧတဿာတိ အဘိဒေါ"ဟု ပြီးသည်။ "အဘိဒ္ဓေ အစ္စုဂ္ဂတသမယေ" ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ သိနိုင်အံဝိဘတ်များ ဘုမ္မတ္ထ၌သက်။ ဆက္ကဂ္ဂတ္တရဋီကာ အလို အဘိဒေါ၌ သိ-သည့် ဥပယောဂတ္ထ ဖြစ်၍ အစ္စန္တသံယောဂ အနက်လည်း ပေးနိုင်သည်။ အဘိန္နဖြစ်ပုံကို အံ-ဋီနှင့် ဤ ဋီကာတို့၌ "ပုဏ္ဏမာသိယံ ဟိ ဂဂနမဇ္ဈာ ပုရတော ဝါ ပစ္ဆတော ဝါ စန္ဒေ ဠိတေ အစ္စုဂ္ဂတသမယော ဘိန္နေ သနာမ ဟောတိ၊ မဇ္ဈေ ဝေ ပန ဋ္ဌိတေ အဘိန္နေ သနာမ ဟောတိ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။

တနည်း-ဒန္တပေဋ္ဌမကစ္စာနနှင့်ရှိသော အဘိတော(အဗျယ)ပုဒ်သည် အာသန္နတ္ထ, အဘိမုခတ္ထ ဝသော အနက်များကို ဟောနိုင်ရကား "အစ္စုဂ္ဂတသာ အဘိတော-အဘိတောအစ္စုဂ္ဂတံ၊ သန်ကောင်နီးပါးအခါ၌"ဟုအနက် ပေးလျှင်လည်း "အဘိတော(ဒေါ) အစ္စုဂ္ဂတန္တိ အဘိအစ္စုဂ္ဂတံ၊ အစ္စုဂ္ဂတေ အဘိမုခ်ဘူတေ"ဟူသော အံ၊ ဋ္ဌ၊ ၃-(ဆက္က)နှင့် ညီညွတ်ပေဆု၏။ အဘိတောဂါမံ (ဂါမဿ အဘိမုခေတိ အတ္ထော)ဟု ပြုဂ်ထုတ်ထားသော နီရုတ္တိ ဒီပနီ-လာ အဘျာဒိပါ-သုတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီနိုင်ပေသည်။

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနာ၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်ကုန် သည်ရှိသော်။ ရိတ္တာ၊ အနှစ်သာရမှ သဉ်းကုန်၏။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးတို့တည်း။ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်း ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၄။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧကန္တသုခေါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကော၊ လောကသည်။ အတ္ထိကိံ ပန၊ ရှိသလော။ ဧကန္တသုခဿ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။အာကာရဝတီ၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော။ပဋိပဒါ၊အကျင့် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရုး။အမှာကံ၊တို့၏။သကေ၊သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ပ။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရုး။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ပ။ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အညတရံ၊ တပါးသော။ တပေါဂုဏံ၊ (ကိုယ်စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော) အကျင့်ကို (သုရာပါန ဝိရတိ-ကို ယူ)။သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ဘန္တေ၊ ရုး။ဧကန္တသုခဿ၊သော။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ဧကန္တသုခီဝါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သုခဒုက္ခီဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ကြွင်းသော တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ ၄ ဝါကျအနက်လွယ်ပြီ)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ၊ ရောပြွမ်းသော ချမ်းသာဆင်းရဲ ရှိသော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ဧကန္တသုခဿ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ အပိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

(အစ္ဆိန်-စသော ဝါကျနှင့် ကိံ ပန တွံ-စသော ဝါကျ အနက် တူပြီ)။

၂၇၅။ ဘန္တေ၊ ရုး။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ သည်။အတ္ထိ ကိံ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာ်လျှင်။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္တရကသုတ်ရှုပ်ဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ နခေါ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤထတိယဈာန်တိုင်အောင်ရရုံမျှဖြင့်။ အဿ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ လောကကို။ သစ္ဆိကတော ဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ နခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုတတိယဈာန်တိုင်ရှိသော အကျင့်သည်။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ ငှါ။ အာကာရဝတီ၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော အကျင့်မျှသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကုလုဒါယိဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ "ဧတ္ထ၊ ဤအကြောင်း၌။ သာစရိယကာ၊ ဆရာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ သာစရိယကာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပနဿာမ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်စီး ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤငါးပါးသောတရားတတိယဈာန်တရားထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ ဥတ္တရိတရံ၊ မြတ်သောတရားကို။ နပဇာနာမာတိ၊ မသိကုန်" ဟု၍။ ဥန္နာဒိနီ၊ ပွဲတင်ထပ်သော အသံရှိသည်။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အပ္ပသဒ္ဒေ၊ နည်းသောအသံရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အဿ၊ သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ ဟောတိ ပနာတိ၊ သနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကန္တရကသုတ်ခုပ်ဒ်၌)။ ယာ တာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ဧကန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သလ္လပတိ၊ ဟောပြော၏။ သာကစ္ဆံ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၆။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ ဧတဿ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား (အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ နူန၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ ပ။ န ခေါ စရန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေသံ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မယိ၊ ငါဘုရား (အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာ စ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်သည်လည်း

ဖြစ်ကုန်သော။ ပဏီတတရာ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညေ၀၊ တပါး သောလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယထာ၊ အကြင်တရားကို။ သတ္တိ ဝိရိယာဘောတ္တ၊ ကြောင့်။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာစ၊ သော။ ပဏီတ တရာစ၊ သော။ သောဓမ္မာ၊ ထိုတရားသည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ကြွင်းဝါကျ များကို ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-၁၄-၁၅-၁၆-ပိုဒ်တို့၌ ရေးပြီးကို မှီး၍ သမွန်)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာစ၊ ကုန်သော။ ပဏီတတရာစ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၄၄။ (ဇေ၀ ဝုဒ္ဓတ္တ- အစ ဘိက္ခုသံဃပူ-အဆုံး အနက်ကို ပေါတလိယသုတ် ၅၁-ပိုဒ်ကို ရှု၍ သမွန်)။

ဘန္တေ၊ ရှား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလို၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဇော၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ သကုလုဒါယီဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ သကုလုဒါယိံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ "ဥဒါယိ ယိ။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမ(အထံ) ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဘဝံ၊ သည်။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ အန္တေဝါသီဝါသံ၊ တပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ မာ ဝသိ၊ မနေပါလင့်။ ဥဒကမဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဥဒဉ္စနိကော၊ ရေအိုးငယ်သည်။ အသာ ဘေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဇေ၀ံ ဇေ၀ံ ဥဒါယိဿ၊ အရှင်ဥဒါယီ၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘောသည်။ ဇေသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘဝံဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ (အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဘဝံဥဒါယိ၊ သည်။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ လျက်။ အန္တေဝါသီဝါသံ၊ ကို။ မာ ဝသိတိ၊ လင့်" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ (ပ.ဒံ နိုပါတ်)။ သကုလုဒါယိဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ သကုလုဒါယိံ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း၌။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ် ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ ပြီ။

နဝမ၊ သော။ စူဠသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝေခနသသုတ်

၂၄၅။ (ဇေ၀ မေ သုတံ။ပ။ အဋ္ဌသိ-ပေးမြဲ)။ ။ကောမန္တံ၊ ၌။ ဝိဟာတေခေါ၊ သော။ ဝေခနသော၊ ဝေခနသ မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (၎င်းသည် သကုလုဒါယီ၏ ဆရာပင်

ဖြစ်သဘဲ့)။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤကား။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း" ဟူသော။ ဥဒါန်း၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ (ဝေခနသပင်)။ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ တွံ၊ သည်။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ပ။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ကစ္စာန၊ န။ ပရမော၊ သော။ သော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (အကြွင်းမသူး။ ရွှေသုတ် ၂၇၂ ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ (ရွှေသုတ် ၂၇၃-ပိုဒ်နှင့်တူ၏)။

၂၈၀။ (ပဥ္စ ခေါ။ပ။ ကာမသုခံ ဝါကျသည် ဗဟုဝေဒနီယသုတ် ၉၀-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ထက်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမသုခါ၊ ထက်။ ကာမဂ္ဂသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ တတ္ထ၊ ထိုချမ်းသာတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေခနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ အက္ခာယတိတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတန္တိ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ န။ အညဒိဋ္ဌိကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသောအယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ အညတြာစရိယကေန၊ တပါးသောအယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာမာဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ရင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာရင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ထက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊ မသိနိုင်။ကစ္စာန၊ န။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကုန်၏။ (အရဟန္တော-စသည့် အနက်ကို ၁၇၁-ပိုဒ်၌ ဆို)။ တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ကာမာ ဝါ၊ တို့ရင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ ရင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံ ဝါ၊ ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာနေယျုံ၊ သိကုန်ရာ၏။

၂၈၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေခနသော. သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ရှုံ့ချလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ "သမဏောဂေါတမော၊သည်။ပါပိတော၊ မသိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေ့အစွန်းကို။ အဇာနန္တာ၊

မသိကုန်။ အပရန္တံ၊ နောက်အဖွန်းကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မသိ မမြင်ကုန်ဘဲလျက်။ ဧဝံ၊ သည်။ ဝိဇာနာမိ။ ပ။ပဇာနာမာတိ၊ သိကုန်၏ဟူ၍။ ဝေဒမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဣဒံ ဘာသိတံ၊ ဤစကားသည်။ ဟဿကံ ယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ ဆိတ်သုဉ်းသည်သာလျှင်။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင်။သမ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ န။ ယေခါေတ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ သောယေဝ၊ ထိုစကားသည်ပင်လျှင်။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိပ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ န။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မုဗ္ဗန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ အပရန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ အသဌော၊ မစဉ်းလဲသော။ အမာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူမဟုတ်သော။ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဧတု၊ လာပါစေ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမအပ်သည့်အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော သူသည်။ (ယထာ၊ အားဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌံ = အနုသိဋ္ဌော၊ အပ်၏။ တထာ၊ အပ်သည့်အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ သည်။) နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉဿတိ၊ သိသတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။(ဝေသိ ဂ်)၊ ဒက္ခိတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာဗန္ဓနာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်။ (တမှ) ဗန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ("ဝေကိရ သမ္မာ ဗန္ဓနာ"၌ တမှာ ဗန္ဓနာ-ဟုရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းမည်။ယဒိဒံနှင့်တာနိ ဗန္ဓနာနိ-တို့ကိုထောက်။) ဝိပ္ပမောက္ခော၊ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ န။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒော၊ နုံ့သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ကဏ္ဌပဉ္စမေဟိ၊ လည်ဖွဲ့လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ သုတ္တဗန္ဓနေဟိ၊ ချည်အဖွဲ့ဖြစ်ကုန်သော။ ဗန္ဓနေဟိ၊ အဖွဲ့တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ဝုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ အနွာယ၊ စွဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အနွာယ၊ ၍။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊ ထိုချည်အဖွဲ့တို့သည်။ မုစ္စေယျုံ၊ ကျွတ်ကုန်ရာ၏။ (ပြေကုန်ရာ၏ ဟူလို)။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ (အဟံ၊ သည်။)မောက္ခော၊ လွတ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊သိရာ၏။ဗန္ဓနံ၊ ချည်အဖွဲ့ ကို။ နော စ ဇာနေယျ သေယျထာပိ၊ သိကား မသိရာသကဲ့သို့။ ကစ္စာန၊ န။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝေခနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဓာရေတူတိ၊ ဘုရား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ဝေခနသသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါန်၊ အကျဉ်းချုပ်ဥဒ္ဒါန်းစဉ်သည်ကား —

ပုဏ္ဏရိ၊ ပုဏ္ဏရိကအရာမ်၌နေသော ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်ကို ဟောသော တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်ရင်း။ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်ရင်း။သဟာကထိနဘ်မော၊မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ မပြတ်ပြောဆိုရ၍ နေကြသည်ကို လျှောက်ထားသော မဟာဝစ္ဆသုတ်ရင်း။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခသုတ်ရင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဘာရဒွါဇဂေါတ္တော၊ ဘာရဒွါဇအနွယ်ဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားကိုဟောသောမာဂဏ္ဍိယသုတ်ရင်း။ သန္ဒက၊ သန္ဒကသုတ်ရင်း။ ဥဒါယိ၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်ရင်း။ မုဏ္ဍိကပုတ္တော၊ သမဏမုဏ္ဍိကပုတ္တသုတ်ရင်း။ မဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးနှင့် ဥပမာပြုသော စူဠသကုလုဒါယိသုတ်ရင်း။ တထာ၊ ထို့မှတပါး၊ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော ဝေခနသသုတ်ရင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝရဝဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်မည်၏။

၄-ရာဇဝဂ်

၁-ဃဋိကာရသုတ်

၂၈၂။ (ဝေ မေ သုတံပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်း၌။ မဟတာ၊ များသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတွာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊အရှင်အာနန္ဒာ၏။ "ဘဂဝတော၊ ၏။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အကာရဏေန၊ အကြောင်း မရှိသဖြင့်။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ သိတံ၊ ကို။ နပါတုကရောန္တိ၊ ထင်ရှားမပြုကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲထက် ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတွာ၊ (တင်သည်ကို) ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ မြှောက်ချီ၍။ "ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ပ။ န ပါတုကရောန္တိ၊ ကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

- အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝေဂဠိင်္ဂ နာမ၊ ဝေဂဠိင်္ဂမည်ရှိသော။ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိဂုံးသည်။ ဣဒ္ဓေါစေဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသည်ရင်း။ ဖိတောစေဝ၊ စည်လည်းစည်ပင်သည်ရင်း။ ဗဟုဇနောစ၊ များသော လူရှိသည်ရင်း။ အာကိဏ္ဏမနုဿောစ၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊ န္ဒာ။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊အသုံးစုံ သော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေဂဠိင်္ဂံ ခေါ၊ သော။ ဂါမနိဂမံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊န္ဒာ။ ကိရ၊ ဤဝေဂဠိင်္ဂရွာနိဂုံး၌။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊န္ဒာ။ ကိရ၊ ၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

သော။ကဿပေါ၊သော။ဘဂဝါ၊သည်။ နိသိန္နကော၊ထိုင်တော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ (သုဒ်-နှစ်ပုဒ်နိပါတ်မျှတည်း) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ဌ္ဓ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သဏ်ဌဂ္ဂိ၊ သကင်္န်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးခေါက်။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအခင်း၌။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါဘုရား။အယံ ဘူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒွီဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ နိသဇ္ဇခေါ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ—

၂၇၃။ အာနန္ဒာ၊နန္ဒာ။ပ။ဩဝဒတိ၊ ၏[1]။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေဂဠိဂံ၊မည်သော။ ဂါမနိဂမေ၌။ ဃဋိကာရော နာမ၊ ဃဋိကာရမည်သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ဇောတိပါလော နာမ၊ ဇောတိပါလမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဃဋိကာရဿ ခေါ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မ ဇောတိပါလ၊ အဆွေဇောတိပါလ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်အံ့။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့။ မေ၊ ငါသည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို။ သာဓုသမ္မတံ ပိတိ၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သည် သာလျှင် တည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋိကာရ၊ အဆွေဃဋိကာရ။ အလံ၊ မသင့်။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ တေန မုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ထိုဦးပြည်းရဟန်းယုတ်ဖြင့်။ (ဝါ၊ထိုရဟန်းဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့်။)ကိံ ပနသတိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။တေနဟိ၊ မူ။ သောတ္တိသိနာနိံ၊ ရေချိုး ချေးပွတ်လုံးကို[2]။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိနာယိဿာမ၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊

၁။ ၂၇၃-ကို ဘူတပုဗ္ဗံ အာနန္ဒ-ဝါကျမှစ၍ တပ်လိုက်သည်။

၂။ စူဠဝဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ ရွှေဥမင်စံကျောင်း ၂မူစလုံး၌ "ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာမှတ်ကျောက်မှုန့်တို့ကို ချိတ်ဖြင့် ဖွဲ့၍ ပြုအပ်သော အလုံးဖြင့်"ဟု အနက်ပြန်ကြသည်။

သောတ္တိသိနာနိန္တိ၊ သိနာနတ္ထာယ ကတသောတ္တိံ၊ သောတ္တိနာမ- ကုရုဝိန္ဒပါသာဏစုဏ္ဏာနိ လာခါယ ဗန္ဓိတွာ ကတဂုဠိကကလာပကာ ဝုစ္စတိ၊ ယံ သန္ဓာယ "တေန ခေါပန သမယေန ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ နဟာယန္တိ"တိ (ဝိ၄၊၂၄၀-ပိဋ္ဌေ)ဝုတ္တံ တံ ဥဘောသု အန္တေသု ဂဟေတွာ သရီရံ ဃံသန္တိ။ (ဋ္ဌ)။

နှာနစုဏ္ဏကနံ သုတ္တေန ကတာ သောတ္တိ၊ ကုရုဝိန္ဒဂုဠိကာ၊ သာ ဝေ သိနာယန္တိ ကာယံ ဝိသောဓေန္တိ ဧတာယာတိ သိနာနိ။ (ဋီ)။ ဝိန္ဓ၊ ၄။ ၄၅၁၌လည်း ဤအဋ္ဌကထာအတိုင်းပင် ဖွင့်သည်။ သောတ္တိန္တိ ကုရုဝိန္ဒကသောတ္တိံ၊ ကုရုဝိန္ဒကပါသာဏစုဏ္ဏေန ဟိ သဒ္ဓိံ လာခံ ယောဇေတွာ မဏိကေ ကတွာ ဝိဇ္ဈိတွာ သုတ္တေန အာဝုဏိတွာ တံ

ဤသို့ဃဋိကာရက-ပြောၿပီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ "သမ္မ၊ အဆွေ။ ဝေတိ၊ကောင်းပါပြီ" ဟူ၍ ။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ ဝါ၊၏ (စကားကို)။ပဋိဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်ရင်း။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါစ၊ သည်ရင်း။ သောတ္ထိသိနာနိံ၊ ရေချိုးခြေးပွတ်လုံးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သိနာယိတုံ၊ငှါ။ နဒိံ၊ သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။

၂၈၄။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၌။ ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ "သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အရာမ်ကား။ အယံ၊ ဤအရာမ်ပင်တည်း။ အဝိဒူရေ၊ မဝေးပါ။ သမ္မဇောတိပါလ၊လ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ပ။ သာဓုသမ္မတံ ဟိတိ၊ သာလျှင်တည်း"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

'အာနန္ဒ၊နွာ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဩဝဋ္ဋိကာယံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၌။(ဝဋ္ဋေတွာ ကရဏံ ဩဝဋ္ဋိကံ။ဝိဂ္ဂ၊ ၃၊၄၀၉။) တနည်း- ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ၏။ ဩဝဋ္ဋိကာယံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ပရာမသိတွာ၊ ကိုင်၍ ။ "သမ္မ ဇောတိပါလ။လ၊ အရဟတော၊ သော။ပ။ သာဓုသမ္မတံဟိတိ၊ တည်း" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဩဝဋ္ဋိကံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ဝိနိဝဋ္ဋေတွာ၊ ဖြေ၍။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မ ဃဋိကာရ၊ရ။ အလံ၊မသင့်။ဒိဋ္ဌေန၊သော။ တေနမုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ ဖြင့်။ ကိံ ပနာတိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၌။ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ သီသံနှာတံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ တနည်း-သီသံနှာတံ၊ သော။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ၏။ ကေသေသု၊ တို့ကို။ ပရာမသိတွာ၊ ကိုင်၍။ "သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။ပ။ သာဓုသမ္မတံ ဟိတိ၊ တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၌။ ဇောတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ "ဘော၊အိုအချင်းတို့။အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ စွတကား။ ယတြဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဃဋိကာရော၊ သော။ အယံ ကုမ္ဘကာရော၊ ဤအိုးထိန်းသည်သည်။ ဣတ္တရဇစ္စော၊ တပါးသော ဇာတ်ရှိသူသည်။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဇာတ်ရှိသူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သီသံနှာတာနံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကေသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ ပရာမသိတဗ္ဗံ၊ ကိုင်အပ်၏ ဟူ၍။ မညိဿတိနာမ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ (တသ္မာ၊တို့ကြောင့်)။ ဣဒံ၊ ဤငါတို့၏ သွားခြင်းသည်။ ဝတ၊စင်စစ်။ ဩရကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်။ နှ ဘဝိဿတိ မညေ၊ မဖြစ်ယောင်တကား"ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဏိကလာပဗန္ဓံ ဥဘတော ဂဟေတွာ ပိဋ္ဌိ သံဃေန္တိ။ (အံ၊ဋ္ဌ၊၂၁၉၅)။ လောကီအဘိဓာန်များ၌ သုတ္တိ၊ သောတ္ထိ ကို သုစခေတ်-တိပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးကြ၍ ဆပ်ပြာခေတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း ပြဆိုပြီး ဋ္ဌ နှင့်တို့နှင့်ကား မညီ။ ကုရုဝိန္ဒကို ကုရုဝေါ ဝိန္ဒတိတ်-မြေ၍ မုန့်ညင်း, နွားမြေရင်း, ကျောက်နီ, မှတ်ကျောက်အနက်ဟော။ သောတ္ထိ-သိနာနိ-ကို သုဋ္ဌုယတေ ဝေဋ္ဌီယတေ အနေနာတိ သုတ္တံ၊ ထေန ကတာ သောတ္ထိ၊ သာ ဧဝ သိနာယန္တိ တောယာတိ သောတ္ထိသိနာနီ-ဟူပြု။ အဓိပ္ပါယ်လည်း အဖွင့်အတိုင်း။

ဃဋီကာရ၏ သော။ ကုမ္ဘကာရ၏ ကို။ "သမ္မဃဋီကာရ၊ ရ။ယာဝတာ ဒေါဟိပိတိ၊ ယင်းသို့ ဆံပင်ကိုင်သည့်တိုင်အောင် အရေးကြီးသလား"ဟူသော ။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ ယာဝတာ ဒေါဟိပိ၊ ယင်းသို့ဆံပင်ကိုင်သည့်တိုင်အောင် အရေးကြီး၏။ တသာဟိ ပန၊ ထို့ကြောင့် သာလျှင်။ မေ သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿဘဂဝတော၊ ကို။ ဒဿနံ၊ ကို။ သာဓုသမ္မတံ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ သမ္မဃဋီကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ မုဉ္စ၊ လွှတ်လော့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၂၈၅။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋီကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော စ၊ သည်၎င်း။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ စ၊ သည်၎င်း။ပ။ နိသီဒိံသု၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ဃဋီကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဇောတိပါလော၊ သော။ အယံ မာဏဝေါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းပါတည်း။ ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်း ပါတည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤဇောတိပါလလုလင်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလော့"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပက္ကာမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၂၈၆။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဃဋီကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋီကာရ၊ ရ။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တော၊ နာရသည် မဟုတ် ပါလော။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့နာရပါလျက်လည်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ နပဗ္ဗဇိဿသီတိ၊ မဝင် ရောက်သနည်း"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မဇောတိပါလ၊ လ။ တွံ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "အန္ဓေ၊ ကန်းကုန်သော။ ဇိဏ္ဏေ၊ အိုမင်းကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို။ ပေါသေမိတိ၊ လုပ်ကျွေး နေ၏"ဟူ၍ ။ ဇာနာသိ နနု၊ သိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ၏။ သမ္မဃဋီကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ အဟံ၊ သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ဃဋီကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ပိယသဟာယော၊ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတူတိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက် စေပါလော့ (ရှင်ရဟန်း ပြုပေးတော်မူပါလော့)" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။

၂၈၇။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်း ပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဇောတိပါလေ၊ သော။ မာဏဝေ၊ သည်။ အဍ္ဎမာသူပသမ္ပန္နေ၊ ရဟန်း ပြု၍ လဝက်ရှိလတ်သော်။ ဝေဠုဂေ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသမျှ။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော်။ ယေန၊ ၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ

၁။ ယာဝတာဒေါဟိပီတိ ဇွေ ဒေါ-ကာရ၊ဟိ-ကာရ၊ပိ-ကာရ နိပါတာ၊ယာဝတုပရိမန္တံ အတ္ထော။ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ "ဝါဓာယ အာလယနံ့ ဩဋ္ဌကာယ ဂဟဏန္တ အတိက္ကမိတွာ ယာဝ ကေသဂ္ဂဟဏမ္ပိ ထတ္တ ဂမနတ္တံ ပယောဂေါ ကတ္တဗ္ဗော"တိ။ (ဋ္ဌ)။ ဒီလောက်ထောင်တဲ့လားဟူလို။ ကေစိ ယာဝဇ္ဇေ အဟုပီတိ ပဋန္တိ၊ တေသံ ယာဝ ဇွေ ခကာသဂ္ဂဟဏံ တာဝ အယံ နိဗန္ဓော အဟုပီတိ အတ္ထော။ (ဋီ)။

ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့ရဟန်းတို့၏ ကျရာဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တောဝ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ကိကီ၊ ကိကီမည်သော။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်းသည်။ "အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ အနုပတ္တော ကိရ၊ ရောက်လာတော်မူသတတ်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊သော။မိဂဒါယေ၊ ၌။ဝိဟရတိ ကိရ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသတတ်" ဟူ၍။ အဿောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်တို့ကို။ ယောဇာပေတွာ၊ ကစေ၍။ ဘဒြံ ကောင်းသော။ ယာနံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ စီး၍။ "ဘဒြေဟိ ဘဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယာ၊ မှ။ မဟာစွာ၊ မြတ်သော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ အသရေတော်ဖြင့်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ နိယျာသိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊ ၏။ ဘူမိ၊သွားရာမြေသည်။(အတ္တိ၏။တာဝတိကာံ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်သို့။)ယာနေန၊ဖြင့်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ယာနာ၊မှ။ပစ္စောရောဟိတွာ၊တဖန်ဆင်း၍။ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျင်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ သမ္မောဒိသောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊၌။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ သမ္မောဒိတွာ၊ ရှင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၏။ သွေတနာယ၊ နက်ဖန်ဖြစ်လတ္တံ့သော ပိတိပါမော့ အကျိုးငှါ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတုတိ၊လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။စော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အာနန္ဒ နွှာ။အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊၌။ ကိကီ.သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊ပြီ။အာနန္ဒ နွှာ။ အထခေါ၊ ၌။ကိကီ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ လွန်သော

၁။ မဟာဠ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟတာ စ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မဟစ္စာတိပိ ပါဠိ၊ မဟတိယာတိ အတ္ထော၊ လိင်္ဂဝိပရိယာယော သော။(ဒီ-ဋ္ဌ-၁-၁၃၅၊) မဟာဠာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာ စာတိ။ (သီ-ဋီ-ဟောင်း-၂၁၆။)

မဟာဠ၌ မဟံ+စ ဟုဖြတ်၊ မဟံပုဒ် စနိပါတ်၊ မဟံ၌ မဟန္တပုဒ်သိဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသည်၊ ၎င်းသိဝိဘတ်သည် ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်တူရေးရန် ကရိုဏ်းအနက်၌ သက်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သီ-ဋီ ဟောင်း၌ မဟာဠာတိ။ပ။ မဟတာ စာတိဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုကြောင့် (ဒီ-ဋ္ဌ-၁)၌ မဟာဠ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟတာစ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဌ်မှန် ရှိသင့်၏၊ ပါဠိတော်များ၌လည်း မဟာဠ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု တညီတည်း ရှိသင့်၏။

မဟစ္စာတိပိ ပါဠိ စသော တနည်းပြ(ဒီ-ဋ္ဌ-၁)၌ မဟစ္စာဝယ် မဟတိယာ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဣတ္ထိလိင် မဟတီပုဒ် နှာဝိဘတ်သက်၍ "နဇစ္စာဝသလော ဟောတိ"၌ ဇစ္စာပုဒ်ကဲ့သို့ မဟစ္စာဟု ပြီးသည်၊ ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုလ္လိင်နှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သော ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆက်ပြန်သည်၊ ထိုဝိကပ်အလို မဟစ္စာ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဠိတော်များ၌ တနည်း ရှိသင့်၏။

သို့ဖြစ်၍ မဟစ္စန္တိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ မဟတာ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ-၁-၁၆၉) ဝယ် မဟစ္စန္တိ-ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ရှိရာ၌ မဟာဠာတိဟူ၍၎င်း, မဟာဠန္တိပဒေ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာတိ (သီ-ဋီ-သစ်-၂-၂၂) ဝယ် မဟာဠန္တိ ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗရှိရာ၌ မဟာဠာတိဟူ၍၎င်း ရှိသင့်၏၊ မဟန္တသာ ဘာဝေါ မဟာဠ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကြံသော သီ-ဋီ-သစ်ကား မဟာဠဟူသော ပါဌ်ပျက်ကိုမြင်၍ ထျပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်စီရင်ဟန်တူ၏။

အာကာသာနန္တမေဝ အာကာသာနဉ္စံ ပုဒ်ကဲ့သို့ သွတ္ထတဒ္ဓိတ် ထျပစ္စည်း ဆိဝိဘတ်ဖြင့် မဟန္တမေဝ မဟာဠံ-ဟု ကြံသော် သင့်သလိုရှိသော်လည်း ၎င်းမဟာဠံပုဒ်သည် နပုလ္လိင် ရာဇာနုဘာဝေနပုဒ်သည် ပုလ္လိင်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း လိင်မတူပဲလျက် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သော-ဟု ဤဝိကပ်၌ မဖွင့်သောကြောင့် မဟာဠံပုဒ် မသင့်နိုင်ရာ၊ မဟံပုဒ်သည် သာပုလ္လိင်နှင့်လည်းဆိုင်၍လိင်္ဂဝိပလ်ကြံစရာမလိုသောကြောင့် သီ-ဋီ-ဟောင်းအတိုင်း အသင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ရာ၏။

အခါ၌။သကေ နိဝေသနေ၊မိမိအိမ်၌။ပဏီတံ့ပဏီတံ့သော၊အစည်းစည်း၍ နေလှုန်သဖြင့် မွှေးတော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ (ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ-စပ်)။ ဝိဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အမည်းရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသောပဲနောက်ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော ဟင်းလျာရှိသော။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ဘဂဝတော၊ အား။ "ဘန္တေ၊ ရှေး။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပါပြီ" ဟူ၍။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေပြီ။

၂၈၀။ အာနန္ဒ၊နန္ဒ။အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒ။ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ ဆောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နန္ဒ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကီ၊သော၊ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရှိသည်ကို။ (ဉ-တွာ၊သိ၍)။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒ။ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရှေး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝါသေတု၊လက်ခံတော်မူပါ။ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သံဃဿ၊သံဃာတော်အား။ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့" ဟူသော။စေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ မေ၊ သည်။ ဝဿာဝါသော၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝုတ္ထော၊ လက်ခံတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊နန္ဒ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ၊လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အဓိဝုတ္ထော-၌ ဤပါဠိ၊ဒီ-၁၂။ဝိ-၄-တို့၌ ဒန္တဇ ရှိကြ၏၊ ဤ ဋ္ဌ-၌ မုဒ္ဓဇ ရှိနေသည်။အောက်ပါဝါဒတို့နှင့် ညီနိုင်းထောက်ဆရန်ဖြစ်သည်၊ ဝါဒကွဲလျက်ရှိသော "ဝသတော ဥတ္တ"၏ အစီအရင်ပင်။ ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက် ဝိသုဒ္ဓါရုံအဘော်ခေန်, မောဂ္ဂလာန်နိဿယတို့၌ ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော, ဝထ ဝုဋ္ဌော-စသော ပုဒ်များ ကို မုဒ္ဓဇ ဋ္ဌ-ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊ သဒ္ဒတ စည်းကမ်းအရ သ-သုံးမျိုးတွင် ဒန္တဇ-သ-၌ ဏ-ဥနောင်ဖြစ်လျှင်မုဒ္ဓဇ ဋ္ဌ-မှုရခြင်းကြောင့်ရင်း,ဝသတော ဥတ္တ-သုတ်ကို သာသဒိသတော-သုတ်, သာဒိသန္တ-သုတ်တို့နှင့် ထဆက်တည်း တည်ရှိခြင်းကြောင့်ရင်း,နျာသ၌လည်း ဥဋ္ဌောကို ဝသဓာတ်၏ ဗ-ကို ဥ-ပြု၊ သာဒိသန္တဓသော သုတ်ဖြင့် ဓာတ္တန် သ-နှင့်တက္က ဋ္ဌ-ပြု-ဟု ရှုပ်စရင်သောကြောင့်ရင်း ဝထံဝုဋ္ဌ-စသည်၌ မုဒ္ဓဇဋ္ဌ-ရှိရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊အကျယ်ကို ယင်းတို့၌ ရှုပါကုန်။

သို့ရာတွင် ရူပသိဒ္ဓိ၌ "သ-ကာရန္တတ္တာ သာဒိ-သန္တဂုဏ္ဍာဒိနာ ဋ္ဌာဒေသေ သမ္ပတ္တေ "ဟု လျှည်းပါး၍ ဒန္တဇ ထ္ထ-နှင့်ပြသည်။မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကဏ္ဍ၊ ၁၁၁-သုတ်၌ လည်း ဒန္တဇ-ထ္ထ-နှင့်ပင်ပြသည်။လောကသဒ္ဒါကျမ်းများကို ထောက်ဆ၍ရင်း, အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထောက်ဆ၍ရင်း, ဝသတော ဥတ္တ-သုတ်၏ ဒန္တဇ-ထ္ထ-အစီရင်သာလွန်စွာထင်ရှားကြောင်း ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-စသော ကမ္မဝါ ပါဠိ၌လည်း ဒန္တဇ-ထ္ထအဖြစ်ကို 'ယုံမှားမရှိမှတ်သင့်ကြောင်းများကို မင်းကွန်းနှင့် မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ အမေးအဖြေ (သာသနဒီပကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ)ကျမ်းလာ "ဝသတော ဥတ္တဟု၊ ယောပြသည့် သုတ်အနေ၊ခွဲဝေအံ့မယွင်း။ မှန်သေချာ၊မုဒ္ဓ ဒန္တာနှင့် ဌာန်နှစ်ပြာသံသယတွင်၊ ဒန္တဇာဆိုသည့် ထ္ထ-ကို၊ စွဲမှတ်ပ-မင်း" ဟူသော အဖြေ၏ ရှင်းလင်းချက်၌ရင်း, မန်လည်ဆရာတော်၏ ကစ္စာယနသာရ ပာသုတ္တပာဒကနိဿယ၌ရင်း အကျယ်ရှုပါကုန်။ ကစ္စည်း, သဒ္ဒနီတိ, နိရုတ္တိဒီပနီတို့၌ကား တပ်အပ်မသိသာချေ၊ စူးစမ်းကြံဆပါကုန်။

အံ့ာနန္ဒါနန္ဒာ။ အထခေါ။ ဌ်။ ကိကီသာ၊ သော။ ကာသိရညော၊အား။ဝါ၊၏။ "အရဟံ၊ သော။ ။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဗာရာဏသီယံ၊ ဌ်။ ဝဿာဝါသံ၊ကို။ နအဓိဝါသေတိတိ၊ လက်ခံတော်မမူ"ဟူ၍။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း (စိတ်မကြည်ခြင်း) သည်။ အဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အဟုဝေ၊ တည်း။ အံ့ာနန္ဒါနန္ဒာ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်။ ဥပဋ္ဌာကတရော၊ သာလွန်သောအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိပါသေးသလော"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဂဠိင်္ဂ နာမ၊ မည်သော။ ဂါမနိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဂဠိင်္ဂရွာနိဂုံး၌။ ဃဋိကာရောနာမ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုဃဋိကာရသည်။ မေ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးတည်း။မဟာရာဇ၊ကြီး။တုယှံခေါပန၊သင်အား။ဝါ၏။ "အရဟံ၊သော။ပ။နအဓိဝါသေတိတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အတ္ထေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ တယိဒံ၊ ထိုစိတ်မကြည်ခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ နတ္ထိစ၊ ဖြစ်ဆဲသည်းမဟုတ်။ န စ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လည်း မဟုတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ပ။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ အတိအကျသိ၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပ။ သံဃေ၌။ပ။ သမန္နာဂတော၊၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။နိက္ကင်္ခေါ၊ ယုံမှားမရှိ။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်မဂ္ဂသစ္စာ၌။ နိက္ကင်္ခေါ၊ မရှိ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ စား၏။ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သေ့ရှိ၏။ သီလဝါ၊သီလရှိ၏။ကလျာဏဓမ္မော၊ကောင်းသော သဘော ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော၊စွန့်ပယ်အပ်သော ပတ္တမြားရွှေရှိ၏။ အပေတဇာတရူပရဇတော၊ ကင်းသောရွှေ ငွေရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော သည်။ ပန္နမုသလော၊ ချအပ်သော ကျည်ပွေ့ရှိ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပထဝိံ၊ မြေကို။ န ခဏတိ၊ မတူး။ ယံ ကူလပလုဂ္ဂံ ဝါ၊

အကြောင်ကမ်းပါးပျက်သည်ရှင်း။ ယော မူသိကုက္ကုစ္စရပါ၊ အကြောင်ကြွက်ကျစ်စာသည်ရှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကမ်းပါးပျက် ကြွက်ကျစ်စာကို။ ကာဧနေ၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ ဝါ၊ ဆိုင်းဖြင့်။ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ "ဧတ္ထ၊ ဤအိုးခွက်အပေါင်းတွင်။ (ယံ-တံ၌စပ်) ယော၊ အကြောင် သူသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။ ဟရတု-စပ်) တဏ္ဍုလပဋိဘာဂ္ဂာနိဝါ၊ ဆန်အိတ်ဘို့ကိုသော်ရှင်း။ မုဂ္ဂပဋိဘာဂ္ဂာနိဝါ၊ ပဲနောက်အိတ်တို့ကို သော်ရှင်း။ ကလာယပဋိဘာဂ္ဂာနိဝါ၊ ကုလားပဲအိတ်တို့ကို သော်ရှင်း။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချထား၍။ ယံ၊ အကြောင်အိုးခွက်ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိုးခွက်ကို။ ဟရတုတိ၊ ဆောင်ပါလော့" ဟူ၍ ။ ဇဝ်၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဇိဏ္ဏေ၊ ကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတိ၊ ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်(ကာမ)ဘုံသို့ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဩပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (အင္ဂုတ္တရနိကာယ် ၁၉-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်၊ ကော်သော။ သမယံ၊ ၌။ ဝေဘဠိင်္ဂနာမ၊ သော။ ဂါမနိဂမေ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယန္တု။ အယံ ဘဂ္ဂဝ၊ ဤဘဂ္ဂဝသည်။ (ဃဋိကာရပင်)။ ကော၊ အဘယ်အရပ်သို့။ (ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ။ နို)။ ဂတော နုခေါ၊ သွားသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး(ဃဋိကာရ)သည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ အန္တောကုမ္ဘိယာ၊ ထမင်းအိုးထဲမှ။ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ ။ ပရိယောဂါ၊ ဟင်းအိုးမှ။ သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ စားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဃဋိကာရ၏အမိအဖတို့က) လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ ဩဒနံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိယောဂါ၊ မှ။ သူပံ၊ ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံ၊ ဖဲပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားလေသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာတ၊ ချစ်သား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိဖတို့ပြောကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ "ယဿ မေ၊ အကြောင်ငါအား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ အဘိဝိဿတ္ထော၊ ဤမျှအလွန်အကျွမ်းဝင်တော်မူ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့သည်။ တဿ မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစွ"(အရတော့်ပေစွ)ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိပြီ။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ အဍ္ဎမာသံ၊

၁။ ပါဠိယူရှိ* ယောဂီယန္တိ ဗျဉ္ဇနတော့စနာခ် ဉ္စောတိ ပရိယောဂေါ။ (ဋီ)

လခွဲပတ်လုံး။ ပီတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်[၁]။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။

၂၉၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အပရံ၊သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။(ဣမ နိပါတ်မျှ)။ ဝေဂဠိင်္ဂေ နာမ၊ သော။ တတ္ထေဝ ဂါမနိဂမေ၊ ၌သာလျှင်။ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အပါ၊သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။အယံဘဂ္ဂဝေါ၊ သည်။ကော၊ သို့။ ဂတော၊ နု ခေါတိ၊ သနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။အဝေါစံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ နိက္ခန္တော၊ ပြီ။ အန္တောကဠောပိယာ၊ ချင်းတောင်းအတွင်းမှ။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမုန့်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ပရိဘုဉ္ဇ၊ လော့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။

၂၉၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကုဋိ၊ ကျောင်းတော်သည်။ဩဝဿတိ၊မိုးစွတ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။အဟံ၊ သည်။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ နိဝေသနေ၊ ၌။ တိဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုဃဋိကာရအိုးထိန်းသည်၏။ အာဝေသနေ၊ အိမ်၌။ တိဏစ္ဆဒနံ၊မြက်မိုးသည်သာ။ အတ္ထိ ခေါတိ၊ ရှိပါ၏ဘုရား"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဂစ္ဆထ၊ကုန်။ဃဋိကာရဿ၊သော။ကုမ္ဘကာရဿ၏။ အာဝေသနံ၊ကို။ဥတ္တိဏံ၊ မြက်မိုးမရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ အာဝေသနံ၊ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။မဟာရာဇ၊ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အာဝေသနံ၊ ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့တည်း။ အံရဟတော၊သော ။ပ။ သြသတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ရဟန်းတို့က) ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ဆောင်ယူကြပါကုန်လော့။ ဘဒြမုခါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော အရှင်ဘုရားတို့။ ဟာရထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊၌။ ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံအာဝေသနံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အာကာသစ္ဆဒနံ၊ ကောင်းကင်လျှင်အမိုး

---

[၁]။ အဋ္ဌကထာ၌"ပီတိသုခံ န ဝိဇဟတိ"ကိုဖွင့်ရာ၌"န နိရန္တရံ ဝိဇဟတိ"ဟု ရှိသည်။"န နိရန္တရံ န ဝိဇဟတိ" ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏။လခွဲပတ်လုံး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပီတိသုခသည် မစွန့်-ဟု ဆိုသော်လည်း အမြဲမပြတ် ဒလစပ် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်၊ကြိုးကြားကြိုးကြား ဖြစ်နေသည်ကို ဆိုလိုသည်ဟု ဖွင့်ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။အထခေါ ရတ္တိဘာဂေ-စသော အဋ္ဌကထာ နောက်ဝါကျကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့်လည်း "န နိရန္တရံ န ဝိဇဟတိ" ဟု န-၂-လုံးပါသင့်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ တေမိယဇာတ်ဝယ် တနှစ်အတွင်း ကြိုးကြားကြိုးကြား အသိုစမ်းသည်ကို ဧက-သံဝစ္ဆရိ-ဟူသကဲ့သို့၎င်း၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဒွတ္တိံသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာဝယ် ခြောက်လမှ ၁၅-ရက်ယုတ်လျှော့ကိုပင် "ဆမာသံ သဇ္ဈာယော ကာတဗ္ဗော"ဟူသကဲ့သို့၎င်း၊ မာနတ်ကျင့်ဝတ်လာ ညဉ့်ပြတ်သော်လည်း "ဆာရတ္တံ"ဟူသကဲ့သို့၎င်း မှတ်အပ်၏။

ပရိဟိဏ္ဍမာနဿ မာသန္တရာမနုဝိဝါရကာဗ္ဗံ ဟိ ဆမာသဂ္ဂဟဏံ၊ န သကလဆမာသေ သဇ္ဈာယပတ္တိ-ဒဿနတ္ထံ။ (မူလဋီကာ၊ ဆမာသ်-ပုဒ်အဖွင့်)

ရှိသည်ဖြစ်၍။ အင္ဂသိ၊ တည်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ န အတိဝဿိ၊ မရွာတုံပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဝေဠုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရှား။ယသာ၊အကြောင်အိုးထိမ်းသည်အား။ဘဂဝါ၊သည်။ဝေံအတိဝိသာတွေ့သာ၊ ပါပေ၏။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘန္တေ၊ရှား။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလာဘ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၂၉၂။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ဥ်။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏ (အထံသို့)။ ပဉ္စပုဏ္ဍကာ၊ အစည်းစည်း၍ နေလှန်းသဖြင့် မျှော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ ဝါဟငါးရာ အတိုင်းအရှည်၌သော ဆန်တို့ကိုရင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုဆန်အား လျောက်ပတ်သော။ သူပေယျံစ၊ ဟင်းလျာ (ဟင်းချက်ဖွယ်)ကိုရင်း။ ပါဓာသိ၊ ပို့စေပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။အထခေါ၊ ဥ်။တေ ရာဇ-ပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ကိကိနာ၊ သော။ ကာသိရာဇေန၊ သည်။ ပဉ္စပုဏ္ဍကာ၊ သော။ သာလိနော၊ ၏။ ဣမာနိ ပဉ္စမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ တို့ကိုရင်း။ တဒုပိယံ၊သော။(ဣဒံ) သူပေယျံစ၊ ကိုရင်း။ ပဟိတာနိ၊ ပို့စေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ တာနိ၊ ထိုဆန်ဟင်းလျာတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူပါကုန်" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ မေ၊ အား။ အလံ၊ အလိုရှိ(တန်)ပြီ။ ရညောဝ၊မင်းအားသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့ ဃဋိကာရ က ပြော၏။အာနန္ဒ၊ နွာ။ သိယာ၊ ခံခါ၊ တေ၊ သင်၏။"တေန သမယေန၊ ဥ်။ ဇောတိပါလော။သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အညော၊ တပါးသောသူသည်။ အဟောသိ နူနာတိ၊ဖြစ်လေသလော"ဟူသော။ ဝေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။တေံ၊ဤစကားကို။ ဝေံ၊ ဤအတိုင်း။န ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်သည်သာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။တေန သမယေန၊ ဥ်။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒံမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒီတိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ဃဋိကာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၂၉၃။ (အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အထူးမှာ—ကုရူသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ထုလ္လ ကောဋ္ဌိကံနာမ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိက-နေပုဒ်သားဖြစ်ကုန်သော။ ဟူ၍ ဆိုလေ)။

ကေဝလကပ္ပံ၊ ဥ်။ နိဿိဒေနေ၊ ကုန်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ကောင်းစွာ ထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာရွှင်စေပြီ။

၂၉၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလောနာမ၊ မည်သော။ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသားသည်။ တသ္မိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်၍။ တိဿံ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ "ယထာယထာ၊ အကြောင်းအကြောင်း အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ (တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသောသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်းကုန်သော။ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ် သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရပါမူ ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ပက္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေသု၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေသု၊ တို့သည်။အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံသည်။ပ။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတု၊ ရှင်ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တွံ၊ သည်။ ဝါ၊ သင့်ကို။မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အသိပန၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယငှါ။ န ခေါ အနုညာတော၊ ခွင့်မပြုအပ်သေးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။န ခေါ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုမပေးကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သွာဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ အနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်လတ္တံ့။တထာ၊ အားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၂၉၅။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "အမ္မတာတာ၊ အမိအဖတို့။ပ။ အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ ဧဝံ၊ဆို။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ရဋ္ဌပါလံ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ချစ်သားရဋ္ဌပါလ။တွံ၊သည်။အမှာကံ၊တို့၏။ဧကပုတ္တကော၊ တယောက်တည်းသောသားသည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူသည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးစေတတ်သူသည်။ သုခေဓိတော၊ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးခဲ့သူသည်။ သုခပရိဘတော၊ချမ်းသာသဖြင့်

၁။ ဒါမိကာပိ မဿုဂ္ဂဟဏေနေဝ ဂဟေတွာ မဿုံတေဝ ဝုတ္တံ၊ ဥဇ္ဇုရာဓမ္မဿန္တိ အတ္တော။ သာရတ္ထဋီကာ။

မွေးမြူအပ်ခဲ့သူသည်။ အသိ၊ ၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တွံ၊သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ကွဲခြင်းကြောင့်၊ ... ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နစ၊ နသိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘော၏။ မရဏေနပိ၊ သေသဖြင့်လည်း။ အကာမကာ၊ အလိုမရှိကုန်ပဲ။ ဝိနာ ဘဝိဿာမ၊ ကွေကွင်းရကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇီဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော။ တံ၊ သင့်ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမ၊ အဘယ်မှာလျှင် (ဝါ၊ အဘယ့်ကြောင့်)ခွင့်ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း" ဟူသော။ (အဋ္ဌကထာဒု-နည်း) ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၉၆။ အထခေါ၊၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ "မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ န အနုဇာနန္တိ၊ ခွင့်မပြုကုန်" ဟူ၍။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ တတ္ထေဝ ဘူမိယာ၊ ထိုခွင့်မပြုရာအရပ်၌ပင်လျှင်။ "ဣဓေဝ၊ ဤလျှောင်းရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ မေ၊ အား။ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ့" ဟူ၍ ။နိပဇ္ဇိ၊ လျောင်းပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဧကမ္ပိ ဘတ္တံ၊ တထပ်သော ထမင်းကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ မစားပြီ။ ဒွေပိ ဘတ္တာနိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။ နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။ပ။ သတ္တပိ ဘတ္တာနိ၊ ခုနစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။နဘုဉ္ဇိ၊ ပြီ။

[ဧကမ္ပိ၊ တရက်ပတ်လုံးသည်း ဟူ၍ ၎င်း၊ ဧကမ္ပိဘတ္တံ၊ တလုပ်သောထမင်းကိုလည်း ဟူ၍ ၎င်း-အချို့ နိဿယ၌ အနက်ပေး၏]။

အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ရဋ္ဌပါလံ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။တွံ၊သည်။ပ။တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဥဋ္ဌေဟိ၊ထပါလော့။ ဘုဉ္ဇ စ၊ စားသည်း စားပါလော့။ ပိဝစ၊ သောက်သည်း သောက်ပါလော့။ ပရိစာရေဟိစ၊ ခံစားမွေ့လျော် ပျော်လည်းပျော် မွေ့ယ်ပါလော့။ ဘုဉ္ဇန္တော၊စားလျက်။ ပိဝန္တော၊ သောက်လျက်။ ပရိစာရေန္တော၊ လျက်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ကို။ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ခံစားလျက်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ အဘိရမဿု၊ မွေ့လျော်ပါလော့။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမ၊ ကုန်အံ့" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၉၇။ အထခေါ၊၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ (ကြွင်းသိသာထင်ရှားပြီ)။

၂၉၈။ (အထခေါ။ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါတိ- ပေးခဲ့ပြီ)။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ရဋ္ဌပါလံ၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ငှါ။ သစေနာနုဇာနိဿထ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပြုကုန်ငြားအံ့။ (ဝေသတိ၊သော်။) တတ္ထေဝ၊ ၌သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းတရားသည်။ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ပ။ သစေ အနုဇာနိဿထ၊ ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်)။ ပဗ္ဗဇိတမ္ပိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုရဋ္ဌပါလကို။ ဒက္ခိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ၌။သစေ နာဘိရမိဿတိ၊

အကယ်၍ မမွေလျော်အံ့။ တသာ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။ အညာ၊တပါးသော။ ဂတိ၊ သွားရာအရပ်သည်။ ကာ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာရှိလတ္တံ့နည်း။ ဣဓေဝ၊ ဤ မိဘတို့အိမ်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိဿတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့။ ။ပ။အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုကြပါကုန်လော့ ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ ။ပ။ အနုဇာနာမ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်၏။ ဓ ပန၊ထိုသို့ ခွင့်ပြုရကုန်သော်သည်း။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုပြီးသော ရဋ္ဌပါလသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿေတဗ္ဗာ၊ ရဟန်းပြုသည်မှနောက်ကာလ၌ ပြအပ်ကုန်၏ ^၁။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို ကုန်၏။ (အကြွင်းသိသာ ထင်ရှားပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သော။ တော၊ သည်။ ပေး)။

၂၉၉။ အထခေါ၊၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂါဟေတွာ၊ ယူစေ၍။ ။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ငှါ။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်ပါပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ကို။ ပဗ္ဗာဇေတူတိ၊ ရဟန်းပြုပေးတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ။င။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကုက္ကုရဝတိကသုတ်၊ဂ၂ပိုဒ်နှင့် တူ၏)။

အထခေါ၊၌။အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သစေ အနုဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ စေတသာ၊ စိတ်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ မနသာကာသိ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူပြီ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယာဝတ္တိတုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောတိ၊ မထိုက်" ဟု၍။ အညာသိ၊သိပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန် အခါကို။မညသိ၊ သိ၏။တံ၊ ထိုသွားခြင်းကို။ကရောဟီတိ၊ ပြုလော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ။ပ။သေနာသနံ၊ ကို။ သံသာမေတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍။ ။ပ။အဝသရိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တတြ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌။ ကောရဗျဿ၊ ကောရဗျ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ မိဂစီရေ၊ မိဂစီရအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ သကပိတုနိဝေသနံ၊ မိမိ အဘအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ မဇ္ဈိမာယ၊ (တံခါးမုခ်ခုနစ်ခုတို့၏) အလယ်ဖြစ်သော။ ဒွါရသာလာယ၊ တံခါးမုခ်၌။ ဥလ္လိခါပေတိ၊

၁။ ဥဒ္ဒိဿေတဗ္ဗာတိ ဥဒ္ဒိ ဿေတဗ္ဗာ၊ ယထာ တံ ကာလေန ကာလံ ပဿန္တိ၊ ဧဝံ အာဂန္တွာ ဒဿေတဗ္ဗာ။ (ဋ္ဌ)။ကုတော ဥဒ္ဒိ ဿေတဗ္ဗာ? ပဗ္ဗဇိတေန ဥဒ္ဒိ အတ္တာနံ မာတာပိတရော ဒဿေတဗ္ဗာ။ (ဋီ)။

ခေါင်းဖီးစေ၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ "ဣမေဟိ မုဏ္ဍကေဟိ သမဏကေဟိ၊ ဤဦးပြည်းရဟန်းယုတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ သော။ မနာပေါ၊ သော။ ဧကပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသောသားကို။ ပဗ္ဗာဇိတော၊ ရဟန်း ပြုစေအပ်ပြီ" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ သကပိတုနိဝေသနေ၌။ ဒါနံ၊ လျှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထ၊ မရပြီ။ ပစ္စက္ခာနံ၊ စကားတုံ့ပြန်ကြားခြင်းကို။ နအလတ္ထ၊ ပြီ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ အက္ကောသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ တညဉ့်သွန်ပြီးသော။ ဝါ၊ သိုးလေပြီးသော။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမုန့်ကို။ ဆဍ္ဍေတုကာမာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တံ ဉာတိဒါသိံ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ တံ၊ ထိုမုယောမုန့်သည်။ ဆဍ္ဍနီယဓမ္မံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ၏။ ဣဓ ပတ္တေ၊ ဤ သပိတ်၌။ အာကိရာတိ၊ လောင်းထည့်လော့" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရန္တီ၊ လောင်းထည့်စဉ်။ ဟတ္ထာနဉ္စ၊ လက်တို့၏ရင်း။ ပါဒါနဉ္စ၊ ခြေတို့၏ရင်း။ သရဿ စ၊ အသံ၏ရင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ် အသားကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။

၃၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ မာတရံ၊ ကို။ "အယျေ၊ အရှင်မ။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်မ၏ သား ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီ" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဇေ၊ ကျွန်မ။သစ္စံ၊ အမှန်ကို။ သစေ ဘဏသိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဒါသိံ၊ ကျွန်မ မဟုတ်သည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ပ။ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင် သူဌေး။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်ရောက်သတတ်" ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံကုမ္မာသံ၊ ကို။ အညတရံ၊ တခုသော။ ကုဋ္ဋမူလံ၊ နံရံခြေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ။ အတ္ထိနာမ၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေခြင်း။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိနာမ၊ သုံးဆောင်လေဘိ၏[၁]။တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။

၁။ ဤကား အတ္ထိသဒ္ဒါ၏ အနောကပ္ပနအမရိသန အနက်တည်း။ တနည်း-တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားနိုင်ဘိ၏။ အတ္ထိနာမ၊ သင့်၌ သာသနာကိုမှီ၍ ရအပ်သော ဂုဏ်ထူးရှိလေယောင်တကား။ (ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ မညနတ္ထ, သမ္ဘာဝနတ္ထတည်း။တနည်း တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားလိုဘိ၏။အတ္ထိနာမ၊ ငါတို့မှာ ဥစ္စာရှိသည် မဟုတ် ပါလော။ ဝါ၊ ငါတို့၏ အသက်ထင်ရှားရှိသည်မဟုတ်လော။ ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ ပုစ္ဆနတ္ထတည်း။

သက်ဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ဂန္တွာ် နနုတိ၊ သွားအပ်သည် မဟုတ်ပါလော” ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊အိမ်ရှင်သူဌေး။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဂေဟံ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ နော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဂဟပတိ၊ဌေး။ မယံ၊ငါတို့သည်။ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမရှိကုန်။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ တေ၊ ၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ အဂမမှ၊ သွားကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသင့်အိမ်၌။ဒါနံ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထမှ၊မရခဲ့ကုန်။ပစ္စက္ခာနံ၊ ကို။ နအလတ္ထမှ၊ မရခဲ့ကုန်။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်။ အက္ကောသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထမှ၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဧဟိ၊လာလော့။ ဃရံ၊အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊၏။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ အလံ၊ မသင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သွေတနာယ၊ ငါ၊။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါ-သေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ သကံနိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေငွေ၏။ ပုဉ္ဇံ၊ အစုအပုံကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ဖျာတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းတို့ကို။ “ဝဓုယော၊ ချွေးမတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန အလင်္ကာရေန၊ အကြင်တန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကတာ၊တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ .ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သည်။ ဝါ၊၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန အလင်္ကာရေန၊ ထိုတန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကရောထာတိ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

၃၀၁။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ တံဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဉ္ဇံ၊ ထိုငွေပုံ ရွှေပုံကို။ဝိဝရာပေတွာ၊ဖွင့်စေ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ “တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကား။ တေ၊ သင်၏။မာတု၊အမိ၏။ မတ္တိကံ၊ အမိမှလာသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ ပေတ္တိကံ၊ အဘမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အညံ၊ သော။ ပိတာမဟံ၊ ဘိုးဘေးမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ၊။ ပုညာ-နိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဟိနာယာဝတ္တိတွာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇဿု၊ လော့။ ပုညာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရောဟီတိ၊ ပြုလော့” ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ဌေး။ တွံ၊သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သစေ ကရေယျာသိ၊အကယ်၍ လိုက်နာအံ့။ ဣမံ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဉ္ဇံ၊ ဤရွှေပုံ ငွေပုံကို။သကဋေ၊ လှည်း၌။ အာရောပေတွာ၊တင်၍။ နိဗ္ဗာဟာပေတွာ၊ဆောင်စေ၍။မဇ္ဈေဂင်္ဂါယ၊ဂင်္ဂါမြစ်၏ အလယ်၌။နဒီယာ၊မြစ်၏။ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌။ ဩပိလာပေယျာသိ၊ နစ်မြုပ်စေလော့။ ဝါ၊ မြုပ်လော့။ တံ၊ ထိုမြုပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တော၊ အား။တတော နိဒါနံ၊ထိုရွှေငွေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ယေ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-

ပါယာသာ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။(သန္တိ၊ ကုန်၏။)တေ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ထိုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာယော၊ တို့သည်။ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍ ။ တနည်း၊အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ ယာသံ၊ အကြင်နတ်သွီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ (ယာသံ ဟေတု၊ အကြင်နတ်သွီးတို့ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ တာ အစ္ဆရာယော၊ ထိုနတ်သွီးဘို့သည်။ ကီဒိသာ နာမာတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း "ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမဘို့။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ အစ္ဆရာနံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ န ခေါ စရာမ၊ ကျင့်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ၏။ 'နေ၊ ငါတို့ကို။ ဘဂိနိဝါဒေန၊ နှမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ အယျပုတ္တော၊ အရှင့်သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ သမုဒါစရတီတိ၊ ခေါ်ဆိုဘိ၏'ဟု။ တာ၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌သာလျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေမိန်းမောကုန်လျက်။ ပပတိံသု၊ လည်းကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ဒွေး။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ သစေ ဒါတဗ္ဗံ၊ အကယ်၍ ပေးလှူထိုက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့။ နော၊ငါ့ကို။ မာ ဝိဟေဌေထာတိ၊မညဉ်းဆဲကြပါကုန်လင့်"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာတရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်ပါ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ဤ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။

၃၀၂။ အထခေါ၊ဤ။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်မှဖဲခွါအပ်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာလျှင်။ "ပဿ။ပ။ မိဂဗန္ဓကောတိ၊ ပဿ။ပ။ မိဂဗန္ဓကော"ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ယဿ၊ အကြင်အတ္တဘောအား။ ဝဏံ၊ အမြဲ။ ဌိတံ၊ တည်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်ခွာပြုအပ်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်မှုရှိသော။ အရုကာယံ၊ အနာသဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သမုဿိတံ၊ (အရိုးအကြောအသားဘို့ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုက်ထောင် အပ်သော။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ မို့သော။ အာတုရံ၊ အမြဲနှိပ်စက်အပ်သော။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များသော အကြံအစည်ရှိသော။ ဝါ၊ များစွာကုန်သော လူမိုက်တို့သည် ကြံစည်အပ်သော။ ဗိမ္ဗံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။

မဏိနာ ကုဏ္ဍလေန စ၊ပတ္တမြား နားဒွောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတံ၊ သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကိုယ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အဋ္ဌိ၊အရိုးကို။ တစေန၊ အရေဖြင့်။ဩနဒ္ဓံ၊မြေးယှက်အပ်၏။ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေန စ၊ ပတ္တမြား နားဒွောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတံ၊သော။ ရူပံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝတ္ထေဟိ၊ အဝတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွသာ။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။

ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ အလတ္တကကတာ၊ ချိပ်ရေဖြင့် အဆင်းလှအောင် ဆိုးအပ်ကုန်၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ စုဏ္ဏကမက္ခိတံ၊ နံ့သာမှုန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏။ (ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်)။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောသူအား။ မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပါရဂဝေ- သိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်ကို ရှာသော သူအား။ နောစ အလံ၊ မစွမ်းနိုင် သည်သာ။

ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ကို။ အဋ္ဌာပဒကတာ၊ ရှမ်းခုရှိသော ဘီးဖြင့် ဖီးအပ်ကုန်၏။ နေတ္တာ၊မျက်လုံးတို့ကို။ အဉ္ဇနမက္ခိတာ၊ မျက်စဉ်းညိုဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဗာလဿ၊အား။မောဟာယ၊ငှါ။ အလံ၊၏။ ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နောစ အလံ၊ သာ။

စိတ္တာ-စိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပူတိကာယော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ အဉ္ဇနီဝဏ္ဏဝါ၊ မျက်စဉ်းကျည်ကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤ ကိုယ်သည်။ ဗာလဿ၊ အား။ မောဟာယ၊ ငှါ။အလံ၊ ၏။ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နော စ အလံ၊ သာ။

မိဂဝေါ၊ သားမုဆိုးနှင့်တူသော သူဌေးကြီးသည်။ ပါသံ၊ ကြော့ကွင်းနှင့် တူသော ရွှေပုံငွေပုံကို။ဩဒဟိ၊ထောင်ပြီ။ဝါကရုံ၊ပိုက်ကွန်နှင့်တူသော ရွှေပုံ ငွေပုံကို။ မိဂေါ၊ သမင်နှင့် တူသော ငါသည်။ နာသဒါ၊ မကပ်ငြိ။ မိဂဗန္ဓကေ၊ သားမုဆိုး၏ ပရိသတ်နှင့် တူသော ဆွေ မျိုး အပေါင်းသည်။ ကန္ဒန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ နိဝါပံ၊ မြက်နှင့်တူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတွာ၊ စားပြီး၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားတော့အံ့။

အထခေါ၊ ဥ္။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော။ သည်။ ဌိတကောဝ၊ သာလျှင်။ ဣမာဂါထာ၊ ဤ ဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍ ။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင် ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

၃၀၃။ အထခေါ၊ဥ္။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မိဂဝံ၊ မိဂဝအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ "သမ္မမိဂဝ၊ အဆွေဥယျာဉ်စောင့်။ မိဂစိရံ၊ သော။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ် မြေကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ သုဘူမိံ၊ ကောင်းသောမြေကို။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှု ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ မိဂဝေါ၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဧဝန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ကောရဗျဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ မိဂစိရံ၊ ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ရုက္ခမူလေ၊သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊နေ့သန့်ခြင်းငှါ။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊၍ ။ပ။ ကောရဗျံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊၏။ မိဂစိရံ၊ သည်။သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ပြီ။ ဣမသ္မိံယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဤထုလ္လကောဋ္ဌိက ဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သောအမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလောနာမ၊ သော။ ကုလ- ပုတ္တော။သည်။ တွေ၊ ဤမိဂစိရဥယျာဉ်၌။ အတ္ထိစ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တုံ့သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဋ္ဌပါလ၏ (ဂုဏ်ကျေးဇူးကို)။ အဘိဏှံ၊မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ချီးကျူးပြောဆိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလသည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မမိဂဝ၊ စောင့်။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဥယျာနဘူမိယာ၊ ဥယျာဉ်မြေဖြင့်။ ဝါ၊ (ကိုကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်)။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တမေဝ ဘဝန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ထိုအရှင်ရဋ္ဌပါလကိုသာလျှင်။ ပယိရုပါသိဿာမ၊ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌။ ယံ ခါဒနီယံ ဝါ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုရင်း။ ယံ ဘောဇနီယံ ဝါ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုရင်း။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်၏။ တံ သဗ္ဗံ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝိဿဇ္ဇေထာတိ၊ စီရင်ကြကုန်လော့ဟု။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ ဘဒြာနိဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော။ပ။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ (ဆဋ္ဌိကာရသုတ်၊ ၂၈၇-ပိုဒ်၌)။ ဥဿဋ္ဌာယ ဥဿဋ္ဌာယ၊ ကျော်စော ကျော်စောသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၌။ ဠိခတာ၊ သော။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဣဓ ဟတ္ထတ္ထရေ၊ ဤဆင်ကုန်းနှီး၌။ နိသီဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့" ဟူသော။ ,တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တွံ၊ သည်။ နိသီဒ၊ ထိုင်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို—

၃၀၄။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ အရှင်ရဋ္ဌပါလ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ကေစေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းရင်း။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းရင်း။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ စည်းစိမ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းရင်း။ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းရင်းတည်း။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ အသက်ကြီးသည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ "အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ သည်။ပ။ ဝယော-အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ မယာ၊ သည်။ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊စည်းစိမ်ကိုလည်း။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဖာတိံ၊ တိုးပွါးခြင်းကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ န ခေါ ပန သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊သည်။ပ။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ စု" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ တေန ဇရာပါရိဇုညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ ကေသမဿုံ၊ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၏။ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းကို။ ဇရာပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ယုဝါ၊ နုပျိုသေး၏။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင် ရှိသေး၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန

ဝယသာ၊ ပဋ္ဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသေး၏။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တံ ဇရာပါရိဇုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးအပြစ်ကို။ ဉတွာ ဝါ၊ သိ၍ရင်း။ ဒိသွာ ဝါ၊ မြင်၍ရင်း။ သုတွာ ဝါ၊ ကြား၍ရင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ကေစိ၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ အလွန်မကျန်းမာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိ။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိ။ သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကျက်စေနိုင်သော။ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစ္စုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇပါစက တေဇောဓာတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၂)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစိ၊ သည်။ အဍ္ဎော၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟဒ္ဓနော၊ များသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဍ္ဎော၊ သည်။ မဟဒ္ဓနော၊ သည်။ မဟာဘောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ ဘောဂါ၊ တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ ပ။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘဝံ ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဣမသ္မိံယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ (အကြွင်းတူပြီ)။ (၃)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစဿ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဗဟူ၊ များကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော်တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ၊ ၏။ တေ ဉာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ "မမံ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဿ မေ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ ပ။ ဉာတိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘောတော ခေါ ပန ရဋ္ဌပါလဿ၊ အားကား။ ဣမသ္မိံယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏)။ (အကြွင်းတူ၏)။ (၄)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ ကေစိ၊ တို့သည်။ ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးအပြစ်ကို။ ဉတွာ ဝါ၊ သိ၍ရင်း။ ဒိသွာ ဝါ၊ မြင်၍ရင်း။ သုတွာ ဝါ၊ ကြား၍ရင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၃၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ပဿတာ၊မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော့။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော။ဓမ္မုဒ္ဒေသာ၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော တရားတို့ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာဘည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်း အကျဉ်းချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဉတွာစ၊ ၍ရင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါး တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥပနိယျတိ၊ ဇရာမရဏသို့ ရောက်၏။ (လောကော၊ ကို။ ဥပနိယျတိ၊ ဇရာမရဏသည် ကပ်၍ ဆောင်အပ်၏ဟု သော်လည်းပေး)။ အဒ္ဓုဝေါတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူအပ်သော်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဓမ္မုဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်တရား သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ်တရားကို။ ဉတွာစ၊ ၍ရင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိ-တော၊ ၏။ (၁)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အတာဏော၊ စောင့်ရှောက်သူမှကင်း၏။ အနဘိဿ-ရောတိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟူ၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၂)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အဿကော၊ မိမိ့ဉ်မိဥစ္စာမရှိ။(လောကေန၊ သည်။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနိယန္တိ၊ သွားအပ်၏ ဟူ၍။ပ။ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၃)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ ဦနော၊ ယုတ်လျော့လျက်နေ၏။ (ပြည့်သည်မရှိ။) အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ တဏှာဒါသောတိ၊ တဏှာ၏ ကျွန်ချည်းတည်းဟူ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ (၄)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်သော။ စတ္တာ-ရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မုဒ္ဒေသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ သည်၊ ယေ၊ ယင်းအကျဉ်း ချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဉတွာ စ၊ ၍ရင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေတော်မူ၏။

၃၀၆။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဒ္ဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရား အကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ထိုငါအရှင် ဟောမည့် တရားစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင် မြင်သနည်း။ ဝီသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း၊ ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏ-ဝီသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်ရှယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ တွံ၊ သည်။ ဟတ္ထိသ္မိံပိ၊ ဆင်စီးအတတ်၌လည်း။ ကတာဝီ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်သော။ အဿသ္မိံပိ၊ မြင်းစီးအတတ် ၌လည်း။ပ။ ရထသ္မိံပိ၊ ရထားစီးအတတ်၌လည်း။ပ။ ဓနုသ္မိံပိ၊ လေးပစ်အတတ်၌လည်း။ပ။ ထရုသ္မိံပိ၊ ဓားရေးအတတ်၌လည်း။ ကတာဝီ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဦရုဗလီ၊ ပေါင်အားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗာဟုဗလီ၊ လက်မောင်းအားရှိသည် မဟုတ်လော။အလမတ္တော၊

စွမ်းနိုင်သော ကိုယ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဝီသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ ပဏ္ဏဝီသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ အဘိ၊ သည်။ ဟတ္ထိသ္မိံပိ၊ ဦလည်း။ ကတာဝီ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်။ပ။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဣဒ္ဓိမာဝ၊ တန်းခိုးရှိသော သူကဲ့သို့။ မသော၊ မှတ်ထင်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမသမံ၊ ညီတူညီမျှဖြစ်သော သူကို။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံမညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊ သည်။ ဦရုဗလီ၊ ပေါင်အားရှိသေးသလော။ ဗာဟုဗလီ၊ လက်မောင်းအားရှိသေးသလော။ အလမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သောကိုယ်ရှိသေးသလော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ၊ ၏။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသော။ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ ခါ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရိဿာမီတိ၊ ပြုအံ့ဟု နှလုံးသွင်းသော်လည်း။ အညေနေဝ၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရောမိ၊ ပြုမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဒ္ဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ် ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ် တရားကို။ ဥတွာ စ၊ ၍ ငင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဒ္ဓုဝေါတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဟိ၊ မှန်၏။ လောကော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ၊၏။ အဒ္ဓုဝေါ၊ မမြဲပေ။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ ဟတ္ထိကာယာပိ၊ ဆင်တပ်တို့သည် ငင်း။ အဿကာယာပိ၊ မြင်းတပ်တို့သည်ငင်း။ ရထကာယာပိ၊ ရထားတပ်တို့သည် ငင်း။ ပတ္တိကာယာပိ၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်ငင်း။သံဝိဇ္ဇန္တေခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။) ပရိယောဓာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကာကွယ်နိုင်နင်းသည် ဖြစ်၍။ (ဩဓာယ အဝတ္တရိတ္တာ။ဌ။ ပရိတော အာရက္ခံ ဩဒဟိတ္တာ။ဋီ။) ဝတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အတာဏော လောကော အနဘိဿရောတိ၊ ဟူသော တရားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ကို။ ကထံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

(တံ ကိံမညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ တေ၊အား။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အနုသာယိကော၊ ကိန်းဝပ်စွဲကပ်သော။ အာဗာဓော၊အနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော် မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ မေ၊ အား။ အနုသာယိကော၊ သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊

၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အပွေကဒါ၊ခါ။မံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ကောရဗျော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘော်ကို ပယ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ဝါ၊ သေလတ္တံ့။ဣဒါနိ၊ ၌။ပ။ ကရိဿတိတိ၊ သေလတ္တံ့ ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းခံ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

·(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။တုံ၊သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။တေ ဉာတိသာလောဟိတေ၊ တို့ကို။"ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊တို့သည်ရင်း။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။အာယန္တု၊လာကြကုန်လော့။သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်။ (သံဝိဘဇန္တေသု၊ ခွဲဝေကုန်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ လဟုကတရိကံ၊ အလွန်ပေါ့ပါးသော။ ဝေဒနံ၊ ရောဂါဝေဒနာကို။ ဝေဒိယေယျံ၊ ခံစားရရာ၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) ဣမံ ဝေဒနံ၊ ကို။ သံဝိဘဇထာတိ၊ ခွဲဝေ၍ ခံစားကြကုန်လော့ဟူ၍။ လဗ္ဘာသိ၊ (ပြောဆိုခွဲဝေ၍) ရသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ တွံယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိယသိ၊ ခံစားရသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။ပ။ န လဗ္ဘာမိ၊ (ပြောဆိုခွဲဝေ၍)မရနိုင်ပါ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ တံ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြောင်းလွယ်၏)။ (၂)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣမဿ ရာဇကုလေ၊ ၌။ ဘူမိဂတဉ္စ၊ မြေ၌ မြှုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဂတဉ္စ၊ ကောင်းကင်၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိခေါ၊ရှိသည်သာတည်း။ ဘဝံ၊ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အဿကော လောကော သဗ္ဗံ ပဟာယ ဂမနီယန္တိ၊ ဂမနီယံ-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။, ကထံ၊သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ တုံ၊သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိ ယထာ၊ ခံစားမွေ့လျော်ပျော်စမွှေ့သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟေဝ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမပ္ပိတော၊ ၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ၍။ ပရိစာရေမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ တုံ၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ လစ္ဆသိ၊ရအံ့လော။ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဣမံ ဘောဂံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်လတ္တံ့လော။ တွံပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၌။ပ။ ပရိစာရေမိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ပ။ ပရိစာရေမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ န လစ္ဆာမိ၊ မရတော့အံ့။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ အညေ၊ တို့သည်။ဣမံ ဘောဂံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ အဟံပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြောင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊သည်။ဦနော လောကော အတိတ္တော တဏှာဒါသောတိ၊ ဒါသော-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟပြီ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ

မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ (တုံ့ သည့်။) ဖီတံ၊ စည်ပင်သော။ ကုရုံ၊ ကုရုတိုင်းကို။ အဇ္ဈာဝသသိ၊ စိုးအုပ်၍နေသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ (အဟံသည်။)ဖီတံ၊ သော။ ကုရုံ ကို။ အဇ္ဈာဝသာမိ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤကုရုတိုင်းသို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ ကြည်ညိုထိုက်သော။ ပစ္စယိကော၊ယုံကြည်ထိုက်သော။ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဂ္ဃေ ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယမှ။အာဂစ္ဆာမိ၊လာ၏။တတ္ထ၊ထိုအရှေ့အရပ်၌။ ဣဒ္ဓဉ္စေဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသော။ ဖီတဉ္စ၊ စည်လည်း စည်ပင်သော။ ဗဟုဇနံ၊ များသောလူရှိသော။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရောပြွမ်းသော လူရှိသော။ မဟန္တံ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကြီးကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိကာယာ၊ ဆင်တပ်တို့သည်ရင်း။ပ။ ပတ္တိကာယာ၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်ရင်း။(အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော၊ နေခြည်၊ ဥစ္စာစပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ အကတဉ္စေဝ၊ မပြုလုပ်အပ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကတဉ္စ၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေ ရွှေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ ဣတ္ထိပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းပိုက်အပ်သော မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗလမတ္တေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါမျှဖြင့်။အဘိဝိဇိနိတုံ၊ အောင်နိုင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်သာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိဝိဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်တော်မူပါလော့ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ နံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ မယံ၊ တို့သည်။ တမ္ပိ၊ ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်း။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်နိုင်၍ ။ အဇ္ဈာဝသေယျာမ၊ အုပ်စိုး၍ နေလိုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ သို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ။ပ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ။ပ။ ပရသမုဒ္ဒတော၊ သမုဒ္ဒရာတဖက်မှ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ (ဧကြွင်း တူ၏)။ (၄)

အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ ၍ ။ အထာပရံ၊ ထိုမှ တပါးသော။.... ပဿာမိ။ပ။ သေယျောတိ၊ သေယျော-ဟူသော။တော်၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို။ အဝေါစ ပြီ။

၁၀၇။ (က) (မဟာရာဇ၊ကြီး။ အဟံ၊ သည်။) လောကေ၊ ၌။ သဓနေ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လုဒ္ဓါ၊ လိုချင်တပ်မက်သော သူတို့သည်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို။ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍။ မောဟာ၊ တွေဝေခြင်းကြောင့်။ န ဒဒန္တိ၊ မပေးလှူကြကုန်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သန္နိစယံ၊ စုဆောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘိယျောဝ၊အလွန်သာလျှင်။ အဘိပတ္ထယန္တိ၊ တိုး၍တိုး၍ တောင့်တကုန်၏။

(ခ) ရာဇာ၊သည်။ ပသယှ၊ ရန်သူကို လွှမ်းမိုး၍။ သသာဂရန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ အပိုင်းအခြားနှင့် တကွသော။ ပထဝိံ၊ မြေပြင်ကို။ ဝိဇိတွာ၊ အောင်နိုင်၍။သသာဂရန္တံ၊ သော။ မဟိံ၊

မြေအပြင်ကို။ အာဝသန္တော၊ အုပ်စိုး၍ နေပါလျက်။ သမုဒ္ဒဟာ၊ သမုဒြာ၏။ အြခံ၊ ဤမှာ ဖက်ဖြစ်သော (ကိုယ်ပိုင်)တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဒဿ၊ ၏။ ပါရံပိ၊ ထိုမှာဖက်တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ ပတ္ထယေထ၊ တောင့်တရာသေး၏။

(ဂ) ရာဇာစ၊ မင်းသည်၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်၎င်း။ အဝီတတဏှာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော တဏှာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဦနာဝ၊ ယုတ်လျော့၍ နေကုန်သည်သာ။ ဟုတွာန၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကြရကုန်၏။ လောကမှိ၊ လောက၌။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ န ဟိ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။

(ဃ) ဉာတီ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ပကိရိယ၊ ဖြန့်ကျဲ၍။ နံ၊ ထိုသေသောဆွေမျိုးကို။ (ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍။) ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ အမရံ (အမှ)၊ ငါတို့၏ဆွေမျိုးသည်။ အဟော ဝတ နော ဣတိ၊ ငြိုဘ်ဖြစ်မှုဖြစ်ရလေခြင်း ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုမြည်တမ်း ကုန်၏။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ပါရုတံ၊ ခြုံလွှမ်းအပ်သော။ နံ၊ ထိုသူသေကောင်ကိုယ်ကို။ တတော၊ ထိုအိမ်မှ။ နီဟရိတွာ၊ ထုတ်၍။ စိတံ၊ ထင်း (ကုလား) ပုံသို့။ သမာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဍဟန္တိ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ် ကုန်၏။

(င) သော၊ ထိုသေသောသူကို။ သောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ ဧကေန၊ တထည်သော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်နှင့်တကွ။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ တုဇ္ဇမာနော၊ ထိုးဆွသျက်။ ဍယှတိ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်အပ်၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မီယမာနဿ၊ သေသော သူအား။ ဝါ၏။ ဉာတီ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၎င်း။ မိတ္တာ၊ မိတ်ဆွေတို့သည်၎င်း။ အထဝါ၊ ထိုပြင်။ သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်၎င်း။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ န ဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

(စ) ဒါယာဒကာ၊ အမွေခံတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသေသောသူ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ သတ္တော ပန၊ သေသောသူသည်ကား။ ယေန ကမ္မုနာ၊ အားလျော်စွာ။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ မီယမာနံ၊ သေသောသူသို့။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ န အန္ဝေတိ၊ အစဉ်မလိုက်။ ပုတ္တာစ၊ သားသမီးတို့သည်၎င်း။ ဒါရာစ၊ မယားတို့သည်၎င်း။ ဓနံစ၊ သည်၎င်း။ ရဋ္ဌံစ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်၎င်း။ (န အန္ဝေန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။)

(ဆ) ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ န လဘတေ၊ မရ။ ဝိတ္တေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို။ နစာပိ ဝိဟန္တိ၊ မပယ်လည်း မပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣဒံ ဇီဝိတံ၊ ဤအသက်ကို။ အပ္ပံ၊ နည်း(တို့)၏ဟူ၍။ အသဿတံ၊ မမြဲဟူ၍။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

(ဇ) အဍ္ဍာစ၊ ကြွယ်ဝသော သူတို့သည်၎င်း။ ဒလိဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်၎င်း။ ဖဿံ၊ မရဏဖြင့် တွေ့ထိခြင်းကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလော စ၊ သူမိုက်သည် ၎င်း။ ဓီရော စ၊ ပညာရှိသည်၎င်း။ ဖုဋ္ဌော၊ မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၏။ (ကမ္ဘာချုပ်လည်းပေး)။ ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်လည်း။ ဗာလျာ၊ မိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝဓိတောဝ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ ဗာလောစ၊ သည်လည်း။ ဗာလျာ၊ ကြောင့်။ ဝဓိတောဝ၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊ ၏။ ဓီရောစ၊ ပညာရှိသည်ကား။ ဖဿဖုဋ္ဌော၊ မရဏဖဿဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။ န ဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်။

(ဈ) တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဝေါသာနံ၊ ကိစ္စပြီးဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သာ ပညာ၀၊ ထိုပညာသည်သာလျှင်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာထက်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ (ဗာလာ၊ တို့သည်။) အဗျောသိတတ္တာ ဟိ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (အရဟတ္တဖိုလ် မရသေးသောကြောင့် ဟူလို)။ မောဟာ၊ တွေဝေသဖြင့်။ ဘဝါဘဝေသု၊ ဘဝကြီးငယ်တို့၌။ ပါပါနိ၊ မကောင်းကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

(ည) (ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော မကောင်းမှုပြုသူသည်။) ပရမ္ပရာယ၊ အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့။ အာပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သို့ရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောက သို့ရင်း။ ဥပေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အပ္ပပညော၊ နည်းသော ပညာရှိသောသူသည်။ တဿ၊ ထိုပညာနည်းသူအား။ အဘိသဒ္ဒဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ သို့ရင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ သို့ရင်း။ ဥပေတိ၏။

(ဋ) သန္ဓိမုခေ၊ နံရံစပ်၏ အဝ၌။ ဂဟိတော၊ ခိုးယူသော။ ဝါ၊ ဖမ်းအပ်သော။ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော။ စောရော၊ သူခိုးကို။ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏အမှုကြောင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဟညတိ ယထာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပါပဓမ္မာ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါကို။ ပေစ္စ၊ ဤဘဝမှ ရောက်၍။ ပရမှိ လောကေ၊ တပါးသောအပါယ်လောက၌။ သကမ္မုနာ၊ မိမိအမှုကြောင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်၏။

(ဌ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ မဓုရာ၊ ချိုမြိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောဖြင့်။ စိတ္တံ၊ ကို။ မထေန္တိ၊ မွေ့နှောက် ချောက်ချားကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမှို၊ ဖြစ်၏။

(ဍ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဒုမပ္ဖလာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်။ ပတန္တိ ဣဝ၊ ကြွေကျ ကုန်သကဲ့သို့။ ဒဟရာ စ မာဏဝါ၊ ငယ်သောသူတို့သည်ရင်း။ ဝုဍ္ဍာ စ မာဏဝါ၊ ကြီးသောသူတို့သည်ရင်း။ သရီရဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြိုကွဲပျက်စီးကြကုန်၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးသော ခန္ဓာကိုယ် ရှိကုန်၏။ ဧတမ္ပိ၊ ဤသေခြင်းတရားကိုလည်း။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝါ ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတောသည်၊ အမှို၏။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်မယွင်းဝင်ဆံးရုံမှ ကင်းသော။ သာမညမေဝ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည် သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဃဒေဝသုတ်

၃၀၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်၌။ မဃဒေဝအမ္ဗဝနေ၊ မဃဒေဝမင်း၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၏။ (အထခေါ-အစ-ပါတုကာရောန္တိ-အထိ ဃဋိကာရသုတ် ၂၈၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ဟေး။ ဣမိဿာ ယေဝ မိထိလာယံ၊ ဤမိထိလာပြည်၌ သာလျှင်။ မဃိ ကော၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့်

မင်းဖြစ်သော။မဃ္ဃဒေဝ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား၌။ ဌိတော၊တည်သော။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။မဃဒေဝေါနာမ၊မဃဒေဝမည်သော။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ။နေဂမေသုစေဝ၊ နိဂုံး၌နေသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဇာနပဒေသုစ၊ ဇနပုဒ်၌နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့၌။ ဓမ္မံ၊ တရားနှင့်အညီ။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဒသိံ၊တဆယ့်လေးရက် မြောက်သောနေ့၌၎င်း။ ပဉ္စဒ္ဒသိံ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၎င်း။ အဋ္ဌမိံစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၎င်း။ ဥပေါသထဥ္စ၊ဥပုသ်သီလကိုလည်း။ ဥပဝသတိ၊ စောင့်သုံး၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထခေါ၊ ၌။ မဃဒေဝေါ၊ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝဿာနံ၊ နှစ်တို့၏၎င်း။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတာနံ၊နှစ်အရာတို့၏၎င်း။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်အထောင်တို့၏၎င်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ဝါ၊လွန်သော အခါ၌။ ကပ္ပကံ၊ဆတ္တာသည်ကို။ “သမ္မ ကပ္ပက၊အဆွေဆတ္တာသည်။(တွံ၊ သည်။)ယဒါ၊အကြင် အခါ၌။ မေ၊ ၏။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ ပဿေယျာသိ၊မြင်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အား။အာရောစေယျာသိ၊ ပြောကြားပါ လော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကော၊သည်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ” ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ပ။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ မဃဒေဝံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ “ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊အား။ဒေဝဒူတာ၊သေမင်းတမန်တို့သည်။ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပါပြီ။သိရသ္မိံ၊၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊ တွေ့မြင် အပ်ကုန်၏” ဟူသော။ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ ကပ္ပက၊ ဆတ္တာသည်။ တေနဟိ၊ မူ။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။သဏ္ဍာသေန၊ ရွှေမွေးညှပ်ဖြင့်။ဥဒ္ဓရိတွာ၊ နုတ်၍။မမ၊၏။ အဉ္ဇလိသ္မိံ၊ လက်ခုပ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေဟိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ “ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝံ၊ ပြီ” ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သဏ္ဍာသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဉ္ဇလိသ္မိံ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ပြီ။

၃၀၉။ အာနန္ဒ၊ နှာ။အထခေါ၊ ၌။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကပ္ပကဿ၊ အား။ ဂါမဝရံ၊ မြတ်သောရွာကို။ ဝါ၊ရွာဆုကို။ ဒတွာ၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားတော်ကြီး ဖြစ်သော။ကုမာရံ၊မင်းသားကို။အာမန္တာပေတွာ၊ မိန့်ခေါ် စေတော်မူ၍။ “တာတကုမာရ၊ချစ်သား။ မေ၊ ၏။ဝါ၊အား။ ဒေဝဒူတာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ကုန်ပြီ။ သိရသ္မိံ၊ ၌။ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ မေ၊ သည်။ မာနုသကာ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘုတ္တာ၊ ခံစားအပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါတည်း။ဝါ၊အချိန်တန်ပြီ။ တာတ ကုမာရ၊ ချစ်သား။ တွံ၊သည်။ဧဟိ၊လာလော့။ဣမံ ရဇ္ဇံ၊ဤတိုင်းပြည်ကို။ပဋိပဇ္ဇ၊ကျင့်ရစ်လော့။(အုပ်စိုးလော့ ဟူလို)။ အဟံပန၊သည်ကား။ပ။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ဝင်ရောက်အံ့။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ တေနဟိ၊ ထိုက်တွန်း၏။ပ။ကုမာရ၊ ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြစ်၌။သာဓုကံ၊စွာ။ သမနုသာသိတွာ၊ ဆုံးမ၍။ပ။ပဗ္ဗဇေယျာသိ၊ ဝင်ရောက်ရစ်လော့။ ယေန၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဝိတံ၊ ထားအပ် သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ဣဒံ ဝတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာသိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ရစ်လော့။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။

မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ရစ်လင့်။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ ယသ္မိံ ပုရိသယုဂေ၊ အကြင် ယောကျ်ား အဆွယ်အဆက်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ကလျာဏဿ၊ သော။ဝတ္တဿ၊ ကျင့်ဝတ်၏။သမုစ္ဆေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။သော၊ ထိုအဆွယ်အဆက် ဖြစ်သောယောကျ်ားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။တံ၊ထိုအဆွယ်အဆက်ဖြစ်သော သင့်ကို။ ဃေန၊ အားဖြင့်။ပ။မာ အဟောသိတိ၊ လင့်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။မဃာဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမဃာဒေဝမည်သော ရဟန်းသည်။ပ။ဝိဟာသိ၊ပြီ။ (အင်္ဂုတ္တိုရ်ကနဲ့ ဝဂ္ဂသုတ် ၂၀-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။

အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ မဃာဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကီဠိတံ၊ သူငယ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကီဠိ၊ ကစားပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ဩပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ကာရေသိ၊ ပြီ။ စတုရာသီတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဣမသ္မိံ ယေဝ မဃာဒေဝအမ္ဗဝနေ၊ ၌သာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ။ သော၊ ထိုမဃာဒေဝရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို။ ဘာဝေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၀။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ မဃာဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သား သည်။ပ။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (၃၀၈-၃၀၉-ပိုဒ် အတိုင်းအနက်ဆို လွယ်ပြီ။ မဃာဒေဝမင်း၏သားက—၎င်း၏သားအား တဆင့်နှန်းလွှဲ၍ ရဟန်းပြုခြင်းကို ပြသည်သာထူး၏။)

၃၁၁။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ မဃာဒေဝဿ၊သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တပပုတ္တကာ၊ သားမြေးဖြစ်ကုန် သော။ တဿ၊ ထိုမဃာဒေဝမင်း၏။ ပရမ္ပရာ၊ အဆက်ဆက်တို့သည်။ပ။ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ ကုန် သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဓမ္မိကော၊သော။ပ။ မဟာရာဇာ၊ သော။ နိမိ၊ နိမိမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းအဆက်ဆက်တို့၏။ ပစ္ဆိမကော၊နောက်ဆုံးဖြစ်သောမင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ပ။ ဥပဝသတိ၊ကျင့်သုံး၏။

၃၁၂။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ သဘာယံ၊ မြို့တော် ခန်းမကြီး၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် နေကုန်သော။ သမာဂတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေး ကုန်သော။ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ “ယေသံ၊ အကြင်ဝိဒေဟတိုင်းသား တို့၏။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်၏။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သောမင်းတည်း။ပ။ ဥပဝသတိ၊ ၏။ သော၊ အိုအချင်းတို့။တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ ထိုဝိဒေဟတိုင်းသားတို့၏။လာဘာ ဝတ၊ လာဘ်တို့ပါပေတကား။သော၊တို့။ တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ တို့သည်။သုလဒ္ဓံဝတ၊တိ၊ကောင်းစွာ ရအပ် ပေစွတကား” ဟူသော။ အယံ အန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်သခင် ဖြစ်သော။

သဏ္ဌော၊ သိကြားမင်းသည်။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ "မာရိသာ၊ အချင်းတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ နိမိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာထ နေ၁တိ၊ အလိုရှိကြကုန်သလော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မာရိသာ၊ အချင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ နိမိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန် ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ သီသံနှာတော၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ တည်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ-စပ်)။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ပ။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ဆန့်အပ်သော လက်ကိုမူ။ ကွေးရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ထို့အတူ။ တာဝတိံသေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ နိမိဿရညော၊ ၏။ ပမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ (ပ္ပ-၌သမ္ဗန္ဓေ-ရှိ၏) ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏ ။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစွ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊ ၌။ ယေသံ ဝိဒဟာနံ၊ တို့၏။ ပ။ သုလဒ္ဓံ ဝတာတိ၊ တကားဘူ၍။ ကိတ္တယမာနရူပါ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်နေကြကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တဿ တေ၊ ထိုသင်မင်းကြီး၏ (အဘိ သို့)။ အဟံ၊ သည်။ သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည်မြင်းတထောင်ကသော ရထားကို။ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒိဗ္ဗံ၊ သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိကမ္မမာနော၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အဘိရုဟေယျာသိတိ၊ တက်စီးတော်မူပါလော့" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ နိမိ၊ သော၊ ရာဇာ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ သဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။

၁၁၃။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ပ။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပမုခေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိံသေသု ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သင်္ဂါဟကံ၊ ချီးမြှောက်အပ်သော။ မာတလိံ၊ မာတလိနတ်သားကို။ "သမ္မ မာတလိ၊ အဆွေ မာတလိ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သည်။ သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ က၍။ နိမိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်၏ (ထံသို့)။ အယံ သဟဿယုတ္တော အာဇညရထော၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ အဘိရုဟေယျာသိတိ၊ လော့" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သင်္ဂါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ "တဝ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသောစကားသည်။ ဝေတ္တိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူ၍။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ "သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ နိမိံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊

ကြီး။ပ။ အဘိရှုပ၊ တက်စီးတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေန ဝါ၊ အကြင်လမ်းဖြင့်လည်း။ (ဂန္တွာ၊သွားသည်ရှိသော်။) ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ ပါပကာနံ ကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏။ ယေန ဝါ၊ ဖြင့်လည်း။(ဂန္တွာ၊ သော်။) ကလျာဏကမ္မာ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်။ ကလျာဏကမ္မာနံ၊ ကောင်းမှု ဘို့၏။ဝိပါကံ၊ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထိုလမ်းနှစ်သွယ်တို့တွင်။ ကတမေန၊ အဘယ်သန်းဖြင့်။တံ၊အရှင်မင်းကြီးကို။နေမိတိ၊ဆောင်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။မာတလိ၊လိ။ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်သွယ်သော လမ်းဖြင့်သာလျှင်။မံ၊ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဤသို့ပြောခဲ့။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။သင်္ဂါဟကော၊သော။ မာတလိသည်။နိမိ၊သော။ ရာဇာနံ၊ကို။ သုဓမ္မ၊ သော။ သဘာ၊ သို့။ သမ္ပဝေသေသိ၊ ကောင်းစွာ ဝင်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒ၊သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိ၊သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ ကြွသာတော်မူပါ။ မဟာရာဇ ကြီး။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာတော်မူခြင်းပါပေတည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ဒေဝါနကာမာ၊ကုန်သော။တာဝတိံသာဒေဝါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊ ၌။ ယေသံ၊ တို့၏။ ပ။ သုလဒ္ဓံ၀တာတိ၊တကားဟူ၍။ ကိတ္တယမာနရူပါ၊ ချီးမွမ်းသော သဘောရှိကုန်လျက်။သန္နိသိန္နာ၊ကုန်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။တေ၊အား။တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒေဝါနကာမာ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေဝေသု၊ နတ်တို့၌။ ဒေဝါနုဘာဝေန၊ နတ်ဘို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ အဘိရမတိ၊ မွေ့လျော်တော်မူပါ”ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ အလံ၊ မသင့်။ မံ၊ ငါကို။ တတ္ထေဝ မိထိလံ၊ ထိုမိထိလာပြည်သို့သာလျှင်။ ပဋိနေတု၊ တဖန်ဆောင်ရှိတော်မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ပ။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ပ။ ဥပဝသာမိ၊စောင့်သုံးပါအံ့။ (ဥပဝသိဿာမိ-ရှိမူ ပို၍ ကောင်း၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၁၄။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပဋိနေသိ၊ တဖန်ဆောင်ပို့ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။တတြ၊ ထိုမိထိလာပြည်၌။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြွင်း ၃၀၈-ပိုဒ်ရှု၍ သမ္ဗန်)။

၃၁၅။ (၃၀၉ ပိုဒ်ရှု၍သမ္ဗန်။ထူးရာ၌ အနက်ကား) ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ နိမိဿ၊သော။ ရညောခေါ ပန၊ မင်း၏ကား၊ ကဠာရဇနကော နာမ ကဠာရဇနကမည်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဠာရဇနကမည်သော သားသည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ နပဗ္ဗဇိ၊ မဝင် ရောက်ပြီ။ သော၊ သည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံ ဝတ္တံ၊ ထိုကျင့်ဝတ်ကို။ သမုစ္ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်ပြီ။ သော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမဃာဒေဝမင်းအဆက်ဆက်ဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန်သော ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၆။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သိယာ၊ ရံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယေန၊ အကြင်မဃာဒေဝမင်းသည်။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံ ဝတ္တံ၊ ကို။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ သော မဃာ- ဒေဝေါ ရာဇာ၊ ထိုမဃာဒေဝမင်းသည်။ အညော၊ တပါးသော မင်းသည်။ အဟောသိ နူနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ တော၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤကြံသည့်အတိုင်း။နခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်။အဟံ၊ သည်။တေန သမယေန၊၌။မဃာဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မယာ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊

ကောင်းသော။ တံဝဏ္ဏံ၊ ကို။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ အနုပ္ပဋိပဇ္ဇိဿတိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ပြီ။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ကလျာဏံ၊ သော။ တံ ခေါ ပန ဝဏ္ဏံ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်မှ ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ ပ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပ။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ပ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ ပ။ သမ္ဗောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာဧဝ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ရုံ အကျိုးငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ သည်။ နိပ်တံ၊ သော။ ကလျာဏံ၊ သော။ ဣဒံဝဏ္ဏံ၊ သည်။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ် ဝဋ်ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ဧတရဟိ၊ ၌။ နိဟိတံ၊ သော။ ကလျာဏံ၊ သော။ ကတမဥ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ ဝဏ္ဏံ၊ သည်။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမဂ်ဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိချင်း။ ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဝင်းတည်း။ အာနန္ဒ။ ပ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ယေန၊ အကြင်အရိယမဂ်ဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ သော။ ကလျာဏံ၊ သော။ ဣဒံဝဏ္ဏံ၊ ကို။ အနုပ္ပဋိပဇ္ဇေယျာထ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်ရာ၏ (ကျင့်ကုန်လော့)။ တံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ အန္တိမပုရိသာ၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။ (အကြွင်း တူပြီ။ ဣဒ မဝေါစ။ ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ မခါဒေဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-မဓုရသုတ်

၃၁၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊ သည်။ မဓုရာယံ၊ မဓုရာမြို့၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ လက်ပံညိုတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဝန္တိပုတ္တော၊ အဝန္တီမင်းသမီး၏ သားဖြစ်သော။ မာဓုရော၊ မာဓုရမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သမဏော ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ မဓုရာယံ၊ ၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိခလု၊ နေတော်မူသတတ်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ကစ္စာနထေရ်၏။ 'ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ လိမ္မာ၏။ မေဓာဝီ၊ တစ်ကျော့ဘို့ပညာရှိ၏။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။ စိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဟောလေ့ရှိ၏။ ကလျာဏပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ စေဝ၊ အသက်လည်း ကြီး၏။ အရဟာ စ၊ ရဟန္တာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ အရှင်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတီတိ၊ ဖြစ်၏' ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော ခလူတိ၊ ပျံ့နှံ့၍ တက်သတတ်" ဟူ၍။ (ဣတိ၊ တသုံးအကြောင်း) အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဝေါမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အဝန္တိပုတ္တော၊ သော။ မာဓုရော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။ "ဘောကစ္စာန၊ အို အရှင်ကစ္စာန၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ 'ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြင့်မြတ်၏။

အညော ဝဏ္ဏော၊ တပါးသော အမျိုးသည်။ ဟီနော၊ ယုတ်ညံ့၏။ ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။ သုက္ကော၊ဖြူစင်၏။ အညော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကဏှော၊ မည်းနက်၏။ ဗြာဟ္မဏာဝ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည် သာလျှင်။ သုဇ္ဈန္တိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။အဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သောသူတို့သည်။ နော၊ မဖြူစင်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏာဝ၊ ထိုသည်သာလျှင်။ဗြဟ္မုနော၊မဟာဗြဟ္မာ၏။ပုတ္တာ၊သားတို့တည်း။ ဩရသာ၊ ရင်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏။ ဗြဟ္မဇာ၊ ဗြဟ္မာမှ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗြဟ္မနိမ္မိတာ၊ဗြဟ္မာသည် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ဗြဟ္မဒါယာဒါ၊ဗြဟ္မာ၏ အမွေခံတို့တည်း၊ ဟူ၍။ဝေါ၊သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤ သို့ဆိုရာ၌။ ဘဝံကစ္စာနော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အက္ခာယိတိ၊ ဆိုပါသနည်း”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ “ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သာလျှင်။သေဋ္ဌော၊၏။ပ။ဗြဟ္မဒါယာဒါတိ၊တည်း”ဟူသော။ဃောသ၊ကြွေးကြော်သည်။လောကသ္မိံ၊၌။ ဃောသောယေဝ၊ စကားမျှ အသံမျှသာတည်း။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ “ဗြာဟ္မဏောဝ ဝဏ္ဏော၊ သည်သာလျှင်။ပ။ဃောသောယေဝါတိ၊ တည်းဟူသော။ယထာ၊ အကြင်စကားကို။(ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။)တံ၊ တေ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၃၁၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ခတ္တိယဿ၊ မင်းမျိုးအား။ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်ရင်း။ ဓညေန ဝါ၊ စပါးဖြင့်ရင်း။ ရဇတေန ဝါ၊ ငွေဖြင့်ရင်း။ ဇာတရူပေန ဝါ၊ ရွှေဖြင့်ရင်း။ ဧဝံ ဣဒ္ဓေ ဿ၊ အကယ်၍ ပြီးပြည့်စုံခြားအံ့။ အဿ၊ထိုမင်းမျိုးအား။ ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယီ၊ ရှေးဦးစွာ ထလေ့ ရှိသော။ ပစ္ဆာနိပါတီ၊နောက်မှ အိပ်လေ့ရှိသော။ ကိံ ကာရပဋိဿာဝီ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော။ မနာပစာရီ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ကျင့်လေ့ရှိသော။ ပိယဝါဒီ၊ ချစ်ဖွယ် ဆိုလေ့ ရှိသော။ ခတ္တိယောပိ၊ တပါးသော မင်းမျိုးသည်လည်း။ (ခတ္တိယောပီတိ ပရခတ္တိယောပိ၊ ၌)။ အဿ၊ ရှိရာသလော။ပ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သူကြွယ်မျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ ခတ္တိယဿ၊ အား။ ပ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရှိရာ ပါ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။အဿ၊၏ ။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊၏။ပ။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကျန်သုံးဝါကျကိုလည်း နည်းမှီ၍ ယောဇနာလေ)။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ယဒိ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်။သမသမာ၊တူမျှကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ နောဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း လုပ်ကျွေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ တေ၊ သင် မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံဝါ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောကစ္စာန၊န။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ ဣမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊တို့သည်။အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ သမသမာ၊ တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ခေါ၊ကုန်သည်သာတည်း။ဧတ္ထ၊၌။သော၊ထိုအမျိုးလေးပါးတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ နာနာကရဏံ၊ အထူးထူးပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ထူးခြားချက်ကို။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၃၁၉။ (တံ ကိံ မညသိ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိသော။ ခတ္တိယော၊သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။(သော၊သည်။)။ပ။ နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယျ၊ကပ်ရောက်ရာသလော။နောဝါ၊မကပ်ရောက်ရာသလော။ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဘော၊ သင်မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊န။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ (အဿ၊ရာ၏။သော၊သည်။)။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏(အသိဉာဏ်သည်)။ဧဝံ၊ ဤသို့(ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း) ပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။အရဟတံ၊ရဟန္တာတို့၏ အထံမှ။ဧတံ၊ ဤစကားကို။ဧဝမ္ပန၊လျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘော၊ သင်၏။ ဧတံ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ သင် သည်။ ဧတံ၊ ကို။ အရဟတံ၊ အထံမှ။ သာဓု စ ပန၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပေပြီ။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။

၃၂၀။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဓခေါ၊ ၌။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၃၂၁။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ၌။ခတ္တိယော၊ သည်။ သန္ဓိံ ဝါ၊ အိမ်နံရံကို မူလည်း။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်၍ ခိုးငြားအံ့။ နိလ္လောပံ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ လုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ဟရေယျ၊ လုယက်ငြားအံ့။ ဧကာဂါရိကံ ဝါ၊ တအိမ်တည်း၌ ဝန်းရံလုယက်ခြင်းကိုမူလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ ပရိပန္ထေ ဝါ၊ ခရီးသွမ်းဆုံ၌မူလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်၍ လုယက်ငြားအံ့။ ပရဒါရံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားလာငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းကြ၍။ ဘော၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုရိသာ၊ မင်းခစားယောကျ်ားတို့သည်။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဘော၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေယျာသိ၊ ပေးအပ်ပါလော့" ဟူ၍။ဧဝံ ဒဿေယျုံ၊ အကယ်၍ ပြကုန်ငြားအံ့။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ကိန္တိ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ ဃာတေယျာမ ဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်ကုန်ရာ၏။ ဇာပေယျာမ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေမူလည်း ဆုံးရှုံးစေကုန်ရာ၏ [၁]။ပဗ္ဗာဇေယျာမ ဝါ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။

၁။ ဇာပေထာယံ ဝါ ဇာပေတုန္တိ နေဇာနိရယံ ဇာပေထာမ္ဗယုတ္တံ၊ ဇာပေတုံ ဇိဏ္ဏာနံ ကာတုံ။ မူလဋီ၊ ရူသစ္စကသုတ်။ ၃၅၃။

ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကုရေယျာမ ဝါ၊ ပြုလုပ်မူလည်း ပြုလုပ်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဘော ကစ္စာန၊ န။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယာ ခတ္တိယောတိ-သမညာ၊ အကြင် မင်းမျိုးဟူသော အမည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုအမည်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စောရောတွေဝ သင်္ချံ၊ ခိုးသူဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ကျရောက်ရတော့၏။ (ကြွင်း ၂-ဝါကျ မခဲပြီ။)

၃၂၂။ (တံ ကိံမညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤ၌။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။အဿ၊ ရာ၏။ ပါဏာတိ-ပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)။ပ။မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ရတ္တူပရတော၊ညဥ့်စာ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ကေဘတ္တိကော၊တထပ်သော ဆွမ်းကိုသာ စားသေ့ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ၏။ သီလဝါ၊ ၏။ ကလျာဏဓမ္မော၊ ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ အဘိဝါဒေယျာမ ဝါ၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကြကုန်ရာ၏။ ပစ္စုပဋ္ဌေယျာမ ဝါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမူလည်း ကြိုဆိုကုန်ရာ၏။ အာသနေန၊နေရာဖြင့်။ နိမန္တေယျာမ ဝါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိ ယရဟန်းကို။ စီဝရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမ ဝါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကြကုန်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်း၏ အလို့ငှါ။ဓမ္မိကံ၊ သော။ ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခြင်းဟူသော လုံခြုံမှုကိုမူ။ သံဝိဒဟေယျာမဝါ၊စီမံမူလည်းစီမံကြကုန်ရာ၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ပ။သမဏောတွေဝ-သင်္ချံ၊ ရဟန်းဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(အကြွင်း နှစ်ဝါကျကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ)။

၃၂၃။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ-မှစ၍ သရဏံ ဂတန္တိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့သည် ၁၀၆-အပဏ္ဏကသုတ် စသည်နှင့် မထူးပြီ)။

မဟာရာဇ၊ကြီး။တွံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။မာ ခေါ် အဂမာသိ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ တွံ၊ သည်။ တမေဝ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သောဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတော ခေါ်၊ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒသသု ယောဇနေသု၊ ဆယ်ယူဇနာ (ဝေးကွာသော)အရပ်တို့၌။သစေပိ သုဏေယျာမ၊ အကယ်၍ (ရှိသည်ဟု)ကြားသိရကုန်ငြားအံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဒသပိ ယောဇနာနိ၊ဆယ်ယူဇနာ(ဝေးကွာသော)အရပ်တို့သို့လည်း။ဂစ္ဆေယျာမ၊သွားကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ကစ္စာန၊န။ ယတော စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊

လေပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတမ္ပိ၊ သော်လည်း။ (ဝါ၊ သော။) ဘဂဝန္တံ-ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။
ဂစ္ဆာမ၊ ကပ်၏။ဓမ္မဉ္စ၊ကိုရင်း။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုရင်း။သရဏံ၊ဟူ၍။ဂစ္ဆာမ၊ ကပ်၏။ (အကြွင်းမထူး
ပြီ) ။ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဃဋိကာရသုတ္တံ၊ သော။ မဃဒေဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဓီရာဇကုမာရသုတ်

၃၂၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေး-ပြီ)။ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။
သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရိမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊သားတို့ကိုဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ဘေသကဠာဝနေ၊
ပဲစဉ်းငုံတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိမည်သော၊
ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ ကောကနဒေါနာမ၊ မည်သော ။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။
အစိရကာရိတော၊ ဆောက်သုပ်ပြီးကာစသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏေန ဝါ၊ သည်ရင်း။
ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်ရင်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်
လည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌော၊ မနေဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိသော။
ရာဇကုမာရော၊ သည်။ သဉ္ဇိကာပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ "သမ္မ သဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ အချင်း
သဉ္ဇိကာပုတ္တ။ ဧဟိ၊လာလော့။ တွံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။
ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊
တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးချေလော့။ အပ္ပါဗာဓံ၊အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲ
ကင်းသည်ကို။လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊
ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို။ 'ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဗောဓိ၊ သော။ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။
ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။
ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတီတိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏' ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ချေ
လော့။ 'ဘန္တေ၊ ဘုရား။ပ။အဓိဝါသေတု ကိရ၊ ကိုရတိ၊ လက်ခံတော်မူပါဘုရား' ဟူ၍။ ဧဝံ စ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝဒေဟီတိ၊ လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဉ္ဇိကာပုတ္တော၊ သော။
မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဟူ၍။ ဗောဓိဿ၊ သော။ ရာဇ
ကုမာရဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊
ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။
"ဘောတော၊အရှင်၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ အဝေါစုမှ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ သမဏော
ဂေါတမေန၊ သည်။ အဓိဝုဋ္ဌဉ္စ ပနာတိ၊ လက်ခံလည်း လက်ခံအပ်ပါပြီ" ဟူသော ။ ဝါစံ၊ ကို။
အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၂၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုညဉ့်၏။
အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့် (လွန်သောအခါ၌)။ သကေ နိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏီတံ၊ သော။ခါဒနီယံ၊
ကို။ ဘောဇနီယံ၊ ကို။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။

၁။ ကောကနဒံ ဝုစ္စတိ ပဒုမံ၊ သော စ မင်္ဂလပါသာဒေါ ဩလောကနကပဒုမံ ဒဿေတွာ ကတော။ ဋ္ဌ။
ဩလောကနကပဒုမန္တိ လိလ်ာအရုဏိန္ဒ၊ ကောကနဒသဏ္ဌာနတ္တာ ကောကနဒေါ။ ဋီ။

ယာဝ ပစ္ဆိမသောပါနကဠေဝရာ၊ အောက်ဆုံးလှေကားထစ်တိုင်အောင်။ ဩဒါတေဟိ၊ ဖြူစင်ကုန်သော။ ဒုဿေဟိ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ သန္ထရာပေတွာ၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍။ သဉ္ဇိကာပုတ္တံ၊ သော။မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မသဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ဘဂဝတော၊ အား။ 'ဘန္တေ၊ ရှား။ ကာလော၊ အချိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပြီးပါပြီဘုရား'ဟူ၍။ ကာလံ ကို။ အာရောစေဟိတိ၊ လျှောက်ထားချေလော့"ဟု၊ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဉ္ဇိကာပုတ္တော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမယမာနော၊ စောင့်မြှော်လျက်။ ဗဟိဒွါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမှုခ်အပဌ္ဌ။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါ-ဒေတွာ၊ ၍။ ပုရက္ခတွာ၊ ရှေ့သွားပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ကောကနုဒေါ၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ၊ အောက်ဆုံးဖြစ်သော။ သောပါဏကဠေဝရံ၊စောင်းတန်းလှေကားဖျဉ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘို့ကို။ အဘိရုဟတု၊ တက်နင်းတော်မူပါ။ (နောက်ဝါကျနည်းတူ)ယံ၊ ယင်းအဝတ်ပုဆိုးကို တက်နင်းတော်မူခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ၊ ဝါကျများ၌ နည်းတူပေးလေ)။

၃၂၆။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပလောကေသိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဗောဓိံ၊ သော။ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "ရာဇကုမာရ၊ သား။ တုမှံ၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ သံဟရတု၊ ရုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ န အက္ကမိဿတိ၊ နင်းတော်မမူလတ္တံ့။ တထာဂတော၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာနောက်သားလူအများကို။အနုကမ္ပတိ၊အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်၊ ဒုဿာနိ၊တို့ကို။ သံဟရာပေတွာ၊ရုပ်သိမ်းစေ၍။ ဥပရိကောကနုဒပါသာဒေ၊ ကောကနုဒပြာသာဒ်ထက်၌။အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းစေပြီ။အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ကောကနုဒံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ပ။ဧကမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ သော။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရှား။မယှံ၊ အား။'သုခေန၊ချမ်းသာသော အကျင့်ဖြင့်။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။ န ခေါ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊မရအပ်။ ဒုက္ခေန ခေါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်၏'ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ဘုရားလောင်းသည်

သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယှမှိ၊ ၏လည်း။ "သုခေန။ပ။အဓိဂန္တုံ့ဘွတ္တိ၊ အပ်၏"ဟူသော။ ဘော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ဒဟရောဝ၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ လျက်။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သောဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အကာမကာနံ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ (ဖုံးလွှမ်း)ဝတ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိံကုသလဂဝေသီ၊အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊(အေးငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ရှာဖွေလျက်။ ယေန၊ ၌။ ကာလာမော၊ ကာလာမအနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ ငါ့ရှင်ကာလာမ။ အဟံ၊သည်။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစံ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယတ္ထ၊ အကြင်တရား၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ နစိရဿေဝ၊ သာလျှင်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိံ၊ သင်ယူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ တာဝတကေနေဝ၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာ ဖြစ်သော။ ဩဋ္ဌပဟာတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းထိရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊စကားကိုဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏဝါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုရင်း။ ထေရဝါဒဉ္စ၊ ငါမထေရ်ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုရင်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။အညေစ၊တပါးသောသူတို့သည်လည်း။(ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။)ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမ အနွယ်ဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်[၁]။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာယ၊၍။ သစ္ဆိကတွာ၊၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နပဝေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတီတိ၊ ၏"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ "ကေဝလံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေဝ၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင်"ဟု ကေဝလံ-ကို ဧဝတ္ထ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့် တွဲကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရ၏၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ နော်တိ၊ သိစေသနည်း"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။မယှံမ္ပိ၊ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿေဝ၊ ၏သာလျှင်။ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယှံမ္ပိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ (ပဒဟေယျံ- ၌စပ်။) ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဒဟေယျံ၊ အားထုတ်ရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူသော။ တော၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ပ။ဝိဟာသိံ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရ၏၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နော်တိ၊ လော"ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ (သိဒ္ဓတ္ထဘဝသို့ ရောက်ပြီးသော်သည်း ဘုရားမဖြစ်သေး၍ ဗောဓိသတ်-ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်)ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။(ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဦးတည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။သဗြဟ္မစာရိံ၊အသူတကွ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ တော၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ တော၊ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။အဟံ၊ ငါအာဠာရ သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ တွံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ တွံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ အဟံ၊ငါအာဠာရသည်။တံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တွံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တွံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိ-သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာရ သည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)သန္တာ၊ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့(အာဠာရ)ဆိုပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၏။)အန္တေဝါသိံ သမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။

မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သမသမံ၊ထပ်ဘူထပ်မျှ။ ဌပေသိ၊ထားပြီ။ဥဋ္ဌာယ၊မှန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ "အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်၌ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ န သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။န သံဝတ္တတိမဖြစ်။ဥပသမာယ၊ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ယာဝ အာကိဉ္စညာယတနူပပတ္တိယာ ဝေ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ရောက်ရုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။အနလင်္ကရိတွာ၊အဖန်ဖန်မြစ်ခြင်းကို ပြု၍။ တသ္မာ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိံ၊ ဖဲသွားပြီ။

၃၂၈။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိံကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၌။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုံအား၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဗြဟ္မစာရိံ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။ သမာနော၊ ဖြင့်လျက်။ အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ပြီ။ (အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ရှစ်ပါးတရားသည်။ ဤတပုဒ်သာ ထူး၏။ ကြွင်းအားလုံး လွယ်ပြီ)။

၃၂၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိံကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ ဥရုဝေလာသေနာနိဂမော၊ ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိံ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကိုရင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍဉ္စ၊ တောအုပ်ကိုရင်း။ သန္ဒတိံ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော။သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိံစ၊ မြစ်ကိုရင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရ-ဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုရင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယော ဝတ၊မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစွတကား။ ဝနသဏ္ဍော စ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကော ဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစွတကား။ နဒီ စ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတိ၊ စီးသည်ဖြစ်၍။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍။ သုပတိတ္ထာ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ရမဏီယာ ဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ ဝတ၊ ရှိပေစွတကား။) ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနတ္ထိကဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း ငှါ။ အလံ ဝတာတိ၊ သင့်လျော်စွတကား" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ နိသီဒိံ၊ နေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊

စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊(အနု-အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန် အံ့ဩဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ တိဿော၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သသ္နေဟံ၊ အစေးရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ'ထားအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိနိမ္မတ္တေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ မီးပွတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ထိုငါဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သသ္နေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။အမှု ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ကို။ အဘိနိမ္မတ္တေယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျအပိနု၊ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဒံ၊ သည်။ နှ နော ဟိ၊ မသင့်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ကြောင့်။အဒုံကဋ္ဌံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ စိုစွတ်၏။ သသ္နေဟံ၊ အစေးနှင့်တကွဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဒေဝ၊ အဘို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ကာယေန စေဝ၊ ဖြင့်၎င်း။စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်၎င်း။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ။ အဝူပကဋ္ဌာ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏(သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္ဒောစ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမသ္နေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်း အစေးသည်၎င်း။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်၎င်း။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းသည်၎င်း။ (ဟောတိ၊၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နှ ဟောတိ မဖြစ်။ တေ ဘောန္တောသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ (သစ္စာ လေးပါးကို) ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေ ဘောန္တောသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ၊ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဉာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။

အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော့။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ ပဋ္ဌမာ၊ သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ နှ်။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သသ္နေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ၌။ပုရိသော၊သည်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ အံ့။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာ-ရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သသ္နေဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊မှ။ အာရကာ၊စွာ။ ထလေ၊ ၌။ ကိဉ္စာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ထားသော်လည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလ-မထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတဿ၊ ၏။ ဘာဂီ အဿ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၃၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောဠာပံ၊ အစေးမရှိသော [၁]။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊ ကုန်သော။တိဿော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊၌။ ပဋိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (အံကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရွေးရှုခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍။)စေတသာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ်စိတ်ကို။ ယံနူန အဘိနိဂ္ဂဏှေယျံ၊ ဖိနှိပ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိနိပ္ပီဠေယျံ၊ ဖိညှစ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေရမူ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ကစ္ဆေဟိ၊ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။မုစ္စန္တိ၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတွာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတွာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။အဘိနိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့၎င်း။အဘိနိပ္ပီဠေယျ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့၎င်း။ အဘိသန္တာပေယျ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေသကဲ့သို့၎င်း။ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝခေါ၊ လျှင်။ပ။မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ရာဇကုမာရ၊ သား။မေ၊ငါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝီရိယံ၊သည်။ အသလ္လီနံ၊မတွန့်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ၊ (မမေ့)မပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေနေဝ ဒုက္ခပ္ပဓာနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာဘိ-

---

[၁] ကောဠာပန္တိ ဝါ သုက္ခကလိင်္ဂရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဠံ ကောဠာဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဠာပံ-ဟူသော ဋီကာ အလို ထင်းခြောက်အဖြစ်သို့ ရောက်သောဟု၊ ပေး။

တုန္နဿ၊ ဝီရိယသည် ထိုးဆွအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ စ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါဟာရံ ယေဝ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် မရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော[၁]။ ဈာနံ၊ (စတုတ္ထ)ဈာန်ကို။ ယံနူန ဈာယေယျန္တိ၊ ဝင်စားရမူကောင်းလေစွ" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ မုခတော ,,စ၊ ခံတွင်းမှလည်း။ နာသတော စ၊ နှာခေါင်းမှလည်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိံ ၊ ချုပ်တည်းပိတ်ဆို့ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှလည်း။ နာသတော စ၊ မှလည်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော။ ကဏ္ဏသောတေဟိ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထွက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မာရဂဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖိုသည်။ ဓမမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှရင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါဟာရံ ယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ ယံ နူန ဈာယေယျန္တိ၊ ဝင်စားရမူ ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော စ၊ မှရင်း။ နာသတော စ၊ မှရင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊ နားမှရင်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ဝင်သက်ထွက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိံ ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှရင်း။ နာသတော စ၊ မှရင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊ မှရင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ ဦဟနန္တိ၊ ထိုးခိုက်ကုန်၏ (တိုးဝေ့ ကုန်၏လည်းဟူ)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိဏှေန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးမွှေ ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှရင်း။ နာသတော စ၊ မှရင်း။ ကဏ္ဏတော စ၊ မှရင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဦဟနန္တိ၊ ထိုးခိုက်ကုန်၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသ-ဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠှေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့)သော။ ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သီသေ၊ ၌။ သီသဝေဌံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့ (ထားရာသကဲ့သို့လည်းဟူ)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ၊ နိရောဓိတဿာသပဿာသံ၊ မ ဋီ ၂-နှင့်အညီ ပေးသည်။ မ ဋ္ဌ ၂၊၁၉၀-၌ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ-ဟုသာ ဖွင့်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပ။ အဓိမတ္တာ ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ရင်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏တပည့်သည်ရင်း။ တိဏှေန၊ ထက်စွာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးဓားဖြင့်။ ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်၌။ ဍာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒွေပုရိသာ၊ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ သမ္ပရိတာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန်မြိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခတော စ၊ မှုရင်း။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလင်္ကတော၊ ကာလက်တော်တိ၊ သေလေပြီ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာလင်္ကတော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေမည့်ဆဲဆဲသာ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာလင်္ကတော၊ သေလည်း မသေသေး။ နာပိ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေအံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ သော၊ ထိုနေခြင်းသည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိဟာရော တွေဝ၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ (အရဟံ၊ သည်၊) ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ၊ ၏" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံ-မှ ဟောတိ-တိုင်အောင်သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၃၄။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူ ကောင်းလေစွ" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၍။ "မာရိသ၊ အချင်း။ ဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တွံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ အံ့။ တဿ တေ၊ ထိုသင်၏။ လောမကူပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ နတ်ဩဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာမ၊ သွင်းကုန်အံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်ဩဇာဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ယာပေဿသီတိ၊ မျှလတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အဇဒ္ဓုကံ၊ အစာမစားခြင်းကို။ ပဋိဇာနေယျံ၊ သိစေငြားအံ့။ ဣမာ စ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ လောမကူပေဟိ၊ တို့မှ။ ဒိဗ္ဗံ ဩဇံ၊ ကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျုံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။

၁။ အဇဒ္ဓုကန္တိ အဘောဇနံ။ အဇ္ဈကတာ။ အဇဒ္ဓုကန္တိ ဧဝံ အဘုဉ္ဇိတ ဘာကာရေန ကောဆုဓေဿ ကတွာ။ ဋီကာ၊

တာယံ၊ ထိုနတ်တို့ သွင်းသောနတ်ဩဇာဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယာပေယျံ၊ အံ့။ ဝါ၊ထိုမျှတခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းချက်သည်၊ အဿတိ၊ ရာ၏" ဣတိ၊ ဟူသော။ ဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ် အဟံ၊ သည်။ တာ ဒေဝတာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာဒိက္ခာမိ၊ တားမြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ထောကံထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်းငယ်သော။ ပသတံ ပသတံ၊ တလက်ဖက် တလက်ဖက်မျှသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယဒိ ဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစွ" ဣတိ၊ ဟူသော။ ဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ် အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ထောကံ ထောကံ၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကဠာယယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရေသိံ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ထောကံ ထောကံ၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ဝါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ဝါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရယတော၊ သုံးဆောင်သော။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပိန်ကြုံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသီတိကပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန့်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ ဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်တို့ကဲ့သို့၎င်း။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသောအစာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဋ္ဌပဒံ သေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ခြေရာကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝဋ္ဋနာဝဠီ သေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုံးကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဋကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတာဝနတော၊ မြင့်ချီနိမ့်ချီသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာလာယ၊ စရပ်အိုး၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိုဖရဲကျကုန်သည် (တွဲလဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘဝန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဠိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒပါနေ၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒကတာရကာ၊ ရေမျက်နှာဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩက္ခာယိကာ၊ နိမ့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ထင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်ဝန်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဩက္ခာယိကာ၊ ချိုင့်ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္တကာလာဗု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရှုံ့သည်၎င်း။ သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်၎င်း။ဟောတိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့၊ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၏။ သီသစ္ဆဝိ၊ဦးခေါင်းရေသည်။သံဖုသိတာ၊ ရှုံ့သည်။သမ္မိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိံ၊ ဝမ်းရေကို။

ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံယေဝ၊ကျောက်ကုန်း
ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊သုံးသပ်မိ၏။ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ကို။ပရိမသိဿာမိ၊အံ့။ဣတိ၊သော်။ဥဒရစ္ဆဝိံ
ယေဝ၊ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၏။ရာဇကုမာရ၊သား။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။
မေ၊ ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိ၊သည်။ယာဝပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံ၊ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဝစ္စံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုရင်း။ မုတ္တံ ဝါ၊ကျင်ငယ်
ကိုရင်း။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌
သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊မှောက်လျက်။ ပပတာမိ၊လည်း(လဲ)၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊
သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။
ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။
တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို။ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။
တဿ မယှံ၊ ၏။ ပူတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။
ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠောတိ၊ မည်းသော
အဆင်းရှိသည်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။
"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမဏော
ဂေါတမော၊ သည်။ သာမောတိ၊ ရွှေသောအဆင်းရှိသည်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။
ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာဠော၊ မည်းသော
အဆင်းရှိသည် မဟုတ်။ နပိ သာမော၊ ရွှေသော အဆင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်။ သမဏော
ဂေါတမော၊ သည်။ မင်္ဂုရစ္ဆဝီတိ၊ ငါးခူအရေအဆင်းရှိ၏" ဟူ၍[၁]။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။
ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။
ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။
တာယေဝပ္ပါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၇၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကေစိ၊
အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဩပက္ကမိကာ၊
လုံ့လကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတာဝ ပရမံ၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ဘိယျော၊အလွန်၊ န၊မရှိ။
အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ပ။ဣတော၊ ထက်။ဘိယျော၊အလွန်။ န၊ မရှိ။ အဟံ၊သည်။
ကရဟိ ကာယံ၊ သော။ဣမာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿ-
ဓမ္မာ၊ ထက်။ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ န ခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။
ဗောဓာယ။ သစ္စာ ၄-ပါးကိုသိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာ နု
ခေါ၊ ရှိသေးသလော" ဟူသော။ဣတိ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ၊ ရာဇကုမာရ၊သား။တဿ မယှံ၊
၏။ "အဟံ၊ သည်။ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊
(လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌။ သီတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊
ထိုင်လျက်။ပ။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ သော၊ ဤပဌမဈာန်သည်။

ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ ဧသော၊ ဤပဓာနမဈာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်းဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏံ၊ သတိသို့အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ “ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမဈာန်ချမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာမှ။ ကိံ နု ခေါ ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက်အံ့နည်း”ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ န ခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊၏။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန် ပိန်ကြုံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တကာယေန၊ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။တံသုခံ၊ထိုပဌမဈာန်ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ န ခေါ သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော။ ဩဒနကုမ္မာသံ၊ထမင်း မုယောမုန့် ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊သည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော။ ဩဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ ကို။ အာဟာရေသိံ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါ့သို့။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ငါးပါးအစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံဓမ္မံ၊အကြင်တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။နော၊ငါတို့အား အာရောစေဿတိတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့”ဟု နှလုံးပြု၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတာ၊အနီး၌ တည်ကုန်သည်(လုပ်ကျွေးကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော ဩဒနကုမ္မာသံ၊သော။အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေသိံ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်း ငှါ။ အာဝတ္တောတိ၊ လှည့်လည်၏”ဟူ၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိံသု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၃၆။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ပ။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၃၃-မြန်ကြည့်)။

၃၃၇။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တဿ မယှံ၊၏။ “မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံဓမ္မော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာ တည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာလယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမ္မုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌

ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်[၁]။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာလယရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊ သော။ ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒမ္ပိ ဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဉ္စေဝ၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟော်ငြားအံ့။ ပရေ စ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို)။ န အာဇာနေယျုံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ နွမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ စေတ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ ဤသို့ပြင်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။ အနစ္ဆရိယာ၊ အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။ "ကိစ္ဆေန မေ။ပ။ အာဝုဋာတိ၊ အာဝုဋာ" ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာယော၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္ဆေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌၊ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ (ဟ-အနက်မရှိ)[၂]။ ရာဂဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည်။ အယံဓမ္မော၊

၁။ သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်မှုကိုစွဲ၍ အကျိုးတရားဖြစ် ပေါ်ရာ ဖြစ်သော။(ဋီ၊ဖွင့်-ကြည့်)

၂။ မ ဋ္ဌ-၂၃၁ ဟလန္တိ ဧတ္ထ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက်ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဒါပရိယတ္တအနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကောဒေတ္တော ဒေသေတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟု-ပိဋကတ္တ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရှေ့နောက်ဆန့် ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒက္ခန္တိ-ကို ပဿန္တိ-ဟု ပဋ္ဌပ္ပန္နကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာမှဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိ-ကိုနသုသမ္ဗန္ဓော ဒက္ခန္တိ အလံ ဟူသော ၃-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက်ချလျင် ဟောသဖြင့် အကျိုး မရှိဟူသော ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် သက်ဆောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးဖြစ်လျက် ကော အတ္တော ဒေသိတေန-ဟု ပိဋကတ္တ ဖြောင့်ပြခြင်းဖြစ်ရကား ရှေ့နောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုဘမဟာဝါ အဋ္ဌကထာ၌ ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက် မဖွင့်။

ဟ ဣတိ ဝါ ဗျတ္တန္တိ ဝေသို့ အတ္တေ နိပါတော၊ ဧက်သတ္တေတိ ကောစိ၊ ဟဗျတ္တံ ဧက်သေန ဝါ အလံ နိပ္ပယော- ဇနံ၊ ဝေကိစ္ဆေန အဓိဂတဿဓမ္မဿ ဒေသိတန္တိ ယောဇနာ-ဟူသောဋီကာ အလို "ဟ၊စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။ အလံ၊ အကျိုးတော့မရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိဟု-ပေး။ကေစိအလို- "ဟ၊စင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ "အလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ"-ဟုပေး။ ဟလန္တိ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္တံ ပဒံ-ဟူသော ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် ၁-ပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-လည်းအလံနှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာဟု ပြသည်။ တပုဒ်တည်းယူခိုက် အနက်အတိအကျ မပြသော် လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံ-ကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း၊ နိပ္ပယောဇနတ္တဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊အကျိုးမရှိ"ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ နု သုသမ္ဗုဓော၊ လွယ်လင့်တကူ .မသိအပ်။ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရာ၊ နက်စွာသော။ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲစွာသော ၊ အဏုံ၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိ ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို၊ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋာ၊ လွှမ်းမိုး ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နု ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိဟ။ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။

၃၃၈။ ရာဇကုမာရ၊ သား။အထခေါ၊ ၌။သဟမ္ပတိဿ၊မည်သော။ဗြဟ္မုနော၊ဗြဟ္မာ၏။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။အညာယ၊သိ၍။ "ယတြဟိနာမ၊ အကြင်လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။ ဘော၊ အချင်းတို့။သော လောကော၊ ထို လောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ပျက်စီးစွတကား၊ ဘော၊ တို့။သော လောကော၊သည်။ နဿတိ ဝတ၊တိ၊ ကား"ဟူသော၊ တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။ အထခေါ၊ ၌။သဟမ္ပတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ၊ မောင်းကို။ပသာရေယျ ဝါ၊ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ရင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို။သမိဉ္ဇေယျ ဝါ၊ သေယျထာပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ရင်း။ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ၊ သော။ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ပခုံး ထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ ကရိတွာ၊ ၍၊ ယေန၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်စေ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ ကုန်၏။အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို၊ အညာတာရော၊ သိစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ တော၊ ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သဟမ္ပတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား ပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

"သမလေဟိ၊ အညစ်အကြေးရှိသူ (ပူရဏကဿပ စသည်)တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မော၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသိ, ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ (ဘဂဝါ၊ ဘုရား)။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရံ၊ တခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တော၊ ဤအရိယာမဂ်ကို။ အပါပုရ၊

ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပဿေ ယထာပိ၊မြင်ရာသကဲ့သို့။တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင်ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍—

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခဿု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပမာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်းပေး)။

ဝီရ၊ လုံ့လရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္တဝါဟ. ယာဉ်မှူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒ ကြွေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဋ္ဌေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိစရ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသဿု၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့” ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံစ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ)ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ နည်းသော ကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့်သိစေအပ်ကုန်သော။ဒုဝိညာပယေ၊ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ တမလွန်လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟု ရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုရင်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနေ၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့ကိုရင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့[၁]။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ဥပ္ပလကြာတော၌ရင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတော၌ရင်း။ ပုဏ္ဍရိကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတော၌ရင်း။ ဥဒကေ၊

၁။ ဆိုလတ္တံ့သော ဝေမေဝ-ကောက်၍ အသာ-ဟူသော ပါဌ်သေသနှင့် တွဲ၍ “အသာ သေယျထာပိ၊ ရှိကုန်ရာသကဲ့သို့ရင်း” ဟု သော်လည်း ဥပမာဇောတကအဖြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့အာစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော (ကြီးပွါးစေအပ်ကုန်သော)။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်ရင်း။(အသာ၊ ရှိကုန်ရာ၏။)ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သော။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ပဒုမာနိ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အသာ၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဍ္ဎာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာ၊ ရေမှ။ အစ္စုဂ္ဂမ္မ၊ တက်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပဒုမာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ (အသာ၊ ကုန်ရာ၏။)

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ သဟမ္ပတိံ၊ သော။ဗြဟ္မာနံ၊ ကို။ အဇ္ဈဘာသိံ၊ပ။ ဗြဟ္မေတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိံ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဗြဟ္မာ။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။သောတဝန္တော၊ ကြားနိုင်သော နားရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ဒွါရာ၊တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။အပါရုတာ၊ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံသသညီ၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏံ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။မနုဇေသု၊လူတို့အား။နာဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

၃၄၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္ပတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှိ၊ ၏။"[၁] ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ဣမံ ဓမ္မံ၊ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ အာဇာနိဿတီတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ကာလာမအနွယ်ဖြစ်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အခိဂမဗာဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါရိဟာရိယ)ပညာနှံ့၏။ မေဓာဝီ၊ (တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေ တံတံကတ္တဗ္ဗတာ) ပညာရှိ၏။ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ပဌမံ၊စွာ။ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေယျံ၊ဟောရ-

၁။ ဘဂဝတာ-ကို ကတာဝကာသော-ဝယ် ကတ-ပုဒ် တစိတ်၌စပ်။ အမှိ-၏ကတ္တား၊ အဟံ-ထောက်၍ ကတာဝကာသော-ကို ကတော…အဝကာသော…မေ အတ္ထိ-ဟု ပြု။

မူကား။ ယန္နူန၊ စွ။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ဤမံဓမ္မံ၊ကို။ခိပ္ပမေဝ၊သာလျှင်။အာဇာနိဿတီတိ၊ လတ္တံ့ "ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ဌိ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတောတိ၊ သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အာရောစေ၊ ပြီ။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ကာလာမော၊ သော။အာဠာရော၊ သည်။မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အကယ်၍ နာကြားရအံ့။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနေယျာတိ၊သိရာ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယှံ·စသည် လွယ်ပြီ၊ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသကာလင်္ကတောတိ၊ သန်းကောင်ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အာရောစေ၊ ပြီ။ပ။

၁၇၄။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိံသု၊ လုပ်ကျွေးဖူးကုန်ပြီ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊များသောကျေးဇူးရှိကုန်၏။ပ။ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိနုခေါတိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်တို့၏မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏တက်ဆင်းရာ ဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။အထခေါ၊ ဌိ။ အဟံ၊ သည်။ ဥရုဝေလာယံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ အလိုတော်အတိုင်း။ (မွေ့လျော်တော်မူသလောက်။ သဒ္ဒတ္ထ)။ပ။ပက္ကမိံ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌၎င်း။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ၌၎င်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အဝေးရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ မံ၊ ကို။ "အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တွံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။တေ၊၏။ သတ္ထာ ဝါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တွံ၊ သည်။ ရောစေသီတိ၊ နှစ်သက်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇီဝကံ၊ သော။ဥပကံ၊ ကို။ သဗ္ဗာဘိဘူ။ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္ဒုဘိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိံ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီ။

(ဥပကာ၊ ဥပက။) အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူသည်။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သဗ္ဗေသု၊

အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဉ္စဟော၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို ပယ်စွန့်သူသည်။ တဏှာက္ခယေ၊တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ဝိမုတ္တော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သူသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ သယံ၊ကိုယ်တော်တိုင်။အဘိညာယ၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယျံ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသ္မိံ၊နတ်နှင့်တကွသော။လောကသ္မိံ၊ ၌။ မေ၊၏။ အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ)ဆရာသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊မှန်၏။လောကေ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။အရဟာ၊ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အမှိ၊၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊မိမိထက် သာလွန်သူမရှိသော။ ဧကော၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အမှိ၊၏။ နိဗ္ဗုတော၊ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတိဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း သို့ရောက်သည်၊.အသ္မိ၊၏။

အန္ဓိဘူတသ္မိံ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။လောကသ္မိံ၊ ၌။ အမတဒုန္ဒုဘိံ၊ အမြိုက် စည်ကြီးကို။ အာဟဉ္ဆံ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ ဤသို့ကြံ၍။ ဓမ္မစက္ကံ၊ဓမ္မစကြာကို။ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တွံ၊ သည်။ ပဋိဇာနာသိ၊ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ အရဟာသိထိုက်၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဥပကလျှောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ၂-လုံးရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ၊ အကြေကြံ)။

ဥပကာ၊ က။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောငှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊ အောင်အင်ကုန်ပြီ။တသ္မာ၊ကြောင့်။(အဟံ၊ သည်။)ဇိနော၊ ဇိနမည်တော် မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယျအပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ ဩကမ္ပေတွာ၊ ညိတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပက္ကာမိ၊ ဖဲ သွားပြီ။

၃၄၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား၊ပဉ္စဝဂ္ဂီယာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးယောက်ကို၊ချဉ်းကပ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန် သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ မှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသွာန၊၍။ "အာဝုသော၊ တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များဖို့အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာန-

ဝိဗ္ဘန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၊ လည့်လည်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နေဝ အဘိဝါဒေတဗ္ဗော ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗော၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေ-တဗ္ဗံ၊ မခံယူအပ်။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ အာသနံ၊ ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၊ ထားသင့်၏။ သော သည်။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ နိသီဒိဿတိ၊ ထိုင်လတ္တံ့.” ဟူ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ သဏ္ဌာပေသုံ၊ ကတိကဝတ်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယထာ ယထာ၊ အကြောင်းအကြောင်း အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။တထာ တထာ၊ ဖြင့်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယော၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ သော်။ (တနည်း) ယထာ ယထာ. အကြောင် အကြောင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ တထာတထာ၊ ထိုထို ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကုန်သော။ (နာသက္ခိံသူတိ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာ.ကိုမှီ၍ အနက်သမ္ဗန်သည်)။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သကာယ ကတိကာယ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိံသု၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့သည်။ အာသနံ၊ ကို။ ပညပေသုံ၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၊ ရှေးရှုတည်ထားကုန်ပြီ။အပိစ၊ သို့သော်လည်း။မံ ကို။နာမေန စ၊အမည်အားဖြင့်ရင်း။အာဝုသော ဝါဒေန စ၊ အာဝုသော-ဟုပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်ရင်း။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံသို့။ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊တို့။တထာဂတံ၊ငါဘုရားကို။နာမေန စ၊ အားဖြင့်ရင်း။အာဝုသောဝါဒေန စ၊ အားဖြင့်ရင်း။ မာ သမုဒါစရထ၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၊ နား စိုက်ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၊ငါဘုရားသည်။)အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၊သည်၊ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေမိ၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာက္ကမံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြောင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ကုလပုတ္တာ၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိုဒ် ၂၇၉-နှင့် အညီတည်း)။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရိဿထာတိ၊ နေရကုန်လတ္တံ့.” ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစံ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ဧဝံသို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ “အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ တံ၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ရင်း။ တာယပိ ပဋိပဒါယ၊ ထိုပြုနိုင်ခဲ့သော အကျင့်ဖြင့်ရင်း။တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ထိုပြုနိုင်ခဲ့သည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်ရင်း။မနုဿဓမ္မာ၊ထက်။

ဥဗ္ဗရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈဂမာ၊ မရပြီ။ တွံ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ ၍။ဗာဟုလ္လာယ၊ ၄ါ။အာဝတ္တော၊ ၍။ပ။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ကို။ကို ပ်န အဓိဂမိဿတိတိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း” ဟူသော။ တော၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဖို့ ကျင့်သည်မဟုတ်။ န ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္စည်းလေးပါးများပြားဖို့ အလို့ငှါ။န အာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဝေါ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမှေ၊ တို့သည်။ ဣတော၊မှ။ ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ငါ၏။ ဧဝရူပံ၊သော။ တော၊ဤစကားကို။ ပဘာသိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို ¹။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိတူးကုန်သလော” ဟူသော။ တော၊ကို။အဝေါစံ၊ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ဇော၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ပ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ ဘုရားဟု သိစေခြင်းငှါ။ အသက္ခိ ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဒွေပိ ဘိက္ခူ၊တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ၏။ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။တယော၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာ၊ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ယာပေမ၊မျှတကြကုန်၏။ပ။

၃၄၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရိ သု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ လဘမာနော၊ ရသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကိဝစိရေန၊ ဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့်မှ။ပ၊ ဝိဟရေယျနုခေါတိ၊ နေရပါသနည်း” ဟူသော။တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ တွေ၊ ဤပြဿနာ၌။ တံယော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ (တံ ကိ မညသိ- ရာဇကုမာရ ပေးမြဲ)။တွံ၊ သင်သည်။ ဟတ္ထာရုဠှေ၊ ဆင်စီးသော။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌ရင်း။အင်္ကုသ- ဂယှေ၊ ချွန်းကိုင် ကြောင်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ရင်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝေါ၊ မှန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထာရုဠှေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ရင်း။ အင်္ကုသဂ္ဂယှေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ရင်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (တံ ကိ မညသိ ရာဇကုမာရ-ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ပုရိသော၊ သည်။ “ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇ- ကုမာရော၊ သည်။ ဟတ္ထာရုဠှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အင်္ကုသဂယှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ အဟံ၊သည်။ တဿ၊ ထိုဗောဓိမင်းသား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဟတ္ထာရုဠှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အင်္ကုသဂယှံ၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သိက္ခိဿာမိတိ၊ သင်ကြားအံ့” ဟု ကြံစည်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊လာရာ၏။

သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အဿဒ္ဓေါစ၊ ယုံကြည်မှု မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓေန၊ ယုံကြည်မှုရှိသောသူသည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတတ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊

၁။ ပဘာသိတန္တိ ဝါစာဘေဒမတ္တံ ဝဓိနိဿရဏန္တိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

ပေါက်ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထို မျှလောက်သော အတတ်သို့။ နသမ္ပာပုဏေယျ၊ မပေါက်ရောက် နိုင်ရာ။

သော၊ သည်။ ဗဟွာဗာဓော၊ များသောအနာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အပ္ပါဗာဓေန၊ အနာရောဂါ မရှိသူသည်။ (အပ္ပါဗာဓောတိ အရောဂေါ။ ဋ္ဌ)။ ယာဝတက်ံ၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္ပာပုဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ သဌော စ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ မာယာဝီ စ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အသဌေန၊ ကောက်ကျစ်ဉ်းလဲမှု မရှိသူသည်။ အမာယာဝိနာ၊ လှည့် ပတ်ခြင်း မရှိသူသည်။ ယာဝတက်ံ၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္ပာပုဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ကုသီတော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ အားထုတ် အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ယာဝတက်ံ၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္ပာပုဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမဲ့သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသူသည်။ ယာဝတက်ံ၊ သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္ပာပုဏေယျ၊ ရာ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ပ။ အပိနု၊ ငင်စစ်။ သိက္ခေယျ၊ သင်ယူနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧကေမေ- ကေနာပိ အင်္ဂေန၊ တပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ န သိက္ခေယျ၊ မသင်ယူနိုင်ရာ။ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။ (သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါမူကား။)ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၃၄၄။ (တံ ကိံ မညသိ-မှစ၍ ပဉ္စဟင်္ဂေဟိ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၄၃-အပိုဒ်နှင့် ဗျတိရေက အနွယမျှသာကွဲပြားသည်)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ဝေမေဝ ခေါ၊ သခလျှင်။ ပဓာနိယင်္ဂါ နို၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူ၏ အကြောင်းအင်္ဂါ တို့သည်။ ဣမာနိ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ ပဉ္စ၊ ဟူမူ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်မှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဗောဓိံ၊ တေမဂ္ဂဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကျေကျက်စေခြင်းရှိသော။ နာတိ- သီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစ္စုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဓာနက္ခမာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းငှါခံသော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်(ဝမ်းမီး)နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဌော၊ သည်။ အမာယာဝီ၊ သည်။ သတ္ထရိ ဝါ၊ ဘုရား၌ ၎င်း။ ဝိညူသု၊ သိကြားသိမှာကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသု ဝါ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၌ ၎င်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဠှ- ပရက္ကမော၊ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနိက္ခိတ္တ- ဓုရော၊ မချထားအပ်သော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ လောဘစသော

အစိုင်အခဲကို ဖောက်ခွဲနိုင်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဉ္စ၊တို့သာလျှင်တည်း။

၃၄၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သတ္တ ဝဿာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိစေကုန်ဦး။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧကော ရတ္တိန္ဒိဝေါ၊ တညဉ့် တနေ့သည်။ တိဋ္ဌတု၊ စေဦး။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။ တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိသေသံ၊ တရားထူးကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ၌။ ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယတြဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ သာယံ၊ ၌ ။ပ။ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိနာမ၊ အကယ်ပင် ရနိုင်ပါပေလတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ကြောင့်။)ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။ ဓမ္မော၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။ ဓမ္မဿ၊၏။သွာက္ခာတတာ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောတိ၊ စွ"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၄၆။ ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ သဉ္ဇိကာပုတ္တော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗောဓိံ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "အယံ ဘဝံ ဗောဓိ၊ ဤအရှင်ဗောဓိမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ပ။ အဟောတိစ၊ ဟူ၍လည်း။ ဧဝမေဝ. ဤသို့သာလျှင်။ ဝဒေတိ ပန၊ဆိုကား ဆို၏။အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြင်လျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။န ဂစ္ဆတိ၊မဆည်းကပ်။ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ သံဃဉ္စ၊ ကိုငှင်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။န ဂစ္ဆတိ၊ကပ်"ဟူသော။ဝေါ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မ သဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဝေါ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ သမ္မသဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ဝေါ၊ သို့။မာ အဝစ၊ လင့်။ သမ္မသဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မေ၊ သည်။ ဝေါ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ (မေ၊ ငါ၏။)အယျာယ၊ အမိ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံဘူး၏။ သမ္မ သဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ အထခေါ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိမတီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ အယျာ၊ အမိသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ဝမ်း၌တည်သော။ ယော အယံ၊အကြင်သူသည်။ ကုမာရကော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ကုမာရိကာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။(ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)သော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံဟူ၍။ပ။ဓာရေတုတိ၊မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ၊ ဧကံသမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဣဓေဝ၊ ဘေသကဠာဝနေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မာတိ၊ အထိန်းတော်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အင်္ကေန၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ ဟရိတွာ၊ ချီ၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။မံ ဓာတိ၊ငါ၏အထိန်းတော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဗောဓိ၊ သော။ အယံရာဇကုမာရော၊ သည်။ ပ။ ဓာရေတုတိ၊ ပါလော့"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မသဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧသော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ တတိယကမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်တိုင်

မြောက်လည်း။ပ။ ခာရေတ္ဝာ၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဥ္စမံ၊သော။ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၃၄၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိဿ၊ပသေနဒိ အမည်ရှိသော။ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးကျံသော လက်ရှိသော။ ဟတပဟတေ၊ သတ်ပုတ်ထိုးကြိတ်ခြင်း၌။ နိဝိဋ္ဌော၊သက်ဝင်၍တည်သော။ပါဏဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းကင်းမဲ့သော။ အင်္ဂုလိမာလောနာမ၊ မည်သော။ စောရော၊ ခိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ၁တေန၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားသည်။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း။ အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ နိဂမာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အနိဂမာ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ကုန်ပြီ။ဇနပဒါပိ၊တို့ကိုလည်း။ အဇနပဒါ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားသည်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ဝဓိတွာ ဝဓိတွာ။ သတ်၍ သတ်၍။ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းတို့၏။မာလံ၊ပန်းကုံးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ အဝေးရှည်သော လမ်းခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၎င်း။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်၎င်း။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်၎င်း။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွားတို့သည်၎င်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာသုံ ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ ဧတံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းခရီးသို့။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မသွားလင့်။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဧတသ္မိံ မဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ အကြောင်းမူကား။ ဧတံမဂ္ဂံ၊သို့။ ဒသပိပုရိသာ၊တို့သည်၎င်း။ပ။ ပညာသ ပုရိသာ၊တို့သည်၎င်း။သက်ရိတွာ သက်ရိတွာ၊ ချိန်းဆို၍ ချိန်းဆို၍ (စုရုံး၍ စုရုံး၍လည်းဟူ)။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားကြရကုန်၏။တေပိ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ လက်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၄၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊မြင်သည်သာတည်း။ဒိသွာန၊၍။အဿ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏(စိတ်၌)။"ဘော၊အိုအချင်း

၁။ ဟတ္ထတ္ထံ ဂစ္ဆန္တိ ဟတ္ထေ အတ္ထံ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တီ။ဋ္ဌ။

တို့။ အစ္စရိယံ ဝတ၊ ဧွ။ပ။ တေပိ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲလျက်။ ပသယှ၊ နှိပ်စက်လို၍။ အာဂစ္ဆတိ မညော၊ လာသောင်တကား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံသမဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေဿ၊ ချရမူ ကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျက်ကာကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဓနုကလာပံ၊ မြားတောင့်ကို။ သန္နယှိတွာ၊ လွယ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (တန်ခိုး ဖန်ဆင်းသည်၌သော်)။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗထာမေန၊ အလုံးစုံသော အားအစွမ်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ လိုက် သော်လည်း။ သမ္ဘာပုဏိတုံ၊ မှီခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ ၁။

အထခေါ၊ ဌ်။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ “သော၊ တို့။ အစ္စရိယံဝတ၊ ဧွ။ သော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံဝတ၊ ဧွ။ အဟဉှိ၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဓာဝန္တံ၊ ပြေးသွားသော။ ဟတ္ထိမ္ပိ၊ ဆင်ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတွာ၊ မှီအောင်လိုက်၍။ ဂဏှာမိ၊ ဖမ်းနိုင်၏။ အဿမ္ပိ၊ မြင်းကို သော်လည်း။ ရထမ္ပိ၊ ရထားကိုသော်လည်း။ ဓာဝန္တံ၊ သော။ မိဂမ္ပိ၊ သားသမင်ကိုသော်လည်း။ အနုပတိတွာ၍။ ဂဏှာမိ၊ ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ န သက္ကောမိတိ၊ နိုင်”ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တန့်လျက်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။ တိဋ္ဌ တိဋ္ဌာတိ၊ ရပ်ဦးလော့ ရပ်ဦးလော့”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်ရှိ၏။ တွံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ “သကျပုတ္တိယာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ခေါ သမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့ သည်။ သစ္စဝါဒိနော၊ မှန်သည်ကိုသာ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ သစ္စပဋိညာ၊ မှန်သည်ကိုသာ ဝန်ခံ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ အယံ ပန သမဏော၊ သည်။ ဂစ္ဆံယေဝ၊ သွားလျက်သာလျှင်။ “အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တွံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌာတိ၊ ရပ်လော့” ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သမဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်း လေစွ”ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၄၉။ အထခေါ၊ ဌ်။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဂါထာယ၊ (ဂစ္ဆံ ဝဒေသိ-အစရှိသော)ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သမဏ၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆံ၊ သွား သည်ဖြစ်လျက်။ ဌိတောမှိ၊ (ငါ)ရပ်၏(ဟူ၍)။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ မမဉ္စ၊ ငါ့ကိုလည်း။ ဌိတံ၊ ရပ်သည်ဖြစ်လျက်။ အဋ္ဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍။ ဗြူသိ၊ ဆိုဘိ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ (ငါ)မေး ၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ (ဝါ၊အဘယ်ကြောင့်)။ ဌိတော၊ ရပ်သနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဋ္ဌိတောမှိ၊ မရပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၁။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါသီတိ ဣဒ္ဓိံ အကာသိ။ စူဠဋီကာ-သုတ်-အဋ္ဌကထာ။

အင်္ဂုလိမာလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ သမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သမ္မေသု၊ ကုန်သော။ ဘူတေ- သု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဥ်းဆဲခြင်းစသောဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ချထားပြီး၍။ ဌိတော၊ ရပ်တည်(လျက်ရှိ)၏။ တုဝံစ၊သင်သည်သာလျှင်။ ပါဏေသု၊တို့၌။ အသညတော၊ မစောင့်စည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ရပ်သည် မည်၏။ တုဝံ၊ သည်။ အဋ္ဌိတောသိ၊ ရပ်သည်မမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟိတော၊ ပူဇော်အပ်သော။သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိသော။ မဟေသိ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ မေ၊ ၏ (အကျိုးငှါ)။ မဟာဝန်၊တောအုပ်ကြီးသို့။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပါပုဏိ ဝတ၊ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေစွတကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ သုတွာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အံ့။

ဣတွေဝ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၍သာလျှင်။ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသားသည်။ အသိဉ္စ၊ သန်လျက်ကိုရင်း။ အာဝုဓဉ္စ၊ လက်နက်ကိုရင်း။ သောဗ္ဘေ၊ တွင်းလိုဏ်ခေါင်းပေါက်ရှိသော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော။ နရကေ၊ ချောက်၌။ အကိရိ၊ ပစ်ချပြီ။ စောရော၊သည်။ သုဂတဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တတ္ထေဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အယာစိ၊ တောင်းပြီ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော။ မဟေသိ၊ မြတ်သော ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ယော စ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဧဟိ၊လာလော့ ဟူ၍။ အဝေါစ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဧသဝ၊ ထိုသို့ ဧဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူခြင်းသည်ပင်။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ဥပသမ္ပန္နရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

၃၅၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အင်္ဂုလိမာလေန၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ပက္ကာမိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ပ။ဇေတဝနေ၊ ၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပန သမယေန၌။ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿရညော၊၏။အန္တေ- ပုရဒွါရေ၊ နန်းတော်တံခါး အနီး၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ လုဒ္ဒေါ၊ သော။ပ။မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသားကို။ ပဋိသေဓေတု၊တားမြစ် တော်ပါမူလော့"ဟူသော။ ဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ မဟာသဒ္ဒေါ၊များသောအသံ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပဉ္စမတ္တေဟိ အဿသတေဟိ၊ ငါးရာသော မြင်းတို့ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ နိက္ခမိ၊ထွက်ပြီ။ ယေန၊ ၌။ အာရာမော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အရာမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကိံ နု၊ အသို့နည်း။ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။

သေနိယော၊ • များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာ ဝါ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုမူလည်း။ တော သင်သည်။ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်အပ်သလော။ ဝေသာလိကာလိစ္ဆဝီ ဝါ၊ ဝေသာလီပြည်ဖွား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတာ၊ ကုန်သလော။ အညေပဋိရာဇာနော ဝါ၊ တပါးသော ရန်သူမင်းတို့ကိုမူလည်း။ ကုပိတာတိ၊အပ်ကုန်သလော"ဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မာဂဓော၊ သော။သေနိယော၊ သော။ဗိမ္ဗိသာရောရာဇာ၊သည်။မေးသည်။န ခေါ ကုပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်ပါ။ဝေသာလိကာ လိစ္ဆဝီပိ၊ တို့ကိုလည်း။ န ကုပိတာ၊ ကုန်။အညေ ပဋိရာဇာနောပိ၊ တို့ကိုသည်း။ နကုပိတာ၊ ကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၌။ လုဒ္ဓေါ၊သော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ပဋိသေဓိဿာမိ၊ တားမြစ်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ပ။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းသောတရားရှိသည်ကို။သစေ ပန ပဿေယျာသိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်ရမူကား။ နံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိဝါဒေယျာမ ဝါ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကြပါကုန်အံ့။ပ။ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ ဝါ၊ စီရင်မူလည်း စီရင်ပါကုန်အံ့။ (မဓုရသုတ်- အပိုဒ်ရေ ၃၂၂-၌ ပြန်ရှု)။ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုဿီလဿ၊ သော။ ပါပဓမ္မဿ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သီလသံယမော၊ သီလကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ကုတော ပန ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက်ျာမောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ချီမြှ၍။ ပသေနဒိံ၊သော။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဧသော၊ ဤရဟန်းပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊အား။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက် ခက်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟု၊ ပြီ။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘီတံ၊ ကြောက်သည်ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့်သည်ကို။ လောမဟဋ္ဌဇာတံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ပသေနဒိံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတော၊ ဤအင်္ဂုလိမာလမှ။ တေ၊ သင်၏။ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ တေ၊ သင့်အား။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊၏။ယံ ဘယံ ဝါ၊ သည်ပင်။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ပင်။ ယော လောမဟံသော ဝါ၊ သည်ပင်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည်သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းအေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အင်္ဂုလိမာလံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အယျော၊အရှင်သည်။အင်္ဂုလိမာလော နောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလပါလော"ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊သို့ ဖြေတော်မူ၏။အယျဿ၊ အရှင်၏။ ပိတာ၊အဘသည်။ကထံ ဂေါတ္တော၊အဘယ်မျိုးနွယ် ဖြစ်သနည်း။ မာတာ၊ သည်။ ကထံ ဂေါတ္တာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ-ကြီး။ ပိတာ၊ (ငါ၏)အဘသည်။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂမျိုးနွယ် ဖြစ်၏။ မာတာ၊ သည်။ မန္တာဏီ၊ မန္တာဏီ

မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂနွယ်ဝင် ဖြစ်သော။ မန္တာဏိပုတ္တော၊ မန္တာဏီမျိုးနွယ်၏ သားဖြစ်သော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အဘိရမတု၊ (သာသနာတော်၌) မွေ့လျော်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဂဂ္ဂဿ၊ သော။ မန္တာဏိပုတ္တဿ၊ သော။ အယျဿ၊ အရှင်၏အတွက်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏(အကျိုးငှါ)။ ဉဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ အာရညိကော၊ အာရညင်္ဂ ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပသေနဒိ ၊ သော။ ကောသလ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယာဝစ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို။ ဒမေတာ၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အသန္တာနံ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သေးသော သူတို့ကို။ သမေတာ၊ ငြိမ်သက်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ မငြိမ်းအေးသေးသော သူတို့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ဟိ၊မှန်လှ၏။မယံ၊တို့သည်။ယံ၊အကြင်အင်္ဂုလိမာလကို။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်သော်ငြား။ သတ္ထေနပိ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်သော်ငြား။ဒမေတုံ၊ ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြပါကုန်။ ဘဂဝတာ၊ သည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မရှိဘဲလျက်။ အသတ္ထေနေဝ၊ဓားလက်နက်မရှိဘဲလျက်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုပင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ တိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိံ ၊ ကို။ မူဠ္ဟဂဗ္ဘံ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (ဝါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိဃာတဂဗ္ဘံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်၍။ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလမထေရ်၏(စိတ်၌)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကိလိဿန္တိ ဝတ၊ကုန်စွတကား။ဘော၊ တို့။သတ္တာ၊တို့သည်။ကိလိဿန္တိ ဝတာ တိ၊ တကား" ဟူသော။ တော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာဝတ္ထိမြို့၌။ပ။ကိလိဿန္တိဝတာတိ၊ဟူသော။တော၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ တော၊ စကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣတိသုံး အကြေကြံ)။

အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံ ဣတ္ထိံ ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားခဲ့၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍)သဉ္စိစ္စ၊ ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေါရောပေတာ၊ချသူသည်ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊

မသိစဘူး။ တေန သစ္စေန၊ ထိုအမှန်စကားကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။ဟောတုတိ၊တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ရွတ်ဆိုလော့။

ဘန္တေ၊ ရှား။ သော၊ ထိုသစ္စာစကားသည်။ မေ၊ အား။ သမ္ပဇာနမုသာဝါဒေါ၊ သည်။ နူန၊ စင်စစ်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရှား။မယာ ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။သဉ္စိစ္စ၍။ ဗဟူ ပါဏာ၊တို့ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပိတာ၊ ချုအပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ဖြစ်လျှင်။ တွံ၊ သည်။ပ။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ “ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ ၌။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ၏။ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ လော့။ပ။ အထခေါ၊ ၌။အဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထိုကိုယ်ဝန်ဆောင်မ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။

[အထ ခေါ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော-မှ စ၍ အရဟတ် အဟောသိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျ ဘိုကား အပိုဒ် ၇၂-ကုဏ္ဍလ ရဝတိကသုတ်။အပိုဒ် ၂၉၉-ရဋ္ဌပါလသုတ်။အပိုဒ် ၂၂၂-မာဂဏ္ဍိယသုတ်တို့နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ယောဇနာလေ]။

၃၅၂။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယပါဝိသိ၊ ဆွမ်းခံဝင်ပြီ။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ လေဍ္ဍုပိ၊ ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ကျမှန်၍။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ သော။ ဒဏ္ဍောပိ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တာ၊ သော။ သက္ခရာပိ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘိန္နေနသီသေန၊ ကွဲသော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂဠန္တေန လောဟိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိန္နေနပတ္တေန၊ ကွဲသော သပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ဝိပ္ပ ါလိတာယ သင်္ဃာဋိယာ၊ စုတ်ပြဲသော သင်္ကန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ “ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ အဓိဝါသေဟိ၊ သည်းခံလော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ အဓိဝါသေဟိ၊ လော့။ ဗြာဟ္မဏ၊ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ယဿ ကမ္မဿ၊ အကြင်အကုသိုလ်(ပါဏာတိပါတ)ကံ၏။ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိဝဿာနိ၊ နှစ်များစွာတို့ ကာလပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များသော နှစ်အရာတို့ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ၌။ ပစ္စေယျာသိ၊ ကျက်ရာ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ၏။ ဝိပါကံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်။ ပဋိသံဝေဒေသိတိ၊ ခံစားရပြီ”ဟူသော။ ဝေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာသို့ ချဉ်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းလျက်။ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒိ၊ ခံစားပြီ။ တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယောသော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးမထွက်ပင်လျှင်။ ပမဇ္ဇိတွာ၊ မေ့လျော့သော်လည်း။ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ၊ တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလကဲ့သို့။(အဗ္ဘာ-ကား ဥပံလကၡဏ၊လ၏ အန္တရာယ်ငါးမျိုးလုံးကိုယူ)။ ဣမံ လောကံ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်လောကဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်ကို။ ပဘာသေတိ၊ (ကိလေသာ အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ရှင်း၍)ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။

ယဿ၊အကြင်သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပံကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်ဖြင့်။ ပိဓီယတိ၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊၏။

ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ဟဝေ၊ စင်စစ်။ ယုဉ္ဇတိ၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊ ၏။

(ဣမာ တိဿော ထေရဿ ဥဒါနဂါထာနာမ၊ အဋ္ဌကထာ။)

မေ၊ ငါ၏။ ဒိသာ၊ ရန်သူတို့သည်။ (မေ၊ ၏။) မေ့ကထံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ (ဒိသာန္တိ ကုဇ္ဈန္တီတိ ဒိသာ၊ ပစ္စတ္ထိကာ။ ဋီကာ)။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ယုဉ္ဇန္တု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ် စေကုန်သတည်း။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်။ အာဒပယန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့ကို။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ ကုန်သော။ မနုဇာ၊ လူတို့သည်။ ဘဇန္တု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြစေကုန်သတည်း။

မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခန္တိဝါဒီနံ၊ သည်းခံခြင်းကို ပြောဟောတတ်ကုန်သော။ အဝိရောဓပ္ပသံသီနံ၊ မေတ္တာတရားကို ချီးမွမ်းကြကုန်သောသူတို့၏။ ဓမ္မံ၊ ခန္တိမေတ္တာတရားကို။ ကာလေန၊ မကြာခဏ။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ တဉ္စ၊ ထိုတရားကိုလည်း။ အနုဝိဓီယန္တု၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံစေကုန်သတည်း။

သော၊ ထို(ငါ၏ရန်သူ)သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ နဟိံသေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ အညံ ဝါ ပန ကဉ္စနံ၊ ငါမှတပါး တခြားသူ တစုံတယောက်ကိုလည်း။ နဟိံသန္တု၊ မညှဉ်းဆဲစေကုန်သတည်း။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ သန္တိံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပ္ပုယျ၊ ရောက်၍။ တသထာဝရေ၊ တဏှာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တဏှာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

နေတ္တိကာ၊ မြောင်းသွယ် ကန်သင်းဆည်ကုန်သော လယ်သမားတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ လိုရာသို့ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။တစ္ဆကာ၊သစ်ခွဲသမားတို့သည်။ဒါရုံ၊ သစ်ကို။နမယန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကုန်၏။

ဧကေ၊ သူအချို့တို့သည်။ ဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လုံးတံဖြင့်သော်၎င်း။ အင်္ကုသေဟိ၊ ချွန်းတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ကသာဟိ စ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ဒမယန္တိ၊ (ဆင်စသည်တို့ကို)ဆုံးမကြကုန်၏။ တာဒိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက် မရှိဘဲလျက်။

၁။ ဤဂါထာဒုတိယပါဒ၌"ကဉ္စိ နံ" ဟု ရှိနေရာ အနက်မရသောကြောင့် ဓန-နိပါတ်ဟု ယူဆ၍ကံ ဓန-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။

အသတ္တေနမဲဓားလက်နက် မရှိဘဲလျက်။ အဟံငါ့ကို။ ဒန္တေ၊ယဉ်ကျေးစေအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။

ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌။ ဟိံသကော၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ အဟိံသကောတိနာမံ၊ အဟိံသက ဟူသော အမည်သည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) အဇ္ဇ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စနာမော၊ သစ္စာဟူသော အမည်ရှိသည်။အမှီ၊ ၏။နံ ကံ စန၊ တစုံတယောက် သောသူကို။ န ဟိံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲလို။

,အဟံ၊သည်။ ပုရေ၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော။ စောရော၊ သည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ (အဇ္ဇ၊ယခု။)မဟောဃေန၊ အရေးယူဆောင်တည်းဟူ သော ရေအယဉ်သည်။ ဝုယှမာနော၊ ကိလေသာကို မျှောအပ်ပြီဖြစ်၍။ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ အဂမံ၊ ဆည်းကပ်ပြီ။

(အဟံ၊ သည်။) ပုရေ၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလောတိဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ သော။ လောဟိတပါဏိ၊ လက်၌ သွေးကျံသော ခိုးသားသည်။ အာသိံ၊ပြီ။(အဇ္ဇ၊ ယခု။)ဘဝနေတ္တိ၊ တဏှာ ကို။ သမူဟတာ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပြီ။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုဏ်ဆည်းကပ်သည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(အဟံ၊ သည်။)ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကတွာန၊ ပြုပြီး၍။ ကမ္မဝိပါကေန၊ မဂ်စေတနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဏဏော၊ ကိလေသာ မြီကင်းလျက်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပမာဒဥ္စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။နေ့ဓနံ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ ကို။ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ကြကုန်လင့်။ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌ မွေ့လျော်ပေါင်းဆုံခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေထ၊ ကုန်လင့်။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍။ ဈာယန္တော၊ သမထဝိပဿနာရှုသောသူသည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခံ၊ သန္တိသုခသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။

မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ နာပဂတံ၊ ဖဲခွာ၍ မသွားနိုင်သော။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေတည်း။ မမ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းပြုအံ့ဟူသော ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းသည်။န ဒုမ္မန္တိတံ၊မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းမဟုတ်။သံဝိဘတ္တေသု၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။(အဟံ၊ ငါသည်။)ဥပါဂမံ၊ရောက်ပြီ။

မမ၊၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ပ။န ဒုမ္မန္တိတံ၊ မဟုတ်။(မယာ၊ ငါသည်။)တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။

ကတန္တိ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ''ဟူသော။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၇-ပိယဇာတိကသုတ်

၃၅၃။ (စဝံ မေ သုတံ-မှ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထို။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်အား။ (ဟောတိ-စပ်)။ သူကြွယ်၏။ (ဧကပုတ္တကော-စပ်)။ သူကြွယ်သည်။ (ပိယော-၌စပ်)။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော။ ဧကပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားချစ်သည်။ ကာလကတော၊ သေလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသားချစ်၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေလွန်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုကိစ္စတို့သည်။ နေဝ ပဋိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်သည်း။ န ပဋိဘာတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ''ဧကပုတ္တက၊ တဦးတည်းသော ချစ်သား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဧကပုတ္တက၊ သား။ ကဟန္တိ၊ နည်း''ဟူ၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ ''ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သကေ စိတ္တေ၊ မိမိစိတ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သော။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ န၊ မရှိကုန်ပြီ။ တေ၊ ၏။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏''ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ အား။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အညထတ္တံ၊ သည်။ ကိံ ဟိ န ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယှံ၊ ၏။ပ။ န ပဋိဘာတိ၊ မထင်။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ကန္ဒာမိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ချစ်ခြင်းဟူသော သဘောရှိကုန်၏[၁]။ (ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။) ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ချစ်ခြင်းလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသဘောသည်။ ဧဝံ၊ ဤအရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသကဲ့သို့။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်နိုင်ပါလတ္တံ့နည်း။ (န ဘဝိဿတိ ဝေ-သုန်)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အာနန္ဒသောမနဿာ ဟိ၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်းခြင်းတို့သည်သာလျှင်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အနဘိနန္ဒိတွာ၊ မနှစ်သက်သောကြောင့်။ ပဋိက္ကောသိတွာ၊ တားမြစ်၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၁။ ပိယာယိတဗ္ဗတော ပိယော ဇာတိ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ ဧတေသန္တိ ပိယဇာတိကာ။ ဋီကာ။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဥဿ။ သမ္ဗဟုလာ၊ များကုန်သော။ အက္ခုဓုတ္တာ၊ ကြွေအံ ကြူးသူမားတို့သည်။ဘဂဝတော၊၏။အဝိဒူရေ၊ဥဿ။အက္ခေဟိ၊ကြွေအံတို့ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ကစားကြကုန် ၏။အထခေါ၊ ဥဿ။သော ဂဟပတိ၊ သည်။ပ၊။ အက္ခုဓုတ္တေ၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ အယံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပက္ကမိန္တိ၊ ဖဲခွါခဲ့ပေပြီ" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေါ၊ သည်။ ဝေ၊ ၏။ ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ဥဿ။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။"မေ၊ ငါ၏(အယူအဆသည်)။အက္ခုဓုတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံမေတိတိ၊ တူမျှပေ၏" ဟု ကြံစည်၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဥဿ။ ဣဒံ ကထာဝတ္ထု၊ ဤသတင်းစကားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇန္တေပုရံ၊ မင်းနန်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ပေါက်ရောက်လေပြီ။

၃၅၅။ အထခေါ၊ ဥဿ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကံ ဒေဝိံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ "မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊သင်၏။သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတန္တိ၊ ပြောဟောအပ်၏" ဟူ၍။ (ဣတိတလုံး အကြေကြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟောအပ်သည် ဖြစ်အံ့။ (ဝေသတိ၊ သော်။)ဝေါ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ ဟောတိုင်း ဟုတ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယံ မလ္လိကာ၊သည်။(အဗ္ဘနုမောဒတိ-ဥဿစပ်)။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (ဘာသတိ-ဥဿ စပ်)။ ယညဒေဝ၊ အကြင်စကားကို။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏။တံ တဒေဝ၊ ထိုစကားကိုပင်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ဝေါ၊ သည်။ ဝေန္တိ၊ ဤသို့ ဟော တိုင်းဟုတ်ပေရာ၏" ဟူ၍ ။ အဗ္ဘနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ တွံ၊သည်။ (အဗ္ဘနုမောဒသိ-ဥဿစပ်) အာစရိယော၊ သည်။ အန္တေဝါသိဿ၊ အား။ ယညဒေဝ၊ ကို။ ဘာသတိ။၏။ အဿ၊ ထိုဆရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဿ၊၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့်သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဝေါ၊ သည်။ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုတိုင်းမှန်ပါ၏။အာစရိယ၊ ဆရာ။ ဝေါ၊သည်။ ဝေန္တိ၊ပါ၏" ဟူ၍။ အဗ္ဘနုမောဒတိ သေယျထာပိနာမ။ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ ကို။ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ တံတဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ "မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝေါ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အံ့။ဝေါ၊ သည်။ဝေန္တိ၊ ပါ၏" ဟူ၍။အဗ္ဘနုမောဒသိ၊ ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ စရ ပိရေ၊ အပြင်ထွက်သွားလော့။ ဝိနဿ၊ ပျောက်ပျက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြိမ်း မောင်းပြောဆို၏။

အထခေါ၊ ဥဿ။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ နာဠိဇင်္ဃံ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သည်။ ယေန၊ ဥဿ။ပ။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်၏ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေး လျှောက်ချေလော့။

[ဟေဝံ တွံ ဗြာဟ္မဏ-မှစ၍ ဗာသုဝိဟာရ် ပုဏ္ဏတိတိ-တိုင်အောင် သော ဝါကျ ကား ဗောဓိ ရာဇကုမာရသုတ်-၂၄၃ နှင့် တူပြီ]။

ဘန္တေ၊ ရား။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။သော ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတာ နုခေါတိ၊ ပြော ဟောခဲ့ပါသလော ဟူ၍ ။ ဝေဠ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။

ဘဂဝါ:သည်။တေ၊ သင့်အား။ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ဗျာကရေယျ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တံ၊ထို ဖြေကြားသော စကားကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ နှုတ်ယူမှတ်သား၍။ မမ၊ ငါ့အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြန်ကြားလော့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝိတထံ၊ မမှန်သည်ကို။ န ဟိ ဘဏန္တိတိ၊ မဆိုကုန်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ နာဠိဇင်္ဃော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဝေခေ့ာတိတိ၊ "ကောင်းပါပြီအရှင်မ"ဟူ၍ ။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၅၆။ ဗြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေ၊ ဤသို့သင်ကြားတိုင်းဟုတ်မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ပိယပ္ပဘဝိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ (ဣတိအကြေကြံ) ယထာယံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ ဝေ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်းဖြင့် လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤ သာဝတ္ထိမြို့၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘောပစ်ချုခြင်းကို။ ဝါ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာ၊ ထိုိန်းမသည်။ တဿာ၊ ထို မိခင်၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသွပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ခိတ္တစိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့် သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရထိကာယ ရထိကံ၊ ခရီးလမ်းမတခုမှ ခရီးလမ်းမတခုသို့။ သိံဃာဋကေန သိံဃာဋကံ၊ ခရီးဆုံတခုမှ ခရီးဆုံတခုသို့။ဥပသင်္ကမိတွာ၊လှည့်လည်၍။ "မေ၊ငါ၏။မာတရံ၊အမိကို။ အဒ္ဒသာထ အပိ၊ မြင်လိုက်ကြပါကုန်သလော။မေ၏။မာတရံ၊ ကို။ အဒ္ဒသထ အပိတိ၊ကုန်သလော" ဟူ၍ ။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ကာလံ၊ ကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ ညီမသည်။ပ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ပ။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ပ။ သာမိကော၊ လင်သည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿာ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ဖြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿာ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။ဘာတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ သည်။ပ။ ပုတ္တော၊သည်။ပ။ ဓီတာ၊ သည်။ပ။ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဖြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရာ၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဉာတိကုလံ၊ ဆွေမျိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ တေ ဉာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍ (ကွာရှင်းစေ၍)။ အညဿ၊ အခြားသော ယောကျ်ားအား။ ဒါတုကာမာ၊ ပေးစားလိုကြကုန်၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။န ဣစ္ဆတိ၊ မကြိုက်။ အထခေါ၊ ၌။သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ ဣမေ ဉာတကာ၊ ဤဆွေမျိုးတို့သည်။ တွံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အညဿ၊ အား။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည် လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။ နဣစ္ဆာမိတိ၊ မကြိုက်"ဟူသော။တော်ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။သော ပုရိသော၊ ထို (လင်)ယောကျ်ားသည်။ 'ဉဘော၊ ငါတို့နှစ်ဦးတို့သည်။ ပေစ္စ၊ နောက်ဘဝကျမှ။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဆုံစည်းကြကုန်အံ့'ဟု ကြံစည်၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပိုင်း။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဉပ္ပါလေသိ၊ ဓားစိုက်ခဲ့လေပြီ။ ဖြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၅၇။ အထခေါ၊ ၌။ နာဠိဇင်္ဃော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဉပသင်္ကမိတွာ၊၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြောင်းမျှလောက် အတိုင်း အရှည် ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ မလ္လိကာယ ဒေဝိယာ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ပ။ ကောသလံ-ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝဇိရီ၊ ဝဇိရီမည်သော။ ကုမာရီ၊ သတို့သမီးကို။ ပိယာတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မဟုတ်လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါသည်။ ဝဇိရီ၊ သော။ ကုမာရီ၊ ကို။ ပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ (ဝါ၊၏။) ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ သေခြင်းကွေကွင်းခြင်းကြောင့်။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်။ ဉပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ. ငါ၏။ ဝဇိရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဇီဝိတဿာပိ၊ ငါ့အသက်၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်သည်။) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ပန ဉပ္ပဇ္ဇိဿန္တိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိကြပါကုန်အံ့နည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဣဒံ ခေါ တံ၊ ဤအကြောင်းမျိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝါသဘာ၊ မည်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းသမီးကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝိဋူဍဘော၊ မည်သော။ သေနာ-ပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပိယော၊ မဟုတ်လော။ ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေငါသည်။ တွံ၊ သင့်ကို။ (ဝါ၊ သင်သည်။) ဓေ-ပိယာ၊ မှန်သည်။ အသိ၊ ၏။ပ။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ကာသိကောသလာ၊ ကာသိတိုင်းကောသလတိုင်းတို့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေသည်။ ကာသိကောသလာ၊ တို့ကို။ ဓေပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်မှန်ပေ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ကာသိ-ကောသလာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနုဘောမ၊ သုံးဆောင်ကြရကုန်၏။မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းကို။ ဓာရေမ၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကာသိကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကျဆုံးခြင်းကြောင့်။ သောကာ ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ယာဝဥ္စ၊ အလွန်လျှင်။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်း၍။ ပဿတိ မညေ၊ မြင်လေယောင်တကား။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ဧဟိ၊လာလှည့်။အာစမေဟိ၊ ပလုပ်ကျင်းလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွတ်၍။ "အရဟာတော၊ သော။ပ။ တဿ ဘဂဝတော၊ အား။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏"ဟူသော။ဥဒါန်းကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေသည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ သော။ပိယဇာတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၈-ဗာဟိတိကသုတ်

၃၅၈။ (ဓေ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ- တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ မိဂါရမာတာ(ဝိသာခါ)သည် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ။ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဧကပုဏ္ဍရိကံ၊ ဧကပုဏ္ဍရိက်မည်သော။ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်ချီ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ သိရိဝဍ္ဎံ၊ မည်သော။ မဟာမတ္တံ၊ အမတ်ကြီးကို။ "သမ္မ သိရိဝဍ္ဎ၊ ဝဍ္ဎ။ သော၊ ထိုအရှင်သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော နောတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာလေလော"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဓေ၊ ဟုတ်မှန်၏။ သော၊ သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျွား။ပ။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကိစ္စ၊ တစုံတခုသော။ အစ္စာယိကံ၊ အဆောတလျင် အရင်စလိုပြုအပ်သော။ (ဝါ၊ အရေးကြီးသော။) ကရဏီယံ၊ ကိစ္စသည်။ သစေ နု (အတ္ထိ)၊အကယ်၍ မရှိပါမူ။ ဘန္တေ၊နွာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မုဟုတ္တံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ၊ တခဏမျှ။ အာဂမေတု ကိရ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူစေလိုပါသတဲ့"ဟူ၍။ ဝဒ၊ လည်း။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ချေလော့"ဟူ၍။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အကြွင်း သိသာပြီ)။

၃၅၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊၌။ အစိရဝတီယာ နဒိယာ၊ အစိရဝတီမြစ်၏။ တီရံ၊ ဆိပ်ကမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ နွာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣမဟတ္ထိဂ္ဂီဝါယ၊ ဤဆင်ကုန်းနှီးအခင်း၌။ နိသီဒတု၊ သီတင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါ" ဟူသော။ တေ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တွံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ နိသီဒ၊ လော့။ အဟံ၊ ငါ(အာနန္ဒာ)သည်။ သကေ အာသနေ၊၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နွာ။ သမဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊တို့သည်။ဩပါရမ္ဘော၊ အပြစ်တင်ထိုက်သော။ယော ကာယ-သမာစာရော၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့် အမူအရာသည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တထာရူပံ၊ သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမာစရေယျ ကိံ နု ခေါ၊ ကျင့်ရာပါသေးသလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏေဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ န ခေါ သမာစရေယျ၊ မကျင့်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[ဧွဝါကျ၌ ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

ဘန္တေ၊ နွာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ နွာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ နွာ။ မယံ-တို့သည်။ ပဥှေန၊ မေးသဖြင့်။ ယဥ္၊ အကြင်ဝိညူဟိ- ဟူသော စကား-ကို။ ပရိပူရေတုံ၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ကိမှာ၊ မထတ်နိုင်ပါကုန်။ ဘန္တေ၊ နွာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ပဥှဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထို ဝိညူဟိ- ဟူသောစကားကို။ ပရိပူရိတံ၊ ဖြည့်စွက်အပ်၏။ ဘန္တေ၊ နွာ။ အဗျတ္တာ၊ မသိမလိမ္မာကုန်သော။ ယေ တေ ဗာလာ၊ အကြင်သူမိုက်တို့သည်။ အနနုဝိစ္စ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ဘဲ။ အပရိယောဂါဟေတွာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးကိုရင်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကြပါကုန်၏။ တံ၊ ထို သူမိုက်တို့၏ ပြောဆိုခြင်းကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အနှစ်အားဖြင့်။န ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ မယုံကြည် ကြပါကုန်။ ဘန္တေ၊ နွာ။ ဝိယတ္တာ၊ သိကျွမ်းလိမ္မာကုန်သော။ မေဓာဝိနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော။ ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အနုဝိစ္စ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပရိ-ယောဂါဟေတွာ၊ ၍။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကြပါကုန်၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့ ပြောဆိုခြင်းကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ ယုံကြည်ကြပါကုန်၏။

၃၆၀။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နွာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတ-မော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အကုသလော၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ယော ကာယသမာစာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နွာ၊ အကုသလော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ။ ကြီး။ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသော။ ယော ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (အတ္ထို၊ ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နွာ။ သာဝဇ္ဇော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဗျာဗဇ္ဈော၊ ဆင်းရဲရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နွာ။ သဗျာဗဇ္ဈော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နွာ။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါးတို့ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ-သူတပါး နှစ်ပါးစုံ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော ကာယသမာစာရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးစီးကုန်၏၊ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ပ။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာယသမာစာရပင်တည်း။

[ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရပြ ဝါကျတို့ကိုလည်း နည်းမှီး၍ ယောဇနာလေ]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိံ နုခေါ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟီနော၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၁။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ အနောပါရမ္ဘော၊ အပြစ်မတင်ထိုက်သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ပ။ သော၊ တည်း။

[အနောပါရမ္ဘ ဖြစ်သော ကာယဝစီ မနောသမာစာရဘို့ကား ရှေးနှင့် ဗျတိရေကအနွယ မျှသာထူး တော့သည်]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝဏ္ဏေတိ ကိံ ပန၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟီနော၊ ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၂။ ဘန္တေ၊ နွာ။ အစ္ဆရိယံ၊ ဖွ။ ဘန္တေ၊ နွာ၊ အဗ္ဘုတံ၊ ဖွ။ ဘန္တေ၊ နွာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ နွာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဣမိနာ၊ ၏။ ဤတရားစကားဖြင့်လည်း။ အတ္တမနာဘိရဒ္ဓါ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နွာ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ အတ္တမနာဘိရဒ္ဓါ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နွာ။

အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ဟတ္ထိရဘာနံ၊ ဆင်ရဘာနှာသည်။ သစေ ကပ္ပေယျ၊ အကယ်၍ အပ်စပ်ငြားအံ့။ (ဇေ၊ သတိ၊ သော်။)မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ဟတ္ထိရဘာနမ္ပိ၊ ကိုသည်း။ ဒဒေယျာမ၊ လှူဒါန်းလိုကြပါကုန်၏။ပ။ အဿရတနမ္ပိ၊ မြင်းရတနာကိုလည်း။ ။ပ။ ဂါမဝရမ္ပိ၊ ရွာမြတ်ကိုသည်း။ ဒဒေယျာမ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ န္တာ။ မယံ ၊ တို့သည်လည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ "တေ၊ ၍အလှူသည်။အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊အား။ န ကပ္ပတိတိ၊မအပ်စပ်" ဟူသော။ တေ၊ ၍အကြောင်းကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ န္တာ။ မာဂဓေန၊ သော။ဝေဒေဟိပုတ္တေန၊ ဝေဒေဟိ မိဖုရားကြီး၏သား ဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ ရညာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။မေ၊ တပည့်တော်၏ (အထံသို့)။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။သောဠသသမာ၊တဆဲ့ခြောက်တောင်အမျှရှိသော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ အဋ္ဌသမာ၊ ရှစ်တောင်အမျှရှိသော။ ဗာဟိတိကာ၊ ဗာဟိတိ တိုင်း၌ဖြစ်သော။ အယံ၊ ၍ပုဆိုးကို။ ဝတ္ထနာဠိယာ၊ပုဆိုးကျည်၌။ပက္ခိပိတ္တာ၊ထည့်၍။ပဟိတာ၊ ပို့အပ်ခဲ့ပါပြီ။ဘန္တေ၊ န္တာ။တံ၊ထိုပုဆိုးကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ ခံယူတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ၍သို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ တိစီဝရံသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ဣတိ၊ ၍သို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ န္တာ၊ အစိရဝတီ၊ သော။ အယံနဒီ၊ ကို။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန စေဝ၊ သည်၎င်း။ အမှေဟိစ၊ တပည့်တော်တို့သည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ဘူးပြီ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ပေါ်၌။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အဘိပ္ပဝုဋ္ဌော ဟောတိ၊ ရွာသွန်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ (ဝါ၊ ထိုသို့ ရွာသွန်းသည်ရှိသော်။) အစိရဝတီ၊ သော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဘတော ကူလာနိ၊ ကမ်းပါးနှစ်ဘက်တို့ ကို။ သံဝိဿန္ဒန္တီ၊ စီးဆင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ (ယထာ)၊ သွားသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ န္တာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဣမာယ ဗာဟိတိကာယ၊ ၍ဗာဟိတိ တိုင်းဖြစ်ပုဆိုးဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိအဘို့ဘို့။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ယံ ပန တိစီဝရံ၊ အကြင်သင်္ကန်း သုံးထည်သည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ၊ထိုတိစီဝရိက်သင်္ကန်းဟောင်းသုံးထည်ကို။ သမ္ဗဟုလာ ရဟန်းသီတင်းသုံးဘော်တို့နှင့်အတူတကွ။ သံဝိဘဇိဿတိ၊ ဝေဘန်တော်မူလတ္တံ့။ ဧ၊ ၍သို့ (ခွဲခြမ်း)ဝေဘန်သည်ရှိသော်။ အနုမာနံ၊ တို့၏။ အယံ ဒက္ခိဏာ၊ ၍အလှူသည်။ သံဝိဿန္ဒန္တီ၊ ပွါးစီးလျက်။ ဂမိဿတိ မညေ၊ သွားသလောင်တကား။ ဘန္တေ၊ န္တာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ စေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ၍သို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ အလှူခံယူတော်မူပြီ။

အထခေါ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ န္တာ။ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ မယံ၊ဘို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ ဒေါကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ၍သို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မိ။ပ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

တဥ္စ ဗာဟိတိကံ၊ ထိုဗာဟိတိကိုင်းဖြစ် သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလ- လော ရာဇာ၊ သည်။ အာနန္ဒ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ယံ လဘတိ၊ (အခွင့်)ရ၏။ပယိရုပါ သနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ယံ လဘတိ၊ ရ၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊၏။ (တံ၊ထိုရခြင်းသည်။) လာဘာ၊ အရတော်ပေစွ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသ- လဿ ရညော၊ သည်။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစွဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ (မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သော) နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဗာဟိတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

၉-ဓမ္မစေတိယသုတ်

၃၆၄။ (ဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကေသု၊တို့၌။ မေဒါဠုပံနာမ၊ မေဒါဠုပမည်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။)ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ နဂရကံ၊ နဂရကမည်သော(သာကီဝင်တို့၏)နိဂုံးသို့။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော ဟောတိ၊ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ဒီဃကာရာယန စစ်သူကြီးကို။ "သမ္မကာရာယန၊ ယန။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေဟိ၊ယှဉ်ကစေလော့။ ဥယျာနဘူမိံ၊သို့။သုဘူမိံ ဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအဘို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ (ဝါ၊ ရှုမျှော်ခင်းကြည့်ရန်အလို့ငှါ။) ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။ပ။ကောသလဿ ရညော၊ အား။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်။ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယုတ္တာနိ၊ ယှဉ်ကအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊၏။ကာလံ၊ ကို။မညသီတိ၊"ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းမွန်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒြေဟိ ဘဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့နှင့်တကွ။ မဟစ္စာ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဂရကမှာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်ချီပြီ။ ယာဝတိကာ။ သော။ပ။အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ ငှါ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ စင်္ကြံသွားသည်ရှိသော်။ အနုဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပါသာဒိကာနိ၊ ကြည်နူးဘွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ပသာဒနီယာနိ၊ မျက်စိ အမြင် ကြည်လင်စေတတ်ကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ ဆိတ် ငြိမ်ကုန်သော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အဘာဝတ္ထ။) အပ္ပနိဂ္ဃောသာနိ၊ ကြွေးကြော်သံမရှိကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့(ထွက်ဝင်လှည့်လည်မှုကြောင့်ဖြစ်သော) လေမှုကင်းကုန်သော။ မနုဿရာဟ- သေယျကာနိ၊ လူတို့၏လျှို့ဝှက်မှုအား၊လျှောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊တစ်ယောက်

ထီးတည်း ကိန်းအောင်းမှုအား လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ရှက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍ ။ "ဣမာနိ ခေါ တာနိ ရုက္ခမူလာနိ၊တို့သည်။ပ။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊ တကိုယ်ထီးကိန်းအောင်းမှုအား လျောက်ပတ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့ သောနေရာမျိုး၌။ မယံ၊ တို့သည်။အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပယိရုပါသာမ၊တို၊ဆည်းကပ် လိုကြကုန်၏"ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တံဧဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍ (စွဲ၍)။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၃၆၅။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ကို။ "သမ္မ ကာရာယန။ပ။ ပယိရုပါသာမ၊ ကုန်၏။ သမ္မ ကာရာယန။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နေခေါ်တော်မူသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။မေဒါဠုပံနာမ၊ သော။သကျာနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ထိုနိဂုံး၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊သည်။ဧတရဟိ၌။ ဝိဟရတိ၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဖြေဆို၏။ သမ္မကာရာယန၊ န။ မေဒါဠုပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ နဂရကမှာ၊ နဂရကနိဂုံးမှ။ ကီဝဒူရေ၊ အဘယ်မျှဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နဒူရေ၊ မဝေးလှပါ။တီဏိ ယောဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာတို့သာ (ဝေးကုန်၏)။ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ကြွင်းကျန် သောနေ့(အချိန်)ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဆက်လက်သွားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏။ ဣတိ၊ ၏။ သမ္မ ကာရာယန၊ န။ တေနဟိ၊ မူ။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ယောဇေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော်။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဠုပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန် သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဠုပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၃၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဗ္ဘော- ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌ (လွင်ပြင်၌)။စင်္ကမန္တိ၊ စင်္ကြံသွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။ဧတရဟိ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နေခေါ်၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနကာမာဟိ၊ ဖူးမြော်လိုပါကုန်၏"ဟူသော့။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ ကြီး။ သံဝုတဒွါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ ဧသော ဝိဟာရော၊ ဤ (ဂန္ဓကုဋိ)ကျောင်းတော်ပင် တည်း။ တေန၊ ထိုကျောင်းသို့။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ တိတ်ဆိတ်သောအသံရှိလျက်။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အတရမာနော၊ မဆောမလျင်။ အာဠိန္ဒံ၊ ကျောင်းဦးဆင်ဝင်သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဥက္ကာသိတွာ၊ ချောင်းဟန့်၍။ အဂ္ဂဠံ၊ တံခါးရွက်ကို။ အာကောဋေဟိ၊ ခေါက်လေလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ၊ သင့်အတွက် ..(သင်ဝင်ဘို့ရန်)။ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိဿတိ၊ ဖွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။

အသာခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ တတ္တော၊ ထိုရဟန်းတို့ ဖြေဆိုရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝဋ္ဋ၊ သန်လျက်ကိုရင်း။ ဥဏှီသဉ္စ၊ သင်းကျစ်ကိုရင်း။ဒီဃဿ ကာရာယနဿ၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ပေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃဿ ကာရာယနဿ၊ ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ရဟာယတိ၊ လျှို့ဝှက်ဝိုင်ပင်၏။ မယာ၊သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဌာတဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်တည်သင့်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သံဝုတဒွါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ သောဝိဟာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ပ။အာကောဋေသိ၊ ဖြို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒွါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း တွင်းသို့။ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန၊ ပစပ်ဖြင့်။ ပရိစုမ္ဗတိ စ၊ စုပ်လည်းစုပ်၏။ ပါဏီဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပရိသမ္ဗာဟတိ စ၊ဆုပ်လည်းဆုပ်နယ်၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။အဟံ၊သည်ကား။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ ပါသည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ ဟူသည်။အဟန္တိ၊ တပည့်တော်ပင်တည်း”ဟူ၍။ နာမံ၊မိမိအမည်ကို။ သာဝေတိ စ၊ ကြားလည်းကြား သိစေ၏။

၃၆၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊သည်။ ကိံ အတ္ထဝသံ၊အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။သမ္ပဿ- မာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤငါ့ရုပ်အကိုယ်၌။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေကျိုးနွံမှုကို။ ကရောသိ ပန၊ ပြုဘိသနည်း။ မေတ္တူပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ် သော ကိုယ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းကို[၁]။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကသင်္ဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ကောင်းစွာကျင့်တော် မူပါပေ၏”ဟူသော။ ဓမ္မန္ဝယော၊ တရားတော်အားလျော်စွာ သိသောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပရိယန္တကတံ၊အပိုင်းအခြားကို ပြုအပ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ဒသပိ ဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ပ။ စတ္တာရိသမ္ပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်လေးဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ စရန္တေ၊ ကျင့်၍နေကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားအချို့တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ သုနှာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီး ဘုန်သည်ဖြစ်၍။သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နံ့သာဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပ္ပိတကေသမဿူ၊ ရိတ်သယ်အပ်ပြီးသော ဆံ မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္ပယ်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဓ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အာပါဏကောဋိကံ၊ အသက်သေသည့်တိုင်အောင်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊

၁။ ဤပါဠိ၌ မိတ္တူပဟာရံ-ဟု ရှိနေသည်။ သို့ရာတွင် ဓဲသကဂ္ဂုရ အဋ္ဌကထာ ဗုတိယကောသလ သုတ် အဖွင့်၌ “မေတ္တူပဟာရန္တိ မေတ္တာသမ္ပယုတ္တံ ကာယိက ဝါစသိက ဥပဟာရံ”ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ မေတ္တူပဟာရံ-ဟုရှိမှုကောင်းမည်။ ဥပဟာရံသည်-ဥပ+ဟရပုဇာယံ-ဟု ပြုသည်ကိုထောက်၍ ထိုဏ္ဍ ရတနာနံ ဥပဟာရံ "ကရောတိ"ဟူသော အဋ္ဌသာလိနီ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၌ကဲ့သို့ ပူဇော်ခြင်းတော ဟုလို။

ကို။ စရန္တေ၊ ကျင့်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤ သာသနာမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ ပန၊ ပြင်ပလောကဖြစ်ကား။ဝေါ၊ သို့။ ပရိယန္တံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော်။အညံ၊ တပါးသော။ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ န ခေါ သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။သုပ္ပဋိပန္နောတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဓမ္မန္ဝယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြံ)။

၃၆၇။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ရာဇာနောပိ၊ ဘုရင်သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊ တို့နှင့်။ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ပ။သဟာယေပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနေ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။အဝိဝဒမာနေ၊ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သော။ ခီရောဒကီဘူတေ၊ နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ၊ တပါးသည် တပါးကို။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္ပဿန္တေ၊ ကြည့်ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရပါ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၃၆၈။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ အာရာမေန၊ အရာမ်တခုမှ။ အာရာမံ၊ အရာမ်တခုသို့။ ဥယျာနေန၊ ဥယျာဉ်တခုမှ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တခုသို့။ အနုစင်္ကမာမိ၊ အစဉ် လျှောက်၍ သွားပါ၏။ အနုဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်ပါ၏။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သောအရာမ်,ဥယျာဉ်၌။ ကိသေ၊ ကြုံလှီကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါးကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ ဥပ္ပဏ္ဍုပ္ပဏ္ဍုကဇာတေ၊ ဖြစ်သော, ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တေ၊အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသော ကိုယ်ရှိကုန်သော။ ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို။န ဗန္ဓန္တေ ဝိယ မညော၊ မဖွဲ့နှောင် နိုင်သကဲ့သို့ထင်ကုန်သော။ကေ ကေ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။"ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မသွဲ့ကေန်။အနဘိ-ရတာ၊ မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်ကြကုန်ဘဲလျက်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။စရန္တိ ဝါ၊ ကျင့်၍ မူလည်း နေကြ ကုန်ရာ၏။ (ဝါ၊ကျင့်လေကုန်သလော။)တေသံ၊ ထိုအရှင်တို့၏။ (စိတ်၌)။ (ဝါ,တို့သည်။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၌။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးဝှက်သားအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိမူလည်းရှိသေရာ၏။(ဝါ၊ ရှိလေသလော။)တထာဟိ၊ဖို့ကြောင့်သာလျှင်။ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ကိသာ ကုန်၏။ပ။န ဗန္ဓန္တိ ဝိယ မညေတိ၊ တကား" ဟူသော။ တော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊၍။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ကိသာ၊ ကုန်သနည်း။ပ။နံ ဗန္ဓာ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"-ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နော၊ ငါတို့အား။ ဗန္ဓုကရောဂေါတိ၊ ဆွေမျိုးစဉ်ဆက် ဆင်းသက်ခဲ့သော အနာရှိ၏" ဟူ၍။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဓ ပန၌ကား။ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌေ၊ ကြည်သာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကုန် သော။ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေ၊ တက်တက်ကြွကြွ ဖိတ်ဆန့် ရှိကုန်သော။ အဘိရတရူပေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက် သောသဘောရှိကုန်သော။ပီဏိန္ဒြိယေ၊ နှစ်သက်ဖွယ် ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ (ဝါ၊ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိ ကုန်သော။) အပ္ပေါဿုက္ကေ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နလောမေ၊ ချအပ်ပြီးသောမာန်တည်း ဟူသော အမွေးရှိကုန်သော။ ပရဒတ္တဝုတ္တေ၊ သူတပါးတို့၏ ပေးကမ်းမှုဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ မိဂဘူတေန၊ သမင်သဖွယ်ဖြစ်သော။စေတသာ၊ (ကြောင့်ကြမဲ့)စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရန္တေ၊

ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဒ္ဓါ၊ မလွဲ ကေန်။ ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥဠာရံ၊ မွန်မြတ်သော။ ပုဗ္ဗေနာပရံ၊ ရှေ့နောက်အဆင့်ဆင့် ဖြစ်သော။ ဝိသေသံ၊ တရားထူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပ။ မိဂဘူတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေနိုင်ကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏)။

၃၇၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌သွန်းအပ်သော အဘိသိက်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (ဟုတွာ၊ ၍။) ဃာတေတဗ္ဗံ ဝါ၊ သတ်ထိုက်သော သူကိုလည်း။ ဃာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဇာပေတဗ္ဗံ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေထိုက်သူကိုလည်း။ ဇာပေတုံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတဗ္ဗံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဍ္ဍကရဏေ၊ တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသော။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။ ဩပါတေန္တိ၊ ချသွင်းကုန်၏။ သောဟံ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အဍ္ဍကရဏေ၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊ သော။ မေ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ မာ ဩပါတေထ၊ မချသွင်းကြကုန်လင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးသည့်တိုင်အောင်။ အာဂမေန္တုတိ၊ ဆိုင်းငံ့ ကြကုန်သော့" ဟူ၍။ န လဘာမိ၊ ပြော၍မရ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၊ ၌။ ကထံ၊ ကို။ ဩပါတေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ ပန၊ ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ ခိပိတသဒ္ဒေါ ဝါ၊ ချေသံသည်ရှင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ ဝါ၊ ချောင်းဟန့်သံသည်ရှင်း။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အညတရော၊ တစ်ယောက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုတပည့်ကို။ အညတရော၊ သော။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဖော်သည်။ "အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ တိတ်သော အသံရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်သော့။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူနေ၏" ဟုဆို၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ စွတကား။ ဘော၊ အချင်းတို့။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားမပါဘဲ။ (သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။) ဧဝံ၊ သို့။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိရာတိ၊ ဖြစ်ပါပေ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ အညံ၊ တပါးသော။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဝိနီတံ၊ သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ န ခေါ ပန သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ (အကြွင်းတူ၏)။

၃၇၁။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ နိပုဏေ၊ သိမ်မွေ့ သော။ ပညာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒေ၊ (နှိမ်နင်းခြင်းကို) ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယူ

ဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါလဝေဓိရူပေ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားကြီးနှင့်တူကုန်သော။ ကေဝဋ္ဋေ၊ အချိုကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတေ၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ မိမိပညာစွမ်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူဘို့ကို။ ဘိန္ဒန္တာ မညေ၊ ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "သော၊တို့။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ရင်း။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့ရင်း။ ဩသရိဿတိတိ၊ ဆိုက်တော်မူလတ္တံ့"ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ ပဉှံ၊ ဤပြဿနာကို။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဧဝံ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ သို့။ စေ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။ အာရောပေဿာမ၊တင်ကုန်အံ့။ နော၊ တို့သည်။ ဧဝံ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧဝံ သို့။ စေပိ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုသော်လည်း။ မယံ၊တို့သည်။ အဿ အား။ ဝါဒံ၊သို့။ အာရောပေဿာမာတိ၊တင်ကုန်အံ့ဟူသော။ ပဉှံ၊ ပြဿနာကို။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုစီရင်နှင့်ကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "သော၊ တို့။ ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံ နာမ၊ သော။ ဂါမံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ နိဂမံ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဩသဋ္ဌောတိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ"ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်၊ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ပ။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ သမ္ပဟံသိတာ၊ သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဉှံ၊ကို။ န ဧဝ ပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးမြန်းကြကုန်သည်သာတည်း။ ဝါဒံ၊သို့။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာတင်ကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သမ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်နှင့် တူ၏]။

၃၇၂။ သစေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတေ၊ ပုဏ္ဏား ပညာရှိတို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတေ၊ သူကြွယ်ပညာရှိတို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတေ၊ ရဟန်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိတို့သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ သို့။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေ၏။ တေ၊တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ (မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၇၉-ပိုဒ်၌ တတ္ထ- ဟု ရှိ၏)။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဧကာ၊ တယောက်တည်းဖြစ်ကုန်၍။ (အဆိုပါသုတ်၌ ဧကာ-မပါ) ဝူပကဋ္ဌာ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ကုန်၍။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လ ရှိကုန်လျက်။ပ။ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တာ၊ နေထိုင်ကြကုန်လတ်သော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းမှန်စွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ

အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဤသာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ အနည်းငယ်။ အနဿာမ ဝတ၊ ပျက်စီးကုန်ပေစွတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနံ၊ ငယ်။ ပနဿာမ ဝတ၊ အထူးထူးအထွေထွေပျက်စီးကုန်ပေစွ တကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဿမဏာဝ၊ ရဟန်းတုတို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာ၊ ဝန်ခံမိချေကုန်ပြီ။ အဗြာဟ္မဏာဝ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်သည်သာ လျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ပဋိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တောဝ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှာ၊ကုန်၏။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။အမှာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟန္တော၊တို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာတိ၊ ကုန်ပြီ" ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ-၁-မူဋ္ဌကထာ ပဒေါပမသုတ် ၂၈၉-ပိုဒ်နှင့် အလားတူ၏]။

၃၇၃။ ဘန္တေ၊ ရား။ပုန စပရံ၊ လည်း။ (အဟံ-ကား နိပါတ်မျှ)။ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တ အမည်,ပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော။ဣမေ ထပတယော၊ ဤလက်သမားတို့သည်။ မမဘတ္တာ၊ ငါ၌စွာ ဖြစ်သော ထမင်းရှိကုန်၏။(ငါ့ထမင်းစားနေသူများတည်း။) မမ ယာနာ၊ ငါ၌စွာဖြစ်သောယာဉ်ရှိ ကုန်၏။ (ငါ့ယာဉ်စီး နေသူများတည်း။) အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့အား။ ဇီဝိကာယ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ဒါတာ၊ ပေးသူတည်း။ ယသဿ၊ အခြံအရံကို။ အာဟတ္တာ၊ ဆောင် သူတည်း။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နိပစ္စကာရံ၊ တုပ်ဝပ် ရှိသေမှု ကို။ ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မယိ၊ တပည့်တော်၌။ နိပစ္စကာရံ၊ ကို။ နောကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ သေနံ၊ စစ်တပ်သို့။ အဗ္ဗု- ယျာတော၊ ထွက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။ ဣသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ဣသိဒတ္တအမည် ပုရာဏအမည်ရှိ ကုန်သော။ (ဣသိဒတ္တပုရာဏာ-ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။)ဣမေ စ ထပတယော၊ ဤလက်သမားတို့ကို လည်း။ ဝီမံသမာနော၊ စုံစမ်းလျက်။ အညတရသ္မိံ ၊တခုသော။ သမ္ဗာဓေ၊ကျဉ်းမြောင်းသော။ အာဝသထေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ ဣသိ ဒတ္တပုရာဏာ၊ ကုန်သော။ဣမေ ထပတယော၊ တို့သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောလျှင် ဖြစ်သောညဉ့်ပတ်လုံး။ဓမ္မိယာ ကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတော၊ ထိုအရပ်၌။ သီသံကတွာ၊ ဦးခေါင်း ပြု၍။ မံ၊ သို့။ ပါဒတောကရိတွာ၊ ခြေပြု၍။ နိပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရား။တဿ မယှံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊စွတကား။ပ။ ဇာနန္တီတိ၊ သိကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏)။

၃၇၄။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးတည်း။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။

ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းသားတည်း။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ ကောသလော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အာသီတိကော၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ် ရှိတော်မူ၏။ အဟမ္ပိ၊ သည်လည်း။ အာသီတိကော၊ အသက်အရွယ်ရှစ်ဆယ် ရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယမ္ပိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ပ။ အာသီတိကော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာ၀၊ ဤ အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေ ကျိုးနွံ မှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ မေတ္တူပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ကိုယ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဒံသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အရဟာမေဝ၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိပါကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောအမှုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိသ္မိံ၊ သော။ ကောသလသ္မိံ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ဧသော ကောသလော ရာဇာ၊ ဤကောသလမင်းသည်။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တရားတော်ကို သိစေကြောင်းပူဇော်စကားတို့ကို ¹။ ဘာသိတွာ၊ လျှောက်ထား၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ပရိယာပုဏာထ၊သင်ကြား ကြကုန်လော့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့ကို။ဓာရေထ၊ဆောင်ကြကုန်လော့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ တို့သည်။အတ္ထသံဟိတာနိ၊အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်၏။အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိ၊တိ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အစဖြစ်ကုန်၏" ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

(ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ. ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ) ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်

၃၇၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊တပါးသော။ သမယံ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုညာယံ၊ ဥရုညာမြို့၌။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလေ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလမည်သောဘုန်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ ဥရုညံ၊ ဥရုညာမြို့သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာခဲ့လော့။ပ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ 'ဘန္တေ၊ ဘုရား။

၁။ ဓမ္မံ စေတေတိ သံဝေဒေတိ ဉာပေတီတိ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ ဓမ္မဿ ပူဇာဝစနာနိ။ဋီကာ။

အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ပွဲတော်စာ စားသောက်ပြီးသည်မှ နောက်၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ ဘိယာရတိ၊ ဆည်းကပ်ပါလတ္တံ့ တဲ့ ဟူ၍။ စေဥ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေယာတိ၊ လျှောက်ထားချေပါလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ အရှင်မင်းကြီး ကောင်ပါးပြီဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ (စကား ကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပ။ ဧဝဥ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေတီတိ၊ လျှောက်ထားပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သောမာ၊ သောမာ မည်သော။ ဘဂိနီစ၊ နှစ်မတော်မိဖုရားသည်၎င်း။ သကုလာ၊ သကုလာမည်သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ "အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရ၊ တဲ့" ဟူသော စကားကို။ အဿောသုံ၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလရာဇာနံ၊ သို့။ ဘတ္တာဘိဟာရေ၊ ပွဲတော်တည်ရာ အရပ်၌။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ အမှာကမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်း။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ 'ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပ။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ ပ။ ပုစ္ဆတီတိ၊ ၏' ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ ပ။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါလော့" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ အညံ၊ မင်းကြီးမှတပါးသော။ ဒူတံ၊ တမန်ကို။ နာလတ္ထုံ ကိံ ပန၊ မရကြကုန်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဣတိ ဤသို့လျှောက်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီ စ၊ ၎င်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီ စ၊ ၎င်း။ တာ၊ ထိုနှစ်မတော်မိဖုရားတို့သည်။ သုခိနိယော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၇၇။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ 'ယော၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနိဿတိ၊ ဝန်ခံသတ္တံ့။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်၎င်း။ သော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဌာနံ၊ အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ မရှိ' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယေတေ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပ။ နဝိဇ္ဇတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ န စ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲသည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိ စ၊

ဖြေဆိုသည်း ဖြေဆိုကြပါကုန်သလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနု-ဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည့်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ န စ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတော၊ တို့သည်။ ပ။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[မ ၂-ဝေဘိင္ဂဝစ္ဆသုတ် ၁၈၅-ပိုဒ်နှင့် အတူ များ၏။]

၃၇၈။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဋူဋဘံ၊ ဝိဋူဋဘ-မည်သော။ သေနာပတိံ ၊ စစ်သူကြီးကို။ "သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ဤသတင်းစကားကို။ ရာဇန္တေပုရေ၊ မင်းနန်းတော်၌။ အဗ္ဘုဒါဟာသိနုခေါ၊ ပြောဆိုပါသနည်း" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္တော၊ အာကာသ အနွယ်ဖြစ်သော။ သဉ္စယော၊ သဉ္စယမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ (အဗ္ဘုဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားသို့။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာကာသဂေါတ္တံ၊ အာကာသအနွယ်ဖြစ်သော။ သဉ္စယံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်ပုဏ္ဏား။ တံ၊ အရှင်ပုဏ္ဏားသို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်ပါ၏' ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သောပုရိသော၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားသည်။ သိယာနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ တဉ္စ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကိုလည်း။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အညထာပိ၊ အခြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပစ္စာဂစ္ဆေယျ၊ ယုံကြည်ရာပါသလော။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုဘူး၏ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတိ အိ၊ သိတော်မူပါသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ သကိံဒေဝ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရားကို။ဉဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဒက္ခိတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်းသည်ရင်း။ ခသာ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ထိုပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ အိ၊ မရှိဟူ၍။ ခေါ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ပ။ နဝိဇ္ဇတိ အိ၊ ဟူ၍။ ဟေတုရူပံ၊ အကြောင်းသဘောရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရူပံ၊ အကြောင်းသဘောနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကားကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့ရင်း။သုဒ္ဒါ၊ ဟူဆင်းရဲမျိုးတို့ရင်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊

ဤခလေးမျိုးတို့သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ စတုန္နံ၊ လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ နုခေါ၊ ရှိပါသလော၊ နာနာကရဏံ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ခတ္တိယာစ၊တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာစ၊တို့ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့ကို။ ယဒိဒံ အဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိကမ္မ သာမီစိကမ္မာနိ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်း.ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။)အဂ္ဂ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးတို့ဟူ၍။အက္ခာယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ န ပုစ္ဆာမိ၊ မမေးမြန်းပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပုစ္ဆာမိ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

၃၇၉။ [ပဍ္ဍိမာနိ မဟာရာဇ-မှစ၍ ဣမာနိ ခေါ မဟာရာဇ ပဉ္စ ပဓာနိယင်္ဂါနိ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် ၃၄၄-ဝါကျနှင့် တူပြီ။]

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝဏ္ဏာ၊.အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ တို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ တို့ရင်း။ သုဒ္ဒါ၊ တို့ရင်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ တေ စ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်လည်း။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးလေးပါးတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဟိတာယ၊ ငှါရင်း။ သုခါယ၊ ငှါရင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ. ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဿု၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တတ္ထ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ ပန၊ဖြစ်ရာပါသလော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဓာနဝေမတ္တတံ၊ အားထုတ်မှု ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဝါ၊ တရှဉ်းကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ (ဝဠ္ဋောဒမ္မော ဗလိဗဒ္ဒါ-ကဲ့သို့ အယဉ်ခကောင်းသော ဆင်ဟူ.ပို့။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်တို့သည်ရင်း။ အဿု၊ ရှိကုန်ပြီ။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ကျေးစေအပ်ကုန်သော။ အဝိနီတာ၊ မဆုံးမအပ် ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်တို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ကုန်ပြီ။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင်နွားပေါက်တရှဉ်းတို့သည်ရင်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) ဒန္တာဝ၊ ယဉ်ကျေးပြီးသား ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ ဒန္တကာရဏံ၊ ယဉ်ကျေးသော အကြောင်းသို့။ ဝါ၊ ယဉ်ကျေးစွာ။ ဂစ္ဆေယျုံ၊ အပိနု၊ သွားကုန်ရာသလော။ ဒန္တာဝ၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဒန္တဘူမိံ၊ ယဉ်ကျေးသူတို့၏

သွားရောက်ရာသို့။ သမ္ပာပုဏေယျ အပိ နု၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

အဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ ပန တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင် နွားပေါက်တရှဉ်းတို့သည် ရှင်း။ (အဆုံးကုန်ပြီ။) အဒန္တာဝ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ သေယျထာပိ၊ ထိုနွားပေါက်တရှဉ်းတို့ကဲ့သို့ရှင်း။ ဒန္တ-ကာရဏံ၊ သို့။ဂစ္ဆေယျုံ အပိနု၊ လော။ အဒန္တာဝ၊ ၍။ ဒန္တဘူမိံ၊ သို့။သမ္ပာပုဏေယျုံ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သေယျထာပိ ဝါကျကား ဝိသဒိသူပမာတည်း။) ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ တော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ အပ္ပဓာနေ၊ ‌ေသော။ အသဒ္ဓေန၊ သော။ အမာယာဝိနာ၊သော။အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊သော။ပညဝတာ၊ သော။ သဒ္ဓေန၊ သည်။ ယံ တံ၊ အကြင် ဂုဏ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုရောက်အပ်သော ဂုဏ်သို့။ ဗဟွာဗာဓေဝ၊ သော။ သဌေ၊ သော။ မာယာဝီ၊ သော။ ကုသီတေ၊ သော။ ဒုပ္ပညော၊ သော။ အသဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပါပုဏိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့။ တော် ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၈၀။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟေတုရူပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရူပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ဝဏ္ဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ဣဓမ စတ္တာရော၊ တို့ တည်း။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ပ။ အဆုံး ကုန်၏။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ သမ္မပ္ပဓာနာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိကုန်သည်။အဆုံးကုန်၏။ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။တွေ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးလေးမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ သည်။ သိယာ ပန၊ လော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ တွေ၊ ၌။ နေသံ၊တို့၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တပါးသော သူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိံ၊ တပါးသောသူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ (ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းချင်းကို။)အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ အကြင်အသီးအသီး ပြုခြင်းသည်။ဝါ၊ထူးခြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၏။ တံ နာနာကရဏံကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းမျှ။န ဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။သေယျထာပိ၊ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သွေ့သော။သာကကဋ္ဌံ၊ကျွန်းသားထင်း ကို။အာဒါယ၊ယူ၍။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။တေဇော၊အပူကို။ ပါတုကရေယျ၊ ထင်စွာပြု၏။အထ၊ထိုပြင်။အပရော၊ တပါးသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။သုက္ခံ၊ခြောက်သွေ့သော။သာလကဋ္ဌံ၊အင်ကြင်းသားထင်းကို။ပ။ အမ္ဗကဋ္ဌံ၊သရက်သားထင်းကို။ပ။ ဥဒုမ္ဗရကဋ္ဌံ၊ရေသဖန်းသားထင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။အဂ္ဂိံ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ၏။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ နာနာဒါရုတော၊ အသွေးသွေးသော ထင်းကြောင့်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အဂ္ဂီနံ၊ ထိုမီးတို့၏။ အစ္စိယာ ဝါ၊ တခုသောအလျှံဖြင့်လည်း။ အစ္စိံ၊ တခုသောအလျှံ၌။ (ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တော် ဥပယောဂဝစနံ၊ ၌။ အစ္စိယာဝါ အစ္စိံ၊ အလျှံချင်းချင်း၌။) ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ တခုသောအဆင်းဖြင့်လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ တခုသော အဆင်း၌။ (ဝဏ္ဏေန ဝါ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းအချင်းချင်း၌။)အာဘာယဝါ၊ တခုသောအရောင်ဖြင့်သည်း။ အာဘံ၊ တခုသော အရောင်၌။ (အာဘာယ ဝါ အာဘံ၊ အရောင် အချင်းချင်း ၌။) ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းသော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ တော၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဓမာ၊ သောလျှင်။ ဝီရိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဝီရိယဖြင့်။ နိမ္မထိတာ၊ မွေ့နှောက်လုံးထွေးအပ်သော။ ပဓာနာတိ နိဗ္ဗာန်၊ အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ တံ တော၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အဖူသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသောအဖူ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အချင်းချင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သောဘုရ္စပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရူပံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒေဝါ၊ နတ်ဘို့သည်။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ သင်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ ကိံ ပနာတိ၊ ရှိပါကုန်သလော ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ ယဒိဝါ အာဂန္တာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမူလည်း လာပါကုန်သလော။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူသည်း မလာပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ (ဣတိ ကျနေသည်။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သဗျာဗဇ္ဈာ၊ စေတသိကဒုက္ခရှိကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် နတ်တို့ဘည်း။) ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဗျာဗဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ (အနာဂါမ် ရဟန္တာ နတ်တို့ဘည်း။) ဣတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိဋူဍဘော၊ သော။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သဗျာဗဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ (စာဝေဿနဲ့ ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ-တို့၌ စပ်။) အဗျာဗဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ တမှာဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ စာဝေဿန္တိ ဝါ၊ ရွေ့စေမူသည်း ရွေ့စေကုန်အံ့သော။ ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ ဝါ ဣတိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာအံ့လော ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ "ဝိဋူဍဘော၊ သော။ အယံ ခေါ သေနာပတိ၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်သည်။ ပုတ္တေန၊ မင်း၏သားနှင့်။ (ပုတ္တော ပုတ္တေန၊ သားအချင်းချင်း။) ယံ မန္တေယျ၊ အကြင် တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ အယံ ခေါ၊ ဤ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ကာလော၊ တိ၊ အခါတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဋူဍဘံ သေနာပတိံ၊ ကို။ "သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေး၌။ တံယေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန် မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလော့။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊

အကြြင်မျှလောက်သော။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြြင်နိုင်ငံ၌လည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အလွန်အစိုးရခြင်းဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြု၏။တတ္ထ၊ ထိုနိုင်ငံ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုရင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုရင်း။ ပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းရှိသူကိုရင်း။ အပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းမရှိသူကိုရင်း။ ဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသူကိုရင်း။ အဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသူကိုရင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ရွှေ့စေခြင်းငှါရင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါရင်း။ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော"။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ॥ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊ သော။အဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံမဟုတ်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြြင်မိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ သော။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ န ကာရေတိ၊ မပြု။တတ္ထ၊ ထိုမိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ပ။ အဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင် အာနန္ဒာ။ပ။ န ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ န္ဒာ။ ဧဝံ မှန်ပါ၏။ မေ၊ သည်။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ (ဣမ နိပါတ်မျှ။) ပသေနဒိနာ၊ သော။ ဘောတာ ကောသလေန ရညာပိ၊ အရှင်ကောသလမင်းသည်လည်း။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ ငှါရင်း။ ပဟောတိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ န္ဒာ။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနမ္ပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပ္ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ ရွှေ့စေမှုသည်း ရွှေ့စေနိုင်ပါအံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ နှင်ထုတ်မှုသည်း နှင်ထုတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ သဗျာပဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ (နပ္ပဟောန္တိ-စသည်တို့၌စပ်။) အဗျာပဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပ္ပဟောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၃၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမော့တိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း" ဟူသော။တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာနန္ဒောနာမ၊ အာနန္ဒာမည်၏။ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒော ဝတ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒရူပေါ ဝတ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိပေစွတကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ ဘေတွရှေ့ပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ သယေတုရှေ့ပ်၊ ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဖြဘွာ ဖြဘွာသည်။ အတ္တိ ကိံ ပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဖြ ဘွာ၊ သည်။အတ္ထိကိံ ပနာတိ၊ သလော"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ သောဖြဟွာ၊ ထိုဖြဘွာသည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမူလည်းလာပါသလော၊ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူလည်း မလာပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော သော ဖြဘွာ၊ အကြင်ဖြဘွာသည်။ သဗျာဗဇ္ဈော၊ စေတသိကဒုက္ခ ရှိ၏။ သော ဖြဘွာ၊ ထိုဖြဘွာသည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာ၊ ၏။ ယော သော ဖြဟွာ၊ သည်။ အဗျာဗဇ္ဈော၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိ။သော ဖြဘွာ၊ သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့် မလာ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ပသေနဒိ ၊ သော။ ကောသလ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္တော၊ သော။ သဉ္စယော၊ သော။ ဖြာဘွဏော၊ သည်။ အာဂတော တိ၊ လာပါ၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာကာသဂေါတ္တံ၊ သော။ သဉ္စယံ၊ သော။ ဖြာဘွဏံ၊ ကို။ "ဖြာဟွဏ ပုဏ္ဏား။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ကို။ ရာဇန္တေပုရေ၊ ၌။အဗ္ဘုဒါဟာသိ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဝိဋူဋဘော၊ သော။သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ (အဗ္ဘုဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ သဉ္စယသည် ဆို၏။ ဝိဋူဋဘော၊ သော။သေနာပတိ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္တော၊ သော။သဉ္စယော၊ သော။ဖြာဟွဏော၊ သည်။ အဗ္ဘုဒါဟာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပသေနဒိ ၊ သော။ ကောသလ ရာဇာနံ၊ ကို။"မဟာရာဇ၊ ကြီး။ယာနကာလောတိ၊ ကြွသွားတော်မူရာ အခါပါတည်း" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊ မေးမြန်းကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။သဗ္ဗညုတံ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုအဖြေသည်လည်း။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား။ရုစ္စတိ စေဝ၊ နှစ်လည်းနှစ်မြို့၏။ ခမတိ စ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ တေန၊ ထိုအဖြေဖြင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။အဓိဒေဝေ၊ မြတ်သောနတ်တို့ကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။အဓိဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဓိဗြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောဗြဘွာကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိဗြဘွာနံ၊ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယံ ယဒေဝ၊ အကြင် အကြင်အမေးကိုသာလျှင်။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။တံတဒေဝ၊ ထိုထို အမေးကိုသာလျှင်။ ဗျာကာသိ၊ ပြီ။ပ။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ဗဟုကရဏီယာတိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တွံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း ၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ ၍။ အနုမောဒိတွာ၊

၍။- အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုရာဇဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား။

"ဃဋိကာရော၊ ဃဋိကာရသုတ်ငှင်း။ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်ငှင်း။ မဃဒေဝေါ၊ မဃဒေဝသုတ်ငှင်း။ မဓုရိယံ၊ မဓုရသုတ်ငှင်း။ ဗောဓိ၊ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်ငှင်း။ အင်္ဂုလိမာလေ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်ငှင်း။ ပိယဇာတံ၊ ပိယဇာတိကသုတ်ငှင်း။ ဗာဟိတိကံ၊ ဗာဟိတိကသုတ်ငှင်း။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်ငှင်း။ ဒသမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလံ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်ငှင်းတည်း။

၅-ဗြာဟ္မဏဝဂ်

၁-ဗြဟ္မာယုသုတ်

၃၈၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ဧကံ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟ တိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဗြ ဟ္မာယု မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း၏။ ဝုဍ္ဎော၊ ၏။ မဟလ္လ-ကော၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ၏။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ (ရဋ္ဌပါလသုတ် အပိုဒ်ရေ ၃၀၄ ပြန်ရှု။) ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ ဝီသဝဿသတိကော၊ အနှစ်တရာ့ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သနိဃဏ္ဍုကေဋုဘာနံ၊ အဘိဓာန် အလင်္ကာကျမ်းတို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သာက္ခရပ္ပဘေဒါနံ၊သဒ္ဒါကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ ပဒကော၊ ပဒကျမ်းကို တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗျာကရုဏ်းကျမ်းကို တတ်၏။ လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လောကာယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ အနဝယော၊ အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက်၏။ (အကြွင်းဝါကျအားသုံး အမ္ဗဋ္ဌသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

၃၈၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဿ ဗြ ဟ္မဏဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့် ရင်းဖြစ်သော။ ဥတ္တရော နာမ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ ကို။ "တာတ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ။ပ။ အရဟတံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန ဟောတီတိ၊ ကောင်း၏" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ တံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုချေလော့။ တထာ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည့်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေသလော။ နော တထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲ။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ထိုအရှင်ဂေါတမသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသည်။ ယဒိ ဝါ(ဟောတိ)၊ ဖြစ်လေသလော။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်လေသလော။ တထာ၊ ထိုသို့ မှန်မမှန်အားဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဇာနိဿာမာတိ၊ သိကြရကုန်အံ့ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘော၊ အိုဆရာ။ အဟံ၊ သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ န (ဘဝိဿတိ)၊ မဖြစ်လေသလော ဟု။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုရအံ့ နည်း။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ မန္တေသု၊ ဝေဒကျမ်းတို့၌။ဒွတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ ၃၂-ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်ဘို့၏ လက္ခဏာတို့သည်။ အာဂတာနိ ခေါ၊ လာကုန်သည်မဟုတ်လော။ ယေဟိ၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ ဒွေဿေဝ ဂတိယော၊ အလားအလာ နှစ်မျိုးဘို့သာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အနညာ၊ ထိုမှ တပါး အခြားဖြစ်ဘွယ် မရှိကုန်။ အဂါရံ၊ ၌။ သစေ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေငြားအံ့။ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေဘတ်သော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း အဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝီ၊ အလုံးစုံ အောင်ပြီးသော။ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော၊ နိုင်ငံတော်၌ တည်တံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ ဤသို့သော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရတနာဘို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။

စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာရင်း။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ရင်း။ အဿရတနံ၊ ရင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာရင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာရင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဌေးရတနာရင်း။ သတ္တမံ၊ သော။ ပရိဏာယက ရတနမေဝ၊ သားကြီး ရတနာသာလျှင်ရင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ ပရောသဟဿံ ခေါ ပန ပုတ္တာ ၊တထောင်ကျော်သော သားရတနာတို့သည်။ သူရာ၊ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဝီရင်္ဂရူပါ၊ ကြံ့ခိုင်သော အင်္ဂရုပ်ရှိကုန်သည်။ ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ၊ တဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိပ်နင်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသော။ ဣမံ ပထဝိံ၊ ဤမြေပြင်ကို။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားလက်နက်မပါဘဲ။ ဓမ္မေန၊ ငါးပါးသီလတရားဖြင့်။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်မြင်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ သစေ ခေါ ပန ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်ငြားအံ့။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသောဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မန္တာနံ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဒါတာ၊ သင်ပေးပြီးပြီ။ တွံ၊ သင်သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတာ၊ သင်ယူပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၈၅။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သမန္နေသိ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၏။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဒွေ၊ လက္ခဏာတော် ၂-ပါးတို့ကို။ ထပေတွာ၊ ထား၍။ ယေဘုယျေန၊ အားဖြင့်။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ကောသောဟိတေ၊ အအိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော။ဝတ္ထဂုယှေ စ၊ပုရိသနိမိတ်၌ရင်း။ပဟူတဇိဝှတာယ စ၊ရှည်ပြန့်သော လျှာတော်၌ရင်း။ (ဣတိ၊သို့။) ဒွိသု မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊တို့၌။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတော၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ န သမ္ပသီဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။

အထခေါ၊၌။ဘဂဝတော၊၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။န သမ္ပသီဒတိတိ၊ မယုံကြည်နိုင်" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာ အားဖြင့် တန်ခိုးဖန်ဆင်းလတ်သော်။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကောသောဟိတံ၊သော။ ဝတ္ထဂုယှံ၊ ကို။

အဒ္ဒသ၊ မြင်နိုင်၏။ တထာရူပံ၊ထိုသို့ မြင်နိုင်သော သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။

အထခေါ၊ ထိုမှတပါး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတွာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နားပေါက် နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း။အနုမသိ ပဋိမသိ၊ အပြန်အလှန် သုံးသပ်တော်မူပြီ။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ ပဋိမသိ၊ ပြီ။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလမ္ပိ၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဝ၌။ ဥတ္တရဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စိတ်၌)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိံသ- မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓေယျံ၊ လိုက်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ ပဿေယျံ၊ ကြည့်ရှုခွင့်ရပါမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ အနုပါယိနီ၊ ထွက်ခွါ၍ မသွားသော။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။

၃၈၆။ အထခေါ၊ ၌။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။သတ္တန္နံ မာသာနံ၊ ခုနစ်လတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့်။ဝါ၊၌။ပ။ ဝေဒေဟေသု၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ကို။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ "တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တထာသန္တံယေဝ၊ သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ထက်လေသလော။ နောအညထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက်။ ဥဂ္ဂတော၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသလော။ နော အညာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တထာသန္တံ ယေဝ၊ သော။ပ။ နော အညာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသည်မဟုတ်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော စ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ ထိသောခြေဘဝါးရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသို့ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထိသော ခြေဘဝါးရှိခြင်းသည်လည်း။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁)

တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဒတလေသု၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တို့၌။ သဟဿာရာနိ၊ အကန့်တထောင်ရှိကုန်သော။ သနေမိကာနိ၊ အကွပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သနာဘိကာနိ၊ပုံတောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။သဗ္ဗာကာရပရိပူရာနိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာယတပဏှိ၊ ရှည်သောဖနှောင့်ရှိ၏။ (၃)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းရှိ၏။ (၄)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ၊ နူးညံ့နုနယ်သော လက်ဖဝါး ခြေဖဝါးရှိ၏။ (၅)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ၊ ကွန်ရက်ပမာ ညီညာသော ခြေလက်ရှိ၏။ (၆)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဿင်္ခပါဒေါ၊ မြင့်သော ဖမျက်ရှိ၏။ (၇)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဏိဇင်္ဃော၊ ဧဏီသားကဲ့သို့ ပြေပြစ်သော မြင်းခေါင်းရှိ၏။ (၈)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဌိတကော၊ရပ်လျက်။ အနောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွတ်မူ၍။ ဥဘောဟိ ပါဏိတလေဟိ၊ လက်ဖဝါးပြင် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ် ဒူးဝန်းတို့ကို။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ (၉)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယှော၊ အအိမ်၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပုရိသ နိမိတ်ရှိ၏။ (၁၀)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အသားအရေရှိ၏။ (၁၁)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။သုခုမစ္ဆဝိ၊ ချောမွေ့သော အရေရှိ၏။ ဆဝိယာ၊ အရေ၏။ သုခုမတ္တာ၊ ချောမွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ် အကြေးသည်။ နုပလိမ္ပတိ၊ မသိမ်းကပ် မကပ်ငြိ။ (၁၂)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧကေကလောမော၊ တပင် တပင်ချင်းသာ ပေါက်သော မွေးညှင်းရှိ၏။ လောမကူပေသု၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့၌။ ဧကေကာနိ၊ တပင် တပင်သာ ဖြစ်ကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (၁၃)

သော ဘ၀ံဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော၊ အထက်သို့ ကော့ပျံသော မွေးညှင်းရှိ၏။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ အဥ္ဇနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုဏ္ဍလာဝဋ္ဋာနိ၊ ဖက်လိပ်နားတောင်းကဲ့သို့ လှည့်ရစ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ၊ လက်ျာရစ် လည်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်သို့ကော့ပျံကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ (၁၄)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်စင်းသောကိုယ်ဟန်ရှိ၏။ (၁၅)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ သတ္တုဿဒေါ၊ ခုနစ်ဌာနပြည့်ဝသော အသားရှိ၏။ (၁၆)
[ခုနစ်ဌာန ဟူသည်လက်ဖမိုး-၂၊ ခြေဖမိုး-၂၊ ပခုံး-၂၊ လည်ကုပ်-၁၊ ပေါင်း-၇]

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟပုဗ္ဗဍ္ဎကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့သော ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်ရှိ၏။ (၁၇)

သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၊ သည်။စိတန္တရံသော၊ လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကြား၌ ကျောရိုးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိ၏။ (၁၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂြောဓပရိမဏ္ဍလော၊ ပင်ညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိ၏။ ဒသဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်(အရပ်)သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ အလံသည်။ တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ တာဝတကော၊ ၏။ (၁၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သမဝဋ္ဋက္ခန္ဓော၊ညီညွတ်လုံးဝန်းသော လည်တိုင်ရှိ၏။ (၂၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊မြတ်ကုန်သော ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောရှိ၏။ ဝါ၊ ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောတို့၏ အဖျားရှိ၏။[၁] (၂၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။သီဟဟနု၊ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိ၏။ (၂၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ စတ္တာလီသဒန္တော၊ လေးဆယ်သော သွားရှိ၏။ (၂၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သမဒန္တော၊ ညီညွတ်သော သွားရှိ၏။ (၂၄)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အဝိရဠဒန္တော၊ မကျဲသောသွားရှိ၏။ (၂၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုသုက္ကဒါဌော၊ အလွန်ဖြူစင်သောစွယ်တော်ရှိ၏။ (၂၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပဟူတဇိဝှော၊ရှည်လျားနူးညံ့ပျံ့သော လျှာရှိ၏။ (၂၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မဿရော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏။ ကရဝီကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်သံနှင့် တူသော အသံရှိ၏။ (၂၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။အဘိနီလနေတ္တော၊ အလွန်ညိုသော မျက်လုံးရှိ၏။ (၂၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဂေါပခုမော၊နွားငယ်မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင်ရှိ၏။ (၃၀)

အဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဘမုကန္တရေ၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ခုအကြား၌။ ဩဒါတာ၊ ဖြူစင်သော။ မုဒုတူလသန္နိဘာ၊ နူးညံ့သော လဲဝါဂွမ်းနှင့်တူသော။ ဥဏ္ဏာ၊ ဥဏ္ဏာလုံမွေးရှင်တော်သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်၏။ (၃၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ဥဏှီသသီသော၊သင်းကျစ် ဆောင်းသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဣဒမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဘဝတိ၊ ၏။ (၃၂)

ဘော၊ အိုဆရာ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣမေဟိ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော။ဒွတ္တိံသ-မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

၃၈၇။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏေန ပါဒေန၊ လက်ျာခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပက္ကမတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊မြှောက်ကြွ၏။ နာစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒ္ဒုဝေန အဒ္ဒုဝံ၊

---

[၁] ရသံ ဂသန္တီတိ ရသဂ္ဂသာ၊ တာ အဂ္ဂါ အဿာတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ (အဋ္ဌကထာ)။ရသဂ္ဂသာနံ အဂ္ဂါ ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ၊ တာ ဧတဿ သန္တီတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။ (ဋီကာ)

ဒူးအံချင်းချင်း။ သဃ်ေနေ့န္တော၊ ထိပါးလျက်။ န စ ဂစ္ဆတိ၊ ကြလည်းမကြ။ဂေါပ္ဖကေန ဂေါပ္ဖကံ၊ ဖမျက်အချင်းချင်း။ သဃ်ေနေ့န္တော၊ လျက်။ န စ ဂစ္ဆတိ၊ မကြ။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ သတ္ထိံ၊ ပေါင်ကို။ န ဥန္နာမေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ န ဩနာမေတိ၊ မဆုတ်နစ်စေ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ န သန္နာမေတိ၊ မထောက်ခိုင်စေ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ န ဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွားတော်မူစဉ်။ အဓရကာယောဝ၊ အောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်သာလျှင်။ ဣဉ္ဇတိ၊ လှုပ်၏။ ကာယဗလေန၊ ခွန်အား စိုက်ထုတ်သဖြင့်။ န စ ဂစ္ဆတိ ကြလည်း ကြတော်မမူ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပလောကေန္တော၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကာယေနေဝ၊ တကိုယ်လုံးဖြင့်သာလျှင်။ အပလောကေတိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ န ဥလ္လောကေတိ၊ မော်၍ မကြည့်။ အဓော၊ အောက်သို့။ န ဩလောကေတိ၊ ငုံ့၍ မကြည့်။ ဝိပေက္ခမာနော၊ ထိုထိုကြ၍ ရှုကြည့်လျက်။ န စ ဂစ္ဆတိမမူ။ ယုဂမတ္တဉ္စ၊ ထမ်းပိုးတပြန်ခန့်ကိုမျှသာလျှင်။ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်၏။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ အနာဝဋံ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆည်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ အနာဝရဏဉာဏ်အမြင်သည်။ တတော စ ဥတ္တရိ၊ ထိုထက်အလွန်လျှင်။ ဘဝတိ၊ (မြင်သည်) ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ န ဥန္နာမေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ န ဩနာမေတိ၊ ညွတ်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ န သန္နာမေတိ၊ တောင့်ခိုင်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ န ဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ နာတိဒူရေ နာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပရိဝတ္တတိ၊ လှည့်၏။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာလမ္ဗိတွာ၊ ငင်ဆွဲ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ န စ နိသီဒတိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်တော်မမူ။ အာသနသ္မိံ၊ နေရာပေါ်၌။ကာယံ၊ ကို။ န စ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်လည်း မပစ်ချ။ သော၊ သည်။ အန္တရဃရေ၊ ရွာတွင်း၌။ နိသိန္နော သမာနော၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်လှုပ်ခြင်းသို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပါဒကုက္ကုစ္စံ၊ ခြေလှုပ်ခြင်းသို့။ န အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဒ္ဓုဝေန အဒ္ဓုဝံ၊ ဒူးပုဆစ် အချင်းချင်း။ အာဒရပေတွာ၊ တင်၍။ န နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မမူ။ ဂေါပ္ဖကေန ဂေါပ္ဖကံ၊ ဖမျက်တော် အချင်းချင်း။ အာဒရပေတွာ၊ တင်၍။ န စ နိသီဒတိ၊ မမူ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဟနုကံ၊ မေးကို။ ဥပဒဟိတွာ၊ ထောက်၍။ န စ နိသီဒတိ၊ မမူ။ သော၊ သည်။ အန္တရဃရေ၌ . နိသိန္နော သမာနော၊ သော်။ န ဆမ္ဘတိ၊ မထိတ်လန့်။ န ကမ္ပတိ၊ မနွှံ။ န စလတိ၊မတုန်လှုပ်။ န ပရိတဿတိ၊ မပူပန်, မတပ်မက်။ သော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ အဆမ္ဘီ၊ မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ အကမ္ပီ၊ မနွှံသည်ဖြစ်၍၊ အစလီ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အပရိတသီ၊ မပူပန် မတပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတလောမဟံ့သော၊ ကင်းသော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကာဝတ္တော စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အန္တရဃရေ၌။နိသိန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏ [၁]။

သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူသည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ န ဥန္နာမေတိ၊ မမြှောက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဩနာမေတိ၊ မညွတ်စေ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နသန္နာ

၁။ ပါဠိ၌'သော'ဟု ကဏ္ဍားရှိပြီးဖြစ်လျက်"သော ဘဝံ ဂေါတမော"ဟု ကဏ္ဍားပိုတခု ပါရှိနေသည်။ ဝိဝေကာဝတ္တော, ဝိဝေကာဝတ္တော-ဟု ပါဠ် ၂-ထွေရှိကြောင်း ဖွင့်ဆို၏၊ ဝိဝေကာဝတ္တောတိပိ ပါဌော၊ ဝိဝေကာဝတ္တ-ယုဓတ္တော ဟုတွာတိ အတ္တော။အဋ္ဌကထာ။

မေတိ၊တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ပိုက်၍ မထား။ ပတ္တံ၊ ကို။ န ဝိနာမေတိ၊ ထိုထိုဤဤ မသွယ်ရှားစေ။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ ကို။ နာတိခေါ်က နာတိဗဟုံ၊ မနည်းမများ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ သော၊ သည်။ပတ္တံ၊ ကို။ ခုလုခုလုကာရကံ၊ ခသောက် ခသောက်ပြု၍။ န ဓောဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ အမ္ဗရိဝတ္တကံ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်၍။ န ဓောဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ န ဓောဝတိ၊ မဆေး။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့ကို။ ဓောဝိတေသု၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသော်။ ပတ္တော၊ သပိတ်သည်။ ဓောဝိတော၊ ဆေးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပတ္တေ၊သပိတ်ကို။ဓောဝိတေ၊ ဆေးအပ်ပြီးသော်။ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ ဓောဝိတာ၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ နာတိဒူရေ နာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသောအရပ်၌။ ဆဍ္ဍေတိ၊ စွန့်၏။ ဝိစ္ဆဍ္ဍယမာနော၊ ထိုထိုဤဤ စွန့်ကျဲလျက်။န စ ဆဍ္ဍေတိ၊ စွန့်တော်မမူ။သော၊ သည်။ဩဒနံ၊ ထမင်းကို။ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူတော်မူလတ်သော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ န ဥန္နာမေတိ၊ မမြှောက်။ပ။ ပတ္တံ၊ ကို။ န ဝိနာမေတိ၊ ထိုထိုဤဤ မသွယ်ရှားစေ။သော၊ သည်။ ဩဒနံ၊ ကို။ နာတိထောကံ နာတိဗဟုံ၊ မနည်းမများ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဗျဉ္ဇနံခေါ ပန၊ ဟင်းလျာကိုကား။ ဗျဉ္ဇနမတ္တာယ၊ ဟင်းလျာ၏ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ (ထွင်းမှ သေးဘိုဘဘို။)အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဗျဉ္ဇနေန၊ ဟင်းလျာဖြင့်။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ န စ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ သမ္ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။(မျိုတော်မူ၏။)ကာစိ၊ အချို့သော။ ဩဒနမိဉ္ဇာ၊ ဆွမ်းဆီနှစ်သည်။ အသမ္ဘိန္နာ၊ မကျေညက်ဘဲ။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ခံတွင်းသို့။ န စ ပဝိသတိ၊ မဝင်။ကာစိ၊ သော၊ဩဒနမိဉ္ဇာ၊ သည်။ အဿ၊၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်သည်။ န စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသာပရံ၊ ထိုမှတပါး။ အာလောပံ၊ ကို။ ဥပနာမေတိ၊ ညွတ်စေ၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ရသပဋိသံဝေဒီခေါ ပန၊ အရသာကို သိတော်မူသည်ဖြစ်၍သာ။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ရသရာဂပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာ၌ တပ်မက်သော ရာဂဖြင့် ခံစားသည်ဖြစ်၍။ နော စ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မမူ။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဒဝါယ၊ ရွာသူ သားငယ်ဘိုကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊ လက်ဝှေ့လက်ပန်းသည် စသည်ဘိုကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။န အာဟာရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊ နန်းတွင်းသူ ပြည့်တန်ဆာမဘိုကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။န အာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရုပကာယ၏။ ယာဝဒေဝ ဌိတိယာ ဝေ၊ တည်ရှိငှါသာလျှင်။ ယာဝဒေဝ ယာပနာယ ဝေ၊ မျှတရှိငှါသာလျှင်။ ယာဝဒေဝ ဝိဟိံသူပရတိယာ ဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရှိငှါသာလျှင်။ ယာဝဒေဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဝေ၊ သာသနာဗြဟ္မစရိယ,မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရှိငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟင်္ခါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နုပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ အား။ ယာတြာ စ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်

မရှိခြင်းသည်ငှါး။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်ငှါး။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။

(မ၂-သေခသုတ် ၂၄-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။) သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ခံယူလတ်သော်။ပ။ ဝိစ္ဆဍ္ဍယမာနော၊ လျက်။နု စ ဆဍ္ဍေတိ၊ မစွန့်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပတ္တံ၊ ကို။ နာတိဒူရေ-နာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နု နိက္ခိပတိ၊ မထား။

ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်ဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပတ္တသ္မိံ ၌။အတိဝေလာနုရက္ခီ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊ တုဏှီဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာပြုခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ နု စ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ နု ဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ အညံတိတ္တံ၊ တပါးသော ဆွမ်းကို။ နု ပဋိကင်္ခတိ၊ တောင့်တတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ တံပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ပ။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မုစ္စိတုကာမော၊ ပရိသတ်မှ လွတ်လိုသည်ဖြစ်၍။ နု စ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းကြွသွားတော်မမူ။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းဘော်သည်။ အစ္စုက္ကဋ္ဌံ၊ အလွန်မြင့်ရှုံ့အပ်သည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ အစ္စောက္ကဋ္ဌံ၊ အလွန်လျှောချရှုံ့အပ်သည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။အလ္လီနံ၊ ကပ်ငြိသည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မာ၊ မှ။ အပကဋ္ဌံ၊ ကင်းကွာသည်။ နု စ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ကာယမှာ၊ မှ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ နု စ အပဝဟတိ၊ဖဲ၍ခါအောင် မဆောင်နိုင်။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ နု စ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းလည်းမလိမ်းကျံ။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပက္ခာလေတိ၊ဆေးတော်မူ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂံအနုယုတ္တော၊ ခြေတော်ကို (တင့်တယ်စေရန်)ပြင်ဆင်ခြင်း ဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နု စ ဝိဟရတိ၊ နေလည်း နေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ပါဒေတို့ကို။ ပက္ခာလေတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ဘင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်တော်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထားတော်မူ၍။ သတိံ၊သတိတရားကို။ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ ရှေးရှု။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ထားတော်မူ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ သော၊ သည်။အတ္တဗျာဗာဓာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နေဝ စေတေတိ၊ အားထုတ်တော်မမူ။ ပရဗျာဗာဓာယ၊ သူတပါးဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နု စေတေတိ၊ မမူ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ (မိမိသူတပါး)နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နု စေတေတိ၊ မမူ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္တဟိတပရဟိတ ဥဘယဟိတ သဗ္ဗလောကဟိတမေဝ၊မိမိစီးပွါး သူတပါးစီးပွါး နှစ်ဦးစီးပွါး တလောကလုံး စီးပွါးကိုသာလျှင်။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်တော်မူလျက်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ သော်။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တံ ပရိသံ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ နုဒဿာဒေတိ၊ မြှောက်တော်မမူ။ တံ ပရိသံ၊ ကို။ န အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ပ။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။

အဿ ခေါ ပန ဂေါတမဿ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။ (နိစ္ဆရတိ-၌စပ်။) ဝိဿဋ္ဌော စ၊ သန့်ရှင်းသည်ရင်း။ ဝိညေယျော စ၊ သိလွယ်သည်ရင်း။ မဉ္ဇု စ၊ သာယာသည်ရင်း။ သဝနီယော စ၊ နားချင်ဘွယ်ရှိသည်ရင်း။ ဗိန္ဒု စ၊ လုံးသည်ရင်း။ အဝိသာရီ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲသည်ရင်း။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်သည်ရင်း။ နိန္နာဒီ စ၊ ပဲ့တင်တပ်သည်ရင်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အဋ္ဌင်္ဂသမန္နာဂတော ခေါ ပန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ ပရိသံ ခေါ ပန၊ ရှိသမျှပရိသတ်ကို။ (ကောဗုဒ္ဓပရိသံ-၌။) သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေတော်မူနိုင်၏။ အဿ၊ ထို ရှင်ဂေါတမ၏။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်သို့။ န စ နိစ္ဆရတိ၊ မထွက်။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်သော်။ပ။ ပက္ကမန္တိ၊ ဖဲကြကုန်၏။ အဝိဇဟိတဘာဝ၊ မစွန့်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[၁]။ အဝလောကယမာနာယေဝ၊ မြှော်ကြည့်ကုန်လျက်သာလျှင်။ ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဆရာ(ဗြဟ္မာယု)။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ရပါကုန်၏။ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည် ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ၍။ အနုမောဒန္တံ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအရပ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမဂတံ၊ ကျောင်းအရပ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ၍။ နိသိန္နံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမဂတံ၊ ၍။ ပရိသတိ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣတိပိ စ ဣတိပိ စ၊ ဤသို့ ဤသို့သည်း သဘောရှိတော်မူပါပေ၏။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဘိယျော၊ လွန်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တရလုလင်က ပြောဆိုပြီ။

၃၉၀။ ဧဝံ သုတ္တော၊ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံစုလျားကို။ ကရိတွာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ ညွတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အရဟတော၊ ကိလေသာဘို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုး

၁။ န+ဝိဇဟိတော အဝိဇဟိတော၊ သော+အတ္တာဝိတ္တံ+ယေသန္တိ အဝိဇဟိတတ္တာ-ဟု ပြု။အဝိဟေန္တဘာ-ဝေန-ဟုဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ။

ပါဠိ၏ ။ ပ ။ နမော၊ ၏ ။ ပ ။ နမောတိ၊ ၏ ဟူသော ။ ဥဒါန်၊ ဥဒါန်းကို ။ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်၏ ။ မယံ၊ ငါတို့သည် ။ ကဒါစိ၊ အဘယ်အချိန်၌ ။ ကရဟစိ၊ အဘယ်အခါ၌ ။ တေန ဘဂဝတာ ဂေါတမေန၊ နှင့် ။ အပ္ပေဝနာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ တွေ့ဆုံပြီးရအံ့လည်း မသိ ။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျှင် ဖြစ်သော ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည် ။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရပြီးအံ့ လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်၏ ။

၃၈၉ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ ဘဂဝါ၊ သည် ။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟတိုင်းတို့၌ ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် သဖြင့် ။ စာရိကံ၊ ဌါ ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော် ။ ယေန၊ ၌ ။ မိထိလာ၊ မိထိလာ ပြည်သည် ။ (အတ္ထိ၊ ၏ ။)တံ၊ သို့ ။ အဝသရိ၊ ရောက်ပြီ ။ ဘဂဝါ၊ သည် ။ တတြ၊ မိထိလာယံ၊ ထိုမိထိလာပြည်၌ ။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏ ။ မိထိလေယျကာ၊ မိထိလာပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည် ။ ပ ။ အဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ ။ (ဤသုတ်၊ အစပိုဒ် ၌ ။)

အထခေါ၊ ၌ ။ မိထိလေယျကာ၊ ကုန်သော ။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည် ။ ယေန၊ ၌ ။ ဘဂဝါ၊ သည် ။ (အတ္ထိ၊ ၏ ။)တေန၊ သို့ ။ ဥသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍ ။ အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ အချို့တို့သည် ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို ။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌ ။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည် ။ ဘဂဝတာ၊ နှင့် ။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ ။ သမ္မောဒိံသု၊ ပြောဆိုရှေ့နေ့ မိကြလေ ကုန်ပြီ ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်သော ။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဘွယ် သော ။ ကထံ၊ စကားကို ။ ဝီတိသာရေတွာ၊ လွန်စေ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌ ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ ။ အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ တို့သည် ။ ပ ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည် ။ ဘဂဝတော၊ ၏ ။ သန္တိကေ၊ အထံ၌ ။ နာမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို ။ သာဝေတွာ၊ ကြားစေ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌ ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည် ။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌ ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ ။

၃၉၀ ။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည် ။ "ဘော၊ အိုအချင်းတို့ ။ သကျပုတ္တော၊ သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော ။ သကျကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သော ။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည် ။ မိထိလံ၊ သို့ ။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက် သည်ဖြစ်၍ ။ မိထိလာယံ၊ ၌ ။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ ၌ ။ ဝိဟရတိ ခလု၊ ကိုတင်းသုံးတော်မူသတဲ့" ဟူ၍ ။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည် ။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော ။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့် ။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ ။ ယေန၊ ၌ ။ မဃဒေဝမ္ဗဝနံ၊ သည် ။ (အတ္ထိ၊ ၏ ။)တေန၊ သို့ ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ ။ အထခေါ၊ ၌ ။ အမ္ဗဝနဿ၊ သရက်ဥယျာဉ်၏ ။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌ ။ ဗြဟ္မာယုနော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ ။ "ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည် ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ ။ အပ္ပဋိသံဝိ-ဒိတော၊ မသိစေဘဲလျက် ။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို ။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏ ။ တသာ မေ၊ ထိုငါ၏ ။ တံ၊ ဤ (ရှေး၌မသိစေဘဲ) ချဉ်းကပ်ခြင်းသည် ။ န ခေါ ပတိရူပံ၊ မလျော်ကပ်ပေ" ဟူသော ။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည် ။ အဟောသိ၊ ပြီ ။ အထ ခေါ၊ ၌ ။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည် ။ အညတရံ၊ တယောက်သော ။ မာဏဝကံ၊ လုလင်ကို ။ "မာဏဝက၊ လုလင် ။ တွံ၊ သည် ။ ဧဟိ၊ လာလော့ ။ ပ ။ အနုဝယော၊ တတ်မြောက်၏ ။ (ပေါတ္ထပါဒသုတ်ကို မှာရ သုတ် ၃၂၄-ပိုဒ်နှင့် ဤသုတ်အစပိုဒ်၌ ။)ဘော၊ အိုအချင်းတို့ ။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်

သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ မိထိလာယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမျှကုန်သော ပဏ္ဍား သူကြွယ်တို့တွင်။ (ဝါ၊တို့သည်။)ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ကို။ယဒိဒံ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ (ယဒိဒံနိပါတ်မျှ။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ယဒိဒံ မန္တေဟိ၊ ဝေဒတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ ယဒိဒံ အာယုနာ စေဝ၊ အသက်အားဖြင့်ရင်း။ ယဒိဒံ ယသသာ စ၊ အခြံအရံအားဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သော၊ထိုဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏားသည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ကို။ ဒဿနကာမောတိ၊ ဖူးမြင်လို၏”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော မာဏဝကော၊ ထိုလုလင်သည်။ဧဝံဘောတိမှန်ပါအရှင်ဟူ၍။ဗြဟ္မာယုသာဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘော ဂေါတမ။ပ။ ဒဿနကာမောတိ၏” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တုဏှီ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊သည် ။ပ။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ “ဘဝတာ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတာဝကာသော ဝယ်-ကတပုဒ်တစိတ်၌ စပ်။)ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတီတိ၊ ၏ဟူ၍ ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည် (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသည်)။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၁။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ သာ ပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဉာတဿ၊ ထင်ရှားသော။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိသောသူ၏။(ဩရမိယ၊ တိမ်းဖယ်၍။ ဩကာသံ၊ ကို။ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။) ဩရမိယ၊ ၍။ ဩကာသံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံပရိသံ၊ ကို။ “ဘော၊ တို့။ အလံခေါ၊ မတိမ်းမဖယ်ကုန်လင့်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ ထိုင်နေကြလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေအံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အထခေါ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ န သမ္ပာယိဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။ (ဤသုတ် ၃၇၅-ပိုဒ်၌။)

အထခေါ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ယေမေ။ပ။အဘိပတ္ထိတန္တိ၊ ယေမေ၊ပ။ အဘိပတ္ထိတ”ဟူကုန်သော။ဂါထာဟိ၊၄-ဂါထာတို့ဖြင့်။အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

ဂေါတမ၊မ။ မေ။သည်။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။ ယေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ အကြင်မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို။ဒွတ္တိံသာတိ၊ ၃၂-ပါးတို့ဟူ၍။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို ၃၂ ပါးတို့တွင်။ ဒုဝေ၊ လက္ခဏာနှစ်ပါးတို့ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်နိုင်ပါ။

နရုတ္တမ၊ လူတို့ထက် မြတ်သော ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ ဘောတော၊ ၏။ ကောသောဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထဂုယှံ၊ သည်။ န ဒဿကံ၊ မမြင်နိုင်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ နာရီသမာ-သဝှယာ၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ ဇိဝှါ၊ သည်။ န ဒဿကာ၊ မမြင်နိုင်။

ဣသေ၊ ရဟန်းတို့သခင် ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဟူတဇိဝှါ၊ ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပဟူတဇိဝှါအဖြစ်ကို။ ဇာနိယာမသေ၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ပဟူတံ၊ ရှည်လျား နူးညံ့ ပြန့်သော။ တေ၊ ထိုလျှာတော်ကို။ နိန္နာမယ၊ ထုတ်တော်မူပါ။ နော၊ တို့၏။ ကင်္ခံ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယ၊ ဖြေဖျောက်တော် မူပါလော့။

ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ စ၊ မျက်မှောက်ချမ်းသာ အကျိုးငှါလည်း။ သမ္ပရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ချမ်းသာအကျိုးငှါလည်း။ ကတာဝကာသာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောအခွင့်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အဘိပတ္ထိတံ၊ လိုလားတောင့်တသည်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ လျှောက်လိုကြပါကုန်၏။

၃၉၂။ (အထခေါ်၊ မှစ၍ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ၊ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၇၅-အပိုဒ်၌ ပါခဲ့ပြီ။)

အထခေါ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ယေ တေ ဒွတ္တိံသ။ ပ။ အဘိပတ္ထိ-တန္တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာတို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ သင်သည်။ ယေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ တို့ကို။ ဒွတ္တိံသာတိ၊ ဟူ၍။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။ မမ၊ ၏။ ကာယသ္မိံ၊ ၌။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ကင်္ခါ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်။ မာ အဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ မေ၊ ငါသည်။ အဘိညေယျံ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ၊ ပွါးများအပ်သည်ကိုလည်း။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးများအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို လည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။

(တတိယ ဂါထာ၌ "ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော သင်သည်။ ပုစ္ဆဿု၊ မေးလော့" ဤမျှသာ ထူးသည်)။

၃၉၃။ အထခေါ်၌။ ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ (အဟံ၊ ငါသည်။) "သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတ-ပုဒ်တစိတ်၌- စပ်။) ကတာဝကာသော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ အကျိုးကိုမူလည်း။ ကိံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရအံ့လော။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကိံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးရအံ့လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ်၌။ ဗြဟ္မာယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။ အတ္ထာနံ၊ အကျိုးတို့၌။ ကုသလော၊

လိမ္မာ၏။ အညေပိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္ပရာယိကံယေဝ၊ တမလွန်၌သာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံ နူန ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးရမူကား ကောင်းလေစွ”ဟူသော။ စေတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဦ။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကထံ။ပ။ ပဋ္ဌ-တီတိ၊ ကထံ။ပ။ပဋ္ဌတိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာယ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်သည်။ ဘဝတိ၊သနည်း။ကထံ၊လျှင်။ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သောတ္ထိယော၊ သောတ္ထိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဘော၊ မ။ ကထံ၊ လျှင်။ အရဟံ၊ အရဟာမည်သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ကထံ၊ လျှင်။ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ရှိသူမည်သည်။ဘဝတိ၊ နည်း။ ဘော၊ မ။ကထံ၊ လျှင်။မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။

၃၉၄။ အထခေါ၊ ဦ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ။ပ။ ပဋ္ဌတီတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာယ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏယုပုဏ္ဏား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာ အစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိ၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံအပါယ်ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာ(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ ထူးသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဝေါသိတော၊ (ဝဋ္ဋဒုက္ခ) ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ မုနိ၊ မုနိမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရာဂေဟိ၊ ရာဂ စသော ကိလေသာတို့မှ။ မုတ္တံ၊ လွတ်သော။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဟီနဇာတိ မရဏော၊ပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသော မဂ်ဗြဟ္မစရိယရှိ၏။ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ပါရဂူ၊ (သိသောအားဖြင့်) ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်၏။ တာဒိ၊ ထိုသို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍ ။ ဧကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကို။ ကရိတွာ၊ ၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ တို့၌။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ တပ်ပျပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန စ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗတိ၊ စုပ်၏။ ပါဏိ-ဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္ဗာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။ “ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟံ၊ သည်။ဗြာဟ္မာယု-ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မာယုပုဏ္ဏားပါတည်း။ ဘော ဂေါတမ။ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မ-ဏောတိ၊ တည်း”ဟူ၍ ။ နာမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ အထခေါ၊ ဦ။သာ ပရိသာ၊ သည်။ “ယာဝ ဣတိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဉာတော၊ သော။ ယသဿီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မာယု-ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ အလွန်ကျိုးနွံ ရှိသေ မှုကို။ ကရိဿတိနာမ၊ ပြုတုံဘိ၏။တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘော၊ အိုအချင်းတို့။အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။

ဘော။ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတဘော၊ ဓမ္မတကား” ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဝိဘဒ္ဒဗေဘတာ၏၊ ဖြစ်သော အံ့ဩခြင်း မဖြစ်စဘူးဖြစ်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ “ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟို။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုပြီ။ တတော၊ ကြောင့်။ အသံ၊ တော်လောက်ပြီ။ ဥဋ္ဌဟ၊ ထလော့။ တွံ၊သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။နိသီဒါဟိ၊ ထိုင်လော့”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍။ သကေ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

💬 ၃၉၅။ (အထခေါ၊ မှစ၍ ဝေဒဝေါစ-အထိသည် ဥပါလိသုတ် ၆၉-ပိုဒ်နှင့်ရင်း၊ အဘိက္ကန္တံ-မှစ၍ သရဏံ ဂတံ-အထိသည် ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ၇၂-ပိုဒ်နှင့်ရင်း တူ၏။ အဓိဝါသေတု-မှစ၍ ဘတ္တန္တိ-အထိကား အနက်လွယ်၏။)

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ဗုဒ္ဓပ္ပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ။ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ရင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ရင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ တန်ပြီဟု ပယ်မြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ သတ္တာဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဝိဒေဟေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ၊ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလင်္ကတော၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဗြဟ္မာယုပုံဏား၏။ ဂတိ၊ လားရာဘုံသည်။ ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။အဘိသမ္ပရာယော၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း”ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ (အရဟတ္တမဂ်)တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော (အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်) တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ န စ ဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဩရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်။ဩပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ကား ပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ သော။ ဗြဟ္မာယုသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁-ဓိတ္တ-ဟု ဓာတ်၌ ရှိ၏။ ဝိဿ-ဟု ပါဠိမှန်ရှိရမည်။ မ ၁-အပိုဒ် ၅၀၄-အဋ္ဌကထာ ကို၍။

၂-သေလသုတ်

၃၉၆။ (ဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ။) ဧကံ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂုတ္တရာ-ပေသု၊ အင်္ဂုတ္တရာပတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အဍ္ဎတေဠသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ အာပဏံ နာမ။ အာပဏမည်သော။ အင်္ဂုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

(အယော်သိ အစ ပေဟာတီတိ အထိကား အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ။)

အထခေါ၊ ၌။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ ကေဏိယရသေ့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု ဘတ်လက်ခံတော်မူပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ "ကေဏိယ၊ ကေဏိယ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ များလှ၏။ အဍ္ဎတေဠသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့တည်း။ တွံ့ စ၊ သင်သည်ကား။ ဗြာဟ္မဏေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညို၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ များလှသည်။ အဍ္ဎတေဠသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။ အဟဉ္စ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏေသု၊ တို့၌။ ကိဉ္စာပိ အဘိပ္ပသန္နော၊ အကယ်၍ လွန်စွာကြည်ညိုစေကာမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု၊ ပါ" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ မိတ္တာ-မစ္စေ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော်ဘို့ကိုရင်း။ ဉာတိသာလောဟိတေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကိုရင်း။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ရင်း။ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။(မေ၊ ငါ၏စကားကို)။သုဏန္တု၊ နာယူကြကုန်လော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တေ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ဖိတ်မန်အပ်ပြီ။ ယေန၊ ယင်းအကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ကာယဝေယျာဝဋိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကြီးငယ်ကို။ ကရေယျာထာတိ၊ ပြုကြကုန်လော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ရင်း။ဉာတိသာလောဟိတာ၊တို့သည်ရင်း။ဧဝံဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏(စကားကို)။ပဋိဿုတွာ၊ ၍။အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ ခံလောက်တို့ကို။ ခဏန္တိ၊ တူးကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေန္တိ၊ ခွဲကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို။ ဓောဝန္တိ၊ ဆေးကြောကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေန္တိ၊ တည်ထားကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာထိုင်ခင်းတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ ကေဏိ-ယော ပန ဇဋိလော၊ သည်ကား။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ မဏ္ဍပ်ဝန်းကို။ပဋိယာဒေတိ၊ ပြုစီရင်၏။

၃၉၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာပဏေ၊ အာပဏ-နိဂုံး၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ပ။ လက္ခဏေသု၊ တို့၌။ အနဝယော၊ ၏။ တီဏိ စ မာဏဝကသတာနိ၊ လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကိုသည်း။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ သေလေ ဗြာဟ္မဏေ၊ သေလပုဏ္ဏား အပေါ်၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တီဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ အားဖြင့်။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ (ပေါတလိယသုတ် ၁၁-၅။)ယေန၊ ၌။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမော၊ သင်္ခမ်းကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမေ၊ ၌။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ခဏန္တေ၊ တူးသည်တို့ကို။ ပ။ ကေဏိယံ ပန ဇဋိလံ၊ ကိုကား။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ ကို။ ပညပေန္တံ၊ ပြုပြင်စီရင်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ ခဲ့၊ ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ "ဘောတော ကေဏိယဿ၊ အရှင်ကေဏိယ၏။ အာဝါဟော ဝါ၊ သမီး ယူခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံ နု၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဝိဝါဟော ဝါ၊ သမီးပေးခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံ နု၊ လော။ မဟာယညော ဝါ၊ ယဇ်ကြီးသည်မူလည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော ကိံ နု၊ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့လော။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ နိမန္တိတော ကိံ နု ခေါ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်လေသလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘော သေလ၊ သေလ။ မေ၊ ငါ့အား။ အာဝါဟော၊ သည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိဝါဟောပိ၊ သည်သည်း။ န ဘဝိဿတိ၊ တံ့။ ပ။ န နိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ အား။ မဟာယညော၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ၏။

(အတ္ထိ ဘော-မှ စ၍ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ဤသုတ်အစ ၃၉၆ အပိုဒ်နှင့် မထူးပြီ။)

မေ၊ ငါသည်။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ပြောဆိုသလော။ ဘော သေလ၊ လ။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ငါ)ပြော၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၃၉၈။ အထခေါ၊ ၌။ သေလဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ "ယမ္ပိဒံ ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဘုရားသံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ဃောသောပိ၊ ဤဘုရားဟူသော အသံမျှကိုသည်း။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

(အာဂတာနိ ခေါ အစ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ အထိ ဝါကျတို့ကား ဗြဟ္မာယုသုတ် ၃၈၄-ပိုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ဧတရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဝိဟရတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက်ျာလက်မောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ၊ မြှောက်၍။ သေလံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘော သေလ၊ လ။ ယေန၊ ၌။ ဧသော နီလဝနရာဇိ၊ ဤစိမ်းညိုသော တောရေးသည်။

(အတ္ထို၏။ တတ္ထ၊ ထိုစိမ်းညို့သောတောရေး၌။ ဝိဟရတိတိ၏"ဟူသော။)တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တီဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊သုံးရာကုန်သော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ တေ မာဏဝကေ၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အမောင်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ အသံတိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပဒေပဒံ၊ နိက္ခိပန္တာ၊ခြေချရာအရပ်၌။ပဒံ၊ခြေရာကို။ (ပဒေပဒံ၊ခြေချမှန်မှန်။) နိက္ခိပန္တာ၊ချကြကုန်လျက်။အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကြကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲကုန်၏။ သီဟာဝ၊ တဦးတည်းကျက်စားသော ခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့။ ဧကစရာ၊ တပါးတည်း ကျက်စားတော်မူကုန်၏။ ဘောာ၊ အိုအမောင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါကား။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေယျံ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ ဘောန္တော၊ အမောင်တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ(စကား)၏။အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌။ကထံ၊ သင်တို့စကားကို။ မာ ဩပါတေထ၊ မသွင်းချကုန်လင့်။ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည့်အခိုင်အောင်။ အာဂမေန္တု၊တိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

(အထခေါ။ပ။ ဆာဒေသိ- တို့ကား ဗြာဟ္မာယုသုတ် ၃၇၅- ပိုဒ်နှင့်တူ၏။)

အထခေါ၊ ၌။ သေလဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏(စိတ်၌)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော ခေါ၊ ပြည့်စုံလေသလော။ အပရိပုဏ္ဏာနိ၊ မပြည့်မစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဒွတ္တိံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊တို့နှင့်။နောသမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်မဟုတ်သလော။နံ၊ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားဟူ၍ငြင်း။ နော ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ ငြင်း။ နော စ ဇာနာမိ၊ ကေန်မသိ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကြီးမားကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ပဋ္ဌသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ့ဆရာ ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေတေ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပါတုကရောန္တိတိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏ ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ ခေါ ပန၊ ကြားဘူးသည်သာတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။ ယံ နူန အဘိတ္ထဝေယျန္တိ၊ ချီးမွမ်းရမူကား ကောင်းလေစွ"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ—

ဝီရိယဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူပေသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တွံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊ လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်။ သုရုစိ၊ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ရောင်ရှိသည်။သုဇာတော၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကောင်းမွန်စွာဖြစ်သည်။ စာရုဒဿနော၊ နှစ်သက်အပ်သော ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဌော၊ အလွန်ဖြူဖွေးသော စွယ်တော်ရှိသည်။ အသိ၊၏။

ယံ၊ မှန်၏။ သုဇာတတာ၊ သော၊ နရသ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ယေ ဝိယဉ္ဇနာ၊ အကြင် လက္ခဏာတို့သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။တေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ထိုယောကျ်ား မြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့သည်။တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

(တုံ၊ သည်။) ပသန္နနေတ္တော၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံးတော်ရှိတော်မူပေ၏။ သုမုခေါ၊ ပြည့်သော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဗြဟ္မာ၊လုံးရပ်ကြီးထွားတော်မူပေ၏။ ဥဇု၊ ဗြဟ္မာမင်းအတူဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ ပတာပဝါ၊ အရှိန် အဝါလည်း ရှိတော်မူပေ၏။ သမဏသံဃဿ၊ ရဟန်းအံပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။(တုံ၊ သည်။) ကလျာဏဒဿနော၊ ကောင်းသောကြည့်ရှုဘွယ်ရှိတော်မူပေ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအရေ တော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဝေါ၊ဤသို့။ဥတ္တမဝဏ္ဏိနော၊ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိတော်မူ သော။တေ၊ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ဝါ၊၏။သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်းတော်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ရဟန်း လုပ်၍ နေသဖြင့်။) ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

(ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွားရှင်တော်ဘုရား။တုံ၊သည်။)စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေ နိုင်သော။ ရထေသဘော၊ ရထားစီးနင်း မင်းတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ စာတု- ရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝီ၊ ရန် အလုံးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ဇမ္ဗုသဏ္ဍဿ၊တောအုပ်ပေါသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို။ (ဥပလက္ခဏမျှသာ။)ဣဿရော၊ အစိုးရသော။ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ ထိုက်တော်မူပေ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂီ၊စည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်ကုန်သော” ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏(နောက်သို့)။အနုယန္တာ၊လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဂေါတမ၊ ရား။ တုံ၊ သည်။ ရာဇာဘိရာဇာ၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။ မနုဇိန္ဒော၊ လူ့ဘုရင်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေတော်မူပါလော့ ။(ဣတိ၊ သို့။ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီ။)

သေလ၊(သေလ။ အဟံ၊ သည်။)ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊

၁။ ရဇ္ဇံ ကာရေဟိတိတ္တေ ဗြဟ္မေဓတ္တော အတ္တနော ရာဇဘာဝံ မဟာဇနေန ကာရယတိတိ အတ္ထော။ (မူလဋီကာ "ဣန္ဒတ္တံ ကာရေဘ" အစရှိ ကိုးကား၍ ဖွင့်သော) သဒ္ဒနီတိ-ဓာတုမာလာ၊ အလိုအတိုင်း အနက်ပေးသည်။ "ကထံ ရဇ္ဇံ ကာရေတိတိ ယောဇိဘာဂတော" ဟူသောမောဂ္ဂလ္လာန-ဓါဒ်ကဏ္ဍ-အလို "ရဇ္ဇံမင်းမှု ကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့"ဟု သမ္ဗန်။ (ကရဓာတ် တနာဒိ-ဏိပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။) ထိုနှစ်နည်းလုံးသည် ရဇ္ဇန္တိ ရာဇဘာဝံ၊ ရဇ္ဇာ ဇဏ္ဍမှုကိစ္စံ ဝါ၊ ဝိ-၄ ၃-နှင့် ညီ၏။

(သတိပဋ္ဌာန်စသော) တရားဖြင့်။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတကာတို့ မလည်စေနိုင်သော။ စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ဓမ္မေန၊ ပရိယတ်ခေါ် ဒေသနာတရားတော်ဖြင့်။ ဝတ္တေမိ၊ ၏။

ဂေါတမ၊ ရှား။ (တွံ၊ သည်။) သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ အနုတ္တ- ရော၊ သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ ၍။ စက္ကံ၊ ကို။ ဝတ္တေမိ ဣတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဘာသသိ၊ ဆိုတော်မူ၏။

ဘောတော၊ အရှင်၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သတ္ထုရန္ဝယော၊ ဘုရားရှင်သို့ အတုလိုက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ကောနု၊ အဘယ်သူပါနည်း။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစက် ကို။ အနုဝတ္တေတိ၊ တဖန်လည်စေတော်မူပါသနည်း။

သေလ၊ လ။ မယာ၊ သည်။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာနှင့် တူသော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ တထာဂတံ တထာဂတဿ၊ ၏။ အနုဇာတော၊ အနုဇာတ သားတော် ဖြစ်သော။ (တထာဂတံ အနု၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော် မူသော။) သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတြာသည်။ အနုဝတ္တေတိ၊ ၏။ (အဘိညေယျံ-စသော ဂါထာ နက်သည် မြာပဏ္ဏာသုတ် ၃၉၂-ပိုဒ်၌ ပါပြီး)။

မြာပဏ္ဏ၊ ဏား။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယဿု၊ ပယ်ဖျောက် လော့။ အဓိမုစ္စဿု၊ ဘုရားဟုဆုံးဖြစ်လော့။ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့ကို။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေသံ၊ ယင်းဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ လောကေ၊ ၌။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခြင်းကို။ ဝေါ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သောဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မြတ်သော။ သလ္လကတ္တော၊ နုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ငြောင့် ရှိသော။ မြာဟ္မဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတိတုလော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာ ကို လွန်သော။ မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည်ရှိသော။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ သဗ္ဗာမိတ္တေ၊ အလုံးစုံသော ရန်သူ (မာရ်ငါးပါး)တို့ကို။ ဝသီကတွာ၊ မိမိအလို ပါအောင် ပြု၍။ အကုတောဘယော၊ တစုံတခုသော အရပ်မှ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာနေတော်မူ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ မဟာဝီရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဝနေ၊ တော၌။ နဒတိ ဣဝ၊ ကြုံးဝါးသကဲ့သို့။ ယထာ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသတိ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ နိသာမေထ၊ နာယူကြကုန်လော့။

မြာဟ္မဘူတံ၊ သော။ အတိတုလံ၊ သော။ မာရသေနပမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဒိသွာ၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကဏှာ ဘိဇာတိကော အပိ၊ မည်းညစ်သောအမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ နပ္ပသီဒေယျ၊ မကြည်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ လိုလား၏။ သော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အနွေတု၊ လိုက်စေသတည်း။ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်မူကား။ န ဣစ္ဆတိ၊မလိုလား။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆတု၊(မလိုက်ပါ) ဖဲသွားပါလေ့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝရပညဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘောတော၊ အရှင်ဆရာအား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ၌။ စေ ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍ လိုလားနှစ်သက်ပါအံ့။ မယမ္ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဝရပညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။

တိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော။ ဣမေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဉ္ဇလိကာတာ၊ လက်အုပ်ချီမိုးကုန်လျက်။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တဝ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့။(ဣတိ၊ သို့။)ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကြကုန်၏။

သေလ၊ လ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၌။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်။ (အကျိုးရှိ၏။)တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ထိုမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝါ၊ သည်။ သွာက္ခာတံ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ကိုယ်ဘိုင်သာ ရှုမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ အကာလိကံ၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ်၊ ပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။

၄၀၀။ (အထ ခေါ်။ပ။ နိမန္တေသိ၊ လျှောက်ပြီ။)

ကေဏိယော ဇဋိလော၊ ကေဏိယ ရသေ့သည်။ "အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ။ပ။ ယဇတံ မုခံ"ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းတို့တွင်။ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် အမြတ်ပဓာနရှိ၏။ သာဝိတ္တိ၊ သာဝိတ္တိကျမ်းသည်။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အဦးအစ ပဓာနတည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ မုခံ၊အမြတ်တည်း။သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။နဒီနံ၊ မြစ်တို့၏။ မုခံ၊ ပဓာနတည်း။

နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်တို့၏။ မုခံ၊ အမြတ်ပဓာနသည်ကား။ စန္ဒော၊ လမင်းတည်း။ တပတံ၊ အလင်းရောင်တို့၏။ မုခံ၊ ကား။အာဒိစ္စော၊ နေမင်းတည်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ယဇတံ၊ ပူဇော်သောသူတို့၏။ မုခံ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ကြောင်းကား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ အရိယာသံဃာတည်း။

အထခေါ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။အနုမောဒိတွာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

(အာ့ထခေါ်။လ။ အယောသိ။မ၂-ကား ဂ၂-ပိုဒ်၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။)

အထခေါ၊ ၌။သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။အာယသ္မာ သေခုလာ၊သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယံတံ။ပ။ သတ္တုနော်တိ၊"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ။ အာဂမ္မ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌။ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့် ။ ဒန္တာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးကုန်သည်။အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်နတ်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သော။ မုနိ၊ ဘုရားပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ အနုသယေ၊ အနုသယတို့ကို။ ဆေတွာ၊ ပယ်ဖြတ်၍ ။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှ လွန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ။ဣမံ ပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို။ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေတော်မူပြီ။

တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဥပဓီ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။(ဥပဓိက္ခန္ဓ။)သမတိက္ကန္တာ၊လွန်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို။ ပဒါလိတာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ပြီ။ အနုပါဒါနော၊ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သီဟော၀၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ပဟီနဘယ-ဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိတော်မူ၏။

ဝီရ၊ မြတ်စွာဘုရား။(တွံ၊သည်။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပသာရေဟိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူပါ။ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ခြေတော်တို့ကို)။ ဝန္ဒန္တု၊ ရှိခိုးကြပါစေ။တိ၊သတာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခဝေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပဉ္စလိကာတာ၊ ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေလသုတ္တံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁-အဿလာယနသုတ်

၄၀၁။(ဧဝံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ။)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော တိုင်းပြည်တို့မှ လာကြကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏား ငါးရာတို့သည်။ (သုဂတဿ သုဂတာဝိရဟမာဏ-ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ် ဗြာဟ္မဏ မပြဓာန်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားတို့၏ ငါးရာတို့သည်။ ပုဏ္ဏားငါးရာတို့သည်-ဟုဆိုသို၏။) ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ "ယသ္မာ။ပ။ အာဂတမှာ၊ တသ္မာ"ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် 'ယံ'-ကို ကာရဏတ္ထနိပါတ် အဖြစ် သိစေလို၍မဟုတ်၊တွာပစ္စယန္တအာဂမ္မပုဒ်ကို ယောဇနာဟု သိစေလို၍သာ၊ ယံ ကား အနက်မဲ့။သေလထေရ ဂါထာ ဂရုဂ၌ သတ္တရတ္တေန-ဟုပင် ရှိသောကြောင့်ရင်း အဋ္ဌမိ-ဟူသော သဒ္ဒနှုတ်ကို ထောက်သောအားဖြင့်ရင်း သတ္တရတ္တေန-မှသာ ကောင်း၏။ အနုတ္တရေန ဓမ္မဒေသနာ-ကို ဒန္တာ-၏ အဖွင့်ဟု မယူဆမူ၍ သံဝဏ္ဏနာ သီးခြား ကြံဆကာ ၎င်းနှင့်အညီ သတ္တရတ္တေန-ကို ဖြုတ်၍ အနုတ္တရေန-ဟု ပြင်ခြင်းသည်ကား မသင့်။ အဋ္ဌကထာ၌ လည်း အဋ္ဌနာ-ရှိခြင်းထက် သတ္တရတ္တေန-ဟု ရှိလျှင် ကောင်း၏။

အထခေါ၊ ဌ္ဌ။ တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ် တော်မူ၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ထိုစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောစကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ နုခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း"ဟူသော၊ တေ၊ သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿလာယနော နာမ၊ အဿလာယနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိ ဝသတိ၊ ၏။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိ သန္ဓေအားဖြင့်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ပ။ အနဝယော၊၏။ အထခေါ၊ဌ္ဌ။တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏(စိတ်၌)။"အယံ ခေါ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ သော ခေါ၊ထိုအဿလာယနလုလင်သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန။ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ ၊ ငှါ။ ပဟောတီတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူသော ၊ တေ၊သည်။ အဟေသုံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဌ္ဌ။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ကို။ "ဘော အဿလာ ယန၊ အမောင်အဿလာယန။ အယံသမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်၏။ ဘဝံ အဿလာ ယနော၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ဧတု၊ လာပါလော့။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတူတိ၊အပြန်အလှန်ပြောဆိုပါလော့"ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။တေဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။ "ဘော၊ အိုအရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ခလု၊ စင်စစ်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ပြော ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ဓမ္မဝါဒီနော စ ပန၊ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ခေါ၊လည်း။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော အဿ လာယန၊န။အယံ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ပ။ ပဋိမန္တေတု၊ လော့။ ဘောတာ အဿလာယ- နေန၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အစီရင်ကို။ ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အကျင့် ကို။ စရိတံ ခေါ ပနာတိ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်ပြီ"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော အဿလာယန၊န။ပ။စရိတံ ခေါ ပန၊ပြီ။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ သည်။အယုဒ္ဓပရာဇိတံ၊ စစ်မထိုး မိကရှုံးခြင်းကို။ မာ ပရာဇယီတိ၊ မရှုံးပါလင့်"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏေ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ "ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။အဒ္ဓါ ခေါ၊ မချွတ်ကေန်ပင်။ ဘော၊ တို့။ပ။ န သက္ကောမိတိ၊

ဟူ၍။ န လဘာမိ၊ တောင်းပန်၍ မရ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားတောအံ့”ဟူသော်။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ ။

၄၀၂။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ မဟတာ၊ များစွာသော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ္ဏားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(ဗြာဟ္မဏာ။ပ။ ကိမာဟ-ဝါကျဘို့ကား မဓုရသုတ်-၃၁၇- ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

အဿလာယန၊ န။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ဥတုနိယောပိ၊ ဥတုလာကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘိနိယောပိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဇာယမာနာပိ၊ မွေးဖွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါယမာနာပိ၊ နို့တိုက်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏိယော၊ ပုဏ္ဏေးမတို့ကို။ ဒိဿန္တိခေါ ပန၊ ရှုမြင်အပ်ကုန်၏။ တေစ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏိယောနိဇာဝ၊ ပုဏ္ဏေးမတို့၏ ယောနိမှ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိဥ္စာပိ အာဟ၊ အကယ်၍ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဟောတော်မူသော်လည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအမျိုးနှင့် စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ သို့။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

၄၀၃။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ တေ၊ သင်သည်။ “ယောန ကမ္ဗောဇေသု၊ ယောနတိုင်း ကမ္ဗောဇတိုင်းတို့၌ရင်း။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ပစ္စန္တိမေသု၊ အစွန်အဖျား၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသု၊ ဇနပုဒ်တို့၌ရင်း။ အယျော စေဝ၊ အရှင်ရင်း။ ဒါသော စ၊ ကျွန်ရင်း။ ဒွေဝ၊ နှစ်မျိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယျော၊ အရှင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ အယျော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ၏။ “ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ မေ၊ သည်။ ယောနကမ္ဗောဇေသု၊ တို့၌။ပ။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊၏။ အဿလာယန၊ န။ဧတ္ထ၊ ဤအမျိုးနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ ယံအာဟံသု၊ အကြင်ဆိုကုန်ပြီ။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဗလံ၊ အားအစွမ်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အဿာသော၊ မှီရာသည်။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ (ကိဥ္စာပိ-စသည် ပေးမြဲ)။

၄၀၄။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်။ပ။ နိရယံဥပပဇ္ဇေ၊ ပဇ္ဇေယျ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတို့၏။ ပေယျာလအနက်များကို မဓုရသုတ် ၃၁၉ ပိုဒ်၌-ရှု)။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ နိရယံ ဥပပဇ္ဇေ၊ ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ပ။ဣတိ၊ ၏။ (ဧတ္ထ။ပ။ ဗြာဟ္မဒါယာဒါတိ-ကား တူပြီ)။

၄၀၅။ (တံ ကိံ မညသိ-အဿလာယန-ပေးမြဲ)။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊သည်သာလျှင်။ပ။ပဇ္ဇေယျ နုခေါ၊သလော။ခတ္တိယော၊ သည်။နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ပ။ဣတိ၊ ၏။

(နေ၁ဟိဒံ စသည်ကား အနက်တူပြီ။ ပေယျာလအနက်များကို မစုရသုတ် ၃၂၀-ပိုဒ်၌ရှု၊ ဇွေ-စသည်လည်း တူပြီ။)

၄၀၆။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ ဗြာဟ္မဏော၀၊ သည်သာလျှင်။ အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တစိတ္တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးခြင်းငှါ။ ပဟောတိနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိ-ယော၊ သည်။နော ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ပ။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ပဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ပ။သုဒ္ဒေါပိ၊သည်လည်း။ပ။သဗ္ဗေပိ၊ကုန်သော။စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊အမျိုးလေးမျိုးတို့သည်။ပ။ပဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ၏။ (ဇွေ- စသည် ရှေးနှင့်တူပြီ။)

၄၀၇။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ဗြာဟ္မဏော၀၊ သည်သာလျှင်။ သောတ္တိသိနာနိံ၊ ချေးပွတ်ကြိုးလုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေတုံ၊ မျှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊လော။ ခတ္တိယော၊သည်။ နောပဟောတိ၊ လော။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ-စသည်နှင့် ဇွေ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ။ သောတ္တိသိနာနိ-ကား ယဋ္ဌိကာရသုတ် ၂၈၃- ပိုဒ်၌လည်း လာ၏။)

၄၀၈။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ဤလောက၌။ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းအပ်သော အဘိသိက် ရေစင်ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ နာနာဇစ္စာနံ၊ အထူးထူးသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ပုရိသသတံ၊ ယောကျ်ားတရာကို။ "ဘောန္တော၊ အမောင်ပုဏ္ဏားတို့။ ယေ၊အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်။တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုး၌လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ပုဏ္ဏားမျိုးမှလည်းကောင်း။ ရာဇညကုလာ၊ အဘိသိက် မခံရသေးသော မင်းမျိုးမှလည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကုန်လော့။ သာကဿ ဝါ၊ ကျွန်းသား၏လည်းကောင်း။သာလဿ ဝါ၊ အင်ကြင်းသား၏လည်းကောင်း။ သလဠဿ ဝါ၊ ထင်းရှူးသား၏လည်းကောင်း။ စန္ဒနဿ ဝါ၊ စန္ဒကူးသား၏လည်းကောင်း။ ပဒုမကဿ ဝါ၊ ပဒုမ္မာသား၏လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ပွတ်ခုံပွတ်ကြည်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။အဂ္ဂိံ၊မီးကို။အဘိနိဗ္ဗတ္တေန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ တေဇော၊ မီးကို။ပါတုကရောန္တု၊ ထင်ရှားပြုကုန်လော့၊ ဘောန္တော၊ တို့။တတ္ထ၌။ စဏ္ဍာလကုလာ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားအမျိုးမှလည်းကောင်း။ နေသာဒကုလာ၊ မုဆိုးတံငါမျိုးမှလည်းကောင်း။ ဝေနကုလာ၊နှီးသမားမျိုးမှလည်းကောင်း။ ရထကာရကုလာ၊ သားရေနယ်သမားမျိုးမှလည်းကောင်း။ ဝါ၊ လက်သမားမျိုးမှလည်းကောင်း။ ပုက္ကုသကုလာ။ ပန်းမှိုက်သွန် ဘင်ကျုံးသမားမျိုးမှလည်းကောင်း။ဥပ္ပန္နာ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အာယန္တုပန၊လာကြကုန်လော့။သာပါန ဒေါဏိယာ ဝါ၊ခွေးသောက်ကျင်း၏လည်းကောင်း။သူကရဒေါဏိယာ ဝါ၊ဝက်စားကျင်း၏လည်းကောင်း။ ရဇကဒေါဏိယာဝါ၊ ဆိုးရေကျင်း၏လည်းကောင်း။ ဧရဏ္ဍကဋ္ဌဿ ဝါ၊ ကျက်ဆူသား၏လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ပ။ပါတုကရောန္တုဣတိ၊ ကုန်လော့"ဟု ဆို၍။ သန္နိပါတေယျ၊ စည်းဝေးစေရာ၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ။)ဧဝံ၊ သို့။ ခတ္တိယကုလာ၊ မှလည်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားတို့သည်။ သာကဿ ဝါ၊ ၏လည်း။ပ။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို ။အာဒါယ၊ ၍။

ယော သော အဂ္ဂိ၊အကြင်မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ယော သော တေဇော၊ အကြင်မီးကို။ ပါတုကတော၊ ထင်ရှားပြုအပ်၏။သော ဧဝ အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်သာလျှင်။အစ္စိမာ ဧဝ၊အလျှံရှိသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘဿရော စ၊ အရောင်ထွက်သည်ရင်း။ အဿ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ မီးအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။

စဏ္ဍာလကုလာ၊ မှရင်း။ပ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ တို့သည်။ သာပါနဒေါဏိယာဝါ၊ မှရင်း။ ပ။ ဥဋ္ဌာရာ- ရဏီ ၊ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ယော ပန သော အဂ္ဂိ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊၏။ယော ပန သော တေဇော၊ ကို။ ပါတုကတော၊ ၏။သော အဂ္ဂိ၊သည်။ အစ္စိမာ၊ အလျှံရှိသည်။န စေဝ အဿ၊မဖြစ်ရာသလော။ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းရှိသည်။ န စ အဿ၊လော။ပဘဿရော၊သည်။န စ အဿ၊လော။တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ကို။ကာတုံ၊ငှါ။န စ သက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်သလော။ဣတိ၊၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ပ။ ယောပိ သော အဂ္ဂိ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ယောပိ တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏ ။ သော အဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာ စေဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊သည်ရင်း။ အဿ၊ ရာ၏။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ ငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ စဏ္ဍာလကုလာ၊ မှရင်း။ပ။ သက္ကာ၊၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ သဗ္ဗောပိ အဂ္ဂိ၊ အလုံးစုံသော မီးသည်လည်း။ အစ္စိမာ စေဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘဿရော စ၊ သည်ရင်း။ အဿ၊ရာ၏။ သဗ္ဗေနပိ အဂ္ဂိနာ၊ အလုံးစုံသော မီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ငှါ။ သက္ကာ၊၏။ဣတိ၊ ၏။

(ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ် အပိုဒ် ၃၇၀-၌ ရင်း ဝါကျမျှားနှင့် အနည်းငယ်တူ၏။ တွေ့စသည် လည်း ရှေးနည်း။ တွေ့၊ ဤအလုံးစုံသော မီးအမှုကို ပြုရာ၌ ပေး။)

၄၀၉။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ခတ္တိယ- ကုမာရော၊ မင်းမျိုးသတို့သားသည်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းမျိုးသတို့သားနှင့် ပုဏ္ဏားမျိုး သတို့သမီးတို့၏။သံဝါသံ၊ ကို။ အန္ဝာယ၊ စွဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖွားမြင်ရာ၏။ ခတ္တိယ- ကုမာရေန၊ နှင့်။ဗြာဟ္မဏကညာယ၊မှ။ဥပ္ပန္နော၊ဖွားမြင်သော။ယော သော ပုတ္တော၊ အကြင်သား သည်။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ အမိနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူ သလော၊ ပိတုပိ၊ အဘနှင့်လည်း။သဒိသော၊ တူသလော။ ခတ္တိယောတိပိ၊ မင်းမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ ပုဏ္ဏား မျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ မှ။ဥပ္ပန္နော၊သော။ ယော သော ပုတ္တော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော၊သည်။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ပုဏ္ဏားမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏကုမာရော၊ ပုဏ္ဏား သတို့သား သည်။ ခတ္တိယကညာယ၊ မင်းမျိုးသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံဝါသံ၊ကို။ ကပ္ပေယျ၊၏။ပ။ ဝတ္တဗ္ဗော၊၏။ဣတိ၊၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ) ။ဣဓ၊ ၌။ ဝဍ္ဎဝံ၊ မြင်းမကို။ ဂဒြဘေန၊ မြည်းထီးနှင့်။ သမ္ဘယောဇေယျုံ၊ ယှဉ်စေကုန်ရာ၏။ (တင်ကုန်ရာ၏ ဟူလို။)တေသံ၊ ထိုမြင်းမနှင့် မြည်းထီးတို့၏။ သမ္ဘယောဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ အန္ဝာယ၊ ၍။ ကိသောရော၊ မြင်းကလေးသည်။ဇာယေထ၊ဖွားမြင်ရာ၏။ ဝဍ္ဎဝါယ၊ မြင်းမနှင့်။ ဂဒြဘေန၊ မြည်းထီးကြောင့်။ ဥပ္ပန္နော၊ သော ။ ယော သော ကိသောရော၊ အကြင်မြင်းကလေးသည်။ သိယာ၊၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ သလော ။ပိတုပိ၊နှင့်လည်း။ သဒိသော၊သလော ။ အဿောတိပိ၊မြင်းဟူ၍ လည်း။ဝတ္တဗ္ဗော၊ဆိုအပ်သလော ။ဂဒြဘောတိပိ၊ မြည်းဟူ၍ လည်း ။ဝတ္တဗ္ဗော၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ သော ဂေါတမ၊ မ။ သော အဿတရော၊ ထိုမြင်းကလေးသည် ။ကုဋ္ဋပ ဟိ၊ စပ်၍ ဖွားသောသားသာလျှင်[၁] ။ ဟောတိ၊ ၏။

သော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ထိုမြင်းကလေး၏။ဣဒံ နာနာကရဏံ၊ ဤအထူးကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အမုတြ စ ပန၊ထိုရွေးနည်း၌ကား ။သောနံ၊ ထိုလုလင်ပျိုတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော ။ နာနာကရဏံ၊ အထူးကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ၊ ဣတိ၊ ၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ။) ဣဓ၊ ၌။ သဥဒရိယာ၊ တမိဝမ်းတွင်းကိန်း ကုန်သော။ ဘာတရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော ။ဒွေ မာဏဝကာ၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ဥပနီတော၊ အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ ဧကော၊ သည်။ အနဇ္ဈာယကော၊ တဘ်။ အနုပနီတော၊ နိုင်။ ဣမေသံ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓေဝါ၊ ကုသိုလ်ထမင်း၌ရှင်း။ ထာလိပါကေ ဝါ၊လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မင်္ဂလာ ထမင်း၌ရှင်း။ ယညေ ဝါ၊ ယဇ် ထမင်း၌ရှင်း။ ပါဟုနေ ဝါ၊ ဧည့်ဝတ်ထမင်း၌ရှင်း။ ဘောဇေယျုံ၊ ကျွေးမွေးကုန်ရာအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ ။ယော သော မာဏဝကော၊အကြင်လုလင်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တတ်၏။ ဥပနီတော၊ နိုင်၏။ ဧတ္ထ၊ တို့တွင်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ ။ဘောဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အနဇ္ဈာယကေ၊ သော ။ အနုပနီတေ၊သော ။မာဏဝကေ၊ လုလင်၌၊ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများသည်။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ် လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန-ပေးမြဲ။) ဣဓ၊ ၌။ သဥဒရိယာ၊တမိဝမ်းတွင်း ကိန်းကုန် သော။ ဘာတရော၊ ကုန်သော ။ ဒွေ မာဏဝကာ၊ တို့သည်။ အဿု၊ကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တဘ်၏။ ဥပနီတော၊ နိုင်၏။ ဒုဿီလော၊ အကျင့်ပျက်၏။ ပါပဓမ္မော၊မကောင်း

---

[၁]။ ကုဋ္ဋသားနှင့် ဝေါလကသားအထူးကို 'ဘင်္ဂါလီအက္ခရာရေးနှင့်ရှိသော မနုဓမ္မသတ်၌ ဤသို့ ဆို၏။ ပရဒါရေသု ဇာယန္တေ ဒွေ သုတာ ကုဏ္ဍဂေါလကာ။ပတိမှိ ဇီဝတိ ကုဏ္ဍော မတေ ဘတ္တရိ ဂေါလကော။ မနုဓမ္မသတ်၊ ၃-အခန်း၊ ၁၇၄ ဂါထာ။ သူတပါးမယားတို့၌ ဖွားသော သားများကို ကုဏ္ဍ, ဂေါလက ခေါ်၏။ လင်ကြီးအသက်ရှိသေးလျှင် ကုဏ္ဍ၊ သေလျှင် ဂေါလက ဟု ခေါ်၏။

သောသဘောရှိ၏။ ဓောဏ၊ သည်။ အနဝ္ဇာယဓောဏ၊ တတ်။ အနုပနိတော၊ နိုင်။သီလဝါ၊ အကျင့်ရှိ၏။ကလျာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ပ။ဘော၊ ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုဿီလော၊ သော။ပါပဓမ္မော၊ သော။မာဏဝကော၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ဖလတိ၊ ကြည်ညိုလျှောက်၏။

အဿလာယန၊ န။ တံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။ ဇာတိံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်ပြီး၍။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ မန္တေ၊ တို့သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တပေ၊ အကျင့်တို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တပေ၊ တို့သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးဖြင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန်ပြန်ရောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊ ယင်းသဘောကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဖလတိ၊ ကြည်ညိုမိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တေ၊သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ မင်္ကုဘူတော၊ မျက်နှာမသာမယာ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍[၁]။ အဓောမုခေါ၊အောက်၌ ချထားအပ်သော မျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇာယန္တော၊ကြံမှိုင်လျက်။အပ္ပဋိဘာနော၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင် မရှိသည် ဖြစ်၍[၂]။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၄၁၀။ အထ ခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ပ။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ (ဤင်း၏ အာကာရဝါကျကား ဤသုတ်အဆုံး ဒမ္ဗိဂါဟောဘိ မှ ဖလတိ တိုင်အောင် ဖြစ်၏။)

အဿလာယန၊ န။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အရညာယတနေ၊တောအုပ်၌။ပဏ္ဏကုဋီသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္မန္တာနံ၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုကုန်သော။ သတ္တန္နံ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဣသီနံ၊ ပုဏ္ဏား ရသေ့တို့အား။ "ဗြာဟ္မဏောဝ၊သာလျှင်။ပ။ဗြဟ္မဒါယာဒါတိ၊"ဟူသော။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ န။ အသိတော၊ မည်းနက်သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ ဒေဝလရသေ့သည်။ "အရညာယတနေ၊ ၌။ပ။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရ ဘိ၊ ဖြစ်သတတ်"ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ တည်း။

အဿလာယန၊ န။အထ ခေါ၊ ၌။ အသိတော၊ သော။ဒေဝလော ဣသိ၊သည်။ကေသမဿုံ၊ ကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ရိတ်ပယ်၍။ (ကပ္ပိဘဲကေသမဿုဘိအာဒီသု ဆေဒနေ။ ဓာတုမာသာ။)

မဉ္ဇိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ၊ မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပဋလိယော၊ အထပ်ထပ်ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတွာ၊ ၍။ ဇာတရူပမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။

၁။ ပတ္တက္ခန္ဓောတိ ပတိတက္ခန္ဓော၊ အလင်္ကာရပြမနှင့် သဒ္ဒါဘာသုတ်-အဋ္ဌကထာ။
၂။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ကိဉ္စိ ပဋိဘာနံ အပဿန္တော။အလင်္ကာရပြမဘုတ်-ဋ္ဌ။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ဥတ္တရိ အပဿန္တော-စူဠသစ္စကသုတ်-ဋ္ဌ။

ဗြာဟ္မဏီသိနံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဏကုဋိလေ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းပရိဝုဏ်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ အဿလာယန၊ န။ အထခေါ၊ ၌။ အံသိတောဿော။ ဒေဝလောဣသိ၊ သည်။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသိနံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဏကုဋိလေ၌။ စကမ်မောနေ၊ လျက်။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကွမေ ဘဝန္တော ဗြာဟ္မဏိသယော၊ ဤအရှင်ပုဏ္ဏားရသေ့တို့သည်။ ကော ဂတာ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကွမေ ဘဝန္တော ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ ကော ဂတာ နုခေါတိ၊ နည်း" ဟူ၍[၁]။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ န။ အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသိနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ ဂါမဏ္ဍလရူပေါဝိယ၊ ရွာသူသားငယ်ဘို၏ အသွင်ကဲ့သို့သော အသွင်ရှိသော။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသိနံ၊ တို့၏။ ပဏ္ဏကုဋိလေ၊ ၌။ စင်္ကမမာနော၊ ကြွေ သွားလျက်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ပ။ ကော ဂတာ နုခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဘိသပါမာတိ၊ ကျိန်ဆဲကြကုန်စို့" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ န။ အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိံ၊ ကို။ "ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဘသ္မာ၊ ပြာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဝသလ၊ ယုတ်။ ဘသ္မာ၊ သည်။ ဟောဟီတိ၊ လော့" ဟူ၍။ အဘိသပိံသု၊ ကုန်ပြီ။

အဿလာယန၊ န။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိံ၊ ကို။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘိသပိံသု၊ ကုန်ပြီ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အသိတော၊ သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ သည်။ အဘိရူပတရော စေဝ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလွန်ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါသာဒိကတရော စ၊ အလွန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ န။ အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန္နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏီသိနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ နော၊ ငါတို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ မောဃံ ဝတ၊ အချည်းနှီးဖြစ်စွတကား။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်။ အဖလံ ဝတ၊ အကျိုးမရှိစွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ "ပုဗ္ဗေ၌။ ယံ၊ ငါတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝသလ၊ ယုတ်။ ပ။ ဟောဟီတိ၊ ဟူ၍။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စော ဝေ၊ အချို့သောသူသည်သာ။ ဘသ္မာ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။ (ဣဒါနိ၊ ၌)မယံ၊ တို့သည်။ ဣမံ-ပန၊ ဤသူကိုကား။ ယထာယထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိရူပတရော စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါသာဒိကတရော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတီတိ၊ ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ကော နုခေါ ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကဟံ နုခေါ ဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းကို အဘယ်အရပ်သို့သွားကြကုန်သနည်းဟု မပေးသင့်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဋီကာ၌ ကော နုခေါတိ အဝသိဃေ ဣသိဝါဒေါ်ဟု ဖွင့်သည်။ "ကဲ ဘယ့်နှယ်ရှိစ၊ ရသေ့တို့၏ အယူဝါဒသည် တောက်သိုးမိုးမျှော် ဖြစ်လေပြီ မဟုတ်လော" ဟု ဆိုလိုသည်။

ဘ၀န္တာနံ၊ အရှင်တို့၏။ တပေါ၊ သည်။ န မောဃံ၊ အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ နာဖလံ၊ အကျိုးမရှိမဟုတ်။ ဘ၀န္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဓ၊ ဤသို့သော တိုက်တွန်းလို၏။ မယံ၊ ငါ(ဒေဝလ) ရသေ့အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊ အကြင်စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘ၀တံ၊ အရှင်အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ကို။ ပဇဟာမ၊ ငါတို့စွန့်ကြပါကုန်၏။ ဘ၀ံ၊ အရှင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဟောတိ နု၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်၏။ ဘ၀တံ၊ အရှင်တို့သည်။ "အသိတော ဒေဝလော ဣသိ၊ မည်းနက်သော ဒေဝလရသေ့"ဟူ၍။ သုတော နု၊ ကြားဘူးသည်မဟုတ်လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ကြားဘူးပါကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ သော၊ ထိုဒေဝလရသေ့ဟူသည်။ အဟံ ဟောမိ၊ ငါပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

အဿလာယန၊ န။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ ဖြသော။ ဒေဝလံ ဣသိံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဥပက္ကမိံသု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။

၄၁၁။ အဿလာယန၊ န။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိတော၊ သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့ကို။ "ဘော၊ အရှင်တို့။ အရညာယတနေ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မဏ ဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ ကိရာတိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ ငါ (ဒေဝလရသေ့သည်)။ သုတံတိ၊ ကြားဘူး၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘော၊ အရှင်ဒေဝလ။ဧဝံ၊ အရှင်ကြားဘိုင်း မှန်ပါ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယာ ဇနိကာ မာတာ၊ ယင်းမိခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏံယေ၀၊ ပုံဏား ယောကျ်ားကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလာပြီ။ အဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားမဟုတ်သူကို။ နော အဂမာသိတိ၊ မသွားလာ"ဟူ၍။ ဇာနန္တိ ပန၊ သိကြကုန်၏လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ဇနိကာမာတု၊ မိခင်ရင်း၏။ ယာ မာတာ၊ ယင်းအမိသည်။ (ဝါ)အဖွားသည်)။ ယာဝသတ္တမာမာတုမာတာမဟာယုဂါ၊ အဖွားအဘေး (မိန်းမသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အဗြာဟ္မဏံကို။နော အဂမာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယော ဇနကော ပိတာ၊ယင်းဖခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏိံယေ၀၊ ပုံဏေးမကို သာလျှင်။ ပ။-နော ဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ ဇနကပိတု၊ ဖခင်ရင်း၏။ယော ပိတာ၊ ယင်းဖခင်သည်။(ဝါ-အဖိုးသည်။) ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ၊အဘိုးအဘေး(ယောကျ်ားသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏိံယေ၀၊ ကိုသာလျှင်။ပ။ နောဟိ၊ ပါ[၁]။

၁။ အရည်အသွယ်ရာ၊ မွေတာဖြင့်။ စဉ်လာဝံသ၊ အသတမျိုး၊ အဘိုးအဘေး၊ အဖွားမကဲ၊ အဘဲစဉ်စီ၊ အဘိရောနှော၊ အဘောနွယ်ယှက်၊ ကိုယ်မှတက်၍။ အထက်ခုနစ်ပါး၊ အောက်သို့သွားမူ၊ သား မြေး မြစ် တီ၊ မျော့ ကျွတ် စီလျက်၊ နောက်ကျွတ်ဆက်ဟု၊ မှတ်လေးကူး၊ အညာတကာ၊ ယာဝသတ္တမာ။ မုံရွာ ဇေတဝန် ဆရာတော်ရေး ဥဒေါနပျိုပိုဒ်ရေ ၂၅-လာ စကားဖြင့် သိလေ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ အဘေးမိန်းမသူ၊ အဘေး ယောကျ်ားသူဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဘောဒန္တော၊ တို့။ ယထာ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်တည်လာအံ့သော သတ္တဝါ၏[၁]။ အဝက္ကန္တိ၊ တည်နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။

ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင် (ဆိုလတ္တံ့သော) အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။

ဣဓ၊ ဤသတ္တလောက၌။ မာတာပိတရော စ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္နိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာ စ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗော စ၊ ပဋိသန္ဓေနေသတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှု တည်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္နိပါတာ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်[၂]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်၏။

ဘောဒန္တော၊ တို့။ "တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ သော ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သည်။ ခတ္တိယော ဝါ ဣတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ ဣတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ဝေဿော ဝါ ဣတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ သုဒ္ဒေါ ဝါ ဣတိ၊ သူဆင်းရဲ" ဟူ၍ရင်း။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ ပ။ သုဒ္ဒေါ ဝါ ဣတိ၊ သူဆင်းရဲ" ဟူ၍ရင်း။ န ဇာနာမ၊ မသိကြပါကုန်။

ဘော၊ သို့။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဟောထ ဣတိ၊ ကုန်သနည်း" ဟူ၍။ ဇာနာထ၊ လော။ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "ကေ၊ တို့သည်။ ဟောမ ဣတိ၊ ၏" ဟူ၍။ န ဇာနာမ၊ ကုန်။

အဿလာယန၊ န။ အသိတေန၊ သော။ ဒေဝလေန ဣသိနာ၊ သည်။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ ၊ သကေ၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ဇာတ်အယူ၌။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနာ၊ အသူကို စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အကြောင်းကို မေးမြန်းပြောဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ န ဟိ သမ္ပါယိဿန္တိ နာမ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်ဘိသေး၏[၃]။

ယုဂ ဟူသည် အဖိုအဖွား အစုံ ဟူသော ယုဂဋ္ဌတ္တဝါစီမဟုတ်။ ယုဂန္တိ အာယုပ္ပမာဏန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာများ၌ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ယုဂ ဖြစ်ပုံ စုံလင်သော အဖွင့်များကို ဝိ-ဋ္ဌ ၂-၂၄၀-ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ-၌ရင်း၊ ဒီ-ဋ္ဌ-၁၊ ၂၅၀-ဓုဿာဘဒ္ဒဏ္ဍကထာ၌ရင်း၊ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ ၄၈-ယသာ ဝိသံဃဝဏ္ဏနာ၌ရင်း၊ အကျယ်ရှုလေ။

အထူးသဖြင့် ဤ၌ မာတုမာတာမဟယုဂ ပိတုပိတာမဟယုဂ ပုဒ်များသည် ၃၈-မာတာပိတုသုဒ္ဓမဟော-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် အာမဟပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော ပုဒ်များဖြစ်ကြ၏။

သို့ရာတွင် မာတု မာတာမဟယုဂ ပုဒ်၌ မာတု မာတာမဟိယုဂါ-ဟု ရှိလျှင် ဣတ္ထိလိင်ဝါစီအဖြစ် ထင်ရှားစေသည့်အပြင် "ဗြာဟ္မဏီယော အာဂမသိ၊ ပုဏ္ဏား ယောကျ်ားကိုသာလျှင်" ယူသည် ဟူသော အဓိပ္ပာယ်နှင့်လည်း လိုက်လျောညီညွတ်ရသည်။ ထိုမှတပါး-ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ပိတာမဟယုဂမှိ ပိတာမဟိယုဂမှိ မာတာမဟယုဂမှိ မာတာမဟိယုဂမှိ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာများနှင့်လည်း ထောက်ချင့် နှိုင်းဆနိုင်လေသည်။

၁။ ဤ၌ ဂဗ္ဘသဒ္ဒါသည် ဂဗ္ဘံ ကုစ္ဆိနာ ပဟရိတ္ဗာ ဝိဇာယန္တိ။ မ-၃၊ ၁၆၃-၌ကဲ့သို့ သတ္တဝါဟော။

၂။ ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိ အကျယ်ကို မ-၁၊ ၃၃-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်နှင့် ၎င်းအဖွင့် ၂၁၀-၌ရင်း၊ ပါရာဇိကဏ်-သုဒိန္နဘာဏဝါရ၊ ဋ္ဌ-ရှိတို့၌ရင်း မိလိန္ဒပဉှာပါဠိတော် ဂဗ္ဘာဝက္ကန္တိပဉှာ၌ရင်း ရှုလေ။

၃။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနာ-စသော သုံးပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို မ-ဋ္ဌ ၂၁၀ အပိုဒ်ရေ ၂၃၄-အလဂဒ္ဒူပမသုတ်၌ရှု။

တေရသဟိ၊ ဌ်။ မယာ၊ သည်။ သက္ကစ္စံ၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ဌ်။ သံမနုယုဉ္ဇိယမာနော၊ အပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော၊ သော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ သော်။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ ပန သမ္မာယိဿတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် ပြည့်စုံစွာ ဖြေဆိုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ယေသံ၊ ယင်းရသေ့ ခုနစ်ယောက်တို့အား။ တွံ၊ သင်သည်။ သာစရိယကော၊ ဆရာတူ တပည့်ဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗိဂ္ဂါဟော၊ ယောက်မကိုင်တတ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ အဿလာယနော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ ပ။ ဓာရေတုတိ၊ လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ အဿလာယနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဃောဋမုခသုတ်

၄၁၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေး မြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ဌ်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဌ်။ ခေမိယမ္ဗဝနေ၊ ခေမိယမည်သော သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ ဃောဋမုခေါ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကေနစိဒေဝ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဗာရာဏသိံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ ငှါ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဌ်။ ခေမိယမ္ဗဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ဌ်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မတာ ဥဒေနေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ဆို၍။ စင်္ကမန္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဥဒေနံ၊ သို့။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အတုံလိုက်၍ စင်္ကြံ သွားလျက်။ "အမ္ဘော သမဏ၊ ရဟန်း။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧွတ္တ? ဤတရားနှင့် လျော်သော ရဟန်း အဖြစ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏အကြံသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝန္တရူပါနံ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သော ပညာရှိတို့ကို။ အဒဿနာ၊ မဖူးတွေ့ရခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝါ၊ ၌။ ယော ပန ဓမ္မော၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့်တရားသဘောသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ၊ ထိုကိုယ်ကျင့် တရားသဘောကို။ အဒဿနာဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံမှ။ ဩရောဟိတွာ၊ သက်၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော ပိ၊ သည်လည်း။ စင်္ကမာ၊ မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဋ္ဌိတံ၊ သော။ ဃောဋမုခံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ အား။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ ထိုင်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မယံ ပန၊ ဤသို့သည်ကား။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အရှင်ဥဒေန၏။ ဧတဒေဝ ခေါ၊ ထိုသို့ခွင့်ပြု ခြင်းကိုသာလျှင်။ အာဂမယမာနာ၊ မျှော်လင့်ကြကုန်လျက်။ နိသီဒါမ၊ ထိုင်လိုကြပါကုန်၏။

ပုဗ္ဗေ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်မီ။အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိတဗ္ဗံ၊ ထိုင်ထိုက်၏ ဘူ၍။ မာဒိသော၊ ငါကဲ့ သို့သောသူသည်။ ကထံ ဟိ နာမ မဥ္စေယျ၊ အဘယ်မှာချင် အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

(ပုဗ္ဗေ၊ မထိုင်မီ ရှေးအဘို့၌။ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်သော။ မာဒိသော၊ သည်။ ဟူ၍ရင်း။ မာဒိသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်ဘဲလျက်။ ဟူ၍ရင်း။ ယောဇနာနိုင်သည်။)

အထခေါ၊ ၌။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတိတိ၊ ဟူသော။ တော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဘား။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုညေယျံ၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကို။သစေ ပန အနုဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုငြားအံ့။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗ၊မြစ်အပ်သည်ကိုလည်း။သစေ ပဋိက္ကောသေယျာသိ၊ အကယ်၍ မြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ အကြင်စကား၏။ အတ္ထံ ဝါ၊ အနက်ကိုလည်း။န ဇာနေယျာသိ၊ မသိရာ။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။မမံ ယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ န။ ဣဒံ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ဣမဿ၊ ဤစကား၏။အတ္ထော၊အနက်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း" ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။သစေ ပဋိပုစ္ဆေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြန်လည် မေးငြားအံ့။ ဧဝံကတွာ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ နော၊ ဤအယူကို ဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ အနုညေယျံ၊ ကို။ အနုဇာနိဿာမိ၊ ခွင့်ပြုပါအံ့။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ကောသိဿာမိ၊ ပါအံ့။အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ ၏။ အတ္ထံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ န ဇာနိဿာမိ၊သိလိမ့်မည် မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ၌။ ဘဝန္တံယေဝ ဥဒေနံ၊ ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ န။ပ။ကော၊နည်း" ဟူ၍။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ပြန်လည်မေးပါအံ့။ဧဝံကတွာ၊ ၍။ ဧတ္ထ၊ ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆို၏။

၄၁၃။ (ဤ ၄၁၃-အပိုဒ်ပါ ဝါကျအားသုံးသည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၄-၅-တို့နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၁၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဘား။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ဒွေ၊ ဤနှစ်မျိုးတို့တည်း။ဒွေ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဘား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော။ ပရိသာ၊ သည်။ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တမြားနားဒောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော မိန်းမတို့၌[1]။ သာရတ္တ ရတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားကို။ပရိယေသတိ၊ရှာမှီး၏။ ဒါသိဒါသံ၊ကျွန်မိန်းမ

၁။ ဋီကာ သီဟိုဠ်စာအုပ်ရာ ၄၁၀-ဦးရင်း၊ မြန်မာစာ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ ၃၃၀-ဦးရင်း၊ ရတနာပုံ ဓမ္မာနုပဿနာ အဋ္ဌကထာ ၁၂၈-ဦးရင်း မဏိကုဏ္ဍလေသု ဟူသော ပုဒ်ကို မဏိသု ကုဏ္ဍလေသု စ၊ မဏိစိတ္တေသု ဝါ ကုဏ္ဍလေသု-ဟူသည်ဖြင့် ဒွန်နှင့် တပ္ပုရိသ်ကိုသာ ဖွင့်ပြကြ၏။

ကျွန်ယောကျာ်းကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ခေတ္တဝတ္ထုံ၊လယ်ယာကို။ပရိယေသတိ၊၏။ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ လူ၊ ၌။ ဂေဟဝါ၊သော။ ပရိသာ ပန၊ သည်ကား။ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊တို့၌။ အသာရတ္တရတ္တာ၊ ၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒါသိဒါသံ၊ ကို။ ပဟာယ၊၍။ ခေတ္တဝတ္ထုံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

(ဤပေယျာလ ပါဠိနက်များကို ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၄၅ ဖြင့် ဖြန့်၍။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ လူ၊ ၌။ တွဲ၊သည်။ကတမံ ပုဂ္ဂလံ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ကတမာယ ပရိသာယ၊ ၌။ ဗဟုလံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ။ သမနုပဿသိ၊ မြင်ဘိသနည်း။ယာစာယံ ပရိသာ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘော ဥဒေန၊န။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယာယံ ပရိသာ၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ဣမိဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ မယံ၊ တို့သည်။ဣဓ ဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။ "အမ္ဘော သမဏ၊ ဟန်း။ ပ။ အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ရင်း။ ဟောတီတိ၊ ၏" ဟူ၍။ဇေဝ၊ သို့။ တောသင်၏။ဘာသိတံ၊ကို။အာဇာနာမ၊ သိကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘော ဥဒေန၊ န။ မေ၊ သည်။ သာနုဂ္ဂဟာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ သာ ဝါစာ၊ (အမ္ဘော သမဏ နတ္ထိ-စသော)ထိုစကားကို။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဓမ္မိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်၌။ဇေဝ၊ သို့။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ (အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝဥ္စ ပန၊ ဤသို့ ဓမ္မိကပရိဗ္ဗဇ ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ဓာရေတု၊ မှတ်ယူတော်မူပါ။ဘောတာ ဥဒေနေန၊သည်။မေ၊ အား။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။သံခိတ္တေန စ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန် မဟောကြားအပ်ကုန်သေး။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။တေနဟိ၊ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ လော၊ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော။ ဘာသိဿာမိ၊ ငါဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝံဘောတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မတော ဥဒေနဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်—

၄၁၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ပ။ ဝိဟရတီတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(တေဒဝေါစ-၏ အာကာရအဆုံးသတ် ဝိဟရတိ-သည် ၄၂၀-အပိုဒ်အဆုံး၌ရှိသော ဝိဟရတိ ပင်တည်း။ ၎င်းပေယျာလအတွင်းရှိ ၄၁၅-မှ ၄၂၀ အထိ စာပိုဒ်တို့သည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၇-မှ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျတို့နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

(၄၂၁-အပိုဒ်၌ ဝေ ဝုတ္တေ-မှ အဋ္ဌကထေ့ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား မရေးသုတ် အပိုဒ် ၃၂၃-နှင့်တူပြီ။)

၄၂၁။ ဘော ဥဒေန၊နု။ အင်္ဂရာဇာ၊ သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နေ့တိုင်း။ (ယံ)နိစ္စဘိက္ခံ၊ (အကြင်)နိစ္စဘတ်ရိက္ခာကို။ မေ၊ အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တံ၊သည်။) အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနိစ္စဘတ်မှ။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊အား။ ဧကံ နိစ္စဘိက္ခံ၊ကို။ ဒဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေ၊ အား။ အင်္ဂရာဇာ၊ သည်။ ဒေဝသိကံ၊ တိုင်း။ နိစ္စဘိက္ခံ၊ ကို။ ကိံ၊ အဘယ်မျှလောက်။ ဒဒါတိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဥဒေန၊နု။ ပဉ္စကဟာပဏသတာနိ၊ နိစ္စဘတ်ရိက္ခာငွေ ငါးရာတို့ကို။ (ဒဒါတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ နော၊ ငါတို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။နု.ခေါ ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။တံ၊ ထိုရွှေငွေသည်။ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။သစေ န ကပ္ပတိ၊မအပ်သည်ဖြစ်မူ။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ရှင်ဥဒေနအလို့ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်စေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တွံ၊ သည်။မေ၊ငါ၏(အလို့ငှါ)။ဝိဟာရံ၊ ကို။သစေ ကာရာပေတုကာမော၊ ဆောက်လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ပါဋလိပုတ္တေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊တိုင်ပင်စည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ ကာရာပေဟိ၊ စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။

အယံ၊ အကျွန်ုပ် (ဃောဋမုခ)သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္တမနော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညိုနှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓေါတိ - အဘိပ္ပသန္နော-ပါယသိရာဇညအဋ္ဌကထာ။ အဘိရဒ္ဓေါတိ အာရာဓိတစိတ္တော၊ ရင်းနှီးကာ။) ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သံဃေ၊ ၌။ ဒါနေ၊ ၌။ ယံ၊ ကြောင့်။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ (တံ၊ ထိုကြောင့်။)ဘော ဥဒေန၊ နု။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ဧတိဿာ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤနိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ငွေအသပြာဖြင့်၎င်း။ အပရာယ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤမှ တပါး အခြားသော နိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ငွေအသပြာဖြင့်၎င်း။ ပါဋလိပုတ္တေ၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊ ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ စေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။ကာရာပေသိ၊ စေပြီ။ သာ၊ ထိုတိုင်ပင်စည်းဝေးရာ ရပ်ကို။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဃောဋမုခီတိ၊ ဃောဋမုခီဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဃောဋမုခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စင်္ကီသုတ်

၄၂၂။ (ဝေ မေ သုတံ၊ ပေးပြီ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ဩပါသာဒံ နာမ၊ ဩပါသာဒမည်သော။ ကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဩပါသာဒမည်သော ပုဏ္ဏားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ဩပါသာဒေ၊ ၌။ (သာမညာခေ့ရ။) ဩပါသာဒ်၊ ဩပါသာဒရွာမှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌²။ ဒေဝဝနေ၊ နတ်တို့အား ယဇ်ပူဇော်ရာ တောဖြစ်သော။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ (ဝိသေသာခေ့ရ။) ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စင်္ကီ၊ စင်္ကီမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တုဿဒံ၊ သတ္တ တို့ဖြင့် ပြွမ်းသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြက်ထင်းရေတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော²။ သဓညံ၊ စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်ရှိသော။ ပသေနဒိနာ၊ သော။ ကောသလေန ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ ဗြဟ္မဒေယျံ၊ မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။ (အဋ္ဌကထာတို့၌ တနည်း ရှုလေဦး။) ဩပါသာဒံ အဓိ၊ ဩပါသာဒရွာ၌။ အာဝသတိ၊ နေ၏³။

၄၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဩပါသာဒကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ဩပါသာဒါ၊ ရွာမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ သင်္ဃသင်္ဃီ၊ စုစုရုံးရုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ ပေါင်းစည်းမိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေနမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုကြကုန်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ဒေဝဝနံ၊ သော။ သာလဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။) ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ စင်္ကီ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဒိဝါသေယျံ၊ နေ့နေရာသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ စင်္ကီ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဩပါသာဒကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ။ ဘိုကို။ ဩပါသာဒါ၊ မှ။ ပ။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ တည်း။ ဒိသွာ၊ ၍။ ခတ္တံ၊ အမတ်ကြီးကို။ "ဘော ခတ္တေ၊ အိုအမတ်ကြီး။ ဩပါသာဒကာ၊ ကုန်သော။ ပ။ (တေန၊ သို့။) ကိံ နုခေါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကြကုန်သနည်း" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ၊ မေးပြီ။

(အတ္ထိ ဘော စင်္ကီမှစ၍ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။ ဝါကျ အစရှိ အတ္ထ-ကား အစပ်မရ၊ နိပါတ်မျှသာ ဖြစ်ရာ၏။)

၁။ ပုရတ္ထိမေန ဝေသာလိန္တိ ဝေသာလိတော အဝိဒူရေ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ ပါထိကသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေန သေတဗျန္တိ သေတဗျတော ဥတ္တရဒိသာယ၊ ပါယာသိရာဇညသုတ္တဋ္ဌကထာ။ သေတဗျာတိ ဧတ္ထဝိဂ်ဝသေန ထသာ နဂရဿ နာမံ။ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေ သေတဗျန္တိ ဥပယောဂဝစနံ ပါဠိယံ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထဝသေန ပန ဥတ္တရ-သဒ္ဒံ အပေက္ခိတွာ သေတဗျတောတိ နိဿက္ကဝယောဂေါ ကတော၊ ဋီကာ။ ဤစင်္ကီသုတ် ဋီကာအလိုမှ "ဩပါ-သာဒ၏။ ဥတ္တရေန၊ ၌" ဟုပေး။ ဥတ္တရေန ဩပါသာဒန္တိ ဩပါသာဒဂါမတော ဥတ္တရဒိသာယံ၊ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေန ဟိ ဩပါသာဒန္တိ ဥပယောဂဝစနံ။ ဒီဃနိကာယ် ထေဝိဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌လည်း ရှုလေ။

၂။ သာသတိဏေန စေဝ ဂေဟစ္ဆဒနတိဏေန စ သမ္ပန္နော-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် သတိဏကဋ္ဌောဒကံ-ကို သတိဏံ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ-ဟူသော အဗျယီဘော (၁၀) မျိုးတွင် သမ္ပန္နအဗျယီဘော အဖြစ်ကို ရည်သည်။

၃။ ဩပါသာဒံ အဇ္ဈာဝသတိ ဗြာဟ္မဏဂါမေ ဝသတိ။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိ-ဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနီယ အသျှင်ဖြစ်သောကြောင့် ဩပါသာဒံ-ဝယ် ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာသက်။ အာဝသ၌ါ လည်း အနက်မဲ့။ အဘိဘဝိတွာ-ဝါ အာဝသတိ တဿ။ ပ။ တာယ မရိယာဒါယ ဝသတိ၊ ထောက်၍ "ဩပါသာဒံ၊ ကို။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်ပိုင်း ခြားသဖြင့် နေ၏" ဟုလည်းပေး။ "ဩပါသာဒကာ၊ ဩပါသာဒရွာသား ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ပ။ အယောသုံ ခေါ၊ သာတည်း"။ အဓိပ္ပာယ်ကို အာဘာဓရကား၊ အပိုဒ် ၉၂-အပဏ္ဏက သုတ်နှင့် မထူးပြီ။

ဧတေ၊ ထို ဩပပါတဒရှာသားတို့သည်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အော ခလ္လော၊ကြီး။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ပ။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ "ဘော၊ တို့။ စင်္ကီ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ဘောန္တော၊တို့သည်။အာဂမေန္တု၊ကိုရ၊ဆိုင်းငံ့ကြပါကုန်ဦးတဲ့။စင်္ကီဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဥပသင်္ကမိဿတီတိ၊ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝဒ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ (ဣတိ တသုံးကြေကြံ။) ဝဒ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ချေလော့။ အော ခလ္လော၊ သည်။ ဧဝံဘောတိ ခေါ်၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။ပ။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၂၄။ တေန ခေါ ပန သမယေနခွ်။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော ပြည်ရွာမှ လာကြကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏား ငါးရာတို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ ဩပပါသာဒေ၊ ၌။ပဋိဝသန္တိ၊ နေလျှကုန်၏။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားငါးရာတို့သည်။ "စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဥပသင်္ကမိဿတိကိရလတ္တံ့"ဟူ၍။ အဿောသုံ ခေါ၊ သာတည်း။

အထခေါ၊ ၌။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပ။စင်္ကီ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘဝံစင်္ကီ၊ အရှင်စင်္ကီသည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ချဉ်းကပ်လတ္တံ့ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရာတိ၊ မှန်ပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ "အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဝဒ၊ သို့။ မေ၊ ငါ၏ (အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဝံ စင်္ကီ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ မာဥပသင်္ကမိ၊ မချဉ်းကပ်ပါလင့်။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။န အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တံ စင်္ကီ၊ကို။ဒဿနာယ၊ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ မာတိတော စ၊အမိမှရင်း။ ပိတိတော စ၊ အဖမှရင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ မွေးဖွား၏။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အလွန်စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းဘိုက်ရှိ၏။ ယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက် အသက်အဘိုင်းရှည်ဘိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ ဆဲရေးရှုတ်ချအပ်သူမဟုတ်။

ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။မာတိတော စ၊မှရင်း။ပ။ယမ္ပိ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ အပ်သူမဟုတ်။ဣမိနာ အင်္ဂေနပိ၊ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ပ။န အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ပ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ အဍ္ဍော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ပ။

(ဘဝံ ဟိ စင်္ကီ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ-မှ စ၍ အနဝယော တိုင်အောင် ဗြဟ္မာယုသုတ်အပိုဒ်ရေ ၃၇၃-၌ရှု။)

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ အဘိရူပေါ၊လှန်သောအဆင်းရှိ၏။ ဒဿနီယော၊ ကြည့်ရှုထိုက်၏။ ပါသာဒိကော၊ စိတ်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရ-တာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

(ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏-ဟူ၍လည်း ပေါရာဏာစရိယတို့ အလိုပေး။)

ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ မဟာဗြဟ္မာ၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ်ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ အခုဒ္ဒါဝကာသော၊ မငယ်သောအရာရှိ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ကြီးပွါးသော သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ကလျာဏဝါက္က-ရဏော၊ချိုမြိန်သော စကားသံရှိ၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။အနေလဂလာယ၊ တဲ့တွေးအရိ ယိုထွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းခသော [၁]။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ လူများစွာတို့၏။ အာစရိယပါစရိယော၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာဖြစ်၍။တီဏိ မာဏဝကသတာနိ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကို။မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ကို။ပသေနဒိဿ၊ သော။ကောသလဿ ရညော၊သည်။ သက္ကတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ လေးစားအပ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ အပစိတော၊ ကျိုးနွံအပ်၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စင်္ကီ၊ ကို။ပေါက္ခရသာတိဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏားသည်။ပ။ အပစိတော၊ ကျိုးနွံအပ်၏။ပ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၂၅။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊သော်။စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊သည်။တေ ဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။ "တေနဟိ၊ လျှင်။ မမပိ၊ ငါ၏(ထံမှ)သည်း။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ တံ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟာတိ၊ ၏။ (ယထာ-အနုတ္တက။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိဧဝ၊ မထိုက်

၁။ ပေါရိယာ ကို ဤအဋ္ဌကထာ၌ နှစ်ဝိကပ်ဖွင့်ပြရာ ပဌမဝိကပ်အရ အနက်ပေးလိုက်သည်။မူ-ပဏ်-ဋ္ဌ-၌ရှင်းသိ-ဗြဟ္မဇာလ-ဋ္ဌ-၌-ရှင်း အံ၊တိကာ၊ဋ္ဌ ဝုတ္တဘာဏီသုတ်၌ရှင်း၊အံ၊ စတုက္ကဋ္ဌ၊အတ္တန္တပ-သုတ်၌ရှင်း သုံးဝိကပ်ဖွင့်ဆို၏။ သီ-သောဏဒဏ္ဍ-ဋ္ဌ-၌ ၂-ဝိကပ် ဖွင့်ပြ၏။ယင်း ၂-ဝိကပ် ၃-ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်ကို ပြရာ၌ ပုရေ ဘဝါ-ဟု ဥကာရန္တ နှင့် ရှိရမည်ကို ပုရေ ဟုံ ဥကာရန္တနှင့် အမှား အရှိများသည်။ ပဌမဝိကပ်၌ ပရိပုဏ္ဏတ္တဝါစက ဥကာရန္တ နှင့် ပုရ ဟု ရှိရမည်ကို ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ-ဟူသော ဂုဏ်ဟိတ်ကိုင်း အောက်ပါ ဋ္ဌ-ဋီ-တို့ကိုရှင်း ထောက်သင့် သိရာ၏။ ပေါရိယာတိ အက္ခရာဝိပရိပုဏ္ဏာယ။ အင်္ဂါဏာ-သံ-ဋ္ဌ-သာရိပုတ္တသုတ်။ ပုရေ ပုဏ္ဏာဘာဝေ၊ဤ၌ဋီကာ၊ ပုရေတိ ဂုဏပါရိပူရေ၊ တေနာဟ ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယာတိ၊ ပုရေ ဂုဏေဟိ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝေ ဘဝါတိ ပေါရီ။ ဗြဟ္မဇာလနှင့် သောဏဒဏ္ဍ-သီ-ဋီသစ်။

သည်သာတည်း။ပ။ ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဘူမိဂတာ္တ၊ မြေ၌ မြုပ်နှံအပ်သည် လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဟာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်အရပ် (ပြာသာဒ်စသည်)၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို။ ဩဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။သုသုကာဠကေသော၊ အလွန်မည်းနက်သည့် ဆံပင်ရှိသော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်ဟူသော။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဒဟရောဝ၊ ငယ်ရွယ်သူ သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော။ သည်။ အကာမကာနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့သည်။ အကာမကာနံ၊ (ရဟန်းပြုသည်ကို) အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ သီလဝါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏။ အရိယ-သီလီ၊ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော သီလရှိ၏။ ကုသလသီလီ၊ အပြစ်ကင်းသော သီလရှိ၏။ကုသလေန၊ သော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ခီဏကာမရာဂေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ကာမရာဂ ရှိ၏။ ဝိဂတစာပလ္လော၊ ကင်းသော လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်းရှိ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံ၊ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ ကိရိယဝါဒီ၊ အကြောင်းအကျိုး ကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်၏ ။ ဗြဟ္မညာယ ပဇာယ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်သော လူအပေါင်း၏[၁]။ အပါပပုရေက္ခာရော၊ မကောင်းမှုမဟုတ်သော တရားတို့ကြောင့် ရှေ့သွားပြုအပ်သူ တည်း။(မယုတ်မာသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို ရှေ့သွားပြုတတ်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ (နိက္ခမိတွာ၊ ၍။)အသမ္ဘိန္နာ၊ မရောမယှက် မကျိုးပျက်သော။ခတ္တိယာကုလာ၊မှ။ (နိက္ခမိတွာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဟဒ္ဓနာ၊ သော။ မဟာဘောဂါ၊ သော။ အဍ္ဍာ၊ သော။ကုလာ၊ မှ။ (နိက္ခမိတွာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမထံသို့။ တိရောရဋ္ဌာ၊ နိုင်ငံတပါးမှ။ တိရောဇနပဒါ၊ တိုင်းတပါးမှ။ သံပုစ္ဆိတုံ၊ ပြဿနာမေးမြန်းခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ (သီ-သောဏဒဏ္ဍ သုတ်၌ ပဥှံ ပုစ္ဆိတုံ-ဟု ရှိသည်။)

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာသဟဿာနိ၊ နတ် အထောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားတို့နှင့်တကွ။ ပါဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ၏။ပ။

၁။ ဗြဟ္မနော အပစ္စံ ဗြဟ္မညာ၊ ဗြဟ္မ+ဉ။ ဗြဟ္မနိ ဘဝါ ဗြဟ္မနော ဝါ ဟိတာ၊ဗြဟ္မာနံ ဝါ မဂ္ဂံ ဧနာတီတိ ဗြဟ္မညာ။ ဤနိကာ နောက်ဆုံးဝိကပ်၌ ဗြဟ္မ+ဉ+အ- ဟု စီရင်။

ဘောအ၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ယေ တေ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ငှင်း။ယေ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ငှင်း။အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂါမက္ခေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အတိထိ၊ ဧည့်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ မာနေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ (ယမ္ပိ သမဏော ဂေါတမော-မှ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဒဿနာယ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

အပိ၊ သည်။ တသ္မာ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏော၊ ကျေးဇူးဂုဏ်သို့ကို။ ပရိယာပုဏာမိ၊ သိရှိ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧတ္တကဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူသည်။နော ခ ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိတော်မူ၏။ ဧကမေကေနာပိ၊ တပါးတပါးမျှလည်းဖြစ်သော။ တေန အင်္ဂေန၊ ထို(ပြဆိုအပ်ပြီးသော)အကြောင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။(ဟောတုမန္တဝိသေသန။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ပ။ အရဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဘော၊ အို စင်္ကီ၊ ဧတေနဟိ၊ လျှင်။သဗ္ဗေ မယံ၊ အားလုံးသော ငါတို့သည်သာလျှင်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

၄၂၆။ အထခေါ၊ ၌။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟတာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ္ဏား အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဝုဒ္ဓေဟိ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။သာရဏီယံ၊ သော။ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်။ ကထံ၊ ကို။ဝီတိသာရေတွာ၊စေ၍။နိသိန္နော၊နေသည်။ဟောတိ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊သော။ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ သောဠသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ သော။ပ။ အနဝယော၊ သော။ ကာပဋိကော နာမ မာဏဝေါ၊ ကာပဋိကမည်သော လုလင်သည်။တဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဝုဍ္ဎာနံ ဝုဍ္ဎာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မန္တယမာနာနံ၊ ပြောဆိုကြစဉ်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ ကို။ ဩပါတေတိ၊ (အဆို)သွင်း၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပဋိကံ မာဏဝံ၊ ကို။ "အာယသ္မာ ဘာရဒွါဇော၊ရှင်ဘာရဒွါဇ သည်။ပ။မာဩပါတေတု၊ မသွင်းလင့်။ အာယသ္မာ ဘာရဒွါဇော၊ သည်။ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည်တိုင်အောင်။ အာဂမေတု၊ ဆိုင်းငံ့ဦး" ဟူ၍။ အပသာဒေတိ၊ နှိပ်၏[၁]။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ သော်။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကာပဋိကံ မာဏဝံ၊ကို။ မာ အပသာဒေသိ၊ ပါလင့်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊

၁။ အပဒါနဋ္ဌကထာ နိဒါနကထာ၊ မဂ္ဂိ ၂၄၂၄။

အမျိုးကောင်းသားလည်း ဖြစ်၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗဟုဿုတောစ၊ ၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော စ၊ ၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ကလျာဏဝါက္ကရဏောစ၊ ၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ အသ္မိံ ဝစနေ၊ ဤစကား ရပ်၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ နှီးနှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိစာတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်ပါ၏" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စိတ်၌)။ "ကာပဋိကဿ မာဏဝကဿ၊ ၏။ ကထာ၊ စကား သည်။ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးရှိသော။ ပါဝစနေ၊ ဝေဒ၌။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကာပဋိကလုလင်ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သံပုရေက္ခ-ရောန္တိတိ၊ လေးလေးစားစားရှေ့သွားပြုကြကုန်၏" ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဥပသံဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဉှံ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့" ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ (မိမိ)စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ စက္ခုံနိ၊ ဟိုကို။ ဥပသံဟာသိ၊ ဆောင်ပြီ။

၄၂၇။ အထခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ သမန္နာဟရတိ၊ (မျက်စိကို) ဆောင်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဉှံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရမူ။ ယန္နူနာတိ၊ ကောင်းစွ" ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဟု အဆက်ဆက်အားဖြင့်[၁]။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ဝေဒကျမ်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ (အာဂတံ၊ လာသော)ယဒိဒံ မန္တပဒံ၊ အကြင်ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်[၂]။ အတ္ထိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ ၁၊ ထိုဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်၌လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ထိုမှတပါး တခြားသည်။ မောဃံ၊ အချည်းနှီးတည်းဟူ၍။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဆိုလိုသနည်း" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒွါဇ၊ ဧ။ ယော်(ယာဒိသော)၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ "အဟံ၊ သည်။ တော်၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ သည်။

၁။ ဣတိဟိတိဟ-ကို ဣတိအာဟ ဣတိအာဟ ပုဒ်ဖြတ်၍ အနက် ယောဇနာသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဧဝံ ကိရ ဧဝံကိရ-ဟု အနုသာဝနုတ္တ သာမန်ဖွင့်ဆိုရာ၏။

၂။ ဘာသိတမ္ပန္နေ မန္တာ ဧဝ တံတံအတ္ထပဋိပတ္တိယေတုတာယ ပဒန္တိ မန္တပဒံ၊ ဝေဒ-ဟူသော ရှိကာအလို သိကြောင်း မန္တန်သည်-ဟူလေ။

တော်၊ ဂုံ။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣဓမေဝ၊ ဤဝေဒမန္တန်သည်သာ၊ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း” ဟူ၍။ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားတယောက်မျှသည်လည်း။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ယော (ယာဒိသော)၊အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ အဟမေတံ။ပ။ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကာစရိယောပိ၊ ဆရာတယောက်မျှသည်ငှင်း။ ဧကာစရိယပါစရိယောပိ၊ ဆရာ့, ဆရာ့ဆရာ တယောက်မျှသည်ငှင်း။ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ယာဝ အာစရိယ-မဟာယုဂါပိ၊ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင်လည်း။အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။ ဘာရဒွါဇ၊ဇ။ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ခေါင်းဆောင်ရှေ့သွား ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဣသယော၊ အကြင်ရသေ့တို့သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုစီရင် ကုန်၏။ (တု-ပစ္စယန္တအဟုဉ် မန္တာန်-ဆင့်ကံ။) မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ စထွင်ပြောဆိုကုန်၏။ (ပဝတ္တာရော-၌ ပ-ကား တီထွင်ခြင်း- ပဘဝတ္တ။)တေရပိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့ (ရှစ်ယောက်) တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ သော။ ဂီတံ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော။ ပဝုတ္တံ၊ ပို့ချအပ် သော။ သမိဟိတံ၊ စုစည်းအပ်သော။ဣဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဝေဒမန္တန်ကို။ တဒနုဂါယန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်းလိုက်၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တဒနုဘာသန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ပို့ချသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ပြောဆိုကုန်၏[၁]။ ဘာသိတမနုဘာသန္တိ၊ ရသေ့တို့ ရွတ်ဆိုသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ရွတ်ဆို ကြကုန်၏။ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ၊ ရသေ့တို့ ပို့ချသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ပို့ချကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို ရသေ့တို့ဟူသည် အဘယ်သူတို့နည်း။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌက ငှင်း။ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုငှင်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရသေ့ တို့သည်လည်း။ “မယံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃန္တိ၊ တည်း” ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ အာဟံသု ကိံ ပန၊ ဆိုကုန်သလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။

၄၂၈။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ပရမ္ပရာသံသတ္တာ၊ အချင်းချင်း အဆက်ဆက် ဆက်စပ်အပ်သော။ အန္ဓဝေဏိ သေယျထာပိ၊ သူကန်းအစဉ်ကဲ့သို့။ ပုရိမောပိ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သောသူသည်လည်း။ န ပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော သူသည်လည်း။န ပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသူသည်လည်း။န ပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်သောစကားသည်။အန္ဓဝေဏူပမံ၊သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မင္ဓတိမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား။ (အန္ဓဝေဏူပမံ၊ သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့ သို့။ သမ္ပဇ္ဇတိ မညေ၊ ကျရောက်ယောင် တကားဟုလည်း ပေးနိုင်၏။) ပုရိမောပိ၊ (အဋ္ဌက စသော)ရှေ့ကျသူ တစုံတယောက်သည်လည်း။

၁။ ယေပိ တေ။ပ။ပဝတ္တာရော-ဟူသော အနိယမ ဝါကျ၏ တွဲဘက် နိယမဝါကျကား တေပိ ဧဝမာဟံသု-တည်း။ ယေသံ-ကို ဣဒံ မန္တပဒံ-၌ သမ္ဗန်သမ္ဗန္ဓီစပ်။ငှင်း ယေသံ-၏ တွဲဘက် နိယတ်ကား သေယျထိဒံ-တည်း။တေ ကတာမေတိ အဋ္ဌော-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကို သတိပြု။ တဒနုဂါယန္တိ တဒနုဘာသန္တိ ၌ တ-ကား တွဲဘက် အနိယတ် သီးခြား မရှိ။ ဣဒံ မန္တပဒံ-ဟု ကံပုဒ် ရှိပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ တ-သည် အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-၏ ကံပုဒ်မဟုတ်နိုင်။ထို့ကြောင့် ၎င်း တံ-ကို အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-ကြိယာတို့၌ အာကာရ-အာကာရဝန္တ အဖြစ် စပ်လေ။ ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ အနေ ဘဂဝတာ မေ့ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ ဟူသော မ-၁-ပါဠိ၌ ဧဝံကို အာကာရဇ္ဈာ္ကြံသကဲ့သို့ တံကိုလည်း အာကာ ရဇ္ဈာကြံ၍ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်း,ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ပို့ချသည့်အတိုင်းဟု ပေးလိုက်သည်ဟူလို။

နပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဆရာတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော(ယခုခေတ်ရှိ)ပုဏ္ဏားတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ချက်သည်။ အမူလိကာ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည်။ သမ္ပဇ္ဇတိ နနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ၊ ဤယုံကြည်အပ်သော အကြောင်းတို့၌။(ဝေဒဟူလို။) ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါယေဝ၊ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ပါကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဿဝါပိ၊ အဆင့်ကြားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ တွံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အနုဿဝံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ဣမေ ပဉ္စဓမ္မာ၊ တို့သည်။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ဒွေဓာ ဝိပါကာ၊ အမှန်အမှား နှစ်ပါးသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းငှင်း။ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှင်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းငှင်း။ အာကာရပရိဝိတက္ကော၊ အခြင်းအရာကို အပြန်ပြန်ကြံဆခြင်းငှင်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူငှင်းတည်း [၁]။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ပ။ ဒွေဓာ ဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ (ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုသဒ္ဒဟိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းစွာ ယုံကြည်အပ်သော သဘောသည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ယံ၊အကြင်သဘောသည်။) သုသဒ္ဒဟိတံ၊ ကောင်းစွာယုံကြည်ထားအပ်သည်။ နောပိ ဟောတိ၊အကယ်၍လည်း မဖြစ်။တဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်။ တစ္ဆံ၊မှန်သည်။ အနညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ (ယံ၊ သည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုရုစိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သွာနုဿုတံယေဝ၊ ကောင်းစွာအဆင့် ကြားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုပရိဝိတက္ကိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ အပြန်ပြန် အထပ်ထပ် ကြံဆအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သုနိဇ္ဈာယိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ သည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ သည်။ပ။ အနညထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ သစ္စံ၊ အမှန်သဘောကို။ အနုရက္ခတာ၊ စောင့်ရှောက်သော။ ဝိညုနာ၊ သော။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဣဒမေဝ သစ္စံ၊ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧတ္ထ၊ ၌။ ဧကံသေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၂၉။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုရက္ခဏာ၊ အမှန်သဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဘယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊နည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊

---

[၁] ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာတိ အမှာကံ နိဇ္ဈာယိတွာ ခမိတွာ ဂဟိတဒိဋ္ဌိယာအဋ္ဌ၊ ကေသမုတ္တိသုတ် ၁၇၂။ နိဇ္ဈာနဋ္ဌ ခန္တိ စ ဒိဋ္ဌိ စ သာ နိဇ္ဈာနက္ခန္တိ စာတိ-ဟု လုပ်။

ကို။ အနုရက္ခတိ၊ နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေး လျှောက်ပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ပုရိသဿ၊ အား။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်လည်းဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ သော်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓါတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒံ၊ ပြောဆိုခဲ့သောသူသည်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုရက္ခတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဧကံသေန၊ သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ကော်သေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတွေဝ ဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သေးသည်သာ တည်း။ ပ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပညပေမ၊ ပညပ် (ဟော ကြား) ကြကုန်၏။ တာဝ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နတွေဝ ဟောတိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၀။ ဘောဂေါတမ။ မ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သစ္စာ-နုရက္ခဏာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ရှုမြင်ကြပါကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် (ဘုရားရှင်ပင်)။ အညတရံ၊ သော။ ဂါမံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ နိဂမံ ဝါ၊ ကိုရင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ လောဘနီယေသု ဓမ္မေသု၊ လောဘတရား ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ မောဟနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်ခသော။ တီသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ "ယထာရူပေဟိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ လောဘနီယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ လောဘတရားတို့သည်။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ လွှမ်းမိုး၍ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဇာနံ ဝါ၊ မသိပဲသျှက်လည်း။ ဇာနာမီတိ၊ ငါသိ၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အပဿံ ဝါ၊ မမြင်ပဲလျှက်လည်း။ ပဿာမီတိ၊ ငါမြင်၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အနှုသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါး မဲ့ရန်အလို့ ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းအလို့ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တထတ္တာယ၊ ထိုအမှုအကျိုးငှါ။ ပရံ ဝါ၊ သူတပါးကို မူလည်း။ သမာဒပေယျ၊ ဆောက်တည်စေရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ လောဘနီယာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်အား။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိကုန်သလော"ဟူ၍။ သမန္နေ-သတိ၊ ရှာဖွေ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "ယထာရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ နတ္ထိ ခေါ၊ တည်း။ အလုဒ္ဓသာ ယထာ၊ လောဘမရှိသော သူ၏ ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (သိ-မှုအဘိုး ပေးသိုက်သည်။) အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်းသက်၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်ဖြင့် မသက် ဝင်နိုင်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သည်သာ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓေန၊ လောဘရှိသော သူသည်။ သော ဓမ္မော၊ ကို။ န သုဒေသိယော၊ ကောင်းစွာ မဟောကြားအပ်" ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၁။ ယုတော၊ အကြောင်းအခါ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနေ၊ သော်။ လောဘနီယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဒေါသနီယေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ပ။ သမန္နေသတိ၊ ၏။

(ဤ ၄၃၁- အကြောင်းဝါကျနှင့် ၄၃၂-မူလွှေ့နေ တိုင်အောင်ကား—အဒုဋ္ဌော ယထာ၊ ဒေါသ မရှိသော သူ၏ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌေန၊ ဒေါသရှိသောသူသည်။ ။အမူဠ္ဟော ယထာ၊ မောဟမရှိသောသူ၏ ကဲ့သို့။မူဠှေန၊ မောဟရှိသောသူသည်။ ။ဤမျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၃၂။ ယတော၊ ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ မောဟနီယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တမှိ၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသေတိ၊ သွင်း၏။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်လျက်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ပယိရုပါသန္တော၊ လျက်။သောတံ၊ နားကို။ ဩဒဟတိ၊ ရှေးရှုချထား၏။ ဩဟိတသောတော၊ ရှေးရှုချထားအပ်ပြီးသော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတွာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ဓတာနံ၊ ဆောင်ထားအပ် ကုန်ပြီးသော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စူးစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခ-တော၊ အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံနိုင်ကုန်၏။ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုရန်ခံနိုင်ခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ ဆန္ဒော၊ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿဟိတွာ၊ ၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလယိတွာ၊ ၍။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ပဟိတတ္တော၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ ကာယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန် ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ (ကိလေသာဘို့ကို) ဖောက်ထွင်း၍။ ပဿတိ၊ ၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဧ။ တ္တာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကို သိခြင်း သည်။ဟောတိ၊၏။ဧတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။သစ္စံ၊သစ္စာကို။အနုဗုဇ္ဈတိ၊ သိ၏။ ဧတ္တာဝတာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊တို့သည်။သစ္စာနုဗောဓံ၊မဂ်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကိုသိခြင်းကို[1] ။ ပညပေမ- ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်ဖြင့်။သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်ဖြင့် သစ္စာကို လျော်စွာသိခြင်းသည်[2] ။နတွေဝ ဟောတိ၊မဖြစ်သေး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၄၃၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ဧတ္တာ-ဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ အနုဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုဗောဓံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။သစ္စံ၊ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ လျော်စွာသိသနည်း။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၁။ သစ္စာနုဗောဓောတိ မဂ္ဂါနုဗောဓော၊ ဋ္ဌ။ မဂ္ဂါနုဗောဓောတိ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ ဗောဓော ဗုဇ္ဈနံ။ ဋီ။
၂။ ဓမ္မေန ပဋိဝိဒ္ဓါနိ သစ္စာနိ ပရမတ္ထသစ္စမေဝ ဝါ အနုပ္ပဝုဇ္ဈနန္တိ အဓိပ္ပါယေန သစ္စာနုပ္ပတ္တီတိ ဖလသစ္ဆိ-ကိရိယာတိ ဝုတ္တံ။ ဋီ။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ တေသံယေဝ ဓမ္မာနံ၊ ထို(သဒ္ဓါပဋ္ဌိလာဘ စသော ၁၂-ပါးသော)တရားတို့ကို သာလျှင်[1]။ အာသေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဘာဝနာ၊ ပွါးများခြင်းသည်။ ဗဟုလီကမ္မံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုခြင်းသည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ ၏။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိံ၊ ကို။ ပညပေမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

၄၃၄။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပေက္ခာမ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူး များသနည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊အား။ ပဓာနံ၊ မင်္ဂနှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယသည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမင်္ဂနှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယကို။ နော စေ ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ဣဒံ သစ္စံ၊ ကို။ န အနုပါပုဏေယျ၊ မသိရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ ပဓာနံ၊ သည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဓာနဿ၊ အား။ ကတမော ဓမ္မော၊ သည်။ဗဟုကာရော၊ နည်း။ ပဓာနဿ၊ အား။ ဗဟုကာရံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ၊ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီဝိပဿနာ)ကို။ နော စေ တုလေယျ၊ မနှိုင်းချိန်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်း (မဂ္ဂပဓာန)ကို။ န ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့် လျှင်။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥဿဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤနှိုင်းချိန်ခြင်းကို။ န တုလေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ တံ ဆန္ဒော၊ သည်[2]။ နော စေ ဇာယေထ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ နဥဿဟေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ပ။တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။နော စေ ခမေယျုံ၊ မခန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဆန္ဒော၊ သည်။ နဇာယေထ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ခန့်ခြင်းအား။ အတ္ထူပပရိက္ခာ၊ အနက်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ အတ္ထံ၊

---

[1] တနည်း "ထိုမဂ္ဂသမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုသာလျှင်"ဟူ၍ ဖော်လည်းပေး။ ရှင်းနည်းကို ဋီကာ၌ ဥပစာနည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ထား၏။

[2] ဤသုတ်၌ တံ-ဣဒံ တို့ကား ပါဝစနဝိစိတ္တနယ ဖြစ်၍ သဒ္ဒဝိဇာရဏပြုရန် မသင့်။

ထိုအနက်ကို။ နော စေ ဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ၄၊။ န ခမေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။နော စေ ခါရေယျ၊ မဆောင်ငြားအံ့။ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ နဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မခါရဏာယ၊ တရားဆောင်ခြင်းအား။ ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟု-ကာရော၊ နည်း။ပ။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ နော စေ သုဏေယျ၊ မနာကြားငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ န ခါရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဿဝနဿ၊ တရားနာခြင်းအား။ပ။ တံ သောတံ၊ ထိုနားကို။ နော စေ ဩဒဟေယျ၊ (အာရုံရှိရာသို့)ရှေးရှုမထားငြားအံ့။ (နားမထောင်ငြားအံ့-ဟူလို။)ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ နသုဏေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သောတာဝခါနဿ၊ နားထောင်ခြင်းအား။ ပ။တံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ပယိရုပါသေယျ၊ မဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ဣဒံ သောတံ၊ ဤနားကို။နဩဒဟေယျ၊ ရှေးရှုမထားရာ။ (မထောင်ရာ ဟူလို)။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအား။ပ။တံ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ငြားအံ့။ဣဒံ၊ ဤဆည်းကပ်ခြင်းကို။ န ပယိရုပါသေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည်။နော စေ ဇာယေထ၊ ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ န ဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၃၅။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ မယံ၊တို့သည်။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။အပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ခဲ့ကြပါကုန်ပြီ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုဖြေဆိုခြင်းကို ပ ဿ်း။ အမှာကံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ ရုစ္စတိစေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်ပါ၏။ ခမတိစ၊ နှစ်လ ည်း နှစ်လိုပါ၏။ ဘေနစ၊ ထိုကြောင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ယံ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ "မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ ဣဗ္ဘာ၊ဆင်ထိန်းကဲ့သို့ယုတ်ညံ့သော အတန်းအစားဖြစ်ကုန်သော။ ကဏှာ၊ မည်းနက်ကုန်သော။ ဗန္ဓုပစ္စာပါဒါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ခြေဖမိုးမှ ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏကာ၊ ရဟန်းယုတ်တို့သည်။ ကေစ၊ အသယ်ဆိုသော သူတို့နည်း။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ကေစာတိ၊တို့နည်း"ဟူ၍။ဝေါသို့။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။မေ၊ အား။သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏပေမံ၊ ရဟန်းဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။ သမဏပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူသောကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏေသု၊ တို့၌။သမဏဂါရဝံ၊ရဟန်း ဟူသော ရိုသေခြင်းကို။အဇနေသိ ဝတ၊ဖြစ်စေတော်မူ၏တကား။ပ။ခါရေတု၊ သော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဧဝံ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ သော။ စင်္ကီသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သေ့ကာရိသုတ်

၄၃၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ နိသီဒိ-ထိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သေ့ကာရိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။စတဿော၊ လေးမျိုး

ကုန်သော။ ပါရိစရိယာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ထားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးအား။ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ အလုပ်အကျွေးပြုရာ၏။ ပ။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ တို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဒဿ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဒ္ဒေါဝ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ အညော၊ အခြားတပါးသော။ ကောပန၊ အဘယ်သူသည်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ပ။ ဣမ၊ ဤပါရိစရိယဥ္စ။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ အာဟာတိ၊ ဆိုသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သဗ္ဗော၊ သော။ လောကော၊လူအပေါင်းသည်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဣမာ စတဿော ပါရိစရိယာ"ပညပေန္တု"တိ၊ပညပေန္တု-ဟူသော။ဧတံ၊ ဤစကားကို။အဗ္ဘနုဇာနာတိ ကိံ၊ ခွင့်ပြုသလော။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသော။ အဿကော၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာမရှိသော။ အနာဠိယော၊ တကွမ်းစားမျှ ဆန်မရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အတ္တိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသားယောကျ်ားသည်။ အကာမဿ၊ အလိုမရှိပါဘဲလျက်။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုအချင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ မံသံ၊ ဤအသားကို။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ မူလဉ္စ၊ အဖိုးကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတဗ္ဗန္တိ၊ တန်ဖိုးအလိုက်ပေးအပ်၏"ဟူ၍။ ဗိလံ၊အဘို့အစုကို။ ဩလဂ္ဂေယျုံ၊ သေယျထာပိ၊ ဆွဲချိတ်စေကုန်၏သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပ္ပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုမယူမူ၍။စတဿော၊ ကုန်သော။ဣမာ ပါရိစရိယာ၊ တို့ကို။ အထ စ ပန ပညပေန္တိ၊ မိမိသဘောအတိုင်း ပညတ် ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ န ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ဟူ၍လည်း။န ဝဒါမိ၊မမူ။ ဟိ၊မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပရိစရတော၊ လုပ်ကျွေးသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိယော၊အထူး ယုတ်မာသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သေယျော၊ မြတ်သူသည်။ န အဿ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရိစရတော၊ သော။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယံ၊မင်းမျိုးကို။ "ယံဝါ၊အကြင်သူကိုလည်း။ပရိစရတော၊ သော။တေ၊ သင်၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးတို့တွင်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (တွံ၊ သင်ခတ္တိယသည်။)ပရိစရေယျာသိတိ၊ လုပ်ကျွေးလိုသနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။စေပိ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။ "ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ မေ၊ ငါခတ္တိယ၏။ပ။ အဟံ၊ ငါခတ္တိယသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့"ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ (ဗြာဟ္မဏံခေပိ ဗြာဟ္မဏ။ပ။ တမဟံ ပရိစရေယျန္တိ၊ တိုင်အောင်–ရှေးနည်းမှီးပေးလေ။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊

မြတ်သောအဖို့ရှိ၏ဟူ၍ [၁]။ အဟံ၊ ငါသုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ပ။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဥဠာရဝဏ္ဏတာ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ဝဏ္ဏသဒ္ဒေါ ဣဓ ပသံသာပရိယာယော။ ဋီကာ။) သေယျံသောတိ၊ ပ ူ၍။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊မဆို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဥဠာရဝဏ္ဏတာ၊ ဖြင့်။ပါပိယံသောတိ၊ ယုတ်မာသော အဖို့ရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ဥဠာရဘောဂတာ၊ မြတ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ပ။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဥစ္စာကုလိနော ပိ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်သည်း ဖြစ်သော။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမတို့၌ မှားသောအားဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏာဝါစော၊ ချောပင်ကုံးတိုက်သော စကား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖရုသဝါစော၊ ရှန့်ရင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာလု၊ အလိုရမ္မက်အားကြီးသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ဥစ္စာကုလိနော ပိ၊ သည်လည်းဖြစ်သော။ ကေစ္စော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပါပိယံသောတိ၊ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။

၄၃၉။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဥဠာရဝဏ္ဏောပိ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ပါရိစရိယာဟေတု ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါး၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ စာဂေါ၊ စွန့်ကြဲခြင်းသည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ မဆို။ဣတိ၊ ၏။

၄၄၀။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားရှင် ဟောအပ်သော်။ ဧသုကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။စတ္တာရိ၊လေးမျိုးလေးစားကုန်သော။ဓနာနိ၊ ဥစ္စာတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ခတ္တိယဿ၊မင်း၏။ပ။ဝေဿဿ၊ ကုန်သည်၏။ပ။သုဒ္ဒဿ၊ သူဆင်းရဲ၏။သန္ဓနံ၊ကို။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ ထိုဥစ္စာလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံ သန္ဓနံ၊ ဤကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊

၁။ သေယျံသောတိ ဟိတကောဋ္ဌာသော၊ ဟိတသဘာဝေါတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။ ၎င်းအဖွင့်အတိုင်းပေးသည်။ သေယျံသောတိ..သေယျော။အတ္ထကသာ။ ၎င်းအလို “သေယျံသောတိ၊ မြတ်သူဟူ၍” ပေး။

ကန့်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘိက္ခာစရိယဉ္စ၊ ဆွမ်းခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သည့်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓနံ၊ ကို။ အတိမညမာနော၊ မထေမဲ့မြင်ပြုလျက်[၁]။အကိစ္စကာရီ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂေါပေါ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ အာဒိယမာနော၊ ခိုးယူသကဲ့သို့တည်း။ (ပြုသင့်သော ဂေါပိတအလုပ်မှတပါး မလုပ်သင့်သော အဒိန္နာဒါနအလုပ်-လုပ်သကဲ့သို့ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နေကလာပံ၊ လေးနှင့် မြားထည့်သော တောင့်ဟူသော။ ကသိဂေါရက္ခံ၊လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းဟူသော။ အသိတ-ဗျာဘင်္ဂိ၊ တံစဉ်းထမ်းပိုးဟူသော။ ဣမေ၊ ဤကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လေးမျိုးတို့ဖြင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ကိံ၊ သို့။အာဟာတိ၊ မဟာတော်မူသနည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

၄၄၁။ (ကိံပန ဗြာဟ္မဏ-မှ အထ စ ပနိမာနိ စတ္တာရိ ဓနာနိ ပညပေန္တိ-တိုင်အောင်သည် စာပိုဒ် ၄၃၇-နှင့်တူ၏။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါသည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကံ၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုဿ-ရတော၊အောက်မေ့သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ယတ္ထ-ယတ္ထေဝ၊ အံကြင် အကြင်အမျိုး၌သာလျှင်။ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘော၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၏။ တေန တေနေဝ၊ ထိုထို အမျိုးဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ခတ္တိယကုလေ၊ ၌။ အတ္တဘာဝဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊သည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ခတ္တိယောတွေဝ၊ဟူ၍သာလျှင်။သင်္ချံ၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (သုဒ္ဒေါတွေဝ သင်္ချံ ဂစ္ဆတိ-တိုင်အောင် လွယ်ပြီ။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံယဒေဝပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင် အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ တေန-တေနဝ၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားထင်း ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ စေ ဇလတိ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ ကဋ္ဌဂ္ဂိတွေဝ သစ်သားထင်းမီးဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ဂစ္ဆတိ၏။သကလိကံ၊ထင်းပေါက်စကို။ပ။ သကလိကဂ္ဂီတွေဝ၊ ထင်းပေါက်စမီး ဟူ၍သာလျှင်။ပ။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ပ။ တိဏဂ္ဂိတွေဝ၊ မြက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ပ။ ဂေါမယံ၊ နွားချေးကို။ပ။ ဂေါမယဂ္ဂိတွေဝ၊ နွားချေးမီး ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သ ကဲ့သို့[၂]။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ တေန တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ အတ္တဘာဝဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ခတ္တိ-ယောတွေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဒေါတွေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သင်္ချံ၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။

၁။ အတိပုဗ္ဗ မနဓာတ် ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်၏လုပ်ငန်းကို ကိုယ့်ဘာသာ လေးလေးစားစား ပြုလုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အလုပ်ကို လုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် မထေမဲ့မြင်ဟူသော အနက်မှာ အဓိပ္ပါယ်နက်သာ၊ သဒ္ဒါနက်အားဖြင့်"ကျော်လွန်၍ သိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသိဉာဏ် ချော်သည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။ ထို့ကြောင့် မေတ္တသုတ်အဋ္ဌကထာ၌ နာတိ မညေထာတိ န အတိက္ကမိတွာ မညေယျ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

၂။ မနိ-၁-၄၀၀-စာပိုဒ် ၂၆၀ မျက်နှာ၌လည်းရှု။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။တထာဂတပ္ပဝေဒိတံ၊ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ အာဂမ္မ၊ အစွဲပြု၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄၃၈-စာပိုဒ် နည်းမှီပေး။)ဉာယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုတိုးထွင်း၍သိကြောင်းဖြစ်သော။ကုသလံ ဓမ္မံ၊မဂ် ဘုသိုလ်တရားကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၄၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံမညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်သာ။ အသို ပဒေသော၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးများခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ နော၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ ဝေဿော၊ သည်။ နော၊ လော။ သုဒ္ဒေါ၊ သည်။ နော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဟောတိ၏။ဟိ၊မှန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊အမျိုးတို့သည်။ပ။ဘာဝေတုံငှါ။ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၄၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ကိံမညသိ၊နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၀၇-မှီး၍ပေး၊ ဝေခမဝ ခေါ်-စသည်လည်း အထက်နှင့် တူပြီ။)

၄၄၄။ (သဗ္ဗေနာပိ သဗ္ဗာ အဂ္ဂိနာ အဂ္ဂိကရဏီယံ ကာတုန္တိ-တိုင်အောင်ကို ၄၀၈-စာပိုဒ် မှီး၍ပေး။ ဝေမေဝ ခေါ-မှ ဉာယံ ဓမ္မံ ကုသလန္တိ-တိုင်အောင်လွယ်ပြီ။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ဧသုကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ။ပ။ သရဏံ ဂတန္တိ၊ ဂတံ-ဟူသော။ ဓော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော၊ ဧသုကာရိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ဓနဉ္စာနိသုတ်

၄၄၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ပတ်လုံးဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။(ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌သော်လည်းပေး။)ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ (ရာဇဂြိုဟ်ကိုရံ၍တည်သောပဗ္ဗတတောင်၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ဇနပုဒ်ကို ဒက္ခိဏာဂိရိဟု ခေါ်သတတ်)။ မဟတာ၊ သော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အညတရော၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊

ဝါဆိုပြီးသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ဥ္မ။ ဒက္ခိဏာဂိရိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ဥ္မ။ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။နိသိန္နံ၊သော။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ကစ္စိ၊အသို့နည်း။ဘဂဝါ၊သည်။အရောဂေါ၊ရောဂါလည်းကင်းပါ၏လော။ဗလဝါ၊စ၊ တို၊အင်အားလည်းရှိပါ၏လော" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အရောဂေါ စ၊ ရောဂါလည်းမရှိပါ။ ဗလဝါ စ၊ အင်အားလည်း ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အရောဂေါ စ၊ ၏လော။ ဗလဝါ စ၊ ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရှု။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဗလဝါ စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌။ တဏ္ဍုလပါလိဒွါရာယ၊ တဏ္ဍုလပါလိတံခါးအနီး၌။ ဓနဉ္စာနိနာမ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဓနဉ္စာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှု။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိပန၊ နည်း။ ဓနဉ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ (ကုသိုလ်တို့၌) မမေ့မလျော့ဘဲ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှု။ ဓနဉ္စာနိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အပ္ပမာဒေါ၊မမေ့လျော့ခြင်းသည်။ ကုတော ပန၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ (မေ့လျော့သည်သာဟူလို။) အာဝုသော၊ရှု။ ဓနဉ္စာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့ကို။ ဝိလုမ္ပတိ၊ လုယက်၏။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ရာဇာနံ၊ကို။ ဝိလုမ္ပတိ၊ ၏။ အဿ၊ထိုဓနဉ္စာနိပုဏ္ဏားသည်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ယာပိ ဘရိယာ၊ အကြင်မယားကိုလည်း။သဒ္ဓာကုလာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောအမျိုးမှ။အာနီတာ၊ ရွေးချယ် ဆောင်အပ်ပြီ။ သာပိ၊ထိုမယားသည်လည်း။ ကာလင်္ကတာ၊ သေပြီ။အဿ၊ ထိုဓနဉ္စာနိသည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသော။ အညာ ဘရိယာ၊ အခြားမယား(တယောက်)ကို။ အဿဒ္ဓကုလာ၊ မှ။ အာနီတာ၊ ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဓနဉ္စာနိ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့နေသည်ဟု။ အဿုမှ၊ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသတင်း ကို။ အဿုမှ ဝတ၊ ကြားရကုန်စွတကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဒုဿုတံ၊ ကို။ အဿုမှ ဝတ၊ ကား။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ကဒါစိ၊တခါတရံ။ဂရဟစိ၊တစုံတခုသောနေရာ၌။ (တနေရာရာ၌ဟူလို။) ဓနဉ္စာနိနာ ဗြာဟ္မဏေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။အပ္ပေဝ နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ပေါင်းဆုံကုန် ငြားအံ့လည်းမသိ။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ကထာသလ္လာပေါ၊ တစုံတခုသော စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ဖြစ်ရငြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

၄၄၆။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်တော်မူသရွေ့။ ဝိဟရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သာ်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ရာဇဂဟံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ သို့။ ဧဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဓနဉ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပြင်၌။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့ကို။ဂေါဠေ၊ နွားခြံ၌။ ဒုဟာပေတိ၊နို့ညှစ်စေ၏။ပ။ တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ကို။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊အိုအရှင်သာရိပုတ္တရ။ ဣတော၊ ဤအချိန်၌။ပယော၊ နွားနို့ကို။

၁။ တော-ပန္တည်း တုမ္ဟက္ခ၊ အာဒိတော ဥပုသမ္ပန္န၊ သိက္ခိတပ္ပံ သမာဟိတံ-၌ အာဒိတော-ကဲ့သို့တည်း။

ပိယတံ၊ သောက်နိုင်ပါဦးလော့။ တာဝ၊ ထိုနွားနို့သောက်ပြီးသောအချိန်၌။ ဘတ္တဿ၊ ဆွမ်း၏။ ကာလော၊ အချိန်အခါသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (နွားနို့သောက်တော်မူနိုင်ပါ၊ နွားနို့သောက်ပြီးချိန်နှင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဘုရား-ဟု ဆိုလိုသည်။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အလံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အမုကသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်း၌။ မေ၊ ၏။ ဒိဝါ-ဝိဟာရော၊ နေ့နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ မနုဿနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏(စကားတော်ကို)။ ပဋိဿောသိ၊ ရှေးရှုနားထောင်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မနုဿနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ထမင်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဘုတ္တပါတရာသော၊ စားအပ်ပြီးသောနံနက်စာရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "မနုဿနိ၊ နိ။ ကစ္စိ၊ နည်း။ အပ္ပမတ္တော၊ (ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌) မမေ့လျော့သည်။ အသိတိ၊ (သင်) ဖြစ်ပါ၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရော။ ယေသံ နော၊ အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်။ မာတာ-ပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ ပုတ္တဒါရော၊ သားမယားကို။ ပေါသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စာနံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်တို့၏။ မိတ္တာမစ္စကရဏီယံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဉာတိသာလောဟိတာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏။ ဉာတိသာလောဟိတကရဏီယံ၊ ဆွေမျိုး သားချင်းတို့၏ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အတိထီနံ၊ တို့၏။ အတိထိကရဏီယံ၊ ဧည့်သည်တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့၏။ ပုဗ္ဗ-ပေတကရဏီယံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့ကိစ္စကို[၁]။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဒေဝတာကရဏီယံ၊ နတ်တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ရာဇကရဏီယံ၊ မင်းကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤကိုယ်ကိုလည်း။ ပီဏေတဗ္ဗော၊ နှစ်သက်စေအပ်၏။ ဗြူဟေတဗ္ဗော၊ ပွါးစေအပ်၏။ တေသံ အမှာကံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၄၄၇။ မနုဿနိ၊ နိ။ တံ ကိံ မညသိ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဧကစ္စော၊ သည်။ မာတာပိတုန္နံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမ-စာရီ၊ မညီညွတ်သော (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(ဤကား အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ်ကို ညှိ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ လွယ်လွယ်ပေးသော် အဓမ္မစာရီ၊ မတရားမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမစာရီ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်-ဟုလည်း ပေး။)

၁။ ဉာတကသုတပုဗ္ဗာ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပဂတာ ပုဗ္ဗပေတာ ဧတ္ထိဓာဓိပ္ပေတ ကာလေန ကာလံ ဒါနံ ဒတွာ တေသံ ဥဒ္ဒိသနံ ပုဗ္ဗပေတကရဏီယံ ပေတဗလိတိ အတ္တော။ ဋီကာ။

တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရားကျင့်ခြင်း မလျော်မလျောက်ပတ် ကျင့်ခြင်းရှိသော အကြောင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "အဟံ၊ သည်။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ မိဘဘို့ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ မံ၊ ကို။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ မဆွဲငင်ပါစေကုန်သတည်း" ဟူ၍။ (ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။) သဘေယျ နုခေါ၊ ရနိုင်ပါမည်လော။ အသာ၊ ၏။ မာတာပိတရော ဝါ၊ အမိအဘတို့သည်မူလည်း။ "ဧသော၊ ဤသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ပ။ နံ၊ ထိုသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ သတည်း" ဟူ၍။ (ဝတ္တုံ၊ ငှါ။) လဘေယျုံ၊ ရနိုင်ကုန်မည်လော။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ အထခေါ၊ ၌။ ဝိက္ကန္ဒန္တံယေဝ၊ ငိုကြွေးနေသည်သာဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရယေ၊ ၌။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ပက္ခိပေယျုံ၊ ထည့်ကုန်ရာ၏။ (ဤဝါကျကို မှီး၍[1] ကျန်ဝါကျများကိုလည်း ပေးသေ။)

၄၄၈။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ ပ။ ယော ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သည်း။ မာတာပိတူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အသာ၊ ရာ၏။ ယော ဝါ၊ သည်လည်း။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစာရီ တရားသဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည် သမစာရီ မျှမျှတတကျင့်လေ့ရှိသည်။ အသာ၊ ရာ၏။ (တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲ၍နှစ်မြတ်သနည်း။ ဣတိ ဤသို့ မေး၏။ ဘော သာရိပုတ္တ ရှင်။ ယော၊ သည်။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ သည်။ အသာ၊ ရာ၏။ (တဿ ၏။) တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ န သေယျော၊ မမြတ်။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ မာတာပိတူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစာရီ၊ သည်။ သမစာရီ၊ သည်။ အသာ၊ ရာ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ တဒေဝ၊ ထို(ဓမ္မစာရီ သမစာရီ)ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ထူးကဲမြတ်၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟိ၊ တို့ထက်[1]။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့် ပြုကျင့်ခြင်း မျှမျှတတပြုကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဓနဉ္ဇာနိ နိ ယေဟိ၊ အကြင်အမှုတို့ဖြင့်။ မာတာပိတရော စေဝ၊ မိဘတို့ကိုလည်း။ ပေါသေတုံ၊ မွေးမြူခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ပါပကမ္မံ စ၊ မကောင်းမှုကိုသည်း။ ကာတုံ ပြုခြင်းငှါ။ န သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော။ ပဋိပဒံ စ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ အညေသံဟေတုကာ၊ တပါးသောသူတို့လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဓမ္မိကာ၊ တရားအားလျော်ကုန်သော။ တေ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း[2]။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီး၍ ပေးနိုင်သောက်ပြီ။)

၄၄၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်အပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။

၁။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ယိ၊ မှန်၏။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ထက်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏" ဟု ဟိသဒ္ဒါကို ဒဠှီကြံ၍လျှင်လည်း သင့်ထင်၏။

၂။ မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရ၍ မကောင်းမှုကိုလည်း မပြုရပဲ ကောင်းမှုအကျင့်ကိုလည်း ပြုကျင့်ရသော အမှုကောင်းတို့သည် ရှိကုန်သည်သာ ဟု ဆိုလို၏။

အာသနာ၊ နေရာမှ ။ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ ၌ ။ဓနဉ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌ ။အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသည်။ ဗာဠှ-ဂိလာနော ပြင်းစွာနာသည်။အဟောသိ ပြီ။ အထခေါ ၌ ။ ဓနဉ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။အညတရံ၊ သော ။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ ကျော်း။ ဧဟိ၊ လာခဲလော့ ။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ချဉ်းကပ်၍ ။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဓနဉ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည် ။ပ ။ဝန္ဒတီတိ၊ ၏ ဟူသော ။ မမ၊ ငါ၏ ။ ဝစနေန၊ ဖြင့် ။ ဘဂဝတော၏ ။ပါဒေ၊တို့ကို။ သိရသာ၊ဖြင့် ။ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးချေလော့ ။ယေန၊ ၌ ။အာယသ္မာ စ သာရိ-ပုတ္တော၊သည်သည်း။ (အညိ၊ ၏ ။) ။ပ ။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍ ။ဓနဉ္စာနိ တခု ။ပ ။ဝန္ဒတီတိ၊ ဟူသော ။ မမ၊ ၏ ။ ဝစနေန၊ ဖြင့် ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏၊ ပါဒေ၊ တို့ ကို ။ သိရသာ၊ ဖြင့် ။ဝန္ဒာဟိ၊ လော့ ။ ဘန္တေ၊ ရား ။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏ ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည် ။ပ ။ယေန၊ သို့ ။ အနုကမ္ပံ၊ ကို ။ ဥပါဒါယ၊ ၍ ။ ဥပသင်္ကမတု ကိရာတိ၊ ကပ်ခရော် ကခစချင်ပါသတဲ့ဘုရားဟူ၍ ။ဝဒေ၊ ဤသို့သည်း ။ ဝဒေဟီတိ၊ လျှောက်သားချေလော့" ဟူ၍ ။ (ဤတိ-ကြေ ။) အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ ။ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍ ။သော ပုရိသော၊သည် ။ပ ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည် ။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့် ။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီ ။

၄၅၀ ။ အထခေါ ၌ ။ပ ။ပဉ္စတ္တ၊ အပ်သော ။ အာသနေ၊ ၌ ။ နိသီဒိ၊ ပြီ ။ နိသဇ္ဇ ခေါ၊ ၍ ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည် ။ ဓနဉ္စာနိ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို ။ "ဓနဉ္စာနိ၊ နီ ။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း ။တေ၊ သင်၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည် ။) ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော ။ ကစ္စိ၊ နည်း ။ ယာပနီယံ၊ မျှတပါ၏လော ။ ကစ္စိ၊နည်း ။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည် ။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ကုန်ပါ၏လော ။နော အဘိက္ကမန္တိ၊ ရှေ့သို့ မတိုးဘဲ ရှိပါကုန်၏လော ။ ပဋိက္ကမောသာနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း၏အဆုံးသည် ။ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော ။ (ပညာယတိ ကမ္မရှင်ဖြစ်လျှင် ပဋိက္ကမောသာနံ ပုဒ်ကို-ကို ဟု ဝတ္တကမ္မတ္တပြန် ။) အဘိက္ကမော၊ သည် ။နော ပညာယတိ၊ မထင်ဘဲ ရှိပါ၏လော" ဟူသော ။ဝေါ၊ ကို ။ အဝေါစ၊ ပြီ ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ မေ၊ ၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်) ။ ခမနီယံ၊ သည် ။နမ၊ မဖြစ် ။ ယာပနီယံ၊ သည် ။ န၊ မဖြစ် ။ပ ။ပဋိက္ကမော၊ သည် ။ နော ပညာယတိ၊ မထင် ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ ဗလဝါ၊ သော ။ ပုရိသော၊ သည် ။ တိဏှေန၊ ထက်မြက်သော ။ သိခရေန၊ စူးဖြင့် ။[၁] မုဒ္ဓနိ၊ ထိပ်၌ ။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ (ထိုးဆွ) မွှေနှောက်ရာသကဲ့သို့ ။ (မထေ-ဝိလောဠနေ၊ အဘိမတ္ထတိ ဒုမ္မေ-ခတ်ကျင်းရှု၍ ပေးသည် ။) ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင် ။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲကုန်သော ။ ဝါတာ၊ လေတို့သည် ။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌ ။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏ ။ ပ ။ဘော သာရိပုတ္တ ရာ ။ ဗလဝါ သော ။ ပုရိသော၊ သည် ။ဒဠှေန၊ ခိုင်ခန့်သော ။ ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ လွန်ကြိုးပိုင်းဖြင့် ။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌ ။ သီသဝေဌံ၊ ဦးရစ်ပတ်ခြင်းကို ။ ဒဒေယျ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့ ၊ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင် ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော ။ သီသေ၊ ၌ ။ သီသဝေဒနာ၊ တို့သည် ။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏) ။ ပ ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ ။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သော ။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း ။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသီ ဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း ။ တိဏှေန၊ သော ။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ နွားသတ်ကြောင်းဓားဖြင့် ။ (သားလှီးဓားဖြင့်ဟူလို ။) ကုစ္ဆိံ၊ ဝမ်းကို ။ ပရိကန္တေယျ သေယျထာပိ၊ လှီးဖြတ်ရာ

၁။ အင်္ဂုတ္တ သိခရဿာဟော-မယဝိဋ္ဌနက ထ္တကော- ဟူသောအဘိဓာန် ၉၉၄-နှင့် အညီပေးသည် ။ နိဿယဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်တို့၌ သင်တုံးဓားလှသာဖြင့် ဟု ပေး၏ ။

သက္ကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗလဝန္တော၊ ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ နာနာဗာဟာသု လက်မောင်း အသီးအသီးတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ပူလောင်စေကုန်သကဲ့သို့။ (ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့ဟူလို။) သမ္ပရိတာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ အပြန်ပြန်မြိုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ၊ ၌။ ဍာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏)။ ပ။ ပဋိက္ကမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။

၄၅၁။ မနုဿာနံ၊ နံ။ ထံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သည်ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ နိရယော ဝါ၊ ငရဲသည် ဖြစ်အံ့။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊ တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသည်ဖြစ်အံ့[၁]။ (အတ္ထိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ နိရယာ၊ ငရဲထက်။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ ပ။ တိရစ္ဆာန-ယောနိ ဝါ၊ သည်ဖြစ်အံ့။ ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊ ပြိတ္တာဘုံသည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ ထက်။ ပေတ္တိဝိသယော၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ ပ။ ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊ သည်ဖြစ်အံ့။ မနုဿာ ဝါ၊ လူတို့သည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ထက်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ မနုဿာ ဝါ၊ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ၊ နတ်တို့သည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ၊ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ပ။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ၊ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရှင်။ တာဝတိံသေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ယာမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ပ။ တုသိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ပ။ နိမ္မာနရတီဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ပ။ မနုဿာနံ၊ နံ။ ထံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ ဝါ၊ တို့သည်ဖြစ်အံ့။ ဗြဟ္မလောကော ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်ဖြစ်အံ့။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ ဗြဟ္မာလောကဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မလောကောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္စာနိ ရှုတ်ဆို၏။

၁။ ယောနိတိ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿာပိ ကာရဏဿာပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿာပိ နာမံ။ (မ ၁၊ မဟာသီဟနာဒ သုတ်အဖွင့်။)

အသာခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၏။ "ဣဓမ ခေါ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဗြဟ္မလော-ကာဓိမုတ္တာ၊ ဗြဟ္မလောကလျှင် (ရည်ရွယ်ချက်)နှလုံး သွင်းရှိ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဓနဉ္ဇာနိဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်အလို့ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူသော။တော်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ တေ၊ သင့်အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုငါဟောအံ့သော စကားကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဉ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ "ဓနဉ္ဇာနိ၊နိ၊ ဗြဟ္မာနံ၊တို့၏။သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို။ ဖရိတွာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်း။ အဓော၊ အောက်၌လည်း။ တိရိယံ၊ဖီလာ၌လည်း။ သဗ္ဗဓိ၊အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူတို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတွာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ အယံခေါ ဤသည်ပင်တည်း။

၄၅၂။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ နိ။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။အယံခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ ရှာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဓနဉ္ဇာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ရှိခိုး၏"ဟူသော။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဓနဉ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဥတ္တရိကရဏီယေ၊ အထက်မက်ဖွယ်ပြုဖွယ်ရှိစဉ်သည်။ သတိ၊ လျက်။ ဟီနေ၊ ယုတ်သော။ ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြွပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၍မကြာမြင့်မီ။ ကာလမကာသိ၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၄၅၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဧသော သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပက္ကန္တောတိ၊ ဖဲသွားပြီ"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဓနဉ္ဇာနိ ဘန္တေ။ပ။ဝန္ဒတီတိ-ဟူသော။တော်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ ရှာ။ တွံ၊ သည်။ ကိံ၊ ကြောင့်။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယှံ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဣမေ ခေါ ဗြာဟ္မဏာ။ပ။ ဒေသေယျန္တိ၊ ဒေသေယျံ"ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တ၊ရှာ။ ဓနဉ္ဇာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကာလကတော၊ ပြီ။ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ သို့သည်း။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊သော။ဓနဉ္ဇာနိသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၄၅၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလနိဂုံး၌။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ။ အသွန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ ရင်း။ပ။ တောဒေယျော ဗြာဟ္မဏော၊ ရင်း။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ တို့ရင်းတည်း။အထခေါ၌။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒွါဇာနံ၊ ဝါသေဋ္ဌဟူသောအမည် ဘာရဒွါဇ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ လုလင်တို့သည်။ ဇင်္ဃာဝိဟာရံ၊ အားဖြင့်။အနုစင်္ကမန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ အနုဝိစရန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ "ဘော၊ အရှင်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။(ပေါဋ္ဌလိယသုတ် ၃၁-ပြန်ရှု။)ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယောဘိတိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။အယံ ဤသို့သော။အန္တရာကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ ဘာရဒွါဇော မာဏဝေါ၊ သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဝါသေဋ္ဌ။ ယတော ယော၊ အကြင်သူသည်။ပ။အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ ဆဲရေးရှုတ်ချအပ်သူမဟုတ်။ (ဤပေယျာလ အနက်ကို ၄၂၄-အပိုဒ် ပြန်ရှု။)ဘော၊ဋ္ဌ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊သည်။)ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ဟောတိတိ၊၏" ဟူ၍။ ဝဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊သည်။ "ဘော၊ အရှင်ဘာရဒွါဇ။ ယတော၊အကြင်သူသည်။ သီလဝါ စ၊ သီလဂုဏ် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝတ္တသမ္ပန္နော စ၊ ဝတ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ ဋ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊ သည်။) ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ-တိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဘာရဒွါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဝါသေဋ္ဌံ မာဏဝံ၊ကို။သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နေဝ အသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒွါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။န အသက္ခိ၊ နိုင်။ အထခေါ၌။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒွါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ "ဘော ဘာရဒွါဇ၊ ဋ။ သကျပုတ္တော၊ သော။သကျကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ၌။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ-မှ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ- တိုင်အောင် အမ္ဗဋ္ဌသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-ပြန်ရှု။) ဘော ဘာရဒွါဇ၊ ဋ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်စို့။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေနသို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့။ နော၊ငါတို့အား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဓာရေဿာမာတိ၊ ဆောင်ထားကြကုန်အံ့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘာရဒွါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ဝါသေဋ္ဌဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၄၅၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒွါဇာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝါ၊ တို့သည်။ပ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဥဘောမယံ၊အကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒသုံးပုံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သူတို့ ဟူ၍။အနုညာတပဋိညာတာ၊ (ဆရာတို့သည်လည်း) အသိအမှတ် ပြုအပ်၊ (ကျွန်ုပ်တို့သည်

လည်း) ဝန်ခံအပ်ပြီးကုန်သည်။ အသ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိယာ၊ ပေါက္ခရသာတိ၏ (တပည့်) တည်း။ အယံ မာဏဝေါ၊ ဤဘာရဒွါဇ လုလင်သည်။ တာရုက္ခဿ၊ တာရုက္ခ၏(တပည့်)တည်း။

တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်ပုဒ်ကို။ အက္ခာတံ၊ ဟောကြားအပ်၏။ တတြ၊ ထိုပုဒ်၌။ ကေဝလိနော၊ အလုံးစုံကို တတ်မြောက်ကုန်သည်။ အသ္မသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒကာ၊ ပဒကကျမ်းကို သိကုန်သည်။ ဝေယျာကရဏာ၊ ဗျာကရဏ်း (သဒ္ဒါ)ကျမ်းကို သိကုန်သည်[၁]။ အသ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇပ္ပေ၊ (ဝေဒကို) ဟောပြောခြင်း၌။ အာစရိယသာဒိသာ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ ဇာတိဝါဒသ္မိံ၊ ဇာတ်အယူ၌။ ဝိဝါဒေါ၊ အယူအဆ ကွဲပြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

စက္ခုမ၊ စက္ခုသခင် ဘုရားရှင်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာရဒွါဇော၊ သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ် (ဝါသေဋ္ဌ) သည်ကား။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဆယ်ပါးကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဧဝံ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ တေ ဥဘောမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဉာပေတုံ၊ငှါ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ သမ္ဗုဒ္ဓံ ဣတိ ဝိဿုတံ၊ကောင်းစွာ သိသည်ဟု ကျော်ကြားသော။ ဘဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ ပုဋ္ဌုံ၊မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။

ခယာတီတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကိုလွန်သော။ ဝါ၊ ပြည့်သော။ စန္ဒံ၊ လသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ နမဿန္တိ ယထာ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံ တူ။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမနွယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရားသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ ပဉ္ဇလိကာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်။ ဝန္ဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကြကုန်၏။

မယံ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခုံ သမုပ္ပန္နံ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ဘဝတိ၊ သလောဟူ၍။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဇာနေမု၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။(တထာ၊ အားဖြင့်။)အဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ နော၊ တို့အား။ ပဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ"။ ဣတိ၊ သို့။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၄၅၆။ တေသံ ဝေါ၊ထိုသင်တို့နှစ်ယောက်တို့အား။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဇာတိဝိဘင်္ဂံ၊ ဇာတ်အကျယ်ကို။ ဗျက္ခိဿံ၊

၁။ သကလံ ဇာနန္တော-ဟူသည်နှင့်အညီ ကေဝလီ-သည် ဇာနန္တိတဒ္ဓိတ်တည်း။ ပဒကသ္မာ စသည်ဖြင့် ကေဝလိ၌ ကေဝလ သဒ္ဒါကို ပြသည်။ပဒကသ္မာ-ကို ပဒကာ+အသ္မ ဟု ဖြတ်ပြန်း ဝေဒေန္တိတိ ပဒကာ၊ ဗျာကရဏံ ဝေဒေန္တိတိ ဝေယျာကရဏာ-ဟု တဒ္ဓိတဝိဂ္ဂဟမူ။ဤကား ပဒံ ထဒဝဒေသဉ္စ ဗျာကရဏံ အဓိယတိ ဝေဒေတိ ဇာတိ ပဒကော ဝေယျာကရဏော-ဟူသော ဒီ-အမ္ဗဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာကို နယဂ္ဂါဟမှုသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ အဓိယတိ ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီ အဓိယန္တိတဒ္ဓိတ် ပြုလုပ်အံ့၊ ကျမ်းကိုသာ ရ၍ ဤနှင့်မဆိုင်။ သိ-ရိ၌ တမျိုးပြဆိုသေး၏။ ရှုလေ။

ဖြေဆိုအံ့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါဏာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။ (ဧဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း[၁])။

တိဏရုက္ခေပိ၊မြက်သစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ဇာနာထ၊ (သင်တို့နှစ်ယောက်)သိကြကုန်၏လော။ (ဘော၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့သည်လည်း။) နပဋိဇာနရေ၊ ငါမြက်- ငါသစ်ပင် ဟူ၍ မသိကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏။ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်။ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီး၏။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။(ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထို(အနုပါဒိန္နက)မြက်သစ်ပင်မှတပါး။ကီဋေ စ၊ပေါက်ဖတ်တို့ကိုရင်း။ ပဋင်္ဂေ စ၊ နှံကောင်တို့ကိုရင်း။ ယာဝ ကုန္ထကိပိလ္လိကေ စ၊ ခြပုရွက်တိုင်အောင် သော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ (ဇာနာထ၊ သင်တို့သိကြ ကုန်၏သော။)တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏။ပ။ အညမညာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

စတုပ္ပဒေပိ၊ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ခုဒ္ဒကေ စ၊ရှဉ့်နက်စသော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ မဟလ္လကေ စ၊ယုန်ကြောင် စသော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ဇာနာထ၊သင်တို့သိကြပါကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

ပါဒူဒရေ၊ ဝမ်းလျှောခြေရှိကုန်သော။ ဒီဃပိဋ္ဌိကေ၊ ရှည်သော ကျောက်ကုန်းရှိ ကုန်သော။ ဥရဂေပိ၊ မြွေသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော ။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုပထဝီစရ သတ္တဝါမှတပါး။ ဥဒကေ၊ ရေ၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ (ဇာတိကို ရည် သည်။တကွဲငါးစသ်ကိုယူ။) ဝါရိဂေါစရေ၊ ရေ၌ ကျက်စားကုန်သော။(ပဝတ္တိ ကိုရည် သည်။ လိပ်စသော အချို့သတ္တဝါတို့သည် ကမ်းစပ်ကုန်းပေါ်၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော်လည်း ရေ၌ သွားလာ ကျက်စား ကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါမျိုးကို မစ္ဆ-အစစ် မဟုတ်သော်လည်း မစ္ဆ-၌ သွင်း၍ယူ။) မစ္ဆေပိ၊ ငါးသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုဥဒကစရသတ္တဝါမှ တပါး။ ပက္ခယာနေ၊ အတောင်သျှင် ယာဉ်ရှိကုန်သော။ ဝိဟင်္ဂမေ၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်သော။ ပက္ခီပိ၊ ငှက်သတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

၁။ အညမညာ နာနာပ္ပကာရာတိ အသ္ဇော- ဟူသော အဖွင့်နှင့် ယသ္မာ အညာ တိဏဇာတိ အညာ ရုက္ခဇာတိ စသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပုံ တောက်က ဤအညမညာပုဒ်သည် အညမညာ ရက္ခမိခနွယ်။ သုတ္တနိ-မေတ္တသုတ်၌ လာသော ပုဒ်မျိုးမဟုတ်။ မေတ္တသုတ်လာ အညမညပုဒ်ကား အညမညံ စအညံအညံ ဝတ္တဗ္ဗေ မကာရာဂမံ ကတွာ နိဒ္ဒေသော ကမ္မဗျတိဟာရေ စေတံ ပဒံ-ဟူသော ပဋ္ဌာန်းပစ္စယနိဒ္ဒေသအနုဋီကာနှင့် တူ၏။ သမ္ဘာဒိနံ ဝီတိဟာရေ ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန် ၅၆-သုတ်ဖြင့် ဒွိတ္တပြု၍ ပြီး၏။ ဤအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြသည့် အညမညာကား ကမ္မဗျတိဟာရမဟုတ်၊ သဗ္ဗာဒိလောပေါ ပုဗ္ဗမေကဿ ဟူသော-လ္လာန် ၅၅-သုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် စီရင်အပ်သည်။ ကော် ဘာဂဝါ မမွဲ အညမညောဟိ ဝေဝစနေဟိ နိဒ္ဒိသတိ-နေတ္တိ ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်း၌ လာသော အညမညပုဒ်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ ဆိုင်ရာသဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့်အညီ အချင်းချင်းဟု မပေးမူ၍ "တပါးစီ တပါးစီတို့သည်" ဟု ပေးသည်။ တမျိုးစီတမျိုးစီ ဟု ဆိုသဖြင့် ထူးသည် ပြားသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည် ဟူလို။

တောသု ဇာတိသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ အသီးသီး။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ မနုဿေသု၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ စသော လူဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ကြောင့်။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ပုထု၊ သည်။န၊ မဖြစ်။ သီသေဟိ၊ ဦးခေါင်းတို့ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ ကဏ္ဏေဟိ၊ နားတို့ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ မုခေန၊ ပါးစပ်ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ (လိင်္ဂံ ဇာတိမယံ ပုထု-ကို ဝါကျတိုင်း၌ သို့ကါ။ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အံ့။) နာသာယ၊ နှာခေါင်းကြောင့်။ ဩဋ္ဌေဟိ ဝါ၊ နှုတ်ခမ်းတို့ကြောင့်ရင်း။ ဘမူဟိ ဝါ၊ မျက်ခုံးတို့ကြောင့်ရင်း။

ဂီဝါယ၊ လည်ကြောင့်။ အံသေဟိ၊ ပခုံးတို့ကြောင့်။ ဥဒရေန၊ ဝမ်းကြောင့်။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျောက်ကုန်းကြောင့်။ သောဏိယာ၊ ခါးကြောင့်။ ဥရသာ၊ ရင်ကြောင့်။ သမ္ဗာဓေ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကြောင့်။ မေထုနေ၊ မေထုန်ကြောင့်။

ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့ကြောင့်။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ကြောင့်။ အင်္ဂုလီဟိ ဝါ၊ လက်ချောင်းတို့ကြောင့်ရင်း။ (န + အင်္ဂုလီဟိ ဟုဖြတ်။) နခေဟိ ဝါ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကြောင့်ရင်း။ ဇင်္ဃာဟိ၊ ဒူးခေါင်းတို့ကြောင့်ရင်း။ ဦရူဟိ၊ ပေါင်တို့ကြောင့်ရင်း။ ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ အဆင်းကြောင့်ရင်း။ သရေန ဝါ၊ အသံကြောင့်ရင်း။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ န၊ ဖြစ်။ အညာသု၊ လူဇာတ်မှတပါးကုန်သော။ ဇာတိသု၊ တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ မနုဿေသု၊ လူဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ နေဝ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၄၅၇။ မနုဿေသု၊ လူဇာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သရီရေသု၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့၌။ ပစ္စတ္တ၌၊ အသီးသီးလည်း။ ဧတံ၊ ဤထူးခြားမှုသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ဝေါကာရဉ္စ၊ ထူးပြားသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ သမညာယ၊ အမည်မျှဖြင့်။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏[၁]။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ယောကောစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဂေါရက္ခံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသောအမှုကို[၂]။ ဥပဇီဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ သော၊ သည်။ ကဿကော၊ လယ်သမားတည်း။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နမဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ ယောကောစိ၊ သည်။ ပုထုသိပ္ပေန၊ အသီးအသီးသော အတတ်ဖြင့်။ ဇီဝတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သိပ္ပိကော၊ အထူးထူးသော အတတ်သည်တည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ လော့။

၁။တရုပ် ကုလား မြန်မာ စသောအားဖြင့် အရပ် နိမ့် မြင့် အဖြူ အမည်း မည်းမျှကွဲပြားသော်လည်း လူဇာတ်ဟူသောဇာတ်အားဖြင့် ထူးခြားချက်မရှိ။ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီး အငယ် အတုတ် အသေး မည်မျှခြားနားစေကာမူ လူဇာတ်အနေအားဖြင့် ရှုသော် တူသည်ဟုလို။

၂။ဂေါရက္ခန္တိ ခေတ္တရက္ခံ၊ ကသိကမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဂေါတိ ဟိ ပထဝီယာ နာမံ၊ တသ္မာ ဧဝမာဟ။ ဤအဋ္ဌကထာ။ ဂေါရက္ခံ-၌ ဂေါသဒ္ဒါ ဘူမိဝါစကဖြစ်သောကြောင့် လယ်ထွန်ခြင်းအမှုဟု ပြန်ဆိုသည်။

(ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ဟူသည်း။ ပရပေသော်နှ၊ သူတပါးတို့၏ အစေအပါးခံခြင်းဖြင့်။ ပေဿကော၊ အစေခံတည်း။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ (အဒိန္နာဒါနံဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာဗန္ဓရားဖြစ်၍ အာဒါနံ ပုဒ်ချေထားသည်။), စောရော၊ သူခိုးတည်း။ ဣဿတ္ထံ၊ ဥသု ဧသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှုကို ။ယောဓာဇီဝေါ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူတည်း။ ပေါရောဟိစ္စေန၊ (ယဇ်ပူဇော်ခြင်းစသော)ပုရောဟိတ်တို့၏ အမှုဖြင့်။ ယာဇကော၊ ယဇ်ပူဇော်သူတည်း။ ဟီ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ယော-ဘောဇေတိသည်။ ဂါမဥ္စ၊ ရွာကိုရင်း။ ရဋ္ဌဥ္စ၊ တိုင်းနိုင်ငံကိုရင်း။ ဘုဉ္ဇတိ စား၏။သော၊ ဤသူသည်။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နာမဟုတ်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဝေ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သော။ ယောနိဇံ၊ (အမျိုးလေးမျိုးတို့တွင်) ပုံဏားမျိုး၌ ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊ (ပုံဏားတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော) မိခင်ပုံဏေးမ၌ ဖြစ်သော ၂။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ နာ၊ ဟောတော်မမူ။ သော၊ သည်။ သကိဉ္စနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ ဘောဝါဒီနာမ၊ ဘောဘော ဟု ဆိုလေ့ရှိသော သူ မည်သည်။ ဟောတိ၏။အကိဉ္စနံ၊ရာဂစသောကြောင့်ကြမှု မရှိသော။ အနာဒါနံ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ဖြင်းစွဲယူခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၏။

၄၅၈။ ယော၊ သည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အသုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဝေ၊ စင်။နပရိတဿတိ၊ တဏှာဖြင့်မတပ်။ သင်္ဂါတိဂံ၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂစသည်ကို လွန်မြောက်သော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောဂ ၄-ပါးတို့နှင့်မယှဉ်သော။ (အသုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့်မယှဉ်သော—လည်းပေး။) တံ၊ ကို။ပ။ဗြူမိ၏။

နဒ္ဓိံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကိုရင်း။ ဝရတ္တဥ္စ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးလွန်ကိုရင်း။ သန္ဒာနံ၊ ထောင်အပ်သော ကျော့ကွင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိကိုရင်း။ သဟနုက္ကမံ၊ အစဉ်အတိုင်း တကွဖြစ်သောကျော့ကွင်း အသုံးအဖွဲ့ဟူသော ဒိဋ္ဌာနုသယကိုရင်း။(အနုက္ကမော ဝုစ္စတိ ပါဒေသု ပဝေသနဂဏ္ဍိ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယဿေတံ နာမံ၊ဋ္ဌကထာ။) ဆေတွာ ၍။ (ဋ္ဌတံ၊ဘည်ဲသာ။)ဥက္ခိတ္တ

၁။ ဣဿတိ ဟိံသတိ အနေနာတိ ဣဿော၊ လက်နက်ရ၏။ သော အဿ အတ္ထီတိ ဣဿော၊ လက်နက်ကိုင် ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။တဿ ကမ္မံ ဣဿတ္ထံ၊ဥသုသတ္ထံ-ဧသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှု ရ၏။ဤကား ဤဋီကာအလို ပဥ္စဂုဏ္ဍရ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ် ဒေါနသုတ် ဋီကာ၌ကား ဥသုနံ အသနကမ္မံ ဣဿတ္ထံ၊ ဓနုသိပ္ပေန ဇီဝိကာ။ ဣဓ ပန ဣဿတ္ထံ ဝိယာတိ ဣဿတ္ထ-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ယဋ္ဌကဋ္ဌ ဓာတော-ရှု၍ ယောနိယံ ဓာတော ယောနိဇော တံ။ မာတရိ သမ္ဘူတော-ရှု၍ မာတရိ . သမ္ဘဝေါ မတ္တိသမ္ဘဝေါ။တံ - ဟုပြု။ ထိုအားလျော်စွာ ဤ၌ ယောဇနာသည်။ တနည်း-ယာဇယ်။ပ။ ဗြာဟ္မဏာ ပရိသုဒ္ဓ ဥပ္ပတ္တိ မဂ္ဂသင်္ခါတာ ယောနိ ဝုတ္တာ-ဖြင့် ယောနိအရ အသပုံဏား၏ ယောနိ (အင်္ဂါဇာတ်) ကိုယူ။ ဗြာဟ္မဏာ-ဟူသော သမ္ဗန်ကိုထောက်။ အံသုဒ္ဓဂဟဏီကောတိ ဣမိနာ မာတိသမ္ပတ္တိ-ဖြင့် မတ္တိသမ္ဘဝံ၌ မတ္တိအရ အမိပုံဏေးမကိုယူ။ တတောပိ ဓာတသမ္ဘူတတ္ထာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်ကို ၂ချက်ခွဲသော် (က) တတော ဓာတတ္ထာ (ခ)တတော သမ္ဘူတတ္ထာ ဟုဖြစ်၏။ ထိုတွင် က-ဖြင့် ယောနိတော ဓာတော ယောနိ-ဇော၊ တံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ခ-ဖြင့် မာတိတော သမ္ဘဝေါ မတ္တိသမ္ဘဝေါ၊ တံ-ဟု ပြုစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနောက်နည်းအလို "ယောနိဇံ၊ (အသပုံဏား၏)လိင်ကြောင့်ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘဝံ၊အမိပုံဏေးမမှ ဖြစ်သော" ဟုပေး။

ပလိဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည် (မင်းတုတ်)ရှိသော ။ ဗုဒ္ဓံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ တံ၊ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။အက္ကောသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုင်း။ဝဓဗန္ဓဉ္စ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုင်း။ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တိဗလံ၊ သည်းခံစွမ်းအားရှိသော။ ဗလာနီကံ၊သည်းခံစွမ်းအား များပြားသော အာုအပေါင်းရှိသော ။ တံ၊ ထိုသူကို။ပ။ဗြူမိ၊၏။

အက္ကောဓနံ၊ အမျက်မရှိသော။ ဝတဝန္တံ၊ ဓုတင်အကျင့်ရှိသော။ သီလဝန္တံ၊ သီလဂုဏ်ရှိသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာစသည် ပြောသူချင်းမရှိသော။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ (ယဉ်ကျေးသောဟူလို။)အန္တိမသာရီရံ၊အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အတ္တဘောရှိသော။ပ။ဗြူမိ၊ ၏။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ရေသည်။န လိမ္ပတိ ဣဝ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိသကဲ့သို့ရင်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျား၌။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။န လိမ္ပတိ ဣဝ၊ မကပ်မတည် သကဲ့သို့ရင်း။ ယော၊ သည်။ ကာမေသု၊ တို့၌။န လိမ္ပတိ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိ။ပ။ဗြူမိ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်စသည်ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဂမ္ဘီရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိသော။ မေဓာဝိံ၊ ပကတိပညာရှိသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ကျင့်စဉ်လမ်းကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရသော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်ရင်း။ အနာဂါရေဟိ စ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့နှင့်ရင်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံတို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော။အနောကသာရိံ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အောက်မေ့လေ့ မရှိသော[၂]။ အပ္ပိစ္ဆံ၊လိုချင်မှု မရှိသော။ပ။ ဗြူမိ၊၏။

ယော၊ သည်။ တသေသု၊ တဏှာရှိကုန်သော။ဘူတေသု စ၊ သတ္တဝါတို့၌ရင်း။ထာဝရေသု၊ တဏှာမရှိကုန်သော[၃] ။ဘူတေသု စ၊ တို့၌ရင်း။ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံဓားကို။နိဓာယ၊ချထားပြီး၍။ န ဟန္တိ၊ ကိုယ်တိုင်သည်းမသတ်။ န ဃာတေတိ၊ သူတပါးကိုလည်း မသတ်စေ။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၁။ ဟတ္ထာနီကံ ဟယာနီကံ အဿာနီကံ-တို့၌ အနီက။ အနီကဒဿနံ ဂစ္ဆေယျ-စသည်၌ အနီကသဒ္ဒါကဲ့သို့ သမူဟဝါစကဖြစ်၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဩကံ ပဉ္စကာမဂုဏာလယံ+န+သရတိ=အနောကသာရီ-ဟူပြီ။ ဩကံ ဝုစ္စတိ ပဉ္စကာမဂုဏာလယော၊ တံ-ဟူသောအဖွင့်၌ တံ-ကားဝိဘတ္တိချွန်းချပ်ပြသည်။အနလ္လိယမာနံ အဝ္တော-ကား န သရတိ-၏ စကားကျ ဖြစ်သည်။

၃။ ဤကား တသေသူတိ သတဏှေသု၊ ထာဝရေသူတိ နိတ္တဏှေသု ဟု ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ်တွက်ပြန်ဆိုသည်။ သဒ္ဒတ္ထကား “ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ တည်တံ့ကုန်သော” ဟု ယေး။ မှန်၏၊ တဏှာရှိသူသည် ထိတ်လန့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ-၌ သဗ္ဗေ အရ အနာဂါမ် ရဟန္တာကျန်သည်ကို ယောက်။ ထိုကြောင့် သတဏှေသု ဟုဘာဝတ္ထဖွင့်သည်။ တသန္တီတိ ဥတ္တသန္တီတိ တသာ၊ တေသု တသေသု။ ဌာဓာတ် ဂတိနိဝတ္တနတ္ထ တည်တံ့ခြင်းအနက်ဟော။ တဏှာကင်းလျှင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုမရှိ တည်တံ့၏။ ထို့ကြောင့် နိတ္တဏှေသု-ဟု ဘာဝတ္ထ ဖွင့်သည်။ တိဋ္ဌန္တီ သီလေနာတိ ထာဝရာ ဟူပြီ။ မောဂ္ဂလ္လာန်ဓါန်ကတ္တသုတ် နံပါတ် ၅၄-ဖြင့် ဌာဓာတ်နောင် ဝရပစ္စည်းသက်။ နိပါတနဖြင့် ဌာကို ထာပြု။

ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ဆန့်ကျင်တတ်သောသူတို့၌။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသော။ အတ္တဒဏ္ဍေသု၊ ယူအပ်ပြီးသော တုတ်ရှိသော သူတို့၌။ (အတ္တကား အာပုဗ္ဗ ဒါဓာတ် ဂဟဏတ္ထတည်း။ ထို့ကြောင့်ဂဟိတဒဏ္ဍေသု ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသည်။) နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းပြီးသော။ သာဒါနေသု၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသောသူတို့၌။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိသော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

အာရဂ္ဂါ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားမှ။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။ ပါတိတော ဣဝ၊ လျှောကျသကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။ ရာဂေါ စ၊ သည်၎င်း။ ဒေါသော စ၊ သည်၎င်း။ မာနော စ၊ သည်၎င်း။ မက္ခော စ၊ သူကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းသည်၎င်း။ ပါတိတော၊ လျှောကျပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၄၅၉။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်ကိုမျှ။ နာဘိသဇ္ဇေ၊ မကပ်ငြိမထိပါး။ အကက္ကသံ၊ မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာပနိံ၊ အနက်သဘောကို အထူးသိစေတတ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော။ တံ ဂိရံ၊ ထိုစကားကို။ ဥဒီရယေ၊ ပြောဆို၏။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော စ၊ သည်လည်း။ လောကေ၊ ၌။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်သော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ရဿံ ဝါ၊ တိုသောဘဏ္ဍာကို၎င်း။ အဏုံ၊ သေးငယ်သော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ ထူလံ၊ ကြီးသော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ သုဘံ၊ ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကို၎င်း။ အသုဘံ၊ မကောင်းသော ဘဏ္ဍာ ကို၎င်း။ န အာဒေတိ၊ မယူ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

အသ္မိံ လောကေ စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ၎င်း။ ပရမှိ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၎င်း။ ယဿ၊ ၏။ အာသာ၊ တဏှာတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ နိရာသာသံ၊ တဏှာမရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာအားလုံးနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ အာလယာ၊ (ကပ်ငြိသော) တဏှာတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ အညာယ၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိပြီး၍။ (သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ။) အကထံ ကထိံ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမရှိသော။ အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အတွင်းသို့။ အနုပ္ပတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကို၎င်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို၎င်း။ ဥဘော သင်္ဂံ၊ နှစ်ပါးသော ကပ်ငြိမှုကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဝိမလံ၊ ထိမ်စသော အညစ်အကြေး ကင်းသော။ စန္ဒံဝ၊ လကဲ့သို့။ သုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော။ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာဟူသော နောက်ကျုခြင်း မရှိသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ, ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသော။ (ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသည်။ တိသု ဘဝေသု ပရိက္ခီဏတဏှံ ဟူသော သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာအလိုဘဝသုံးပါးတို့၌ ကုန်ပြီးသော တဏှာရှိသော ဟု ပေး။) တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပလိပထံ၊ ချွတ်ယှဉ်းစေတတ်သော။ ဒုဂ္ဂံ၊ လွန်မြောက်နိုင်ခဲသော။ သံသာရံ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်စေတတ်သော။ မောဟံ၊ ဤ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော) မောဟကို။ အစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တိဏ္ဏော၊ သြဃလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ပါရင်္ဂတော၊ သံသရာတဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဈာယီ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့် ကိလေသာကို ရှို့မြိုက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေဇော၊ တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မယူမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းအေး၏။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့ကို။ ပဟန္တွာန၊ ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသောကာမ, ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ တဏှံ၊ ကို။ ပဟန္တွာန၊ ၍။ပ။ တဏှာဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ, ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

(ယော၊ သည်။) မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ ဟိတွာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ ယောဂနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ရတိံ၊ စ၊ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကိုရင်း။ အရတိံ၊ စ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာ၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကိုရင်း။ ဟိတွာ၊ ၍။ သီတိဘူတံ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိရူပဓိံ၊ ကိလေသာဟူသော ဥပဓိမရှိသော။ သဗ္ဗလောကာဘိဘုံ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာလောကကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ဝီရံ၊ လုံ့လရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ယော၊ သည်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စုတိံ၊ စ၊ စုတေခြင်းကိုရင်း။ ဥပပတ္တိံ၊ စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုရင်း။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ဂတိံ၊ လားရာကို။ ဒေဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ဂန္ဓဗ္ဗမာနုသာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်, လူတို့သည်ရင်း။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ပုရေစ၊ ရှေး၌ရင်း။ (အတိတ်ခန္ဓာကိုရည်သည်။) ပစ္ဆာ စ၊ နောက်၌ရင်း။ (အနာဂတ်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်၌ရင်း။ (ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) ကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမှုမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ မြူမိ ၏။

ဥသဘံ၊ နွားလားဥသဘအတူ ရဲရင့်တော်မူသော။ ပဝရံ၊ မြတ်သော။ (အစ္စမိတ္တတွေ့န ဥသဘာသဒိသတာယ ဥသဘံ၊ ဥသုမင္ဒေန ပဝရံ-ဟူသော သတ္တနိ၊ ဋ္ဌ-ကိုရှု၍ ပေးသည်။) ဝီရံ၊

မြဲခိုင်သော လုံ့လရှိသော။ မဟေသိံ၊ သီလက္ခန္ဓစသော များမြတ်သော ဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ဝိဇိတာဝိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ပြီးသော။ အနေဇံ၊ တဏှာမရှိသော။ နှာတကံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောပြီးသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာ့ဘုံ အပါယ် ၄-ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထော၊ ထို့မှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၄၆၀။ ယံ နာမဂေါတ္တံ၊ အကြင် (ဗြာဟ္မဏ,ခတ္တိယ,ဘာရဒွါဇ,ဝါသေဋ္ဌ စသော)အမည်အနွယ်ကို။ ပကပ္ပိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။ သော၊ ထိုအမည်အနွယ်သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သမညာ ဟိ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာတည်း။ သမ္မုစ္စာ (သမုဒိယာ)၊ သမုတ်သောအားဖြင့်။ သမုဒါဂတံ၊ လာ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုမွေးဖွားရာ အချိန်အခါ၌။ ပကပ္ပိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။

အဇာနတံ၊ (ကြံဆအပ်သော အမည်အနွယ်ကို) မသိသူတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ အနုသယိတံ၊ မပြတ်ကိန်း၏။ အဇာနန္တာ နော၊ (အမည်အနွယ်ကို)မသိသူတို့သည်သာ[၁]။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဗြုန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဇစ္စာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇစ္စာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမဟုတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မုနာ၊ အမှုကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (လယ်လုပ်ခြင်း)အမှုကြောင့်။ ကဿကော၊ လယ်သမားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ယက္ကန်း ရက်ခြင်း စသော)အမှုကြောင့်။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း)အမှုကြောင့်။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (သူတပါးတို့၏ အနူကြီးငယ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော) အမှုကြောင့်။ ပေဿကော၊ အစေခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (ခိုးဝှက်လုယူခြင်း) အမှုကြောင့်။ စောရောပိ၊ သူခိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တိုက်ခိုက်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ယောဓာဇီဝေါပိ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တင်မြှောက်ပသခြင်း)အမှုကြောင့်။ ယာဇကော၊ ယဇ်ပူဇော်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (အုပ်ချုပ်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဧတံ ကမ္မံ၊ ထိုပြဆိုအပ်သော အမှုကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒဿာ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စွဲ၍ အကျိုးဖြစ်ပေါ်မှုကို သိမြင်ကုန်သော။ ကမ္မ-

---

၁။ အဇာနန္တာ နော-ကို အဇာနန္တာဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်၏။အဇာနန္တာ နောတိ ဧတ္ထ နောသဒ္ဒေါ အဝဓာရဏတ္ထော န နော သမံ အတ္တီ တထာဂတေနာတိအာဒီသု ဝိယ။ဋီကာ။

ဝိပါက ကောဝိဒါ၊ ကံ့ ကံ၏ အကျိုး၌ လိမ္မာကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ သိမြင်ကုန်၏။

လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ယာယတော၊ သွားသော။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အာဏီဝ၊ နားပန်းစွန်းကဲ့သို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံလျှင် အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်၏။

တပေန၊ ရတင်အကျင့်ဟူသော။ တေန၊ ဤအမှုကြောင့်ရင်း။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်မှု မြတ်သော အကျင့်ဟူသော။ တေန၊ ကြောင့်ရင်း။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလဟူသော။ တေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဟူသော။ တေန၊ ကြောင့်ရင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤအမှုသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဗြာဟ္မဏ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးပေတည်း[၁]။

တီဟိ ဝိဇ္ဇာဟိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ခီဏပုနဗ္ဘဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသစ် ရှိသောသူသည်။ ဝိဇာနတံ၊ ပညာရှိတို့၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်းမည်၏။ သက္ကော၊ သိကြားလည်း မည်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဇ၆၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒွါဇာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝါ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အတိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ။ပ။ပါဏုပေတေ သရဏံ ဂတေတိ၊ သရဏံ ဂတေ" ဟူသော[၂]။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (အတိက္ကန္တံ-စသည်ပေးမြဲ။ ဧဝံ မေ သုတံ-ပြန်။)

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-သုဘသုတ်

ဇ၆၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။)။ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၌။ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုဏ္ဏား၏သားဖြစ်သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ (သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌။)အညတရဿ ဂဟပတိဿ၊ အိမ်ရှင်တယောက်၏။ နိဝေသနေ၊ နေအိမ်၌။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သည်။ယဿ ဂဟပတိဿ၊ အကြင်အိမ်ရှင်၏။ နိဝေသနေ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ "ဂဟပတိရှင်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီပေးသည်။တပေနာတိ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ သိက္ခာနိဿိတေန ဝတ္တာဝသေသသေဋ္ဌစရိယေန၊သံယမေနာတိ သီလေန၊ဓမ္မေနာတိ ဝညာယ၊ (သုတ္တနိပါတအဋ္ဌကထာ) ဒမေနာတိ ဣန္ဒြိယဒမေန၊ ဥပေါသထကမ္မေန ဝါ၊ သံယမေနာတိ သီလသံယမေန၊ (ထာမညဖလသုတ် အဋ္ဌကထာ)တို့နှင့် ညှိ၍ တရားကိုယ်လောက်လေဦး။

၂။ "ပါဏုပေတေ၊ အသက်တို့ဖြင့်စည်းစပ်ကုန်သော။ သရဏံဂတေ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟု အသိအမှတ်ပြုကုန်သော" ဟုပေး။ ပါဏုပေတဧဟူသည်း ဝါဒ်ဗွန်ရှိ၏။ အဆုံးအဖြတ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယ -၌ တွေ့ရလတ္တံ့။

အရဟာနေ့ဟိ၊ ရဟန္တာတို့မှ။ အဝိဝိတ္တာတိ၊ မဆိတ်ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤသိတင်းစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကံ သမဏံ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းကိုရင်း။ ကံ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အဘယ်ဗြာဟ္မဏကိုရင်း။ ပယိရုပါသေယျာမ နုခေါတိ၊ ဆည်းကပ်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အိုအရှင်။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပယိရုပါသထ၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိ၊ သို့ဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဂဟဋ္ဌော၊ ဇိမ်၌တည်သူသည်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ သိကြောင်းမဂ်တရားကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဝဒံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤသို့ဆိုကြရာ၌။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၆၁။ မာဏဝ၊ သူငယ်လုလင်။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြောဆိုကြရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဘဇ္ဇဝါဒ၊ ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ ပြောဆိုတတ်သူတည်း။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကံသဝါဒ၊ တဘက်သတ် ပြောဆိုသူသည်။ န၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဂိဟိဿ ဝါ၊ လူ၏ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿ ဝါ၊ ရဟန်း၏ ရင်း။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိံ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဏ္ဏေမိ၊ ချီးကျူးတော်မမူ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဂိဟိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သည်ရင်း။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု၊ တည်ရာ ဖြစ်သော မှားယွင်းသောအကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုင်။ အဟံ၊ သည်။ ဂိဟိဿ ဝါ၊ ၏ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတဿ ဝါ၊ ၏ရင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဂိဟိ ဝါ၊ သည်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊ သည်ရင်း။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်စွာ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မာပဋိပတ္တာဓိကရဏ-ဟေတု၊ တည်ရာဖြစ်သော မှန်ကန်သော အကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ “မဟဋ္ဌံ၊ များစွာကုန်သော လုပ်သား၊ အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုး(ခံစားခွင့်) ရှိသော။ မဟာကိစ္စံ၊ (ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမင်္ဂလာ အစရှိသော) များသော(အပို) ကိစ္စရှိသော။ မဟာဓိကရဏံ၊ များသောအသက်မွေးမှုရှိသော။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ များသောအားထုတ်မှုရှိသော။ ဣဒံ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအိမ်ရာထောင်ခြင်းအမှုသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ နည်းကုန်သော လုပ်သား၊ အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုးရှိသော။ အပ္ပကိစ္စံ၊ နည်းသော (အပို) ကိစ္စရှိသော။ (လူ့ဘိုကဲ့သို့ မင်္ဂလာ ၁၂-ပါး ပြုဘွယ်မလိုသောကြောင့် ကိစ္စနည်းသည်။) အပ္ပါဓိကရဏံ၊ နည်းသော အသက်မွေးမှုရှိသော။ အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ နည်းသော အားထုတ်မှု ရှိသော။ ဣဒံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အမှုသည်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ ဣတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဝဒံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။ ဧကံသဝါဒေါ၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ ပျက်စီးသော်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ...

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဇ္ဇမာနံ၊လတ်သော်။အပ္ပဖလံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ လတ်သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။မဟာသမာရမ္ဘံ၊ သော။ကတမဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ လတ်သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ ကသိခေါ၊ လယ်ထွန်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကတမဉ္စ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကသိယေဝ၊ လယ်ထွန်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ ကတမဉ္စ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ဝဏိဇ္ဇာ ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကတမဉ္စ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ဝဏိဇ္ဇာယေဝ ခေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၄။ မာဏဝ၊ လုလင်။မဟဋ္ဌံ၊ သော။ကသိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းအမှုသည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ မာဏဝ၊လုလင်။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ မဟဋ္ဌံ သော။ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း အမှုသည်။ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

သော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု ကို။ ကိရိယာယ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ ပညတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စကုန်သော၊ ယေတေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။တေ၊ သင့်အား။သစေ အဂရု၊အကယ်၍ဝန်မလေးငြား သစေ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဣမသ္မိံ ပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပရိသတ်၌။ဘဝန္တော ဝါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သော်ငြား။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ဘဝန္တရူပေါ ဝါ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သော်ငြား။ အဿု၊ ရှိကုန်၏။ သော ဂေါတမ၊မ။တတ္ထ၊ထိုပရိသတ်၌။ မေ၊အာ ကျွန်ုပ်အား။ န ခေါ ဂရု၊ဝန်မလေးပါ။ ဣတိ၊ ဤ သို့လျှောက်၏။မာဏဝ၊လုလင်။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။သော ဂေါတမ၊ မ။ ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဌမံ၊ သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော စကားတည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဒုတိယံ၊ သော။ တပံ၊ အကျင့်တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။တတိယံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။စတုတ္ထံ၊ သော။ အဇ္ဈေနံ၊ မန္တန်ကို သင်ခြင်းတည်းဟူ

သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဋိမံ၊ သော။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ခြင်း တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ ဣဓ၊ ဤပုံအားတို့ ပညတ်ချက် ၅-မျိုး၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၄၆၅။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ မွောနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေမီတိ၊ သိစေအံ့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ သော။ သော ကေဗြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(အကြွင်းစာသိုဒ် ၄၂၇-၄၂၈ တို့နှင့် တူ၏။ အာကာရဝါကျရှိ အာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

၄၆၆။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သော။ သုဘောမာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အန္ဓဝေဏူပမေန၊ သူကန်းအစဉ်တည်းဟူသော ဥပမာဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ထိခိုက်ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။ (ခုံသေန္တောတိ ဃဋ္ဋေန္တော၊ ဝမ္ဘေန္တောတိ ဟီဠေန္တော၊ သီလက္ခန္ဓဋ္ဌကထာ)။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုလျက်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပါပိတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်မရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်စေအပ်သူသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ လတ္တံ့"ဟုကြံ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဩပမညော၊ ဩပမညအနွယ်ဖြစ်သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သုဘဂတောကို အစိုးရသော။ ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ (မနုဿဓမ္မာ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ မူလပဏ္ဏာသ-မဟာသီဟနာဒသုတ် ဋီကာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်။) အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဟဿကံယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏[၁]။

ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ ဆိတ်သည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနုဿဘူတော၊ လူသားဖြစ်သော သူသည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။

၁။ နာမကံယေဝါတိ နာမမတ္တမေဝ ဝစနမတ္တမေဝ၊ တဿဘူတာနံ ဘာဝဿာပိ အဘာဝေန နိဟီနံနာမ ဿဟာတိ၊ နာမသဒ္ဒေါ နိဟီနပရိယာယော၊ ထေနာဟ လာမကံယေဝါတိ-ဟူသော ဋီကာ၌ရှိ အမည်မျှသာ-ဟူ၍ပေး။ ယုတ် သည်သာ-ဟု ပေးနေဘွယ်မလို။

မနုဿာဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဥ ဿတိဝါနာမ၊ သိလည်း သိတုံဘိသနည်း။ ဒက္ခတိ ဝါ နာမ၊ မြင်လည်း မြင်တုံဘိသနည်း။ သစ္ဆိ ဝါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မှောက်လည်း ပြုတုံဘိသနည်း။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပ၍။ ဓေါ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာဏဝ၊လုလင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသံယောဝ၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏) စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာ-နာတိ ကိ ! သိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။သော ဂေါတမ၊ မ။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကာယ၊ မိမိပိုင်ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏိကာယ၊ ပုဏ္ဏိကာမည်သော။ ဒါသိယာပိ၊ ကျွန်မ၏လည်း။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိ၏)စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၍။ န ပဇာနာတိ၊ မသိ။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ကုတော ပန ပဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေကပင် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဏှသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဆင်းဘို့ကို။ န ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော ။ပ။ပီတကာနိ၊ ဝါကုန်သော။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ မဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ၊ နီ ဝါ ရောင်ပေါင်း မောင်းသော အရောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်သော အရာကို။ န ပဿေယျ၊ ရာ။ တာရကရူပါနိ၊ တာရာ အပေါင်းတို့ကို။စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ န ပဿေယျ၊ ရာ။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ "ကဏှသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏှသုက္ကာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ရှုမြင်လေ့ရှိသူသည်။ (ရူပါနံ ဟူသော ဆဋ္ဌီကံ ကို ဒဿာဝီ ပုဒ်ဝယ် သကတ္တ-ဥ်သာ စပ်၊ ဒဗ္ဗတ္တဖြစ်သော လူ ဟူသော အနက်၌ မစပ်ရ) ။နတ္ထိ၊ မရှိ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ (ကြွင်းသွယ်၏။) စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ဤအဆင်းကို။နဇာနာမိ၊ မသိ။အဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဆင်းသည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ ဝေ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိဧတံ သင့်ပါ။ ကဏှသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ကဏှသုက္ကာနံ၊ အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ရှုမြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိ နီလကာနိ-မှ အတ္ထိ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဒဿာဝီ-တိုင်အောင် လွှယ်ပြီ)။ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမေတံ န ဇာနာမိ၊အဟမေတံ န ပဿာမိ တသ္မာ တံ နတ္ထီတိ၊ နတ္ထိ ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ ထို မျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ န ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည် မမည်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အန္ဓော၊ ကန်း၏။ အစက္ခုကော၊ မျက်စိမရှိ။ ဝတ၊ စင်စစ်။

သော၊ ထိုပေါက္ခရသာတိသည်။ မနုဿမ္ပော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော၊ အလမရိယဉာဏ ဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ ဥ ဿတိဝါ တိ၊ သိမှုလည်း သိလတ္တံ့ ဟူသော။ ဒက္ခတိ ဝါ တိ၊ မြင်မှုလည်း မြင်လတ္တံ့ ဟူသော။ သစ္ဆိကရိဿတိတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမှုလည်း ပြုလတ္တံ့ ဟူသော။ တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၄၆၇။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့ သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ကောသလကာ၊ ကောသလတိုင်း၌ နေကုန်သော။ ယေတေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ များစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အကြွင်ပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဋ္ဌဒံ၊ ဤဥစ္စာနှစ် များစွာ ရှိသော ပုံဏားတို့ဟူသည်။ (ဋ္ဌဒံ၊ နိပါတ်။) သေယျထာ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ စင်္ကီပုံဏားရင်း။တာရုက္ခော ဗြာဟ္မဏော၊ ရင်း။ပ။တော၊ သင်သုဘလုလင်၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ တောဒေယျော စ၊ ရင်းတည်း။ တေ၊ ထိုစင်္ကီစသော ပုံဏားတို့သည်။ သမ္မုစ္စာ ဝါ၊ လောက အခေါ် အဝေါ် အားဖြင့်မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ အသမ္မုစ္စာ ဝါ၊ အခေါ် အဝေါ် (အသုံးအနှုန်း) မဟုတ်သောအားဖြင့်မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာ-သေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုစင်္ကီပုံဏားစသည်တို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သမ္မုတိဝါစာ၊ အသမ္မုတိဝါစာ ဟု ၂-မျိုးရှိရာ ထို ၂-မျိုးတွင် ဘယ်စကားက မြတ်သနည်း ဟူလို။) ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ ၏။

တေ၊ ထိုပုံဏား ဘို့သည်။မန္တာ ဝါ၊နှိုင်းချိန်၍ မှုလည်း။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမန္တာ ဝါ၊ မနှိုင်းချိန်ဘဲမှုလည်း ။ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုစင်္ကီစသော ပုံဏားတို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ မန္တာ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သာ၊သည်။သေယျော၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ပဋိသင်္ခါယ ဝါ၊ ဆင်ခြင်၍ မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အပ္ပဋိသင်္ခါယ ဝါ၊ မဆင်ခြင်၍ မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊အကြောင်းယုတ္တိနှင့်စပ်သည့် မှုလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အနတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်မစပ်သည့်မှုလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုပုံဏားတို့၏။ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။

၁။ တုလယိတွာ-ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီပေးလိုက်သည်။မန္တ ဂုတ္တဘာသနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းအလို တိုင်ပင်၍မှုလည်း-ဟုပေး၊ မန္တာ-သည် မန္တဓာတ် တွာ ပစ္စည်းတည်း။ အနာပုစ္ဆာ ဝါ ဂစ္ဆေယျ၊ သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ ဝိကာလေ ဂါမံ ပဝိသေယျ ပါဠိမှောက်၌ အနာပုစ္ဆာ-၌ ပုစ္ဆဓာတ် တွာ ပစ္စည်း၊ တွာဝယ် တွချေ၊ စ္ဆ-အာ-သို့ ကပ်သဖြင့် အနာပုစ္ဆာ-ပြီးသကဲ့သို့ မန္တဓာတ် တွာပစ္စည်း၌ တွာဝယ် တွချေ၊ န္တ-အာ-သို့ကပ်ထားသောကြောင့် မန္တာ-ဟု ပြီးသည်။ထိုကြောင့် တွာပစ္စယန္တအဖြစ် သိစေရန် တုလယိတွာ-ဟူ၍ရင်း မန္တေတွာ-ဇာနိတွာ-ဟူ၍ရင်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ ဖွင့်ဆိုကြသည်။

မာတာ၀၊ လုလင်။တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိနည်း။ယဒိဒံယျ(သမ္မုတိဝါစာ၊ မန္တဝါစာ၊ ပဋိသင်္ဂါဝါစာ၊ အတ္ထသံဟိတဝါစာတို့) အကယ်၍ မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံသန္တေ၊ (သမ္မုတိဝါစာစသည်တို့) ဤသို့ မြတ်သည်ရှိသော်။ဩပမညော၊ သော။သုဘဂဝနိကေနာ၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သည်။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သလော။ အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မန္တာ၊ ၍ ။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အမန္တာ၊ ၍။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အမန္တာ၊ ၍ ။ ဘာသိတာ၊ ၏။

ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ ဝါစာ။ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊ ၍။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။အပ္ပဋိသင်္ခါယ၊၍။ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

အတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နီဝရဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏံ၊ ၎င်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏံ၊ ၎င်းတည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပဉ္စနီဝရဏာ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ နီဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ အာဝုတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ နိဝုတော၊ တားမြစ်အပ်၏။ ဩဖုဋော၊ မြှေးယှက်အပ်၏။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ (ရစ်ပတ်) မြှေးယှက်အပ်၏။ (သော ဝတ-မှ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိ မထူး- လွယ်၏။)

ဇှဖြဂ။ (ပဉ္စ ခေါ ဣမေ မာဏဝ မှ ဣမေ ခေါ မာဏဝ ပဉ္စကာမဂုဏာ အထိ ၉၀-နှင့်တူ၏)။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ဩပမညော၊ သော။သုဘဂဝနိကော၊ သော။ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂထိတော၊ တဏှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍[^၁]။ မုစ္ဆိတော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍ ။ အဇ္ဈောပန္နော၊သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်မမြင်သည်ဖြစ်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိတူပြီ။)

မာဏဝ လုလင်။တံ၊ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ မြက်ထင်းဟူသောလောင်စာကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ ဝါအဂ္ဂိံ ၊ အကြင်မီးကိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏။ နိဿဋ္ဌတိဏ ကဋ္ဌုပါဒါနံ၊

[^၁]: တဏှာဂေဓေန ဂထိတာ-အဋ္ဌကထာ။ တဏှာယ ဗဒ္ဓါ၊ ဋီကာ-မ ၁-ပါသရာသိသုတ် ဓာပိုဒ် ၂၇-အလို ဂန္ထခေတ် ဗန္ဓနတ္ထ ဂထိတော-ရှိစေ။ ဂထိတာတိ တဏှာယ ဂန္ထိတာ၊ ဆံ-ဋ္ဌ-၂၄၉၊ ဂထိတောတိ အဘိဇ္ဈာကာယဂန္ထေန ဂန္ထိတော ဝိယ တတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ-၄၂၂၊ ဤအဋ္ဌကထာ ဋီကာ အလို ဂထိတာကို ဂန္ထိတာ ပဋိဗဒ္ဓ-ဖွင့်သောကြောင့် ဂန္ထခေတ် ဗန္ဓနတ္ထဖြင့် ဂထိတော-ဟု ရှိသင့်၏။ဂဓိတောတိ ဂေဓေန ဂိဒ္ဓေါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ ၂၊၊ ဤအဋ္ဌကထာအလို ဂဓိတောကို ဂိဒ္ဓေါ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဂိဓုခေတ် အဘိကင်္ခတ္ထဖြင့် ဂဓိတော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဤအလားတူ အဖွင့်များလှ၏။

ကင်းသော ဖြာ်ထင်းဟူသော လောင်စာရှိသော။ ယံ ဝါ အဂ္ဂိံ ကိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ရာ၏။ ကတမော အဂ္ဂိ၊ အဘယ်မီးသည်။အစ္စိမာ စေဝ၊အလျှံ ရှိသည်၎င်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်၎င်း။ ပဘဿရော စ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသည်၎င်း။ အသာ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ဇာလေတုံ၊ ညှိထွန်းရန်အသို့ငှါ။ ဇေတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ ရှိငြားအံ့။ (ဝေံသတိ၊သော်။)သောအဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာစေဝ၊ သည်၎င်း။ ဝဏ္ဏဝါစ၊သည်၎င်း။ ပဘဿရော စ၊ သည်၎င်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဒ္ဓိမတာ၊ တန်ခိုးရှိသူ နှင့်။ အညတြ၊ကင်း၍ ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ ယံ ဇာလေယျ၊ အကြင် ညှိထွန်းရာ၏။ ဧတံ၊ ဤညှိထွန်းခြင်း အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမရှိ။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ-သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပီတိ၊ အကြင်ပီတိသည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊ ထို့ငါး။ ပဋိစ္စ၊ ၍။(ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။) အယံ၊သည်။ဣမံ ပီတိံ၊ဤပီတိကို။ တထူပမံ၊ ထိုမီးသျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌုပါဒါနော၊ သော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပီတိ၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြေဝ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ဘို့မှ။ အညတြေဝ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏)။အယံ၊ သည်။ ဣမံ ပီတိံ၊ ကို။တထူပမံ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

မာဏဝ၊ လုသင်။ကတမာ ပီတိ၊ အဘယ်ပီတိသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ သနည်း)။ပ။အယမ္ပိ ခေါ ပီတိ၊ ဤပဌမဈာန်ပီတိသည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ ပီတိ၊ ဤဒုတိယဈာန်ပီတိသည်လည်း။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။)

၄၆၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောတရားဘို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုညဿ၊ကို။ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန်များသော အကျိုးရှိ၏ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ကြဲခြင်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပုညဿ၊ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ငှါ။မဟပ္ဖလတရံ၊ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ မဟာယညော၊ ယဇ်ကြီးအလှူသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေ့ရှုဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣတ္ထန္နာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကို။ အနုဘဝိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်အံ့" ဟူ၍ (ကြံစည်၍။) အာဂစ္ဆေယျုံ၊ လာကြကုန်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုပွဲထားနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ "အဟမေဝ နု ခေါ ဘတ္တဂ္ဂေ အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သော နေရာကို၎င်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကို၎င်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သောဆွမ်းကို၎င်း။ (ရှေးဦး၊

ရေဦးထမင်းဦးဟူလည်း ဆိုလိုသည်။)အဟမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်။ လဘေယျံ၊ရမူကား။ အဟော ဝတ၊ ကောင်းလေစွ။ ဘဝန္တော၊ ဦး။ အဂ္ဂါသနံ၊ ကိုင်ရင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ကိုင်ရင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ကိုင်ရင်း။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ န လဘေယျ၊ မရမူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွ"ဟူ၍ ။ စေ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မာဏဝ၊လုလင်။ ဘဝန္တော၊ ဦး။ပ။ အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယံ လဘေယျ၊ အကြင်ရရာ၏။ ဘဝန္တော၊ ဦး။ပ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ န လဘေယျ၊ မရရာ။ ဓော်ဒွာန်၊ ဤရခြင်း မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။"ဘဝန္တော၊ ဦး။ပ။အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ လဘာတိ၊ ရ၏။ ဘဝန္တော၊ ဦး။ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ န လဘာမီတိ၊ မရလေ"ဟူ၍ ။ ဣတိ၊ဤသို့။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏားသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊ စိတ်နှလုံးမသာသည်။ ဟောတိ၏။ မာဏဝ၊လုလင်။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ဣမေသံ၊ ဤပုဏ္ဏား၏ ။ ကိံ ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ပရော၊သူတပါးသည်။ ကုပိတော၊သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေ"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒါနံ၊ ကို။ န ဒေန္တိ၊ မပေးလှူကြကုန်။ ဧတ္ထ၊ ၌။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုက မ္ပာဇာတိကံယေဝ၊ အစဉ် သနားခြင်းသဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊လုလင်။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ အနုကမ္ပာဇာတိကံ၊ သောယဒိဒံ၊အကြင်အလှူသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤအစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသော အလှူသည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော။ ပုညကိရိယဝတ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဟောတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။တွံ၊သင်သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဂဟဋ္ဌေသု ဝါ၊ လူတို့၌သော်ရင်း။ ပဗ္ဗဇိတေသု ဝါ၊ ရဟန်းတို့၌ သော်ရင်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်သူတို့၌။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ သမနုပဿသိ၊ ရှုမြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော် မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗဇိတေသု၊ တို့၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ဂဟဋ္ဌေသု၊ တို့၌။ အပ္ပံ၊ နည်းစွာ။ သမနု- ပဿာမိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဟိ၊မှန်၏။ မဟဋ္ဌော၊ သော။ မဟာကိစ္စော၊ သော။ မဟာဓိ ကရဏော၊သော။ မဟာသမာရမ္ဘော၊သော။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စဝါဒီ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဘော ဂေါတမ၊မ။အပ္ပဋ္ဌော၊သော။ အပ္ပကိစ္စော၊သော။အပ္ပါဓိကရဏော၊ သော။ အပ္ပသမာရမ္ဘော၊ သော။ (မဟဋ္ဌ၊ အပ္ပဋ္ဌ၊ စသည် တို့၏ အတ္ထကို ၄၆၃-အပိုဒ်၌ပြန်ရှု။) ပဗ္ဗဇိတော ပန၊ သည်ကား။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဂဟဋ္ဌော၊ သည်။ပ။ တပဿီ၊ အကျင့်ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဇ္ဈာယဗဟုလော၊ များသော မန္တန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းရှိသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စာဂဗဟုလော၊ များသော အာမိသစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။န ဟောတိ၊မဖြစ်။ (ပဗ္ဗဇိတောခေါ ပန မှစ၍ အပ္ပံ ဂဟဋ္ဌေသူတိ တိုင်အောင်မထူးပြီ။)

မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ယဒိဒံ စိတ္တံ- အကြင်မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဘာဝနာယ၊

ပွါးများခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတေ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ စိတ္တဿ၊ (ထို)မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိက္ခာရေ၊ အခြံအရံတို့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။မာဏဝ၊လုလင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "(အဟံ၊ သည်။) သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုး၌ သိသော ဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်း၌ သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မူပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ ၏။ကုသလူပသံဟိတံ၊ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ ယံ တံ ပါမောဇ္ဇံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊၏။ အဝေရံ၊သော။ပ။ အဟံ၊ငါသည်။တံ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ စိတ္တဿ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၇၀။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသော်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏော ဝေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်၏။ (အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်အလို့ငှါသော်လည်းပေး။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဇာနာတိတိ၊ သိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ဤစကားကို။ မေ၊တပည့်တော်သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားဘူးပါ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာဏဝ၊လုလင်။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ။ နဠကာရဂါမော၊ ကျူထရံသည်တို့ရွာသည်။ အာသန္နေ၊ နီးသလော။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရဂါမော၊ သည်။န ဒူရေ၊ မဝေးသလော။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရ ဂါမော၊ သည်။ အာသန္နေ၊ နီး၏။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရဂါမော၊ သည်။ နဒူရေ၊မဝေးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထား၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ဤ လောက၌။ နဠကာရဂါမေ၊ ကျူထရံသည်ဘို့ရွာ၌။ ဇာတဝဍ္ဎော၊ မွေးဖွား ကြီး.ပြင်းသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဿ၊ ရှိရာ၏။ နဠကာရဂါမတော၊ မှ။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဝသဋံ၊ ထွက်သော။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ နဠကာရဂါမဿ၊၏။ မဂ္ဂံ လမ်းကို။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးမြန်းကုန်ရာ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နဠကာရဂါမေ၊ ၌။ ဇာတဝဍ္ဎဿ၊ သော။ နဠကာရဂါမဿ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးမြန်းအပ်သော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်း၌) လေးဆေးသည်၏ အဖြစ်သည်ငှင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်း၌) မရဲဝံ့သည်၏ အဖြစ်သည်ငှင်း[၁]။ သိယာ နု ခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။နော ဟိ မသင့်ပါ။တံ၊သို့သို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အမုပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နဠကာရဂါမေ၊ ၌။ ဇာတဝဍ္ဎော၊ မွေးဖွားကြီးပြင်းပြီ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အသုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ နဠ ကာရဂါမဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါနိ၊ လမ်းတို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊သို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊၏။

၁။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ကင်္ခါသေန စိရာယိတတ္တံ။ အင္ဂကထာ။ စိရာယိတတ္တန္တိ စိရာယနံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ အသပ္ပဋိဘာနံ၊ ဋီကာ။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ဝိလမ္ဗနံ ဒန္ဓတ္တံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ သာရဇ္ဇိတတ္တံ၊ သိလက္ခန် ဋီကာသစ်။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နန္ဒကာဝရဂါမေဿ။ဇာ့တတဝဒ္ဓသာ၊ သော။ နန္ဒကာဝရဂါမသော၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုစ္ဆသာ၊ သော။တသာ ပုရိသသာ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရှိ၍။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်ရှိ၍။ သိယာ နုခေါ၊ ဖြစ်သော်လည်းဖြစ်တန်ရာ၏။

ဗြဟ္မလောကံ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုရှိ၍။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ ဝါ၊ အကျင့်ကိုရှိ၍။ ပုစ္ဆသာ၊ သော။တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရှိ၍။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်ရှိ၍။ နတွေဝ သိယာ၊မဖြစ်ရာသည်သာတည်း။မာဏဝ၊လုလင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာကိုရှိ၍။ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ ကိုရှိ၍။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိံ၊ သော။ ပဋိပဒံ စ၊ ကိုရှိ၍။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ယထာ စ၊အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ တဉ္စ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဝေါဟာရ၊ "သုတံမေတံ ဂေါတမော၊သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတီတိ၊ ဟောတော်မူ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင် တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဘောတိ၊ ပစ္စဿောသိ၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘော၊အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၁။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဣဓ အစ ဝိဟရတိ တိုင်အောင် အင်္ဂုတ္တရပါဠိ ၈ဒိပ ၂၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) မာဏဝ၊ လုလင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ပွါးများအပ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ (ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော) ရူပါ-ရူပါဝစရ စိတ်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ ပြုအပ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ န အဝတိဋ္ဌတိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိသော။ သင်္ခဓမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သမားသည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မဆင်းရဲသဖြင့် သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ (အသံဖြင့်)သိစေရာသကဲ့သို့။မာဏဝ၊လုလင်။ဧဝမေဝခေါ၊သာလျှင်။ပ။ န အဝတိဋ္ဌတိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။အယမ္ပိ ခေါ၊ ဤ(မေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊တည်း။

မာဏဝ၊လုလင်။ပုန စပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ပ။ န အဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ အယမ္ပိခေါ၊ ဤ(ဥပေက္ခာစေတောဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ပ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁။ ရှေး၀ါကျ၌ နသရှိ ပဠမဓ္ဓာ၊ ဤ၀ါကျ၌ နသရှိ သံသယတ္ထာ၊ နသံသယေ စ ပဌမာ၊ အဘိဓာန် ၁၁၉၉။

၄၇၂။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ။ပ။ သရဏံ ဂတံ-ကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အကြွင်းလွယ်ပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။, ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗသေတေန၊ တကိုယ်လုံး ဖြူသော။ ဝဠဝါဘိရထေန၊ မြည်းကသော ရထားဖြင့်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမွန်းလွဲချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိယျာတိ၊ထွက်၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တေဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုတံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုတံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ "ဟန္ဒ ဘဝံ ဘာရဒွါဇော၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ ၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။အာဂစ္ဆတိ နူတိ၊လာသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။သော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊သည်။ ဣတောဟိ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှသာလျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဘဝံ ဘာရဒွါဇော၊ အရှင်ဘာရဒွါဇသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။ (ဇာနာတိ၊ သိသလော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ မညေ၊ မှတ်ထင်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ အဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားပါနည်း။ကော စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသောဝ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ သဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။နူန၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ ဘာရဒွါဇော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဥဠာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ကော စ၊ လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပသံသိဿာမိ၊ချီးမွမ်း နိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထောဝ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သသူပေတည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(ဤအနက်များ အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ မ-၁ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၈-ပိုဒ်၌ရှု)ယေဗိမေ။ပ။ ဘာဝနာယာတိ ဝါကျများကို လည်း ဤသုတ် ၄၆၉-အပိုဒ် အဆုံး၌ရှု။)

ဧဝံ သုတ္တေ၊ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဠဝါဘိရထာ၊ မှ။ ဩရောဟိတွာ၊ ဆင်း၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ အပေါ်ရုံကို။ကရိတွာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။အဉ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍။ "ယဿ၊ အကြင်မင်း၏။ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ပေတည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သော လာဘ်တို့ ပေတည်း" ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-သင်္ဂါရဝသုတ်

၄၇၃။ (ဝေ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုင်း၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနီနာမ၊ ဓနဉ္ဇာနီ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုဏ္ဏေးမသည်။ စဍ္ဂလိကပ္ပေ၊ စဍ္ဂလိကပ္ပရွာ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌လည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌လည်း။ သံဃေ၊ သံဃာ၌လည်း။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။(သစ္စာလေးပါးကိုသိပြီး၍ ကြည်ညိုသည်ဟူလို။) အထ ခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဥပက္ခလိတွာ၊ ချော်ချွတ်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နမော တဿ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ (တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ အနဝယော-ဝါကျကို ဗြဟ္မာယုသုတ် စာပိုဒ် ၃၈၃-၌အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သင်္ဂါရဝေါ၊ သင်္ဂါရဝ မည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝါစံ၊ ဥဒါန်းစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ရွတ်ဆိုသော။ ဓနဉ္ဇာနိယာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတွာ၊ ၍။ ဓနဉ္ဇာနိံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိံ၊ ကို။ "တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာနံ၊ ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ ဤပုဏ္ဏေးမသည်။ အဝဘူတာဝ၊ မင်္ဂလာမရှိသည်သာတည်း။ (အဝဘူတာဝါတိ အဝဍ္ဎိဘူတာ အမင်္ဂလဘူတာယေဝ၊ အဋ္ဌကထာ။) ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ပရာဘူတာဝ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်သာတည်း။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ သမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အထ စ ပန ဘာသိဿတီတိ၊ ဆိုဘိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာရှိသော။ တာတ၊ အမောင်။ တွံ၊ သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီလပညာဏံ၊ သီလတော်ပညာတော်ကို။ န ဟိ ပန ဇာနာသိ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ တွံ၊ သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သီလပညာဏံ၊ ကို။ သစေ ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ တွံ၊ သည်။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ ဆဲရေးအပ်၏ဟူ၍။ ပရိဘာသိတဗ္ဗံ၊ ရေရွတ်အပ်၏ဟူ၍။ န မညေယျာသိ၊ မမှတ်ထင်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္ဇာနီ ပုဏ္ဏေးမက ပြောဆို၏။ ဘောတိ၊ အရှင်မ။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စဍ္ဂလိကပ္ပံ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြောကြားပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂါရဝက ပြောဆို၏။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောအမောင်။ ဧဝံ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သင်္ဂါရဝဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တိုင်း၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ စဍ္ဂလိကပ္ပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ စဍ္ဂလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ တောဒေယျသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ စဍ္ဂလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ စဍ္ဂလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ကိရ၊တိ၊ နေတော်မူ

သတတ်”ဟူ၍။ အသောသိ-ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္စာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ သင်္ဂါရဝံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ “ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ စဉ္စလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီး။ စဉ္စလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊ သိသော”ဟူသော။ ဝါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၇၄။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ သိရှိပြီးဆုံးသည်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်၏ အဦးအစဖြစ်သော အကျင့်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယေတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တတြ အနုကမ်း။) တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကတမော၊ အဘယ်သူပါနည်း”ဟူသော။ ဝါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ (အဟံ၊ သည်။) ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တာနမ္ပိ ဝန်ခံသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏လည်း။ ဝေမတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ အနုဿဝိကာ၊ အဆင့်ကြားကို မှီကုန်သော။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ သေယျထာပိ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ချက်မျှဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။ တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသော။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ အဆင့်မကြားအပ်ဘူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မာဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ (တစ်ပါးအပေါ်ဆုံး) ဖြစ်၏။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၄၇၅။ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ဣဓ ဤလောက၌။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ (တော်၌စပ်။) သမ္မာခေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေး၌သာလျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓသ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿဧ၀၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ (နယိဒံ-စသော အနက်ကို ရှုပါလ ၂၉၄-ပိုဒ်၌။) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်အံ့"ဟူသော။ တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ဤသုတ် ၄၇၅-ပိုဒ် သော ခေါ် အဟ်-မှစ၍ ၄၈၄-အဆုံးတိုင်အောင် ဝါကျများကို ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် စာပိုဒ် ၃၂၇-သော ခေါ် အဟ်-မှစ၍ စာပိုဒ် ၃၃၆-အဆုံး ပါဠိတတ္ထသဝိဘာရုံတော-အသွိ ရှု၍ ပေးလေ။)

၄၈၅။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောတော ဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏။ အဋ္ဌိတဝတံ၊ အရှင်ဂေါတမမှ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ မတည်သော အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။သပ္ပုရိသဝတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ပဓာနံ ယထာ၊ အားထုတ်မှုကဲ့သို့တည်း။(တံ အနက်မဲ့။)ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။အတ္ထိကို နုခေါ်တိ၊ ရှိပါကုန်သေးသလော"ဟူသော။တော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒွါဇ၊ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေဝါတိ၊ အကြင် လွန်သော နတ်တို့ဟူသော စကားသည်။(အတ္ထိ၊၏။)တော်၊ ဤလွန်သော နတ်တို့ဟူသော စကားကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကို နုခေါ်တိ၊သလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။"ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေဝါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တော်၊ ကို။ မေ၊ သည် ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဝိဒိတန္တိ၊ အပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊မှားသည်။ ဟောတိနနု၊ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ၏၊ ဘာရဒွါဇ၊ ဇ။ အတ္ထိဒေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ အတ္ထိဒေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။ ဌာနသော မေ ဝိဒိတာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်။ ဧတ္ထ၊ ဤဖြေဆိုရာ၌။ ဝိညုနာ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်။ (ဂန္တဗ္ဗံ၊ စပ်။) ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ အကြင် အတ္ထိဒေဝါ ဟူသောစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏[1]။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိဿပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာဒိကေနေဝ၊ အစ၌သာလျှင်။ နဗျာကာသိ၊ မဖြေဆိုပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၁။ "အတ္ထိ ဒေဝါတိ"ဟု မေးလျှင် "အတ္ထိ ဒေဝါ"ဟူ၍သော်၎င်း"ဌာနသော မေ ဝိဒိတာ"ဟူ၍သော်၎င်း ဖြေဆိုနိုင်၏ ဟူလို။ အကင်းပါး၍နားလည်သောသူသည် "အတ္ထိ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ရှိ၏"ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

ဘာရဒွါဇ။ ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဌော်၊ ဤစကားကို။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဥစ္စေန၊ မြင့်သောအသံဖြင့်။ သမ္မတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၈၆။ (ဤဝါကျကို ပေ့ါတလီယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။)

ဒသမံ၊ သော။ သင်္ဂါရဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး။

ပဉ္စမော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဗြာဟ္မဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား။ ဗြဟ္မာယု၊ ဗြဟ္မာယုသုတ်ရှင်း။ သေလော၊ သေလသုတ်ရှင်း။ အဿလာယနော၊ အဿလာယနသုတ်ရှင်း။ ဃောဋမုခေါ စ ဗြာဟ္မဏော၊ ဃောဋမုခသုတ်ရှင်း။ စင်္ကီ၊ စင်္ကီသုတ်ရှင်း။ ဧသု၊ ဧသုကာရီသုတ်ရှင်း။ ဓနဉ္စာနိ၊ ဓနဉ္စာနိသုတ်ရှင်း။ ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်ရှင်း။ သုဘဂါရဝေါတိ၊ သုဘသုတ်, သင်္ဂါရဝသုတ်ရှင်းတည်း။

ဣဒံ၊ ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။ ဝဂ္ဂေါ ဂဟပတိ၊ ဂဟပတိဝဂ်ရှင်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဝဂ်ရှင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကနာမကော၊ ပရိဗ္ဗာဇကအမည်ရှိသော ဝဂ်ရှင်း။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ ရာဇဝဂ်ရှင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်ရှင်း။ ဣတိ၊ သို့။ မဇ္ဈိမအာဂမေ၊ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်၌။ ပဉ္စ၊ ငါးဝဂ်ရှိတည်း။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ပြီး၏။

(သာသနာ-၂၅၀၅၊ ကောဇာ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ဤ မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသနိဿယ ကြည့်ရှုပြင်ဆင်၍ ပြီးသတည်း။)